ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ။

နမောတဿဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုद္ဓဿ။

ပဏာမဝဏ္ဏကဂန္ထိရရှင်ကထာ။

(၁) အဟံ ဝါသည် မဟာကာရုဏိကတရားကြီးမြတ်သော ကရုဏာရှိတော်မူ ထသော ဥယျာသာဂရပါရဂူ ဘိသိက္ခပ်သော တရားတည်းဟူသော သုမေဓာ ၏ကပ်းတာဘက်သို့ ရောက်တော်မူပြီးထသော နိဝုဏာဂန္တီရဝိစိတြနယ ဒေသနာ သိမ်မွေ့နက်နဲ ဆန်းကြယ်သော နည်းရှိသော ဒေသနာရှိတော်ရှုထသော နာထံမြတ်စွာဘုရားကို ဝန္ဒေဝန္ဒာမိ ရှိခိုးပါ၏။ (၁)

(ယေနခမ္မေန အကြင်လေးပါးသော တရားဖြင့် သတ္တဝါ သတ္တဝါတို့သည် ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နာ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး-ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး-စရဏာ ဟူသော်ငါးပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟုတ္တသေ ဖြစ်ကုန်၍၊ လောကတော အနွာအစရှိသော လောကမှ၊ နိယျန္တိ ထွက်မြောက်ကုန်၏။ ဥတ္တမံ မြတ်စွာထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ပုဗ္ဗဏှတ် မြတ်စွာ ဘုရားသည် ပူဇေဝေအပ်တော် မူထသော၊ တံ ဓမ္မံ ထိုဆယ်ပါးသော တရားတော်ကို၊ အဟံ ဝါသည်၊ ဝန္ဒေဝန္ဒာမိ ရှိခိုးပါ၏။ (၂)

(ယောအရိယသံဃော အကြင်ရှစ်ယောက်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အပေါင်းသည်၊ သီလာဒိဂုဏသမ္ပန္နော အရိယမဂ်-အရိယဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော သီလအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ မဂ္ဂဗလေသု လေးပါးသော မဂ်-လေးပါးသော ဖိုလ်တို့၌၊ ဌိတော တည်တော်မူ၏။ အနုတ္တရံ အတုမရှိလွန်ကဲသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့ဘို၏ စိုက်ပျိုးရာလယ်တာ ဖြစ်ကောင်းသတည်း လည်းဖြစ်၏။ တံ အရိယသံဃံ ထိုရှစ်ယောက်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အပေါင်းကို၊ အဟံ ဝါသည်၊ ဝန္ဒေဝန္ဒာမိ ရှိခိုးပါ၏။ (၃)

ဤတိုင်းဝယ်ထားဝယ်ကုန်ယောနှင့် အကြင်ကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ရတနာတို့ယောမှ ရတနာသုံးပါးအပေါင်းခို၊ မယားငါသည်။ ဝန္ဒနာဇနိတ်မှ အာရုံပြုသော အားဖြင့်ဂိုဏ်ခြင်း ကရိယာပဏာမစေတနာသည် ဖြစ်စေအပ်သော်၊ ယံဝုညံ့အကြင်ကောင်းမှုသည်၊ အတ္ထိဂိုဏ်၏၊ တသဟုညသမ-ထိုရတနာသုံးပါးတို့၏အပေါင်းခို အာရုံပြုသောအားဖြင့်ဂိုဏ်ခြင်းကရိယာ ပဏာမစေတနာသည်ဖြစ်စေအပ်သော ကောင်းမှု၏၊ ထေဇသာတေဇနမ- အစွမ်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဘဗ- အလုံးစုံသော ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပ သန္တာန်ခို၊ ဟာတန္တရာယောမျောက်ပယ်အပ်ပြီးသော အန္တရာယ်ဂိုသည်၊ ဟုတ္တာ- ဖြစ်၍၊ ဒေဝတာဟိုးနတ်သားနတ်သီးတို့သည်၊ ဝုဂိုမဇာတိယာ-ရှေးရှေးသောဂိုယ်၏အဖြစ်ခို၊ ယံယံဝုညံ့- အကြင်အကြင်ကောင်းမှုကို၊ ကတံ- ပြုအပ်ပြီ၊ တသဟတသဟုညသ- ထိုထိုကောင်းမှု၏၊ ဗဟသမ္ဘတ္တိဘေဒ တောအကျိုးဖြစ်သော ဥယျာဉ်ရေကန်ဘုံဗိမာန်စသည်တို့နှင့်ပြည့်စုံခြင်း အပြားအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နာနိ-ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗိမာနာနိ-ဘုံဗိမာန်တို့ကို၊ ပုဗ္ဗာဝ-သေနစ-မေးခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တာသံ-ထို နတ်သား နတ်သီးတို့၏၊ ဝိဿဇ္ဇနဝ-သေနစ-ဖြေခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဝတ္တာ-ဖြစ်သော၊ ကမ္မဗလပစ္စက္ခကာရိနိ-ဘုရားအရှင် ယာစဏသာဝုဂ္ဂါ၊လ်ဖြတ်တို့၌ ပြုအစ်သောကောင်းမှုကံ၏အကျိုးကို မျက်မှောက်ထင်ထင် အမြင်အသိကိုပြုပေတတ်သော၊ ယာဒေသနာ-အကြင် ဒေသနာတော်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ ။ မဟေသယော- သီလကျင့်အစရှိ သော ကျေးဇူးအားပေါင်းကို ရှာဖွေးတော်မူကုန်ထသော၊ ဝသိနော- အဂ္ဂ၊ ဝင် မဟာကဿပ အစရှိကုန်သော သင်္ဃာယနာတင် ဆရာရဟန္တာ အရှင် ဖြာတ်တို့သည်၊ ဝုရေ-ရှေးရှေးသင်္ဃာယနာတင်သောအခါ၌၊ ဗိမာနဝတ္ထု ကျမ်းတော်-ဗိမာနဝတ္ထုဟူ၍သာသျှင်၊ နာမေန-အနက်သို့အစဉ်လိုက်သော အနွယ်ဟုအမည်အားဖြင့်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယတို့-ခုဒ္ဒကနိကာယ်၌၊ ယံဒေသ နံ-အကြင်ဒေသနာတော်ကို၊ သင်္ဂီယိ-သု၊ သင်္ဂီယနာတင်ကုန်ပြီ။ ။ အပံ-ငါသည်၊ တသ္သာဒေသနာယ-ထိုဒေသနာတော်၏၊ ပေါရာဏ အဋ္ဌကထာနယံ-အဋ္ဌကထာဟောင်း၌ လာသောနည်းကို၊ အဝလမ္ဗိတ္တွာ- အမှီပြု၍၊ တတ္ထတတ္ထ- ထိုထိုဗိမာနဝတ္ထု၌၊ နိဒါနာနိ-နိဒါန်းတို့ကို၊ ဝိဘာ ဝေတ္တွာ- ထင်စွာပြုလျက်၊ ဝိ-သသတော- အထူးအားဖြင့်၊ သုဝိသုဒ္ဓ- အလွန်အကျူးအထူးသဖြင့်စင်ကြယ်ထားသော၊ အသံကိဏ္ဏံ-ရောနှောခြင်း လည်းမရှိထသော၊ နိပုဏတ္ထဝိနိစ္ဆယံ-သိပ်မွေ့နူးညံ့သော အနက်အဆုံး

အဖြတ်လည်း ရှိထသော၊ မဟာဝိဟာရဝါသိနှင့်-မဟာဝိဟာရကျောင်း တိုက်ခွဲနေကုန်သော မထေရ်ဖြတ်ဘို့၏၊သမယ်-အယူကို၊အဝိလောမယံ-မဆန့်ကျင်ထသော၊သုဘာ-အနက်သန္ဓါနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် တင့်တယ်ထသော၊ အတ္ထသံဝဏ္ဏနံ-အနက်အဋ္ဌကထာကို၊ယထာဗလံ-အစွမ်းသတ္တိ ရှိသည်အားလျော်စွာ၊ ကရိသ္သာမိ-ပြုပေအုံ။ သက္ကစ္စံ-ကိုယေစွာ၊ဘာသာ တောဟုဆိုလတ္တံ့ သော၊မောဂါ၏၊တံ၊ထိုအနက်အဋ္ဌကထာကို၊သာဝေါ-သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ တုဗ္ဗေ-သင်တို့သည်၊နိသာမယထ-နာကြကုန်လော။ ။ဣတိ-ဤတွင် ရုတနတ္တယပကာသမဝသည်ကို ဆိုရောင်ကား ရပ်အပြီးသတ်သတည်း။ ။)

[ဗ] [ဝဏ္ဏာရမ္ဘကထာ]

တတ္ထတာသုဝါထာသု-ထိုဝါထာတို့၌၊ဝိမာနာနိတိ-ဝိမာနာနိဟူသည်ကား၊ ဝိသိဋ္ဌမာနာနိ-အထူးအား၊ဖြင့် ဖြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ဒေဝတာနံ-နတ်တို့၏၊ကိဠာနိဝါသဋ္ဌာနာနိ-ကြိုးထူးပျော်ပါးစံစားရာနေရာဌာနဖြစ်ကုန်သော ဘုံဗိမာန်တို့တည်း။ ဟိသဒ္ဒံ-မှန်၏၊ တာနိ-ထိုဗိမာန်တို့ကို၊ တာသံ ဒေဝတာနံ-ထိုနတ်သား-နတ်သမီးတို့၏၊သုစရိတကမ္မာနုဘာဝနိဗ္ဗတ္တာနိ-ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော ကံ၏အစွမ်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ယောဇနိကဗိယောဇနိကာဒိပမာဏဝိသေသယုတ္တာတာယစ-တယူဇနာ၏ နှစ်ယူဇနာ၏စသော အတိုင်းအရှည်အထူးနှင့်ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊နာနာရတနသမုဋ္ဌာနာနိ-အထူးထူးသောရတနာမျိုးတို့၏အရောင် ဖြင့်ပြောင်းပြောင်းထွန်းတောက်ကုန်သည်၊ ဝိစိတ္တဝဏ္ဏသဏ္ဌာနာနိ-အထူးသဖြင့်ဆန်းကြယ်သောပတ္တမြားဇာနီလသဖြင့်ရောင်စသောအဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သေသဘာတိသယ ယောဇေန-အလွန်အကဲအား၊ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းတည်းဟူသောဂုဏ်နှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊ဝိသေသတောအထူးသဖြင့်၊မာနနိသယတောစ-ဖြတ်နိုးစံမက်နှစ်သက်တတ်သောပီတိသောမနသလောဘတဏှာ ပြဋ္ဌာန်းသောစိတ္တုပ္ပါဒ်၏ မှီရာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝိမာနာနိတိ-ဝိမာနတို့ဟူ၏၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ခေါ်ဆိုကုန်၏။ ။ကေတိသာဒေသနာယ- ထိုဒေသနာအား၊ ဝိမာနာနံ- ဗိမာန်တို့၏၊ ဝတ္ထုကာရဏံ- အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ သာဒေသနာ-ထိုဒေသနာသည်၊ ဝိမာနဝတ္ထု-ဝိမာနဝတ္ထုမည်၏။ ဝိဒ္ဓေ

သောဝဏ္ဏမယန္တိ အာဒိနယပ္ပဝတ္တာ။ ပိဋ္ဌနေ သောဝဏ္ဏမယံ ဤသို့အစရှိ သောနည်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဒေသနာ။ ဒေသနာကို၊ လက္ခတိ။ ရအပ်၏။ ။ စာဆိုဦးအုံ၊ ထေား၊ဤစကားသည်၊ နိဒဿနမတ္တံ။ သဒ္ဓါဒေယျဘောဇနာကို ညွှန်းပြရုံသာတည်း၊ ကသ္မာ။ အဘာယိ ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တာသံ ဒေ ဝတာနံ။ ထိုနတ်သားနတ်သျှီးတို့၏၊ ရူပဘောဂပရိဝါရာဒိသမ္ပတ္တိယောစ။ အဆင်းအရောင် အသုံးအဆောင် စည်းစိမ်ချမ်းသာအခြံအရံစသည်တို့ နှင့်ပြည့်စုံခြင်းတို့ ကိုလည်းကောင်း၊ တံနိဗ္ဗတ္တကကမ္မဿ။ ထိုအဆင်းအရောင် အသုံးအဆောင်စည်းစိမ်ချမ်းသာအခြံအရံစသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကုသိုလ်ကံကိုလည်းကောင်း၊ နိဿာယ။ မှီ၍၊ ဇာမိ သော ဒေသနာယ။ ဤပရိမာနဝတ္ထု၊ ဒေသနာ၏ ပဝတ္တိ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်ဘည်း။ ဝိပါကမရေခနဝါ။ ကုသိုလ်ကံတို့၏ ကြီးကျယ်သောအကျိုး ကိုအရင်းမူသ ဖြင့်လည်း၊ ကမ္မနန္ဒရမာနသ။ ရှေးရှေးသောဘဝတို့၌ အား ထုတ်ခဲ့ဘူးသောကံအထူးကိုသိခြင်း၏၊ ကာရဏာဘာဝတော။ အကြောင်း ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိမာနဝတ္ထုတိ။ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ဟူ၍၊ ဝေဒိတမ္ပိ။ သိအပ် ၏။ ။ တယိဒံ။ ဤဝိမာနဝတ္ထု။ ထိုဝိမာနဝတ္ထု၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ကေ နု။ အဘာယိ ဘုရားလိသည်၊ ဘာသိတံ။ ဟောအပ်သနည်း။ ကဿ။ အဘာယိ အရှင်ရှာနန္ဒာ ဖြစ်ကြသည်ရှာ၌၊ ဘာသိတံ။ ဟောအပ်သနည်း။ ကဒါ။ ဘာယိ အခါ၌၊ ဘာသိတံ။ ဟောအပ်သနည်း။ ။ ကသ္မာစ။ အဘာယိ အကြောင်းကြောင့် လည်း၊ ဘာသိတံ။ ဟောအပ်သနည်း။ ။ ဇုတိ အယံ။ ဤသည်ကား၊ ဝုစ္စတေ။ အပေါ်တည်း။ ။

ပရိဟာ။ ရောအဖြေကို၊ မယာ။ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ။ ဆိုဦးအံ့/ဟု။ အကျယ် ကိုဆိုဦးအုံ့၊ ဇုတံ။ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ဤဝိမာနဝတ္ထု၊ သည်၊ ဝုစ္စာ ဝ။ သေနစ။ မေး သောအစွမ်းအား ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဿဇ္ဇနဝ။ သေနစ။ ဖြေသောအစွမ်း အား ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇုတိ။ ဤသို့၊ ဒုဝိ။ ခန်။ နှစ်ပါး အပြား။ ရှိ။ ဖြင့်၊ ပ ဝ တ္တံ။ ဖြစ်၏။/ တတ္ထ။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဝိဿဇ္ဇနဂါထာ။ ဖြေဆိုလျှောက်ထားသော ဂါထာတို့ကို၊ တာဟိ တာဟိ ဒေ ဝ တာဟိ။ ထိုထိုနတ်သား နတ်သျှီးတို့ သည်၊ ဘာသိတာ။ ဟောကြား အပ်ကုန်၏/ ဝုစ္စာ ဂါထာ ပန။ ဝုစ္စာ ဂါထာ တို့ကိုကား၊ ကာစိ။ အချို့ဂါထာတို့ကို၊ ဘဂ ဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိဘာ။ ဟောတော်မူ အပ်ကုန်၏/။ ကာစိ။ အချို့ဂါထာတို့ကို၊ သက္ကာ။ ဒိဟိ။ သိကြားနတ်မင်း အစရှိသည်တို့သည်၊ ဘာသိတာ။ ဆိုအပ်ကုန်၏/။

ကာဝိ၊အာ၌ကျိုဂါထာတို့ကို၊သာဝကေဟိ၊ဘုရားတပည့်သားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ထေရေဟိ၊မထေရ်တို့သည်၊ဘာသိတာ၊ဟောအပ်ကုန်၏။ ဤဟိ၊-ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ။

တတ္ထာပိ၊-ထိုသာဝကတို့တွင်လည်း၊ ယောဘုယျေန၊- များသောအားဖြင့်၊ကပ္ပါနံ၊ကာ မ္ဗာတို့၏၊သတသဟဿသာဒိကံ၊-တသိန်းအလွန်ရှိသော၊ ကေ အသင်္ချေယျံ၊-တသင်္ချေပတ်လုံး၊ ဗုဒ္ဓသာ၊-သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊-ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ အဂ္ဂသာဝကာ ဘာဝါယ၊-လက်ဝဲတော်ရံတပည့်ဖြတ်ကြီးဖြစ်ခြင်းအာဘိုးငှါ၊ပုညဉ္စ ကာသ ဗ္ဗာ ရေ၊-သာဝကဥာဏ်၏ အသောက်အဦးဖြစ်ကုန်သော ကောင်းမှုပါရမီတို့ကို၊ သမ္ဘရန္တော၊-ဖြည့်ကျင့်ဆဉ်းဘူးလျက်၊ အနုက္ကမေန၊-အစဉ်သဖြင့်၊သာဝကပါရမီယော၊-သာဝကပါရမီတို့ကို၊ပူရေတွာ၊-ဖြည့်စေတော်မူ၍၊ ။ ဆဋ္ဌာဘိညာ စတုပဋိသမ္ဘိဒါဒိ ဂုဏာ ဝိသေသ ပရိဝါ ရသ၊-အဘိညာဥ်ခြောက်ပါး ပဋိသম্ভိဒါလေးပါးစသော ဂုဏ်အထူးတို့ဖြင့်ခြံရံအပ်သော၊ သကလသ၊-အလုံးရုံသော၊ သာဝကပါရမီဉာဏသ၊- သာဝကပါရမီဉာဏ်၏၊ မဇ္ဈေ၊-အလယ်၌အယူ၌အဝိပ်သို့၊ ပဒေသ၊ရောက်တော်မူသော၊ ဒုတိယေ အဂ္ဂသာဝကဋ္ဌာနေ၊- လက်ဝဲတော်ရံ ဒုတိယအဂ္ဂသာဝက အရာ၌၊ ဋ္ဌိတော၊-တည်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓိမန္တေသု၊-တန်းခိုးအာဘိညာဥ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော မထေရ်တို့တွင်၊ ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေဒဂ္ဂေ၊-တေဒဂ်အရာ၌၊ ဌပိတော၊ထားတော်မူအပ်သော၊အာယသ္မာ၊ရှည်သော သက်တော်ရှိသော၊ ယောသော မဟာမောဂ္ဂလာနော၊- အကြင် မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်ဖြတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေနမဟာမောဂ္ဂလာနေန၊-ထိုမဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်ဖြတ်သည်၊ ဘာသိတာ၊- ဟောအပ်ကုန်၏။ ဘာသန္တေနစ၊-ဟောတော်မူသောမဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်လည်း၊ ပဌမံ ဘာဝ၊- ရှေးဦးစွာ၊လောကဟိတာယ၊- လူသုံးပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွါးအလို့ငှါ၊ဒေဝစာရိကံ၊နတ်ပြည်ဒေသစာရိကို၊စရန္တေန၊ကြွသွားတော်မူသဖြင့်၊ ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊ဒေဝတာနံ၊နတ်တို့ကို၊ပုဏ္ဏာဝသေန၊-မေးခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘာသိတာ၊- ဟောအပ်ကုန်၏။ ပုန၊တာဘန်၊ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ မနုဿလောကံ၊လူ့ပြည်သို့၊အာဂတ္တွာ၊ပြန်လာခဲ့၍၊ မနုဿာနံ၊လူတို့အား၊ ပုညဖလဿ၊-နတ်တို့သည်ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်ခံပြုခဲ့ဘူးသော ဒါနသီလအစရှိသောသုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးကို၊ ပစ္စက္ခကရဏတ္ထံ၊မျက်မှောက်ထင်ထင်အမြင်အသိကိုပြုခြင်းအကျိုး

ဌာ၊ပုဏ္ဏားအမေးစကားရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ဝိသဒ္ဓိနဂိုအပြေစကားရပ်
ကိုလည်းကောင်း၊ကိုယ်ရေးရာ(၂)ကိုတပေါင်းတည်း၊ ကတွေးပြု၍ ဘဂဝတော
မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဝေဒေတွေ့လျှောက်ကြား၍၊ ဘိက္ခုနှုန်းရဟန်းတို
အား၊ ဘာသိတာ၊ဟောအပ်ကုန်ပြီ။ သင်္ဂြိုဟ်နှစ်သိကြားနတ်မင်းသည်၊
ပုဏ္ဏာဝသေနမေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေဝတာဟိုးနတ်တို့သည်၊
တာသာထိုသိကြားမင်းအား၊ဝိသဒ္ဓိနဝသေနပြေဆိုသည်၏အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ဘုရားသိတာဝိ၊ဟောအပ်သောဂါထာတို့ကိုလည်း၊ မဟာမောဂ္ဂလာန
ထေရသား၊မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ ဘာသိတာ၎ဝေ။လျှောက်ကြား
ပြန်ပြောအပ်ကုန်သတ်တည်း။ ဝေ။ဤသို့ဘဂဝတာစ၊မြတ်စွာဘုရား
သည်လည်းကောင်း၊ ထေရေဟိစ။မထေရ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝ
တာဟိစ၊နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ပုဏ္ဏာဝသေန။မေးသည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ဒေဝတာဟိ၊နတ်တို့သည်၊ဝိသဒ္ဓိနဝသေန၊ပြေကြားသည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုအရပ်၌၊ ဘာသိတာ။ဟောကြားအပ်
ကုန်၏။ ပဏ္ဏာ။ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသည်မှနောက်ကာလ၌၊ မြေဝိနယံ၊
သုတ်အာဘိဓမ္မာဝိနည်းကို၊ သင်္ဂါယနေ့ဟိ၊သင်္ဂါယနာ တင်ကုန်သော
ဓမ္မသင်္ဂါဟကေဟိ။ ဓမ္မသင်္ဂါဟကဆရာဟောနှာမထေရ်မြတ်တို့သည်၊
ကောတာ။တပေါင်းတည်း။ ကတွေး။ပြု၍၊ဝိမာနဝတ္ထုစ္ဆေ၀၊ဝိမာနဝတ္ထု
ဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ဂီတိ၊သင်္ဂါယနာသို့၊ အာရောပိတာ၊တင်အင်ကုန်ပြီ။
ဣတိအယံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော စကားအစဉ်သည်၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ
ဣဒ္ဓိ၊ကေနဘာသိတံအစရှိသောပုဏ္ဏာစကားရပ်တို့တွင်၊ကေနဘာသိ
တန္တိအာဒိနှ။ကေနဘာသိတံ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ပဒါနိ၊ပုဒ်တို့၏၊သင်္ခေ
ပ၊တာစ၊အကျဉ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာဓာရဏတောစ၊ဆက်ဆံ
သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ဝိသဒ္ဓိနာ၊အပြေတည်း။ ။

ဝိဿဇ္ဇာရတောပန၊ အကျယ်အားဖြင့် သော်ကား၊ "ကေနဘာသိတ"ဟူ
ပဒသား၊ကေနဘာသိတံဟူသောပုဒ်၏၊ဝိသဒ္ဓိနှ၊အပြေကို၊ကထေတုကာ
မေန၊ဆိုခြင်းငါ အလိုရှိသောဆရာသည်၊ အနောမဒဿိသား၊အနောမ
ဒဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော။မြတ်စွာဘုရား၏၊ပါဒမူလော။ခြေ
တော်ရင်း၌၊ ကတာပကိဝေနတော၊လက်စဲတော်ရဲ့ အဋ္ဌသာဝကဆုကို
ရမှုရကြောင်း တောင်းခြင်းပဏ္ဍနာကို ပြုတော်မူသောအခါမှ၊ ပဌာယ၊
စ၍၊မဟာထေရသား၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်၏၊ အာဂမနီယပဒို
ပဒါ၊လက်စဲတော်ရဲ့အဋ္ဌသာဝကအဖြစ်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ပဋိပတ်

ကို၊ ကထေတဗ္ဗာ ဆိုအပ်၏။ သာပနုပဒိုပဒါ ဟူသော အကျင့်ပဒိုပတ်ကို၊ အာဂမဋ္ဌကထာသု၊ သုတ္တန် အဋ္ဌကထာတို့၌၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၏ ပဒိုပဒါကို ဆိုရာကထာ၌၊ ဝိတ္ထာရိတာ ချဲ့အပ်ပြီ။ ကြားတိုတသွား၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ ထိုအရာကျယ်ချဲ့အင်သောကထာ၌၊ အာဂတနယေနေဝ၊ လာသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ အသာဝေဒေ တောမဆက်ဆံသော အားဖြင့်။ "ကတ္ထဘာသိတ"ဟု အာဒိနှ၊ ကတ္ထဘာသိ တံ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ပဒါနှင့်ယှဉ်တို့၏။ ဝိသေဋ္ဌနာ အာဗြေဌကား သည်၊ တသတသ ဝိမာနသ ထိုထိုဝိမာနဝတ္ထု၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာ ဖွင့်ပြနေယောဝ၊ အနက်ကို ဖွင့်ရာ ရှိသာနှင့်သာလျှင်၊ အာဂမိသတိ၊ လာလတ္တံ။ ။

အပရေပန၊ တပါးသော ဆရာတို့သည်ကား၊ ဘဏ္ဍန်၊ ဆိုကုန်၏။ ကိုဏ်ဘဏ္ဍန်၊ အဘယ်သို့ ဆိုကုန်သနည်း။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သင့်၊ ရဟောဂတသ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသလ္လီနသ၊ တားယာက် အထည်းထည်းကိန်းထသော၊ အားယသ္မတောဝ၊ ရှည်သော သက်တော်ရှိသော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနသ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ပြီ။ ကိုဏ်ဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့ထင်ရှား ဖြစ်သနည်း။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ခေါပနာ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဝတ္ထုသမ္ပတ္တိယာ၊ အလှဝတ္ထု၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အသတိ ဝိ၊ မရှိပြားသော်လည်း၊ ခေတ္တသမ္ပတ္တိယာ၊ အလှခံပုဂ္ဂိုလ်ဖြတ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ စေတနာသမ္ပတ္တိ ယာ၊ စေတနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပိတ္တ ပဿာဒသမ္ပတ္တိယာ၊ စိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်း ကောင်း၊ တာနတာနိ ပုညာနိ၊ ထိုထိုကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုကုန်၍၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဇ္ဇာရေသမ္ပတ္တံ၊ ပြန့်ပြော ကြီးကျယ်သော နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ် ချမ်းသာကို၊ ပဋ္ဌနဿ ဘောဇ္ဇန်၊ စံစားရကုန်၏။ ယံ နူ နယဒိပန၊ အကယ်၍ကား၊ အပေါ်၊ ဝါသည်၊ ဒေဝစာရိကံ၊ နတ်ဘုံ ဒေသစာရီကို၊ စရေ ဣတော၊ လှည့်လည်လျက်၊ ဒေဝတာ နံ၊ နတ်တို့ကို၊ ကာယသက္ခိ ကတ္တာ၊ ကိုယ်တိုင်သက်သေပြု၍၊ တာဟိ ဒေဝ တာဟိ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ယထုပစိတံ၊ အကြင်အကြင်ရှေးသောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ဆည်းဘူးခဲ့သော၊ ပုညဋ္ဌ၊ ကောင်းမှုကိုလည်းကောင်း၊ ယထာဓိ ကတံ၊ အကြင်အကြင်ဆည်းဘူးသဖြင့်ရအပ်သော၊ ပုညဖလဋ္ဌ၊ ကောင်း မှု၏အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ကထာပေတ္တာ၊ လျှောက်ကြားစေ၍၊ တမတ္ထံ၊

ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော်မြတ်စွာဘုရားအား၊အာရောစေယျကြီးကြား လျှောက်ရမူကား၊သာဓုဝတာ်ကောင်းစွတကား၊ဧကံ၏သို့လျှောက်ကြားခဲ့သည်ရှိသော်၊ မောဂါ၏၊ သဒ္ဓေါ၏ကျိုးကြောင်းပြုသ ဆုမွှက်မြစ်ဘော်မူတတ်သောဆရာဘုရားသည်၊ ဂဂနတလေးကောင်းကင်ပြင်၌၊ ပုဏ္ဏစန္ဒီ-လပြည့်ဝန်းကို၊ဥဒ္ဒါဝေပန္နောဝ်ယ-တက်စေဘိသကဲ့သို့၊မနုဿာနံ-လူတို့အား၊ကမ္မဗလံ-ကံ၏အကျိုးကို၊ပစ္စက္ခတော-မျက်မှောက်အမြင်အားဖြင့်၊ ဒဿေသေ-ပြလျက်၊ အပ္ပကာနမ္ပိ-အနည်းငယ်မျှသည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာရုဏ်-ပြုအပ်သောကောင်းမှုတို့၏၊ အာယတနကတာယ-တည်နေရာကိုပြုသော၊ သဒ္ဓါယ-လုံ့လကြည်ချင်း၏လည်း၊ ဝသေန-အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥဒ္ဓာရဗလံ-ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သော ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးကို၊ ဝိဘာဝေန္တော-ထင်ရှားပြုတော်မူလျက်၊တံတံဝိ မာနဝတ္ထုံ-ထိုထိုဝိမာနဝတ္ထုကို၊ အဒ္ဓုပ္ပတ္တိံ-အကြောင်းဖြစ်သည်ကို၊ ကဗ္ဗာ-ပြု၍၊ မဟာတိ-များစွာသော၊ ဓမ္မဒေသနံ-တရားဒေသနာကို၊ ပဝတ္တေသိ-ဖြစ်စေတော်မူလတ္တံ့။ သာဓုမ္မဒေသနာ-ထိုတရားဒေသနာသည်၊ ဗဟုဇနဿ-များစွာသောသတ္တဝါအပေါင်း၏၊ အတ္ထာယ-အကျိုးငှါ၊ဟိတာယ-စီးပွါးခြင်းငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ-နတ်လူတို့၏၊ သုခါယ-ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဟောတိ-ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဣသိ-စိန္တော်တွေးစပန်းကြိုးပြီး၍ကား၊ သော-ထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ အာသနာ-နေရာမှ၊ဥမ္မဟိတွာ-ထ၍၊ရွှေဒုပဋ္ဋိ-နှိမြန်းသော နှစ်ထပ်သောသင်းပိုင်ကို၊နိဝါသေတွာ-ဝတ်တော်မူ၍၊အပရံ-တထည်သော၊ရွှေဒုပဋ္ဋိ-နှိမြန်းသောနှစ်ထပ်သောဒုကူဋ်တော်ကို၊ကော်သံ ကေသို့ အံသေ-လက်ပဲတာဂက်ပခုံးထက်၌၊ ကတ္တာ-တင်သည်ကိုပြု၍၊ သမန္တာ-ကောင်းစွာ-ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဇာတိပါရိုလိကဝေရာနိန္ဒ-ရိတောဝိယစ-ဟန်ခိုးစစ်၏အယဉ်သည် ပြိုးပြိုးပြက်ထွက်လတ်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗညုတပါနုရဇ္ဇိတောဝိယစ-ညချမ်းအာခါ ဆည်းဆာရောင်ဖြင့်တပ်အပ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဇင်မော-ရွှန်ရွှတွားတွားထိ၍သွားသော၊ ကဠုနဂိရိသိခရောဝိယစ-ရွှေဘောင်ထွင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရား အထံတော်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ-ချဉ်းကပ်၍၊ အဘိဝါဒေတွာ-ရှိသေစွာရှိခိုး၍၊ ကေမန္တံ-တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊နိသိန္နော-ထိုင်နေသည်ကို၊ အတ္ထနော-မိမိ၏၊ အဝိဒူရေ-ဝေးမိပ်ယံ-အလိုကို၊အာရောစေတွာ-ကြားလျှောက်၍၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊အနုညာတော-အနုံးအညွှတ်ခွင့်လွှတ်အပ်သည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊အာသနာ-နေရာမှ၊ဥဋ္ဌာ

ယူထင်၍၊ ဘဂဝန်နှင့်မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာဘိဝါဒေတွေ၊ ရှိသေစွာဝှေ့ရိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊-လက်ျာရစ် လည်သည်ကို၊ ကတွေ၊ပြု၍၊- အာဘိညာပါဒကံ၊- ကောင်းကင်ပြေးရုပ်လျှိုးပျံသွား၊ခြင်းဌာ၊ စွမ်းနိုင်သောဇာတိဝိဇ္ဇာ ဥ ဏ္ဍိအားခြေဖြစ်သော၊"စိတ္တုဇွန္ဓာနံ"စတုဇွဟာနံ"ဟူ၊သမာဓိတွေ့ဆုံ၍၊ တဘောဆယ်ပါးစတုဇွဟာန်မှ၊ ဝဠာယယူထင်၍၊ ဇာတိဗလေနဇာတိဝိဇ္ဇာ ဥ ဏ်တန်ခိုးဖြင့်၊တံခါးညောဝ်ထိခေါ်ခြင်းဖြင့်ပင်လျှင်၊တာဝတိံသာဝန်၊- သိကြားမင်း၏ စံခင်းပျော်ရာ ဝတိံသာသို့၊ ဂတ်ကွဲ၊-ကြွသွားတော် မူ၍၊ တဖွဲတဖွဲ"ထိုထိုတာဝတိံသာနှတ်ပြည်၌၊ တာဟိတာဟိဒေဝတာဟိ၊- ထိုထိုနှတ်သားနှတ်သို့ပင်ရှိသည်၊ ယထူပစိတံ"အကြင်အကြင်အား"ထုတ်ပြည့်ဆည်းဘူးခဲ့သော၊ ဝုညကမ္မံ၊- ကောင်းမှုကံကို၊ ဝုဏ္ဏီ"မေးတော်မူ၏။ တာဒေဝတာ"ထိုနှတ်တို့သည်၊တာသ"ထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ ကထေသုံ"လျှောက်ကြားကုန်၏။"တတော"ထိုနှတ်ပြည်မှ၊ မနုဿလောကံ"လူ့ပြည်သို့၊ အာဂတ္တွာ"ပြန်လာခဲ့၍၊ တံသဗ္ဗံ"ထိုအလုံးရုံသော အကြောင်းအရာကို၊ တတ္ထ"ထိုနှတ်ပြည်၌၊ ပဝတ္တိတနိယာ"ရှေးဦး အတူး ပြုခဲ့ဘူးသောကောင်းမှုသည် ဖြစ်စေအပ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝတော"မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသိ"လျှောက်ကြား၏။"တတ္ထ"ထိုသို့ လျှောက်ကြားရာ၌၊ သတ္ထာ"လူနှတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော ဘုရာ မြတ်သည်၊ သမနုညော"နှစ်သက်အားရ ဝမ်းသာတော် မူသည်၊ အာဟောသိ"ဖြစ်ပြီ"ဆုံ့ဖွယ်ဝံ့ဟု တိုင်ကြားတော်မူသို့လျှင်၊ အဠုဇ္ဇတ်ကြီ"အကြောင်းဖြစ်ခြင်းကို၊ကတွေ"ပြု၍၊သမ္ဗတ္တပရိသာယ"ရှေ့တော်ရှောက်သို့ ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ ဝိဿာရေန"အကျယ်အားဖြင့်၊ မြေ့"သာရေးတော်မြတ်ကို၊ ဒေသေသိ"ဟောတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့"အပရေ"တပါးသောဆရာတို့သည်၊ ဘဏန္တိ"ပြောကုန်၏။ ။

တံပနဒေတံတံပနဒေတံ"ဝိမာနဝတ္ထု"ထိုဝိမာနဝတ္ထု"သည်၊ ဝိနယဝိဒူကံ"ဝိနည်းဝိဒူဂတ် လည်းကောင်း၊ သုတ္တန္တဝိဒူကံ"သုတ္တန်ပိဋကတ် လည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မာဝိဒူကံ"အဘိဓမ္မာဝိဒူဂတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ"ဤ"သို့ တိသုဝိဒူကေသု"သုံးပါး"သော ဝိဒူဂတ်တို့တွင်၊ သုတ္တန္တဝိဒူကပရိယာပန္နံ"သုတ္တန်ဝိဒူဂတ်ဝင်၏။ ဒီဃနိကာယော"ဒီဃနိကာယ်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမနိကာယော"မဇ္ဈိမနိကာယ်လည်းကောင်း၊ သံယုတ္တနိကာယော"သံယုတ္တနိကာယ် လည်းကောင်း၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယော"အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်လည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒကနိကာယော"ခုဒ္ဒကနိကာယ်လည်းကောင်း၊

ဣတိ။ ဤသို့ပဋ္ဌသုနိကာယေသု၊ ငါးပါးသောနိကာယ်တို့တွင်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယပရိယာပန္နံ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်၌အကျုံးဝင်၏သတ်။ သုတ်လည်းကောင်း။ ဝေယျာ။ ဝေယျာကရဏံ၊ ဝေယျာကရဏာ လည်းကောင်း၊ ဂါထာ၊ ဂါထာလည်းကောင်း၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိုလည်းကောင်း။ ဣတိ ဝုတ္တကံ၊ ဣတိဝုတ္တကလည်းကောင်း၊ ဇာတကံ၊ ဇာတ်လည်းကောင်း။ အဗ္ဘုတ ဓမ္မံ၊ အဗ္ဘုတဓမ္မလည်းကောင်း၊ ဝေဒလ္လံ၊ ဝေဒလ္လလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့နဝသု၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ သာသနဂေါ်သု၊ ပရိယတ္တိသာသနာအင်္ဂါ တို့တွင်၊ ဂါထာသင်္ဂဟံ၊ ဂါထာ၌သွတ်သွင်း၍သင်ကြား၏။ ။

(ဗြာဟ္မဏ၊ ဂေါတမ အမည်ရှိသောပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒွါသိတိ သဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းနှစ်ထောင်သောဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓေ၊ တာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ အထံတော်မှ၊ ဂဏ္ဍိ ဥဂ္ဂဏ္ဍိ၊ သင်ကြား၍၊ ဒွေသဟဿာနိ၊ နှစ်ထောင်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဘိက္ခုတောဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာစသော ရဟန်းတို့အထံမှ၊ ဂဏ္ဍိ ဥဂ္ဂဏ္ဍိ၊ သင်ကြား၍၊ ဣတိ၊ ယေ ဣမေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်၊ စတုရာသီတိ သဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သောဓမ္မက္ခန္ဓာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ တေ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဖိဂုဏ်ကျေးလျှာဗျာဒိ၊ ပဝတ္တိနေ၊ ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။ ။ ဣတိ ဧवं၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဓမ္မာ ဝတ္ထာ ဂါ ရိကေန၊ တရားဘဏ္ဍာဝိုးဖြစ်သောအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ပဋိညာတေ သု၊ ဝန်ခံအပ်ကုန်သော၊ စတုရာသီတိ ဓမ္မက္ခန္ဓသဟဿေသု၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောဓမ္မက္ခန္ဓာတို့တွင်၊ ကတိပယ ဓမ္မက္ခန္ဓသင်္ဂဟံ ဝိုးစဉ်မျှသောဓမ္မက္ခန္ဓာ ဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။ ။ ဝဂ္ဂေ၊ တာ၊ ဝဂ်အားဖြင့်၊ ဒီဃ ဝဂ္ဂေ၊ ဒီဃဝဂ် လည်းကောင်း၊ ဒီဃလတာ ဝဂ္ဂေ၊ ဒီဃလတာဝဂ်လည်းကောင်း၊ ပါရိ ဆဋ္ဌက ဝဂ္ဂေ၊ ပါရိဆဋ္ဌကဝဂ်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမက ဝဂ္ဂေ၊ မဇ္ဈိမကဝဂ်လည်းကောင်း၊ မဟာ ရဏ ဝဂ္ဂေ၊ မဟာရဏဝဂ်လည်းကောင်း၊ ပါယာသိ ဝဂ္ဂေ၊ ပါယာသိဝဂ်လည်းကောင်း၊ သုနိက္ခိတ္တ ဝဂ္ဂေ၊ သုနိက္ခိတ္တဝဂ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ သတ္တ ဝဂ္ဂေ၊ ခုနှစ်ဝဂ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုဝဂ်တို့တွင်၊ ဝဏ္ဏ တော၊ ဝဏ္ဏအားရေအတွက်အားဖြင့်၊ ပဌမေ ဝဂ္ဂေ၊ ရှေးဦးအဋ္ဌမဝဂ်၌၊ သတ္တ ရသ ဝတ္ထူနိ၊ တဆဲ့ခုနစ်ဝတ္ထုတို့ လည်းကောင်း၊ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ဒီဃလတာဝဂ်၌၊ ကောဒသ၊ တဆဲ့တဝတ္ထုတို့ လည်းကောင်း၊ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သော ပါရိဆဋ္ဌကဝဂ်၌၊ ဒသ၊ ဆယ်ဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောမဇ္ဈိမကဝဂ်၌၊

ဒါဒသ၊တဆဲ့နှစ်ဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း၊ပဌမမေ၊ငါးရေမြေးက်သော မဟာ
ရထဝဂ်၌၊ စတုဒ္ဒသ၊တဆဲ့လေးဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း၊ဆဋ္ဌေ၊ခြောက်ရ
မြောက်သောပါယာသိဝဂ်၌၊ ဒသ၊ဆယ်ဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း၊ သတ္တ
မေ၊ခုနှစ်ရမြောက်သော သုနိက္ခိတ္တဝဂ်၌၊ ကောဒသ၊တဆဲ့တဝတ္ထုတို့
လည်းကောင်း၊ဤတိ၊ဤသို့၊ အာနန္ဒာရဝိမာနာနံ၊ဂုတ္တိလဝိမာနဝတ္ထု၊စတုဒ္ဒသ
ဝိမာနဝတ္ထုတို့၏အတွင်း၌ဖြစ်ကုန်သော ဝိမာနဝတ္ထုတို့ကို၊အဋ္ဌဟတ္ထေ၊
မယူသည်ရှိသော်၊ပဌာသိတိ၊ရစ်ဆဲ့ငါးဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း၊ဂဟတ္ထေ
ပနယူသည်ရှိသော်ကား၊တေဝိသသတဝတ္ထု၊နှိ၊တဝေ့နှစ်ဆယ်သုံးဝတ္ထု
တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။ဂါထာတောပန၊ဂါထာအရေအတွက်
အား၊ဖြင့်ကား၊ ဒိယဏသဟဿဂါထာ၊တထောင့်ငါးရာသော ဂါထာတို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။တသေ၊ထိုဝိမာနဝတ္ထု၊ဒေသနာ၏၊ ဝတ္ထေ
သု၊ဝဂ်တို့တွင်၊ ဝိဒ္ဓဝတ္ထေ၊ဝိဒ္ဓဝဂ်သည်၊ အာဒိ၊အစတည်း။ ။ဝတ္ထု။သု၊
ဝတ္ထုတို့တွင်၊ သောဝဏ္ဏော၊ဝိဒ္ဓဝတ္ထု၊၊သောဝဏ္ဏော ဝိဒ္ဓဝတ္ထု၊သည်၏ အာဒိ၊
အစတည်း။ ။တသာဝိ၊ထိုဝတ္ထု၏လည်း၊ဝိဒ္ဓ၊ဣန္ဒသောဝဏ္ဏောမယဉ္စိ ဂါထာ၊
ဝိဒ္ဓ၊ဣန္ဒသောဝဏ္ဏောမယံဟု သောဂါထာသည်၊အာဒိ၊အစတည်း။ ။

B [ဝိဒ္ဓဝဂ်-၁-ဝိဒ္ဓဝိမာနဝတ္ထု၊]

[1] ၁/ ဝ/ ။ တဘဏ္ဍ၊ထိုဝိမာနဝတ္ထု၊ဒေသနာ၌၊ ပဌမဝတ္ထု၊သား၊ဒုတိယဝတ္ထု၊၏၊ အယံ၊
ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊အဋ္ဌ၊ပုဏ္ဏား၏အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းတည်း။ သာဂဝတိ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိခေါ်နေပြည်တော်၌၊အနာထ
ပိဏ္ဍိကသေ၊အနာထပိဏ်သူဌေး၏၊ အာရာမေ၊အာရုံဖြစ်သော၊ဇေတဝနေ၊
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပဌေနဒိ
ကောသလေန၊ပဌေနဒိကောသလအမည်ရှိသော၊ရညာ၊မင်းကြီးသည်၊
ဗုဒ္ဓပမုခသု၊ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃသု၊ရဟန်းအပေါင်းအား၊
သက္ကာဟံ၊ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး၊အသဒိသဒါနေ၊သူတပါးတို့၏ဒါနနှင့်တူ
သောအလှူကို၊ပဝတ္တိတေ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်ရှိသော်၊ တဒနုဗျပေန၊ထို
အသဒိသဒါနနှင့်လျော်သောအား၊ဖြင့်၊ အနာထပိဏ္ဍိကေန၊အနာထပိဏ်
အမည်ရှိသော၊ မဟာသေဋ္ဌိနာ၊သူဌေးကြီးသည်၊ တယောဒိပသေ၊သုံး
ရက်ဘို့ပတ်လုံး၊ တထာ၊ထို့အတူ၊ဝိသာခါယ၊ဝိသာခါအမည်ရှိသော၊
မဟာဥပါသိကာယ၊ဒါယိကာမကြီးသည်၊ မဟာဒါနေ၊အလှူကြီးကို၊ဒိန္နေ၊

ပေးလှူအပ်သည်ရှိုးသာ၏ အသဒိသဒါနသာ။ တပါးသူတို့မတုမယှဉ်နိုင်
သောဒါန၏ ပဝတ္တိဖြစ်သောအခြင်းအရာသည် သကလဇမ္ဗုဒီပေ။ ဇမ္ဗု
ဒီပါကျွန်းအလုံးခို၏ ပါဂဇာ။ ထင်ရှားကျော်စောသည်၊ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ။
အထူးထိုအခါ၌ မဟာဇနေအမျိုးသောလူအပေါင်းသည် တတ္ထတတ္ထ။
ထိုထိုမြို့ရွာနိုင်ငုံးဇနပုဒ် အရပ်ဒေသတို့၌ ကထံ။ စကားကို၊ သမုဒ္ဒရာပေသိ။
ဖြစ်စေ၏။ ကိ သမုဒ္ဒရာပေသိ။ အဘယ်သို့ဖြစ်စေသနည်း ဟူမူကား၊ ကိं။
အသို့နည်း၊ ဘံ။ ဤသို့ ဥဒ္ဒေ။ ဝိဘဝပရိစ္ဆေဒေ။ ဖြန့်ကြေကြီးကျယ်
သောစည်းစိမ်ဥစ္စာကိုစွန့်ကြဲလှူဒါန်းသ ဖြင့်သာလျှင်၊ ဒါနံ။ အလှူဒါနသည်၊
မဟာမွလတရံ။ အထူးသဖြင့်ကြီးမားမြင့်မြတ်သောအကျိုးရှိသည်၊ ဘဝိသ
တိနု ခေါ်။ ဖြစ်လတ္တံ့လော။ ဥဒါဟု။ ထိုသို့မဟုတ်မူ၍၊ အတ္ထေနော။ မိမိ၏
ဝိဘဝါနုရူပေန။ စည်းစိမ်ချမ်းသာအားလျော်ကန်ထိုက်တန်သော၊ ပရိစ္စာ
ဂေန။ စွန့်ကြဲလှူဒါန်းခြင်းဖြင့်၊ မဟာမွလဘရံ။ အထူးသ ဖြင့်အကျိုးကြီးမြတ်
သည်၊ ဘဝိသ ဘိနု ခေါ်ဖြစ်ပါလတ္တံ့လော။ ဟုတိ။ ဤသို့၊ ကထံ။ စကားကို၊
သမုဒ္ဒရာပေသိ။ ဖြစ်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့သည်၊ တံ ကထံ။ ထိုလူအများ
တို့ပြောဆိုကြသော စကားကို၊ သုတ္တာ။ ကြားနာ၍၊ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ အာရောစေသုံ။ ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့၊ ဒေယျဓမ္မသမ္ပတ္တိယာ။ လှူဘွယ်ဝတ္ထု၏ ပြည့်စုံ
ခြင်း ကြောင့်သာလျှင်၊ ဒါနံ။ အလှူဒါနသ သည်၊ မဟာမွလတရံ။ အထူးသဖြင့်
အကျိုးကြီးမြတ်သည်၊ နဘဝိသတိ။ ဖြစ်လ ဘံ့။ အထခေါ်။ ပင်စစ်မှာမူ
ကား၊ စိတ္တ သမ္ပတ္တိယာစ။ စိတ်စေတနာ၏ ပြည့်စုံ ခြင်းကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ ခေတ္တ သမ္ပတ္တိ။ သ။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုအပ်သောခေတ်၏ ပြည့်စုံ
ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒါနံ။ အလှူဒါနသ သည်၊ မဟာမွလတရံ။ အထူးသ ဖြင့်
အကျိုးကြီးမြတ်သည်၊ နဘဝိသတိ။ ဖြစ်လ ဘံ့။ အထခေါ်။ ပင်စစ်မှာမူ
ကား၊ စိတ္တ သမ္ပတ္တိယာစ။ စိတ်စေတနာ၏ ပြည့်စုံ ခြင်းကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ ခေတ္တ သမ္ပတ္တိ။ သ။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုအပ်သောခေတ်၏ ပြည့်စုံ
ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒါနံ။ အလှူဒါနသ သည်၊ မဟာမွလတရံ။ အထူး
သ ဖြင့်အကျိုးကြီးမြတ်သည်၊ ဘဝိသတိ။ ဖြစ်လ ဘံ့။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊
ကုဏ္ဍ ကမဋ္ဌမတ္တမ္ပိ။ ဆန်ခွဲတဆုပ်မျှကိုလည်းကောင်း၊ ဝိလေ တိကမတ္တမ္ပိ
ပုဆိုးနွမ်းဖြတ်တခုမျှကိုလည်းကောင်း၊ တိစာ သ ဆ ရပဏ္ဏာ သ ဆ ရမတ္တမ္ပိ။
မြက်အခင်းသစ်ရွက် အခင်းမျှကိုလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗာ ဘိ ရ ဒုကမတ္တမ္ပိ။
နွားကျင်ပုပ်ဖြင့်စိန်အပ်သော ဆီးဖြူသျှစ်ရှားသဖန်းခါးစသော ဆေးမျှကို
လည်းကောင်း၊ ဝိပ္ပသ ဒ္ဓေ နာ။ အလွန်အကျူးအထူးသဒ္ဓါကြည်ညိုစွာသော
စေတသာ။ စိတ်စေတနာ ဖြင့်၊ ဒက္ခိဏေယျ ပုဂ္ဂလေ။ မြတ်သောအလှူခံယူ
ထိုက်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၌ ပတိဋ္ဌာပိတံ။ တည်စေအပ်သည်ရှိုးသာ၏
တ ဒ္ဓိ။ ထိုနွားကျင်ပုပ်ဖြင့်စိန်အပ်သော ဆီဖြူသျှစ်ရှား သဖန်းခါးစသော

ခံသားမျှသည်လည်း၊မဟာဇွဲလတရုံ၏အလွန်အကျ။အထူးမြတ်သောအကျိုး ရှိသည်၊ မဟာဇုတိကံ၏ကြီးကျယ်သော ထွန်းတောက်ပခြင်း ရှိသည်၊ မဟာဝိပုလဝိကံ၏ကြီးမားမြင့်မြတ်သော ဖြန့်ပွါးခြင်းရှိသည်၊ ဘဝိသတိ၏ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဤတို့ကြောင့်။ အာဟာရဟောတော်မူပြီ။ တထာဂတ၏ထိုသို့ဟော တော်မူသောကြောင့်သာသည်။ နတ္ထိစိတ္တေပသန္နမှိ၊ အပ္ပကာနာမဒက္ခိဏာ (တထာဂတော၀ါသမ္ဘုဇ္ဇေ၊ အထ၀ါတာသသာ၀ကေတိ)နတ္ထိစိတ္တေပသန္န မှိ၊အပ္ပကာနာမဒက္ခိဏာ၊ တထာဂတော၀ါသမ္ဘုဇ္ဇေ၊အထ၀ါတာသသာ၀ ကေ၀ါ၄ခု၏၊ဒေ၀ါနုဝိဇ္ဇေနှစ်ပါးတို့၏အရင်ဖြစ်သော၊သင်္ကြေနှစ်သိကြားနတ် မင်းသည်၊ဂုတ္တံ၊ဆိုအပ်ပြီ။ ၊

[(သမ္ဘုဇ္ဇေ)အလုံးရုံသော တရားတို့ကိုမဟောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် ထိုးတွင်း၍သိတော်မူတတ်သော၊တထာဂတော၀)မြတ်စွာဘုရားဖြစ်လည်း ကောင်း၊ အထ(ထိုမှတပါး၊ တာသတထာဂတာသ)ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာ၀ကေ၀)တပည့်သား သံဃာတော်ခု လည်းကောင်း၊ စိတ္တေ(စိတ် သည်၊ ပသန္နမှိ)ကြည်ညိုသည်ရှိသော်၊ ဒက္ခိဏာ(ပေးလှူအပ်သော မြတ် သော အလှူ၀တ္ထု၏အကျိုးသည်၊ အပ္ပကာနာမ)နည်းသောမည်သည်၊ နတ္ထိ)မရှိ။]။သာ၀ပနေသာ(သာ၀ပနေသော၀ါ)ထား)ထို၀ါထားသည်၊ သက လစ)မျှဒိပေ)ဇမျှ၊ဒိပ)ကျွန်းအလုံး၌၊ ဝိတ္ထာ၊ရိတာ)ပြန့်နှံ့သည်၊ အဟောသိ) ဖြစ်ပြီ။ မနုဿာ)လူတို့သည်၊ သမဏာ(ပြောဟင်္ဂဏာကပဏာ)ဗိုက ၀နိပ္ပကာနံ) ရဟန်းပုဏ္ဏားအထိုးကျန်သောသူခရီးသွားဧည့်သည်တို့အား၊ ယထာဗိဘ၀ံ)စည် စိပ်အားလျော်စွာ၊ ဒါနာနိ)အလှူတို့ကို၊ဒေန္တိ)ပေးလှူ ကုန်၏။]ဂေဟာဂ်တော)အိပ်အကြင်၌၊ပါနိယံ)သောက်ရေကို၊ ဥပဋ္ဌာပေန္တိ) တည်ထားကုန်၏။]ဒါရေကောဋ္ဌကေသု)တခါးမင်းတို့၌၊အာသနာနိ)နေရာတို့ ကို၊ပဋ္ဌာပေန္တိ)ခင်ထားကုန်၏။]။

တေနစသမယေန) ထိုအခါ၌လည်း၊ အညတရော)တပါးသော၊ဝိတ္ထာ စာရိကော)ဆွမ်းခံသွားသော၊ ထေရော)မထေရ်သည်၊ ပါသာဒိကေန) ကြည်ညိုဘွယ်ကိုဆောင်သော၊အာဘိက္ကန္တေန)ရှေ့သို့တက်ခြင်းဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ပဋိက္ကန္တေန)နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊အာလောကိ တေန) တုရ)ကြည့်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ဝိလောကိတေန) တစောင်း ကြည့်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမိဉ္ဇိတေန)ကွေးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပသာရိတေန)ဆန့်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သြက္ခိတ္တစက္ခုနာ)အောက်သို့ ချသောမျက်လွှာရှိသဖြင့်၊ ဣရိယာပထသမ္ပန္နော)ဣရိယာပုထ်နှင့်ပြည့်စုံ

သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်း၊အကျိုး၌၊ စရဏ္ဇော၊လွှား၊သည်ရှိ သော်၊ ကာလေ၊မှန်း၊တည့်အခါသည်၊ ဥပကဋ္ဌေ၊နီး၊လတ်သည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊အမှတ်မရှိ၊သော၊ ဂေဟံ၊အိမ်သို့၊ သမ္ပါပုဏိ၊ရောက်လေ၏။ တဏ္ဍု၊ထိုအိမ်၌၊ သဒ္ဓါသမ္ပန္နာ၊ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်း ဂုဏ်နှင့် သုံးပါး၌ ကြည်ညိုခြင်းသဒ္ဓါတရား၊နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဇကာ၊စာယောက်သော၊ ကုလဓိတာ၊ အမျိုးသမီးသည်၊ ထေရံ၊မထေရ်ကို၊ ပသိဒိတ္တာ၊ ကြည်ညိုမြဲ၊ သဒ္ဓါတာဂါရဝဝဟုမာနာ၊ကောင်းစွာဖြစ်သော ရိုသေခြင်း မျှားစွာဖြတ်နိုးခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓာရပိတိသောမနဿ၊ဖြန့်ပြော ကြီး ကျယ်သော နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ဖြစ်စေ၍ဂေဟံ၊ အိမ်တွင်းသို့၊ ပဝေသေတွာ၊သွင်း၍၊ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတေန၊ငါးပါးသောတည် ခြင်းရှိသောရှိခိုးခြင်းဖြင့်၊ ဝန္ဒိတွာ၊ရှိခိုး၍၊ အဏ္ဏနော၊ပိပိ၏၊ပိဋ္ဌ၊အင်းပျဉ် ကို၊ ပညာပေတွာ၊ခင်းထား၍၊ တသ၊ထိုအင်းပျဉ်၏၊ ဥပရိ၊အထက်၌၊ ပိတာကံ၊ရွှေသောအဆင်းရှိ၊သော၊ မဉ္ဇဝဏ္ဏံ၊ချောမြေ့ပြည့်စုံသောအဝတ် ပုဆိုးကို၊ အဏ္ဍရိတွာ၊ခင်း၍၊ အဒါသိ၊လျှ၏။ အထပဏ္ဍာ၊ထိုနောက်မှ၊ တဏ္ဍု၊ထိုအင်းပျဉ်၌၊ ထေရေ၊မထေရ်သည်။ နိသိန္နေ၊ထိုင်နေသည်ရှိ သော်၊မယ်၊ငါအား၊ ဇာဒ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဥဏ္ဏမပုညကွေ့ကွဲ၊မြတ် သောကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့၏ ဘိုက်ပျိုးရာလယ်မြေကောင်း သဘွယ်ဖြစ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်၊ဥပဋ္ဌိတံ၊အနီးအပါးထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဇာတိ၊ဤသို့အသင့်အား၊ဖြင့်နှလုံး၊သွင်း၍၊ပဿန္နစိတ္တာ၊ကြည် ညိုသောစိတ်ရှိသော အမျိုးသို့သည်၊ ယထာဝိဘဝံ၊မိမိ၏စည်းစိမ်အား လျော်စွာ၊ အာဟာရေန၊ဆွမ်းခဲဘွယ်အစရှိသောအာဟာရဖြင့်၊ပရိဝိသိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ ဗိ၊နိဋ္ဌ၊လေထောင့်ရပ်ကိုလည်း၊ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍၊ ဗီဇိ၊ယမ် ခပ်၏။ ကဘာဘတ္တကိရွေ့၊ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစား၊ခြင်း ကိစ္စရှိသော၊ သော်၊ထေရော၊ထိုမထေရ်သည်၊အာသနဒါနဲ့ဘောဇနဒါနာဒိပဒိသံယုတ္တံ၊ အင်းပျဉ်နေရာ အလှူဆွမ်းဘောဇဉ်အလှူအစရှိသည်နှင့် စပ်ယှဉ်သော၊ ဓမ္မကထံ၊တရား၊စကား၊ကို၊ ကတွာ၊ပြောဟော၍၊ ပဏ္ဍိမိ၊ဗဲကြွလေ၏။ သာ ဓုတ္ထိ၊ထိုအမျိုးသမီးသည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ တံဒါနံ၊ထိုဒေ၊ငင်းပျဉ်စသော အလှူကိုလည်းကောင်း၊ တဿ ဓမ္မကထံ၊ထိုမထေရ်ဟောကြား၊သောတရား စကား၊ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌဝေတ္ဝန်ဆင်ခြင်လျက်၊ပီတိယာ၊နှစ်သက် ခြင်းဖြင့်၊နိရန္တရံ၊မပြတ်၊ ဗဟုသရိရာ၊တွေ့ထိ၊သောကိုယ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ တံပိဋ္ဌိ၊ ထိုအင်းပျဉ်ကိုလည်း၊ ထေရဿ၊မထေရ်အား၊အဒါသိ၊

လျှောက်ပါတော်မူ၏။ ထိုလူပြိုးသည်မှနောက်၌၊ အပရေးနှင့်တပါးသော သမယ ဝေါဟာရ၊ အညတရေးနှင့်အမှတ်ရှိသော၊ ရောဂေးနှင့်အနာသည်၊ ဗုဒ္ဓာ-ဝေ့ယိုအမ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ-ခန္ဓာမနေရုတေ့ရှေ့ လျှောခြင်းကဲ့သို့ ကတွေ့-ပြု၍၊ တာဝတိံသာဝနှင့်-တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ဒေဝသယောဇနိကော-တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိသော၊ ကနကဝိမာနေ-ရွှေဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်လေ၏။ အသာ-ထိုနတ်သွီးအား၊ အစ္ဆရာသဟဿံ-တထောင်သော နတ်သွီး အပေါင်းသည်လည်း၊ ပရိဝါရော-အခြံအရံသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ကြ၏။ အသာ-ထိုနတ်သမီး၏၊ ပိဋ္ဌဒါနာနုဘာဝေန-အင်းမျှဉ်လျှရသောကောင်း မှုအာနုဘော်ကြောင့်လည်း၊ ယောဇနိကော-ဘယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိ သော၊ အာကာသစာရိနိ-ကောင်းကင်ပြင်သို့ဝင်တိုးအလား သွားတတ် သော၊ သိဃဇဝေါ-လျှင်မြန်သောအာဟုန်ရှိသော၊ ဥပရိ-အထက်၌ကူမှာ ဂါရသဏ္ဌာနော-ရုလစ်မှန်ချန် သဏ္ဌာန်ရှိသော၊ ကနကပလ္လင်္ကော-ပြိုးပြိုး ပြောင်အရောင်တောက်ထွန်းသော ရွှေအတိပြိုးသောပလ္လင်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏။ တေန-ထို-ကြောင့်၊ တံဝိမာနံ-ထိုနတ်သမီး၏ဗိမာန်ကို၊ ပိဋ္ဌဝိမာနန္တိ စ-ပိဋ္ဌဝိမာနံဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စတိ-ခေါ်ဆိုပညတ်သမုတ်အပ်၏။ ဟိ-အကျယ် ချဲ့ဦးအုံ၊ တံဝိမာနံ-ထိုဗိမာန်သည်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ-ရွှေအသင်းနှင့်တူသော အသင်းရှိသော၊ ဝဏ္ဏံ-အဝတ်ကဲ့၊ အဝ္ဆရိတ္ဝာ-ဆင်း၍၊ ဒိန္နဇ္ဈာ-လှူခဲ့ဘူး သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကမ္မသရိက္ခာ-ကတံ-မိမိပြုခဲ့သောကုသိုလ်ကံနှင့် တူ သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဘာဝေန္တီ-ယင်စွာပြလျက်၊ သုဝဏ္ဏမယံ-ရွှေသား အတိပြိုးသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ ဝိတ်ဝေ၀ သ-ပိတ်အဟုန်၏။ ဗလ ဝဘာဝေန-အားကြီးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပိတ၀ဏ္ဏသ-ပိတ်ဝဏ္ဏသဏ္ဌာန်-ရှိသောအ၀တ် ပုဆိုးဖြင့် ခင်းအပ်သောအင်းမျှဉ်ကို၊ ဒဏ္ဍိကောယ္ယသ-အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တရုစိ၀သေန-စိတ်အလိုအားလျော်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒိန္နဇ္ဈာ-လှူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယထာရုစိဂါမီ-အလိုရှိတိုင်းသွားခြင်းရှိ၏။ ပသာဒသမ္ဘူတိယာ-ကြည်ညိုခြင်းပသာဒ၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဥဇ္ဇာရုံ-ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သည်၊ သဗ္ဗသော ၀-အချင်းခပ်သိမ်းသာလျှင်၊ ပါသာ ဒိကံ-ကြည်ညိုဘွယ်ရှိ၏။ သောဘာတိ-သယယုတ္တံ-တင့်တယ်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ အံ-ထိ-ထိုအခါ၌၊ ဒေ၀တာသု-နတ်တို့သည်၊ ကေသွိ ဥဿ၀ဒိ၀သေ၊ တခုသော့ဝသဘင်နှင့်၌၊ ယထာသက်-မိမိတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဒိဗ္ဗာနုဘာ၀ေန-နတ်တို့၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊ ဥယျာန ကီဠနဏ္ဍ-ဥယျာဉ်ပျော်ပါးဖွယ်ထူးခြင်းအကျိုးငှါ။ နန္ဒနဝန်-နန္ဒ၀န်ဥယျာဉ်

သို့၊ ဂန္ဓိန္ဒိသုဘွားကုန်သည်ရှိသော်၊ သာဒေဝတာမထိုနတ်သမီးသည်၊ ဒိဗ္ဗဝတ္ထုနှင့်ဝတ္ထာမနတ်၌ဖြစ်ခြင်းသာအပဝတ်ကိုဝတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗာဘရဏာ ဝိဘူသိတာမနတ်၌ဖြစ်သောတန်ဆာကိုဆင်သည်ဖြစ်၍၊ အနန္တရာသဟာသ ပရိဝါရာမတောင်သော နတ်သမီးအခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍၊ သကဘာဝနာမမိမိနေရာဘုံဗိမာန်မှ၊ နိက္ခမိတ္တွာထွက်လာ၍၊ တံပြိုင်ဝိမာန်ထိုပလွင်ဘုံပျံနှင်းဗိမာန်ကို၊ အာဘိရုဿမတက်စီး၍၊ မဟာဗိယာကြီးကျယ်များ မြတ်သော၊ ဒေဝိဒ္ဓိယာနတ်၏တန်ခိုးဖြင့်၊ မဟာနှုန်းများမြတ်သော၊ သိရိသောဘဲဂွနမအသရေ၏တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်၊ သမန္တတောဗြဟ္မာ ဝဲယာရေပမျက်နှာမှ၊ စဋ္ဌေဝိယစကြာရောင်ခြည်တောက်ထွန်း လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သူရိယောဝိယစကြာရောင်ခြည်တော်ထွန်းပြောင်လင်းသော နေမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဩဘာသေနှိုးတောက်ပထွန်းလင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဥယျာနမှ နန္ဒဝန်ကျော် ဥယျာဉ်တော်သို့၊ ဂန္ဓတိုးထွက်သွား၏။ ။

တနေ့သမယနေ့ထိုအခါ၌လည်း၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနနှင့် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဟေဋ္ဌာကအောက်၌၊ ဂုတ္တနယနဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဒေဝစာရိကံ၊ နတ်ခြည် ဒေသစာရိကိုစရကြောကြွသွားတော် မူသည်ဖြစ်၍၊ တာဝတိံသ ဘဝနှင့်တာဝတိံသာနတ်ခြည်သို့၊ ဥပဂတောကြွရောက်တော်မူလျက်၊ တသာဒေဝတာယထိုနတ်သို့၏၊ အာဝိဘူရေ၊ အနိုင်၌၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒဿသိပြုတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သို့မိုးသည်၊ တံ၊ ထိုအရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သမုဒ္ဒနဒ ပဿာဒ ဂါရဝါ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သော ကြည်ညို ရိုသေခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဟသာ၊ အားသာတလျင်၊ ပလွှဲကိုးတော၊ ပလွှင်ဗိမာန် နတ်ဘုံပျံမှ၊ ဩရုယှ၊ သက်ဆင်း၍၊ ထေရံ၊ မဟာထေရ်အထံသို့၊ ဥပသင်္ကမိ ဘွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိ တေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းရှိသော ရှိခိုးခြင်းဖြင့်၊ ဝန္ဒိတ္တွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဒသ နခသမောဓာနသမုဇ္ဇလံ၊ လက်ဆယ်ချောင်းတို့၏ လက်သည်းအပေါင်းမှ ထွက်သော အရောင်ဘို့ဖြင့်တောက်ပသော၊ အဉ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယှ၊ ကိုင်၍၊ နမသသမာနာ၊ ရှိခိုးလျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ ထေရော၊ မဟာထေရ်သည်၊ ကာယစ၊ ထိုနတ်သို့မိုးသည် လည်းကောင်း၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗေဟိစ၊ သတ္တပါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယထူပဓိတံ၊ အကြင်အကြင် ဆည်းဝှေးအပ်သမျှသော၊ ကုသလာကုသလံ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံကို၊

အတ္တနော။ကိုယ်တော်မြတ်၏။ ယထာကမ္မုပဂ ဥာဏာနုဘာဝေန။ယထာ
ကမ္မုပဂအာဘိညာဉ်၏ အာနုဘော်ဟုဆိုအပ်သော၊ ပညာဗလတော်ဖြင့် ။
ပညာတော်၏ အားအထူးဖြင့်၊ ဟတ္ထတလေ။လက်ဝါးအပြင်၌ ဗိဒ္ဓိတ
အာမလကံ။တင်ထားအပ်ရှိသောသျှစ်ရှား၊သီးကို၊ ပစ္စက္ခတော။မျက်မှောက်
ထင်ထင်အား၊ဖြင့်၊ ပဿတိဝိယ။ဖြင်သကဲ့သို့။ ပစ္စက္ခတော။မျက်မှောက်
အား၊ဖြင့်၊ ကိန္နာဝိပဿတိ။အကယ်၍ကား၊ဖြင်တော်မူ၏။ ထထာပိ။ထိုသို့
ပင်ဖြင်တော်မူသော်လည်း၊ယသ္မာ။အကြောင်းကြောင့်၊ဒေဝတာနံ။နတ်တို့၏၊
ဥပပတ္တိ သမနန္တရ မေဝ။ဥပပတ် ပဋိသန္ဓေဖြင့် နတ်ပြည်၌ ဖြစ်သည်၏
အခြား၊မဲ့၌သာလျှင်၊ အဟံ၊ငါသည်။ ကုတော။အာဘယ်ဘဝမှ၊ စုတိတွား
ရုတေခဲ့၍။ ဣဓ။ဤငါ၊ပါ၊ကာမဂုဏ် ပြည့်စုံလှစွာထက်နတ်ရှာ၌၊ ဥပပန္နော
နုခေါ။ဖြစ်သောသနည်း။/ကိံ။အာဘယ်သို့ သတောရှိသော၊ ကုသလကမ္မံ။
ကုသိုလ်ကံကို၊ကတွာ။ပြု၍၊ ဣဒံ သမ္ပတ္တိံ။ဤကြီးကုယ်ပြုနှုံ့ပြောအံ့သြော
မကုန် ထက်နတ်ဘုံ၌ဖြစ်ရသော စည်း၊စိမ် ချမ်း၊သာကို၊ ပဋိလဘာမိ နုခေါ။
ရပေသနည်း။။ ဣတိ။ဤသို့၊ အတိတဘဝေ။ရှေးလွန်လေပြီးသော ဘဝ၌၊
ယတ္ထုပစိတံ။ အကြောင်းအကြောင် ဖြည့်သည်းဘူးခဲ့သော၊ ကမ္မဗ္ဗ။သုစရိုက်
ကုသိုလ်ကံကိုလည်း၊ ဥဒ္ဒိသ။ရည်၍၊ ဥပဓေရတာ။ ကြည့်ရှုရုံစမ်းခြင်း
သည်။ ယောဂုယောနု။များ၊သောအား၊ဖြင့်၊ဓမ္မတာသိဒ္ဓါ။ ဓမ္မတာသဘော
အား၊ဖြင့်ပြီး၏၊ တထေဝ။ထိုဖြစ်ခဲ့သည်အတိုင်းလည်း၊ ယာထာဝတော။
မဘောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သောအား၊ဖြင့်၊ ဥာဏံ။သိမြင်တတ်သော ဇာတိ
သရဉာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ဖြစ်၏၊ တသ္မာ။ထိုကြောင့်၊ ဒေဝတာယ။နတ်
သွင်းအား၊ ကတကမ္မံ။မိမိပြုခဲ့ဘူး၊သော ကုသိုလ်ကံကို၊ ကထာ ပေတွာ။
လျှောက်ကြား၊စေ၍။ သဒေဝကသ။နတ်နှင့် တကွသော၊ လောကသ။
လူအပေါင်း၊အား။ ကမ္မဗလံ။ကံ၏အကျိုးကို၊ ပစ္စက္ခံ။မျက်မှောက်ကို၊ကာ
တုကာမော။ပြုတော်မူခြင်း၌ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗိဒ္ဓဇ္ဇော သောဝဏ္ဏော
မယဇ္ဇ အာဒိ။ဗိဒ္ဓဇ္ဇသောဝဏ္ဏမယံ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာစကားကို၊
အာဟ။မိန့်ပြု၊ ။

(၃) အလက်တော၊ အထူးထူးသော ရုတနာ ရောင်တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင်
တောက်သော လက်ကောက်ခြေကျဉ်းစသော နတ်ဒိုင်ဖြစ်သော တန်ဆာ
တို့ဖြင့် တင့်တယ်စွာ တန်ဆာဆင်သောကိုယ်ရှိသော၊ မလျှခရေထက်
ဝန်းကျင် တောက်ထွန်းလျက် ပြိုးပြိုးပြက် ထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့်
နှစ်သက်ဘွယ် ရှိကုန်သော နတ်ဒိုင်ဖြစ်သော ပန်းဘွဲ့ကို ပန်ဆင်ခြင်းလည်း

ရှိထသော၊ သုဝဏ္ဏေ၊အလွန်စင်ကြယ်သောအရောင်ရဲရင့် တောက်ထွန်း သော အရောင် ရှိကုန်သော အဝတ်အရုံ ဝတ်ဆိုးစသော နတ်ခွဲဖြစ်သော ကောင်းသော အဝတ်အရုံလည်း ရှိထသော၊ ဒေဝိ၊နတ်သျှီး၊ ဥဒ္ဒေါရုံ၊ဖြတ် သော၊ သောဝဏ္ဏမယ်၊သံဝိဿုစင် အတိသာလျှင် ဖြစ်သော၊ တေ၊သင် နတ်သျှီး၏၊ပိဋ်ခံ၊ပလွင်သဏ္ဌာန်ဖြင့်ဗိမာန်သည်၊မနောဇဝံ၊စိတ်ကဲ့သို့လျှင်ဖြန် စွာသွား၊ခြင်း၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ယေနကာမံ၊သင်နတ်သျှီး၏အလိုအား၊လျှောက်စွာ၊ ဂန္ဓတိစ၊သွား၊လည်း၊သွား၏။ အာဇ္ဇကူဋံ၊တိမ်ညွှန့်ခွ၊ ဝိဇ္ဇု၊လျှပ်စစ်နွယ် သည်၊ ဩဘာသတ်ဇုဝ၊ထွန်းတောက်ပသကဲ့သို့၊ တေ၊သင်နတ်သျှီး၏၊ ဇုမံပိဋ်ခံ၍ပလွင်သဏ္ဌာန် ဖြင့်ဗိမာန်သည်၊ ဩဘာသသိစ၊ထွန်းလည်း ထွန်းတောက်ပ၏။ မဟာနုဘာဝေ၊ကြီးသော တန်ခိုး၊အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊နတ်သျှီး၊ ကေန၊အဘယ်သို့သဘောရှိသော ကောင်းမှုကြောင့်၊ တေ ဘဝ၊သင်နတ်သျှီး၊အား၊ ဇောဒိသော၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော သရိရဝဏ္ဏော၊ကိုယ်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ဖြစ်သနည်း။ ကေန၊အဘယ် သို့သဘောရှိသော ကောင်းမှု ကဲ့ကြောင့်၊ တေ၊သင်နတ်သျှီး၊အား၊ ဇုဝ ဇုမသို့ ဌာနေ၊ဤတာဝတိံသာနတ်ရွာဘုံ၌ဌာနခွ၊တယိ၊သင်နတ်သျှီးသည်၊ လဇ္ဇမာနံ၊ရှိအပ်သော၊ ဥဒ္ဒေါရုံ၊အလွန်အကျူး အဝူးကြီး၊ကျယ်ပြန့်ပြော သော၊သုစရိတဖလံ၊ကောင်း၊စွာကျင့်အပ်သောဒါနသီလစသောသုစရိုက် ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်၊ ဇုဇ္ဇတိ နိပ္ပဇ္ဇတိ၊ပြီး၊ပြည့်စုံသနည်း။ ကေန၊ အဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊သင်နတ်သျှီး၊အား၊ မနုသော ဝိယာ၊စိတ်ဖြင့်ချစ်ခင်လေးမြတ်စုံမက်အပ်ကုန်သော၊ယေကေစိ၊အကြင်း မဲ့ဥသည့် အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂ၊သုံး၊ဆောင် ခံစား၊အပ်ကုန်သော နှစ် သက်မြတ်နိုး၊ခြင်း၏အဆောက်အဦး၊အထူး၊ဖြစ်ကုန်သော အဝတ်တန်ဆာ တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်သနည်း။ မဟာနုဘာဝေ၊ကြီးသောအာနုဘော် ရှိသော၊ဒေဝ၊နတ်သျှီး၊တဲ့၊သင်နတ်သျှီးကို၊ ဝုစ္စတိ၊ယဇိ၊ယလို့သောထွေ၊မေး ပေအုံ့။ မနုဿဘူတာ၊လူ၌ဖြစ်သည်ရှိသော၊ တွံ၊သင်နတ်သျှီးသည်၊ကိ ဝုညံ၊အဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကို၊အကာသိ၊ပြုပါသနည်း။ ကေန၊အဘယ် ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တွံ၊သင်နတ်သျှီးသည်၊ ဇေဝံ၊လိတာ နုဘာဝေ၊ဤသို့အချင်းခပ်သိမ်း ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုး၊အာနုဘော် ရှိသည်၊ အသိ၊ဖြစ်သနည်း။ ကေန၊အဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊သင်နတ်သျှီး၏၊ ဝဏ္ဏော၊စ၊ပြိုးပြိုးပြောင်ပြောင် အရောင်ထိန်လင်း ကိုယ်မှထွက်သောအလင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ကြွင်းမဲ့ဥသည့် လုံးစုံ

နှုံစပ် အရေပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ-ထွန်းလင်း တောက်ပ စေနိုင်သနည်း။ ဤတို့-ဤသို့၊ ဝုန်ဆို-မေးတော်မူ၏။ ✓။ မောဂ္ဂလာနေနု၊ မောဂ္ဂလာန် အနွယ်ရှိသော ပြာဟ္မဏမဟာသာလ၏ ပုတ္တအစစ်သည်းချာဖြစ်၍ အနွယ် အားဖြင့် မောဂ္ဂလာန်ဟုထင်ရှားကျော်စောသော အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ် သည်၊ ဝုန်ဆို တာ-ဖြင်အပ်ပြီးသည်ကို နှီးနှောလိုသည်၏ အစွမ်းဖြင့် မေးအပ် သည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထမနာ-နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသော၊ သာဒေဝတာ-ထိုမေး အပ်သော နတ်သို့သည်၊ ဗုဒ္ဓဝလံ-ဤကြီးကျယ် ပြန့်ပြောသော အကျိုး သည်၊ ယသကမ္မသမ-အကြင်ရှေးဘဝ၌ ပြုခဲ့ဘူးသော သုစရိုက်ကံ၏၊ ဖလံ-အကျိုးသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပဠုံ-သိလိုရေးနှင့် မေးအပ်သော ပြဿ နာကို၊ ဝုဠာဝုဠာကာရတော-မေးအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိယာ ကာသိ-ဖြေကြားပြီ။ ။ ။ မဟာနုဘာဝ-ကြီးသော တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိ သော၊ ဘိက္ခု-ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ-တပည့်တော်မသည်။ မနုဿသု-လူတို့ တွင်၊ မနုဿဘူတာ-လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဇ္ဇာဂတာနံ-အိပ်သို့လာ ရောက်ကုန်သော ဧည့်သည်ရဟန်းတို့အား၊ အာသနက်-နေရာအင်းပျဉ် ပေါ်ကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ အဘိဝါဒယိ-ရှိခိုးခဲ့ဘူးပြီ၊ အဉ္ဇလိကံ-လက်အုပ်ချီခြင်းကို၊ အကာသိ-ပြုခဲ့ဘူးပြီ၊ ယထာနုဘာဝံ-အစွမ်းသတ္တိ ရှိသည်အားလျော်စွာ၊ ဒါနဉ္စ-ဆွမ်းအပျော်ခဲ့ဘူးယဉ် အစရှိသောလှူဘွယ် ဝတ္ထုကိုလည်း၊ အဒါသိ-ပေးလှူ ပူဇော်ခဲ့ဘူး၏။ ။ ။ မဟာနုဘာဝ-ကြီး သောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ရှင်ရဟန်း၊ တေန-ထိုသို့သော ရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ-တပည့်တော်မအား၊ ဧတာဒိသော-ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော-တဆဲ့နှစ်ယူဇနာတိုင်တိုင် ထွန်းလင်းနိုင်သော အရောင် အဆင်းသည်၊ ဇာတော-ဖြစ်၏။ ။ တေန-ထိုသို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ-တပည့်တော်မအား၊ ဗုဒ္ဓ-ဤတရားဝတိ သာ နတ် ပြည်၌၊ လဇ္ဇမာနံ-ရှေးဖစ်သော၊ သုစရိတ-သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုး သည်၊ ဗုဒ္ဓတိ-ပြီးပြည့်ရုံ၏။ ။ တေန-ထိုကြောင့်၊ မေ-တပည့်တော်မအား၊ မနုဿပိယာ-မိတ်ဖြင့်ချစ်ခင် မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေစိ-တွေ့ကြုံမဲ့ ဥဿုံ အလုံးရုံကုန်သော၊ ဘောဂါစ-အဝတ် တန်ဆာ အစရှိကုန်သော နတ်၌ဖြစ်သော အသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊ ဥပဋ္ဌဟိ-လိုရာမတာ ဖြစ် ✉ လာရကုန်၏။ ။ ။ မဟာနုဘာဝ-ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ရှင်ရဟန်း၊ တေ-ဤနှုန်းတော်သခင် မြတ်ရှင်ပင်အား၊ ဒေဝတာမိ-ဖြေကြား လျှောက်ထား ပြန်ဆိုပါအုံ။ ။ မနုဿဘူတာ-လူ၌ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊

အဟံ။ တပည့်တော်မသည်၊ ယံဝုညံ။ အကြင်နေရာ အင်းပျဉ် စသည်ကို ကြည်လင်သဖြင့် ယုံကြည်စွာ ပေးလှူခြင်း ကြည်ညိုခြင်း မြတ်နိုးခြင်း ရှိခိုး မူဇော်ခြင်း စသော ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ။ ပြုခဲ့ဘူး၏။ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံ။ တပည့်တော်မသည်၊ ဒေဝလောကတာ နဘာဝါ။ ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော တန်းခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အမှိ။ ဖြစ်၏။ တေန။ ထိုသို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ။ တပည့်တော်မ၏၊ ဝဏ္ဏောစ။ ပြိုးပြိုးပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ဘုန်းရှိသော အဆောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ။ အလုံးရုံသော အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ။ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။ ဒုတိ။ ဤတွင်ပါဠိတော်လာဂါထာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။]

၈/ တတ္ထ တာသု ဂါထာသု။ ဆိုဂါထာတို့တွင်၊ ပဌမဂါထာယံ။ ပဌမဂါထာ၌ ပိဋ္ဌိ။ ဝိဋ္ဌမ်း ဝိဋ်ဟူသည်ကား၊ ယံကိဉ္စိ။ အမှတ်မရှိသော၊ တာဒိသံ။ ထိုသို့အင်းပျဉ်နှင့်တူသော သဘောရှိသော၊ ဒါရုကဋ္ဌဏ္ဍေ။ သစ်ပျဉ်အရိုင်းကိုလည်းကောင်း၊ အာသနေ။ နေရာကိုလည်းကောင်း၊ ဗလိကရဏာပိဋ္ဌေ။ နတ်တို့ကို ပူဇော်သက္ကာရပြုရာ၌ထားအပ်သော အင်းပျဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဏ္ဍာသနံ။ ကြိမ်နွယ်ဖြင့်ရက်အပ်သော အင်းပျဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ မသာရကာဒိဝိသေသနာမ်။ မသာရုကစသည်ထူးသော အမည်ရှိသော၊ ဒါရုမယာဒိအာသနေ။ သစ်သားဖြင့်ပြီးသော အင်းပျဉ်အစရှိသောနေရာကိုလည်းကောင်း၊ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ တထာတံဝစနံ။ ထိုစကားသည်၊ ဟိသဒ္ဒံ။ ဝုနိ၏၊ ပါဒပိဋ္ဌပါဒကထလိကန္တိ ဣတ္ထေ။ ပါဒပိဋ္ဌပါဒကထလိကံ ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ပါဒဗ္ဗပနယောဂေ။ ခြေကိုချထားခြင်းငှါ သင့်လျော်သော၊ သုဒိအာဒိကံ။ ခြေဆေးအင်းပျဉ် အစရှိသော၊ ဒါရုကဋ္ဌဏ္ဍံ။ သစ်သားရိုင်းဟူ ဆိုအပ်သော၊ အာသနံ။ နေရာ အင်းပျဉ်ကို၊ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ပိဋ္ဌသဒ္ဒိတိ ဣတ္ထေ။ ပိဋ္ဌသဒ္ဒိဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဟဣတ္ထေ။ လက်ဖြင့်၊ ဂဟဏယောဂေ။ ကိုင်သွားဆွဲငင်ခြင်းငှါ လျော်တော်သင့်လျော်သော၊ အာသနံ။ အင်းပျဉ်လည်ကို၊ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ပိဋ္ဌကာတိ ပန။ ပိဋ္ဌကာဟူသော ဝုဒ္ဓကား၊ ကေစိ သု။ အဋ္ဌကထာ ကုန်သော၊ ဧနပဒေသု။ ဧနဝုဒ္ဓတို့၌၊ တေသံ။ ထိုဧနဝုဒ္ဓသားယောကျားပိန်းမတို့၏။ ဝေါဟာရေန။ အခေါ်အဝေါ်ပညတ်ဝေါဟာရအားဖြင့်၊ အာသနံ။ နေရာ ဖြစ်၍ဖြစ်သော အင်းပျဉ်ကို၊ ဘူတပိဋ္ဌကာ ဒေဝကုလ ပိဋ္ဌကာတိ ဣတ္ထေ။ ဘူတပိဋ္ဌကာ ဒေဝကုလပိဋ္ဌကာဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဒေဝတာနံ။ နတ်တို့အား၊ ဗလိ ကရဏမ္ပိ ဘူတံ။ ပူဇော်သက္ကာရပြုရာ ဌာနဖြစ်၍ဖြစ်သော၊

ပိဋ္ဌံ။အင်းပျဉ်ကို၊ဝစ္ဆတိ။ဆိုအပ်၏။ဘဒ္ဒပိဋ္ဌန္တိ ဣတ္ထေ။ဘဒ္ဒပိဋ္ဌံဟု သော ဤပါဠိ ၌၊ ဝေတ္တလတာဒီဟိ။ကြိယန္ယယ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဥပရိ။အာထက်၌၊ ဝိတံ။ ရက်အပ်သော၊အာသနံ။အင်းပျဉ်ကို၊ ဝစ္ဆတိ။ဆိုအပ်၏၊ယံ။အကြင်အင်း ပျဉ်ကို၊သန္ဓာယ။ရည်၍၊ ဘဒ္ဒပိဋ္ဌဥပါနယိတိ။ဘဒ္ဒပိဋ္ဌဥပါနယိဟု၍၊ဝတ္ထုံ။ ဆိုအပ်ပြီ။ ဘဒ္ဒပိဋ္ဌံ။ကြိယန္ယယ်ဖြင့် ရက်အပ်သော အင်းပျဉ်ကို၊ဥပါနယိ။ အနိုးသို့ဆောင်ယူ၏။/သုဗညတ္တံမဠ္ဠပိဋ္ဌံမဠ္ဠံဝါပိဋ္ဌံဝါကာရယမာနေနာတိ။ စ အာဒိသု။ဆုပညတ္တံမဠ္ဠပိဋ္ဌံ မဠ္ဠံဝါပိဋ္ဌံဝါကာရယမာနေန ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့ရှိ၍လည်း။ မသာရကာဒိဘေဒံ။မသာရကစသည် အပြားရှိသော၊ ဒါရုမယာဒိအာသနံ။သစ်ပျဉ်စသည်ဖြင့်ပြီးသော အင်းပျဉ်ကို၊ ဝစ္ဆတိ။ ဆိုအပ်၏။/မဠ္ဠပိဋ္ဌံ။ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ကို၊ သုပညတ္တံ။ကောင်းစွာခင်း ထားအပ်သည်၊ဟောတိ။ဖြစ်၏။ မဠ္ဠံဝါ။ညောင်စောင်းကို လည်းကောင်း။ ပိဋ္ဌံဝါ။အင်းပျဉ်ကို လည်းကောင်း။ ကာရယမာနေန။ပြုလိုသော ရဟန်း သည်၊ ဇာဝပန။ ဤ။ဆရာ၌ကား။ ပလ္လင်ကာကာရ သဏ္ဌိတံ။ပလ္လင်အခြင်း အရာဖြင့်ကောင်းစွာတည်သော၊ဒေဝတာယနတ်သမီး၏၊ပုညာနုဘာဝါ ဘိနိဗ္ဗတ္တံ။ ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ကံ၏ အာနုဘော်ကြောင့်ဖြစ်သော။ ယောဇနိကံ။တယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကနကဝိမာနံ။ သင်္ဂီရွှေစင်အတိပြီးသောနတ်ဗိမာန်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ။သိအပ် ၏။ ။ဟေတိ ဣဿ။ဟေဟုသော ဤပုဒ်၌၊ တေသဒ္ဒါ။ တေသဒ္ဒါသည်၊နတေ သုခံပဓာနန္တိ။ ယေနပသဿန္တိ နန္ဒနန္တိ အာဒိသု။နတေသုခံပဓာနန္တိ၊ ယေန ပဿန္တိ နန္ဒနံ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊တသဒ္ဒသဒ္ဒါ၏၊ဝသေန။ အစွမ်းဖြင့်။ ပစ္ဆိမ္ဘဝေ ဝေဒနေ။ပဋ္ဌမဘဝေ ဝုစ်အနုက်၌၊ အာဂတောဝ၊လာ ၏။ ။ယေ။အကြင်သူတို့သည်၊ နန္ဒနံ၊နန္ဒဝန်မည်သော ဥယျာဉ်တော်ကို၊ နပဿန္တိ။ မမြင်ကုန်။ တေ။ထိုသူတို့သည်၊သုခံ၊ချမ်းသာကို။ နပဓာ နန္တိ။မသိကုန်။ ။

နမောတေ ပုရိသာစ ဣတိ၊ နမောတေ ပုရိသုတ္တမ၊ နမော်တေ ဇနဒ္ဓိ ဝိရဇ္ဇ။ တိစ အာဒိသု။နမောတေ ပုရိသာစ ဣတိ၊နမောတေ ပုရိသုတ္တမ၊နမောတေ ဇနဒ္ဓ ဝိရဇ္ဇ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌လည်း၊ တုမှသဒ္ဒသဒ္ဒါ၏၊ဝသေ နာ။အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမ္ပဒါနေ။သမ္ပဒါန်အနာက်၌၊ အာဂတောဝ။လာ၏။ ။ ပုရိသာစ ဣတိ။ယောကျ်ားအာစာနည်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား။တော၊ အရှင်ဘုရားအား။နမော။ကိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု။ဖြစ်စေသတည်း။ ပုရိသုတ္တ မ။ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား။ တော။အရှင်ဘုရားအား၊

နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိရ၊ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓ၊ရှင်ပင်ဘုရား၊ တော၊ရှင်ပင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တုယှံ၊ ရှင်ပင်ဘုရားအား၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ကိုယ်နှင့် ဒိဋ္ဌိကိုယ်နှင့် သုတ၊ဥပဓိတော သမတိက္ကန္တာ၊ အာသဝါတော ပဒါလိတာ ဟိ စ အာဒိသု၊ ကိုယ်နှင့် ဒိဋ္ဌိ ကိုယ်နှင့် သုတ၊ဥပဓိ တော သမတိက္ကန္တာ၊ အာသဝါတော ပဒါလိတာ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌လည်း၊ ကရဏော၊ ကရဏောတတိယာဟူသော သုတ်မှလိုက်သော နာဝိဘတ်အနက်ဟု ဆိုအပ်သော ကတ္တား အနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ တော၊ သင်သည်၊ ကိုယ်၊ အဘယ်ကို၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဖြင့် အပ်သနည်း။ တော၊ သင်သည်၊ ကိုယ်၊ အဘယ်ကို၊ သုတ်၊ ကြား အပ်သနည်း။ တော၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊ ဥပဓိ၊ ခန္ဓာ ဥပဓိ အစရှိသော ဥပဓိတို့ကို၊ သမတိက္ကန္တာ၊ ကောင်းစွာလွန်မြောက်အပ်ကုန်ပြီ။ တော၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊ အာသဝါ၊ ကာမာသဝစသည်အကြား လေးပါးသော အာသဝေါတို့ကို၊ ပဒါလိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ။

ကိုယ်တော်တိုင် ပန္ဒြာဟူစရိယနှင့် အာဒိသု၊ ကိုယ်တော်တိုင် ပန္ဒြာဟူ စရိယံ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ သာမိအတ္ထေ၊ သာမိအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ တော၊ အာရှင်နတ်မင်း၏၊ ဝတံ၊ အလေ့အကျင့်သည်၊ ကိုယ်၊ အဘယ်ပါနည်း။ တော၊ အာရှင်နတ်မင်း၏၊ ပြာဟူစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်သည်၊ ကိုယ်ပန်၊ အဘယ်ပါနည်း။ ။ဤဝါဒီ ဤတော်ဟူသော ဝုဒ္ဓ၌လည်း၊ သာမိအတ္ထေ၊ သာမိအနက်၌၊ ဒဠ္ဍတ္ထေ၊ ခိုတ်အပ်၏။ တောတဝ၊ သင်နတ်သမီး၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

(ဣ/) သော ဝဏ္ဏ မယ နှင့် ဣတ္ထေ၊ သော ဝဏ္ဏမယံ ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ သုဝဏ္ဏ သဒ္ဒါ၊ သုဝဏ္ဏသဒ္ဒါသည်၊ သုဝဏ္ဏေ ဒဗ္ဗဏ္ဏေ သုဂတေ ဒုဂ္ဂတေ ဘိစ၊ သုဝဏ္ဏေ ဒဗ္ဗဏ္ဏေ သံဂ၊ တေ ဒုဂ္ဂတေ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏတာ သုသရတာ ဘာ ဘိစ ဒေမာ ဒီသု၊ သုဝဏ္ဏတာ သုသရတာ ဤသို့အစရှိကုန်သော ပါဠိတို့၌ လည်းကောင်း၊ ဆဝိ သမ္ဘတ္တိ ယံ၊ အရေ အဆင်း၏ ပြည့်စုံခြင်း အနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ သုဝဏ္ဏေ၊ ကောင်းသော အဆင်း ရှိကုန်ထသော၊ ဒဗ္ဗဏ္ဏေ၊ မ၊ ကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်ထသော၊ သုဂတေ၊ ကောင်းသော အလားသို့လားကုန်ထသော၊ ဒုဂ္ဂတေ၊ မ ကောင်းသော အလားသို့လားကုန်ထသော၊ သဗ္ဗေ၊ သဗ္ဗဝါတို့ကို၊ ပ ဿသမိ၊ ဖြင့်၏။ သုဝဏ္ဏတာ၊ ကောင်း

သောအာဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်၊သုဿရတာ၊ကောင်းသောအာသံရှိသည်၏
အဖြစ်၊ကာကံသုဘဏ္ဍာပရိဝါရယန္တိတ်အာဒိသု၊ကာကံသုဝဏ္ဏာ ပရိဝါရ
ယန္တိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဂရုဌေ၊ဂဠုန်ဟူသောအနက်၌၊အာဂတော၊
လာ၏။ကာက၊ကျီးကို၊ သုဝဏ္ဏာ၊ဂဠုန်ဌက်တို့သည်၊ ပရိဝါရယန္တိ၊ခြံရံ
ကုန်၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောကဠုနသန္နိဘတ္တာစောတိအာဒိသု၊သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော
ကဠုနသန္နိဘတ္တာစော ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ဇာတရူပေ၊ရွှေဟူသော
အနက်၌၊ အာဂတော၊လာ၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော
အဆင်းလည်းရှိထသော၊ ကဠုနသန္နိဘတ္တာစော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော
အရေတောင်လည်း ရှိထသော၊ ဒုဝေါပိ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ဇာတရူပေ၊ရွှေ
ရွှေဟူသောအနက်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဒဠ္ဘဇ္ဇော၊ဗျတ်အာပ်၏။ ဟိသဒ္ဒံ၊မှန်၏၊တံဆော
တရုပ်၊ထိုရွှေကို၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊အာရုရား၏ဂုဏ်တို့၏။သမာနဝဏ္ဏတာယ၊အာဆင်းတော်
နှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇောသ ဇာတရူပသ၊
ထိုရွှေအား၊သောဘနော၊တင့်တယ်သော၊ဝဏ္ဏော၊အာဆင်းအရောင်သည်၊
အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တံဆောတရုပ်၊ထိုရွှေသည်၊ သုဝဏ္ဏံ၊
သုဝဏ္ဏမည်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ သုဝဏ္ဏမေဝ၊ဟုတ်တယ်
သောအဆင်းရှိသော ရွှေသည်သာလျှင်၊ သောဝဏ္ဏံ၊ သောဝဏ္ဏမည်၏။
ယထာ၊ဥပမာအားယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝေဂတံဝေသမန္တိစ၊ဝေ
ဂတံဝေသမံဟူသော ဝုဒ်ကဲ့သို့တည်း။ဝေဂတံ၊ဖောက်ပြန်ခြင်း၊ဝေသ
မံ၊မညီညွတ်ခြင်း၊ ၊

မယသဒ္ဒေါ၊မယသဒ္ဒါသည်လည်း၊အနုညာတပဋိညာတာ၊တေဝိဇ္ဇာ
မယမသ္မု၊ ဘောတိအာဒိသု၊အနုညာတပဋိညာတာ၊ တေဝိဇ္ဇာမယမသ္မု
ဘောဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊အသ္မဒဏ္ဍေ၊အသ္မသဒ္ဒါ၏အနက်၌၊အာဂ
တော၊လာ၏။ဥဘောနှစ်ယောက်ကုန်သော၊မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊တေဝိဇ္ဇာ-
ဝိဇ္ဇာသုံးပါးဟုဆိုအပ်ကုန်သောဗေဒင်သုံးပုံတို့ကိုတတ်ကုန်သည်၊အနုညာ
တပဋိညာတာ၊သင်တို့သည် ဗေဒင်သုံးပုံကိုတတ်ကုန်၏ဟု ဆရာတို့က
လည်းတတ်ကုန်ပြီဟု ဝန်ခံကုန်သည်၊ အသ္မ၊ဖြစ်ကုန်၏။ မယံနိသာယ
ဟောမာယဇာတမဏ္ဍောဒရိသုဘာတိဏ္ဍေ၊မယံနှင့်သာယဟောမာယဇာတ
မဏ္ဍောဒရိ သုဘာဟူသော ဤပါဠိ၌ ပညတ္တိယံ၊ နာမ ပညတ် ဟူသော
အနက်၌၊အာဂတော၊လာ၏။မနောမယာပိတိဘက္ခာသယံ ပဘာတိအာဒိ
သု၊မနောမယာပိကိဘက္ခာသယံပဘာ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊နိမ္မတ္တိအဏ္ဍေ၊
ပြုခြင်းအနက်၌၊ အာဂတော၊လာ၏။ မနောမယာ၊စိတ်ဖြင့်ပြုကုန်၏။ ဒိတိ

ဘက္ခာ။ ဗိဘိသာလျှင်အစာရှိကုန်၏၊ သယံပဘာ။ မိမိဘို့၏အခြောင်သာ လျှင်အခြောင်ရှိကုန်၏။ ဗာဟိရေန။ အပသန္တာနဲ့ ဖြစ်သော၊ ပဠုယာန။ အကြောင်းနှင့်၊ ဝိနာ။ ကင်း၍၊ မနသာဝ။ စိတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တာ။ ဖြစ်ကုန်၏။ အုတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ မနောမယာတိ။ မနောမယာဟု၍ ဝတ္ထာ။ ထိုအပ်ကုန်၏။ ၊

ယံနူနာဟံသဗ္ဗမတ္တိကာ မယံကုဋိကံကရေယျန္တိ အာဒိသု။ ယံနူနာဟံ သဗ္ဗမတ္တိကာမယံကုဋိကံကရေယျုံ၍သို့အစရှိသောပါဠိတို့၌ဝိကာရဂ္ဂေ-ဟောက်ပြန်ခြင်းအနက်၌၊ အာဂတောလာ၏။ ယံနူနယဒိပန။ အကယ်၍၊ အဟံ။ ငါသည်၊ သဗ္ဗမတ္တိကာမယံ။ အလုံးစုံမြေဖြင့်ပြီးသော၊ ကုဋိကံ။ ကုဋိကို၊ ကရေယျုံ။ ပြုရမူကား။ သာဓု။ ကောင်းလေစွတကား။ ဒါနမယံသိလ မယန္တိ အာဒိသု။ ဒါနမယံသီလမယံ၍သို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဒပူရဏာမဇ္ဇေ။ ပုဒ်ပြည့်ကာမျှ၌၊ အာဂတောလာ၏။ ဒုဝါဝိ။ ၍သောဝဏ္ဏမယံဟူသော ပုဒ်၌လည်း၊ ဝိကာရဂ္ဂေ။ ဟောက်ပြန်ခြင်းအနက်၌ ဝါ။ တနည်းကား၊ ပဒပူရ ဏာမဇ္ဇေ။ ပုဒ်ပြည့်ကာမျှ၌၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ မှတ်အပ်၏။ ၊

ဟိသစ္ဆံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယဒါ။ အကြင်အခါ၌၊ သုဝဏ္ဏေန။ ရွှေ ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တံ။ ဖြစ်သည်တည်း။ သောဝဏ္ဏမယံ။ ရွှေဖြင့်ဖြစ်သည်၊ ဇုတိ အယံ အာဇ္ဇော။ ဤသို့သော အနက်သည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တဒါ။ ထိုအခါ၌၊ သုဝဏ္ဏသ။ ရွှေ၏၊ ဝိကာရော။ ဟောက်ပြန်ခြင်းသည်၊ သောဝဏ္ဏမယံ။ သော ဝဏ္ဏမယမည်၏။ ဇုတိ။ ဤသို့၊ ဝိကာရဂ္ဂေ။ ဟောက်ပြန်ခြင်းအနက်၌၊ မယ သဒ္ဒေါ။ မယသဒ္ဒါကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ မှတ်အပ်၏။ နိဗ္ဗတ္တိအာဇ္ဇော။ ပြီးခြင်းအနက်၌ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ မှတ်အပ်၏။ ဇုတိပိ။ ၍သို့သည်း။ ဝ ဝတ္ထုံ။ ထိုခြင်းငါ။ ဝဋ္ဋတိယေဝ။ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ယဒါပန။ အကြင်အခါ၌ကား၊ သုဝဏ္ဏေန။ ရွှေ ဖြင့်၊ နိပ္ဖတ္တံ။ ပြီးသည်တည်း။ သောဝဏ္ဏံ။ ရွှေဖြင့်ပြီးသည်၊ ဇုတိ အယံ အာဇ္ဇော။ ၍သို့သော အနက်သည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တဒါ။ ထိုအခါ၌၊ သုဝဏ္ဏမေव။ သုဝဏ္ဏသည်သာလျှင်၊ သောဝဏ္ဏမယံ။ သောဝဏ္ဏမယမည်၏။ ဇုတိ။ ၍သို့၊ ပဒပူရဏာမဇ္ဇေ။ ပုဒ်ပြည့်ကာမျှ၌၊ မယသဒ္ဒေါ။ မယသဒ္ဒါကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ မှတ်အပ်၏။ ။

ဥဒ္ဓာရဏ္ဍေ။ ဥဒ္ဓာရံဟူသည်ကား၊ ပဏီတံ ဝိ။ အပြတ်သည်သည်းကောင်း၊ သေဋ္ဌံ ဝိ။ အထူးသဖြင့် ပြီးမှမ်းအပ်သော အနက်သည် လည်းကောင်း၊ မဟန္တံ ဝိ။ ကြီးကျယ်သော အတိုးအများထိုက်သော အနက်သည်လည်း ကောင်း၊ ဥဒ္ဓာရံ။ ဥဒ္ဓာရမည်၏။ ဟိသစ္ဆံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဥဒ္ဓာရသဒ္ဒေါ။

ဥဒ္ဓာဓုသဒ္ဒါသည်။ဟုဗ္ဗေနာပရံဥဒ္ဓာရံဝိသေသံအာဒိဂ ဆွတိဘိအာဒိသုဟုဗ္ဗေ
နာပရံ ဥဒ္ဓာရံဝိသေသံအဒိဂ ဆွတိဤသို့ အစရှိသော ပါဠိတို့၌ ပကာတေ-
မြတ်သောအနက်၌ အာဂတောလာ၏။ ဟုဗ္ဗေနာပရံ+အဆင့်ဆင့်ဥဒ္ဓာရံ+
မြတ်သော။ ဝိသေသံ+စာရေးအတူးကို။ အာဒိဂ ဆွတိမဂ္ဂ။ ဥဒ္ဓာရာယ
ခလုဘာဝံ ဝ ဆွာယနောသမဏော ဂေါတမံ ပသံသာယပသံသတိ။ အာဒိသု
ဥဒ္ဓာရာယခလုဘာဝံ ဝ ဆွာယနောသမဏော ဂေါတမံ ပသ်သာယပသံသတိ
ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌ သေဋ္ဌေ+အတူးသဖြင့်ပြိုးမွမ်းအပ်သောအနက်
၌။ အာဂတောလာ၏။ ခလုမင်စစ်။ ဘဝံ ဝ ဆွာယနော+အာရင်ဝ ဆွာယန
သည်။ သမဏော ဂေါတမ+ရဟန်းဂေါတမကို။ ဥဒ္ဓာယ+အလွန်အကျူး
အတူးသဖြင့်ပြိုးမွမ်းအပ်သော။ ပသံသာယ+ပြိုးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ပသံသတိ+
ပြိုးမွမ်း၏။ ။ ဥဒ္ဓာရဘောဂါ။ ဥဒ္ဓာရယသာ+သြဠာရိကန္တိ စအာဒိသု+ဥဒ္ဓာ
ရဘောဂါ။ ဥဒ္ဓာရယသာ သြဠာရိကံ ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိတို့၌လည်း။
မဟာနေ့+ကြီးကျယ်သောအနက်၌ အာဂတောလာ၏။ ဥဒ္ဓာရဘောဂါ+
ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သေါစည်းဝိပဿနာ၏ ဥဒ္ဓာရယသာ+ကြီးကျယ်ပြန့်ပွါး
များသောအခြိုအရံ အကျော်အစောရှိကုန်၏။ သြဠာရိကံ+ရှုနှိုင်း၏။ စ+
အသင့်ကိုဆိုဦးအံ့။ တဋ္ဌိဝိမာနံ+ထိုနတ်သမီး၏ ဗိမာန်သည်လည်း+မနုည
ဘာဝေန+ နှစ်လိုဖွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပဘုဇ္ဇနာနံ+အနီးချဉ်းကပ်
သုံးဆောင်လတ်ကုန်သေး သူတို့အား။ အတိတ္ထိကရေ+ဘဏ္ဍနေ+မရောင့်ရဲနိုင
ခြင်းကို ပြုတတ်သောအနက်ကြောင့်။ ပဏီတံ+ပဏီတမည်၏။ သမန္တပါ
သာဒိကတာဒိနာ+ထက်ဝန်းကျင်မှကြည်ညိုဖွယ်ကိုဆောင်တတ်သည်၏
အဖြစ်အစရှိသည်ဖြင့်။ ပသံသတမတာယ+အတူးသဖြင့်ပြိုးမွမ်းအပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သေဋ္ဌ+အတူးသဖြင့် ပြိုးမွမ်းအပ်ဖြတ်၏။
ပမာဏမဟန္တတာယ+အတိုင်းအရှည်အားဖြင့် ကြီးမားသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း။ မဟဿတာယ+အားမိုးအများထိုက်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း။ မဟန္တ+ကြီးကျယ်ပြန့်ပွါးများစွာအားဖြင့်ထိုက်၏။
တိပိဝိအာဏေဟိ+သုံးပါးသောအနက်တို့ဖြင့်လည်း။ ဥဒ္ဓာရမေ+ပြန့်ပြော
ကြီးကျယ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒုတိယသွား+ထိုကြောင့်။ ဥဒ္ဓာရန်+ ဥဒ္ဓာ
ရံဟု၍။ ဝတ္ထု+မိန့်အပ်ပြီ။ ။

ဤ/ မိုးနောဇဝ ဆိုသော+မနောဇဝံဟူသော ဤပါဠိ၌။ မနောတိ+မနောဟူသည်
ကား+စိတ္တံ+စိတ်တည်း။ မနောသဒ္ဒေါ+မနောသဒ္ဒါသည်။ သင်္ခေသဝိ+အလုံ
ဝုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကုသလာကုသလာ ဗျာကတစိတ္တာနံ+ကုသိုလ်

အကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်တို့နှင့်၊ သာဝေရကဝါစီ။ ဆက်ဆံသောစိတ်ဟူ၊ သောအနုက်ကိုဟောတတ်သည်၊ ယဒိဝိဟောတိ။ အကယ်၍ကား၊ ဖြစ်၏၊ ပနတထာဝိ။ ထိုသို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ မနောစဝန္ဓော။ မနောစဝံဟူ၍ ဝုတ္တတ္တာ။ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယတ္ထကတ္ထစိအာရုမ္မဏေ။ အမှတ်မရှိသောအာရုံ၌၊ ပဝတ္တနကာသ။ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်တတ်သော၊ ကြိယမယစိတ္တသ။ လွှဲခြင်းကြိယာကဲ့ ပြီးဆုံးတတ်သောဝိညာဏ်ရှိသရဋ္ဌာ ပကစိတ်၏၊ ဝသေန။ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဟတ္ထ။ ကိုယ်ကိုကား ကြောင့်၊ တေ သ။ ထိုဝိမာန်အား၊ မနောပိယ။ စိတ်ကဲ့သို့သော။ ဇဝေါ။ လျှင်ဖြန်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဣတိ ဟု ဣတိ ကြောင့်၊ မနောဇဝံ။ မနောဇဝံ မည်၏။ ယထာ။ ဥပမာအားဖြင့်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သြဠမရခေါတိ။ သြဠမရခေါဟူ သကဲ့သို့တည်း။ သြဠမရခေါ။ ကုလားအုတ်ခံတွင်းကဲ့သို့ခံတွင်းရှိ သောသူ။ အတိဝိယ သိဃဂမနံ။ အလွန်လျှင်ဖြန်သောသွားခြင်းရှိ၏။ ဣတိ အယံ။ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇော။ အနုက်တည်း။ ဟိသစ္စံ ဖြန်၏။ မနောစိတ်သည်၊ လဟုပရိဝတ္တိတာယ။ လျှင်သော အပြန်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတိဒူရေပိ။ အလွန်ဝေးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိသယေ။ အာရုံ၌လည်း၊ ခဏေနေ ဝ။ တခဏခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ နိပတတိ။ ကျရောက်နိုင်၏။ တေန။ ထိုကြောင့်၊ နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကဓမ္မမ္ပိ သမနုပဿာမိ ယံ ဧवံ လဟုပရိ ဝတ္တံ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ စိတ္တန္တိ စ။ နာဟံ ဘိက္ခဝေ အညံ ဧကဓမ္မမ္ပိ သမနုပဿာမိ ယံ ဧवံ လဟုပရိဝတ္တံ ယထယိဒံ ဘိက္ခဝေ စိတ္တံ ဟူ၍လည်း.ကောင်း၊ ဒူရင်္ဂမံ ဧကစရတိ။ ဒူရင်္ဂမံ ဧကစရံ ဟူ၍လည်း ကောင်း၊ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ။ ဟောတော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ဣဒံ စိတ္တံ။ ဤစိတ်သည်၊ လဟုပရိဝတ္တံ။ လျှင်မြန်သောအပြန်ရှိသည်၊ ဟောတိ ယထာ။ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝေဠုတယာ။ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့၊ ယံ ဓမ္မတာတံ။ အကြင်တရားသဘောသည်၊ လဟုပရိဝတ္တံ။ လျှင်မြန်သောအပြန်ရှိသည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏၊ အညံ။ ထိုတရားမှတပါး သော၊ တာဒိသံ။ ထိုသို့လဟုပရိဝတ္တန သဘောရှိသော၊ ဧကဓမ္မံ။ တခုသောတရား ကိုမျှလည်း၊ အဟံ။ ငါဘုရား သည်၊ နသမနုပဿာမိ။ မြင်တော်မမူ၊ ဒူရင်္ဂမံ။ ဝေးသောအရပ်ဝေးသော အာရုံသို့သွားရောက်ကျက်စားတတ်၏။ ကေစာရံ။ တခုတည်းသောအာရုံ ၌ဖြစ်တတ်၏။ ဣဒ္ဓတိ။ ဣဒ္ဓတိဟူသည်ကား၊ တသာ ဒေဝတာယ။ ထို နတ်သမီး၏၊ ဝသနဝိမာနတော။ နေရာဘုံဗိမာန်မှ ဥယျာနံ။ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ် ကို၊ ဥဒ္ဓိ သ။ ရည်၍။ အာကာသေန။ ကောင်းကင်ခရီး ဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ။ သွားတော်မူ ၂

<u>ယေန</u> <u>ကာမ</u>နဲ့ ဆိုသော-ယေနကာမ် ဟူသော ဤပုဒ်၌၊ ကာမ သဒ္ဒေါ။ ကာမသဒ္ဒါသည်၊ကာမာဟိစိတြာမဇ္ဈာ မနောရမာဝိရူပ ရူပေနမထေနဲ့ စိတ္တန်တို့အာဒီသု။ ကာမာဟိစိတြာ မဇ္ဈာ မနောရမာ ဝိရူပရူပေနမထေနဲ့ စိတ္တံ၊ဤသို့အစရှိသောပါဠိဟို၌၊ မနာပိယေ-ချစ်ခင်ဖွယ်မက်နှစ်သက်မြတ်နိုး အပ်သော၊ ရူပါဒိဝိသယေ-ရူပါဒိုဟူအစရှိသော အာရုံခြောက်ပါး၌အာဂ ထောဒေ-လာ၏။ဟု-သင့်စွ၊ကာမာ-ရူပသဒ္ဒစသည်အပြားငါးပါးသော ကာ မဂုဏ်ဟူသည်၊စိတြာ-သန့်ကြယ်ကုန်၏။မဇ္ဈာ-သာယာဖွယ်မက်နှစ်သက် မြတ်နိုး-အပ်ကုန်၏။ မနောရမာ-နှလုံး-မျှော်လှိုလှိုဝတ္ထုယင်ရှိကုန်၏။ ဝိရူပရူပေန- အထူးတူးအပြားပြား ရှားစွာပေါက်ပြန်သော အားဖြင့်၊ စိတ္တံ-စိတ်ကို၊ မဒေတိ-ဖျက်ဆီးကုန်၏။ ဆန္ဒောကာမောရာဂေါ ကာမောတိ အာဒီသု- ဆန္ဒောကာမော ရာဂေါကာမော ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဆန္ဒရာဂေ-ဆန္ဒ ရာဂ၌၊ အာဂတောလာ၏။ ဆန္ဒော-အားနည်းသောရာဂသည်၊ ကာမော- ကာမမည်၏။ ရာဂေါ-အားကြီးသောရာဂသည်၊ ကာမော-ကာမမည်၏။ ကိလေသကာမော်ကာမုပါဒါနဲ့ အာဒီသုကိလေသကာမောကာမုပါဒါနံ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊သဗ္ဗသို့-အကြွင်းမဲ့ဥဿုံ-လုံးစုံသော-လောဘ- လောဘဟူသော အနုက်၌၊ အာဂတောလာ၏။ ကာမုပဒါနံ-ကာမုပါဒါနဲ့ သည်၊ကိလေသကာမော-ကိလေသာကာမမည်၏။ အဇ္ဈကာမပါရိစရိ ယာယ-ဝတ္ထုံဘာသေယျာတိအာဒီသု-အဇ္ဈကာမပါရိစရိယာယ-ဝတ္ထုံဘာ သေယျ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ဂါမဝေ့ရှာသူတို့၏မေထုန်အကျင့်၌၊ အာဂတောလာ၏။အဇ္ဈကာမပါရိစရိယာယ-မိမိသည်အလိုရှိအပ်သော မေထုန်အကျင့်ဖြင့် လုပ်ကျေးခြင်း၏။ ဝတ္ထုံ-ကျေးဇူးကို၊ ဘာသေယျ-ဆို ပြားခဲ့၏။သင်္ကန်ထတယောအဇ္ဈကာမရူပါကုလဝုတ္ထောတိအာဒီသု-သင်္ကန်ထ တယောအဇ္ဈကာမရူပါကုလဝုတ္ထော ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ဟိတဿ-ခ- အစီးအပွါးကိုအလိုရှိခြင်း၌၊ အာဂတောလာ၏။ ဤ-ဤအရပ်၌၊ အဇ္ဈ ကာမရူပါ-အကျိုး စီးပွါးကိုလိုလားတောင့်တသောသဘောရှိကုန်သော၊ တယော-သုံးယောက်ကုန်သော၊ကုလဝုတ္ထော-အမျိုးသားတို့သည်၊သန့် ရှင်းကုန်၏။အဇ္ဈာဓိနောအပရာဓိနောဘုဇိသောယေနကာမံဂမောတိ အာ ဒီသု-အဇ္ဈာဓိနောဘုဇိသောယေနကာမံဂမော ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့ ၌၊သရီဘာဝေ-မိမိအလိုအလျောက် အပိုးတရနေသောအဖြစ်၌၊အာဂ တောလာ၏။ အဇ္ဈာဓိနော-မိမိအလိုအားဖြင့်တရုံတရအမှုကိစ္စကိုပြုခွင့် ရသည်ဖြစ်၍မိမိနှင့်စပ်၏။အပရာဓိနော-သူတပါး၏အလိုအားဖြင့်မဖြစ်ရ

၍သူတပါးတို့နှင့်စပ်ခြင်းမရှိ။ ဘုဇိသော်ကတော်လှန်သောသူသည်၊ ဟောတိုးဖြစ်၏။ ယေနကာမံဝမောအကြင်အကြင်အလိုရှိတိုင်း သွားရသည်၊ ဟောတိုးဖြစ်၏။ ဟုဝေါ။ ဤအရာ၌လည်း သေရိဘာဝေ၊ ပေါ်ပိပိအလိုအား လျော်စွာဖြစ်ခြင်းဟူသောအနက်၌သာလျှင်၊ ဥဒ္ဒေါ။ မှတ်အပ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ ယေနကာမန္တိ။ ယေန ကာမံဟူသည်ကား၊ ယထာရုစိ။ သင်နှစ်သက်သမျှ အလိုအားလျော်စွာ၊ ဒေ၀တာယ။ နတ်သမီး၏၊ ဣဒ္ဓိ၀ုဒ္ဓိ။ ဣဒ္ဓိ၀ုဒ္ဓိ၊ အလိုရှိအပ်သော ဆန္ဒအားလျော်စွာ၊ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ။

အလက်တေဘိ။ အလက်၊ တ ဟူသည်ကား၊ အလက်တဂဏ္ဍေ။ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သောကိုယ်ရှိ၊ သာ၊ နာနာ ဝိ၀ဏ်သိစသသမုဒ္ဓလဝိဝိ၀ရတနဝိဇ္ဇောတိ၊ တဟိ။ အထူးထူးအပြားပြား မျိုးသောရောင်ခြည်ကွန်ယက်တို့ဖြင့် လက်လက်ထိန်ထိန်တောက်သော အထူးထူးသော ရတနာရောင်ဘို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင်ဝင်းဝင်း ထွန်းလင်းကုန်း၊ ဟ။ ဣတ္ထုပဂ၊ ပါ၊ ဒုပဂ၊ ဒိဒေ၀ေ၊ ဟိ။ လက်ကောက်ခြေကျဉ်းအစရှိသည်အပြားရှိကုန်သော၊ သဒ္ဓိသကဒ္ဓ ဘာ၊ ရ ဖရိ၊ မ၊ ဟောဟိ။ လှည်းအစီးခြောက်ဆယ်ဝန် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာ၊ ဣ၊ ဒ်ဗ္ဗာ၊ ရေဟိ။ နတ်ဖြစ်သောတန်ဆာ ဟူ၏ဖြင့်၊ ဝိဘူသိတ သရိရေ။ တင့်တယ်စွာတန်ဆာဆင်အပ်သောကိုယ်ရှိသော၊ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ။ စ။ ဆက်၍ဆိုဦးအုံ့၊ ဟေ။ ဤအလက်ဟေဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ သမ္ဘာ၀နေ။ အာလုပ်အနက်ရှိ၊ ကေ၀စနံ။ ကေ၀ုစ်ဝိဘတ်တည်း။ ။ မဿုခ၊ ရေ၊ ဟိ။ မလ္ဟ ၀ေ၊ ရေ၊ ဟူသည်ကား၊ ကပ္ပ ရ ကွ ပါ ရိ ဆ ဇ ဏ ဘ ဣ သန္ဓာ နကလတာ ဒိ သ ဗ္ဗ ၀ေ ဟိ။ နတ်ရှိဖြစ်သော ပေ။ ဒ သ ပ ပင် ပင်လယ်ကသစ်ပင်သန္ဓာနကမည်သော နတ်သစ်ပင် အာ သ ၊ ၀ တိ ၊ ခ ည် သော နွယ် အစရှိသည်မှ ဖြစ်ကုန်သော၊ သုဝိ သုဒ္ဓ စ ၊ မ ၊ ဂ ရ ဝိ ဒ ၊ ရ တ နှ မယ ပ ဇ္ဇ ဂ ဝ ဒ ် ဆ ဗ ် ဂ ် ဂ ် ၊ ဂ ၊ သ ရေ ဟိ။ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော စ ၊ မ ၊ ဂ ရ ၊ မ ည် သော နတ် ရှိ ဖြစ် သော ရှေ့ အ ထူ း ထူ း သော ရ တ နာ ဟ ျ ိ း ဟ ို ့ ဖြ င့် ပြ ိ း သော ရွ က် ချ ပ် ၀ တ် မ ျ ိ ၀ တ် ဆံ တ ို ့ ဖြ င့် ၊ သ မ ဏ္ ဍ တော။ ထက် ၀ နှ ိ း ကျ င် မ ျ ိ ၊ ဝ ိ း ဇ ္ ဇ ာ တ မ ာ နှ ာ ဝ ိ ပ ္ ပ (ရ) ဏ္ ဍ ကိ ရ ဏ ာ နှ ိ ( ) ( ) ( )

အပ်သော ဆံပင်လက်စသည်ရှိသည်၏။ ဖြစ်ကြောင့်မာလဘားရှိနှိုးနှတ်ခွဲဖြစ်သောပန်းတည်းဟူသောဝန်ရှိသော။ ။

သုဝဏ္ဏေတိ။ သုဝဏ္ဏေဟူသည်ကား။ ကပ္ပလတာနိဗ္ဗတ္တာနုံ။ ကပ္ပမည်သောနွယ်မှဖြစ်ကုန်သော၊ နာနာဝိရာဂဝဏ္ဏာဝိသေသာနုံ။ အထူးထူးသောတပ်စွန်းဘွယ် အဆင်းအထူးရှိကုန်သော၊ သုပရိသုဒ္ဓ ဘာသုရပ္ပဘာနုံ။ အလွန်စင်ကြယ်သောထွန်းတောက်ပသောအရောင်ရှိကုန်ထသော၊ နိဝါသနုတ္တရိယပရိဗ္ဗာဒါနိနုံ။ ဖြတ်သော အဝတ်အရံ့ အစရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗဝတ္ထာနုံ။ နတ်ခွဲဖြစ်ကုန်သော အဝတ်တို့၏ ရိုးရင်းသဲနုံ။ အစွမ်းအားဖြင့်သုန္ဒရ ဝတ္ထေ။ ကောင်းဖြတ်သော အဝတ်အရံ့ရှိသော၊ သြဘာသသိတိ။ သြဘာသသိဟူသည်ကား။ ဝိဇ္ဇောတေသိ။ ထွန်းတောက်၏။ ဝိဇ္ဇုရိဝါတိ။ ဝိဇ္ဇုရိဝ ဟူသည်ကား။ ဝိဇ္ဇုလတာဝိယ။ လျှပ်စစ်နွယ်ကဲ့သို့။ အဗ္ဘကူဋေ။ အဗ္ဘကူဋုံ ဟူသည်ကား။ ဝလာဟကသိခရေ။ တိမ်တိုက်တို့၏အစွန်းအဖျားဖြစ်၊ တိသန္ဓိမှ၏။ ။ တေ။ ။ အဗ္ဘကူဋုံ ဟူသောပုဒ်သည်။ ဘုမ္မဋ္ဌေ။ သတ္တမီအနက်ခွဲ။ ဥပယောဂဝစနံ။ ဒုတိယာဝိဘတ်အဆုံးရှိသောပုဒ်တည်း။ ။ ဝါ။ တာနည်းကား။ ။ သြဘာသသိတိ ဣဒံ ဝစနံ။ သြဘာသသိဟူသော ဤစကားသည်။ အဗ္ဘောဂတဟောတု အတ္ထဝစနံ။ ကာရိုက်အနက်အားတွင်းဝင် ၎င်းသော သဒ္ဒါတည်း။ ။ သြဘာသေသိ။ ထွန်းလင်းစေ၏။ ဣတိ အယံ။ ဤသည်ကား။ အဗ္ဘောဂ။ အနက်တည်း။ ဣမသ္မိံ ပက္ခေ။ ဤကာရိုက်ပစ္စည်းအနက်အားတွင်းဝင်သောအတို့ခွဲ။ အဗ္ဘကူဋေ ဣဒံ ဝစနံ။ အဗ္ဘကူဋုံ ဟူသော ဤစကားကို။ ဥပယောဂတ္ထေ ယောဇေ။ ဒုတိယာအနက်ခွဲသာလျှင်။ ဥပယောဂဝစနံ။ ဒုတိယာဝိဘတ်ဟူ၍ ဒဠ္ဠီ။ မှတ်အပ်၏။ ။ တိသန္ဓိမှ၏။ ။ အယံ။ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ။ ဤ။ ။ အရာ၌။ ။ အတ္ထေ။ ။ အနက်တည်း။ ။ ယထာနာမ။ ဥပမာမည်သည်ကား။ ။ သဒ္ဓါပဘာနုရဿိတံ။ ညွှန်ပြအပ်သော ဆည်းဆာရောင်ဖြင့်တပ်အပ်သော။ ပကတိယာပိ။ ပြကတေ့အားဖြင့်သော်လည်း။ သြဘာသမာနံ။ ထိန်ထိန်ထွန်းတောက်ပသော။ ရတ္တဝလာဟကသိခရံ။ နီနီချင်းချင်းသော တိမ်ညွှန့်ကို။ သမန္တတော။ ဆက်ဝန်းကျင်မှ။ ဝိဇ္ဇောတမာနာ။ ထွန်းတောက်ပလျက်။ နိန္ဓရဏ္ဍေ။ ထိုမှ ဤမှ ထွက်ပြေးသော၊ ဝိဇ္ဇုလတာ။ လျှပ်စစ်နွယ်သည်။ ဝိသေသတော။ အထူးအားဖြင့်၊ သြဘာသေသိ ယထာ။ ထွန်းလင်းစေတိ သကဲ့သို့။ ဧဝမေव။ ဤအတူသာလျှင်။ ပရိသုဒ္ဓတပနိယပေါ်။ အလွန်သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော ရွှေးဘဝ်ခွဲ ဒါနအစရှိသော သုစရိုက်တရားကို အားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသောကုသိုလ်ကံဖြင့်ပြီးသော၊ နာနာဂေါ နသ မဗ္ဗ

လံ့အထူးထူးသော ရတနာရောင်တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင်တောက်ပသော၊ ပကတိပဘာသရံ၏ပြကတေ သတောအားဖြင့် ထွန်းတောက်ပသောရောင် ခြည်ရှိသော၊ ဤမံဝိမာန်၊ ဤသုံဝိမာန်ကို၊ သဗ္ဗာလင်္ကာရေဟိ အလုံးစုံသော နတ်ခွေဖြစ်သော ပြိုးပြိုးပြောင်ပြောင်အရောင်လက်လက်ထွက်သော တန်ဆာတို့ဖြင့်၊ ဝိဘူသိဘာ၊ ရှုမငြီးဘွယ်တင့်တယ်စွာတန်ဆာဆင်အပ်သော၊ တွံ့သင့်နတ်သွီးသည်၊ သဗ္ဗသော အာချင်းခပ်သိပ်၊ ဝိဇ္ဇာတယ ဒ္ဓိဟိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပကုန်သော၊ အတ္တနော မိမိ၏၊ သရီရပ္ပဘာဟိ စကိုယ် မှတွက်သောအရောင်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝတ္ထာဘာရဏော ဘားသော ဟိစ အဝတ်တန်ဆာမှတွက်သောအရောင်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိသေသတော အထူးအားဖြင့်၊ ဩဘာသေတိ ထွန်းလင်းစေ၏။ ဤတိအယံ ဤသည်ကား၊ အလ္လော အနုက်တည်း။ ။

ဟိ ဆက်၍ဆိုဦးအုံ။ ဣဿ ဤဂါထာ၌၊ ပိဋ္ဌိ ဒေါ်ဝစနံ ပိဋ်ဟူသော ဤစကားသည်၊ နိဒဿိတဗ္ဗဝစနံ ညွှန်ပြအပ်သော သဒ္ဒါတည်း။ အ ဒ္ဓ ကူ ဒ္ဓ ဒို့ ဒုဒ်ဝစနံ အ ဒ္ဓ ကူ ဒ္ဓံ ဟူသော ဤစကားသည်၊ နိဒဿနဝစနံ ညွှန်ပြတတ်သော သဒ္ဒါတည်း။ တထာ ထိ အတူ၊ တေ ကိ ဒုဒ်ဝစနံ တေဟူသော ဤစကားသည်၊ နိဒဿိတဗ္ဗဝစနံ ညွှန်ပြအပ်သော သဒ္ဒါတည်း။ ဟိ သစ္စံ မှန်၏၊ တံ ထိ တေဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ပိဋ္ဌိ ဒုဒ် ပိဋ်ဟူသော သမ္ဗန္ဓိပုဒ်ကို၊ အပေက္ခိတ္တွာ ငဲ့၍၊ သာမိဝစနေန ဆဋ္ဌိဝိဘတ်ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ ဝိ ဆိုအပ်သျှင်းမူထည်း၊ အလက်ားတမလျှင်ရှေ့ သုဝဏ္ဏေ သြဘာသ သိတိ ဒုမာနိ ပဒါနိ အလက်ားတမလျှင်ရှေ့ သုဝဏ္ဏေ သြဘာသသိဟူသော ဤပုဒ်တို့ကို၊ အပေက္ခိတ္တွာ ငဲ့၍ ပဋ္ဌမဝိဘတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိဏာမတိ ပြောက်ပြန်၏။ တသ္မာ ထိ ကြောင့်၊ တို့ကို တွံ ဟု၍ ဝုတ္တံ ငါဆိုအပ်၏။ ဝိဇ္ဇုရိ ဝါ တိ ဒုဒ်ဝစနံ ဝိဇ္ဇုရိ ဝ ဟူသော ဤစကားသည်၊ နိဒဿနဝစနံ ညွှန်ပြတတ်သော သဒ္ဒါတည်း။ သြဘာသသိတိ ဒုဒ်ဝစနံ သြဘာသသိဟူသော ဤစကားသည်၊ ဒုဝိဓနံ ဝိ ဒုစ်ပါးအပြား ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပဓမယျောပမာနာနံ ဥပမေယျဥပမာနတို့၏ သမ္ဗန္ဓဒဿနံ ပေါ်ရာဖြစ်သော ကြိယာကို ပြကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဒါတည်း။ ဟိ သစ္စံ မှန်၏။ သြဘာသသိတိ ဒုဒ်ပဒံ သြဘာသသိဟူသော ဤပုဒ်ကို၊ တို့ကို ပဒံ တွံ ဟူသော ပုဒ်ကို၊ အပေက္ခိတ္တွာ ငဲ့၍၊ မဇ္ဈိမဝုဒ္ဓိသ ဝ ဟူသော မဇ္ဈိမ ဝုဒ္ဓိသ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ ဆိုအပ်၏။ ဝိဇ္ဇုနိ ဒုဒ်ယိဋ်ဟူသော ဤပုဒ်ကို၊ အပေက္ခိတ္တွာ ငဲ့၍ ပဋ္ဌမဝုဒ္ဓိသ ဝ ဟူသော ပဋ္ဌမဝုဒ္ဓိသ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊

ပရိဏာမတိ။ ဟောက်ပြန်၏၊ စားသောက်၍ဆိုဦးအုံ့၊ ဤကြားရာ၌ စသည်ဖြင့်၊ စသည်ကဲ့သို့၊ လုတ္တနိဿရော။ လုတ္တနိဿဟု၍၊ ဒဠ္ဍဇော။ ဥတ်အပ်၏ယေနကာမံ။ သင်နှတ်သို့၏ အလိုအားလျောက်စွာ၎ ဂန္ဓာတိ။ သွားလည်းသွား၏။ ဝိဇ္ဇု လ။ တောဘာသိတံ။ ဝင်းဝင်းပြောင်ပြောင် လောင်အုံ့ဘုန်းရှိသော လျှပ်စစ်နွယ်ရောင်ဖြင့် ထွန်းပအပ်သော၊ အဇ္ဇကူဠံ။ တိပ်ညွှန်သည်၊ ဩဘာသတိ ဝိယ။ ထွန်းတောက်ပသကဲ့သို့။ တေ။ သင်၏။ ဇုမံ ဝိဠံ။ ကြိုပလွင်သည်၊ ဩဘာသတိ စ။ ထွန်းလည်း ထွန်းပ၏။ ဇုတိ။ ကြိုသို့။ ဒဠ္ဍဇ်။ ဥတ်အပ်၏။ စသစ္ဆံ။ မှန်၏။ ဘုတ်ကဲ့ပယောဂဝစနံ။ ကြိုဒုတိယဝိဘတ်သည်။ ပစ္စတ္တဝေသနာ ပဌမဝိဘတ်၏ အစွယ်အားဖြင့်၊ ပရိဏာမတိ။ ဟောက်ပြန်၏။ တယ။ ထိုမှ တပါး၊ ဝိဒ္ဓန္တိ။ တော်ဝစနံ။ မိုဃ်ဟူသော ဤစကားသည်၊ ဝိသေသိတဗ္ဗဝစနံ။ အထူးပြုအပ်သောစကားတည်း။ တေ သော ဝ ဣဏ္ဍမယံ ဥဒ္ဓာရဏ္ဍိ။ အာဒိ။ တ သော ဝ ဣဏ္ဍမယံ ဥဒ္ဓာရံ ဤသို့အစရှိသော သဒ္ဒါသည်၊ တ သ။ ထိုဝိဒ္ဓဟူ သောဝိသေသကို သဒ္ဒါ။ ကို၊ ဝိသေသနံ။ အထူးပြုကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဒါ တည်း။ ။

စ။ စောဒနာဦးအုံ့၊ သော ဝ ဣဏ္ဍ မယ ဣ။ သော ဝ ဣဏ္ဍမယံ ဟူ၍၊ ဝတ္ထု။ ဆိုပြီးလျှက်၊ သုဝဏ္ဏသ။ ရွှေ၏။ အဂ္ဂလောဟ တာယ။ ပြတ်သော ရွှေ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သေ ဒ္ဓ ဘာ ဝ တော။ အထူးသဖြင့် ပြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗသစ။ နတ်ဖြစ်သောရွှေ၏လည်း၊ ဣ။ ကြိုအာရာ၌၊ အဓိပ္ပေ တဗ္ဗာ။ အလိုရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဒ္ဓာရဏ်ိ။ ဥဒ္ဓာရံဟူ၍ နုဝတ္တီ ဗ ဒ္ဓ။ မဆိုအပ်သည် မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ အယံ။ ကြိုသည်ကား၊ စောဒနာ။ စောဒနာ ခြင်းတည်း။ ။ ကိုယ်ကိုယ်ရုံတရုံသော၊ ဝိသေသသ ဣ ဝ တော။ ရွှေ တကာ ဘို့ထက်ထူးပြတ်သောသိဂီရွှေစင်၏ဖြစ်သင့်ခြင်းကြောင့်၊ နုဝတ္တီ ဗ ဒ္ဓ။ မဆိုအပ်။ ဟိ။ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြဦးအုံ့။ မနုဿပရိဘောဂသုဝဏ္ဏေ။ လူတို့ အသုံးအဆောင်ဖြစ်သောရွှေ၌၊ ယုတ္တိကတ တော။ ယုတ္တိကတရွှေထက်၊ ရသဝိဒ္ဓံ။ ရသဝိဒ္ဓရွှေသည်၊ သေ ဒ္ဓံ။ ပြတ်၏။ သုဝိသုဒ္ဓံ။ အလွန်အကျူ။ အထူး စင်ကြယ်၏။ ။ တ တော။ ထိုထက်။ အာကရုပ္ပန္နံ။ အာကရုပ္ပန္ရွှေသည်၊ သေ ဒ္ဓံ။ ပြတ်၏။ တ တော။ ထိုထက်။ ယံ ကိုယ်။ အလုံးရုံသော၊ ဒိဗ္ဗံ။ နတ်ဖြစ်သောရွှေသည်၊ သေ ဒ္ဓံ။ ပြတ်သည်၊ ဟောတိ ယထာ ဝေ။ ဖြစ်သကဲ့သို့လျှင်၊ ဝေ ဠ ဝ ယ။ ထိုအတူ၊ ဒိဗ္ဗသုဝဏ္ဏော ဝိ။ နတ်ဖြစ်သောရွှေ၌လည်း၊ စာဝိက ရံ။ စာဝိကရရွှေသည်၊ သေ ဒ္ဓံ။ ပြတ်၏။ စာဝိကရ ဝေ။ စာဝိကရရွှေထက်၊ သာ တ ကုမ္ဘံ။ သာ တ ကုမ္ဘ ရွှေသည်၊ သေ ဒ္ဓံ။ ပြတ်၏။ သာ တ ကုမ္ဘ တော။

သာဘကုန္ဓရေသက်၊ ဇမ္ဗုနဒ်။ ဇမ္ဗုနဒရေသည်၊ သေဋ္ဌမြတ်၏ဇမ္ဗုနဒ
တောမှ ဇမ္ဗုနဒရေသက်၊ သိဂီသုဝဏ္ဏာ။ သိဂီရေသည်၊ သေဋ္ဌမြတ်၏ ဟိ
သစ္စံမှန်၏၊ တံဆိုသိဂီရေသည်၊ သဗ္ဗသေဋ္ဌအလုံးစုံသော ရေတကာတို့
ထက်အထူးသဖြင့်မြတ်၏၊ တေနမ်ထိုကြောင့်၊ ဒေဝါနမိန္ဒေ။ နတ်တို့ကို
အပိုးရသော၊ သက္ကေ။ သိကြားမင်းသည်၊ ရှေ့ကြောရှေ့ဟိသဟဝုရာဏ
ဇနိုးလေဟိသိဂီနဲ့ကွသဝဏ္ဏောရာဇရဟံ ပါဝိသိဘဂဝါတိ။ ရှေ့ကြောရှေ့ကြ
ဟိသဟဝုရာဏဇနိုးလေဟိသိဂီနဲ့ကွသဝဏ္ဏော ရာဇရဟံပါဝိသိ ဘဂဝါ
ဟူ၍၊ အာဟ။ ဆိုပြီ၊ ရှေ့ကြော။ ကိုလေသာတို့မှ ကိုယ်တော်တို့၌ လွတ်ပြီး
သည်ဖြစ်၍၊ ရှေ့ကြောဟိ။ ကိုလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်ပြီးသော၊ ဝုရာဏဇနိုး
လေဟိ။ ရှေးဦးရဲ့သော့ဖြစ်ကုန်သော ဥရုဝေလကဿပစသော တဏှာ
သော ရဟန္တာဘိုးနှင့်၊ သဟ။ တကွ၊ သိဂီနဲ့ကွသဝဏ္ဏော။ သိဂီဝဏ္ဏစင်၏
တနိုင်ငံနှင့် တူမျှသော အဆင်းရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ရာဇရဟံ။ မင်းသိမ်း မြို့သို့၊ ပါဝိသိ။ ဝင်တော်မူပြီ။ တသ္မာ။ ထို
ကြောင့်၊ သောဝဏ္ဏမယန္တိ။ သောဝဏ္ဏမယံဟူ၍၊ ဝတ္ထုပါ။ ဆိုပြီးလျက်
လည်း ဥဒ္ဒေသရန်နှင့် ဥဒ္ဒေသရံဟူ၍ ရှေ့ကြီ။ တဖန်ထပ်၍ ဆိုပြန်အပ်၏။ ၊ အထဝါ။
တနည်းသော်ကား၊ ဥဒ္ဒေသရန်ဣဒံ ဥဒ္ဒေသရံဟူသော ဤသန္ဓေါကို၊ တသ္မာ။ ထို
ရှေ့၏၊ သေဋ္ဌပဏီတ ဘာဝေ။ အလွန်အကျူး ထူးမြတ်သောအဖြစ်ကို
သာလျှင်၊ သန္ဓာယ။ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်သည်၊ နမဟုတ်သေး။ အထခေါ။
စင်စစ်သော်ကား၊ မဟန္တဘာဝမ္ပိ။ ကြီးကျယ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း၊
သန္ဓာယ။ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့၊ အသံအဋ္ဌော။ ဤအနက်
ကို၊ ဝုတ္တောဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ၊

စ။ အာဏာ၍ ဆိုပြီး အံ့။ ဤ။ ဤ ဂါထာ၌၊ ပိဋ္ဌိ။ အာဒိဝစနံ။ ပိဋ္ဌိ ဤသို့အစ
ရှိသောသန္ဓါသည်၊ ဖလ ဿ။ အကျိုး၏၊ ကဒ္ဒသရိကွတာဒဿနံ။ ပြုခဲ့ဘူး
သောကုသိုလ်ကံနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကိုပြကြောင်းဖြစ်သောသန္ဓါတည်း။
တထာပိ။ ထိုမှတပါး လည်း၊ သောဝဏ္ဏမယန္တိ ဈာမိနာ။ သောဝဏ္ဏမယံ
ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ တ ဿ ဝိမာနဿ။ ထိုနတ်ထိုင်ဘုံ ဝိမာန်၏၊ ဝဏ္ဏ၊ သဗ္ဗဒ်။
ဝဏ္ဏ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒဿေတိ။ ပြတော်မူ၏။ ဥဒ္ဒေသရန်ဈာမိနာ။ ဥဒ္ဒေသရံ
ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ သောဘာတိ သယ သဗ္ဗဒ်။ အလွန်အကျူး အထူးတင့်
တယ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒဿေတိ။ ပြတော်မူ၏။ မနောဇဝန်ဈာမိနာ။
မနောဇဝံဟူသော ဤပါ ဌ်ဖြင့်၊ ဂမနဿ ဗ္ဗဒ်။ လျှင်မြန်သောသွားခြင်း၏ ပြည့်
စုံခြင်းကို၊ ဒဿေတိ။ ပြတော်မူ၏။ ဂန္ဓတိ ယနကာမ ဈာမိနာ။ ဂန္ဓတိ

ယေနကာမံဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။ သိဒ္ဓတ္ထမင်းမြန်သော အဟုန် ဂိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဗိဒ္ဓသမ္ဗုတ္တိဘာဝ သမ္ဗန်းအင်းပြင်၏ ပြည့်စုံသော အဖြစ် တည်းဟူသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဿေတိပြတော်မူ၏။ အထဝါ။ တနည်းသော်ကား။ သောဝဏ္ဏမယနှင့် ဈာမိနာ။ သောဝဏ္ဏမယံ ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။ တဿ။ ထိုဗိမာန်၏။ ပဏီတဘာဝံ။ မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ။ ပြတော်မူ၏။ ဥဇ္ဇာရဏဿ ဈာမိနာ။ ဥဇ္ဇာရံဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။ ဝိပုလမဟတ္တံ။ ပြန့်ပြော ကြီးကျယ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ။ ပြတော်မူ၏။ မနောဇဝဿ ဈာမိနာ။ မနောဇဝံဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။ အာနုဘာဝ မဟတ္တံ။ အာနုဘော်ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ။ ပြတော်မူ၏။ ဂန္ဓတိ ယေနကာမဈာမိနာ။ ဂန္ဓတိ ယေန ကာမံဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။ ဝိဟာရ သုခတ္တံ။ နေခြင်း၏ ချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ။ ပြတော်မူ၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ သောဝဏ္ဏမယဈာမိနာ။ သောဝဏ္ဏမယံဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။ တဿ။ ထိုဗိမာန်၏။ အာဘိရူပတ္တ။ အလှနှင့်လှသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတ္တ။ အရောင်အဆင်း တင့်တယ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒဿေတိ။ ပြတော်မူ၏။ ဥဇ္ဇာရဏဿ ဈာမိနာ။ ဥဇ္ဇာရံဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။ ဒဿနီယတ္တ။ ရှုတွယ်ဘွယ်ဘုန်း ဂိုသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ ပါသာဒိကတ္တ။ ကြည်ညိုဘွယ် ဂိုသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း ကောင်း။ ဒဿေတိ။ ပြတော်မူ၏။ မနောဇဝဿ ဈာမိနာ။ မနောဇဝံဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။ သိဒ္ဓတ္ထသမ္ဗုဒ္ဓ။ စိတ်နှင့်အတူလျင်မြန်သော သွားခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ ခြင်းကို။ ဒဿေတိ။ ပြတော်မူ၏။ ဂန္ဓတိ ယေနကာမဈာမိနာ။ ဂန္ဓတိ ယေနကာမံဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။ ကတ္ထစိ။ တစုံတခုသော အရပ်၌။ အပ္ပဋိ ဟတစာရတံ။ စရဖိန်လက်နက်အသွင်ဝိတ်ငင်သီးတားခြင်းမရှိပေါ်ပေါ် သွားစွမ်းနိုင်သောသတ္တိဂိုသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ။ ပြတော်မူ၏။ အထ ဝါ။ တနည်းကား။ တံဝိမာနံ။ ထိုဗိမာန်သည်။ ယ သဝုညကမ္မသ။ အကြင်ကောင်းမှုကံ၏။ နိဿန္ဒပလံ။ အကျိုးဆက်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တဿ သဝုညကမ္မသ။ ထိုကောင်းမှုကံ၏။ အာ။ လာဘ နိဿန္ဒတာ။ ယ။ အ လောဘ၏ အကျိုးဆက်၏ အဖြစ်အား။ ဖြင့်။ သောဝဏ္ဏမယံ။ သိဒ္ဓိရှေစင် အတိပြီး၏။ အဒေါသနိဿန္ဒတာ ယ။ အဒေါသ၏ အကျိုးဆက်၏ အဖြစ် အား။ ဖြင့်။ ဥဇ္ဇာရံ။ ပြန့်ပြော်ကြီးကျယ်၏။ အာ။ မောဟနိဿန္ဒတာ ယ။ အ။ မော ဟ၏ အကျိုးဆက်၏ အဖြစ်အား။ ဖြင့်။ မနောဇဝံ။ စိတ်ကဲ့သို့ လျင်မြန်သော သွားခြင်း ဂိုရှိ၏။ ယေနကာမံ။ အလိုအားလျော်စွာ။ ဂန္ဓတိ။ သွား၏။ တ ယ ။

ထိုအတူ၊ တသကမ္ဘသမ္ဘဝထိုကုသိုလ်ကံ၏၊ သဒ္ဓါနိသန္ဓာဘာဝေနသဒ္ဓါ၏ အကျိုးဆက်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ သောဝဏ္ဏမယံ ရွှေဖြင့်ပြီး၏ပညာနိသန္ဓာဘာဝေနပညာ၏ အကျိုးဆက်၏ အဖြစ်အားဖြင့်၊ ဥဋ္ဌာရံဖြန့်ပြောကြိုးကျယ်၏ဝိရိယနိသန္ဓာဘာဝေနဝီရိယ၏အကျိုးဆက်၏ အဖြစ်အားဖြင့်၊ မနောဇဝံစိတ်၏ လျှင်မြန်ခြင်းကဲ့သို့လျှင်မြန်ခြင်းရှိ၏။ သမာဓိနိသန္ဓာဘာဝေနသမာဓိ၏ အကျိုးဆက်၏ အဖြစ်အားဖြင့်၊ ယေနကာမံ အလိုအားလျောက်စွာ၊ ဂန္ဓာတိ သွား၏။ ဥပါ၊ တနည်းကား၊ သဒ္ဓါသမာဓိနိသန္ဓာဘာဝေနသဒ္ဓါသမာဓိ၏ အကျိုးဆက်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ သောဝဏ္ဏမယံ ရွှေဖြင့်ပြီး၏။ သမာဓိပညာနိသန္ဓာဘာဝေနသမာဓိပညာ၏အကျိုးဆက်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ ဥဋ္ဌာရံ ဖြန့်ပြော ကြိုးကျယ်၏။ သမာဓိဝီရိယ နိသန္ဓာဘာဝေနသမာဓိဝီရိယတို့၏အကျိုးဆက်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ မနောဇဝံစိတ်၏လျှင်မြန်ခြင်းကဲ့သို့လျှင်မြန်ခြင်းရှိ၏။ သမာဓိသတိနိသန္ဓာဘာဝေနသမာဓိသတိတို့၏အကျိုးဆက်၏ အဖြစ်အားဖြင့်၊ ယေနကာမံ အလိုအားလျောက်စွာ၊ ဂန္ဓာတိ သွား၏။ ဒုတိ။ ဤသို့ပေ ဒိတဇ္ဇံ သိအာဝ်၏။ ။

(၈/ဗာ)ဤ၊ ထိုပဌမ ဂါထာ၌၊ ပိဋ္ဌန္တိ အာဒိ၊ ပိဋ္ဌဤသို့ အစရှိသော ဝါကျသည်၊ ဝိမာနသမ္ဘတ္တိ ဒသနဝသေန၊ ဝိမာန်၏ ဖြည့်ရုံခြင်းကို ပြသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တာသာ ဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သွီး၏၊ ဝုဏ္ဏဝလဝိဘာဝ သမ္ဘတ္တိကိတ္တနံ၊ ကုသိုလ်၏ အကျိုးဖြစ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ဖြည့်ရုံခြင်းကိုကြားကြောင်းသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝေ၀ဝထာ၊ ထိုအတူ၊ အလက်ကိုတေတိ အာဒိ၊ အလက်တော ဤသို့အစရှိသော ဝါကျသည်၊ အတ္တဘာဝသမ္ဘတ္တိ ဒသနဝသေန၊ အတ္တဘောဖြည့်ရုံခြင်းကို ပြသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏဝလ ဝိဘာဝသမ္ဘတ္တိ ကိတ္တနံ၊ ကုသိုလ်၏ အကျိုးဖြစ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ ဖြည့်ရုံခြင်းကို ကြားကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြုပြီး၊ ဆုံ။ သုသိက္ခိတသိပ္ပါစရိယ ဝိရေစိတောပိ၊ ကောင်းစွာသင်အပ်ပြီးသော အတတ်ရှိသော ရွှေပန်းထိပ်သည်ပြုပြင်စိရင်အပ်သည်လည်းဖြစ်၊ သော၊ ရတ္တသုဝဏ္ဏာ လက်ဝဲရော၊ ရွှေနီဖလံဖြင့် ပြုအပ်သော တန်းဆာသည်၊ ဝိဝိဓရံသိ ဇာသသမ္ဘူလ မဏိရတနခစိတောဝေ၊ အာထုံးထုံးသော ရောင်ခြည်ကွန်ယက်တို့ဖြင့် တလက်လက် တောက်ပသော ပတ္တမြားရတနာတို့ဖြင့် စိုခက်သော်သာလျှင်၊ သောဘတိ ယထာ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ ကေ၀လော၊ ပတ္တမြားရတနာမဖက် သက်သက်သော၊ သုဝဏ္ဏာ လက်ဝဲရော၊ ရွှေနီဖလံဖြင့်ပြုအပ်သော တန်းဆာသည်၊ နသော

ဘာဝါယထာ၊ မတင့်တယ်သကဲ့သို့။ ဝေဒနာထာ၊ ထိုအတူ၊ သဗ္ဗဂ််သမ္ပန္နော၊ အသုံးရုံးသောအင်္ဂါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ စတုဒ္ဒသသောဘဝကောင်းပါး၊ သောအမှီပြုင့်တင့်တယ်ခြင်းရှိသော၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်လည်း၊ သုမဏ္ဍိတပသာဓိတောဝ၊ ကောင်းစွာတန်းဆာဆင်ခြင်းဖြင့် ဆင်ယင်အပ်သော်သာလျှင်၊ သောဘာတိ၊ စာင့်တယ်ဏ်ကုဝ၊ လေ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့်မဖက် သက်သက်သော အတ္တဘောသည်၊ နှင်းသောဘာတိ၊ မတင့်တယ်။ ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အလက်ဟေတိ အာဒိနာ၊ အလက်တော ဤသို့အစရှိသောပါဠိဖြင့်၊ အသာ၊ ဆိုနှတ်သို့ဏ်၊ အာဟာရိမံ၊ ဆောင်ယူ ရှေ့ရှား အပ်သော၊ သောဘာဝိသေသံ၊ တင့်တယ်ခြင်းအထူးကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝုရိမေန၊ ရှေးပုန်ဖြင့်၊ ဝတ္ထုမာန ပစ္စယနိမိတ္တံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ကောင်းစွာ အားထုတ်အပ်သော ကုသိုလ်ကံလျှင်အကြောင်း နိမိတ်ရှိသော၊ သောဘာတိသယံ၊ တင့်တယ်ခြင်းလွန်ကဲသည်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ပန္ဓိမေန၊ နောက်ပုန်ဖြင့်၊ အတိတ ပစ္စယနိမိတ္တံ၊ အတိတ်ဘဝ၌ ကောင်းစွာ အားထုတ်အပ်သော သုစရိုက် ကုသိုလ်ကံလျှင်အကြောင်း နိမိတ်ရှိသော၊ သောဘာဝိသေသံ၊ တင့်တယ်ခြင်းအထူးကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော ပုန်ဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုနတ်သို့ဏ်၏၊ ဥပဘောဂဝတ္ထု၊ သမ္ပဒံ၊ သုံးဆောင်အပ်သော အဝတ်တန်းဆာ အစရှိသော ဥပဘောဂဝတ္ထု၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ပန္ဓိမေန၊ နောက်ဖြစ်သောပုန်ဖြင့်၊ ဥပဘုဇ္ဇနကဝတ္ထု၊ သမ္ပဒံ၊ သုံးဆောင်အပ်သောအတ္တဘောတည်းဟူသော ဥပဘုဇ္ဇနကဝတ္ထု၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ။

ထွေဗြာနေ၊ ဤအရာ၌၊ စောဒကော၊ စောဒက ဆရာသည်၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ကိံ ပန၊ အာသို့နည်း။ တံ ဝိမာနံ၊ ထိုဗိမာန်သည်၊ ယတ္တ ဝါ တံ၊ ဖြင်းက သောဗိမာန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ဟုတ်မူကား၊ အယတ္တ ဝါ တံ၊ ဖြင်းစသည်မဂသောဗိမာန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဂဏ်ဝိမာနာနိ၊ ရထားဗိမာန်တို့သည်၊ သဟသယတ္တံ အာဇညန္တိ အာဒိဝစနတော၊ သဟာသယတ္တံ အာဇညံ ဤသို့အစရှိသော စကားကို ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ ယတ္တ ဝါ ဟာနိ၊ ဂဟာ ရှိ၏ သိန္နောဖြင်း ရှိကုန်သည်လည်း။ ယဒိ

ဟောနှိန်းအကယ်၍ကား ဖြစ်ကုန်၏။ ပေနှင့်ဆက်၍ ဤဦးအုံ့ ကောင်းထိ သိန္ဓောမြင်းပျံ ဘိုသည်၊ ဒေဝဒတ္တာ ဝေးနတ်သားတို့သည်သာလျှင်တည်း။ ကိုယ်တော်ဘုရားကာလ၊ အလိုရှိအပ်သောကိုယ် ပြုရသောအခါ၌ ဝါဟာရပေနှင့် သိန္ဓောမြင်းပျံ အသွင်ဖြင့်၊ အတ္တာနှင့် ဗိမိကိုယ်ကို၊ ဒသေနှိန်းဖြင့်ပြုကုန်၏။ ယထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊ ရောဝဏ္ဏာ၊ ရောဝဏ်အမည်ရှိသော၊ ဒေဝဒတ္တောနတ်သား သည်၊ ကိုယ်နှစ်ကာလ၊ သိကြား နတ်မင်း၏ ဦးယျာဉ်ကစား၊ ရွှေ့ထူးသောအခါ၌၊ ဟတ္ထိရှေ့ပေနှင့်ဆင်၏ အသွင်သဏ္ဌာန် ဖြင့်၊ အတ္တာနှင့် ဗိမိကိုယ်ကို၊ ဒသေတိယထာ ဖြသကဲ့သို့တည်း။ ပနတထာ ဝိ၊ ထို သို့ပင်ဖြစ်ကုန်ငြားသော်လည်း၊ ဇာတိ၊ ဗျာဓိ၊ နတ်သမီး၏ဗိမာန်ကိုလည်း ကောင်း၊ အညံ့ဗျာဓိ နတ်သမီး၏ဗိမာန်မှတပါးသော၊ ဇဒိသဗျာဓိ နတ်သမီး၏ဗိမာန်နှင့်တူသော ဗိမာန်ကိုလည်း၊ ကောင်း။ အယုတ္တဝါဟံ၊ ခြင်းစသည် မကသောဗိမာန်ဟူ၍၊ ဒဠ္ဍဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ''တံ၊ ထိုဗိမာန်သည်၊ အယုတ္တဝါ ဟံ၊ ခြင်းစသည်မကသောဗိမာန်သည်၊ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအုံ၊ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ တာဒိသ ဝိမာနသ၊ ထိုဗိမာန်၏ဂမနေ၊ သွားခြင်း၌၊ အာဒ္ဓ ဆ ရာ၊ အတွင်းသဏ္ဌာန်၌ဖြစ်သော၊ ဝါယောဓာတု၊ ဝါ ယောဓာတ်သည်။ ဝိသေသပစ္စယော၊ ထူးသောအကြောင်းလေ။ ဥဒါဟု၊ ထို သို့မဟုတ်မူကား။ ဗာဟိရာ ဗဟိဒ္ဓသဏ္ဌာန်၌ဖြစ်သော၊ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်သည်၊ ဝိသေသပစ္စယော၊ ထူးသောအကြောင်းလေ။ ဇုတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုဗ္ဗော၊ အားမေးတည်း။ အဗ္ဘန္တရာ၊ အတွင်းသဏ္ဌာန်၌ ဖြစ်သော၊ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်သည်၊ ဝိသေသ ပစ္စယော၊ ထူး သောအကြောင်းတည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဂဟောတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။ ''ဟိ၊ ဆက်၍ ပြဦး အုံ့။ စန္ဒဝိမာနသူရိယဝိမာနာဒိနှင့်၊ လဗိမာန် နေဗိမာန် နက္ခတ်တာရာတို့ ၏။ ဒေသဏ္ဌာရဂမနေ၊ လေးကျွန်းလည့်ပတ်အရပ်တပါး သွားလာခြင်း၌ တာဒုပဓိဝိနိ၊ ထို လဗိမာန်နေဗိမာန်တို့ကိုမှီ၍အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သာဓာရဏာ ကမ္မနိဗ္ဗတ္တံ၊ ဆက်ဆံသောကံကြောင့် ဖြစ်သော၊ အာဝိဝိယ၊ အလွန်သျှင်သြဇာ ဝံ၊ သျှင်ဖြန်သောသွားခြင်းအဟုန် ရှိသော၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဝါယုမဏ္ဍလံ၊ လေအလုံးသည်၊ တာနိ၊ ထို လဗိမာန်နေဗိမာန်စသည်တို့ကို၊ ပိဋ္ဌေ၊ နောက်၊ တွန်းနှိပ်လျက်၊ ပဝတ္တေတိ၊ ယထာ လည်စေသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ တံ၊ ထိုနတ်သမီး၏ဗိမာန်ကို၊ ပိဋ္ဌေတွေ၊ တွန်းနှိပ်၍၊ ပဝတ္တေ၊ လည်စေတတ်သော၊ ဗာဟိရ ဝါယောဓာတု၊ ဗဟိဒ္ဓ သဏ္ဌာန်၌ ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပနမင်စစ်သော်

ကား။ စက္ကရတန်းစကြာရတနာသည်၊ အနှောသမရွှေတာယမ အရှေ့တွင် သန္ဓာန်ခွဲဖြစ်သော။ ဝါယောဓာတုယာ၏ ဝါယောဓာတ်၏ ဝသေနအားစွမ်း သတ္တိအားဖြင့်၊ ပဝတ္တတိယထာစ၏ သည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဟိယုတ္တံ့ ဆိုသင့်စွ။ တသမယ ထိုစကြာရတနာအား၊ စန္ဒပိမာနာဒိနံဝိယ လဒိမာနံစ သည်တို့ကဲ့သို့ ပြင်ဦးတွေ့ဟန်ရှိပ်၍။ ပဝတ္တကား လည်စေတတ်သော၊ ဗာဟိရာ အပဖြစ်သော။ ဝါယောဓာတု ဝါယောဓာတ်သည်၊ နအတ္တိ မရှိ။ စက္ကဝတ္တိသား စကြာရတနာကို လည်စေတတ်သော။ ရညော လေးကျွန်း ဘုရင်ပတ်စက္ကဝတ်၏။ စိတ္တဝေသန လေးကျွန်းလုံးကို လှည့်ပတ်လိုသော စိတ်တော်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တဝံစက္ကရတနံ အနှင့်စကြာရတနာသည်၊ ပဝတ္တတု ပြိမိနေချစကြာတိုင်ဖွယ်ကြွလည်ဘိလော။ ဣတိ အာဒိ ဤသို့ အစရှိသော။ ဝစနသမန္တာ ရမေဝ ဆိုသောစကား၏ အခြားမဲ့ခွဲသာလျှင်၊ ပဝတ္တနတော လည်ခြင်းကြောင့်၊ တံစက္ကရတနံ ထိုစကြာရတနာသည်၊ စက္ကဝတ္တိသား စကြာရတနာကို လည်စေတတ်သော။ ရညော လေးကျွန်း လှည့်ပတ်စက္ကဝတ်၏။ စိတ္တဝေသန စိတ်တော်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂန္ဓတိ ယထာစ၊ လွှားသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧဝံ တထာ ဆို အတူ။ တသာ ဒေဝတာယ ထိုနတ်သမီး၏ စိတ္တဝေသနေ စိတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာ လျှင်။ အတ္ထသန္ဓိ သိတာယ ပိမိကိုယ်ကိုမှီသော။ ဝါယောဓာတုယာ ဝါ ယောဓာတ်ကြောင့်၊ တံ ပိမာနံ ထိုနတ်သမီး၏ ဗိမာန်သည်၊ ဂန္ဓတိ အလို ရှိရာလျှင်စွာ ပြေးလွှား၏။ ဣတိ ဤသို့ ဝေဒိတဗ္ဗံ သိအပ်၏။ ဝေတန ထိုကြောင့်၊ မနောဇဝံ ဂန္ဓတိ ယေန ကာမ ဣစ္ဆာ မနောဇဝံ ဂန္ဓတိ ယေန ကာမ ပဟူ၍ ဂတ္တံ့ ဆိုအပ်ပြီ။ ။

ဧဝံ ဤသို့ ပဌမဂါထာယ ပဌမဂါထာဖြင့်၊ တာ သာ ဒေဝတာယ ထိုနတ်သမီး၏ ဝုညဟလသမ္ပတ္တိ ကောင်းမှုအာကျိုး၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ကိုယ်တွေ့ တွေ့ကြုံးပြီး၍ ဓမ္မဒါနိ ယာ ရုဒ္ဓခါ ဒ၊ တသ ဝုညဟလသမ္ပတ္တိ ယာ ထိုကောင်း မှုအာကျိုး ပြည့်စုံခြင်း၏၊ ကာရဏတာ ကိုယ်အားကြောင်း ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဝုညသမ္ပဒံ ကုသိုလ်ကံ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝိဘာဝေတုံ ထင်စွားပြခြင်းငှါ၊ ကေန ကေ တာဒိသော ဝ ဣဿာ ဝ ကေ တာဒိသော ဝ ဣဿာ ဤသို့ အစရှိသည်ကို၊ ဝတ္တုံ ပြန်ကြားအပ်ပြီ။ ။ တတ္ထ ထိုစကားရပ်၌၊ ကေနဋ္ဌေ ကိုယ်ကား ကေ နဟု သော ပါ ဋ္ဌ ၊ ကိ သဒ္ဒေ ကိ သဒ္ဒါ သည်၊ ကိ ရာဇာ ယော လော ကံ နရကွာ တိ၊ ကိ နု ခေါ နာ မ တု ဗြဟ္မ ဝ ဗြဟ္မ ဗ္ဗယ ထာ တိ အာဒိ သု ကိ ရာဇာ ယော လော ကံ နရကွာ တိ၊ ကိ နု ခေါ နာ မ တု ဗြဟ္မ ဝ ဗြဟ္မ ဗ္ဗယ ထ ဤသို့ အစရှိ

သည်တို့၌ဝေဟာရ်နေကဲ့ရဲ့ခြင်းအနက်၌အာဝတောလောဏ်ယောရာဇာ-
အကြင်မင်းသည်၊ လောကဲ့လောကကို၊ နရကျွတ်မစောင့်ရှောက်၊ သော
ရာဇာထိုမင်းသည်၊ ကိုယ်ရာဇာ-အာဘယ်မှာမင်းဟုတ်ပါ၏နည်း။ တုဝေ
နာမ-သင်တို့ကဲ့သို့ ယုတ်ညံ့သိမ်မျင်းသော ဘုတို့စင်လျက်လည်း၊ မိမိ
ကဲ့သို့သောသူကို၊ ဝတ္ထုဇွဲ-ဆိုအပ်၏ဟူ၍၊ မည်ထက်နှမ်-မှတ်ထင်ကြကုန်
သလော။ ၊ယံကိုဣရုပ်ဒေတိတာနာဝတာပစ္စုပ္ပန္နာ အာဒီသု-ယံကိုဣရုပ်
အတိတာနာဝတာပစ္စုပ္ပန်ဤသို့အစရှိ သည်တို့၌အနိယမေ-မည်သည်ရှိ
ဟု သရုပ်အမှတ်အသား မပိုင်းခြားသောအနက်၌ အာဝတောလောဏ်။
အတိတာနာဝတာပစ္စုပ္ပန်-အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ယံကိုဣရုပ်-
အမှတ်မရှိသော ရုပ်သည်၊ ကိုယ်သူဝိုက်ကို ဝုရိသဿ သေဋ္ဌာ အာဒီသု-
ကိုယ်သူဝိုက်ကို ဝုရိသဿသေဋ္ဌ ဤသို့အစရှိ-သောပါဠိတို့၌ ဝုဏ္ဏာယံ-မေ-
ခြင်းအနက်၌ အာဝတောလောဏ်။ ဝုရိသဿ-ယောကျား၏သေဋ္ဌ-မြတ်
သော၊ ဝိုက်ကို-ဥစ္စာကား၊ ကိုယ်သု-အာဘယ်နည်း။ ဣဝေါ-ဤအရာ၌လည်း၊
ဝုဏ္ဏာယမေဝ-မေ-ခြင်းအနက်၌သာလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-မှတ်အပ်၏။ ၊

ကေနာတိစဇ္ဇဒံ-ကေနဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်လည်း၊ ဟေတုအတ္ထေ-
ဟိတ်အနက်၌ ကဲ့ထောဝစနံ-ကရိယာ-ဝိဘာတ်အဆုံး-ရှိသော သဒ္ဒါတည်း။
ကေနဟေတုနာ-အာဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဇာတိအယံ-ဤသည်ကား၊
အတ္ထော-အနက်တည်း။ တေတိ-တေဟူသည်ကား၊ တဝ-သင်နှတ်သမီ-
၏၊ တောဒိသော-တိ-တောဒိသောဟူသည်ကား၊ ဒေဒိသော-ဤသို့သဘော
ရှိသော၊ တေဝုတိ-ယခုအခါ၌ယထာဒိသမာ-နာ-ဝါထင်မြင်တိုင်းသော၊
ဇာတိအယံ-ဤသည်ကား။ အတ္ထော-အနက်တည်း။ ဝဏ္ဏောတိ-ဗြဟ္မဏော-ဝဏ္ဏော
ဟူသော-ဤပါဠိ၌၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဒါ-ဝဏ္ဏသဒ္ဒါသည်၊ ကဒါသညုဒ္ဓာပနဂဟ
ပတိဇာမေသမဏသ ဂေါတမသ-ဝဏ္ဏောတိ-အာဒီသု-ကဒါသညုဒ္ဓာပနာ
ဂဟပတိဇာမေသမဏသဂေါတမသ-ဝဏ္ဏော-ဤသို့အစရှိ-သောပါဠိတို့၌
ဂုဏ-ကျေးဇူးဟူသောအနက်၌ အာဝတောလောဏ်။ ဂဟပတိ-ဥပါလိ.
သူကြွယ်၏ သမဏသဂေါတမသ-ဂေါတမ-ရဟန်းဂေါတမ-၏၊ ဇာမေ-ဝဏ္ဏော-ဤ
ဂုဏ်-ကျေးဇူးတို့-ကို၊ ကဒါပန-အာဘယ်အခါ၌ကား၊ သညုဒ္ဓာ-ဂါထာပုဒ်
ဝါကျဖြင့် ဗုဒ္ဓဇေစိသိကုံး ပေါင်းရအပ်ကုန်သနည်း။ ၊အနေကပရိယာ
ယေန၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဒ-ဝဏ္ဏော-ဘာသတိ၊ ဓမ္မသဒ္ဒ-ဝဏ္ဏော-ဘာသတိ၊ သံဃသဒ္ဒ-ဝဏ္ဏော-
ဘာသတိ-ဘိ-အာဒီသု-အနေကပရိယာယေန၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဒ-ဝဏ္ဏော-ဘာသတိ၊ ဓမ္မသ
ဒ္ဒ-ဝဏ္ဏော-ဘာသတိ၊ သံဃသဒ္ဒ-ဝဏ္ဏော-ဘာသတိ-ဤသို့အစရှိ-သောပါဠိတို့၌ ထုတိ

ယံမြင်းမွမ်းခြင်းအနက်၌၊ အာဂတောမလာ၏။ အနေကပရိယာယေနမျှား ဖွာသောအကြောင်းဖြင့်ဗုဒ္ဓသမ္မတိမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝဏ္ဏံမြင်းမွမ်းစကား ကို၊ဘာသတိပြောဆို၏။ မဲ့သမတရားတော်အား၊ ဝဏ္ဏံမြင်းမွမ်းစကား ကို၊ ဘာသတိပြောဆို၏။ သံဃာသမဟာသံဃာတော်အား၊ ဝဏ္ဏံမြင်းမွမ်း စကားကို၊ ဘာသတိပြောဆို၏။ အထကေနဝဏ္ဏေန၊ ဂန္ဓထောနောတိ ဝုစ္စတိတိအာဒိသု အထကေနဝဏ္ဏေန၊ဂန္ဓထေနောတိဝုစ္စတိ ဤသို့အစရှိ သောပါဠိတို့၌၊ ကာရဏော အကြောင်းဟူသောအနက်၌၊ အာဂတောမ လာ၏။ အသုဘကိုသို့အနုဝိသောဝေးစွာအရင်မှနမ်းရှုသည်ဖြစ်လျက်၊ကေ နဝဏ္ဏေန အဘာယတ်အကြောင်းကြောင့်၊ မံဃဝါရသော့ကို၊ ဂန္ဓထေနောတိ ကြာပန်းအနံ့ကို ခိုးသည်ဟူ၏။ ဝုစ္စတိခေါ်ဝေါ်တိသနည်း။ တယောပတ္တသ ဝဏ္ဏာတိ အာဒိသု တယောပတ္တသဝဏ္ဏာ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ ပမာဏော အကြီးအငယ်အလတ်သုံးရပ်သောပမာဏဟူသောအနက်၌၊ အာဂတောမလာ၏။ပတ္တသသပိတ်၏၊ ဝဏ္ဏာပမာဏတို့သည်၊တယော အကြီးအငယ်အလတ်အားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။ စတ္တာရောမေ ဘော ဂေါတမဝဏ္ဏာတိအာဒိသုစတ္တာရောမေဘောဂေါတမဝဏ္ဏာ ဤသို့အစရှိ သောပါဠိတို့၌၊ ဇာတိယံအမျိုးဇာတ်ဟူသောအနက်၌၊ အာဂတောမလာ ၏။ဘောဂေါတမ အရှင်ဂေါတမ၊ဝဏ္ဏာ အမျိုးတို့သည်၊ ဤမေစတ္တာရော ဤလေးပါးတို့တည်း။ မဟန္တံဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏံ အာဘိနိမ္မိနိတ္ဝာတိ အာဒိသု မဟန္တံဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏံအာဘိနိမ္မိနိတ္ဝာ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ သဏ္ဌာ နေ သဏ္ဌာနဟူသောအနက်၌၊အာဂတောမလာ၏။ မဟန္တံကြီးစွာသော၊ ဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏံ ဆင်မင်း၏သဏ္ဌာနကို၊အာဘိနိမ္မိနိတ္ဝာ ဖန်ဆင်း၍၊သုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏောသိ ဘဂဝါ သုသုက္ကဒါဋ္ဌောသိ ဝိရိယဝါတိ အာဒိသု သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော သိ ဘဂဝါ သုသုက္ကဒါဋ္ဌောသိ ဝိရိယဝါ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ ဆဝိ ဝဏ္ဏော အရေအဆင်း၌၊ အာဂတောမလာ၏။ ဘဂဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အရေအဆင်းရှိတော်မူသည်၊ သု သုက္ကဒါဋ္ဌော အလွန်ဖွေးဖွေးပြူသောစွယ်တော်ရှိသည်၊ အသိုးဖြစ်တော် မူ၏၊ ဝိရိယဝါ ကြီးမြတ်လွန်ကဲသော ဝိရိယလည်းရှိတော်မူ၏။ ဒုဝေါ ဝိ ဤအာဒ္ဒလည်း၊ ဆဝိဝဏ္ဏေ ဝေ အရေအဆင်းဟူသောအနက်၌သာလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော မှတ်အပ်၏။ ။

ဟိယုတ္တံ ထိုစကားသင့်စွ၊ အယ်ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဤ၌ ဤပါဠိ ၌၊ အဂ္ဂြောအနက်တည်း။ ဒေဝတောနတ်သမီး။ ဟာတုဘူတေန အကြောင်း

ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ကေနကိဒိသေနမှ-အဘာယသ္ဒိသဘောရှိသော၊ ဥညဝိသေ သေနမှ-ကောင်းမှုအထူးကြောင့်၊ တဝမာသင်နှတ်သမီး-အား၊ဗောဓိသော ဤသို့သဘောရှိ-သော၊ ဇော်ဝိ-ဝေ-ဤသို့အပြားရှိသော၊ နွါဒသယောဇနာ နိ-တဆဲ့နှစ်ယူဇနာတိုင်တိုင်သော အရပ်တို့ကို၊ ဖရဏကပ္ပဘော-အနှံ့ အစပ်ဇာလျှပ်လျှပ် ထွန်းတောက်ပသော အရောင်အဝါရှိသော၊ သရိရ ဝဇ္ဇာ-ကိုယ်၏အဆင်းသည်၊ဇာ-တောမ-ဖြစ်သနည်း။ ဇာတိအယံ-ဤသည် ကား၊အဗ္ဗော-အနုက်တည်း။ ကေနတောဇာ-ခမိ-ရှတိ-ကေနတောဇာ-ခမိ-ရှ တိ-ဟူသည်ကား၊ ကေနဥညာ-ဝိသယေနမှ-အာဘယ်မည်သော လွန်ကဲထူး မြတ်သော-ကောင်းမှုကံ-ကြောင့်၊ တဝ-သင်နှတ်သမီး-အား၊ဇာ-ခဏ-ဆို ဌာနေ-ဤတာဝတိ-သာထက်နှတ်ရှ-ဌာနဌ၌၊ ဇာ-ဒါ-ယသုအခါ၌၊ တယိ-သစ်နှတ် သမီး၌၊ လဇ္ဇ-မာနုံ-ရအာပ်ခံစား-အာပ်သော၊ ဥဌာရံ-ပြန်ပြော ကြီးကျယ် သော၊သုစရိတပလံ-ကောင်းစွာကျင့်အပ်-သောဒါနသီလစ-သောကုသိုလ် ကံ၏အကျိုး-သည်၊ဇာ-ရှိကိနိပ္ပဇ္ဇတိ-ပြီးပြည့်စုံသနည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ-ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗတ္တာန္တိ-အစဉ်မပြတ် အဆင့်ဆင့်ဖြစ်ကုန်၏။ အာ-ဝိ-ဆ္ဆ-ဒ ဝ-သေနမှ-အစဉ်မပြတ်သည်၏ အစွမ်း-အားဖြင့်၊ ဥပရူပရိ-အဆင့်ဆင့်။ ဝ-ဍ္ဌန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ဇာ-တိအယံ-ဤသည်ကား၊ အဗ္ဗော-အနုက်တည်း။ ဘောဂါ-တိ-ဘောဂါ-ဟူသည်ကား၊ပရိဘုဇ္ဇိတဗ္ဗ-ဌေနမှ-သုံးဆောင်ခံစား-အပ် သောအနုက်-ကြောင့်၊ ဘောဂါ-တိ-ဘောဂါ-ဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမမှ-ရအပ်သော အမည်ရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထာဘရဏာဒိဝိဘ-ဟူ။ ပကာရဏာ-ဝိ-သော-အ-ဝတ် တန်း-ဆာ အစရှိကုန်သော နှစ်သက်ခြင်း၏ အဆောက်အဦး အထူး-တို့ သည်၊ ယေ-တိ-သော-သဒ္ဒါ-ယေ-ဟူ-သော-ဤသဒ္ဒါသည်၊ သာမညေနမှ- သာမညအား-ဖြင့်၊ အနိယမနိဒ္ဒေ-သော-အမှတ်မရှိ-သော အနုက်ကိုညွှန်း ကြောင်း-ဖြစ်-သော သဒ္ဒါတည်း။ ကေစိ-ဘိ-သော-သဒ္ဒါ-ကေစိ-ဟူ-သော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ပကာရဘေဒ-အပြား-အထူး-ကို၊ အာမသိတ္တာ-သုံးသပ်၍ အနိယမ နိဒ္ဒေ-သော-အမှတ်မရှိ-သောအနုက်ကို ညွှန်း-ကြောင်း ဖြစ်-သော သဒ္ဒါတည်း။ ဥဘာ-ယေ-နပိ-ပုဒ်နှစ်ရပ်တို့၏အပေါင်းဖြင့်လည်း၊ ပဏီ-တ-ပဏီ-တ-ရာ-ဒိ-ဘေ-ဒေ-မြတ်သည်ထက်အထူး-သဖြင့် မွန်မြတ်သည်အပြား-ရှိ ကုန်-သော၊ တတ္ထ-ထိ-ဘာ-ဝတိ-သာနှတ်ပြည့်၌၊ လဒ္ဓ-မာ-နေ-ရအာပ်ခံစား အပ်ကုန်-သော၊ တာ-ဒိ-သ-ထိ-သို့-သဘောရှိကုန်-သော၊-ဘော-ဂေ-စည်း-စိပ် ချမ်း-သာ-တို့-ကို၊ အနု-ဝ-သေ-သ-တော-အ-ကြွင်း-အ-ကျန်မရှိ-သော အား-ဖြင့်၊ ဗျာ-ပေ-တ္တာ-နှင့်-စေ-၍-သင်္ကာ-ကြာ-တိ-သ-ကြိုတ်၏။ ၊ဟိ-သစ္ဆ-ထိ-စ-ကား-သည်

ပုန်၏။ အယံနိုးဒ္ဓ:သော။ ဤယေကေစိဟူသောအနိယမ ဂါစကသမ္ဘန်ဝန် ဖြင့်သွန်းခြင်းသည်၊ အနှာသေသဗျာပကော။ အကြင်းအကျန်မရှိအလုံးစုံ ကိုကုန်စင်အောင်နှုံ့စေတတ်သည်၊ဟောတိ။ဖြစ်၏။ယထာဥပမာအာဒေယ် ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ယေကေစိသဒ်ါရောတိ။ယေကေစိသဒ်ါရေဟူသကဲ့ သို့တည်း။ ယေကစိ။ကြင်းမဲ့ဥသုံ့အလုံးစုံကုန်သော၊သဒ်ါရား။သဒ်ါရ တရားတို့သည်၊ မနုသောဝိယာတိ။မနုသောဝိယာဟူသည်ကား။မနုသာ။ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိယာယိတဗ္ဗာ။ချစ်ခြင်းအာဝ်ကုန်သော၊ မနာဝိယာ။နှစ်သက် အာဝ်ကုန်သော၊ဤတိအယံ။ဤသည်ကား၊အတ္ထေ။အနက်တည်း။ စ်။ဆက် ၍ဆိုဦး:အုံ့။ ဇွေ။ဤပုန်ဘို့တွင်၊ ဇောဒိသောဝဏ္ဏောတိဟုမိနာ။ ဇောဒိ သောဝဏ္ဏော ဟူသောဤပါဠိဖြင့်၊ ဟေဋ္ဌာ။အောက်၌၊ ဝဏ္ဏဝိ:သသာ။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ:သော အထူ:ရှိသော၊ တာသာဒေဝတာယာ။ထိုနတ်သမီး၏၊ အတ္ထာဘာဝပရိယာပန္နသန္ဓာ:ကိုအတ္ထဘောဒ်အကျုံ:ဝင်သော၊ဝဏ္ဏသမ္ပ ဒါ။အဆင်း၏ ပြည့်စုံခြင်း:ကို၊ ဒဿိတာ။ပြအင်၏။ ဘောဂါတိဟုမိနာ။ ဘောဂါဟူသောဤပါဠိဖြင့်၊ဥပဘောဂပရိဘောဂဝတ္ထုဘူတာ။ဥပဘောဂ ပရိဘောဂဝတ္ထုဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဒိဗ္ဗရူပသဒ္ဒဂန္ဓရသဖောဋ္ဌဗ္ဗဘောဒါ။နတ်၌ ဖြစ်သောရူပါရုံ၊သဒ္ဒါရုံ၊ဂန္ဓာရုံ၊ရသာရုံ၊ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊အပြား:ရှိသော၊ကာမ ဂုဏသမ္ပဒါ။ကာမဂုဏ်၏ ပြည့်စုံခြင်း:ကို၊ ဒဿိတာ။ပြအင်၏။ မနုသော ဝိယာတိ ဣမိနာ။မနုသောဝိယာဟူသောဤပါဠိဖြင့်၊ တေသံရူပါဒိနံ။ထိုရူ ပါရုံအာစရှိသောကာမဂုဏ်တို့၏၊ဇုဋ္ဌကန္တံ။မနာပတာ။အလိုရှိအာ်နှစ်သက် အပ်နှလုံ:ကိုပွါ:စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဿိတာ။ပြအပ်၏။ဣဒေဝိဏ္ဏ တိတိဣမိနာပန။ဣဒေဝိ၏တိဟူသော ဤပါဠိဖြင့်ကား၊ ဒိဗ္ဗအာယုယသသုခ အဝိပတေယျသမ္ပဒါ။နတ်၌ဖြစ်သော အသက်ရှည်ခြင်း:အခြံ့အရံများခြင်း ချမ်:သာကြီ:ခြင်း:အစိုး:ရသည်အဖြစ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း:ကို၊ဒဿိတာ။ပြအပ် ၏။ဣတိ။ဤသို့။ဝေဒိတဗ္ဗာ။သိအပ်၏။ ।

သော။ထိုဘုရား:လောင်း နတ်သား:သည်၊ အညော။တပါ:ကုန်သော၊ ဒေဝေ။နတ်တို့ကို၊ ဒဿတိ။ဆယ်ပါ:ကုန်သော၊ ဌာနေဟိ။အကြောင်.တို့ ဖြင့်၊အဝိဂဏ္ဍာတိ။လွှမ်:ရိ:နှိပ်နင်:နှိုင်၏။ ဒိဗ္ဗေန။နတ်၌ဖြစ်သော၊ အာယု နာ။အသက်ရှည်ခြင်:ဖြင့်လည်:ကောင်:၊ ဒိဗ္ဗေန။နတ်၌ဖြစ်သော၊ဝဏ္ဏေန။ အဆင်:လှခြင်:ဖြင့် လည်:ကောင်:၊ ဒိဗ္ဗေန။နတ်၌ဖြစ်သော၊ သုခေန။ချမ်: သာကြီ:ခြင်:ဖြင့်လည်:ကောင်:၊ဒိဗ္ဗေန။နတ်၌ဖြစ်သော၊ယသေန။အခြံ့အရံ အာဝကျော်အစောဖြင့်လည်:ကောင်:၊ ဒိဗ္ဗေန။နတ်၌ဖြစ်သော၊အဝိပတေယျ

နှစ်အစိုးရခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဟိ၊နှတ်ခွဲဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပေဟိ၊ ရူပါရုံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ဒိဋ္ဌေဟိ၊နှတ်ခွဲဖြစ်ကုန်သော၊သဒ္ဒေဟိ၊သဒ္ဒါရုံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဟိ၊နှတ်ခွဲဖြစ်ကုန်သော၊ဂန္ဓေဟိ၊ဂန္ဓာရုံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရသေဟိ၊ရသာရုံတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဖောट္ဌဗ္ဗေဟိ၊ ဖောट္ဌဗ္ဗာရုံ ဘို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ဤတို့၏ဆိုလို၊သုတ္တာ၊ဆုတ်ခွဲ၊အာဂတာနိ၊ လာကုန်သော၊ ဒသဟိ ဌာနေဟိ၊ ဆယ်ပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အဝိဂတ္ဘာဝါ၊လွတ်မိုးနိုပ်နင်းနိုင်ခြင်း ၊ တေသံ၊ထိုနှတ်သားတို့အား၊ ဤ၀ဒ ဤအရာ၌၊ အနေ၀သေ သတော၊ အကြောင်းအကျွန်မရှိသောအားဖြင့်၊ သင်ဟောပေါင်းရုံ ခြင်းကို၊ ဒဿိတောပြအပ်၏။ ဤတို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပုဏ္ဏာ၊ ဝိတို့၊ ပုဏ္ဏာ၊ ဝိဟူ၊ သည်ကား၊ ပဋ္ဌိ၊ ပြဿနာကို၊ ကာရေ၊ ဝိ၊ ပါပြု၏။ ဥာတုံ၊ သိခြင်းငှါ။ ဤ ပုဏ္ဏာ၊ ဝိ၊ အလိုရှိ၏။ ဤတို့အယ်၊ ဤသည်ကား၊ အဟေား၊ အနက်တည်း။ စ၊ ဆက်၍ပြဦးအုံ။ ကေန၊ တေ တာ၊ ဒိ သော၀ ဣဿော ကေန၊ တေ ဤ ၀ ဝိ ရှိတဲ့ ကိ ၊ မ ကာ ၊ သိ ၊ ပုဏ္ဏံ ၊ ကေ နာ ၊ သိ ၊ ဝေ ၊ ဝ ၊ လိ ၊ တာ ၊ နု ၊ ဘာ ၊ ဝ ၊ တိ ၊ စ ၊ ကေ ၊ နု ၊ တေ ၊ တာ ၊ ဒိ ၊ သော ၀ ၊ ဣ ၊ ဿ ၊ ဟ ၊ ကေ ၊ နု ၊ တေ ၊ ဤ ၀ ဝ ၊ ရှိ ၊ ကိ ၊ မ ၊ ကာ ၊ သိ ၊ ပုဏ္ဏံ ၊ ကေ ၊ နာ ၊ သိ ၊ ဝ ၊ ဝ ၊ လိ ၊ တာ ၊ နု ၊ ဘာ ၊ ဝ ၊ ဟု ၊ သော ၊ ပုဒ် ၊ တို့ ၊ ခွဲ ၊ လည်း ၊ ကိ ၊ သ ၊ ဒ္ဓ ၊ ဂ ၊ ဟ ၊ ဟ ၊ ကော ၊ နေ ၀ ၊ ကိ ၊ သ ၊ ဒ္ဓ ၊ ကို ၊ ယူ ၊ သ ၊ ဖြင့် ၊ သာ ၊ လျှင် ၊ အ ၊ ဣ ၊ ဣ ၊ ရ ၊ သော ၊ အ ၊ နက် ၊ အ ၊ ထူး ၊ ၏ ၊ အ ၊ သ ၊ ဣ ၊ ၀ ၊ တော ၊ မ ၊ ဖြစ် ၊ သင့် ၊ သော ၊ ကြောင့် ၊ ပုဏ္ဏာ ၊ ၀ ၊ သေ ၊ ပုဏ္ဏာ ၊ ၏ ၊ အ ၊ ဖွယ် ၊ အား ၊ ဖြင့် ၊ ကော ၊ ဂ ၊ ထာ ၊ ဣ ၊ ယ် ၊ ဤ ၊ ဂ ၊ ထာ ၊ သုံး ၊ ရတို့ ၊ ၏ ၊ အ ၊ ပေါင်း ၊ ကို ၊ ဝ ၊ ဣ ၊ ပ ၊ ၏ ၊ ဤ ၊ အ ၊ ယ် ၊ အ ၊ ဣ ၊ ယော ၊ ဤ ၊ သို့ ၊ သော ၊ အ ၊ နက် ၊ ကို ၊ ကာ ၊ မ ၊ ဣ ၊ ဝ ၊ ဝ ၊ ဝ ၊ ဣ ၊ ယ ၊ ကော ၊ ပ ၊ ဣ ၊ ယ ၊ ကော ၊ ပ ၊ ဣ ၊ ယ ၊ ကော ၊ ပ

တံကိ်မည္သည္ကုိအာဒီသုပိယ။ တံကိ်မည္သည္ကုိ ဤသို့အစ ရွိေသာ ပါဠိေတာ္ကုိခ်ဲ့ကဲ့သို့၊ အနုမတိဝဟာေရကာေရန။ အလုိက္ရုိးစမ္းေသာ အခြင့္အာရာျဖင့္၊ အပ္ဝတ္ကုိတုိ့ေမ့ျခင္းမျဖစ္သည့္၏အျဖစ္ေၾကာင့္တည္း။ ကေထတုကမ္ပါဘာဝုန္ဆာပိ။ ကေထတုကမ္ပတာ ဝုန္ဆာသည္လည္း၊ နေဟာတိ။ မျဖစ္ပါ။ ကသ္မာ။ အဘာယ္ေၾကာင့္နည္းဟူမူကား၊ တ ဿာ ဒေဝတာယ။ ထုိနတ္သမီးအား၊ ကေထတုကမ္ပတာ ဝ ေသန။ ေဖြေတာ္မူလုိသည့္၏အစ္ယမ္းျဖင့္၊ ေထ ေရန။ မေထ ရ သည့္၊ အဝုန္ဆိတ ကုိ။ မေး ေတာ္မမူအပ္သည့္၏ အျဖစ္ေၾကာင့္တည္း။ ပန။ အေထ္ေ ကုိ ဆုိဦး အံ့ ၊ ပိ ေသ ေသန။ အေထ္ေ အာ ျဖင့္၊ ဒိဋ္ဌသံ သ ဒ္ဓနာ တိ။ ဒိဋ္ဌသံ သ ဒ္ဓနာ ဝုန္ဆာ ဟူ၍၊ ေဝဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ္၏။ သ္ဝယ မ ေတ္ထ ေသ အယံ အတ္ေထာ။ ထုိအနက္ကုိ ေဟ ဗ္ဗာ။ ေအာက္၌။ အဋ္ဌပုတ္တိ ကထာသံ။ အ ဋ္ဌ ပုတ္တိ ကထာ၌၊ ထ ေရာ ကိ ဗ္ဗာ ပိ တိ အာ ဒိ နာ။ ထ ေရ ေကာ ကိ ဗ္ဗာ ပိ ၍ သို့အ စ ရွိ ေသာ ပါ ဠိ ျဖင့္၊ ဝိ ဘာ ဝိ ေတာ ေ ဝ။ ထင္ရွားျပ ျခင္းသည္ သာ လ္ယင္တည္း။ တ န္ဆိ။ တံ ဟု သည္ကား၊ တံ ထင္နတ္သမီးသည္ ၊ တယိဒံ တံ ဇုဒံ ဝ စနံ။ ထုိ တံ ဟု သေ ာ သ ဒ္ဒါ သည္ ၊ ဝုဗ္ဗာ ပ ရာ ေ ပ ေ ကၠ။ ရ ေ အ ဘ ိ ဟု ေ ခ်ာ့ အ ဘ ိ ကုိ ဝဲ ခ ြင ္ း ရ ိ ၏ ။ ဝုဗ္ဗာ ေ ပ ေ ကၠ ထ ာ ယ ။ ဝုန္ဆာ မ ိ ဟု သ ေ ာ ရ ေ ြ ကြ ယ ာ ဂ ် ဝဲ ခ ြင ္ း ရ ိ သည့္၏အျဖစ္ေၾကာင့္၊ ဥ ပ ယ ေ ာ ဂ ေ ဂ ဝ စ နံ။ ရ တ ိ ယ ာ ဂ ေ ဂ ဝ စ ိ ဝ ာ တ ် ကုိ ၊ ဒ ဋ္ဌ ဗ ္ဗ ံ။ မ ွ တ ် အ ပ ် ၏ ။ ပ ရ ာ ေ ပ ေ ကၠ ထ ာ ယ ပ န။ အ ကာ သ ိ စ သ ေ ာ နေ ာ ် ကြ ြ ယ ာ ဂ ုိ ဝ ဲ ခ ြင ္ း ရ ိ သည့္၏အျဖစ္ေၾကာင့္ကား၊ ပ စ္ စ ေ ဂ ဂ ဝ စ နံ။ ပ ဋ္ဌ မ ာ ဂ ေ ဂ ဝ ိ ဝ ာ တ ် ကုိ ၊ ဒ ဋ္ဌ ဗ ္ဗ ံ။ မ ွ တ ် အ ပ ် ၏ ။ ။

ေ ဒ ေ ဝ တိ ေ ဣ ေ။ ေ ဒ ေ ဝ ိ ဟူ ေ သ ာ ဤ ပ ါ ဠ ိ ၌ ၊ ေ ဒ ေ ဝ သ ဒ ္ ဓ ါ ။ ေ ဒ ေ ဝ သ ဒ ္ ဓ ါ သ ည ္ ၊ ဗ ြ မ ာ နိ တ ေ ာ ေ ဒ ေ ဝ စ တ ု ရ ာ သ ိ တ ိ န ဂ ရ ဿ ဟ ာ ဿ ာ နိ ၊ ကုသာ ဝ တ ီ ရ ာ ဇ ဌ ာ နိ ၊ ပ မ ု ခ ါ နိ ။ ဣ ေ ဣ ေ ဒ ေ ဝ ဆ ံ ့ ဂ ေ ရ ာ ဟ ိ ၊ ဇ ိ ဝ ိ တ ေ ဒ ေ ပ ေ ကၠ ။ ဗ ြ မ ာ နိ တ ေ ာ ေ ဒ ေ ဝ စ တ ု ရ ာ သ ိ တ ိ ၊ န ဂ ရ ဿ ဟ ာ ဿ ာ နိ ၊ ကုသာ ဝ တ ီ ရ ာ ဇ ဌ ာ နိ ၊ ပ မ ု ခ ါ နိ ။ ဣ ေ ဣ ေ ဒ ေ ဝ ဆ ံ ့ ဂ ေ ရ ာ ဟ ိ ၊ ဇ ိ ဝ ိ တ ေ ဒ ေ ပ ေ ကၠ ။ ဤ သို့ အ စ ရွိ ေ သ ာ ပ ါ ဠ ိ ျ ဖ င ့ ် ၊ ဝ ိ ဘ ာ ဝ ိ ေ တ ာ ေ ဝ ။ ထ င ် ရ ာ း ျ ပ အ င ် ျ ပ ိ ဳ း သ ည ် သ ာ လ ္ ယ င ် တ ည ် း ။ တ န ္ ဆ ိ ။ တ ံ ဟ ု သ ည ် က ာ ။ တ ံ ထ င ် နတ ် သ မ ီ း သ ည ် ။ တ ယ ိ ဒ ံ တ ံ ဇ ု ဒ ံ ဝ စ နံ ။ ထ ိ တ ံ ဟ ု ေ သ ာ သ ဒ ္ ဒ ါ သ ည ် ။ ဝ ု ဗ ္ ဗ ာ ပ ရ ာ ေ ပ ေ ကၠ ။ ရ ေ အ ဘ ိ ဟု ေ ခ ် ာ ့ အ ဘ ိ ကုိ ဝ ဲ ခ ြ င ် း ရ ိ ၏ ။ ဝ ု ဗ ္ ဗ ာ ေ ပ ေ ကၠ ထ ာ ယ ။ ဝ ု န ္ ဆ ာ မ ိ ဟ ု သ ေ ာ ရ ေ ြ ကြ ယ ာ ဂ ် ဝ ဲ ခ ြ င ် း ရ ိ သည့္၏အျဖစ္ေၾကာင့္ ဥ ပ ယ ေ ာ ဂ ေ ဂ ဝ စ နံ ။ ရ တ ိ ယ ာ ဂ ေ ဂ ဝ ိ ဝ ာ တ ် ကုိ ၊ ဒ ဋ္ဌ ဗ ္ ဗ ံ ။ မ ွ တ ် အ ပ ် ၏ ။ ။

ေ ဒ ေ ဝ တ ိ ေ ဣ ေ ။ ေ ဒ ေ ဝ ိ ဟ ု ေ သ ာ ဤ ပ ါ ဠ ိ ၌ ၊ ေ ဒ ေ ဝ သ ဒ ္ ဓ ါ ။ ေ ဒ ေ ဝ သ ဒ ္ ဓ ါ သ ည ် ၊ ဗ ြ မ ာ နိ တ ေ ာ ေ ဒ ေ ဝ စ တ ု ရ ာ သ ိ တ ိ န ဂ ရ ဿ ဟ ာ ဿ ာ နိ ၊ ကုသာ ဝ တ ီ ရ ာ ဇ ဌ ာ နိ ၊ ပ မ ု ခ ါ နိ ။ ဣ ေ ဣ ေ ဒ ေ ဝ ဆ ံ ့ ဂ ေ ရ ာ ဟ ိ ၊ ဇ ိ ဝ ိ တ ေ ဒ ေ ပ ေ ကၠ ။ ဗ ြ မ ာ နိ တ ေ ာ ေ ဒ ေ ဝ စ တ ု ရ ာ သ ိ တ ိ ၊ န ဂ ရ ဿ ဟ ာ ဿ ာ နိ ၊ ကုသာ ဝ တ ီ ရ ာ ဇ ဌ ာ နိ ၊ ပ မ ု ခ ါ နိ ။ ဣ ေ ဣ ေ ဒ ေ ဝ ဆ ံ ့ ဂ ေ ရ ာ ဟ ိ ၊ ဇ ိ ဝ ိ တ ေ ဒ ေ ပ ေ ကၠ ။ ဤ သို့ အ စ ရွိ ေ သ ာ ပ ါ ဠ ိ ျ ဖ င ့ ် ၊ သ မ ္ ဗ ု တ ် ေ ဒ ေ ဝ ေ သ န။ မ င ် း တ ည ် း ဟ ူ သ ေ ာ သ မ ္ ဗ ု တ ိ န တ ် မ င ် း ၏ အ စ ္ ယ မ ် း အ ေ ဝ း ျ ဖ င ့ ် ၊ အ ာ ဝ ေ ာ ။ လ ာ ၏ ။ ေ ဒ ေ ဝ ။ အ ရ ဂ ် မ င ် း ကြ ီ း ။ ေ တ ။ သ င ် မ င ် း ကြ ီ း ၏ ။ ကုသ ဝ တ ီ ရ ာ ဇ ဌ ာ နိ ပ မ ု ခ ါ နိ ။ ကုသ ဝ တ ီ မ င ် း ေ န ျ ဖ ည ် ကြ ီ း အ မ ွ ား ရ ိ ကုန ် ၊ သ ာ ။ ဗ ြ မ ာ နိ စ တ ု ရ ာ သ ိ တ ိ န ဂ ရ ဿ ဟ ာ ဿ ာ နိ ။ ဤ ရ ာ စ ် သ ေ ာ င ် း ေ လ း ေ ထ ာ င ် သ ေ ာ မ င ် း ေ န ျ ဖ ည ် တ ို့ သည ် ။ သ န ္ ဆ ိ ။ ရ ိ ကုန ် ၏ ။ ။ ေ ဒ ေ ဝ ။ အ ရ ဂ ် မ င ် း ကြ ီ း ။ ဣ ေ ။ ဤ ရ ာ စ ် သ ေ ာ င ် း ေ လ း ေ ထ ာ င ် သ ေ ာ မ င ် း ေ န ျ ဖ ည ် တ ို့ ၊ ခ ာ န ္ ဓ ံ ။ အ ာ သ ာ ခ ေ ာ ဂ ိ ။ ကုေ ရ ာ ဟ ိ ။ ပ ြ ု ေ တ ာ ် မ ူ

ပါဠိ:လော၊ ဖိုဝိတေ။ အသက်ရှည်ခြင်းနှ၊အပေကျွန်ုပ်ခြင်းကို၊ ကရောဟိ။ ပြုတော်မူပါဦးလော။

တဿဒေါ၀ါတိ ဒေ၀သဿသနံ သဗ္ဗဒဿိနောတိ အာဒိသု။ တဿ ဒေ၀ါတိ ဒေ၀သဿသနံ သဗ္ဗဒဿိနော ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၊ ဝိသုဒ္ဓိ ဒေ၀၀သေန။ ဘုရားရဟန္တာစသော ဝိသုဒ္ဓိနှင့်ရှိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂတောဟု လာ၏။ သဗ္ဗဒဿိနော။ ကြင်:မဲ့ဥဿုံအလုံးရုံသောတရားဟူသမျှ ကိုတစမကျန်မြင်တော်မူတတ်သော၊ ဒေ၀ါတိ ဒေ၀သဟုတ်တဂ္ဂသတ် ဖြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနှင့်ဖြစ်တော်မူထားသော၊ တဿ ဘဂ၀တော။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ။ သာသနာတော်သည်၊ ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဝိသုဒ္ဓိ ဒေ၀ါနှင့်။ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့တွင်၊ ဘဂ၀တော။ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အတိ ဒေ၀ဘာ၀ေ။ လွန်သောနတ်၏အဖြစ်ကို၊ ၀ုတ္တေ။ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ ဇုတရေသံ။ ဘုရားမှတပါးကုန်သောပစ္စေကဗုद्ध၊ရဟန္တာတို့၏၊ ဝိသုဒ္ဓိ ဒေ၀ဘာ၀ေ။ ဝိသုဒ္ဓိနတ်၏ အဖြစ်ကို၊ ၀ုတ္တောဝေ။ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဇုတိ။ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ မှတ်အပ်၏။

စာတုမဟာရာဇိကာ ဒေ၀ါ ဒိဝသာ ယုကာ ၀ဏ္ဏ ၀န္တော သုခ ဗဟုလာ တိ အာဒိသု။ စာတုမဟာရာဇိကာ ဒေ၀ါ ဒိဝသာ ယုကာ ၀ဏ္ဏ ၀န္တော သု ခ ဗဟုလာ ဤသို့ အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ဥပပတ္တိ ဒေ၀၀သေန။ ဥပပတ္တိနတ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂတောဟု လာ၏။ စာတုမဟာရာဇိကာ ဒေ၀ါ။ စတုမဟာရာဇ်နတ်တို့သည်၊ ဒိဝသာ ယုကာ။ ရှည်သောအသက်ရှိကုန်၏။ ၀ဏ္ဏ ၀န္တော။ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ သုခ ဗဟုလာ။ များသောချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်၏။ ဇုတ္တာ ဝိ။ ဤဒေ၀ဟူသောဝုန်ဒ္ဓလည်း၊ ဥပပတ္တိ ဒေ၀ သေနေ ၀။ ဥပပတ်ဖြစ်သောနတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သာလျှင်၊ ဝေဒိတ ဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ပဒတ္ထ တောပန။ ဝုဒ်အာနုက်အားဖြင့်သော်ကား၊ အတ္ထ နော။ မိပိ၏။ ဝုညိဒ္ဓိ ယာ။ ကောင်းမှုတန်ခိုးအားဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗတိ။ ထွန်းတောက်ပတတ်၏။ ပဋ္ဌတိ ကာ မဂုဏေဟိ။ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ကီဠတိ။ ရွှင်းထူးတတ်၏။ ရမတိ။ မွေ့လျော်တတ်၏။ ဇုတိ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ ဒေ၀ိ။ ဒေ၀ိ မည်၏။ အထ ၀ါ။ တနည်းသော်ကား၊ ဟေ ဌာ။ အောက်၌၊ ၀ုတ္တ နယေန။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဗောတတိ။ ထွန်းလင်းတတ်၏။ ဩဘာသတိ။ တောက်ပတတ်၏။ အာ ကာ သေ။ ကောင်းကင်၌၊ ဝိမာနေ နစ။ ဘုံဗိမာန်ဖြင့်လည်း၊ ဂ ဆ္ဆ တိ။ သွားတတ်၏။ ဇုတိ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ ဒေ၀ိ။ ဒေ၀ိ မည်၏။ စ။ ဆက်၍ဆိုဦးမဲ့၊ တွံ။ ဒေ၀ိတိ ဝေ ၀စနံ။ တွံ ဒေ၀ိ ဟူသော ဤစကားသည်၊ သမ္ဘော ၀ နေ။ နတ်

သမီးကိုခေါ်ခေါ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောအာလုပ်အနက်၌ကေဝစနံ၊ကေဝုစ်ပိဘတ်တည်း။ မဟာနုဘာဝေတိ၊ မဟာနုဘာဝေဟု သည်ကား၊ ဥဒ္ဒါဝရပဘာဝေ၊ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သမီး၊ အာသာဒေဝိယာ၊ထိုနတ်သမီး၏။ သောပနအာနုဘာဝေါ၊-ထိုပြန့်ပြောကြီးကျယ်သောအာနုဘော်ကိုကား၊ ပေါဌ္ဌာ၊အောက်၌ဖွဲ့ဟိ၀ါထသာ ဟိ၊ဖွဲ့၀ါထာတို့ဖြင့်၊ဒသိတောပေါ၀၊ဖြေအပ်ပြီးသည်သားလျှင်တည်း။ ။

မနုဿဘူတာ၀တိ ဣဏေ၊-မနုဿဘူတာ၊ဟူသော၏ပါဠိ၌၊ မနုဿ၊စိတ်၏ဥဿနတာယ၊မျှားဖြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မနုဿာ၊မနုဿမည်ကုန်၏။ သတိသူရဘာ၀ ဗြဟ္မစရိယယောဂတာဒိဂုဏ၀ေသေန၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံခြင်းရဲ့ရင့်သည်၏အဖြစ်ဖြတ်သောဒုက္ခကြောင့်အားလျော်ပတ်သည်၏အဖြစ်အစရှိသောဂုဏ်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဥပစိတမနုဿာ၊ခေါ်:ဘုရားအပ်သောစိတ်ရှိကုန်၏။ ဥက္ကဋ္ဌဂုဏစိတ္တာ၊-လွန်ကဲထူးဖြတ်သော ဂုဏ်တို့နှင့်ပြည့်စုံသောစိတ်ရှိကုန်၏။ ဧတေသတ္တာ၊ထိုသတ္တ၀ါတို့သည်၊ကေ၀ဋ္ဋ၊-အာဘယ်သတ္တ၀ါတို့နည်းဟူမူကား၊ ဇမ္ဗုဒ္ဒီပ၀ါသိနော၊-ဇမ္ဗုဒ္ဒီပင်ကျွန်းဌာနေလေ့ရှိကုန်သော၊ သတ္တ၀ိသေသာ၊-သတ္တ၀ါအထူးတို့တည်း။ တေနု၊ထိုကြောင့်၊ ဘဂ၀ါ၊-ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိဟိတိဘိက္ခ၀ေ ဌာနေဟိ ဇမ္ဗုဒ္ဒီ၀ကာမနုဿာ ဥတ္တရကုရုကေ မနုဿေ အဓိဂဏ္ဍန္တိ ဒေ၀ေ စတာ၀တိံ သေကတာ မေဟိ တိဟိ သုရာသတိမ ဇ္ဇော၊ ဣဓ ဗြဟ္မစရိယ၀ါသောတိ၊-တိဟိ ဘိက္ခ၀ေ ဌာနေဟိ ဇမ္ဗုဒ္ဒီ၀ကာမနုဿာ ဥတ္တရကုရုကေ မနုဿေ အဓိဂဏ္ဍန္တိ ဒေ၀ေ စတာ၀တိံ သေကတာ မေဟိ တိဟိ သုရာသတိမ ဇ္ဇော၊ ဣဓ ဗြဟ္မစရိယ၀ါသောဟူ၍၊ အာဟ၊ဟောတော်မူပြီ။ ဘိက္ခ၀ေ၊-ရဟန်းတို့၊ ဇမ္ဗုဒ္ဒီ၀ကာ၊ဇမ္ဗုဒ္ဒီ၀င်ကျွန်းဌာနေကုန်သော၊မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ဥတ္တရကုရုကေ၊ဥတ္တရကုရုကျွန်းဌာနေကုန်သော၊ မနုဿေ၊လူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တာ၀တိံ သေ၊-တာ၀တိံ သာနတ်ပြည်ဌာနေကုန်သော၊ဒေ၀ေ၊နတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တိဟိ၊သုံးပါ:ကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊-အကြောင်းတရားတို့ဖြင့်၊အဓိဂဏ္ဍန္တိ၊-လွှမ်းမိုးကုန်၏။ကတမေဟိ၊အာဘယ်ကဲ့သို့သောသဘောရှိကုန်သော၊ တိဟိ ဌာနေဟိ၊သုံးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊အဓိဂဏ္ဍန္တိ၊ လွှမ်းမိုးကုန်သနည်း။သူရ၊ရဲရင့်ခြင်း၊ သတိမ ဇ္ဇော၊သတိနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ ဣဓ၊-ဤဇမ္ဗုဒ္ဒီ၀င်ကျွန်း၌၊ ဗြဟ္မစရိယ၀ါသော၊- အရိယမဂ်တည်းဟူသော ဖြတ်သော အကျင့် သိတင်းကိုသုံးခြင်း၊ ဣတိဣမေ၊-၏သည်တို့တည်း။ ။ တထာဟိ တတောပေ၊-ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဂ၀ဇ္ဇော၊- ဘုန်းတော်

ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါစ၊ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း ကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂသာဝ ကာစ၊အဂ္ဂသာဝကတို့သည်လည်းကောင်း၊ မဟာသာဝကာစ၊အသီတိ မဟာသာဝကတို့သည်လည်းကောင်း၊ စက္ကဝတ္တိနှောစ၊စကြာဝဠာနှာကို လည်းစေတတ်သောလေးကျွန်းလှည့်ပတ်စက္ကဝတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အာဒေါ၊ ထိုမှတပါးကုန်သော၊ မဟာနုဘာဝါ၊ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိကုန်သော၊ သတ္တာစ၊သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဿေဝ၊ ဤစမ္ဘူဒီပ်ကျွန်းဌာသာလျှင်၊ ဥပဒ္ဒေါ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ပန်းဆက်ချဆဉ်းအုံ၊ တောဟု၊ဆိုစမ္ဘူဒီပ်ကျွန်းသားတို့နှင့်၊ သမာနုရူပါ ဒိဘာယ၊ အာဆင်းသဏ္ဌာန် အစရှိသည်တို့၏ တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိတ္တံဒီပဝါသိဟု၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်ခွဲ နေကုန်သောသူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တာကွ၊ဗုဒ္ဓဘုရားမဟာဒီပဝါသိနောပိ၊ ဤစမ္ဘူဒီပ်ကျွန်းမှတပါးကုန်သောကျွန်း ကြီးသုံးကျွန်းခွဲနေလေ့ရှိကုန်သေါသူတို့သည်လည်း၊ မနုဿာ၀ေ၀ ၊ မနုဿ တို့ဟူ၍သာလျှင်၊ ပညာယိ သုဆင်ရှားကုန်၏။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့။ ဒေ၀ေ၊ အမြဲ ကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ဘဂဝန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ။

အာပရေပန်၊တပါးသော ဆရာတို့သည်ကား၊ လောဘာဒီဟိစ၊ လောဘ အစရှိကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့နှင့်သည်းကောင်း၊ အလောဘာဒီဟိ စ၊ အလောဘ အစရှိကုန်သော ကုသိုလ်တရားတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ သဟိတ ၊ သ၊တကွဖြစ်သော၊ မနုဿ၊စိတ်၏၊ ဥဿဟ ၊ တာယ၊ မျှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မနုဿမနုဿမည်ကုန်၏။ ဟိ၊ ဆိုစကားကိုချဉ်းအုံ၊ ယေ သဏ္ဌာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ မနုဿစာတိကာ၊ လူစာတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ ၊ သု၊ ဆိုလူစာတ်ရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့၌ ဝိသေ သ၊ တာ၊ အတူးအားဖြင့်၊ လောဘာဒယောစ၊ လောဘအစရှိကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ အလောဘာဒယောစ၊ အလော ဘအစရှိကုန်သော ကုသိုလ်တရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥဿဟ ၊ ပြော ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ တေ ၊ သ ၊ ဆိုလူစာတ်ရှိသောသတ္တဝါ တို့သည်၊ လောဘာဒိဥဿဟတာယ၊ လောဘအစရှိသည်တို့၏မျှားသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပါယမဂ္ဂံ၊ အပါယ်ခရီးကို၊ ပဋေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ။ အလောဘာဒိဥဿဟတာယ၊ အလောဘအစရှိသောကုသိုလ်တရားတို့၏ မျှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဂတိမဂ္ဂံ၊ သုဂတိတံသို့ လားကြောင်းဖြစ် သော ကုသိုလ်ကံကို လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဂါမိမဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်

ကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံကို လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်-ပြည်စုံကုန်၏။ လောဘဒီဟိစ- လောဘအစရှိသည်တို့နှင့် လည်းကောင်း၊ အလောဘ ဒီဟိစ-အလောဘအစရှိသည်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သဟိတသမ-တကွ ဖြစ်သော၊ မနုဿ-စိတ်၏၊ ဟာသဉာဏသမ္ပယုတ-ထိုသို့မျှားသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ ပရိဗ္ဗာဒိပဝါသိဟိ-ကျွန်းငယ် နှစ်ထောင်၌ နေလေ့ရှိကုန်သော ကျွန်းငယ်သားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ စတုမဟာဒီပဝါသိနော- ကျွန်းကြီး လေးကျွန်း၌နေလေ့ရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါအထူးတို့ကို၊ မနုဿာဟိ-မနုဿတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ-ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဟုတ်-၏သို့၊ ဘဂဝန္တိ-ဆိုကုန်၏။ ။

ကြ/ဒီလောကိယာပန-လောက၌အကျင်းဝင်ကုန်သောဆရာတို့သည်ကား၊ မနုနော- မနုအမည်ရှိသောသူ၏၊ အပစ္စဘာဝေန-သား၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မနုဿာ-မနုဿမည်ကုန်၏။ ဟုတိ-၏သို့၊ ဝဒန္တိ-ဆိုကုန်၏။ မနုနာ-မနု မည်သည်ကား၊ ပဌမကပ္ပေ-ကောကမ္ဘာဦးအစကာလ၌ဖြစ်သော၊ လောက မရိယာဒါယ-လောက၏နေဝိုင်းအခြား၌၊ အာဒိဘူတော-အစဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဟိတာဟိတ ဝိဝေယကော-အစီးအပွါးရှိသည်မရှိသည်ကို စိစဉ်တတ် သော၊ သတ္တာနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ ပိတုဋ္ဌာနိယော-အဘဆရာတည်ထိုက်စွာ သောသူတည်း။ ။သား-ထိုသူကို၊ သာသနေ-သာသနာတော်၌၊ မဟာသမ္မ တောတိ-မဟာသမ္မတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ ပစ္စက္ခတောစ-မျက်မှောက် အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိပရာယစ- အဆက်ဆက် အားဖြင့် လည်း ကောင်း၊ တာသေ-ထိုမနုအမည်ရှိသော မဟာသမတမင်း၏၊ ဩဝါဒနု သာသနိယံ-ဆုံးမကံမြှင်ခြင်း၌၊ ဋ္ဌိတာ-တည်ကုန်သော၊ သတ္တာ-သတ္တဝါ တို့ကို၊ ဝုတ္တသဒ်သဘာယ-သားနှင့် အလားတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မနုဿာဟိ- မနုဿတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ- ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ-ထိုစကား သည်မှန်၏၊ တတောဧဝ- ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တေသတ္တာ-ထိုသတ္တဝါ တို့ကို၊ မာဏဝါမနုဇာတိစ-မာဏဝါမနုဇာဟူ၍လည်း၊ ဝေါဟာရိယန္တိ- ခေါ်ဝေါ်ပညတ် သမုတ်အပ်ကုန်၏။ မနုဿေသု- လူတို့၌၊ ဘူတာ-ဇာတ- ဖြစ်သည်ဘည်း။ ဝါ-စာနည်းကား၊ မနုဿဘာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ ပတ္တာ- ရောက်သည်တည်း။ ဟုတိတသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ မနုဿ ဘူတာ-မနုဿ ဘူတမည်၏။ ။

ကိမကာသိ ဗုဇ္ဈန္တိ-ကိမကာသိဗုဇ္ဈံ ဟူသည်ကား၊ ဒါန သိလာဒိ ပဘေဒေသု-ဒါနသီလစသည် အပြားရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့တွင်၊ ကိ

ကိုဒိသံ=အဘယ်သို့သောဂုဏ်ရှိသော၊ ပုဗ္ဗဘာဝပလနိဗ္ဗတ္တနတောစကားမှုခေါ် အပ်သောအဖြစ် ပုံခေါ်အပ်သော အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယတ္ထ=အကြင် ဝဏ္ဏ[လိုင်ခ်] ၊ သယံ=မိမိဟု ဆိုအပ်သော ကောင်းမှုသည်၊ ဥပ္ပန္နံ=ဖြစ်၏။ တံသန္ဓာနံ=ထိုမိမိ၏ဖြစ်ခြင်း သတ္တဝါ၏ခန္ဓာ အစဉ်သန္ဓာန်ကို၊ ပုနာတိဝိ=သောဧတိ=အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်စေတတ် ၏။ ဣဒ္ဓတိ=ထိုကြောင့် လည်းကောင်း။ ပုညန္တိ=ပုညံဟူ၍ လေ့နှာမ်=ရှုအပ် သော အမည်ရှိသော၊ သုစရိတံ=ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော၊ ကုသလ ကမ္မံ=ကုသိုလ်ကံကို။ (အကာသိ=ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ ဥပစိနိ=ဆည်းဘူး ခဲ့ ဘူးသနည်း။) နိဗ္ဗတ္တေသိ=ဖြစ်စေခဲ့ဘူးသနည်း။ ဣတိအယံ=ဤသည်ကား။ အတ္ထော=အနက်တည်း။ (ဧလိတာနုဘာဝါတိ=ဧလိတာနုဘာဝါဟူသည် ကား။) သဒ္ဒေ=သော=အချင်းခင်ပမ်း။ ဝိဇ္ဇောတမာနပုညိဒ္ဓိကာ=ထွန်းလင်း တောက်ပသော တန်ခိုးရှိသည်ဖြစ်၍။ ပနစောဒနာဒီးအံ့=ဤ=ဤ=အရာ၌။ ကသ္မာ=အဘယ်ကြောင့်။ မနုဿဘူတာကိမကာသိ ပုညန္တိ=မနုဿဘူတာ ကိမကာသိ ပုညံဟူ၍။ ဝုတ္တံ=ထိုအပ်သနည်း။ ကိံ=အသို့နည်း။ (အညာသု= တပါးကုန်သော၊ ဂတိသုဂတိတို့၌။ ပုညကိရိယာ=ဒါနသီလအစရှိသော ပုညကိရိယာတို့သည်။ နတ္ထိနသန္တိ=ကိုး= မရှိကုန်သလော။) ဣတိအယံ=ဤ သည်ကား။ ပုစ္ဆာ=အမေးတည်း။ (နတ္ထိနသန္တိ=မရှိကုန်သည်ကား= နော= မဟုတ်ကုန်။) (ယသ္မာ=အကြင်ကြောင့်။ နိရယေပိ=နိရယဂတိ၌သော်လည်း။ ကာမာဝစရကုသလ စိတ္တုပဝတ္တိနာမ=ကာမာဝစရ ကုသိုလ်စိတ်၏ ဖြစ် ခြင်းမည်သည်ကို။ (ကဒါစိ=တရံတခါ၊ လ ဣ တေ ဝ=) ရအပ်ရေထိုက်သလျှင် ကတည်း။) အညတ္ထပန=တပါးသောဂတိတို့၌ကား။ ကိမဂ်=အဘယ်ဆို ဘွယ်ရာရှိပါအံ့နည်း။ ဒိဋ္ဌသံသန္ဒနာပုစ္ဆာတိ=ဒိဋ္ဌသံသန္ဒနာ ပုစ္ဆာဟူ၍။ အဝေါရုမ္ဘနဋ္ဌေ=ငါတို့ဆိုခဲ့ကုန်ပြီမဟုတ်တုံလော။ (တသ္မာ=ထိုကြောင့်။ မဟာ ထေရော=အာရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ မနုဿဘာဝေ=လူ၏ အဖြစ်၌။ ဌတ္ဝာ=ဟောသည်၏။) ပုညံ=ကောင်းမှုကို၊ ကတ္ဝာ=ပြုခြင်းကြောင့်။ ဥပ ပန္နံ=ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်သော၊ တံ=ထိုနတ်သို့ကို။ ဒိသွာ=မြင်၍။ ဘုဝဘဏ္ဍ ဝ=သေနဟုတ်မှန်တိုင်းသော အနက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပုစ္ဆ=နှောင်းမေး လိုသည်ဖြစ်၍။ (မနုဿဘူတာကိ=မကာသိ ပုညန္တိ=မနုဿဘူတာကိမကာ သိ ပုညံဟူ၍။) (အဝေါ=မိန့်တော်မူပြီ။)

အထဝါ=တနည်းသော်ကား။ (အညာသု=မနုဿဂတိမှတပါး=ကုန်သော၊ ဂတိသုဂတိတို့၌။ ကေန=သုခ တာယတ=စင်စစ်ချမ်းသာခြင်း ရှိသည်၏

အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊ ကေန္ဒ ဒုက္ခတာယဆိုမှ စင်စစ်ဆင်.ရဲခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ဒုက္ခဗဟုလတာယဆိုမှာ ဆင်းရဲခြင်းများသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝုဏ္ဏ ကိရိယာယမှ ဒါနသိလ စသော ကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၏ကြေကာသော်အခွင့်ကို၊သုလဘာရှုပေါ့နေ့လွယ်သော သဘောရှိသည်၊ နဟောတိမဖြစ်။ ကသ္မာ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူ ကား၊သပ္ပုရိသူပ နိဿယသမဝါယသမ။ သူတော်ကောင်း တို့အားမှီဝဲ ဆည်းကပ်ခြင်း အစရှိသော ကောင်းမှုတို့၏ ညီညွတ်ခြင်း၏၊ သုခလွှာ ဘာဝတောအလွန်ခဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။။ကဒါစိအတရံတခါ။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနောဝိ။ ဝုဏ္ဏ ကိရိယာဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ယထာဝုတ္တကာရဏေ နှင့် ဆိုခဲ့တိုင်းသောသပ္ပုရိသူပနိဿယစသောအကြောင်းတို့၏ညီညွတ်ခြင်း ကိုရခဲခြင်း အစရှိသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥဒ္ဓေသရောစ။ မြင့်မြတ်သည် လည်းကောင်း၊ဝိပုလောစ။ ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သည် လည်းကောင်း၊နေ ဝဟောတိမဖြစ်သလျှင် ကတည်း။။ မနုဿဂတိယံပန။ လူ၏ဂတိ၌ သော် ကား၊သုခဗဟုလတာယ။ ချမ်းသာခြင်း များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ဝုဏ္ဏ ကိရိယာယ။ ဒါနသိလစသော ကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၏ကြေကာသော်အခွင့် ကို၊သုလဘာရှုပေါ့နေ့လွယ်သောသဘောရှိသည်၊ ဟောတိမဖြစ်၏။ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ သပ္ပုရိသူပ နိဿယာဒိပစ္စယ သမဝါ ယသ။ သပ္ပုရိသူပနိဿယ စသောကောင်းမှုတို့၏ ညီညွတ်ခြင်း၏၊ယ ဘုယျနမျှားသောအားဖြင့်၊ သုလဘာဘာဝတောခဲလွယ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်ဟုတည်း။။ တတ္ထ။ ထိုလူ၏ဂတိ၌၊ ယဒ္ဓုဒုက္ခံ။ အကြင် ဆင်းရဲသည် လည်း၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ဘဝိဒုက္ခံ။ ထိုဆင်းရဲသည်လည်း၊ဝိသေသတော။ အ ထူးအားဖြင့်၊ဝုဏ္ဏ ကိရိယာယ။ ဒါနသိလစသောဝုဏ္ဏ ကိရိယာ၏၊ ဥပနိဿ ယော။ အားကြီးသောအကြောင်းသည်၊ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ဟိသစ္စံ။ ထိုစကား သည်မှန်၏။။သဒ္ဓါ။ သဒ္ဓါတရား သည်၊ ဒုက္ခ။ ပနိဿယာ။ ဆင်းရဲကင်းမှု၏။ ယထာဟိ။ ဥပမာဖြင့်ဆင်စွာပြဦးအုံ။ အယောဃနေ။ သံတွေ့ဖြင့်၊ သပ္ပ ကေ။ ခေါ်ခေါ်သန့်လျက်စသောလက်နက်ကို၊နိမ္ပါဒိယမာန။ ပြီးစေအပ်သည် ရှိသော်။ တ။ သ။ ထိုလက်နက်ကို၊ ကေန္ဒ။ တော။ စင်စစ်အားဖြင့်၊အဂ္ဂိမှ။ ဒီး၌၊ တ။ ပနံ ဝါ။ ဒီး ချခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကေန္ဒ။ တော။ စင်စစ်အား ဖြင့်ဥဒကေ။ ရေ၌၊တောမနံ ဝါ။ ဆွတ်ခြင်း နှစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သော ဒုက္ခ ကိရိယာ သမဋ္ဌ တာယ။ ဖြတ်ခြင်းကင်ပြုခြင်းဌ၊ တတ်နိုင်သောဒုဖြစ် ၏၊ဒီ။ သ သပစ္စယော။ ထူးသောဒုအကြောင်းသည်၊ နဟောတိ။ မဖြစ်။။ တာ

ပေတ္တာပနမ်ားမီးချပြီးမျိုးကား။ ပမာဏယောဂတောပ ပမာဏနှင့် ယှဉ်သော အားဖြင့်။ ဥဒကတောမနုဿေ ရေ၌ချခြင်းနှစ်ခြင်းသည်။ တသေဝေဒနုကိရိယာ သမဋ္ဌာဘာသမထိဖြတ်ခြင်းကို ပြုခြင်းငါတတ်နိုင်သောအဖြစ်၏။ ဝိသေ သပစ္စယောအထူးပြုတတ်သော အကြောင်းသည်။ ဟောတိယထာဖြစ် သကဲ့သို့။ ဝေးမဝေးဟု အတူလည်း ကောင်းလျှင်။ သတ္တသန္တာနသမားသတ္တ ဝါအစဉ်သန္တာန်၏။ ကေနဒုက္ခသမဂီတာစပမ်းစင်စစ်ဒုက္ခနှင့်ပြည့်စုံသည် ၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဒုက္ခဗဟုလတာစပမ်းဆင်းရဲခြင်းများသည်၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း။ ကေနဿုခ သမဂီတာစပမ်းစင်စစ်ချမ်းသာ ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဥည္ဘကိရိယာယမကဒါနစ သောဥည္ဘကိရိယာ၏။ ဝိသေသပစ္စယောပထူးသောအကြောင်းသည်။ နဟောတိမဖြစ်။ ပမာဏယောဂတောပ အတိုင်းအရှည်ပမာဏနှင့် ယှဉ် သောအားဖြင့်။ ဒုက္ခသန္တာနပနေစမ်းဆင်းရဲ ပျပန်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သုခပြုဟာနေစမျှမ်းသာသုခကိုပွါးစေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သတိပန္ဓ ရိသော်ကား။ လဒ္ဓုပနိဿယာ ရအပ်သောအကြောင်းဥပနိဿယရှိသည် ဖြစ်၍။ ဥည္ဘကိရိယာ ဒါနစသောဥည္ဘကိရိယာဝတ္ထုသည်။ ဥပဋ္ဌမ်းဖြစ် ၏။ ဥပဋ္ဌမ်ဟုခေါ်စပ်ဖြစ်သော်ကား။ မဟာဇုတိကာ ကြီးသော အာနုဘော် ရှိသည်။ မဟာပိပ္ပါဟုခေါ်ကျမ်းဖြတ်သော ဖြန့်ပွါးခြင်းရှိသည်။ ပဒီပကွဲဆေဒနု သမဋ္ဌာစမ်းနှိုက်ကျင်ဘက်တရားတို့ကိုဖြတ်ခြင်းငါစွမ်းနိုင်သည်လည်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဒေ။ မနုဿဘာဝေ။ လူသားစင်စစ်လူ၏ အဖြစ်သည်။ ဥ/ည္ဘကိရိယာယမကဒါနစ ယောဥည္ဘကိရိယာ၏။ ဝိသေသပစ္စ ယော။ ထူးသော အကြောင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ မနုဿဘူတာ ကိ။ ကာသိ ဥည္ဘိ။ မနုဿဘူတာ ကိမကာသိ ဥည္ဘိဟု၍။ ဥတ္တံ။ ဆိုအပ်ပြီ။ သေသံ။ အားကြွင်းသည်။ သုဝိညေယ္ယမေ။ သိလွယ်သည် သာလျှင်တည်း။

။ ပန်။ ဘက်၍ပြုပြီးအံ့။ ဒေ။ ဤသို့။ ထေရေန။ အရှင်မာဂ္ဂလာနှင့် မထေရ် သည်။ ဥ ဆို့တာ။ မေ။ အပ်သော။ သာဒေ ဝတာ။ ထိုနတ်သမီးသည်။ ပဋ္ဌိ။ ပြုသနာ ကို။ ဝိ သေ ရွှေသိ။ ပြေပေ၏။ တမတ္တံ။ ထိုအကြောင်းကို။ ဒ သော်တုံ။ ပြုခြင်းငါ။ သာဒေ ဝတာ အတ္ထမနာ ဘိဂါထာ။ သာဒေ ဝတာ အတ္ထမနာ ဟု သော ဂါထာကို။ ဥတ္တာ။ ဆိုအပ်ပြီ။ ကေ။ နပန။ အ။ ဘယ်သူသည်ကား။ အ။ ယံ ဂါထာ။ ဤ ဂါထာကို။ ဥတ္တာ။ ဆိုအပ်သနည်း။ ဓမ္မသင်္ဂဟကေဟိ။ တရား တော်ကိုသင်္ဂဟယနာတင်ကုန်သောရဟန္တာမထေရ်မြတ်တို့သည်။ ဥတ္တာ။

ဆိုအပ်၏။ တတ္ထဟေတု ဂါထာ၌ သာတိ။ သာဟူသည်ကား။ ပဋေ္ဌ၊ ရှေး၌။ ပုဗ္ဗာမိတံ၊ ပုဗ္ဗာမိတံ ဒေဝိ၊ မဟာနုဘာဝေ တိ။ ပုဗ္ဗာမိတံ ဒေဝိ မဟာနုဘာဝေ ဟူ၏။ ယာ ဒေဝိ၊ အကြင်နတ်သမီးကို။ ဝဇ္ဇာ၊ ဆိုအပ်၏။ သာ ဒေဝိ၊ ထိုနတ်သမီး သည်။

ဒေဝတာ တိ ဣဿေ၊ ဒေဝတာ ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ဒေဝ ပုဗ္ဗောဝိ နတ်သား ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ပြိဟ္ဗာ ဝိ၊ ပြိဟ္ဗာ ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ဒေဝ ဓိတာ ဝိ၊ နတ်သို့ ကိုလည်း၊ ကောင်း။ ဒေဝတာ တိ၊ ဒေဝတာ ဟူ၏။ ဝဇ္ဇော၊ ဆိုအပ်၏။ အာထ ခေါ အညတရာ ဒေဝတာ အာတိက္ကန္တာ ယ ရတ္တိယာ အာတိက္ကန္တာ ဝဏ္ဏာ တိ အာဒိသု၊ အထ ခေါ အညတရာ ဒေဝတာ အာတိက္ကန္တာ ယ ရတ္တိယာ အာတိက္ကန္တာ ဝဏ္ဏာ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့၌။ ဒေဝ ဝဇ္ဇော၊ နတ်သား ကို။ ဒေ ဝေါ ယော ၊ နတ်သား သည်သာလျှင်။ ဒေဝတာ ၊ ဒေဝတာ မည်၏။ ဇာတိ ဝစနတ္ထံ ၊ ဤသို့သော ဝစနတ္ထကို။ ကတ္တာ ၊ ပြု၍။ ဒေဝတာ တိ ၊ ဒေဝတာ ဟူ၏။ ဝဇ္ဇော ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊ အထ ခေါ ၊ ထိုနည်းခါ၌။ အညတရော ၊ မထင်ရှား သော။ ဒေဝတာ ၊ နတ်သား သည်။ အာတိက္ကန္တာ ယ ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီး သော။ ရတ္တိယ ၊ သန်းခေါင်အခါ၌။ အာတိက္ကန္တ ဝဏ္ဏော ၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော အဆင်းရှိသည် ဖြာ၍။ တထာ ၊ ဆိုမှတပါး။ တာ ဝ ဒေဝတာ သတ္တသတာ ဥဇ္ဇာရာ ဗြဟ္မပိ မ ၊ နှာ အာဘိနိက္ခမိတ္တာ တိ အာဒိသု ၊ တာ ဒေဝတာ သတ္တသတာ ဥဇ္ဇာရာ ဗြဟ္မ ပိ မာနှာ အာဘိနိက္ခမိတ္တာ ဤသို့အစရှိ သော ပဒင်္ဂါ၌။ ဗြဟ္မာ နော ၊ ဗြဟ္မာ တို့ကို။ ဒေ ဝ ၊ ဒေ ဝ တာ တိ ၊ ဒေ ဝ တာ ဟူ၏။ ဝဇ္ဇော ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ သတ္တသတာ ၊ ရနှစ်ရာ အတိုင်း အရှည်ရှိ ကုန်သော။ ဥဇ္ဇာရာ ၊ မြတ်ကုန်သော။ တာ ဒေ ဝ တာ ၊ ထိုဗြဟ္မာ တို့သည်။ ဗြဟ္မ ပိ မာနှာ ၊ ဗြဟ္မာ တို့၏ ဘုံဗိမာန်မှ။ အာဘိနိက္ခမိတ္တာ ၊ ထွက်ကုန်၍ ။ အာဘိက္ကန္တေန ၊ ကောင်းသော။ ဝဏ္ဏေန ၊ ယာတွံတိ ဌသိ ဒေ ဝ တေ ၊ ဗြဟ္မာ သန္တိ ဒိသာ သဗ္ဗာ ၊ ဗြဟ္မ ဝိ ဝိ ယ တာ ရုကာ တိ ၊ အာဒိသု ၊ အာဘိက္ကန္တေန ဝဏ္ဏေန ယာတွံတိ ဌသိ ဒေ ဝ တေ ၊ ဗြဟ္မာ သန္တိ ဒိသာ သဗ္ဗာ ၊ ဗြဟ္မ ဝိ ဝိ ယ တာ ရုကာ ဤသို့အစရှိ သော ဂါထာ ဟူ၏။ ဒေ ဝ ဓိ တာ ၊ နတ်သမီးကို။ ဒေ ဝ တာ ၊ တိ ၊ ဒေ ဝ တာ ဟူ ၏။ ဝဇ္ဇော ၊ ဆိုအပ်၏။ ( ) ဟောနုဘာဝေ ( ) ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ ဒေ ဝ တေ ၊ နတ်သမီး။ ( ) ဗြဟ္မ ဝိ ဟာ ရုကာ ၊ သောက်ရှုးကြယ်သည်။ သဗ္ဗ ဒိ သာ ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ ( ) သေ ၊ ထွန်းလင်းစေ လျက်။ ( ) ( ) ( )

သော်လည်း ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဠသိမားတည်း။ ၁။ ဤခေါ်ဒေဝတာ ဟူသော ဝုန်ဠိလည်း၊ ဒေဝဓိတာ ဝေးနှတ်သမီးကို သာလျှင်၊ ဒေဝတာတိ။ ဒေဝတာဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြကုန်အပ်၏။ ၊

<u>အတ္တမနာတိ</u>။ အတ္တမနာဟူသည်ကား၊ တုဋ္ဌမနာ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသော၊ ပီတိ သောမနဿဟု။ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းတို့သည်၊ ဂဟိတမနာ ယူအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဟိယုဘ္ဘံ ဟုဆိုသင့်၏။ ပီတိသောမနဿဟု။ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းတည်း ဟူသော ပီတိသောမနဿတို့နှင့်၊ သဟိတံ - တကွဖြစ်သော၊ စိတ္တံ။ စိတ်သည်၊ ဒေါမနဿဿ။ ဒေါမနဿ၏၊ အာနောကာ သေ။ တာ။ ဝင်ရောအခွင့်မဟုတ်သောကြောင့်၊ တေဟိ။ ထိုပီတိသောမနဿ တို့သည်၊ တံစိတ္တံ။ ထိုစိတ်ကို၊ သကံ။ မိမိဥစ္စာကို၊ ကတ္တာ။ ပြု၍၊ ဂဟိတံ ပိယ။ ယူအပ်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ၂။ ဝါ။ ဝာနည်းသော်ကား၊ အတ္တမနာတိ။ အတ္တမနာဟူသည်ကား၊ သကမနာ။ မိမိ၏စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟိသစ္ဆံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ၊ အနဝဇ္ဇ ပီတိသောမနဿသမ္ပယုတ္တံ။ အပြစ်မရှိသော ပီတိသောမနဿနှင့်ယှဉ်သော၊ စိတ္တံ။ စိတ်သည်၊ သမ္ပတိစ။ ယခုပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌လည်းကောင်း၊ အာယတိဗ္ဗ။ နောင်တမလွန်ကာလ၌လည်းကောင်း၊ တံသမဂိနော။ ထိုပီတိသောမနဿနှင့်ပြည့်စုံသောစိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဟိတသုခါ ဝဟတော။ စီးပွါးချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သည်၏ အပြစ်ကြောင့်၊ သကန္တိ။ မိမိ၏စိတ်ဟု၍။ ဝတ္တဗ္ဗတံ။ ဆိုအပ်သည်၏ အပြစ်ကို၊ လဘတိ။ ရ၏။ ဤတရံ။ ပီတိသောမနဿနှင့်ယှဉ်သောစိတ်သည်၊ သကန္တိ။ မိမိစိတ်ဟု၍၊ ဝတ္တဗ္ဗတံ။ ဆိုအပ်သည်အပြစ်ကို၊ နလဘတိ။ မရ။ ။

<u>မောဂ္ဂလာနေနာစိ</u>။ မောဂ္ဂလာနေနဟူသည်ကား၊ မောဂ္ဂလာနဂေါတ္တသော။ မောဂ္ဂလာန်အာနွယ်ရှိဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလသော။ ကုဋုဒ္ဓရစ်ဆယ်မြေဝယ်ခြုံ၍ထား နေ့တိုင်းသုံးစားသော အသပြာဆယ်တင်းဥစ္စာရှိသော ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ၏၊ ပုတ္တဘာဝတော။ သားရင်းစစ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ သောမဟာထေရော။ ထိုမဟာထေရ်သည်၊ ဂေါတ္တဝေသေန။ စောင့်ရှောက်တတ်သော အနွယ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မောဂ္ဂလာနောတိ။ အာရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်ဟု၍၊ ပညာတော။ ကျော်စောထင်ရှား၏။ ။ တေနမောဂ္ဂလာနေန။ ထိုအရှင် မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ ။ ဥဏ္ဏိတာတိ။ ဝုဏ္ဏိတာဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌသံသန္ဒနဝသေန။ ဖြင်သွေ့ကိုနှိုးနှောလိုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏိတာ။ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာ။ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသော၊ သာ။ ဒေဝတာ။ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ပဌံ။ ပြဿနာကို၊

ဗျာကာသိမ်းဖြောက်ကြားပေ၏။ ဣတိ အယံ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ ယောဇနာ ခြင်းတည်း။ သာ ထိုနတ်သမီးသည်၊ အတ္တမနတာဝ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ပရိတ္တကံပိ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ တံပိ နာမကမ္မံ ထိုကုသိုလ်ကံသည် စဉ့်လျက်လည်း၊ ဧဝံ ဤသို့၊ မဟာတိ ယာ ပြန့်ပြောကြီးမြတ်သော၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ နတ်ဥစ္စာဖြစ်သောစည်းစိမ်၏၊ ကာရဏံ အကြောင်းသည်၊ အဟောသိ ဖြစ်ပေ၏တကား။ ဣတိ ဤသို့၊ ဝုဗ္ဗေ ရှေးကာလ၌လည်း၊ သာ ထိုနတ်သမီးသည်၊ အတ္တနော မိမိ၏၊ ဝုဏ္ဏ ပလံ ကောင်းမှု၏အကျိုးကို၊ ပဋိစ္စ မဲ့၍၊ အနန္တရာ အကြားအကြား ၌၊ သောမနဿံ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဋိသံဝေဒေတိ ခံစား၏။ ဣဒါနိ ပန ယဒေ အာခါ ၌မူကား။ အညတရသာ မထင်ရှားသော၊ ထေရသာ မထေရ၏အား၊ မယာ ငါသည်၊ ကတော ပြုအပ်သော၊ ကာရော ဝိနာမ ဟူ၏ သည်ကျေးဇူးမည်သည်လည်း၊ ဧဝံ ဤသို့ ဥဇ္ဇုရေ ဖလော ကောင်းမြတ်ပြန့်ပြော သောအကျိုးရှိ၏။ အယံ ပန ဤ ထေရ၏သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနံ ဘုရားရှင်တို့၏၊ အဂ္ဂသာဝကော အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော ဥဇ္ဇုရေ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကြီးမြတ်သောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣတိ ဤ ဗဟုဟာ ဝေါ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံသောမားထ၏တည်း။ ဣမံ ဤ ထေရ၏ကို၊ ဝဿိတုံ ပိ ဖူးမြင်ခြင်းငါလည်း၊ ကောင်း၊ နိပ္ပဗ္ဗကာရံ ဩရိဒေသ ပြုခြင်းကို၊ ကာတုံ စ ပြုခြင်းငါလည်း၊ ကောင်း၊ လဘာမိ ရပေ၏။ မမ ငါ၏၊ ဝုဏ္ဏ ပလ ပဋိသံယုတ္တ မေ ဘဝ ကောင်းမှုအကျိုးနှင့်စပ်သည်သာ လျှင်ဖြစ်သော၊ ဝုဏ္ဏံ အမေးကို၊ ကရောတိ ပြုတော်မူပေ၏။ ဣတိ ဤသို့ ဒ္ဒိဟာ ကာရဏေဟိ နှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဥပဂန္တွာ ပြစ်လတ်ပြီး ဧဝံ ဤသို့ သဠာ တေ ဝ ဝ ပိတိ သော မနဿာ ကောင်းစွာဖြစ်သော အားကြီးသော ပီတိသောမနဿ ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ထေရဿ မထေရ၏၏၊ ဝစနံ မေးသော စကားကို၊ သိရသာ ဦးဖြင့်၊ သမ္ပဋိစ္ဆိတ္တာ ဝန်ခံ၍၊ ဝန္ဒိတ္ဝါ ပြဿနာင်္ဂ၊ ဝုဒ္ဓာ မေးသောအခြင်းအရာအား ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ ဖြေဆို၏။ ။

ပဌမ ပဌမဟူသည်ကား။ ဥာတုံ သိခြင်းငါ၊ ဣစ္ဆိတံ အလိုရှိအပ်သော၊ အတ္ထံ အနက်ကို၊ ဗျာကာသိ ထေသိ ကြားလျှောက်၏။ ဝိသဇ္ဇေသိ ဖြေ၏။ ကထံ ပန အဘာယ သို့လျှင်၊ ဗျာကာသိ ဖြေကြားသနည်း။ ဝုဒ္ဓါ တိ ဝုဒ္ဓါ ဟု သည်ကား၊ ဝုဒ္ဓါ ကာရဏေ တော် မေးတော်မူအပ်သော အခြင်းအရာအား ဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏိ တာ ကာရေ နေ ဝ မေးတော်မူတိုင်းသော အခြင်းအရာအား ဖြင့် သာ လျှင်။ ဣတိ ဤ အယံ ဤသည်ကား။ အတ္ထော အနက်တည်း။ ဟေ ဆက်၍

ဆိုဦးအုံ့ကြွေ့ကျ၊ ဂါထာ၌ပုန္တိတာတိ။ ပုန္တိတာဟု၎င်း၊ ဝတ္ထာ။ ဆိုပြီးလျက်၊ ပုန။ တာဟန်၊ ဝဠ္ဠာတိ။ ပုဠ္ဠာဟု၎င်း၊ ဝစနံ။ ဆိုပြန်ခြင်းသည်၊ ဝိသေသတ္ထနိယမနံ။ ထူးသောအနက်ကို မှတ်ခြင်းအကျိုးငါ၏ဟု၎င်း၊ ဒဠ္ဌဗ္ဗံ။ မှတ်အပ်၏။ ဟိ သစ္စံ။ ဆိုစကားသည်မှန်၏။ သိဒ္ဓေ။ ပြီးပြီးသည်၊ သတိ။ ရှိလျက်၊ အာရေ ဣ။ တာဟန်အား။ ထုတ်အပ်သောသဒ္ဒါသည်၊ ဝိသေသတ္ထဥာပကောဝ။ ထူးသော အနက်ကို သိစေတတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝိသေသတ္ထော။ ထူးသော အနက်ဟူသည်၊ ကောပန။ အဘာယနည်းဟူမူကား၊ ဗျာကရဏသ။ အဖြေ၏။ ပုဏ္ဏာနဉ္စ ရူပတာ။ ပုဏ္ဏာအားလျော်သည်၏အဖြစ်မည်၏။ တထာ ဧဝ။ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိသဒ္ဒနံ။ နတ်သမီး၏အဖြောသည်၊ ပဝတ္တံ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဣမသ္မာ ဝိသေသသ။ ဤသို့သောအထူးကို၊ ဥပနတ္ထံ။ သိစေခြင်းငါ၊ ။ ပုဏ္ဏတာတိ။ ပုဏ္ဏတာဟု၎င်း၊ ဝတ္ထာ။ ဆိုပြီးလျက်၊ ပုန။ ဟာဟန်၊ ပုဠ္ဠာတိ။ ဝုဠ္ဠာဟု၎င်း၊ ဝတ္ထံ။ ဆိုပြန်အပ်၏။ ။ ဝါ။ တနည်းကား၊ ပုဏ္ဏတာတိ ဣဒံ။ ပုဏ္ဏတာဟူသော ဤပုဒ်သည်၊ တာယ ဒေဝ တာယ။ ထိုနတ်သမီး၏၊ ဝိသေသနမုခေန။ ဝိသေသနကိုအရင်းမူသဖြင့်၊ ပုဠ္ဠာဝ သစ။ မေ။ အင်သောအဖြစ်၏သည်းကောင်း။ ပဠ္ဠာဗျာကရဏသစ။ ပြဿနာကို ဖြေခြင်း၏ လည်းကောင်း၊ ကာရဏကိတ္တနံ။ အကြောင်းကို ကြားသောသဒ္ဒါတည်း။ ။ ဣတိ အယံ အဓိပ္ပါ။ ယော။ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝတ္တံ။ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။ ကေနတေ ဘာဒိသော ဝဏ္ဏောတိ အာဒိနာ။ ကေနဝေ ဘာဒိသော ဝဏ္ဏော ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ထေရေန။ မ ထေရ်သည်၊ ပုဏ္ဏိယတိ။ မေ။ အပ်၏။ ဣတိ ဘသ္ဌာ။ ဆိုကြောင့်၊ ပုဏ္ဏာ။ ဟုဏ္ဏာ။ မည်၏။ ။ တာယ ဒေဝ တာယ။ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ကတ ကမ္မံ။ ရှေးဘဝ၌ပြုခဲ့ကူးသော ကုသိုလ်ကံကို၊ ဘသ ။

ဝုန္ဆွာယား-ထိုမေးအပ်သော ကုသိုလ်ကံကို၊ ကာရိတာ-ပြုတတ်သည်တည်း။ ဝါ-တနည်းသော်ကား၊ အာစိဏ္ဏတာ-ကြားတတ်သည်တည်း။ ဈာတိတသွား-ထိုကြောင့်၊ သာဒေဝတာ-ထိုနတ်သမီးကို၊ ဝုန္ဆိတာတိ-ဝုန္ဆိတာဟူ၍၊ ဝုတ္တာယေဝ-ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယသ္မာ-အကြောင်းကြောင့်၊ ဝုန္ဆိတာ-မေးအပ်သောနတ်သမီးသည်၊ ဝုန္ဆယမာနသာ-မေးအပ်သော၊ ကမ္မသာ-ကုသိုလ်ကံကို၊ ကာရိတာ-ပြုတတ်၏။ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ပဋိသိခြင်းငှါ အလိုရှိအပ်သော အနုက်ကို၊ ဝုဋ္ဌာ-မေးအပ်၏။ ယသ္မာစ-အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဝုန္ဆိတာ-မေးအပ်သောနတ်သမီးသည်၊ ဝုန္ဆယမာနသာ-မေးအပ်သော၊ ကမ္မသာ-ကုသိုလ်ကံကို၊ အာစိဏ္ဏနသာတာဝါ-ကြားတတ်သောသဘောရှိ၏။ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ပဋိသိခြင်းငှါ အလိုရှိအပ်သော အနုက်ကို၊ ဝုဋ္ဌာ-မေးအပ်၏။ ယသ္မာစ-အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဝုန္ဆိတာ-မေးအပ်သောနတ်သမီးသည်၊ ဝုန္ဆယမာနသာ-မေးအပ်သော၊ ကမ္မသာ-ကုသိုလ်ကံကို၊ အာစိဏ္ဏနသာတာဝါ-ကြားတတ်သောသဘောရှိ၏။ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ပဋိသိခြင်းငှါ အလိုရှိအပ်သော အနုက်ကို၊ ဟုတ္ဝာ-ကြားပြီး၊ ဣတိ-ယံ အဓိပ္ပါယော-ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝတ္တုံ ဝတ္ထော-ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ၊ ယသ္မာ ကမ္မသမုဋ္ဌာနာ ဒေဝတာ ကမ္မသမုဋ္ဌာနာ ဟုသော ဤကား သည်၊ ဟဒ္ဒါ-ပဋိဟာ ဟု၍ ဝတ္ထု သမ-ဆိုအပ်သော၊ အတ္ထသမ-အနုက်ကို၊ ဣတိ-ဤသို့ ဝုတ္တာ-ဆိုအပ်ကုန်သော ဤ ကမ္မသမုဋ္ဌာနာ ဒေဝတာ-ကုသိုလ်ကံ၏ ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော နတ်သမီးတို့ ဟုတ်ကုန်၏။ ကမ္မသမုဋ္ဌာနာ ဟုသော ဤ ကမ္မသမုဋ္ဌာနာ ဟု ဤ ကမ္မသမုဋ္ဌာနာ ဟု ဤ ကမ္မသမုဋ္ဌာနာ ဟု

တို့၏ ဝိဇ္ဇမာနဘာဝဒဿနတွင်းတင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ဟိ-အကျယ်ကိုဆိုဦးနှံ့။ ယော-အကြင်သူသည်၊ မနုဿဇာတိကောဝ-လူဇာတ်ရှိသည်သာလျှင်၊ သမာနော-ဖြစ်လျက်၊ အကုတ္တဖို့-မပြုမကျင့်အပ်သော၊ ပါဏာတိပါတာဒီ-သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းအစရှိသော၊ အကုတ္တဖို့-မပြုအပ်သည်ကို၊ ကတ္တာ-ပြု၍ ဒဏ္ဍာရေဟာ-မင်းဖြစ်မင်းမှော်ထိုက်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ-ထိုထိုမင်းအစရှိသည်၌၊ ဟဘ္ဘ-ဆွေဒါဒိကမ္မကရဏံ-လက်ခြေဖြတ်ခြင်းအစရှိသော ကမ္မကရဏာသို့၊ ပါပုဏာ-ကွန်ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာဒုက္ခံ-ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ အနုဘာဝတိ-ခံစားရ၏။ အယံ-ဤသူသည်၊ မနုဿနေရယိကောနုမ-လူငရဲသူမည်၏။ အပရော-တစျောက်သောသူသည်၊ မနုဿဇာတိကောဝ-လူဇာတ်ရှိသည်သာလျှင်၊ သမာနော-ဖြစ်လျက်၊ ပဏ္ဍိတ-ဝဝ၌ကတာကမ္ဗ-နာ-ပြုခဲ့ဘူးသောမဃကာင်းမှုကံကြောင့်၊ ဃာသစ္ဆာဒနံ-ပါ-အစားအဝတ်ကို လည်း၊ နလဘတိ-မရ၊ ရတိ-ပါ-ပါသာဘိဘူတောသ-ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခဗဟုလော-ဆင်းရဲခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ကတ္ထစိ-တဝုံတခုသောအရပ်၌၊ ပတိဋ္ဌံ-ရှုပ်တည်ရာကို၊ အလဘမာနော-မရသည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရတိ-လှည့်လည်သွားလာ၏။ အယံ-ဤသူသည်၊ မနုဿပေတော နာမ-လူပြိတ္တာမည်၏။ အပရော-တယောက်သောသူသည်၊ မနုဿဇာတိကောဝ-လူဇာတ်ရှိသည်သာလျှင်၊ သမာနော-ဖြစ်လျက်၊ ပရာဓိနဝုတ္တိ-သူဘဝပါးတို့နှင့်စပ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရေသံ-သူတပါးတို့၏ဘာရံ-ဝန်ကို၊ အာဝဟန္တော-ရွက်ဆောင်လျက်၊ ဘိန္နမရိယာဒေါ ဝါ-ပျက်သောအဝိုင်းအခြားရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း၊ အနုဘဝ-ခံစားရ၏။ ဟိ-ကား၊ ဘိန္နမရိယာဒတ္တာ-ကျင့်မိခြင်းကြောင့်၊ ပရေဟိ-သူတပါးတို့သည်၊ သန္ဓာ-ဖွဲ့တော-ပြိမ်းချောက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မရဏဘယဘီတော-သေဘေးမှကြောက်လန့်သည်ဖြစ်၍၊ ဂဟန-နှိပ်ဆီတော-ချုံတောအုပ်ကို ဖြိုလျက်၊ ဒုက္ခဗဟုလော-ဆင်းရဲခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗါဓိဂ-ဆုဒုက္ခ ဝိုးနှောဒနှောဒိ ပရောဝိုက်မည်းခြင်း ကိုယ်ပျောက်ခြင်းစသည်လျှင်အတိုင်းအရှည် ရှိသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဟိတာဟိတံ-အစီးအပွါးရှိသည်မရှိသည်ကို၊ အဇာနန္တော-မသိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရတိ-လွှားလာကျင်လည်ရ၏။ အယံ-ဤသူသည်၊ မနုဿတိရစ္ဆာနယောနုမ-လူတိရစ္ဆာန်မည်၏။ ယော-ပန-အကြင်သူသည်ကား၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဟိတာဟိတံ-အစီးအပွါးရှိသည်မရှိသည်ကို၊ ဇာနန္တော-သိလျက်၊ ကမ္မဖလံ-ကံ၏အကျိုး

ကိုယ် သဒ္ဒါဟာ နှုတ်ကြည့်လျက်။ ဟိရောတ္ကပ္ပသမ္ပန္နော၊ ဟိရိကြောက်တတ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ သင်္ဃသည် ကြောင့်သူ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌ ဒယာပန္နော၊ သနားခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ သံဃဝိဟာရလေ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း သံဃဝိဂျားသည်ဖြစ်၍ အကုသလကမ္မပထေ၊ အကုသိုလ်ကမ္မဝေထတရား တို့ကိုယ် ပရိဝဇ္ဇယနော၊ ဝေးစွာ ကြဉ်ရှောင်လျက်။ ကုသလကမ္မပထေ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထ တရားတို့ကို သမာစရနော၊ ကောင်းစွာ ဖြည့်ကျင့်လျက်။ ပုညကရိယဝတ္ထု။ နိမုညကိရိယဝတ္ထု တို့ကို ပရိပူရေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဖြည့်စေ၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။ မနုဿဝမ္မေ၊ လူတို့၏ တရား၌ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗမညွှေ၊ တွာ၊ ရှေးမည္ဇွေ့ဘဝ၊ ရှေးသံသရာ ဆက်ဆက်ပရေတော်အား ဖြင့်။ မနုဿေသုနှာမ၊ လူမည်၏။ အယံ ပိ၊ ဤနတ်သမီးသည်လည်း။ တာဒိသာ၊ ထိုလူပရမတ္ထကဲ့သို့ ဂုဏ်အစဉ်သော သဘောရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘေနုထိုကြောင့်။ မနုဿေသုမနုဿဘူတာ၊ မနုဿေသုမနုဿဘူတာ ဟူ၍။ ဝတ္ထုံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ မနုဿေ သတ္တနိကာယေ၊ လူဖြစ်သော သတ္တဝါ အပေါင်း၌။ မနုဿဘာဝပဋ္ဌာ၊ လူပရမတ္ထအဖြစ်သို့ ရောက်၏။ မနုဿ ဝမ္မဋ္ဌ၊ လူ၏တရားကို လည်း။ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍။ ဒ္ဝိတာ၊ တည်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ။

အဇ္ဇာဝတာနဏ်၊ အဇ္ဇာဝတာနံ ဟူသည်ကား။ အတိ အာဝတာနံ၊ ရှေးရှုလာရောက်ကုန်သော အာဝဏ်ကုန်ရာ ဟန်းတို့အား။ သမ္ပတ္တအာဝဏ်ကာနံ၊ ပိမိ၏အိပ်သို့ လာရောက်ကုန်သော အာဝဏ်ကုန်ရာ ဟန်းတို့အား။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ဟိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးဆုံ။ အာဝဏ်ကာ၊ ညှော်သည်တို့သည်။ အတိ ထိ၊ အတိ ထိ ရင်း။ အဇ္ဇာဝတာ၊ အဇ္ဇာဝတရင်း။ ဣတိ ဣတိ ဟု ဒုဝိဝါဒနှစ်ပါး ဒေါ်ပြားရှိကုန်၏။ တေသု ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ကတပရိစယော၊ ပြုအပ်ပြီးသော လေ့ကျက်ခြင်းရှိသော။ အာဝဏ်ကော၊ ညှော်သည်သည်။ အတိ ထိ၊ အတိ ထိ မည်၏။ အကတပရိစယော၊ မပြုအပ်ဘူးသော လေ့လာခြင်းရှိသော။ အာဝဏ်ကော၊ ညှော်သည်သည်။ အဇ္ဇာဝတော၊ အဇ္ဇာဝတ မည်၏။ ဝါ၊ စာနည်းကား။ ကတပရိစယောပိ၊ ပြုအပ်ပြီးသော လေ့ကျက်ခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်စေ။ အကတပရိစယောပိ၊ မပြုအပ်သော လေ့ကျက်ခြင်း ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ။ ဝုဏ္ဏ ရတရုံ၊ စားသောက်ချိန်ကာလမှ ရှေးဦးစွာ။ အာဝတော၊ လာသော ညှော်သည်သည်။ အတိ ထိ၊ အတိ ထိ မည်၏။ ဘောဇနဝေလာယံ၊ စားသောက်ချိန်ကာလ၌။ ဥပဋ္ဌိတော၊ စာ ဘွယ်ခဲဘွယ် တည်ရှိသည်။ သမ္ပတိ၊ ထိုကော

အခိုက်၌။ အာဂတောဟလာသော အာဂန္တုသည်၊ အဇ္ဈာဂတောဟု အဇ္ဈာ
ဂတမည်၏။ ဝါ၊ တာနည်းကား၊ ဘင်ကြွေနှင့်ဆွမ်းဖြင့်၊ နိမန္တိတောဟု ပင့်ဖိတ်
အပ်သော အာဂန္တုကသည်၊ အဘိတိ၊ အတိတိမည်၏။ ဘင်ကြွေနှင့်ဆွမ်း
ဖြင့်၊ အနိမန္တိတောဟု မပင့်မဖိတ်အပ်သော အာဂန္တုကသည်၊ အဇ္ဈာ
ဂတောဟု အဇ္ဈာဂတမည်၏။ အယံပနာ၊ ဤနတ်သမီးသည်ကား၊ အကတပရိ
စယောဟု သွားခြင်းငှာ အားလုံ့အလားမပြုအပ်ကုန်သော၊ အနိမန္တိတောဆွမ်း
ဖြင့်မပင့် မဖိတ်အပ် ကုန်သော၊ သမ္ပတ်၊ ထိုခဏာသဏ္ဌာန်ငှာ၊ အာဂတေ၊ ဟ
လာရောက်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာဂန္တုကေ၊ အာဂန္တုကတို့ကို
သနှာယ၊ ရည်၍။ အဇ္ဈာဂတာနန္တိ၊ အဇ္ဈာဂတာနံဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဆိုပြီ
ဝရုဏာရေနပန်း အလေးအမြတ် ပြုအပ်သောအားဖြင့်ကား၊ ထွေ၊ ဤအရာ
ငှါ၊ ဗဟုဝစနမတ္တံ၊ ဗဟုဝုစ် ဝိဘာတ်မျှကို၊ ဝတ္တုံ၊ ဆိုအပ်၏။ ထွေ၊ ဤအရပ်ငှါ၊
အာသတိနိသိဒတိ၊ နေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာသန်၊ အာသန
မည်၏။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးရုံသော၊ နိသိဒနယောဂ်ံ၊ နေခြင်းဌာ လျောက်ပတ်
သောနေရာကို၊ လဇ္ဇတိ၊ ရအပ်၏။ ဣဝပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ဝိဒ္ဓံ၊ အင်းပျဉ်
ကို၊ အဝိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တာသု၊ ထိုအင်းပျဉ်၏၊ အပ္ပကတ္တာ၊ ငယ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အနုဠာရတ္တာ၊ မပြန့်ပြောသည်၏
အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အာသနုကန္တိ၊ အာသနုကဟူ၍၊ အာဟာ၊
ဆိုပြီ။ အဒါသိန္တိ၊ အဒါသိ ဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိ ထေရသ္မိ၊ ဤမထေရ
မြတ်အား၊ ဣဒံ ဝိဒ္ဓံ၊ ဤအင်းပျဉ်ကို၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သည် ရှိသော်၊ မဟန္တံ
ဝါ အား၊ မဟာပ္ဖလံ၊ များသောအကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံသံ၊ များသောအာနိ
သင်ရှိသည်၊ ဘဝိ သတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓါတ၊ သောမနဿသ၊
ကောင်းစွာဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္ဗုဇ၊ ကုသိလ်ကံ
ကိုလည်းကောင်း။ ကမ္ဗုဗလဇ၊ ကုသိလ်ကံ၏ အကျိုးကို လည်းကောင်း၊
သဒ္ဒဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍၊ တသ္မိ ထေရသ္မိ၊ ထိုမထေရ်အား၊ ပရိဘောဂဇ္ဇာ
ယ၊ ဆုံးဆောင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူပြီ။ နိရုပေက္ခပရိစ္စာဂ ဝေ
နှင့်ကွက်ခြင်းမရှိ စွန့်ကြဲခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိစ္စဇိ၊ စွန့်လှူပြီ။ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

<u>အဘိဝါဒိယိန္တိ</u>၊ အဘိဝါဒိယိ ဟူသည်ကား၊ အဘိ ဝါဒနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊
ကာရေသိ၊ ပြုစေပြီ။ ပစ္စုပဋိဋ္ဌတေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းရှိသော ရှိခိုး
ခြင်းဖြင့်၊ ဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂလံ၊ ဖြာသောအလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝန္ဒိ၊ ရှိခိုးပြီ။
ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိ၊ ထက်ရှိ ဆိုဦးအုံ။

ဝန္ဒမာနာ။ ရှိခိုးသည်ရှိသော်၊ တာယယော ဝန္ဒနကိရိယာယား။ ထိုသို့သော ရှိခိုးခြင်း ကိရိယာဖြင့်သာလျှင်၊ ဝန္ဒိယမာနံ။ ရှိခိုးအပ်သော ဝန္ဒနာရဟာ ဂုဏ်ရည်ကို၊ သုဝိနိစ္ဆယ်သာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်လေ၏။ အဓိပ္ပာယ်။ အနာမရှိသည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်လေ၊ ဣတိအာဒိနာ။ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အဿ။ တော။ အနက်သတ္တဝေါအားဖြင့်၊ ဝိဒါပေတိနာမနေ။ ထိုစေသည်မည့်၏။ အဠလိကံ။ အကာသိ ဣတိ။ အဠလိကံ အကာသိ ဟူသည်ကား၊ ဒဿနသမ္ပယုတ္တမနသိကာရနှင့်ယှဉ်သော လက်ချောင်းတို့၏ လက်သည်း အပေါင်းမှထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့် တောက်ပသော၊ အဠလိ။ လက်ဆုပ်ကို၊ သိဒ္ဓသိ။ ဦးခေါင်း ထက်၌၊ ပဋ္ဌဝေဒိတိ။ ကျိုသွေး၊ ဂုဏ ဝိသိဋ္ဌာ နံ။ ဂုဏ်အထူးနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ဂုဏ်ရည်မြတ်တို့အား၊ အပစာယနံ။ ရှိသောခြင်းကို၊ အကာသိ။ ပြုပြီ၊ ဣတိ အပယံ။ ဤသည်ကား။ အဏ္ဏော။ အနက်တည်း။ ယထာ နုဘာဝ ဣတိ။ ယထာနုဘာဝံ ဟူသည်ကား၊ ယထာဗလံ။ အစွမ်းအားလျော်စွာ၊ တဒါ။ ထိုခဏ၊ သောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ မမ။ အကျွန်ုပ်၏ ရိဇ္ဇမာနဝိဘဝါနုရူပံ။ ထင်ရှားရှိသောစည်းစိမ်ဥစ္စာအားလျော်စွာ၊ ဣတိ အယံ ဤသည်ကား၊ အဏ္ဏော။ အနက်တည်း။ အဒါသိဒါနိ ဣတိ။ အဒါသိဒါနံ ဟူသည်ကား၊ အနုပါနာဒိ ဒေယျဝတ္ထု ပရိစ္စာဂေန။ ထမင်းအေးပျော်အစရှိသော လှူတွယ်ပစ္စည်း ကို စွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်၊ ဒက္ခိဏေယျံ။ မြတ်သော အလှူခံ ဂုဏ်ရည်ကို၊ ဘောဇေ ဣတိ။ ကျွေးမွေးလျက်၊ ဒါနမယံ။ အလှူဖြင့်ပြီးသော၊ ပုညံ။ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝိ။ ပွါးစေပြီ။ ဇိဏ္ဏေ။ ဤဝုဒ်တို့တွင်လည်း အဟ ဣတိ။ အဟံ ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ကမ္မသာ။ ကုသိုလ်ကံ၏ လည်းကောင်း၊ ဗဟသာ။ အကျိုးနှင့်လည်းကောင်း၊ ကေသ ဣတိ ပတိတ တာဒသသနေန။ တရသော အစဉ်သန္ဓာန်၌ ကျသည်၏အဖြစ်ကိုပြသောအားဖြင့်၊ သမ္ပန္နဘာဝဒဿနံ။ ရှေ့နောက်ဘဝတို့၏ ဘဝစပ်ထည်းစပ်ခြင်းကို ပြကြောင်း သဒ္ဒါတည်း။ မနုဿေသု မနုဿဘူတာ ဣတိ။ မနုဿေသု မနုဿဘူတာ ဟူသော ဤဝုဒ်သည်၊ တသာ ဝုညကိရိယာယား။ ထိုကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၏ အဓိပ္ပာယဘူတသန္တာနဝိသေသဒဿနံ။ တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော သန္တာန်အထူးကိုပြကြောင်း သဒ္ဒါတည်း။ အဇ္ဇာဝဝ ထာနဿ ဣတိ။ အဇ္ဇာဝဝ ထာနံ ဟူသော ဤဝုဒ်သည်၊ စိတ္တသမ္ပတ္တိ ဒဿနဿ။ စိတ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ပြကြောင်းသဒ္ဒါလည်းဖြစ်၏။ ခေတ္တ သမ္ပတ္တိဒဿနဿ။ ခေတ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ပြကြောင်းသဒ္ဒါလည်းဖြစ်၏။ ကသ္မာ။ အဘာယတ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ဒါနသဒ္ဒေ ဒါနဝေယျနာ၏ လည်းကောင်း၊ ဝိသယသား။ အာရုံဖြစ်သော၊

ပဋိဂ္ဂါ ကသာစ၊ အသ္သဆံ ဝုဋ္ဌိုလ်၏ လည်းကောင်း၊ ကိုယ်စီ၊ တစုံတခုကို၊ အနုပေဗျိတ္တသမဇ္ဇမူ၍၊ ပဝတ္တဘာဝဒီပနုတာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကိုဖြေ တာ်သောကြောင့်တည်း။ အာသနကံ အဒါသိ ယထာနုဘာဝဠ္ဆ အဒါသိ ဒါနန္တိ ဣဒံ၊ အာသနကံ အဒါသိ ယထာနုဘာဝဠ္ဆ ဇေဒါသိဒါနံ အစရိသော ဤဝါကျသည်၊ ဘောဂသာရာ ဒါနဒဿနံ၊ အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော ဥစ္စာ နှစ်ကိုလှူခြင်းကို ဖြကြောင်းတည်း။ အာသိဝါဒယိ အဠလိကံ အကာသိန္တိ ဣဒံ၊ အာသိဝါဒယိ အဠလိကံ အကာသိ ဟူသော ဤဝါကျသည်၊ ကာယ သာရာဒါနဒဿနံ၊ ကိုယ်တည်းဟူသော ဥစ္စာနှစ်ကိုလှူခြင်းကိုဖြကြောင်း သဒ္ဒါဘည်း။ ။

တေနာတိ၊ တေနဟိ သည်ကား၊ ယထာဝုတ္တေန၊ အကြင်အကြင်ဆို အာသ်ခဲ့ပြီးသော၊ ဟေတုဘူတေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တေနပုညေ နဲ့ ထိုကောင်းမှုကြောင့်၊ မေတိ ဣဒေ၊ မေဟူသော ဤပါဠိ၌၊ အယံ မေသဒ္ဒေါ၊ ဤမေသဒ္ဒါသည်၊ ကိ ဣဒေ နမေ အဓိဂတံ ဟာလံ ဒါနိ ပကာသိတုန္တိ အာဒိသု၊ ကိ ဣဒေ နမေ အဓိဂတံ ဟာလံ ဒါနိ ပကာသိတုံ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ ကရုဏေ၊ ကရိတော်း အနက်၌၊ အာဂတောယေဝ၏။ ကိ ဣဒေ၊ ဆင်းရဲပြုပြင် သဖြင့်။ မေ ဓယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ အဓိဂတံ၊ သိတော်မူအပ်သောတရား ကို၊ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပကာသိတုံ၊ ဟောကြား အံ့သောငှါ၊ ဟာလံ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဣဒါနိ အယံ ဤသည်ကား၊ တသ၊ ထိုမေသဒ္ဒါ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဘဂ္ဂေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ ဖြာဘိစွာဘုရားသည်၊ တသ သမေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ သံဝိဇ္ဇေန၊ အကျဉ်း အားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိ အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်ဟု၌၊ သမ္ဘောဒေ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိသည်မှ၊ ဝုဋ္ဌေဝ၊ ရှေးဦးကသာလျှင်၊ အနဘိသမ္ဘုဇ္ဈသေ၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို ထိုးထွင်း၍ မသိသေးသော၊ ဗောဓိသတ္တသော ဝ၊ ဘုရား သောင်းသည်သာလျှင်၊ သတောသ ဣ သေ၊ ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣတိ အာ ဒိသု ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ သာမိ အတ္ထော၊ သာမိ အနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ဣဓ ဝါ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ သာမိ အတ္ထော ဧဝ၊ သာမိ အနက်သည် သာလျှင်တည်း။ မမ ဣ၊ ငါ၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက် တည်း။ ယော ယံ သော အယံ မေသဒ္ဒေါ၊ ထိုမေသဒ္ဒါကို၊ မေ၊ ငါ၏၊ တေနဝုညေ

နေ့ထိုကောင်းမှုကြောင့်၊ ဈာတိစေ့ဣသိ လည်းကောင်း၊ မေမယ္ယာ၏ဇနကဖြစ်သော ဒီဃာစေ့ဣသိသဘောရှိသော ကိုယ်အာဇာနိရှိသည်၏ ဘဝတော်ဖြစ်၏။ ဈာတိစေ့ဣသိသည်းကောင်း၊ ဥဘာယတ္ထာ၊ ဗုဒ္ဓနှစ်ပါးသော ဝုဒ္ဓိလည်း(သမ္ဘဝ)ကို တမ္ဘောစပ်အပ်၏။ သေသံကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝတ္ထုနယမေဝေ့ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဒေါ်ဣသိဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ တာယဒေါ တာယ၊ ထိုနတ်သွီးသည်၊ ပဏ္ဍိုလိုခြင်းဌါနေ့ လိုရှိ၍ မေးအပ်သော အနုက်ကို၊ ဗျာကတော်ဖြေကြားအပ်သည် ရှိသော်၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောသက်တော်ရှိသော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မ၊ ထင်ရှားသည်၊ ဝိဇ္ဇာရေနေ့ ဇေတုလိအားဖြင့်၊ ဓမ္မံတရားတော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ သာ ဒေသနာ ထိုဒေသနာသည်၊ သင်ရိုဝါရယ၊ အခြံအရံပရိသတ်နှင့်တကွသော၊ တသ္မာ ဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သမီး၊ အား၊ သတ္တိကာ၊ အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ထေရော၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မ ထေရ်သည်၊ တတော၊ ထိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ၊ ဣဒေ သ ထေ ပြည်သို့၊ အာဂတ္တွာ၊ ကြွလာခဲ့၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံ ဝတ္ထုံ၊ ထိုအကြောင်း အဓိပ္ပတ္တိကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား အား၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်ပေ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုမ၊ ထင်ရှား လျှောက်ကြားသောစကားကို၊ အဓိပ္ပတ္တိ၊ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမ္ဗဇ္ဇ ပရိသာယ၊ ရှေတော်ကြီးမှာကား သို့ ရောက်လာသော ပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ အကျယ်အားဖြင့် ဟောကြားတော်မူ၏။ ပနဲ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဂါထာ၊ ၀ယ၊ ဂါထာချည်းကို သာလျှင်၊ သင်္ဂီတိ၊ သင်္ဂီယနာသို့၊ အာရုဠှာ၊ ဟောင်အပ်ပြီ။ ဈာတိ၊ ဣသိပြီး ဆုံးခြင်းကို၊ ဒဠ္ဍီ၊ ဖွဲ့အပ်၏။ ။ ။ ပဌမပရိဋ္ဌိမာနဝတ္ထုနှာ၊ ရှေးဦးစွာသော ပရိဋ္ဌိမာနဝတ္ထု၏ အဖွင့်စကားရပ်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းလို့ ရောက်ပြီ၊ ။

---

[၆] [၁-ပိဋ္ဌဝဂ်-၂-ဒုတိယပိဋ္ဌိမာနဝတ္ထု။]

☞/ ပိဋ္ဌေ ဝေ ဌိယမယာ ဈာနံ၊ ပိဋ္ဌေ ဝေ ဌိယမယံ ဣသိ အစရိ၊ သော ဝိမာနဝတ္ထု သည်၊ ဒုတိယပိဋ္ဌိမာနံ၊ နှစ်ရမြောက်သော ပိဋ္ဌိမာနဝတ္ထု တည်း။ ။ တ ဿ၊ ထိုဒုတိယပိဋ္ဌိမာနဝတ္ထု၏၊ အဓိပ္ပတ္တိ၊ စ၊ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာ စ၊ အနုက်၏ အဖွင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဌမ၊ ပဌမပိဋ္ဌိမာနဝတ္ထု၌ ဝတ္ထုနယေ နေ ဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်

သာသျှင်၊ဝေဒိတမ္ဗာဟယိ အပ်၏။ အပယ်ပုန်ကြီ ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ဝိသေ သောအထူးတည်း။ သာဝတ္ထိဝါသီနှင့်သာဝတ္ထိပြည်ဌနေသော၊ ကောဇ ဝယောက်သော၊ ဇုတ္တိမိန်းမသည်၊ အတ္တနော၏မိမိ၏၊ ဝေဟင်အိမ်သို့၊ ဝိဏ္ဏာသမားတွမ်းခံခြင်းအကျိုးငှါ၊ပရိဗ္ဗိုဗင်လေသော၊ ကော်ဟာပါးသော၊ ထေရုံမထေရ်ကို၊ ပဿိတွား၊ဖြင်၍၊ ပသန္နစိတ္တား၊ကြည်ညြိသော စိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊တသထေရသားထိုမထေရ်အား၊ အာသနံ၊နေရာကို၊ဒေတ္တိ၊ ပေးလှူသည်ရှိသော်၊အတ္တနော၏မိမိ၏၊ ပိဋ္ဌိ၊အင်းပျဉ်ကို၊ ဥပဓိ၊အထက်၌၊ နိသဝတ္ထေန၊ညှိုးသော အဆင်းရှိသော အဝတ်ဖြင့်၊ အတ္ထရိတ္ထသခင်း၍၊ အခဒါသိကိရ၊ပေးလှူသတတ်။ တေန၊ထိုကောင်းမှုကြောင့်၊ တသား၊ထို နတ်သမီး၊အား၊ ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာယ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝေဠုရိယမယံ၊ကျောက်မျက်ရွှဲဖြင့်ပြီးသော၊ ပလ္လင်ဝိမာန်၊ ပလ္လင်ဘုံပျံ နတ်ဗိမာန်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ဖြစ်၏။ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ပိဋ္ဌိ၌ ဝေဠုရိယ မယန္တိ၊အာဒိ၊ပိဋ္ဌိ၌ဝေဠုရိယမယံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္တုံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ။

၇။(မဟာနုဘာဝေ၊ကြီးသောတန်ခိုး၊အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊နတ်သမီး၊ ဝေဠုရိယမယံ၊ကျောက်မျက်ရွှဲစင် အတိသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဥဗ္ဗေဓံ၊ပြန့် ပြောကြီးကျယ်စွာသော၊ တေ၊သင်နတ်သမီး၏၊ ပိဋ္ဌိ၊ပလ္လင်သဏ္ဌာန်တဲ့ ဗိမာန်သည်၊မနောဓာတ်စိတ်၏သျှင်ဖြန့်ခြင်းကဲ့သို့ လျှင်မြန်ခြင်းရှိသည်ဖြစ် ၍၊ယေနကာမံ၊သင်နှင့်သမီး၏အလိုအား၊လျော်စွာ၊ဂန္ဓတိ၊သွား၊ရောက် နိုင်၏။ ဝိဇ္ဇု၊လျှပ်စစ်နွယ်သည်၊အဋ္ဌ ကူဋံ၊ရဲရဲခြင်းခြင်းနီမြန်း၊သောဆည်း ဆာချောင်ဖြင့်ဘစ်အပ်သော တိမ်ညွှန့်ကို။ ဩဘာသသိဒ္ဓ ဝ၊ ထွန်းပလေ သကဲ့သို့၊အာလက်တော၊နှင့်ခ်ဖြစ်သောတန်းဆာတို့ဖြင့် တင့်တယ်စွာတန်း ဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ မလ္လဝေ၊နှင့်ခ်ဖြစ်သော နှစ်သက် ဘွယ်သော အရောင်ရှိသော နတ်ပန်းတို့ကို ပန်ဆင်ခြင်းရှိ ထသော၊သု ဝဏ္ဏေ၊နတ်ခ်ဖြစ်သောကောင်းသော၊ဝတ်တို့ကိုဝတ်ဆင်လေ့ရှိထသော၊ တွံ၊သင်နတ်သမီးသည်၊ ဣမံ ပိဋ္ဌိ၊ဤပလ္လင်ဗိမာန်ကို၊ ဩဘာသယိ၊ထွန်း လင်းတောက်ပစေ၏။ ။(မဟာနုဘာဝေ၊ကြီးသော တန်ခိုး အာနုဘော် ရှိသော၊ ဒေဝိ၊နတ်သမီး၊ ကေန၊အာဘယ်သို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊ တေ၊သင်နတ်သမီး၊အား၊ တောဒိသော၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊အရောင်အဆင်းသည်၊ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း၊ကေန၊အာဘယ်သို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊သင်နတ်သမီး၊အား၊ ဇုဟ၊ဤ

တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌လေ့ကျင့်မာန်း ရဒေဝပုတ္တသားအား ရဒေဝပုတ္တသားသည် ဗုဒ္ဓတို့ ပြည့်ရုံသနည်း။ ကေနနှင့် အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တောသင်းသားမနုသော ဝိယာမစိတ်ဖြင့်နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေဟေစိုး အလုံးရုံကုန်သော၊ ဘောဂါစပေသုံးဆောင်ခံစားအပ်သောအဝတ်တန်းဆာအစရှိသောနှစ်သက်ခြင်း၏ အဆောက်အဦး အထူးတို့သည်လည်း၊ ဥပဓိနှင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း)။ (မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သမီး၊ တံသင်နတ်သမီးကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊ ငါမေး၏။ မနုဿဘူတာ၊ လူတို့၌ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တွံသင်နတ်သမီးသည်၊ ကိ ဘည်အာဘယ်သို့သသောရှိသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးလေသနည်း။ ကေနနှင့်အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တွံသင်နတ်သမီးသည်၊ ဝေဓလိတာ နုဘာဝ၊ ဤသို့ထွန်းတောက်ပသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကေနနှင့်အဘယ် ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တော၊ သင် နတ်သမီး၏၊ ဝဏ္ဏာဝေ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ကြွင်းမဲ့ညီသုံ့အလုံးရုံသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်သနည်း၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ။

(မောဂ္ဂလာနေနှင့် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်ဖြတ်သည်၊ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဗုဒ္ဓဒေဝပလံ၊ ကြီးကျယ်ဖြန့်ပြောသောအကျိုး သည်၊ ယသသကမ္မသ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပဋိဘာဂ၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ကို၊ ဗုဒ္ဓပလံ၊ ဗုဒ္ဓပလကာ၊ ရေ့နေ့ ၊ မေးအပ်သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်သာသျှင်၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။) (မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အာဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿသု၊ လူတို့၌၊ မနုဿဘူတာ၊ လူပရမတ္တ၊ ဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ အဇ္ဇဂတ၊ နံ၊ အခါ၌သို့ဝင်ရောက်လာကုန်သော ဇဋ္ဌိသည်ရဟန်းတို့အား၊ အာသနကံ၊ နေရာအင်းပျဉ်ငယ်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ ဒက္ခိဏောယျ၊ မြတ်သောအလှူကိုခံယူခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် မြတ်တို့ကို၊ ပဋ္ဌပဘိဒ္ဓိတေန၊ ပေါ်ပေါ်သော တည်ခြင်းရှိသောရှိခိုးခြင်းဖြင့်၊ အဘိဝါဒယိ၊ ရှိသေစွာ ရှိခိုးခဲ့ဘူး၏။ အဇ္ဇလိကံ၊ လက်အုပ် ချီခြင်းအမှုကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏။ ယထာနုဘာဝံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာအင်အားရှိသည်

အားလျော်စွာ၊ ဒါနဟူသော်မိမိအစဉ်ရှိသောလှူတွယ်ဝတ္ထုကိုလည်း၊အဒါသိုမ
ပေးလှူခဲ့ကုန်ပါ၏။) (၂)မဟာနုဘာဝကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊
ဘိက္ခုမြတ်ရဟန်း၊တောနယိုရှေးဘဝ၌ ပြုခဲ့ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
မေအာက္ခန္ဓပ်အား၊တောဒီသောဤသို့သဘောရှိသော၊ဝဏ္ဏာ၊အရောင်
အဆင်းသည်၊ စာတောမြတ်၏၊ တောနယိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံ
ကြောင့်၊ မေအာက္ခန္ဓပ်အား၊ ဤဝေဠုဝတီတောဝတိ သာနတ်ပြည်၌၊ လေ့ဝမာန်
ရအာပ်ခံစားအပ်သော၊သုစရိတဟုလည်းဒါနဒေစဉ်ရှိသောကုသိုလ်ကံ၏အကျိုး
သည်၊ဤဤတိုပြည်ရုံ၏၊ တောနယိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
မေအာက္ခန္ဓပ်အား၊မနုသောဝိယာဒိတ်ဖြင့်နှစ်သက်ခြင်းအင်္ဂါနှင့်သော၊
ယေဘုယျအားဖြင့်ပဲ ဥဿုံအသုံးရုံကုန်သော၊ ဘောဂါစပ်အာဝတ်တန်းဆော
အစဉ်ရှိသော နတ်ဖြစ်သော အသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊ဥပဓိနှင့်ဖြစ်
ကုန်၏။) (၃) (၃)မဟာနုဘာဝကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု
ရှင်ရဟန်း၊ တော အာရှင်ဘုရားအား၊ ကိုယ်ကျွန်ုပ်မိမိ အာက္ခန္ဓပ်ဖြေကြားပါ၏။
မနုဿဘုတာ၊လူပရမတ္ထအဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ အပတ်အာက္ခန္ဓပ်
သည်၊ယံပုညံအာကြင်နာခြင်းအင်းပျဉ်ကိုလှူခြင်းဆွမ်းတောင့်ကိုလှူခြင်း
ရှိသမျှ ရှိခိုးခြင်းစသော ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိပြုခဲ့ကုန်၏။ တောနယ
ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊အပတ်အာက္ခန္ဓပ်သည်၊ဇဝံဇလိ
တာနုဘာဝမျှသို့ထွန်းတောက်ပသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသည်၊အမှန်
ဖြစ်၏။ တောနယိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊မေအာက္ခန္ဓပ်၏
ဝဏ္ဏာစပ်အာရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဇ္ဇုဒိသာခပ်သိမ်းကုန်သော
အာခုပ်ချက်နှာတို့ကို၊ဩဘာသတိပြုပြုပြောင်ပြောင်ထွန်းတောက်ပစေ
နိုင်၏။ ဤတိုပြုသို့ဝိယာဘာသိပြောကြားပေ၏။ ။)

(၁) ဝတ္ထုထိုဂါထာတို့တွင်၊ ဝေဠုရိယမယနှင့်ဝေဠုရိယမယံဟူသည်
ကား၊ဝေဠုရိယမဏိမယံ၊ကြောင်မျက်ရွဲစင်ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော၊ဝေဠု
ရိယမဏိနာမ၊ဝေဠုရိယမဏိမည်သည်ကား၊ ဝေဠုရိယပဗ္ဗတသား၊ဝေ
ဠုရိယအမည်ရှိသောတောင်၏ လည်းကောင်း၊ ဝေဠုရိယဂါမသား၊ဝေ
ဠုရိယအမည်ရှိသောရွာ၏လည်းကောင်း၊အဝိဒူရေ၊အနီးဌာဝေဠုနကမဏိ
ဖြစ်သောပတ္တမြားတည်း။ ၊တသ၊ထိုပတ္တမြား၏၊ ဝေဠုရိယဂါမဌာနေ
ဝေဠုရိယ အမည်ရှိသော ရွာ၏အနီးဌာ ဖြစ်သောအရပ်ဌာ အာကာရော
တည်ရာသည်၊အတ္ထိကိ၊ရှိသတတိ၊ဝေဠုရိယသား၊ ဝေဠုရိယအမည်
ရှိသောရွာ၏၊အနီ၊ဝေ၊အနီးဌာ၊ဘဝတ္တာပန်ဖြစ်သည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်ကား၊

ဝေဠုရိယနွယ်ဝေ။ ဝေဠုရိယဟူသောအမည်သည်သာလျှင်ပညာယိတ္ထေ။ ထင်ရှားပြီ။ တံသဒိသဝတ္ထုနိဘတာယ။ ထိုဝေဠုရိယမည်သောပတ္တမြား၏အရောင်အဆင်းနှင့်တူသော အရောင်အဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေဝလောကပါ။ တာဝတိံသာထက်နက်ရှာ၌လည်း၊ အသ။ ထိုကြောင့် မျက်ရှေ့ခံ၏ တထေဝနာမံ။ ထိုနှင့်တူသော အမည်သည်သာသည်သာလျှင်၊ ဇာတံ။ ဖြစ်၏။ ယထာတံ။ ဥပမာအားဖြင့်ကဲ့သို့ နည်း။ ဟူမူကား၊ မနုဿလောကေ။ လူ့ပြည်၌၊ လဒ္ဓနာမဝသေန။ ရေးဝင်သောအမည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေဝလောကေ။ နတ်ပြည်၌၊ ဒေဝဂုတ္တာနံ။ နတ်သားနတ်သမီးတို့၏၊ နာမံ။ အမည်သည်၊ ဇာတံ ယထာ။ ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ ။ တံပန။ ထိုဝေဠုရိယမည်သောပတ္တများကျေးကျွန်သည်ကား။ မယှရိဝဏ္ဏံ ဝါ ဥဒေါဠိ လည်မြေး အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝါယသပတ္တာ ဝဏ္ဏံ ဝါ။ ကျီးတောင် အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သိနိဒ္ဓဝေဏုပတ္တာ ဝဏ္ဏံ ဝါ။ စိမ်းစိုသော ဝါးရွက် အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣဒေ ပန။ ဤ အရာ၌ကား။ မယှရဂိ ဝ ဝဏ္ဏံ ဝါ။ ဥဒေါဠိ လည်မြေး အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိ၏ ဟု၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ။ သသံ။ ကြွင်းသော၊ သဗ္ဗံ။ အားလုံးရုံ သောစကားရပ်သည်။ ပဌမဝိဘတ္တိနေ။ ရှေးဦးစွာသောဝိဘာဇနဝတ္ထု၌၊ ဝုတ္တ သဒိသဝသေန။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ။ဣတိ။ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။ ။ ဒုတိယပိဋ္ဌ ဝိဘာနဝဏ္ဏနာ။ ဒုတိယပိဋ္ဌ ဝိဘာနဝတ္ထု၊ အားဖွင့်သည်၊ နိဒ္ဒိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

[B] [၁-ပိဋ္ဌဝဂ်-၃-တတိယပိဋ္ဌဝိဘာနဝတ္ထု။]

၈ ပိဋ္ဌနွယ်သော ဝဏ္ဏမယနွယ်။ ပိဋ္ဌနွယ်သောဝဏ္ဏ မယ်ဟူသော ဝတ္ထု၊ သည်၊ တတိယ ပိဋ္ဌဝိဘာနံ။ သုံးခုမြောက်သော ပိဋ္ဌဝိဘာန ဝတ္ထု၊ တည်း။ ။ တာသ။ ထိုတတိယပိဋ္ဌဝိဘာနဝတ္ထု၏။ ဝတ္ထု။ အစ္စုပ္ပတ္တိ သည်၊ ရာဇဂဟေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ သရ ဒ္ဒိတံ။ ဖြစ်၏။ ။ကိရ။ အကျယ်ဆိုဦး၊ ။ အာညတရော။ တပါးသော၊ ဒိဏာသ ဝတ္ထေရော။ ခုဟန်ရှာ မထေရ်သည်၊ ရာဇဂဟော။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဟာယ။ ဆွမ်းခံခြင်းငှါ။ ။ စရိတ္တာ။ သွား၍၊ ဘတ္တံ။ ဆွမ်းကို၊ ဂဟေတ္တာ။ ဆောင်ယူခဲ့၍၊ ကာလေ။ မွန်းတည့်အခါသည်၊ ဥပဂတေ။ နီးလတ်သော်၊ ဘတ္တကိစ္စံ။ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စကို၊ ကာတုကာမော။

ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကော်ဇာခုသော၊ ဝိဝဒုန္ဒါခုဂေဟံမှင့်အပ်သော တံခါးရှိသောအိမ်သို့၊ ဥပသက်မိကာပ်တော်မူ၏။ တသို့ပန်ဂေဟာ ထိုအိမ်၌ကား၊ ဂေဟာသာမိနီ၏အိမ်ရှင်မဖြစ်သော၊ ဇာတ်ကိုမိန်းမသည်၊ သဒ္ဓါ ပသန္နာ၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ထေရဿမဟေ ရ၏၊ အာကာရုံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူလိုသောအခြင်းအရာကို၊ သလ္လက္ခေတွာ၊ ကောင်းစွာမှတ်၍၊ ဘုန်း၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊ ထေ၊ ကြွတော်မူပါကုန်လော။ ဆုတောင်းပြုနေရာ၌၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်တော်မူ၍၊ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်း ကိစ္စကို၊ ကရောထ၊ ပြုတော်မူပါကုန်လော၊ ဆုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထာ၊ ဆင့်၍ ဣ နောမိပဒေ၊ ဘဒ္ဒပီဌ၊ ကြွမ်းနယ်ဖြင့်ပြီးသော အင်းပျဉ်ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပီတဝဏ္ဏေ၊ ရွှေသောအင်းရှိသော အဝတ်ကို၊ အတ္ထရိတွာ၊ ခင်း၍၊ နိရပေက္ခပရိစ္စာဂဝသေန၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသောစွန့်လွှတ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူပြီ။ မေ၊ ဣကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံ ပုညံ၊ ဤအင်းပျဉ်ကို လှူရသောကောင်းမှုသည်၊ အာယတိံ၊ နောင်သောအခါ၌၊ သောဝဏ္ဏာ ပီဌပဒိုလာဘဏ္ဌာယ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောအင်းပျဉ်ကိုရခြင်းအကျိုး၌ပြစ္စယော၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ဆုတိ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌနဿ ဆုတောင်းခြင်းကိုလည်း၊ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အထ၊ ထိုနေ့ခါ၌ ထေရေ၊ ရဟန္တာမဟာထေရ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအင်းပျဉ်၌၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဋ္ဌံ၊ ဝေ ဝိတ်ကို၊ ဝေါဝိတွာ၊ ရေဆေး၍ဥဒ္ဓရိယ၊ ထ၍၊ ဂဏ္ဌေ၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊ ဣဒံ အာသနံ၊ ဤအင်းပျဉ်နေရာကို၊ တုမှာကံ ယေဝ၊ အရှင်ဘုရားတို့အားသာလျှင်၊ ပရိစ္စတ္တံ၊ စွန့်လွှတ်ပြီ၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ် အား၊ အနုဂ္ဂဟာယ၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၌၊ ပရိဘုဥ္ဇထ၊ သုံးဆောင်တော်မူပါကုန်လော၊ ဆုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်ထား၏။ ထေရော၊ ထေရ်သည်၊ တာသာ၊ ထိုမိန်းမအား၊ အနုဂဟမ္ပါယ၊ ကရုဏာစဉ်သနားသဖြင့်၊ တံ ပိဋ္ဌံ၊ ထိုအင်းပျဉ်ကို၊ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ခံတော်မူ၍၊ သံဃဿ ဒေတိ၊ သံဃာအား၊ ဒုါပေသိ၊ လှူစေ၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အပဇေန၊ တပါးသော၊ သင်ယောနေ၊ ကံကာလ ၌၊ အညတရေန၊ တပါးသော၊ ရောဂေန၊ အနာသည်၊ ဥဒ္ဓါ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ၊ ရုံးတော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ‘ဘိက္ခာ ဝတိ’ သာဝဝေ၊ တာ ဝတိ’ သာနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏လတ်။ ဆုတိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးရုံသော စကားရပ်ကို၊ ပဋ္ဌပေ ဝိမာနဝတ္ထုနာယံ၊ ရှေးဦးစွာသော ဝိဋ္ဌဝိမာနဝတ္ထု၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊

ဝေဒိတဗ္ဗံ။သိဒ္ဓာတ်၏။ တေနမ္ပိ ကြောင့်။ ပိဋ္ဌနှေသုဝဏ္ဏမယံ ဥဇ္ဇာဂရံ။(ပ)။ ဝဏ္ဏောစတေသဗ္ဗဒိသာ ပဘာသတိတိ။-ပိဋ္ဌနှေသုဝဏ္ဏမယံဥဇ္ဇာဂရံ။(ပ) ။ ဝဏ္ဏောစတေသဗ္ဗဒိသာပဘာသတိဟု၍ ရတ္တံ။ဆိုအပ်ပြီ။ ဟောနုဘာဝေ။ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ ဒေဝိ။နတ်သမီး။ သောဝဏ္ဏမယံ။ သင်္ဘောစင်အတိသာယျင်ဖြစ်သော။ ဥဇ္ဇာဂရံ။ ပြန့်ပြောကြီးကျယ်စွာသော။ တေ။ သင်နတ်သမီး၏။ ပိဋ္ဌိ။ လွှင်သည်။ မနောဇဝံ။ စိတ်၏လျင်မြန်ခြင်းကဲ့သို့လျင်မြန်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေနကားမံ။ ဆင်နတ်သမီး၏အလိုဆန္ဒအားလျော်စွာ။ ဆ ဆ တိ။သွား၏။ ။ ဝိဇ္ဇ။ လျှပ်စစ်နွယ်သည်။ အာ ဟု ကဲ့။ ဆည်း။ သာ။ ရောင် ဖြင့်တပ်သော တိမ်ညွှန့်ကို။ သြဘာသသိ ဟု ဝ။ ထွန်းလင်းတောက်ပစေ သကဲ့သို့။ အ။ လက်။ တေ။ နတ်ဥ ဖြစ်သောဝန်း ဆာတို့ ဖြင့်ဝင့်ဝယ်စွာတန်း ဆာ ဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော။ လျှဝရေ။ နတ်ဥ ဖြစ်သော ပန်းတို့ကို ပန်ဆင်ခြင်းလည်းရှိထ သော။ သုဝ ဏ္ဏ။ နတ်ဥ ဖြစ်သော အဝတ်အရံတို့ ဖြင့် ကောင်းသော အဝတ်အရံလည်း ရှိထ သော။ တွံ။ သင်နတ်သမီးသည်။ ဣမံ ပိဋ္ဌိ ဟု ပလွင်ကို။ သြဘာသတိ။ ထွန်းလင်းတောက်ပစေ၏။ ။ ဟောနုဘာ ဝေ။ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ ဒေဝိ။ နတ်သမီး။ ကေန။ အဘယ် သို့သ ဘောရှိသောကုသိုလ်ကံ။ ကြောင့်။ တေ။ သင်နတ်သမီး အား။ ဇေ ဘ ဒိ သော။ ဟု ကဲ့သို့တွန်း တောက်ပသော သ ဘောရှိသော။ ဝဏ္ဏော။ အရောင် အဆင်းသည်။ ဇောတောဖြစ်သနည်း။ ။ ကေန။ အဘယ်သို့ သ ဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်။ တေ။ သင်နတ်သမီး အား။ ,ဣ ဟု ။ တာ ဝ တိ သာနတ် ပြည်၌။ လ ဟု မာနံ။ ဇေ အပ်သော။ သုစ ရိ တ ဝ လံ။ သုစ ရိုက် ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်။ ဣ ဟု တိ။ ပြည့်စုံတိ သနည်း။ ။ ကေန။ အဘယ်သို့သ ဘောရှိသော ကံကြောင့်။ ။ တေ။ သင်နတ်သမီး အား။ မနသော ဝိယ။ စိတ်ဖြင့်နှစ်သက် ဖြတ်နိုး အပ်ကုန်သော။ ။ ယေ ကေစိ။ အလုံးစုံကုန်သော။ ဘောဂါ စ။ သုံး ဆောင်ခံစား အပ်ကုန်သော အဝတ်တန်းဆာတို့သည်လည်း။ ဥ ပ ဋ္ဌ ဟိ။ ဖြစ် ကုန်သနည်း။ ။ ။ မဟာနုဘာ ဝေ။ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ ဒေ ဝိ။ နတ်သမီး။ ။ တံ။ သင်နတ်သမီး ကို။ ။ ပုဏ္ဏ ဝ မိ။ ငါမေး၏။ ။ မ နုဿ ဘူ တ ။ လူ တို့၌ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ။ တွံ။ သင်နတ်သမီးသည်။ ကိံ ပုညံ။ အဘယ်သို့သ ဘော ရှိသော ကုသိုလ်ကံကို။ ။ အ ကာ သိ။-ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ ။ ကေန။ အဘယ်သို့ သ ဘောရှိသောကံကြောင့်။ ။ တွံ။ သင်နတ်သမီးသည်။ ဇ ဝံ ဇ လိ တာ နုဘာ ဝေ။ ဤ၌ ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်။ ဇ သိ။ ဖြစ်သနည်း။ ။ ကေန။ အဘယ်သို့သ ဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်။ ။ တေ။ သင်နတ်သမီး

ဏ်။ ဝဏ္ဏာဝစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ အလုံးစုံသောအရပ်
ဆယ်မျက်နှာ တို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ စေနိုင်သနည်း။
ဤတို့ဤသို့ပုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ။

ဂ။ မောဂ္ဂလာနေနု၊ လက်ဝဲတော်ရံ အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ပုန္တိ
တာ၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊
သာဓုတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဤဝိပလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယခုသ
ကမ္မသ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏။ ဝလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဋ္ဌ
သိခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ မေးအပ်သော၊ တံကမ္မံ ထိုကံကို၊ ပုဗ္ဗာပုဗ္ဗာ
ကာရေနေဝ၊ မေးအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်။ ဝိယကာသိ၊
ပြေကြားပြီ။ ။မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊
ရှင်ရဟန်း၊ ယေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးအား
ဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝေဠုလိတာနုဘာဝါ၊ ဤသို့ထွန်းတောက်ပ
သောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဤဝိပလံ ဤအကျိုးသည်၊ မမ၊
အကျွန်ုပ်၏၊ အပ္ပသဒ္ဓ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ ကမ္မသ၊ ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝလံ၊
အကျိုးတည်း။ ။မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊
ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿသု၊ လူတို့၌၊ မနုဿဘူတာ၊ လူ
ပရုမဏ္ဍအဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဝုဏ္ဏမာယ ဇာတိယာ၊ ရှေးသောကိုယ်
၏အဖြစ်၌၊ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ ဝိရဇံ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာ
မှုန်အညစ်အကြေးမှကင်းထိသော၊ ဝိပ္ပသန္နံ၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိထသော၊
အနာဝိလံ၊ ကာမဝိတက်အစရှိသော နောက်ကျခြင်းလည်းမရှိသော၊
ဘိက္ခုံ၊ ရဟန္တာမထေရ်ကို၊ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ရ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
ပဿန္နာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေဟိ သကေဟိ၊ မိမိဥစ္စုံးဖြစ်
, ကုန်သော၊ ပါဏိဘိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ တသ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပိဏ္ဍ၊ အင်းပုဏ
ဍ်ကို၊ ဒေ၊ ဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူးပါ၏။ ။မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနု
ဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ ဝေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံ
ကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဘောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊
အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော
ကုသိုလ်ကံကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဒုဝေ၊ ဤတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌
လ ဒ္ဓမာနံ၊ ရအပ်သော၊ သုစရိတပလံ၊ ဒါနအစရှိသော ကုသိုလ်ကံ၏
အကျိုးသည်၊ ဒုဏ္ဏတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကံကြောင့်၊
မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ မနုဿေ ဝိယ၊ စိတ်ဖြင့်ချစ်မြတ်နိုး အပ်ကုန်သော၊

၂၅ ။

ဘောဂါစပ်-အသုံးအဆောင်ဟိုသည်လည်း၊ ဥပဓိနှင့်ကြစ်ကုန်၏။ မဟာနွံ
ဘာဝကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခုမှရင်ရဟန်း၊ တောရင်ပင်
ဘုရားအား၊ အကျွာမိုးအကျွန်ပ်ဖြေကြားပါ၏။ မနုဿဘုတာမလူ၏အပြစ်
သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ အမှတ်မအကျွန်ပ်သည်၊ ယခုဤမြေကြီးအကြင်နေရာ
အင်းမျှဥ်ကိုလှုပ်ခြင်းအစရှိသောကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသမပြုခဲ့ဘူး၏။ တနေ
ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အပတ်အကျွန်ပ်သည်၊ ငယ်ငယ်လေ
တာနှဘာဝါ၊ ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘောရှိသည်၊ အမှိုး
ဖြစ်၏။ တနေ့ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေအကျွန်ပ်၏
ဝဏ္ဏာဝစအားရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒီသာ-အလုံးရုံသောဓာရဝ
မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ-ထွန်းလင်းတောက်ပ စေနိုင်၏။ ဤတို့ဤသို့
အကျွာမိ-ဖြေကြား၏။ ။ ယုပ်ဌမဝါထေယံ-ပဌမဝါထေဒ္ဒ၊ ဝုဋ္ဌိမာယ-ဇာတိ
ယာမနုဿလောကေတိ-အာဒိ-ဝုဋ္ဌိမာယ-ဇာတိယာမနုဿလောကေ ဤသို့
အစရှိသော၊ ယဉ္စပနဝစနံ-အကြင်စကားကိုကား၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်
ပြီ၊ ဣဒေ ဝစနေ-ထိုစကားဌ၊ ဇာတိ-ရုပ်၏ဇာတိနာမ်၏ဇာတိကို၊ ဒ္ဝိဟိ-နှစ်
ပါး၊ ကုန်သော၊ ခန္ဓေဟိ-ရူပကွန္ဓာသင်္ခါရကွန္ဓာတို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဟိတာ-ရေ
တွက်အပ်၏။ ။ ဤတိ-အာဒိသု-ဤသို့အစရှိကုန်သော ပါဠိတို့ဌ၊ သင်္ခတလက္ခ
ဏေ-သင်္ခတတရားတို့ကို ဖွဲ့ကြောင်းလက္ခဏာဌ။ ပဝတ္တော-ဖြစ်သော၊
ဇာတိသဒ္ဒေါ-ဇာတိသဒ္ဒါသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ နိဝတ္တာနာမသမ္ဘဝ-ဇာတိ
အာဒိသု-နိဝတ္တာနာမသမ္ဘဝ-ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့ဌ၊ နိကာယေ-
အပေါင်းဟူသောအနက်ဌ၊ ပဝတ္တော-ဖြစ်သော၊ ဇာတိသဒ္ဒေါ-ဇာတိသဒ္ဒါ
သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ နိဝတ္တာနာမ- နိဝတ္တနာမည်ရှိသော၊ သမ္ဘဝ-ဇာတိ-
ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ ယံမာတုကုစ္ဆိသ္မိံ ပဋမံစိတ္တုပ္ပန္နံ ပဋမံဝိညာဏံ
ပါတုဘူတံ-ဘဒုပါဒါယသာဝသဇာတိ-အာဒိသု-ယံမာတုကုစ္ဆိသ္မိံ ပဋ
မံစိတ္တုပ္ပန္နံ ပဋမံဝိညာဏံပါတုဘူတံ ဘဒုပါဒါယသာဝသဇာတိ ဤသို့
အစရှိသော ပါဠိတို့ဌ၊ ပဋိသန္ဓိယံ-ပဋိသန္ဓေဟူသောအနက်ဌ၊ ပဝတ္တော-
ဖြစ်သော၊ ဇာတိသဒ္ဒေါ-ဇာတိသဒ္ဒါသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ မာတုကုစ္ဆိသ္မိံ-အမိ
ဝမ်းဌ၊ ယံပဋမံစိတ္တံ-အကြင်ရှေးဦးစွာဖြစ်သောစိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်ကုန်
သို့ရောက်၏။ ။ ယံပဋမံဝိညာဏံ-အကြင်ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ဆဲသော ဝိညာဉ်
သည်၊ ပါတုဘူတံ-ထင်ရှားဖြစ်၏။ ။ တံ-ထိုရှေးဦးစွာသောဝိညာဉ်စိတ်ကို၊
ဥပါဒါယ-အစပြု၍၊ အဿသတ္တ-ဿ-ထိုသတ္တဝါ-အား၊ သာဝ-ဇ-ထို
ပဋိသန္ဓေသည်သာလျှင်၊ ဟေ-တိ-ဖြစ်၏။ ။ အကျိုတ္တော-အနုပဂုဏ္ဍောဇာတိ

ဝါးဒနာတိအာဒီသုအကြင်တော်အနုပကုဋ္ဌောဇာတိဝါဒေနဉ္စိသို့အစဝိုးသေ ပါဠိတော်ရှိ၊ကုဋေလေးမျိုးဟူသောအနက်၌ပဝတ္တောဖြစ်သော၊ဇာတိသဒ္ဒေါ၊ ဇာတိသဒ္ဒါသည်၊အတ္ထိမဂ္ဂဝိ၏၊ဇာတိဝါဒေနမေးမျိုးအနွယ်ကို ဖွဲ့၍ဖြစ်သော စကားဖြင့်၊အကြင်တော်မမပစ်ပယ်အပ်၊ အနုပကုဋ္ဌောမကဲ့ရဲ့အပ်၊သမ္ဘတိ ဇာတောအာနန္ဒဟေတိသတ္တောတိအာဒီသုသမ္ဘတိဇာတောအာနန္ဒဟေတိ သတ္တောဉ္စိသို့ အစဝိုးသော ပါဠိတော်ရှိ၊ ပသုတိယံသသားဖွားခြင်း အနက်၌ ပဝတ္တောဖြစ်သော၊ ဇာတိသဒ္ဒေါ၊ဇာတိသဒ္ဒါသည်၏ အတ္ထိမဂ္ဂဝိ၏အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊သမ္ဘတိဇာ၊တာ၊ယသုဖွားစသောဖြစ်သော၊ဟေတိသတ္တောဟုဆုံး လောင်းသည်၊ကေဠိဇာတိ နွေပါဇာတိယောဘိအာဒီသု၊ကေဠိဇာတိ နွေပါ ဇာတိယောဉ္စိသို့ အစဝိုးသော ပါဠိတော်ရှိ၊ ဘဝေဘဝဟူသော အနက်၌ ပဝတ္တောဖြစ်သော၊ ဇာတိသဒ္ဒေါ၊ဇာတိသဒ္ဒါသည်၊ အတ္ထိမဂ္ဂဝိ၏၊ကေဠိ ဇာတိ၊တာ၊ရသောဘဝကို လည်းကောင်း၊ နွေပါဇာတိယော၊နှစ်ခုံသော ဘဝတို့ကို လည်းကောင်း၊ အနုသသုဝိ၊အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့ ၏၊ဟုဝေါ၊ဤအခ်ာ၌လည်း၊ ဘဝေဘဝ၊ဘဝဟူသော အနက်၌သာလျှင်၊ ဇာတိသဒ္ဒေါ၊ဇာတိသဒ္ဒါကို၊ ဒဠ္ဌဇ္ဇေ၊မတ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဝုရိမာယ ဇာတိယာ ဝုရိမသ္မိံ ဘဝေ၊ရှေးဖြစ်သောဘဝ၌ အနန္တရာတိ တော၊အခြားမဲ့ဖြစ်၍ လွန်ပြီးသော၊ ဝုရိမေ၊ရှေးဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝေ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ဟုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ တိ ယုတ္တံ၊ထိုစကားသင့်၏၊ဟုဒံ၊ဤဝုရိမဇာတိယာဟူသောဝုန်သည်၊ဘုမ္မတ္ထေ၊ သတ္တမီအနက်၌၊ကရဏဝစနံ၊ကာရိယားပိဘာဂ်ရှိသော ဝုန်တည်း။ မနုဿ လောကတိဟုဒံ၊မနုဿလောကေဟူသော ဤဝုန်ကို၊ရာဇဂဟံ၊ရောဇဂြိုဟ် ဂြည်ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ဆိုရ၏၊ ဟိသဒ္ဒံ၊ထိုစကားသည် မှန်၏၊ ဟုဓေ၊ဤအခ်ာ၌၊ သြကာသလောကော၊သတ္တဝါတို့၏ဖြစ်ရာ သြကာသ လောကကို၊အဝိဒ္ဒေတောဝ၊အလိုရှိအပ်၏၊သတ္တလောကောပန၊သတ္တလော ကကိုကား၊ မနုဿေသုမနုဿဘူတာ ကိဟ္ဟမ်နာ၊မနုဿေသုမနုဿဘူ တာဟူသော၊ဤပါဠိဖြင့်၊ ဝဇ္ဇောယေဝ၊ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

။ အဒ္ဒသ ဒ္ဒိ၊အဒ္ဒသံဟု သည်ကား၊ အဒ္ဒကွဲ၊ဖြင်ပြု၊ ဝိရေဇ ဒ္ဒိ၊ဝိရေဇံဟု သည်ကား၊ ဝိဂတရာဂါဒိရေ၊ဇတ္တာ၊ကင်းပြီးသောရာဂအစရှိသောကိလေ သာမြူ၊ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရေဇံ၊ကင်းပြီးသော ရာဂအစရှိသော ကိလေသာ မြူ၊သည်းရှိ၏သော၊ ဘိက္ခု ဒ္ဒိ၊ဘိက္ခုံ ဟူသည်ကား၊ ဘိန္ဒ ကိလေသတ္တာ၊ဗျာဟ်ဆီး၊အပ်ပြီးသောရာဂအစရှိသော ကိလေသာရှိသည်

ဏ်အဖြစ်ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ဗျက်ဆိုးအပ်ပြိုးသောရာဂအစဂ္ဂိုဏ်သော ကိလေသာဂ္ဂိုဏ်သောရဟန်းကို။ သဗ္ဗသော=အချင်းခပ်သိမ်း၊ ကိုယ်လေသကားလုသိယာဘာဝေန=ကိလေသာတည်းဟူသော ချော်ချားခြင်းမဂ္ဂိုသည်ဏ်အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိပ္ပသနာစိတ္တတာယ=ကြည်လင်သောစိတ်ဂ္ဂိုသည်ဏ် အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိပ္ပသနာ=အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော စိတ်ဂ္ဂိုး၏ အနာဝိလ သက်ပွတားယ=ကာမဝိတက်စသော မိစ္ဆာဝိတက်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိတက်ဂ္ဂိုသည်ဏ် အဖြစ်ကြောင့်။ အနာဝိလံ=နောက်ကျခြင်းလည်း မဂ္ဂိုထသော၊ စ=ဆက်၍ဆိုဦး အံ့။ ဣဏ=ဤပုဒ်တို့တွင်။ ပုရိမံပုရိမံ=ရှေးရှေးဖြစ်သော၊ ပဒံ=ပုဒ်သည်။ ပစ္ဆိမသဒ္ဒေ=ပစ္ဆိမသ=နောက်နောက်ဖြစ်သောပုဒ်ဏ်။ ကာရဏာ ဝစနံ=အကြောင်းကို ပြုသောစကားတည်း။ ဝိဂတရာဂါဒိ ရဇ္ဇာ=ဂ.ခ.င်ပြိုးသောရာဂအစဂ္ဂိုသော ကိုယ်သာမြ။ အညစ်အကြေး ဂ္ဂိုသည်ဏ်အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိရုဇ်ဝိရုဇမည်ဏ်။ ဘိန္နကိုယ်လသ=ဗျက်ဆိုးအပ် ပြိုးသောရာဂအစဂ္ဂိုသော ကိုယ်လသာဂ္ဂိုသည်ဏ် အဖြစ်ကြောင့်။ ဘိက္ခု=ဘိက္ခုမည်ဏ်။ ကိုယ်လသ ကာလုသိယာ=ကိုယ်လသာ တည်းဟူသော လှုပ်ချောက်ချားခြင်း မဂ္ဂိုသည်ဏ်အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိပ္ပသနံ=ဝိပ္ပသနာမည်ဏ်။ ဝိပ္ပသနာ မာနတ္ထာ=ကြည်လင်သော စိတ်ဂ္ဂိုသည်ဏ် အဖြစ်ကြောင့်။ အနာဝိလံ=အနာဝိလမည်ဏ်။ ဣတိ=ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ=မှတ်အပ်ဏ်။ ဝါ=တနည်းကား၊ ပစ္ဆိမံပစ္ဆိမံ=နောက်နောက်ဖြစ်သော၊ ပဒံ=ပုဒ်သည်။ ပုရိမသဒ္ဒေ=ရှေးရှေးဖြစ်သောပုဒ်ဏ်။ ကာရဏာ ဝစနံ=အကြောင်းကိုပြုသော စကားတည်း။ ဘိက္ခု ဂုဏာ ယောဂတော=ကိုယ်လသာကို ဗျက်ဆိုးခြင်း တည်းဟူသော ဘိက္ခုဂုဏ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိရုဇ်=ဝိရုဇမည်ဏ်။ ဟိသစ္ဆံ=ထိုစကားသည် မှန်ဏ်။ ဘိန္နကိုယ်လသော=ဗျက်ဆိုးအပ်ပြိုးသော ကိုယ်လသာဂ္ဂိုးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘိက္ခု=ဘိက္ခုမည်ဏ်။ ဝိပ္ပသနာ ဘာဝတော=ကြည်လင်သော စိတ်ဂ္ဂိုသည်ဏ် အဖြစ်ကြောင့်။ ဘိက္ခု=ဘိက္ခု မည်ဏ်။ ဟိသစ္ဆံ=ထိုစကားသည် မှန်ဏ်။ ကိုယ်လသ ကာလုသိယာ ဘာဝေန=ကိုယ်လသာတည်းဟူသော လှုပ်ချောက်ချားခြင်း မဂ္ဂိုသည်ဏ်အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိပ္ပသနာမာနသော=ကြည်လင်သော စိတ်ဂ္ဂိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘိက္ခု=ဘိက္ခုမည်ဏ်။ အနာဝိလသက်ပွါ ဘာဝတော=နောက်ကျခြင်းဂ္ဂိုသော ကာမဝိတက်စသောမိစ္ဆာဝိတက် မဂ္ဂိုသည်ဏ်အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိပ္ပသနံ=ဝိပ္ပသနာမည်ဏ်။ ဣတိ=ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ=မှတ်အပ်ဏ်။ ဝါ=တနည်းကား၊ ရာဂရဇော ဘာဝေန=ရာဂတည်းဟူသော ကိုယ်လသာမြ။ မဂ္ဂိုသည်ဏ် အဖြစ်ကြောင့်။

ဝိရုဒ္ဓနှင့်ဝိရုဒ္ဓဟူ၍၊ ဝတ္ထုဆိုအပ်၏။ ဒေါသကာလုသိယာဘာဝေနဒေါ သတည်းဟူသော လှုပ်ချောက်ချားခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပ္ပ သန္ဓနှင့်ဝိပ္ပသန္ဒီဟူ၍၊ ဝတ္ထုဆိုအပ်၏။ မောဟာဘာဝေနမောဟ တည်းဟူသော နှောက်ရှက်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာဝိလနှင့် အနာဝိလံဟူ၍၊ ဝတ္ထုဆိုအပ်၏။ ဇော်ဘူတောဃဿ ဣသိဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝေ မဏ္ဍဇာတာမဟောက်မပြုနိုင်သော အားဖြင့်၊ ဘိက္ခုနာမ၊ ဘိက္ခုမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘိက္ခုနှင့်၊ ဘိက္ခုဟူ၍၊ ဝတ္ထု ဆိုအပ်၏။ အဒါသဟနှင့် ဣဿေ၊ အဒါသဟံဟူသော ဤဝုန္ဒ၌ အဒါသိ အဟနှင့် အဒါသိ အဟံဟူ၍၊ ပဒဿေ ဒေါ၊ ဝုန်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတမ္မောပြုအပ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူပြီ။ ပိဋ္ဌနှင့် ပိဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုခြေး ဘာဝလူဖြစ်သော အခါ၌၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သန္ဓိကေ၊ အထံ၌၊ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင် ရှားရှိသော၊ ဘဒ္ဒပိဋ္ဌံ၊ ကြီးမြတ်နွယ်ဖြင့် ခက်အင်သော အင်းပျဉ်ကို၊ ပသန္နာဘ၊ ပသန္နာဟူသည်ကား၊ ကမ္မဗလသဒ္ဓါယ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်း ဟူသော သဒ္ဓါတရားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရတနတ္ထယသဒ္ဓါယ၊ ရတနာသုံးပါး တို့၏ဂုဏ်ကို ယုံကြည်ခြင်းဟူသော သဒ္ဓါတရားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်လင်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေတ ပါဏိတိ၊ သေတပါဏိတိ ဟူသည်ကား၊ အညံ၊ တပါးသော သူကို၊ အနာထာ၊ ပေတွာ၊ မစေခိုင်းမူ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ ဥပနိယ၊ နီးသို့ဆောင်၍၊ ပိဋ္ဌံ၊ အင်းပျဉ်ကို၊ ပညာ ပေတွာ၊ အင်း၍၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူပြီ။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ။

ဤ၌ဤဂါထာ၌လည်း၊ ဝိရုဒ္ဓဘိက္ခု၊ ဝိပ္ပသန္နမနာဝိလနှင့် ဣမိနာ ဝိရုဒ္ဓ ဘိက္ခု၊ ဝိပ္ပသန္နမနာဝိလံဟူသော ဤပဒ၌ဖြင့်၊ ခေတ္တသမ္ပတ္တိ၊ ခေတ်၏ပြည့်စုံ ခြင်းကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ပသန္နာတိ ဣမိနာ၊ ပသန္နာဟူသော ဤပါဒ၌ဖြင့်၊ စိတ္တ သမ္ပတ္တိ၊ စိတ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ သေတပါဏိတိ ဣမိနာ၊ သေတပါဏိတိဟူသော ဤပါဒ၌ဖြင့်၊ ပယောဂသမ္ပတ္တိ၊ ပယောဂ၏ပြည့်စုံ ခြင်းကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ (ကိ)ထိ၊ ထိုမှတပါး၊ ပသန္နာတိ ဣမိနာ၊ ပသန္နာဟူ သော ဤပါဒ၌ဖြင့်၊ သက္ကစ္စဒါနံ၊ သက္ကစ္စဒါနလည်းကောင်း၊ အနုပဟစ္စဒါနံ၊ အနုပဟစ္စဒါနလည်းကောင်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ဣမေဒေါ ဒါနဂုဏာ၊ ဤ နှစ်ပါးကုန်သော ဒါနကျေးဇူးတို့ကို၊ ဒဿိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏။ သေတပါဏိ ဣတိ ဣဿ ဣမိနာ၊ သေတပါဏိတိ ဟူသော ဤပါဒ၌ဖြင့်၊ သဟတ္ထေန၊ မိမိလက် ဖြင့်၊ ဒါနံ၊ ပေးလှူခြင်းတည်းဟူသော သဟတ္ထိကဒါနလည်းကောင်း၊ အနု

ပရိဋ္ဌဒါနံ။မစ္ဆနံပစ်သကဲ့သို့ပေးလှူခြင်းတည်းဟူသောနေ့ပရိဋ္ဌဒါနလည်း ကောင်း၊ဤတိုးဤသို့၊ ဤမေဒွေဒါနဂုဏာ။ ဤနှစ်ပါးကုန်သော ဒါနကျေးဇူး တို့ကို၊ ဒသိတာ။ပြုအာပ်ကုန်၏။ နိသိဒနကာလညုတာယား နေထိုင်ခြင်း ကာလကို သိသည်၏ အပြစ်ကြောင့်၊ ပိတာဝတ္ထသား။ရှေ့သောအဆင်းရှိ သောပုဆိုးကို၊အတ္ထရဏောနမ်ခင်းခြင်းဖြင့်၊စိတ္တိကတ္တာဒါနံ။အရိုအသေပြု၍ ပေးလှူခြင်းလည်းကောင်း၊ ကာလေနမ်သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောကာလ ဌိုဒါနံ။ပေးလှူခြင်းတည်းဟူသော ဒါနလည်းကောင်း၊ ဤတိုး၊ဤသို့၊ဤမေ ဒွေဒါနဂုဏာ။ဤနှစ်ပါးကုန်သောဒါနကျေးဇူးတို့ကို၊ဒသိတာ။ပြုအာပ်ကုန် ၏၊ဤတိုး၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ။သိအာပ်ကုန်၏။(သေသံ။ကြွင်းသောစကားရပ် သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ။ဆိုအာပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။) ။ (တတိယပိဋ္ဌ ဝိမာနဝတ္ထုနှာ၊ သုံးခုမြောက်သော ပိဋ္ဌဝိမာနဝတ္ထု၊ အာဘွေ့ သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊) ။

[B] [၁-ပိဋ္ဌဝဂ်-၄-စတုတ္ထပိဋ္ဌဝိမာနဝတ္ထု။]

<u>ပိဋ္ဌန္တေ</u>ဝေ<u>ဠုရိယမယဿ</u>ဟိ ဣဒံဝိမာနံ၊–<u>ပိဋ္ဌန္တေ</u>ဝေ<u>ဠုရိယမယံ</u> ဟူသော ဤဗိမာန်သည်၊ စတုတ္ထပိဋ္ဌဝိမာနံ။လေးခုမြောက်သော ပိဋ္ဌဝိမာန ဝတ္ထု၊ တည်း၊ ဣမသ္မိံ။ဤစတုတ္ထ ဝိမာနဝတ္ထု၏လည်း၊ ဝတ္ထု။အကြောင်း အမျိုးပေါ်တို့သည်၊ ရာဇဂဟေ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ သမုဋ္ဌာတံ။ဖြစ်၏။ တံ။ထို စတုတ္ထပိဋ္ဌဝိမာနဝတ္ထုကို၊ ဒုတိယဝိမာနနဝ။ဒုတိယ ပိဋ္ဌဝိမာနဝတ္ထုပြင့် သာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗံ။သိအင်၏။ ဟိသစ္စံ။ထိုစကားသည်မှန်၏၊နိသဝတ္ထေန။ ညှိသောအဆင်းရှိသောပုဆိုးဖြင့်၊ အတ္ထရိတ္တာ။ခင်း၍၊ပိဋ္ဌသား။အင်းပျဉ် ကို၊ဒိန္နတ္တာ။လှူအာပ်သည်၏အပြစ်ကြောင့်၊ ဣဓိဃသာ။ဤနတ်သမီး အား လည်း၊ ဝေဠုရိယမယံ။ကျောက်မျက်ရွဲညှိဖြင့်ပြီးသော၊ ဗိမာနံ။ဗိမာန် သည်၊နိဗ္ဗတ္တံ။ဖြစ်၏။ သေသံ။ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ပဌမဝိမာနေ။ ပဌမဝိမာနဝတ္ထုတွင်။ ဝုတ္တသဒိသံ။ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောစကားနှင့်တူ၏။ တနေ။ ထိုကြောင့်၊ ပိဋ္ဌန္တေ ဝေဠုရိယ မယံဥဿာရံ(ပ)ဝဏ္ဏောစတော သဗ္ဗဒိသာ ပဘာသတိ ဟိ။ပိဋ္ဌန္တေ ဝေဠုရိယမယံဥဿာရံ(ပ)ဝဏ္ဏောစတော သဗ္ဗဒိသာ ပဘာသတိ ဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ ([illegible]ဟာနုဘာဝေ၊ကြီးသောဘုန်းအာ နုဘော်ရှိသော၊ဒေဝိနတ်သမီး၊ ဝေဠုရိယမယံ။ကျောက်မျက်ရွဲညှိအဝတ် သာလျှင်ပြီးသော၊ဥဿာရံ။ပြန့်ကြောကြီးကျယ်သော၊တောဝယ်နတ်သမီး၏၊

ဝိဇ္ဇံပလ္လင်သည်၊ မနောဝေဝံစိတ်၏လျှင်မြန်ခြင်းကဲ့သို့ သျှင်မြန်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေနကာမံသင်နတ်သမီး၏အလိုအားလျော်စွာ၊ဂန္ဓာတိသွားနိုင်၏။ ဝိဇ္ဇုပ္ပမာလျှပ်စစ်နွယ်သည်၊ အာဒ္ဒကဂူဝံ့သည်းဆသည်းဆောရောင်ဖြင့် တပ်အပ်သောတိပ်ညွှန့်ကို၊ ဩဘာသသိဒ္ဓေါ၊ထွန်းလင်းတောက်ပစေသကဲ့သို့၊ အလက်တေနတ်တန်းဆောတို့ဖြင့်တန်းဆောဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ မလျှင်ရေနတ်ပန်းတို့ကို ပန်ဆင်ခြင်းရှိ၏။ သုဝဏ္ဏေ၊ကောင်းသော အာဝတ်အရုံရှိ၏။ တံ့သင်နတ်သမီးသည်၊ဣမံပိဋ္ဌံ၊ဤလျှင်ကို၊ ဩဘာသသိ၊ထွန်းလင်းတောက်ပစေ၏။ မြဟာနုဘာဝေ၊ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊နတ်သမီး၊ ကေန၊ အာဘယ်သို့သ၊ ဘာရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊သင်နတ်သမီးအား၊ ဣဒေ၊ဤဘဝ၊ ဣဒ္ဓိ၊ ဣဒ္ဓိ၊ ဣဒ္ဓိ ဣဒ္ဓိ ဣဒ္ဓိ

ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပဋ္ဌံ။ သိုခြင်းငါအလိုရှိ၍ မေးအပ်သော၊ တံကမ္ပံ။ ထိုကုသိုလ်ကံကို။ ပုဗ္ဗာပုဗ္ဗာကာရေနေဝ။ မေးအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် သာ သျှင်၊ ဝိယာကာသိ။ ဖြေကြားပြီ။ (၂)။ မဟာနုဘာဝ။ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု။ ရှင်ရဟန်း၊ ယန္တ။ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးအားဖြင့်၊ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧဝံ။ လိ။ တာနုဘာဝါ။ ဤသို့ထွန်းတောက်ပသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အမှိ။ ဖြစ်၏။ ဆုဒ်ပလံ။ ဤအကျိုးသည်၊ မမ။ အကျွန်ုပ်၏၊ ဣတိ ဩ/ဥ/ ၁ အပ်ပြီ။ သ။ အနည်းငယ်မျှသော၊ ကမ္မ။ ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ။ အကျိုးတည်း။ မဟာနုဘာဝ။ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု။ ရှင်ရဟန်း။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿသု။ လူတို့၌၊ မနုဿ။ ဘူတာ။ လူ ပရိမဏ္ဍ။ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဝုဏ္ဏမာယ။ ဝေတိယာ။ ရွှေဘဝ၌၊ မနုဿ။ လော။ ကေ။ လူ့ပြည်၌၊ ဝိ။ ဇ်။ ရာဂ။ အစရှိသော ကိလေသာမြို့အညစ်အကြေးလည်းမရှိထ။ သော။ ဝိပ္ပသန္နံ။ ကြည်လင်သောစိတ်နှလုံးလည်းရှိထ။ သော၊ အနုဝိလံ။ ဟ။ ပ။ ဝိ။ ဟ။ ကပ်မိ ဆွဲဝိ။ ဟ။ ကပ်မရှိခြင်းကြောင့်မနောက်ကျ။ ထ။ သော၊ ဘိက္ခု။ ရှင်ရဟန်းမြတ်ကို။ အာဒ္ဒသံ။ မြင်၏။ ။ အဟံ။ အ။ ကျွန်ုပ်သည်၊ ပသန္နာ။ လည်းကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေဟိ။ သ။ ကေဟိ။ မိမိ၏ဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါ။ ဟိ။ ဝိ။ လက်တို့ဖြင့်၊ ပိဏ္ဍ။ အင်းပျဉ်ကင်း၊ တ။ သ။ တို့ရဟန်းအား၊ အဒါသိ။ ပေးလှူခဲ့ကုန်၏။ ။ မဟာနုဘာဝ။ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု။ ရှင်ရဟန်း၊ တေန။ ထိုသို့သော်ရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ။ အကျွန်ုပ်အား၊ ဣဒေ။ ဤ။ ဤသို့သော်ရှိသော၊ ဝ။ ဏ္ဏော။ အရောင် အဆင်းသည်လည်း။ ဟောတေ။ ဖြစ်၏။ ။ တေန။ ထိုသို့သော်ရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ။ အကျွန်ုပ်အား၊ ဣဒေ။ ဤ။ ဤသို့ဝ။ ဏ္ဏ။ ဘာ ဝတ် သ။ ဒုတ်ပြည်၌၊ ဝ။ ဏ္ဏ။ မာ နိ။ ရအပ်သော၊ သုစရိတ။ ဟ။ ကုသိုလ်။ ဟ။ ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဒုစ္စရိတ။ ပြည်ရုံ၏။ ။ တေန။ ထိုသို့သော်ရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ။ အ။ ကျွန်ုပ် အား၊ မနုဿေ။ ဝ။ ဝိ။ ယာ။ ဖိတ်ဖြင့်နှစ်သက်ခြင်းအင်ကုန်သော၊ ယေ။ ကေ။ စိ။ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါ။ စ။ နတ်ဥစ္စာ ဖြစ်သော ဒေ။ သုံ။ အ။ ဆောင်တို့သည် လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ။ မဟာနုဘာဝ။ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု။ ရှင်ရဟန်း၊ တေ။ ရှင်ပင်ဘုရား အား၊ ဒုက္ခ။ ဝိ။ အကျွန်ုပ်ဖြေ ကြား၏။ ။ မနုဿ ဘူတာ။ လူပရိမဏ္ဍ။ အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ အ။ ဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယံ။ ပ။ ယံ။ အကြင်နေရာ အင်းပျဉ်ကို ပေးလှူခြင်း အစရှိသော ကုသိုလ်ကံကို။ အ။ ကာ။ သိ။ ပြုခဲ့ကုန်၏။ ။ တေန။ ထိုသို့သော်ရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အ။ ဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧဝံ။ လိ။ တာ။ နုဘာ ဝ။ ဤသို့ထွန်းတောက်

ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အမှန်ဖြစ်၏။ တောနေ ထိုသို့သဘောရှိ သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေအာကျွန်ပ၏ ဝဏ္ဏာဃအားရောင်အဆင်း သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒီသာ-အလုံးရုံသောအရေပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာ သတိ-တွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်၏။ ဣတိဣတိသို့၊ အကျွမ်း-ပြောကြား ပါ၏။]။

ဟိ-ဆက်၍ဆိုဦးအုံ့၊ ထွေ-ဤဝိမာနဝတ္ထုခ၏ နိလဝဏ္ဏနု-ညီသော အဆင်းရှိသောဝုဆိုးဖြင့်၊အတ္ထရိတွား-ဆင်း၍၊ပိဋ္ဌသမားင်းပျဉ်ကဲ့၊ဒီနွတ္တား-လျှံ အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒါသာဒိ-ဤနတ်သမီးအားလည်း၊ဝေဠု ရိယယေား-ကျောက်မျက်ရွှဲဖြင့်ပြီးသော၊ဝိမာန်-ဝိမာန်သည်၊နိဒ္ဒတ္တား-ဖြစ်၏။ တေနေ-ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ပိဋ္ဌဏ္ဏေ ဝေဠု ရိယမယ ဣ-ပိဋ္ဌဏ္ဏေ ဝေဠု ရိယမယံ ဟု၍၊ အာဒိတောအစ၍၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ အာဂတံ-လာ၏။ သသံ-ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊တတိယသဒ်သမ-တတိယပိဋ္ဌဝိမာနဝတ္ထု နှင့်တူသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိတသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ-ထိုတတိ ယပိဋ္ဌဝိမာန ဝတ္ထုခ၌၊ဝတ္ထုနယေနေ-ဝ-ထိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အဏ္ဏော-အနက်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော-သိအပ်၏။ (၊စတုတ္ထပိဋ္ဌဝိမာနဝတ္ထုနှာ-လေးခုမြောက်သော ပိဋ္ဌဝိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊ နိဒ္ဒိတာ-ပြီးခြင်းလို့ ရောက်ပြီ။)။

---

[၃] [၁-ပိဋ္ဌဝဂ်-၅-ကုဋ္ဌရဝိမာနဝတ္ထု၊]

) ကုဋ္ဌရော တေဝ ရောရောဟောတိ ဣတိ-ကုဋ္ဌရောတော ဝ ရောရောဟောဟု သော၊ ဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ ကုဋ္ဌဝေါမာနုံ-ကုဋ္ဌရဝိမာနဝတ္ထု၊ တည်း-ဥပုဒ္ဒတ်-ဖြစ်ကြောင်းအဋ္ဌုပ္ပတ္တိသည်၊ ကာ-အာဘယ်နည်း။ ဘဂဝါ-ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ ရာဇဂဟေ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဂေလန္ဓကနိဝါပေ-ဂျင်္ဂန်းက်တို့ကို အစာပေးရာဖြစ်သော၊ဝေဠု ဝနေ-ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟ ရတိ-နေတော်မူ၏။ အထ-ထိုသို့နေတော်မူ-သောအခါ၌၊ ဂေဟဒ္ဒါ-ဝ-သံ-တနေ့ သည်၊ ရာဇာဂဟနဂရေ-ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌၊ နက္ခတ္တံ-နက္ခတ်ပွဲသဘင်ကို၊ လော သိတံ-ကြွေးကြော်အပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ နဂရေ ဝိထိယော-မြို့တော် ကြီး၏ခရီးတို့ကို၊သောဝေတ္တေ-သုတ်သင်ရှင်းလည်း၍၊ဝါလုကံ-ငွေရောင် အဆင်းနှင့်တူသောသဲကို၊ဝိကိရိတွာ-ကြဲ၍၊လာဇပဋ္ဌမာနိ-ပေါက်ပေါက် လျှင်ငါ.ခုမြောက် ရှိကုန်သော၊ ပုဖွါနိ-ပန်းတို့ကို၊ ဝိကိရိ သု-ကြဲကုန်၏။

ဂေဟာနွါရေးဂ၀ဏ္ဏနွါရေးအိမ်တံခါးတိုင်း အိမ်တံခါးတိုင်းမှ၊ကဒလိယောစေ၊ ဌက်ပျောပင်ဘို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏားဃရေစေ၊ရေပြည့်အိုးတို့ကိုလည်း ကောင်း၊ ဌပေသုံ့ထားကုန်၏။ ယထာဝိဘဝံ- စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည်အား လျော်စွာ၊ နာနာဝိဟာဂ ဝဏ္ဏာဝိစိတ္တာ-အထူးထူးသော တင်နှစ်သက်ဘွယ် ဆန်းကြယ်သောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဝ/ဝ ဝ ဝ ဝ ဝ ဝ ကာဒယော-တံခွန်ကုက္ကား မလေးပွါးစသည်ဘို့ကို၊ ဥဿာပေသုံ- ဖိုက်ထောင်စေကုန်၏။ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံသော၊ ဇနော-လူများအပေါင်းသည်၊ အတ္တနော အတ္တနော ပိမိမိ၏ဝိဘဝါနုရูပ်-စည်းစိမ်အား လျော်စွာ၊ သမဏ္ဍိတပသာဒိတောဟု-ကောင်းစွာ ဆင်ယင်ခြင်း-ဒီးပြီးသောဝတ်စားတန်းဆာ ဆင်ယင်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နက္ခတ္တကီဠံ-နက္ခတ်ပွဲသဘင်ကစားခြင်းကို၊ ကိဠိမဏ္ဍိုး-ထူးပျော်ပါး ကစား၏။ သကသနဂရံ-ရောဇာ-ကြီးဟာပြည်အလုံးသည်၊ ဒေဝနဂရံ ဝိယ-နတ်ပြည်ကဲ့သို့၊ အာလက်တပဒ္ဒိယတ္တံ-တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သည်၊ အားဟာသိ-ဖြစ်ပြီ။ အထေ-ထိုအခါ၌ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်၊ ပုဗ္ဗစရိတာဝ-သနေ-ရှေးဦးလွန်ကျော်ခဲ့ဘူးသည်၏အစွမ်းအား ဖြင့်၊ မဟာဇနသမူ-လူများအပေါင်း၏၊ စိတ္တာနုရက္ခဏတ္ထာ-စိတ်ကိုအစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဂုဏဘဝနတော-ဂုဏ်ကောင်းတို့၏နန်းတော်ရှေ့ နိုက္ခမိတ္တာ-ထွက်တော်မူ၍၊ မဟာဇနမျှား-စွဲသော၊ ပရိဝါရေန-အခြံအရံ စစ်သည်ဗိုလ်ပါဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဟာတာ-မဟာဇနကြီးမြတ်စွာသော၊ ဂုဏာနုဘာဝေန-မင်း၏တန်ခိုးအာနုဘော်တော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဇဂ-ရေနန်ပြန်ပြောသော၊ သိရိသောဘဂ္ဂေန-အသရေ၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ နဂရံ-မြို့ကို၊ ပဒက္ခိဏံ-လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ဂဟေတိ-ပြု၏။ ။

တေနစသမယေနယထိ-အခါ၌လည်း၊ ရာဇဂဟပဝါသိနိ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ၌နေလေ့ရှိ-သော၊ ကောဃတယောက်သော၊ ကုလဓိတာ-အမျိုးသမီး-သည်၊ ရညော-မိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏၊ တံဝိဘဝသမ္ပတ္တိ-ဣ- ထိုကြီးကျယ်ပြန့်ပြာ သောမင်းစည်းစိမ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သိရိသောဘဂ္ဂ-အာသ ရေ၏တင့်တယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရာဇာနုဘာဝ-မင်း၏တန်ခိုးအာနု ဘော်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ ပသိတ္ဝာ-မြင်လတ်၍၊ အနေ-ရှိယဲ-ဒုတိယ-ကိုတိ ဇာတာ-ဖွံ့ဖြိုးသည်ရှိသော်လည်း ဖြစ်ဖြစ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝိဒ္ဓိသဒိ သာ-နတ်တို့၏ တန်ခိုးအာနုဘော်တော်နှင့်တူသော၊ အယံ-ဝိဘဝသမ္ပတ္တိ- ဣ-ကြီးကျယ်သော မင်း၏စည်းစိမ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ကိဒိသေန-အဘယ်

သို့သကောဟိုးသော။ ကမ္ဘုနာဟုသိုလ်ကံကြောင့်၊ လက္ခတိနုခေါ်ရေပါလေ
သနည်း။ဤတိ၏ကျိသို့၊ ပဏ္ဍိတသမားတို့ပညာရှိဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော
သူတို့ကို၊ပုန်ဆန်မေး၏။ ဟေ့ထိုပညာရှိ ဟုသမုတ်အပ်သော သူတို့သည်
တ သမ္ပတ်ထိုအမျိုးသွင်းအား၊ကထေ သုံ့ဖြေကြားကုန်၏။ ဘဒ္ဒမုခိုသတို့သွင်း၊
ဝုည ကမ္ဘုနာမမ်ားကောင်းမှုကံမည်သည်၊ စိန္တာမယမဂ်သဒိသံ့စိတ်အကြံ
ကိုပြီးစေနိုင်သော စိန္တာမယပညာမြားနှင့်တူ၏။ကပ္ပရုက္ခသဒိသံ့ပေးဒေသော
ပင်နှင့်လည်းတူ၏။ ခေတ္တသမ္ဘတ္တိယာဝ-အာသူခံဝုဋ္ဌိ၊လ် တည်းဟူသော
ခေါ်၏ပြည့်ခုံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊စိတ္တသမ္ဘတ္တိယာဝ-စိတ်စေတနာ
၏ပြည့်ခုံခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သတိ-ရှိသော်၊သံယံ-အကြင်အကြင်
သို့သော ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို၊ ပဏ္ဍေတွာ-တောင့်တ၍၊ ကရောတိ-
ပြုသည်ဖြစ်အံ့။။ဝံတံ-ထိုထိုသို့သော ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို၊ နိပ္ဖါဒေ
တိ-ယာ-ပြီးစေတတ်သည် သာလျှင်တည်း။။ အပိစ-ဆင်စစ်သော်ကား၊
အာသနဒါနေန-နေရာ အင်းပျဉ်ကိုလှူခြင်းကြောင့်၊ ဥစ္စာကုထိနတာ-ဖြင့်
ဖြတ်သော အမျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။။အနုဒါနေန-
ဆွမ်းလှူခြင်းကြောင့်၊ ဗဟသမ္ဘတ္တိပဒိုလာဘောဃနိအား၏ ပြည့်ခုံခြင်းကို
ရခြင်းသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။။ဝတ္ထုဒါနေန-အဝတ်လှူခြင်းကြောင့်၊ ဝဏ္ဏ
သမ္ဘတ္တိပဒိုလာဘော-အဆင်း၏ပြည့်ခုံခြင်းကိုရခြင်းသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်
၏။။ယာနဒါနေန-ယာဉ်ဘိနဝ်စသည် ကိုပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ သုခ်ခရိသော
ပဒိုလာဘောချမ်းသာခြင်း အထူးကိုရခြင်းသည်၊ဟောတိ-ဖြစ်၏။။ဒီပဒါ
နေန-ထီခိုး တန်ဆောင်ကိုလှူခြင်းကြောင့်၊စက္ခု သမ္ဘတ္တိပဒိုလာဘောမ်သ
စက္ခုပညာစက္ခုနှစ်ပါး၏ပြည့်ခုံခြင်းကိုရခြင်းသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။။အာ
ဝါသဒါနေန-ကျောင်းအရိပ်အာဝါသကို ပေးလှူခြင်းကြောင့်၊သမ္ဘသမ္ဘတ္တိ
ပဒိုလာဘော-အသုံးရုံသော အတွင်းအပ အသုံး အဆောင်တို့၏ ပြည့်ခုံ
ခြင်းကိုရခြင်းသည်၊ဟောတိ-ဖြစ်၏။။ဤတိ-ဤသို့ ကထေသုံ့ဖြေကြားကုန်
၏။။သာ-ထိုအမျိုး သမီးသည်၊ တံကထံ-ထိုပညာရှိတို့ ဖြေကြားသော
စကားကို၊သုတွာ-ကြား၍၊ဒေဝ သမ္ဘတ္တိနတ်တို့၏စည်းစိမ်သည်၊ ဤတောမ
ဤမင်း စည်းစိမ်ထက်၊ ဥဠာရော-ပြန့်ပြား ကြီးကျယ်သည်၊ ဟောတိ
မ-ဖြစ်ရောင်တကား။။ဤတိ-ဤသို့ တတ္ထ-ထိုနတ်၏စည်းစိမ်၌ စိတ္တံ-
စိတ်ကို၊ပဋိပဇ္ဇ-ပတ္တွာ-ဖြစ်စေ၍၊ဝုည ကိရိယာယ-ဒါနသီလအစရှိသောဝုည
ကိရိယဝတ္ထု၌၊အာဘိဝိယ-အလွန်လျှင်၊ ဥဿာဟဇာတာ-ဖြစ်သောအား
ထုတ်ခြင်းရှိသည်၊အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။။ ။/

၁ မာတာပိတာရောစမ်းအမိအဘတို့သည်လည်း၊ အသားထိသတို့သမီး အား၊ အာဟာဠိုမ်ား အစာမရှေသေးသော၊ ဝတ္ထုယုဂ်ဟုဆိုးအရုံကို လည်း ကောင်း၊ နဝပိဋ်အာသစ်စက်စက်ဖြစ်သောအင်းပျဉ်ကို လည်းကောင်း၊ ကော်ဘာရသောပုဒုမကာသာပမ်းကြာပုဒုမ္ဘာစည်းဂ့ိ လည်းကောင်း၊သပ္ပိမဒု သက္ခရုတဏ္ဍုလသီရာ နိစ်ထောပတ်ချားသကာ ဆန်နှဲ့ရည်တို့ဂ့ိ လည်း ကောင်း၊ ပရိဘောဂဝတ္ထုယမ်းဆုံးဆောင်စိမ့်သောဌ၊ ပေသေသုံ့ပြိုစေကုန် ၏၊သားထိုအမျိုးသမီးသည်၊ တာနိ်းထိုဝတ္ထု၊တို့ကို၊ဒိသွားမြင်၍၊အဟု ဆုံ။ ငါသည်လည်း၊ ဒါနုံ့အလျှကို၊ ဒါဝုကာမား-ပေးလှူလိုဏ်း၊ မေ-ငါ့အား၊ အယဉ္စ ဒေယျဓမ္မော-ဤလှူဘွယ် ဝတ္ထု၊ကိုလည်း၊ ပဋိလဒ္ဓေါ-ရအာပ်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တုဋ္ဌမာနသာ-နှစ်သက်ဝမ်းသာသော စိတ်ရှိသည့် ဖြစ်၍၊ ဒုဘိဟဒိဝသေ-နှစ်ရက် ပြောက်သောနေ့၌၊ ဒါနုံ-လှူဘွယ်ဝတ္ထု၊ကို၊သင်္ဃ ကိုးစိုးခုင်၏၊အပ္ပေါဒကမရုပါယာသံ-နည်းသောရေရှိသော ချိုမြိန်သော အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော နို့ဆွမ်းကို၊ သမ္ဘာဒေတွေးပြီးစေ၍၊ တသေးထိ ဆွမ်း၏၊ ပရိဝါရဘာဝေန-အခြံအရံ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အညမ္ပိ-တပါး-လည်း ဖြစ်သော၊ ဗဟုံ-များစွာသော၊ ခါဒနီယဘောဇနီယံ-ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ ပဒုယာ-ဒေတွေ-စိုင်း၍၊ ဒါနဂ္ဂေ-အလှူတင်းကုပ်၌၊ ဂန္ဓပရိဘဏ္ဍံ-နံ့သာ ဖြင့်ထုံမွှန်းသည်ကို၊ကတွေ-ပြု၍၊ ဝိကသိတပဒုမပတ္တကိဠဏ္ဍ ကောသရော ပ-သောဘိုးတော်သု-ကားကားစွင့်စွင့် ပွင့်ခြင်းသို့ရောက်သော ပဒုမာကြာ ချပ်ဝတ်မှုံ့တို့ဖြင့် တင့်တယ်ကုန်သော၊ ပဒုမေသု-ပဒုမာကြာတို့၌၊အာ သန်-နေရာ အင်းပျဉ်ကို၊ ပညာပေတွေ-ဆင်း၍၊ တံဆိုအင်းပျဉ်ကို၊ အာ ဟာ-ဌေ-နု-အစာမရှေသေးသော၊ သေတာ-ဝတ္ထေ-နု-ဟုဆိုးဖြူဖြင့်-ဝတ္ထုရိတွေ-ခင်း၍၊အာသနသု-နေရာအင်းပျဉ်၏၊စတုန္ဒိပါဒါနုံ-အခြေးလေးခုတို့၏၊ဥ ပရိ-အာထက်၌၊စတ္တာရိပဒုမာနိစ-ပဒုမာကြာလေးပွင့်ဘို့ကို လည်းကောင်း၊ မာလာဂုလဗ္ဗ-ပန်းကုံးကို လည်းကောင်း- ဌပေတွေ-ထား၍၊ ဥပရိ-နေရာ အင်းပျဉ်၏အထက်၌၊ ဝိတာနုံ-ဗိတာန်ကို၊ ဗန္ဓိတွေ-ကြက်၍၊ ဩလမ္ဗကာ ဒါ-ဘနုံ-တွဲရရှိ ဆွဲအပ်သောပန်းဆိုင်းတို့ကို၊ ဩလမ္ဗိတွေ-ဆွဲ၍၊ အာသ နသု-နေရာအင်းပျဉ်၏၊ သမန္တာ-ဘော-ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဘူမိ-ပြေကို၊ သကောသရေဟိ-ဝတ်ဆံ ဝတ်မှုံ့တို့နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဒုမပတ္တေ ဟိ-ပဒုမာကြာချပ်တို့ဖြင့်၊ သိမ္ဗသန္ထရံ-ဖာလုံးရုံခင်ခြင်းကို၊ သန္ထရိတွေ-ခင်း၍၊ ဒက္ခိဏောယျော-မြတ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာဂတော-လာ သည်ရှိသော်၊ ပူဇေသာမိ-ပူဇော်အံ့ဟု တံဆိုပြီး၊ ပဒ္ဓပူရိတံ-ပန်းတို့ဖြင့်

ပြည့်သော၊ စကော်ခုက်ပန်းပုံတောင်းကို၊ ကေမဇ္ဇေးတင့်အပ်လျောက် ပတ်သောအရပ်၌ ဌပေသိုးထား၏။ ။အထူးထိုအခါ၌ဝေ့ဟု၏သို့ ကတန္ဒပ ကရုဏာ သံဝိဓာနာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဒါနအဆောက် အဦးကို စိရင်ခြင်း သည်၊ ပုဗ္ဗိသံနှာတသဒ္ဒီးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုးပြီးသည်၊ သုဒ္ဓဝတ္ထနိဝတ္ထား၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကိုဝတ်ခြင်းရှိသည်၊ သုဒ္ဓတ္တရာသင်္ဘာ၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော ကိုယ်ဝတ်ရုံလျားကို တင်ခြင်းရှိသည်။ ကုတ္တား ဖြစ်၍ ဝေလံုးအခါ ကို၊ သလ္လဂ္ဂေတ္တား၊ ကောင်းစွာမှတ်၍ ကော်ဒါသိုး၊ တ ယောက်သော ကျွန်မကို၊ ဧ၊ ကျွန်မ၊ ဂ ဆွေ၊ သင်သွားချေ။ အမှောက်ပါ၏ ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဒကို့ အောယျံ၊ အလှူခံ ဝဏ္ဏ၊ လ်ဖြတ်ကို၊ ပရိ၊ ယသာဟိ၊ ရှာချေလော။ ။ဟုတိ၊ ဤသို့ ။အာ၊ ကာ၊ ပေသိ၊ စေလိုက်၏။ ။

တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာမထေရ်ဖြတ်သည်။ သဟာသဟ ထရိကံ၊ အသပြာထောင်ထုပ် ကို၊ နှိုက်ကိုပန္ဓောဝိယ၊ ချသားသကဲ့သို့။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ပိဏ္ဍာ ယ၊ သွားခံခြင်းငှါ၊ စရန္တော၊ လှည့်လည်လျက်၊ အန္တရဝီထိ၊ ခရီးမ၏ အကြား၌ ပဋိပန္နော၊ သွားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ဣဒေ၊ ဆိုအခါ၌ သော ဒါ သိ၊ ဆိုကျွန်မသည်။ ထေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မ၊ ထေကို၊ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ မေ၊ အာကျွန်ပ်အား၊ ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါ ကုန်သော။ ။ဟုတိစ၊ ဤသို့လည်း ကောင်း၊ ဧကိ သော ဥပါသိကာယ၊ တယောက်သော ဒါယိကာမ အား၊ အနုဂ္ဂဏ္ဍံ၊ ပြီး မြောက်တော်မူခြင်းအကျိုးငှါ။ ။ဟုတော၊ ဤအရင်သို့ ။ ထေ၊ တ္တြတော်မူပါကုန်၊ ။ ဟုတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ အာပာ၊ လျောက်ထား၏။ ။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တ သာ၊ ထိုကျွန်မ အား၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ အာ ဒါ သိ၊ ပေးတော်မူ၏။ ။သာ၊ ထိုကျွန်မသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဝေ၊ ဟံ၊ အိပ် တွင်းသို့။ ။ပ၊ ဝေ သေ သိ၊ ဝင်တော်မူစေ၏။ ။အ၊ ထေ၊ ဆိုအခါ၌။ သာ ဟုတ္တိ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ။ ထေ ရ သ၊ မထေရ်ဖြင့်အား၊ ပစ္စုဂ္ဂမံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍။ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ဒေ သေ သတွာ၊ ပြု၍။ ဘန္တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရား။ နိသီဒ၊ ထိုင်နေတော်မူပါကုန်။ ။ ဟုဒံ အာသနံ၊ ဤနေရာကို၊ ပညတ္တံ၊ ခင်း ထား အပ်ပြီ။ ။ဟုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊ သျှောက်သား၍။ တတ္ထ၊ ထိုနေရာ၌ ထေ ရေ၊ မထေရ်သည်။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ရှိသော်။ သကေ သ ရေ ဟိ၊ ဝတ်ဆံဝတ်မှုံတို့နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ပဒုမ ပတ္တေဟိ၊ ပဒုမာ ကြာပွင့်ချပ်ဘို့ဖြင့်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပုဗ္ဗယမာနာ၊ ပူဇော်ခဲ့လျက်။ အာသ

နသေးနေရာအင်းပျဉ်၏၊ သမန္တာတောရထက်ဝန်းကျင်မှ၊ သြကိရိတ္ထာ
ကြဲဖြန့်၍၊ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိုးတနေ-ငါးပါးသော တည်ခြင်းရှိသော ရှိခိုးခြင်းဖြင့်၊
ဝန္ဒိတ္ထာ-ရှိခိုး၍၊ သပ္ပိမဓု သက္ခရသမ္ဘိသေနေ-ထောပတ် ပျားသကာတို့နှင့်
ရောမြှပ်သော၊ အပ္ပေါဒကာ မဓုပါယာသေနေ-နည်းသော ရေရှိသောချိုမြိန်
သော အာရည်သာနှင့် ပြည့်စုံသော ဂဏာနို့ ဆွမ်းဖြင့်၊ ပရိဝိသိ-လုပ်ကျွေး၏၊
ပရိဝိသ-နို့စားလုပ်ကျွေးစဉ် ဘဲဆဲလည်း၊ မေ-အာကျွန်ုပ်၏ ဣမသ္မိ-ဤ
ဤကောင်းမှု၏၊ အာနုဘာဝေန-တန်ခိုး၊ အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗဂဇကူဋုဝ
ဂါရုပလ္လင်္ကော-သောဘာ-နတ်ခွဲဖြစ်သောဆင် ရုသစ်မွန်ချွန်တင်သောပလ္လင်
တို့ဖြင့်တင့်တယ်ကုန်သော-၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယော-နတ်ခွဲဖြစ်သော စည်း၊ စိပ်
တို့သည်၏ ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သမ္ဘာသုခပ်သိပ်းကုန်သော၊
ပဝတ္တိသုခကိုယ်၏အဖြစ်တို့ခွဲ၍ ပရမာနာမ-ပရမာ ကြာပန်းတို့မည်သည်၊
ဝိဂတာ-ကင်းကုန်သည်၊ မာ-ဟောန္တု-မဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ-ဤသို့
ပတ္ထနံ-ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ-ပြု၏။ ပုန-တဖန်၊ ထေရေ-မထေရ
သည်၊ ကတဘတ္တကိစ္စော-ဆွမ်ဘုဉ်းပေးခြင်း ကိစ္စပြီးပြီးသော်၊ ပတ္တံ-
သပိတ်ကို၊ ဓောဝိတွာ-ရေဆေး၍၊ သပ္ပိမဓု သက္ခရာဒိဟိ-ထောပတ်ပျား
သကာအစ ရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပူရေတွာ-ပြည့်စေ၍၊ ဝိဠေ-အင်းပျဉ်ခွဲ၊ အဇ္ဇ
တံ-ခင်းအပ်သော၊ သာဒုကံ-ရသထိုးကို၊ ရမ္ဘဒုကံ-ခါင်းခုကို၊ ကတွာ-ပြု၍
ထေရသမထေရ၏၊ ဟတ္ထေ-လက်ခွဲ၊ ဒုပေတွာ-ထား၍၊ ထေရေ-မထေ
သည်လည်း၊ အနုမောဒနံ-ဝမ်းမြောက်ကြောင်းတရားကို၊ ကတွာ-ဟော
ကြား၍၊ ပက္ကမန္တော-ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ ထေရသမထေရ
၏၊ ဟတ္ထေ-လက်ခွဲ၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဇုဟနဝပလ္လင်္ကံ-ဤ
ပလ္လင်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းသို့၊ နေတွာ-ဆောင်၍၊ ထေ
ရသမထေရ၏အား၊ နိယျာဒေတွာ-အပ်နှင်းခဲ့၍၊ အာဂန္တ္ဌ-ထ-လာခဲ့ကြ
ကုန်လော၊ ဇုတိ-ဤသို့၊ ဒွေပုရိသေ-နှစ်ယောက်သော ယောက်ျားတို့ကို
အာဟာ-ပေသိ-စေလိုက်၏။ တေ-ထိုယောက်ျား နှစ်ယောက်တို့သည်
ဝေဌေ-ထိုးစတိုင်း၊ အကံ-သုပြုကုန်၏။ သာ-ဇုထိုး-ထိုမိန်းမသည်၊ ဒေ-ပရ
ဘာဝေ-နောက်အတို့ခွဲ၊ ကာလံ-ရုတေခြင်းကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ တာဝတိံ-သ
ဘာဝနော-ဘာဝတိ-သာ နတ်ပြည်ခွဲ၊ ယောဇနသတုဗ္ဗေ-ယူဇနာတရာ
အမြင့်ရှိသော၊ ကနကဝိမာနေ-ရွှေဗိမာန်ခွဲ၊ အဇ္ဇ-ရာသဟသ ပရိဝါရာ-
နတ်သမီးတထောင် အခြံအရံရှိသည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်လေ၏။
ပဏ်-ထက်ခွဲ၍ ပြုဦးအုံ-ဤ-ဣ-သော-ထိုနတ်သမီး၏ ပဋ္ဌနာ-ဆုတောင်း

ဏ်အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဋ္ဌယောဇနဒွေဝေါဟေါယူစနာ အဖြင့်ရှိသော်ပုဒုမ မာလာလက်ဘောဟပုဒုမာကြာပန်းတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော်သမန္တာ တောပန်းထက်ဝန်းကျင်မှကား၊ ပုဒုမပတ္တာကိုပွတ္ခ ကောသရောပသောဘိ တောဟပုဒုမာ ပွင့်ချပ်ဝတ်ဆံဝတ်မှုံတို့ဖြင့် တင့်တယ်သော်၊ မနုညဒသ နောဟန္ဒစ်သက်ဖွယ်အဆင်းရှိသော်၊ သုခသမ္ဘဝသောကောင်းသောအတွေ့ ရှိသော်၊ ဝိဝိဓရတန ရံသိဇာလ သမုဒ္ဓလဟေမာဘရဏ ဝိဘူသိတောဟ အထူးထူး အပြားပြားမျိုးသော ရတနာတို့၏ အရောင်တည်းဟူသော ကွန်ယက်တို့ဖြင့်တောက်ပသော ရွှေတန်းဆာတို့ဖြင့် တင့်တယ်စွာတန်း ဆာဆင်အပ်သော၊ ဂဇဝရောဟဆင်ဖြူတော်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိုးဖြစ်၏ကာသဟုခေါ် ဆင်ဖြူတော်၏ဥပရိအထက်၌ယထာဝုဇ္ဈသောဘာတိသယ သံယုဇ္ဈာ ဆိုခဲ့တိုင်းသော တင့်တယ်ခြင်း အထူးနှင့် ယှဉ်သော၊ ယောဇနိကော ဘယူစနာ အဘိုင်း အရှည်ရှိသော၊ ကနကပလ္လင်ကော်ပေ ရွှေပလ္လင်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိုးဖြစ်၏ကာသဟုတ်သမျှ:သည်၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ်ုနှင့်၏ စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝန်ခံစားလျက်၊ အနန္တရနန္တရာ အကြားအကြား ကာလ၌ကုဋေရ ဝိမာနသဟုဆင်ဖိမာန်၏ ဥပရိ အထက်၌၊ တံရတနဝိစိတ္တ ပလ္လင်ုထိ ရတနာတို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော ရွှေပလ္လင်သို့၊ အဘိရုယှဟောက်၍ နဒ္ဒနဝန်ုနဒ္ဒဝန်ဥယျာဉ်သို့ ဂဆ္ဆတိ သွားတို့ကား ဥယျာဉ်ကစား ပြုထုံးရှိ၏ ဥယျာဉ်ကစားပြုထုံးခြင်းအကျိုးငါ၊ နဒ္ဒနဝန်ုနဒ္ဒ ဝန်ဥယျာဉ်သို့ ဂဆ္ဆတိ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ဤတိအာဒီနာ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ သင့်ုအလုံးရုံသော စကားရပ်သည်၊ ပဌမပိဋ္ဌဝိမာနဝတ္ထု နာယံ်ပဌမပိဋ္ဌ ဝိမာနဝတ္ထု အမှတ်၌၊ အာဂတသဒိသံ်လာသောစကားရပ် နှင့်တူ၏ကိုတသ္မာ်ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ်ထိုပဌမပိဋ္ဌ ဝိမာနဝတ္ထု အမှတ်၌ ဂုတ္တ နယေနေဝ်ုထိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ်ုသိအပ်၏ ဤခပန်ုဤကုဋေရ ဝိမာနာ ဟုဆိုကား၊ ထေရေ်ုအရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ် သည်ကုဋေရောတေ ဝရာရောဟောတိအာဒိ်ုကုဋေရောတော ဝရာရောဟော ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟာ်ုဟောတော်မူပြီ၊ ပြန်ပတ္တကို်ုပဌမာ ကြာရှက်နှင့်တူသော မျက်စိရှိသော၊ ဒေဝ်ုနတ်သမီး၊ ဝရာရောဟော် စာက်စီးအပ်သော ဖြတ်သော ယာဉ်ဖြစ်သော၊ နာနာရတန ကပ္ပနော် အထူးထူးသောရတနာရှိကုန်သော ဦးကင်းတန်းဆာ အစရှိသော ဆင်

တန်းဆာဖြင့်ဖွဲ့အပ်သောကိုယ်ရှိသော၊ ရုစိရောဓအလွန်နှစ်သက်ခြင်းကို ပေးတတ်သော၊ ထာမဝါဓ ဖြတ်ခြင်းခံသော အားလည်း ရှိထသော၊ ဇဝသမ္ပန္နေသ ပြည့်စုံသော လျင်မြန်ခြင်းအဟုန်လည်း ရှိထသော၊ တေသင်နတ်သမီး၏ ကုဋ္ဌရောဂသင်သည်၊ အာကာသဒ္ဓါ ကောင်းကင်ဌ သမီဟ တိသမာဒ္ဓါဟတိ တက်စီးကုန်သောသူတို့အား ချောက်ချားခြင်းကို ပြု၍ကောင်းစွာ သွားတတ်၏။ ပဒုမပတ္တက္ခိ ပဒုမာကြာရွက် အဆင်းနှင့် တူသောစိမ်းညိုသောမျက်စိရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သမီး၊ ပဒုမိ ပဒုမာကြာအဆင်းကဲ့သို့ခြင်းခြင်းနီသောဦးကင်းအဆင်းရှိသော၊ ပဒုမဂ္ဂလဇုတိနွဲ့ရောနှတ်ခွဲဖြစ်သော ပဒုမာကြာပန်းတို့မှ ပြိုးပြိုးပြက်ထွက်သော ဒေ.ရောင်ကို လည်းဆောင်တတ်ထသော၊ ပဒုမရဏ္ဍာဘိကိဏ္ဏဂေ၏ ပဒုမာကြာချစ်ဝတ် ဆံဝတ်ဌုံတို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ပြင်းသော ကိုယ်ရှိထသော၊ သောဏ္ဏ ပေါက္ခရမာလဝေ ရွှေဖြင့်ပြီးသောကြာပန်းဂုံလည်းဆောင်တတ်ထသော၊ တေသင်နတ်သမီး၏ ဝါရဏောဒုန်သူတို့ကို တားမြစ်တတ်သော ဆင်ပြောင်သည်၊ ပဒုမာနုသဒ္ဓံ ခြေကိုခံသော ကြီးစွာသော ပဒုမာကြာတို့ဖြင့် ပြင်းထသော၊ ဗန္ဓပတ္တပိဘုသိတံ အထူးထူးသောတစ်ဖွယ်သော အဆင်းရှိကုန်သောပဒုမာ ကြာချစ်တို့ဖြင့်တန်းဆာ ဆင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဌိတံ တည်သော၊ မဂ္ဂံ ခရီးကို၊ အာနုဘ္ဘဝါတိ အားတက်စီးကုန်သော သူတို့အား ချောက်ချားခြင်းကိုမပြုမူ၍၊ ဝဂ္ဂုံ သာယာဖြည်းညှင်းစွာ ဖိတံ ချပြီးသော ခြေကိုလွန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂဆ္ဆတိ သွား၏။ ။ပဏ္ဍမမာနုဿ သူသားသော၊ တဿ ထိုဆင်အား၊ ဂုတိသဏ္ဌာနလုံးမွှေ့ လျော်ဘွယ်သော ဒေသံ ရှိကုန်သော၊ သောဏ္ဏကံ သားရွှေဖြင့်ပြီးသောဆည်းလည်းတို့သည်၊ သန္ဓိ ရှိကုန်၏။ ပဒ္ဓဂိကေ ငါးပါးသော ဒေဂ်ါ ရှိသော၊ တူရိယေ တူရိယာကို၊ ကုသလေန လိမ္မာသောသူသည်၊ ဝါဒိယမာနေ တီးမှုတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဝဂ္ဂု ။သောယာသည်လည်းဖြစ်သော၊ ရဇနီယောစ ။တပ်နှစ်သက်ဖွယ်လည်း ရှိသော၊ နိဿေါသော ။သောယာစွာသောအသံကို၊ သုယုတိယထာ ကြားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေဝတထာ ထိုအတူ၊ တေသံ သောဏ္ဏကံသာနံ ထိုရွှေဖြင့် ပြီးသော ဆည်းလည်းတို့၏၊ နိဿေါသေ သောယာ နှစ်သက်ဖွယ်သော အသံကို၊ သုယုတိ ကြားအပ်၏။ ။ပဒ္ဓပတ္တက္ခိ ပဒုမာ ကြာရွက်အဆင်းနှင့်တူသောစိမ်းညိုသောမျက်စိရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သမီး၊ တဿ နာဂဿ ထိုဆင်ပြောင်၏၊ ခန္ဓမှ ကျောက်ကုန်းခွံ၊ သုစိဝဏ္ဏာ ။ငင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော အဝတ်အရုံရှိသော၊ အလက်တာ နတ်ခွဲဖြစ်သော တန်းဆာတို့ဖြင့်

တန်းဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ တို့ဘုရင်နတ်သမီးသည်၊ ဟေမန္တ-
စည်းစိမ်ချမ်းသာအားဖြင့်မျှားခြင်းသော၊ အနန္တရာသယ်-နတ်သမီးတို့၏
အားပါင်းကို၊ ဝဏ္ဏနှုန်းအားဆင်းသဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ အတိရေစသည်-သာလွန်၍
၊ တင့်တယ်၏။ ၊ ၊ ပဒုမပတ္တာကို-ပဒုမာကြာရွက်အားဆင်းနှင့်တူသော စိမ်း
ညိုးသာမျက်စိရှိသော၊ ဒေဝီ-နတ်သမီး၊ ဘုံဒပလံ-ဤကြီးကျယ်ဖြန့်ပြော
သောအကျိုးသည်၊ တော-သင်နတ်သမီး၏၊ ဒါနသာ-ပေးလှူခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သော ဒါနကုသိုလ်၏၊ ပလံ-အကျိုးလော၊ အထော-ထိုသို့မဟုတ် မူ
ကား၊ သိလသော ဝါပန-ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုစောင့်စည်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော
သိလကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ-အကျိုးလော၊ အထော-ထိုသို့မဟုတ် မူကား၊
အဠလိကမဂ္ဂသာ-လက်ဆုပ်ချီ၍ အရိုအသေပြုကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်
ကံ၏၊ ပလံ-အကျိုးလော၊ ပုဏ္ဏတာ-ငါသည်မေး-အပ်သော၊ တို့-သင်နတ်
သမီးသည်၊ တံ-ထိုငါ-မေးသောအကြောင်းကို၊ မေ-ငါ့-အား၊ အက္ခာဟိ-
ဖြေကြားဘိလော။ ဘုတိ-ဤသို့(အာဟာ-ဆိုနှင့်ပြီ)။ ။ တတ္ထ တာသုဂါထာသု-
ထိုဂါထာတို့တွင်(ကုဋ္ဌရောတော ဝရ-ရောဟာတိ ဣတိ-ကုဋ္ဌရောတော ဝရ
ရောဟော ဟူ-သော ဤပါဠိ၌)၊ ဝစနတ္ထော-စကားရင်းကို၊ ဝေ-ဤသို့(ဒဠ္ဍဗ္ဗော-
ဓနတ်အပ်၏)။ ကုဋ္ဌေ-ဂိုဏိတလေ-တောင်အပြင်၌၊ ရမတိ အဘိရမတိ-လွန်
စွာမွေ့လျော်တတ်၏။ ဘုတိ-တသွား-ထိုကြောင့်၊ ကုဋ္ဌရော-ကုဋ္ဌရမည်၏။
ဝါ-တနည်းကား။ တတ္ထ-ထိုတောင်၌၊ စရတိ-သွားတတ်၏။ ဘုတိ-တသွား-
ထိုကြောင့်၊ ကုဋ္ဌရော-ကုဋ္ဌရမည်၏။ ဝါ-တနည်းကား၊ ကောဋ္ဌ-နာဒီ-ကြွေး
ကြာသံနှင့်တူသော-အသံကို၊ ရ-ဒဏ္ဍာ-မြည်တန်းလျက်၊ ဝိစရတိ-ထိုမှ
ဤမှသွားလာ-တတ်၏။ ဝါ-တနည်းကား၊ ပထဝိ-မြေကို၊ ကုံ-ကုံဟူ၍၊
ဝုဗ္ဗတိ-ဆိုအပ်၏။ တံ-ထိုမြေကို(အာဘိဃာတေန-ပျက်ဆီးသဖြင့်)စရတိ-
သွားတတ်၏။ ဘုတိ-တသွား-ထိုကြောင့်၊ ကုဋ္ဌရော-ကုဋ္ဌရမည်၏။ ဂိရိစရေ-ဒိ
ဘေဒေ-တောင်ထိပ်၌သွားခြင်း-အစရှိသည်အပြား-ရှိသော၊ မနုဿလော
ကေ-လူ.ပြည်၌၊ ပဝတ္တေ-ဖြစ်သော၊ ဟတ္ထိ-ဆင်ကို၊ လဘတိ-ရ၏။ အယံ
ပန-ဤနတ်သမီး၏ဆင်ကိုကား၊ ကိဉ္စနကာ-ရေ-ကုန်ဝန်ဥယျာဉ်ပျော်ရွင်ဖွယ်
ထူးသော ကာလ၌၊ ကုဋ္ဌရသဒိသတာယ-လူ၌ဖြစ်သော ဆင်နှင့်အသွင်
သဏ္ဌာန်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေ-ဤသို့ကုဋ္ဌရောဟူ၍(ဝတ္ထော-ဆိုအပ်
၏)။ အာဂုယ-တိ-တက်စီး-အပ်၏။ ။ ဘုတိ-တသွား-ထိုကြောင့်၊ အာရောဟော-
အာရောဟမည်၏။ အာရောဟနိယော-တက်စီး-အပ်၏။ ဘုတိ-အယံ-ဤသည်
ကား၊ အာဇ္ဇော-အာနုကာ-တည်း။ ။ ဝ-ရောအဂ္ဂေ-မြတ်သော၊ သေ-ဌော-အထူး

သဖြင့် ပြိုးမွမ်းအပ်သော၏ အာရောဟေား-တက်စိုးခြင်းငှါ ထိုက်သော ဆင်တည်း။ ဣတိတသ္မာ=ထိုကြောင့်၊ ဝဏ္ဏာရောဟေား=ဝရောရောဟမည်၏။ ဥတ္တမယာနုံ=မြတ်သောဆင်ယာဉ်တည်း။ ဣတိ=ဤသို့ ဝတ္ထုံဝတ္ထေား=ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ နာနာဝေတနကပ္ပနောတိ ဇေား=နာနာခံတနကပ္ပနော ဟူ၊ သောဤပါဠိ၌ ဒေါသံ=အလက်ခံရာနှင့်၊ ထိုအဆင်းတန်းဆာတို့အား၊ နာနာပရိဝါနိ=အထူးထူးအပြားပြား ဖျားကုန်သော၊ ရတနာနိ=ရတနာတို့သည်၊ သန္တိ=ရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ=ထိုကြောင့်၊ တေ=အလက်ခံရာ=ထိုအဆင်းတန်းဆာတို့သည်၊ နာနာဝေတနာ=နာနာရတနမည်ကုန်၏။ ကုဏ္ဍာ=လက်ခံရာဒိဟာ=ထွာ လက်ခံရာ=ဦးကင်းတန်းဆာ အစရှိကုန်သော ဆင်တန်းဆာတို့ ဘို့လ ဣ=ကို=ရအပ်ကုန်၏။ ဟိသဒ္ဒေား=ထိုစကားသည်ဖန်၏။ ဝိဝိဓာလက်ခံ ရသန္ဓာဟောေား=အထူးထူးသော တန်းဆာတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ဖွဲ့အပ်သော၊ သောဟာ=ထို=ထိုဆင်သည်၊ နာနာဝေတနကပ္ပနော=အထူးထူးသောရတနာ ရှိသော ဦးကင်းတန်းဆာ အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဖွဲ့အပ်၏။ ရတိ ဣတိ=ရတိ ဣတိ=ရတိ ဣတိ=

နတ်သမီး၊ ဘေး၊ကျေ်ဝုန်သည်၊ တသား ဒေဝတာယ၊ထိုနတ် သမီးကို၊ အာလပနံ၊ရှေ့ရှခေါ်ဝေါ်သော ဝုန်ဘည်း၊ ပဒုမ္မပုပ္ပလဇာတိန္ဓောတိ၊ ပဒုမ္မပုပ္ပလ ဇာတိန္ဓော ဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗပဒုမ္မပုပ္ပလ မာလာလက်တ သရိရ တာယ၊နှာ်ဌာ်ဖြစ်သော ပဒုမာ ကြာပန်းတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တပတ်တပတ်၊ထိုထိုသို့သောအရပ်၌၊ ဝိဇ္ဇု ရန်ဝိုးဇွာဘမာန်၊ပြိုးပြိုးဖြက် ထွန်းတောက်ပသော၊ ပဒုမ္မပုပ္ပလ ဇာတိ၊ ပဒုမ္မာ ကြာပန်းတို့၏ပြိုးပြိုးဖြက်သော အရောင်ကို၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်တာဟု ၏။ ဒုဘိတာသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပဒုမ္မပုပ္ပလ ဇာတိန္ဓောဟု၊ ပဒုမ္မပုပ္ပလ ဇာတိန္ဓရမည်၏။ ပဒုမ္မဗဟ္ဟာဘိကိဏ္ဏော ဝိတိ၊ ပဒုမ်ရုဏ္ဏာဘိကိဏ္ဏော ဝါ ဟူသည်ကား၊ ပဒုမ်ပတ္တ ကိဉ္စက္ခ ကေသရေဟိ၊ ပဒုမာကြာချပ် ဝတ်ဆံ ဝတ်ခုံတို့ဖြင့်၊ သမန္တတော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဩကိဏ္ဏော ဂ ကြွေ၊ပြွမ်းသော ကိုယ်ရှိ၏။ သောဏ္ဏပေါက္ခရ မာလဓာတိ၊ သောဏ္ဏပေါက္ခရမာလဓာ ဟူသည်ကား၊ ဟေမမယ္ယ ကမလမာလဓာ ရှိ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ကြာပန်းကို ဆောင်တတ်သော၊ ပဒုမာ နုသဒ္ဒံ မဂ္ဂံ ပဒုမပတ္တ ဝိဘူသိတ နှင့်၊ ပဒုမာနုသဒ္ဒံ မဂ္ဂံ ပဒုမ ပတ္တ ဝိဘူသိတံ ဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိနော၊ဆင်၏၊ ပဒနိကွေယေ၊ခြေ၀ယ်ရှာ၌ တသား ထိုဆင်၏၊ ပါဒ၊ခြေကို၊သန္ဓာရေ ကြွေ ဟိ၊ခံကုန်သော၊ မဟာ ကြွေ ဟိ၊ ကြီးစွာကုန်သော၊ ပဒုမေ ဟိ၊ ပဒုမာ ဘြာ ဝတို့ဖြင့်၊ အနုသဒ္ဒံ ဝိပ္ပကိဏ္ဏံ၊ ပြွမ်းထ သော၊ နာနာ ဝိ ရာ ဂ ဝ ဏ္ဏေ ဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြား တပ်နှစ်သက်ဖွယ် သောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဓာတောဝိ တောဝ၊ ထိုမှ ဤ ဝ ဌ ဟု မ ဣ ဟိ၊ ထက်ဝန်းကျင်သည်ကုန်သော၊ တောသံ ယော ဝ၊ ထိုပဒုမာ ကြာတို့၏ သာသျှင်၊ ပ ဒ္ဒ ဟိ စ ဃ ဉ် ချပ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ဝိ သေ သ တော၊ အထူးအား ဖြင့်၊ မဏ္ဍိတ တာ ယ၊ တန်းဆာဆင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဘူသိတံ၊ တန်းဆာဆင်အပ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ဂ ဆ္ဆ တိ၊ သွား၏။ ဒုတိ အပယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာ ခြင်း တည်း။ ဒ္ဝိတ္တိ ဒ္ဝိဒ္ဒ ဒ၊ ဒ္ဝိတံ ဟူသော ဤ ဝုန်သည်၊ မဂ္ဂ ဝိ သေ သ နံ၊ မဂ္ဂ ဟူသော ဝုန်၏ ဝိ သေ သ နတည်း။ ပဒုမ ပတ္တ ဝိဘူသိတံ၊ ပဒုမာ ကြာချပ်ဘို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သည်၊ ဟုတွဲ ဖြစ်၍၊ ဒ္ဝိတံ၊ တည်သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ဂ ဆ္ဆ တိ၊ သွား၏။ ဒုတိ အပယံ၊ ဤသည်ကား၊ အ ဣ ဟ် တည်း။ ဝ ဌ ဟိ၊ ဝ ဌ ဟု သည်ကား၊ စာရ၊ သာ ယာ ဖြည်းညင်းစွာ၊ စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦး အုံ။ ဇ ဝ ဌ ဟု သော ဝုန်သည်၊ ကိရိယာ ဝိ သေ သ နံ၊ သွားခြင်း ကိရိယာ ကို အ ဆူ ပြု တတ် သော ဝုန် တည်း။ မ ကာ ရော၊ မ အာ ဂ ရော သည်၊ ပ ဒ သ ဒ္ဓိ ကရော၊ ရှေ့ ပုန်နှောက်ဝုန်တို့၏ စပ်ခြင်းကို ပြုတတ်၏၊ အ ခ ဒ္ဓ ရာ

တိတိ၊-အနုဿာဟိ ဟူသည်ကား၊ နဥဿာတိ-ချောက်ချားခြင်းကို မပြု။ အတ္တနောမိမိ၏ဥပရိုးအထက်၌၊ နိသိန်းခန်း-နေကုန်သောသူတို့အား။ ဤသကဒ္ဓိ-ဇော်:ငယ်သူလည်း၊ ခေါဘံ-တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်းကို၊ အကရောဇ္ဇေ-မပြုမူ၍၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား။ အဘ္ဘော-အနက်တည်း။ ဝိ-ဘုဇ်-မိတံဟူသည်ကား၊ နိမ္မိတံ-ချုပ်းသောခြေကိုလွန်သည်ဖြစ်၍၊ နိဂ္ဂေ-ပပဒံ-ချုပ်းသောခြေကို၊ ဝိတိက္ကမံ-လွန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အဘ္ဘော-အနက်တည်း။ ဟိယျတ္တံ-ဆိုစကားသည်သင့်၏၊ အယံ-ဤဆိုလတ္တံ-သည်ကား၊ ဣဿ-ဤပုဒ်၌၊ အဘ္ဘော-အနက်တည်း။ ဝဏ္ဏစာရု-သာယာဖြည်းညင်းစွာ၊ ပဒနိဂ္ဂေါ-ခြေချခြင်းကို၊ ဂတ္တာ-ပြု၍၊ ဝန္ဓတိ-သွား၏။ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အဘ္ဘော-အနက်တည်း။ ဝါ-တနည်းကား၊ မိတ-ဒန္ဒိ-မိတံဟူသည်ကား၊ ပရိမိတံ-နိုင်းရည်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပမာဏယုတ္တံ-ပမာဏနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ နာတိသိဃံ-မြန်လည်း-မမြန်လွန်း၊ နာတိသဏိတံ-နှေးလည်း-မနှေးလွန်း၊ ဣတိ-ဤသို့ရတတ်-ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဝါ-ရထောတိ-ဝါရေထောဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိ-ဆင်တည်း။ ဟိ-သစ္ဆံ-ထိုစကားသည်ဖုန်၏။ သေ-ဆိုဆင်သည်၊ ပစ္ဆိတဝါရဏတောစ-ဆန့်ကျင်ဘက်ကို အလိုရှိသော ရုန်သူတို့ကိုတား-မြစ်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂမနပရိတ္တိလေသဝါရဏတောစ-သွားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောပင်ပန်းခြင်းကို မြစ်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝါရေထောတိ-ဝါရေထောဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ ၂/ ၂/ တသပဏ္ဍမမာနသသောဏ္ဍကံ သာရတိသရတိ-တသပဏ္ဍမမာနသသောဏ္ဍကံ သာရေတိသရတိ-ဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓဗ္ဗနိသ-သွားသော၊ ယထာဝုတ္တသ-အကြင်ကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ တ-သကုဋ္ဌရုသ-ထိုဆင်ပြောင်အား၊ ရတိ-သရာ-ရေမကိယသဒ္ဒါ-နှစ်လိုဘွယ်သော အသံရှိကုန်သော၊ သောဏ္ဍကံ-သာ သောဝဏ္ဏမယာ-ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ စလ္ဘာ-ဆည်လည်းကြီးတို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏။ တေ-သံ-ထိုဆည်လည်းကြီးတို့၏၊ မခုညနိ-ရွှေသားနှစ်သက်ဖွယ်သော အသံ ဘို့ကို၊ သုယျန္တိ-ကြားကုန်၏။ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော-အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ၊ဟိ-သစ္ဆံ-ထိုစကား-သည်ဖုန်၏။ ၊ တ-သကုဋ္ဌရုသ-ထိုဆင်ပြောင်၏၊ ဥဘေ-သုပ-သော-နုံပါးနှစ်ပက်တို့၌၊ မဟာ-ကောလုမ္ဗ-ပမာဏာ-ကြီးစွာ-သောဗျည်းအိုးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ကော-ရုတ-ဒိ-ခစိတာ-ပတ္တမြားပုလဲကျောက်မျက်ရွဲသန့်ဘာန်အစရှိသော ရတနာတို့ဖြင့် စီချယ်အပ်ကုန်သော၊ ဟေမမယာ-ရွှေစင်အတိဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ အနေက

သတာ။ အာရာမကကုန်သော၊ မဟာနွယ်ယောကြီးစွာကုန်သော၊ ဃဏ္ဍာ။ ဆည်းလည်းတို့သည်၊ တဟံတဟံ။ ထိုထိုအရင်ခ၊ သြဃမမှမာနာ။ တို့ ရဲ့ ခွဲကုန်လျက်၊ ပ၊ စလန်း။ လှပ်ကုန်၏။ ယတောမှ။ ကြင်သို့လှပ်ခြင်း ကြောင့်၊ ဆေကေနမှ။ ရှုရိယာမျိုးငါးပါးခ၊ လိမ္မာသော၊ ဂန္ဓဗ္ဗကေန။ သာဘင်သည်ဖြစ်သော သူသည်၊ ပယုဇ္ဇဝါဒိတ။ တောမှ ယှဉ်စေအပ်သော တီးမှုတ်ခြင်းထက်၊ အာဘိဝိယ။ အလွန်သျှင်၊ မနောပဟာရာ။ သူခပ်သိမ်းတို့ ၏ စိတ်နှလုံးကို ဆောင်တတ်ကုန်သော၊ သဒ္ဒါ။ အာသံတို့သည်၊ နိန္ဓ ရဲ့ ။ လွှက်ကုန်၏။ တေနမှ။ ထို ကြောင့်။ တေသံသုဿတိနိ၎ဿော သော တူရိယေပဠုဂိကေယ ယာတိ။ တေ သံသုဿတိနိ၎ဿောသော တူရိယေပဠုဂိကေယ ယာဟူ၍၊ အာဟာ။ ဆိုပြီ။ တ သေ။ ဆိုပါ၍၏။ အဂ္ဂေ။ အနုဂ်ကား။ ယ ထာနာမ။ ဥပမာမည်သည် ကား။ အာတတံ။ တာဘက်အပြင်ခ၊ သာအပိတ်ရှိသော အိုးစည်စည်ဝတ် အစရှိသော အာတတတူရိယာ လည်းကောင်း။ ဝိတတံ။ နှစ်ဘက်အပြင် ခ၊ အပိတ်ရှိသောစည်ကြီး မရိုးစည် အစရှိသောဝိတတ တူရိယာလည်း ကောင်း၊ အာတတဝိတတံ။ အလုံးရံခ၊ သားရေဖြင့် ဖေးကြက်၍ ပြုအပ် သောထက်စည်အစရှိသော အာတတ ဝိတတတူရိယာလည်းကောင်း၊ ဃနံ။ တခဲနှက်ဖြင့် ပြုအပ်သော ခွက်ခွင်းကြေးနင်းအစရှိသော ဃနတူရိ ယာလည်းကောင်း၊ သုသိရံ။ အခေါင်းအပေါက်ရှိသော နှဲ့ ပြွေခရာသင်း အစရှိသော သုသိရတူရိယာ လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဧဝံ။ ဤသို့၊ ပဠုဂိကေ။ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော၊ တူရိယေ။ တူရိယာကို၊ ကုသလေန။ တီးမှုတ်ခြင်းခ၊ လိမ္မာစွာသော သူသည်၊ ဝါဒိယမာနေ။ တီးမှုတ်အပ်သည် ရှိသော်၊ ဌာ နုပ္ပတ္တိယာ။ တခဏခြင်းဖြစ်သဖြင့်၊ မနုတရံ။ အတိုင်းထက်အလွန်ဖြည်း ညှင်းစွာ၊ ဝိဘာဝေန။ ဝေဘန်သောအားဖြင့်၊ ဒသန္တေန။ ကြွသဖြင့်၊ ဂါယန္တေ နာ။ သီသဖြင့်၊ သဒ္ဒိရိတောမှ ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်သော၊ ဝဂ္ဂုစ။ သော ယာသည်လည်းဖြစ်သော၊ ရဇနီယောစ။ တပ်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝါဒိတသရော။ တီးမှုတ်အပ်သောအသံဟူ၍ အပ်သော၊ နိ၎ဿော သေ။ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသောအသံ ကို၊ သုယျတိယထာ။ ကြားအပ်သကဲ့ သို့၊ ဝေ၀ တထာ။ ထိုအတူ၊ နေသံသောဝဏ္ဏကံသာနံ တပနိယ ဃဏ္ဍာနံ။ ထို ရှေ့ဖြင့်ပြီးသောဆည်းလည်းကြီးတို့၏၊ နိ၎ဿောသော။ နှစ်သက်ဘွယ်သော အသံကို၊ သုယျတိ။ ကြားအပ်၏။ ဣတိ အယံ။ ဤသည်ကား၊ အဂ္ဂေ။ အနုက် တည်း။ ၄။ နာဂသဿတိ။ နာဂသဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိနာဂသ။ ဆင် ပြောင်၏ မဟန္တန်။ မဟန်ဟူသည်ကား၊ သမ္ဗတ္တိမဟန္တေ နာ ဝိ။ စည်း ဝိပ

ရှိကြောင်းမြတ်သဖြင့် လည်းကောင်း။ သင်္ချာမဟာနေ့နာပိ၊ အရေးတွက်ရှိ
မျှားသဖြင့်လည်းကောင်း။ မဟာနံ့၊ မျှားမြတ်သော၊ အဋ္ဌာရသံဃာ့ကို၊ အာ
ရာသံဃံဟူသည်ကား။ ဒေဝကညာသမုဟံ၊ နတ်သမီးအပေါင်းကို။ ဝဏ္ဏေ
။ နှုတ်၊ ဝဏ္ဏနဟူသည်ကား။ ရွှေပန်းအဆင်းဖြင့်။ ဒါနသဒ္ဒတိ၊ ဒါနသ ဟူ
သည်ကား။ ဒါနမယဝုညသ၊ ဒါနဖြင့်ပြီးသောကောင်းမှုကို။ သိလသဒ
ဒါ၊ သိလသဟူသည်ကား။ ကာယိ ကာဒိသံ ဝေ သိလသ၊ ကိုယ်အစရှိ
သည်ကိုစောင့်စည်းကြောင်းသိလ။ ဝါသဒ္ဒေ၊ ဝါသဒ္ဒါသည်။ အဝုတ္ထ
ဝိ ကပ္ပနဏ္ဍော၊ မဆိုအပ်သော အဘိဝါဒနအစရှိသည်ကို အထူးကြိုးခြင်း
အနက်ရှိ။ အနေန၊ ထို ဝါသဒ္ဒါဖြင့်။ ဘိဝါဒနာဒိ၊ ရှိခိုးခြင်းအစရှိသော
အဝုတ္ထံ၊ မဆိုအပ်သော။ စာရိတ္တသိလံ၊ စာရိတ္တသီလကို။ သင်ကျွန်ုပ်တို
သဖြို့ဟု။ ဝေ၊ ဤသို့ထေရေနေ၊ မထေရ်သည်။ ပုဏ္ဏိတာ၊ မေးအင်သော
သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်။ ပဋ္ဌံ၊ ပြဿနာကို။ ဝိသဇ္ဇေသိ၊ ဖြေကြား၏။
။ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဒေ၊ သတ်ဆုံ၊ ပြုအံ့သောဌါ(သာ)ဒေဝတာ အတ္တမနာ
မောဂ္ဂလာနေနပုဏ္ဏိတာ၊ ပဋ္ဌံ ဝုဒ္ဓါ ဝိယာကာသိ၊ ယသကမ္ဗသိဒ်ဖလ)ကို။ သာ
ဒေဝတာ အတ္တမနာ၊ မောဂ္ဂလာနေနပုဏ္ဏိတာ၊ ပဋ္ဌံ ဝုဒ္ဓါ ဝိယာကာသိ။ ယသ
ကမ္ဗသိဒ်ဖလံ ဟု သော။ အယံ ဂါထာ၊ ဤ ဂါထာကို။ ဝမ္ဗသက် ဟာကေတိ၊
သုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကိုသင် ယနာတင်ကုန်သော အရှင်မြတ်တို့သည်။
ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်ပြီ။ ။ မောဂ္ဂလာနေန၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ ပုဏ္ဏိ
တာ၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိ
သော။ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်။ ဗုဒ္ဓံ ဖလံ၊ ကို အကျိုးသည်။ ယသ
ကမ္ဗသ၊ အကြောင်းကုသိုလ်ကံ၏။ ဖလံ၊ အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဋ္ဌံ၊
သိခြင်းဌါ အလိုရှိ၍ မေးအပ်သော၊ တံ ကမ္မံ၊ ထိုကံကို။ ဝုဒ္ဓါ ဝုဒ္ဓါ ကာ ရေ နေ
ဝ၊ မေးအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်။ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြား
ပြီ။ ။ တ၊ သာ ဂါထာယ၊ ထို ဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဟေ ဗ္ဗ၊
အောက်ခွ။ ဝုတ္တော ဝေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ။ ဘာ ရှေ့ အရှင်
ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ဝုဏ္ဏိမဇာတိယာ၊ ရှေးသောကိုယ်၏
အဖြစ်၌။ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌။ ဂုဏာသမ္ပန္နံ၊ အလုံးရံသော သာဝက
ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်ရုံသော၊ ဗျာယိ၊ အနိစ္စအစရှိသော လက္ခဏာရေးကို ရှုလေ့
ရှိသော၊ ဗျာနရုတံ၊ ဗျာနိ၌ မွေ့လျော်သည်။ သတ်သမာန်၊ ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုံ၊
ရဟန်းကို၊ ဒိသွာန၊ မြင်၍။ ပဒ္ဓါ ဘိကိဏ္ဏံ၊ ကြွေးပရမာပန်းတို့ဖြင့် ကြွပ်ထသော
ဒုဿသန္ထတံ၊ ဝတ်ဆိုးပြုဖြင့်အထက်ခွခင်းအပ်သော၊ အာသနံ၊ နေရာ အ င်း

ပျဉ်ကို၊အဒါသိ+ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ။(၊မဟာနုဘာဝ+ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘဂျွန်+ရှင်ပင်ဘုရား၊အဟံ+အာကျွန်ုပ်သည်၊ပသန္နသ+ကြည်ညြိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေဟိသကေဟိ+ ငါမိဘုရားဖြစ်ကုန်သော၊ပါ၊ ကိုတို၊လက်တို့ဖြင့်၊ ပဒုမ ကလာပတောက+ပဒုမာကြာစည်းမှ၊ဥပဏ္ဍကိုထက်ဝက်သော၊ ပဒုမမာလံ+ပဒုမာကြာပန်းကို၊ ပဏ္ဍေဟိယွင့်ချပ်တို့နှင့်၊သင်္ဘီ+တက္ခ၊အာသနသ+နေရာအင်းပျဉ်၏၊ သမန္တတော+ထက်ဝန်းကျင်၌၊ အဇ္ဇောကိရိသံ+ကြဲဖြန့်ခဲ့ဘူး၏။) မဟာနုဘာဝ+ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ဘဂျွန်+ရှင်ပင်ဘုရား၊ ဤဒိသံ+ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဆုံးဖလံ+ဤအကျိုးသည်၊ မေ+အာကျွန်ုပ်၏၊ ကုသလသ+အပြစ်မရှိကောင်းသောအကျိုးပေးခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊တသကမ္မသ+ထိုကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ+အကျိုးတည်း။ ။ဘဂျွန်+ရှင်ပင်ဘုရား၊မေ+အ ကျွန်ုပ်အား၊ဒေဝါနံ နတ်တို့၏၊သက္ကာရောစ+ အရိုအသေပြုခြင်းသည်လည်း၊ဂရုကာရောစ+အလေးအမြတ်ပြုခြင်းသည်လည်း၊ အာသိ+ဖြစ်၏။အ ဟံ+ တပည့်တော်မကို၊ ဒေတာနံ+နတ်တို့သည်၊အပစိတာစမဂ္ဂေါ်အပ်သည်လည်း၊ အမှိ+ဖြစ်၏။ (မဟာနုဘာဝ+ကြီးသော တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ဘဂျွန်+ရှင်ပင်ဘုရား၏ပေါ်+အကြင်သူသည်၊ဝေ+စင်စင်)ပသန္နော၊ သဒ္ဓါယုံကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊သမ္မာဝိမုတ္တာန်+ကောင်းစွာကိလေသာမှလွတ်တော်မူကုန်ပြီးသော၊ ဗြဟ္မစာရိန်+မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိကုန်သော၊ သန္တာန်+ သူတော်ကောင်းတို့အား၊ အာသနံ+နေရာကို၊ ဒဇ္ဇာဒဇ္ဇယျ+ပေးလှူပြုး၏။ ဌဝံ+ ဤသို့ပေးလှူရသည် ရှိသော်၊ အဟံ+ အာကျွန်ုပ်သည်၊တေနအာသနဒါနေန+ထိုသို့အင်းပျဉ်ကိုလှူခဲ့ခြင်းကြောင့်၊ ဇေ ခုဟိ+ယခုအခါ၌၊နန္ဒာမိယထာ+နှစ်သက်ဖွယ်လျှောင်ပျော်ပါးရသကဲ့သို့၊ ဇေ ဝံ တထာ+ထိုအတူ၊အညော+အကျွန်ုပ်မှတပါး၊သော၊သောဝိ+ထိုသူသည်လည်း၊ နန္ဒေနန္ဒေယျ+နှစ်သက် ဖွယ်လျှောင်ပျော်ပါးရာ၏၊ကြာသ္ဟာဟိတာသ္ဟာ ဝေ+ထိုကြောင့်သာလျှင်၊အတ္ထကာမေန+မိမိ၏အကျိုးစီးပွါးကိုအလိုရှိသော၊ မဟတ္တံ+အကျိုး၏မျှားမြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အာဘိဇ္ဈာ+ တာ+တောင့်တသောသူသည်၊ သရိရဏ္ဍိ မဓာရိနံ+ အာဆုံးစွန်သောကိုယ်ကို ဆောင်ကုန်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့အား၊ အာသနံ+ နေရာကို၊ ဒါတဗ္ဗံ+လှူအပ်သည်၊ ဟောတိ+ဖြစ်၏။(၇)။ ဣတိ ဣမာ+ ဤ ဂါထာတို့သည်၊ ဒေ ဝ တာ ယ+ နတ်သမီးသည်၊ ဝုတ္တ ဂါထာ+ လျှောက်ဆိုအပ်သော ဂါထာတို့တည်း။ ဇာတ္ထ+ထိုဂါထာတို့၌၊ ဂုဏသမ္ပန္နဿ+ ဂုဏသမ္ပန်းဟူသည်ကား၊သဗ္ဗေဟိ၊

အာသုံးရုံကုန်သော၊ သာဝကဂုဏေဟိ။သာဝကတို့၏ဂုဏ်းကျေးဇူးတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတံ။ ပြည့်စုံသော။ ဝါ။စာနည်းကား၊ တေဟိ။ထိုသာဝကဂုဏ် ကျေးဇူးတို့နှင့်။ပရိပုဏ္ဏံ။ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံသော၊ဧကေန။ထိုဂုဏာသမ္ပန္နဟူသောပါဠိဖြင့်။ သာဝကပါမေ ဥာဏာသ။–သာဝကပါရမီ ဉာဏ်၏၊ မဇ္ဈကပတ္တိံ။အလွန်အဆုံးပ်သို့ ရောက်ခြင်းကို။ဒသေတိ။ပြ၏။ဗျာယိန္ဒ+ ဗျာယိ ဟူ သည်ကား။ အာမ္ဘောဝေါပနိ ဗ္ဗာနံ။ကသိုက်ကားအစရှိသော အာရုံ ကိုကပ်၍ရှုတတ်သောဗျာန် လည်းကောင်း။လက္ခဏောပနိ ဗ္ဗာနံ။လက္ခဏာ ကိုကပ်၍ရှုတတ်သော ဗျာန်လည်းကောင်း။ ဣတိ။ဤသို့။ဒုဝိဓေနပိ။နှစ်ပါး အပြားရှိသည့် လည်းဖြစ်သော၊ ဗျာနေန။ဗျာန်ဖြင့်။(ဗျာယနသီလံ။ကောင်း၍ ရှုတတ်သောအလေ့လည်း ရှိထသော၊ ဝါ။တနည်းကား၊ (တနဗျာနေန+ ထိုနှစ်ပါးအပြားရှိသောဗျာန်ဖြင့်၊ ဗျာပေတဗ္ဗံ။ဖျက်ကြည်းအပ်သော၊သဗ္ဗ သံကိလေသပက္ခံ။အလုံးရုံးညစ်ညူးဟူပန်စေတတ်သော ကိလေသာအတို့ ကို(ဗျာပေတွေ။ဖျက်ကြည်း၍ပ)ပ်ပယ်ထည့်ထသော(တတောဝေ+ထိုကြောင့် သာသျှင်။ ဗျာနေ+နှစ်ပါး အပြားရှိသော ဗျာန်၌၊ ဝုတ်။ပ္ပ,လျော် သည် တည်း၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဗျာနုတ္တေ၊ဗျာနုတောမည်သော(သ္ဘာ)နှင့်+ သတံဟူသည်ကား၊ သမာနံ+ ဖြစ်ထသော၊ ဝါ။တနည်းကား၊ သန္တံ+သူ တော်ကောင်းဖြစ်ထသော(သ္ဘ)ရှိသံ+သူတော်ကောင်းဖြစ်ထသော(ဣတိ အယံ+ဤသည်ကား)အဘ္ဘော+အနက်တည်း(ဝ)ပ္ပါဘိကိဏ္ဏ နှင့်+ပ)ပ္ပါဘိကိဏ္ဏံ ဟူ သည်ကား(ပ)ပ္ပေ+ပါ+ပနုမာ(ကြာ)ပ)ပ်ခြင်းရှိ(ဖြင့်)(အ)ဘိ(ကိ)ဏ္ဏံ+အလွန်ပြည့် ထသော(ကမလဒလေ+ပါ+ပနုမာ(ကြာ)ချပ်ကို(ဖြင့်)၊ အ)ဘိ(ကိ)ဏ္ဏံ+အ(လွန်)ပြည့် ထသော(ဣတိ)အယံ+ဤသည်ကား၊ အ(ဘ)ဘော+အ(နက်)တည်း(ဝ) ဒ္ဒ(ဿ)ဿ နှင့် ( ) ( ) ( )

ပင်ကြီးတိုးကြောချပ်တို့ဖြင့်၊ ဝုဠုဟိတ ဝသကနိယာမေနှင့်ပန်းရိုးပန်းရိုး ရှိသော နည်းဖြင့်၊ သြကိရိုးမြောက်ကြိုခဲ့ဘူး၏။ ဤတိုးပယ်ခြင်းသည်ကား၊ အကြောင်းအနက်တည်း။ ဤ၌ဒုံမေဣန္ဒိသံဟလဿ ဤမိုးမှာ ဒုံမေဣန္ဒိသံ ဟလံဟူသော ဣတိပါဠိဖြင့်၊ ကုဋ္ဌရောဂေ ဝေ ဝရာရော ဟောတိ အဝဒိုးမှ ကုဋ္ဌရောဂေ ဝေ ဝရာ ရောဟော ဣတိ သို့အစဉ်ရှိသည်ဖြင့်၊ ယေရေနမ ထေရသည်။ ဂဟိတဗ္ဗယုတ္တ အာပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အဂဟိတဗ္ဗမယုတ္တ အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အာယုယသသုခ ရူပါဒိဘေဒ၏အသက်ရှည်ခြင်း အခြိုအရံများခြင်းကျော်စောခြင်း ချမ်းသာကြီးခြင်း ရူပါဒိတို့အစဉ်ရှိသည်အပြားရှိသော။ အတ္တနော ဖိုပိ၏၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ နတ်ဥစ္စာဖြစ်သော စည်းစိမ်ကို၊ ကေဝေါ တပေါင်း တည်း။ ဒသေသတ္တာ ပြုပြီး၍။ ဝုနပိ တဟန်လည်း။ ထေရေန မထေရသည်။ အဂဟိတမေ ဝ မယုတ္တ အပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္တနော ဖိုပိ၏၊ အာနုဘာဝသမ္ပတ္တိ တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒသေ တုံ ပြအံ့သော်ဟု၊ သဏ္ဌာနောဝ ရုကာရောတိ အာဒိ သဏ္ဌာနောဝ ရုကာရော ဣတိ သို့အစဉ်ရှိသပါ၌ကို၊ အာဟ ဆိုပြီ။ တေ နဝ စ နေ နှင့် ထိစကားဖြင့်၊ ဘဏ္ဍ ရှင်ပင်ဘုရား၏ ကေ ဝ လ် ဆက်သက်၏ တုမ္ဗေ ဟိ အ ရှင်ဘုရား တို့သည်၊ ယထာ ဝုတ္တ မေ ဝ ဆိုခဲ့တိုင်းသာလျှင် ဖြစ်သော။ ဤ ဣ နတ်ရှာ၌၊ မ ဿံ အကျွန်ုပ်၏ ဝုညဟလံ ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးသည်၊ နဟောတိ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါသေး။ အပိ စ ခေါ စင်စစ်သော်ကား။ ဒိဗ္ဗံ နတ်ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဤ အဓိပတေယျဒိ ဣ သို့သော အစိုးရခြင်း သည်လည်း၊ ဟောတိ ဖြစ်၏။ ဤ ဣ သို့ ဒသေတိ ပြ၏။ တတ္ထ ထိ ဂါထာ ၌ သဏ္ဌာနောတိ သဏ္ဌာနော ဟူသည်ကား၊ အာဒုရကိရိယာ အရိအသေ ပြုခြင်းတည်း။ ဒေ ဝေ ဟိ နတ်တို့သည်၊ အတ္တနော ဖိုပိ အား၊ သဏ္ဌာတဗ္ဗတာ အရိအသေ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်တည်း။ ဤ အပိ သည်ကား၊ အာဂ္ဂေ အနက်တည်း။ တ ထ ထိ ဆိုအပ်၏၊ ဂရုကာ ရှေးတိ ဂရုကာ ရော ဟူသည်ကား၊ ဂရုကာ တဗ္ဗတာ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်တည်း။ ဒေ ဝါ နှင့် ဒေ ဝါ နံ ဟူ သည်ကား၊ ဒေ ဝေ ဟိ နတ်တို့သည်၊ ဒုပစိတာ ဟိ အ ပစိတာ ဟူ သည် ကား၊ ပူဇိတာ မူ ဧ ဝေ အပ်၏ ဤ ဣ သမ္ပာ ဝိ ရ ဗ္ဗာ နှင့် သမ္ပာ ဝိ ရ ဗ္ဗာ နံ ဟူ သည် ကား၊ ယုဒ္ဓ ကောင်းစွာ၊ ဝိ ရ ဗ္ဗာ နံ ကိ လေ သာ မှ လွတ်တော်မူကုန်ပြီးထ သော၊ သမ္ဘ သံ ကိ လေ သ ပဟာ ယိ နံ အလုံးစုံပယ်ပစ်နိုင်စေတတ်သော ကိ လေ သာ ကိုပယ်ကုန်ပြီးထ သော၊ သ ဏ္ဌာ နှင့် သ ဏ္ဌာ နံ ဟူ သည်ကား၊ သ ဏ္ဌ ကာ ယ ဝ စီ မ ဓ နောဂမ္ဘာ နံ ငြိမ်သက်သော ကာယ ဝစီ ကံ မ နောကံ ရှိ ကုန်သော၊

သာရွှန်းသူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနှင့်ရဟန်းတို့အား၊မဂ္ဂဖြာ၀
စရိယ သုစရိုက်အရိယာမဂ် တည်းဟူသော ဖြတ်သော အကျင့်ကို လည်း
ကောင်း၊သာသနဖြာ၀စရိယ သုစရိုက်သာသနာတော် တည်းဟူသောဖြတ်
သော အကျင့်ကို လည်းကောင်း၊ စိန္ဓာတ္တာ-ကျင့်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်ဖြာ၀စာရိနှင့်၊ဖြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်သော၊ပဿနော
အာသနံ ဒဇ္ဇာတိ၊ပဿနော အာသနံဒဇ္ဇာ ဟူသည်ကား၊ကိုယ်မှပလံကင်း၏
အကျိုးကို၊သဒ္ဓါယစေယုံကြည်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ရတနတ္တယမ်းရတနာ
သုံးပါးဘို့၏ ဂုဏ်ကို၊ သဒ္ဓါယစေယုံကြည်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဿနေ
မာနသော-ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွေ-ဖြစ်၍၊ အသန မတ္ထမ်-
နေရာ အင်းပျဉ်မျက်ခိုလည်း၊ ယဒိဒေ-ဟု-အကယ်၍ လူကြီးခဲ့။ ဝေ၀ဏ္ဏေ
ယထာ-ဟု-ဝေ၀ဏ္ဏေယထာ-ဟု-ကား၊ အပ်-အကျွန်ုပ်သည်
တောနအာသနဒါနေန-ထိုနေရာ အင်းပျဉ်ကို ပေးလှူခြင်း တည်းဟူသော
ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဘောဂတိ-ယသုခခါ ထက်နတ်ရွာ၌၊ နန္ဒာ၀ိမောဒါ၀ိ
ယထေ-နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ရသကဲ့သို့၊ဝေ၀ေ-ဤတူသာလျှင်၊အသော
ဝိ-တပါ:သော သူသည်လည်း၊ နန္ဒေယျမောဒေယျ-နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်
ရာ၏။ တသ္မာ-တသ္မာ-ဟု သည်ကား။ တေနကာရဏေန-ထိုအကြောင်း
ကြောင့်၊ဟိသ-ဟိ-ဟိ-ဟု-ဟု-ကား၊ နိ၀ါတမတ္တံ-နိ၀ါတ်မျှသာတည်း။ အတ္ထ
ကာမေနာ-အတ္ထကာမေန ဟု သည်ကား၊ အတ္တနော-မိမိ၏။ ဟိတကာ
မေန-အစီးအပွါးကို အလိုရှိသော သူသည်၊ဟိသစ္ဆံ-ထိုစကားသည် မှန်၏။
ယောအကြင်သူသည်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဟိတာ၀ဟံ-အကျိုးစီးပွါးကို
ဆောင်တတ်သော၊ ကမ္မံ-အမှုကို၊ ကရော-တိ-ပြုတတ်၏။ အဟိတာ၀ဟံ-
အကျိုးစီးပွါးမရှိသည်ကို ဆောင်တတ်သော၊ကမ္မံ-အမှုကို၊ နကရော-တိ-
မပြုတတ်၊သော-ထိုသူသည်၊ အတ္ထကာမော-မိမိ၏အစီးအပွါးကိုလိုသော
သူမည်၏။ မဟတ္တန္တိ-မဟတ္တံ ဟု သည်ကား၊ ဝိပါကမဟတ္တံ-အကျိုး၏
များပြားတတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သရိ၀ရန္တိ-သရိ၀ရန္တိ-ဟု သည်
ကား၊အနန္တိမဒေ၀ံ-အဆုံးစွန်သော ကိုယ်ကို၊ ဓာ၀ေန္တာနံ-ဆောင်ကုန်
သောရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ခီဏာသ၀ါနံ-ကုန်ပြီးသော အာသ၀ေါ
ကုန်သောရဟန္တာအရှင်ပြတ်တို့အား။ ဒုတိအယံ-ဤသည်ကား၊အတ္ထေ
အနက်ဘည်း။ အယံ-ဟိ-အယံ-ဝေ-ဤဆိုလတ္တံ့ သည်သာ၍ ဤ-ဝါ
ထာ၌၊ အတ္ထေ-ဝုန်၏အနက်တည်း။ ယသ္မာ-အကြင်ကြောင့်၊ အရဟတ်
အရဟန္တာနံ-ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အာသနဒါနေန-နေရာအင်းပျဉ်ကို

လူရခြင်းကြောင့်၊အဟံ၊ငါသည်၊ဝေ၊ဤသို့၊ဒိဋ္ဌသမ္ပတ္တိယာ၊နတ်ဖွဲ့ဖြစ်သော စည်းဝိပ်ချပ်သာဖြင့်၊မောဒါမိ၊မွေ့လျော်းပျော်ပါး၊ရှိ၏။တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတိဗုဒ္ဓိ၊လွန်စွာ ပွါးများခြင်းကို၊ ပဋ္ဌယ မာနေန၊ တောင့်တသော၊အညေနာဝိ၊တပါးသောသူသည်လည်း၊အန္ဓိမသမုဿယေ၊အာဆုံးစွန်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ဖွဲ့တာနုံ၊တည်ကုန်သော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြောက်ဘို့အား၊ အာသနံ၊နေရာအင်းပျဉ်စားသော လူဘွယ်ဝတ္ထု၊ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ပေးလှူအပ်၏။ တာဒိသံ၊ထိုကဲ့သို့သဘောရှိသော၊ပုညံ၊ကောင်းမှု သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဟု သိအတ္တံ၊ဤသို့သော အနက်ကို၊ဒုဒ်သတိ၊ပြု၏။ သေ သံ၊ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ဝုတ္တသဒ္ဒိသ၊မ၊ဆိုအပ်ပြီးသောစကား နှင့်တူသည် သာလျှင်တည်း။ ဟုတ်၊ဤသို့သောပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ် အပ်၏။ (ကုဋ္ဌရေဝိမာနဝဏ္ဏနာ၊ကုဋ္ဌရေဝိမာနဝတ္ထု၊အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

---

[၆] [၁-ဝိဋ္ဌဝဂ်-၆-ပဌမနာဝါဝိမာနဝတ္ထု၊]

သုဝဏ္ဏာဘဒနံနာဝဒန္တိ ဟုဒံ၊-သုဝဏ္ဏသဒနံနာဝံ ဟု သော ဤဝတ္ထု၊သည်၊ နာဝါဝိမာနံ၊နာဝါဝိမာနဝတ္ထု၊တည်း။ ဥပုတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်း အမျှ ပုတ္တိသည်၊ ကား၊အဟယ်နည်း။ ဘဂဝတိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိ ခေါ်နေပြည်တော်၌၊ဝိဟာရဇေတဝန၊နေးတော်မူသည်ရှိသော်၊သေဋ္ဌသမတ္တာ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့ သည်၊အညတြသို့၊အမှတ်မရှိသော၊ ဂါမကာဝါသေ၊ရွာငယ်ကျောင်း၌၊ဝသိတွာ၊နေကုန်၍။ ဝတ္ထုဝဿာ၊ဝါကျွတ်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဘဂ ဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿိ သောမဟု၊မြင်ကုန်အံ့။ ဝမ္မဗ္ဗ၊တရား၊တော်ကို လည်း၊သုဏိသောမ၊နာကုန်အံ့။ ဟုတိ၊ဤသို့၊ သာဝတ္ထိ၊သာဝတ္ထိပြည်ကို၊ ဥဒ္ဒိသ၊ရည်၍၊ ဂိမ္ဘသမယေ၊နွေလအခါ၌၊ ဒေ၊ဌါနမဂ္ဂံ၊အစွန်ရှည်သောခရီး သို့၊ပဋိပန္နော၊သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ အာနန္ဒ၊ရှေ့မင်ကွယ်ခရီး၊အကြား၌လည်း၊ နိရုဒကော၊ရေမရှိသော၊ ကန္တာရော၊ခရီး၊ခဲသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေစ၊ထို ရဟန်းတို့သည်သည်း၊တဏှာ၊ထိုခရီး ခဲ၌၊ စမ္ဘာဝိတ ဟုတ္တာ၊ပျပ်ခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါနိယံ၊သောက်ရေကို၊ အလဒ္ဓမ၊ နာ၊မရကုန်သည်ရှိသော်၊ ကိလန္တာ၊ပင်ပန်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တသိတာ၊ ရေမွတ်သိပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊အညတရသေ၊အမှတ်မရှိသော၊ ဂါမသေ၊

ရှာ၍။ အာဝိဗျဝေနေ။ အနိုးဖြစ်သောလမ်းခရီးဖြင့်၊ ဂန္ဓာနှင့်သွားကြကုန်၏။ တဘက်ထိုရွာ၌၊ အညတရာ၊ စာယောက်သော၊ ဈာတိမ်းမသည်၊ ဥဒကဘာဇနီ၊ ရေအိုးကို၊ ဂပေါတွေ့ယူ၍၊ ဥဒကတွယ်ယူ၊ ရေခပ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဥဒပါနာဘိမုခီ၊ ရေတွင်းသို့ရှေးရှုသည်ဖြစ်၍။ ဂန္ဓာတို့သွား၏။ အထူးထို အခါ၌၊ တောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တံ၊ ထိုရေခပ်သွားသော ပိန်းမကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင့်၍၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အခုခပ်သို့။ အယံ ဈာတိ၏ ပိန်းမသည်။ ဂန္ဓာတို့သွား၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ လုဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းရာ၏။ ဈာတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်၍၊ ဝိပါသပ၊ ရေတာ၊ ရေမွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့် နှစ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တံဒိ သာဘိမုခါ၊ ထိုမိန်းမသွားသောအရပ်သို့ရှေးရှု၊ ဂတ်ကွာ၊ သွားကုန်၍၊ ဥဒ ပါနံ၊ ရေတွင်းကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင့်၍၊ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏၊ အဝိဒူရေ၊ အနီးဖြစ် သောအရပ်၌၊ အဠံသုမ၊ ပ်ကုန်၏။ သာ ဈာတိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ တတော၊ ထို ရေတွင်းမှ၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဂပေါတွေ့၊ ခပ်ယူ၍၊ နိဝတ္ထိတုကာမာ၊ ပြန်နှစ် လိုသည်ရှိ၊ သော်၊ တောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင့်၍၊ ဈာ မေဒါယတ္ထ၊ ဤအရှင်ကောင်းတို့သည်၊ ဝိပါသိတာ၊ ရေသိပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥဒကေ နာ၊ ရေဖြင့်၊ အတ္ထိကာ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ဈာ ဤသို့၊ ဥတ္တာ၊ သိ၍၊ ဂေ ရုစိတ္ထိကာ ရံ၊ လေးမြတ် ရှိသေခြင်းကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ နိမန္တေသိ၊ ဖိတ်၏။ တောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း တို့သည်၊ ပတ္တဝတ်ကတော၊ သပိတ်အိတ်မှ၊ မရိသာဝနံ၊ ရေစစ်ကို၊ နီဟရိတ္တာ၊ ထုတ်၍၊ ပရိသာဝေတ္တာ၊ စစ်၍။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ပါနိယံ၊ ရေကို။ ဝိဝိတ္တာ၊ သောက်ပြီး၍၊ ဟဋ္ဌပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို၊ သိတံကတ္တာ၊ အေးမြအောင်ပြု၍၊ တဿ ဈာ ဈာတိယာ၊ ထိုရေလှူသော ပိန်းမအား၊ ပါနိယဒါနေ၊ သောက်ရေကိုလှူခြင်းငှါ၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာတရား၊ စကားကို။ ဝတ္တာ၊ ဟောမူ၍။ အဂမံသု၊ ကြ

သွားကြလေကုန်၏။ သာ ဈာတိ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ဘိက္ခုသံ၊ ထိုရေလှူရသော ကောင်းမှု ကို၊ ဟဒယေ၊ စိတ်နှလုံး၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အန္တရန္တရာ၊ အကြား အကြား၌၊ အနုသရန္တီ၊ အောက်မေ့လျက်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဝတ်၌၊ ကာလံ ကတ္တာ၊ ရတေ၍။ တာဝတိံသာဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ တဿာ၊ ထိုနတ်သမီး၏။ ပုညာနုဘာဝေန၊ ကောင်းမှု၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ ကပ္ပရုက္ခော၊ ပသောဘိတံ၊ နတ်ခြုံဖြစ်သောပဒေသာပင် တို့ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းရှိသော၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်သည်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ ထိုဗိမာန်ကို။ ပရိက္ခိပိတ္တာ၊ ဝန်းရံ၍၊ မဟတ္တာ၊ ဝေလရဇတ

ဝိဘသိတာမဟုလဲကွန်ချာ ငွေတန်းဆောတို့ဖြင့် ပွင့်လင်းထသော၊ ဝိကိုဏ္ဏ ပဏ္ဏာရုပဋ္ဌိနရတနာမဏ္ဍပ်ထူးထူးအပြားပြားဖွဲ့မ်ားသော ဇွေးမွေးဖြူသောရေတနာသဲရိုထသော၊ မဏိကဏ္ဌနိမ္မသသလိလဝါဟိနီ+ ပဏ္ဍာမြားတုံးအသွင်ညစ်ကြေးမတင် ရေအာယဉ် ဒီးဒီးစီးသောမြစ်ဘာညို့ ပူရိတာမဟုရေပြည့်သည်၊ အပောသိမ်ဖြစ်ပြီ၊ တသဟာနဒီယာ+ထိုမြစ်၏ဦးဘာသုတိရေသုံးကမ်းနား နှစ်ဘက်တို့ရှိ၍ဥယျာန်+ဥယျာဉ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ+ဖြစ်၏။ ဝိမာနဒွါရေစ+ဗိမာန်တံခါးဦးလည်း၊ ပဒ္ဓဝဏ္ဏပဒုမဝုဏ္ဏရိကမဏ္ဍိတာ+ငါးပါးသောအသင်းရှိသော ပဒုမာကြာပုဏ္ဏရိက်တို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်အင်သော၊ မဟာတိ+ကြီးစွာသော ပေါက္ခရဏီ+ရေကန်သည်၊ သုဝဏ္ဏနာဝါယ+ရွှေလှေနှင့်၊ သဟ+တကွ၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်၏။ သာ+ထိုနတ်သွီးသည်၊ တဏ္ဍ+ထိုရေကန်ဦး၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ+နတ်၏စည်းဝိပ်ကို၊ အနုဘဝန္တီ+ခံစားသည်ရှိသေ၊ နာဝါယ+ရွှေလှေဖြင့်၊ ကိဠန္တီ+ကစား မြူးတူးလျက်၊ ဝိစရတိ+သွား လာ၏။ (အထပန္ဆာ+ထိုမှနောက်၌) ကေဒိဝသံ+ တနေ့သည်၊ အာယသ္မာ+ရှည်သော သက်တော်ရှိသော (မဟာမောဂ္ဂလာနော- အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်) ဒေဝစာရိကံ+ နတ်ပြည်ဒေသစာရိကို၊ စရန္တော+ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ နာဝါယ+ရွှေလှေဖြင့်၊ ကိဠန္တီ+ ကစားမြူးတူးသော၊ တံ+ဒေဝဓိတရံ+ ထိုနတ်သမီးကို၊ ဒိသွာ+မြင်၍၊ တာယ+ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ကတံ+ပြုအပ်သော၊ ပုညကမ္မံ+ကောင်းမှုကံကို၊ ပုစ္ဆန္တော+မေးလိုသည်ဖြစ်၍ (သုဝဏ္ဏာဆဒနံ နာဝံ၊ (၀)ဝဏ္ဏောစတောသဗ္ဗဒိသာပဘာသတိ ဘိ+သုဝဏ္ဏာဆဒနံ နာဝံ၊ (ပ)၊ ဝဏ္ဏောစတောသဗ္ဗဒိသာပဘာသတိ ဟု၍၊ အာဟ+မိန့်ပြီ၊ (မြတ်ဘုရားဝေ+ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော ရှိသော၊ နာရဒ+နတ်သမီး၊) တွံ+ဆင်သည်၊ သုဝဏ္ဏာဆဒနံ+ ရွှေနီဖလံတို့ဖြင့် မိုးရံအပ်သော၊ နာဝံ+လှေကို၊ (အာရုယှ+တက်စီး၍၊ တိဋ္ဌသိ+တည်၏၊ ပေါက္ခ ဝုဏိ+ရေကန်သို့၊ အဘိရတိယာ+မြူလျော်ပျော်ပါး ခြင်းငှါ၊ ဩဂါဟသိ+ သက်ဝင်၏။ ပဒ္ဓံ+ ရွှေဖြင့်ပြီးသော နတ်ခွံဖြစ်သော ကြာပန်းကို၊ ပါဏိနာ+ လက်ဝဲသက်ဖြင့်၊ ဆိန္ဒသိ+ ဆွဲကိုင်ဖြတ်၏။ (မဟာနုဘာဝ+ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော ရှိသော၊ ဒေဝ+နတ်သမီး၏ ကေန+အဘယသို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်+ တေ+သင်နတ်သမီး အား၊ (ဘော ဒိသော+ဤသို့သဘော ရှိသော၊ ဝဏ္ဏောစ+အား ခုဝင်အဆင်းသည်လည်း၊ စ+ တောဟ+ဖြစ်သနည်း။ ကေန+အဘယသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့် (တေ+သင်နတ်သမီး အား၊) ဣဒ+ဤအရပ်ခွဲ၍လည် ဣဓ+ မာနုဿ+ ဇရအပ်သော၊ သုစရိတ+ ဟုသုစရိုက် ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်၊ ဣဒ္ဓိ+ ပြည့်စုံသနည်း။ (ကေန+ အဘယသို့

သဘောရှိသော ကုသိုလ်တံကြောင့်၊တေ။သင်နှတ်သမီး အား၊ မနုသော ဝိယာ။ဖိတ်ခြင့်နှစ်သက်ခြင်းတို့အပ်ကုန်သော။ ယေကေစိ။ ခပ်သိမ်းကုန် သော၊ ဘောဂါစ။အာသုံးအာသောင် တို့သည်လည်း၊ ဥဗ္ဗဇ္ဇန်။ ခြစ်ကုန် ၊သနည်း။။ ။ ၊မဟာနုဘာဝေ။ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ဒေဝိ။ နှတ်သမီး၊ တံ၊သင်နှတ်သမီးကို၊ဝုစ္စတိ၊ခေါ်ဆိုကုန်၏။ မနုဿဘူတာ၊လူပရေ မတ္တာအခြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊တို့၊သင်သည်၊ ကိ ဝုညံ၊အဘယ်သို့ သောကုသိုလ်တံကို၊အကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။။ကေန၊အဘယ်သို့သဘော ရှိသော ကုသိုလ်တံကြောင့်၊ တို့၊သင်နှတ်သမီ.သည်၊ ဇေဝံ၊လိုတာနုဘာ ဝါ။ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ဖြစ်သ နည်း။\ကေန၊အဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်တံကြောင့်၊ တေ၊သင် နှတ်သမီး၏၊ဝဏ္ဏောဝ၊အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်း ကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ။ထွန်းပစေနိုင်သနည်း။[1] ။ တဲ့တာ၊ဆိုနောက်မှ၊ ထေရေန၊ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ဝုဠာ ယ၊မေး အပ်သော၊ဒေဝတာယ၊နှတ်ဆိုးသည်၊ဝိသဒ္ဓိတာကာရံ။ဖြေအပ် သောအခြင်းအရာကို၊ ဒသေသုံ။ပြအံ့သောငါ၊သင်ဟာကေဟိ၊သင်ဟာ ယနာတင် သရာရေဟန္ဒာအာရှင်ဖြတ်တို့သည်၊(သာဒေဝတာအတ္တမနာ၊ မောဂ္ဂလာနေနဝုဏ္ဏိတာ၊ ပဋ္ဌံဝုဠာဝိယာကာသိ၊ ယသကမ္မသိဒ်ဟလန္တိ။ သာဒေဝတာ အတ္တမနာ၊မောဂ္ဂလာနေန ဝုဏ္ဏိတာ၊ ပဋ္ဌံဝုဠာဝိယာကာသိ ယသကမ္မသိဒ်ဟလံဟူသော၊ အယံဂါထာ၊ ဤဂါထာကို၊ဝတ္တာ၊ဆိုအပ် ၏။[1] [1]မောဂ္ဂလာနေန၊ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဝုဏ္ဏိတာ၊မေး အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာ၊နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊ သာဒေဝ တာ၊ထိုနတ်သမီးသည်၊ဟေဒ်ဟလံ။ဤအကျိုးသည်၊ယသကမ္မသ၊အကြင် ကုသိုလ်တံ၏၊ဟလံ၊အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပဋ္ဌံ၊သိခြင်းငါ့အလိုရှိ၍ မေးအပ်သော၊ တံကမ္မံ၊ထိုကံကို၊ ဝုဠာဝုဠာကာရေနေဝ။မေးအပ်သော အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်သာလျှင်၊ဝိယာကာသိ။ဖြေကြား၏။[1] ၊မဟာနုဘာ ဝ။ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ၊သော၊ဘိက္ခု။ရှင်ရဟန်း၊အားဟံ၊အာကျွန်ုပ် သည်၊မနုဿသု။လူတို့၌၊မနုဿဘူတာ၊လူပရေတ္တေအခြစ်သို့ရောက်သည် ရှိသော်၊ တသိတော၊ရေ့ဖွတ်သိပ်ကုန်သော(ကိလေ)။မင်ပန်းသောကိုယ် ရှိကုန်သော၊ဘိက္ခု။ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသွာန၊ဖြင့်၍၊ပါတုံ။သောက်စိမ့်သော ဌာ၊ဥဒ္ဓာယ၊ထတ္တြလုံ့လ ပြု၍၊ဥဒကံ။သောက်ရေကို၊အဒါသိ။ပေးလှူခဲ့ဘူး ၏။[1]မဟာနုဘာဝ။ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ဘိက္ခု။ရှင်ရဟန်း၊

ဣယ်ယာ။အကြင်သူသည်။ စေ့စပ်စစ်။ကိလေသာနှင့်။ ပင်ပန်းကုန်သော။ ဝိပါ
သိတာနှင့်။ ရေမွှတ်သိပ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနှင့်။ရဟန်းတို့အား။ ပါတုံ။သောက်
စိမ့်သော။ ဤ။ ဝဋ္ဋာယ။ထက်တွေ့လုံ့လပြု၍ ဥဒက်။သောက်ကြောက်ဒေါသ
လွန်ခဲ့။ တာသ။ထိုသူအား။ ဗဟုတ္တာ မလျှာ။မျှားသော ရေပန်းရှိကုန်သော
ဗဟုဝဏ္ဏ ရိကာ။မျှားသောဝဏ္ဏ ရိက်ရှိကုန်သော။သိုဝေ။ဒကာ။ချမ်းအေး
သောရေရှိကုန်သော။နေ့ခြော။ဖြစ်တို့သည်။ဘဝ ကို။ဖြစ်ကုန်၏။ ။သိုဝေ။ တာ
ဒကာ။ချမ်းအေးသောရေရှိကုန်သော။ ဝါလုကသဏ္ဌ တာ။ဖြူစင်သော သဲ
အခင်းရှိကုန်သော။နဒီ။ဖြစ်တို့သည်။ သဗ္ဗဒါ။အချင်းခပ်သိပ်။ တမာပတာ။
အရိုက်မှောင်ကို အရောင်အလင်းဖြင့် ထွန်းပကုန်လျက်။ အနုဗုဒ္ဓရိယ ကို။
လျှောက်ပတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်ခြိုရိုကုန်၏။ ။တာသံ။ထိုဖြစ်တို့၏။ ဥသေ
သုတိရေသု။ကမ်းနား။နှစ်ဘက်တို့၌။ ဒေ။မွှာစ။သရက်ပင်တို့သည် လည်း
ကောင်း။ သာလာစ။ အင်ကြင်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း။ တိ်လကာစ။
ရိုးစွေပန်းနှင့်ဝေ့သော အပွင့်ရှိကုန်သော သစ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း
ဇမ္ဗုယောစ။ သဖြောပင်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဒါလကာစ။ ဥပင်တို့
သည်လည်းကောင်း။ ပါဋလိယောစ။သစ္စတ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း။
။ဗုဒ္ဓလာ။ပွင့်ကုန်၏။ ။မဟာနုဘာဝ။ကြီးသော တန်ခိုး။အာနုဘော်ရှိသော
ဘိက္ခု။ရှင်ရဟန်း။ဗုဒ္ဓကတာ။ကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိကုန်သော သူတို့သည်
ဘုရားဝေဟာ။ဤသို့သဘောရှိကုန်သော ဖြေအာတို့ကိုဖြင့်။ ဥပေတဗ္ဗပ်။
ခြိုးမွမ်းအပ်သည်အဖြင့်နှင့်ပြည့်စုံသော။ဘုရားလွန်စွာ။ သေ။ဘမာန်။တင့်
တယ်သော။ တံဝိမာနဉ္စ ။ထိုဖြတ်သောဗိမာန်ကို။ လာ။ဆွဲ။ကုန်၏။
အယံဝိပါကော။ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကျိုးသည်။တသော ဝကဗ္ဗသ။
ထိုသောက်ခြင်းကို ပေးလှူခဲ့သော ကောင်းမှုက်၏ သာသျှင်။ ဝိပါကော။
အကျိုးတည်း။ ။ဒေ။ဒိသံ။ဤသို့သဘောရှိသော။ဝိပါက်။အ။ ကျိုးကို။ဗုဒ္ဓ
ကတာ။ကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိကုန်သောသူတို့သည်။လာ ဆွဲ။ကုန်၏။ ။
"မဟာနုဘာဝ။ကြီးသော တန်ခိုး။အာနုဘော်ရှိသော။ ဘိက္ခု။ရှင်ရဟန်း။
တေ နှ။ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်က်ကြောင့်။မေ။အ။ကျွန်ုပ်အား။ တော
ဒိ။သော။ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝဏ္ဏော။အရောင်အဆင်းသည်။ဇောတော။
ဖြစ်၏။ ။တေ နှ။ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်က်ကြောင့်။မေ။အ။ကျွန်ုပ်အား။
ဇုတ။ဤ။အရပ်၌။ လဗ္ဘ။မာန်။ရအပ်သော။သုစရိတဖလံ။သုစရိုက်ကုသိုလ
ကံ၏အကျိုးသည်။ဇုတ္တိတ်ပြည့်စုံ၏။ ။တေ နှ။ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ
ကံကြောင့်။ မေ။အ။ကျွန်ုပ်အား။ မနုသောဝိယ။။စိတ်ဖြင့်နှင်သက်ခြင်း နှိ

အပ်ကုန်သော၊ ယောကေစိုးအလုံးရုံကုန်သော။ဘောဂါစပြားသုံးအဆောင်
တို့သည်သည်.ဥပဓိတို့ဖြစ်.ကုန်၏။ ။မဟာနုဘာဝ+ကြီးသောတန်ခိုး
အာနုဘော်ရှိ၊သော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊တေ+အာရုဏ်ဘုရား၊အား၊ အကျွာပါ+
အာကျွန်ုပ်ဖြေကြား၏။၊မနုဿဘူတာ၊လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိ၊သော်
အဟံ+အာကျွန်ုပ်သည်၊ ယံပုညံ+အကြောင်းသောကံရေကို လှူခြင်းတည်းဟူ
သောကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ+ပြုခဲ့ဘူး၏။၊တေန+ထိုသို့သော၊ဘ. ရှိသော
ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံ+အာကျွန်ုပ်သည်၊ ဒေဝဓိတာနုဘာဝေ၊+ ဤသို့
တွန်းတောက်ပသောတန်ခိုး၊အာနုဘော်ရှိသည်၊ အမှိ+ဖြစ်၏။၊တေန+ထိုသို့
သော၊ဘာရှိ၊သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဣမ+ကျွန်ုပ်၏၊ဝဏ္ဏာစပ+အာရောင်
အဆင်း၊သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ+အလုံးရုံ၊သော+အပေါ်မှက်နှာတို့ကို၊ပဘာ
သတိ+ထွန်းပ၊စေနိုင်၏။ ။ဣတိ+ဤသို့၊ဝိသေဋ္ဌတိ+ဖြကြား၊ပေ၏။၊အယံ+ဤ
ဆိုအပ်ပြီး၊သည်ကား၊ဒေဝတာယ+နတ်သမီး၏၊ ဝိသဒ္ဓိတာကာရော+ဖြ
ကြား+အပ်သောအခြင်းအရာတည်း။ ။ဘိက္ခု+ဆိုဂါထာ၌၊သုဝဏ္ဏာ+ ဒနုန်တို့+
သုဝဏ္ဏာ+ဒနုဟူ၊သည်ကား၊ရဂ္ဂ+သုဝဏ္ဏမင်းယဟိ+ရွှေနိဗလံတို့ဖြင့်ပြီးကုန်
သော၊ ဝိစိတ္တာ+ဝိတ္တ+ဝိစိ+ ဆဒနေ+ဟိ+ဆန်းကြယ်သောနံရံ+ထူးထူး၊သော
အရိုးတို့ဖြင့်၊ဥဘောဟိပ+ဃ+ဟိ+နံပါး+နှစ်ဘက်တို့ဖုံ+ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။
တာယ+စေ+ဝ+ရိ+အပ်+သောအတွင်း+ရှိသည်၏ အဖြစ်+ကြောင့်လည်း+ကောင်း၊
နာနာ ရတန သမုဒ္ဓ လေန+အထူးထူး၊သော ရတနာ တို့ဖြင့် ကောက်ပ
သော၊ ကနကမယာ လက်ဝါ+ရေန+ရွှေဖြင့်ပြီး၊သော ဝန်း+ဆာ+ဖြင့်၊ဥပရိ+အ
ထက်၌၊ဆာဒိတာ+ဟာယ+ရိ+အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်း+ကောင်း၊
သုဝဏ္ဏာ+ဒနုန်+ရွှေနိဗလံတို့ဖြင့်ပြီး+သော ဝန်း+ဆာ+ဖြင့် ရိ+အ+ဝ+သော၊
နာ+ဝ+ တို့ နာ+ ဟူ+သည်ကား၊ ပေါ+ဝ++လေ+ကို၊ ဟိ+သစ်+ထိ+စ+ကား+သည်
ဖုန်၏။သော+ထိုလေသည်၊ သြ+ရ+တော+ဤ+ဒ+ဝ+ က+ ပါ+ ရုံ+ ထိ+ ဝ+ ဘ+ ကိ+ သို့
ပ+ တ+ တိ+ ဂ+ ဆ+ တိ+ ရော+ ကိ+ တ+ တ+ ၏။ ။ ။ ။ ။ ။ ။

ဖြစ်သော၊ ပကတိယာသသောဖြစ်၍ဖြစ်သောသတ္တဝါထက်၊သေဋ္ဌေ
နမ်းအထူးသဖြင့် မြိုးမွမ်းအပ်ဖြတ်သော အနက်ကြောင့်၊ ပုရိသေတိတိဝစ
နတ္ထေန၊ပုရိသေတိဟူသောဝစနတ္ထကြောင့်၊ပုရိသောတိ၊ပုရိသောဟု၍၊
ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ပုရိသေဋ္ဌောနေ၊ ဖြတ်သောအရာ၌၊သေတိ၊ဖြစ်တ၏။
ဣတိဘသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ပုရိသေါ၊ပုရိသမည်၏ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုစ္စတိယထာ၊
ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ဝေဝံတထာ၊ထိုအတူနှင့်ရှိတ္ထေန၊ဆောင်တတ်သောအနက်
ကြောင့်၊နရောတိ၊နရောဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ဟိသစ္စံ၊ထိုစကား၊သည်ဌာန
၏။ဝုတ္တာဘာတုဘူတောသားမောင်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဝုဋ္ဌလောဝိ၊ယောဂျားး
ဖြစ်သော သူသည်လည်း၊ မာတုဇေဋ္ဌာဘဂိနိနှင့်၊အမိအမကြီးတို့၏၊ ဝိတု
ဋ္ဌာနေ၊အာဘအရာ၌၊တိဋ္ဌတိ၊ဧာသည်၏ဘာတုဘူတောသားလင်ဖြစ်၍ဖြစ်သော
သူသည်ကား၊ ပဂေဝ၊အာဘယိ ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ယာ၊အကြင်မိန်းမ
သည်နရေသ၊ယောဂျားး၏။ သော၊ဥစ္စာတည်း။ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊
သာ၊ထိုမိန်းမသည်နာရီ၊နာရီမည်၏။ အယဉ္စသမညာ၊ဤနာရီဟူသော
အမည်ကိုလည်း၊ မနုဿိတ္ထိသု၊လူမိန်းမတို့၌ ရုဇ္ဇိဝေသေန၊အတွင်ရုဇ္ဇီ၏
အစွမ်းအား၊ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်၏။ဣတရာသုပိ၊လူမိန်းမမှတပါး၊သော
နတ်မိန်းမတို့၌လည်း၊ တထာ၊ထိုအတူနာရီဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ဩဂါ
ဟသိပေါက္ခရဏီ နှင့်၊ဩဂါဟသိပေါက္ခရဏီ ဟူသည်ကား။ရွှေ့ပြောလာနှီ
လုပ္ပလာဒိကော၊ကြာနီကြာညိုအစရှိသော၊ ဗဟုဝိဓေ၊များသောအပြားရှိ
သော၊ရတနမယော၊ရတနာမျိုးတို့ဖြင့်ပြီးသော၊ ဇလကုသုမေ၊ရေ၌ဖြစ်
သောကြာပန်းသည်၊သတိပိ၊ရှိလျှင်းမူလည်း။ပေါက္ခရဏီ၏ဘာနှင့်၊ပေါက္ခ
ရဟူဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗပဒုမာနံ၊နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော ကြာပဒုမာတို့၏၊
တဋ္ဌာ၊ဆိုနတ်ရေကန်၌၊ ယောဘုယျတ္ထာယ၊ မျှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ပေါက္ခရဏီတိ၊ပေါက္ခရဏီဟူ၍၊လဒ္ဓနာမ်၊ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ဒိဗ္ဗ
သရံ၊နတ်၌ဖြစ်သောရေကန်သို့၊ ဇလဝိဟာရရတိယာ၊ရေ၌နေခြင်းတည်း
ဟူသောမြူးထူးပျော်ပါးခြင်းဖြင့်၊ အနုပရိသသိ၊ သက်ဝင်၏။ ပဒုံဆိန္နသိ
ပါဏိနာတိ၊ ပဒုံဆိန္နသိပါဏိနာဟူသည်ကား။ ရေတမယနာဠံ၊ငွေဖြင့်ပြီး
သောအရိုးရှိသော၊ နာနာရတနမယပတ္တသမ္ပန္နံ၊အထူးထူးသောရတ
နာဖြင့်ပြီးသော ကြာရွက်ကြာချပ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ကနကမယကဏ္ဏိက
ကိဉ္ဇက္ခကေသရံ၊ရွှေဖြင့်ပြီးသောအချက်ဝတ်မှုံဝတ်ဆံရှိထသော။ ပဒုမံ
ဒိဗ္ဗကမလံ၊နတ်၌ဖြစ်သော ပဒုမာကြာပန်းကို၊ ကိဋ္ဌာယရိန္ဒ၊တင့်တယ်
စမ္ပယ်နှစ်သက်ခြင်းကို၊ကာတုကာမတာယ၊ပြုလိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊တပ-

သင်၏ဟာ ဘာကြောင့်ဖြင့်၊ ဘဏ္ဍသိမ်ဆွတ်ချိုး၏ တသိတ္တတိ၊ တသိတော ဟူသည်ကား။ ပိပါသိတောမရေသိပ်ကုန်သော၊ ကိလေသာ တိမ်ကိလေသာ ဟူသည်ကား။ တာယဂိပါသာယမ ထိုရေသိပ်ခြင်းဖြင့်၊ တေနအဋ္ဌာနပရိသမေနမထိုခရိုးပင်ပန်းခြင်းဖြင့်၊ ကိလေသာကာယေမပင်ပန်းသော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ဥဒ္ဓစ္စာယတိ ဥဒ္ဓစ္စာယဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဓစ္စနိဝရိယံ ဆတ္တြလုံ့လကို၊ ကတွားပြု၍၊ အာလသိယံ ပျင်းရိသောအဖြစ်သို့၊ အနာပဇ္ဇိတွာ မရောက်မူ၍ ဣတိအယံ ဣတိသည်ကား။ အတ္ထောသအနုက်တည်း။ ယောဝေတိ အာဒိနာ ယောဝေဣတိသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အဟံ ယထာ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ ဧကံ ဣတိ အတူ၊ အညေ ပိ တပါ သောသူတို့သည်လည်း။ အာယတနဂတေန တည်ရာသို့ရောက်သော၊ ဥဒကဒါနပုညေန သောက်ရေကိုလှူရသောကောင်းမှုကံကြောင့်။ ဧဒိသံ ဣတိ သို့သဘောရှိသော ပလံ အကျိုးကို၊ ပဋိလဘန္တိ ရကုန်၏ ဣတိ ဣတိ သို့ ဒိဋ္ဌေန အမြင်ဖြင့်၊ အဒိဋ္ဌသ မမြင်သည်ကို၊ အနုမာနဝိဓိ နှင့်မျက်မှန်းဆ၍သိရသော အစိအခုင်ကို၊ ဒသ္သေတိ ပြ၏။ ထေ ရေ နှင့် မထေရ သည်၊ ဝုဋ္ဌမတ္ထံ မေးအပ်သော အနုက်ကို၊ သာ ခ ရေ ဟာ ဆက်ဆံသော အားဖြင့်၊ ဝိသဇ္ဇေတိ ဖြေကြား၏။ တတ္ထ ထိ ဂါထာ ၂၂ တ သ ဿ ဣတိ စ တ ဿ ဟူ သော ဝုန်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓိ စ တံ ဟူ သော ဝုန်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ယထာ ဝုတ္တ ဝုညကာရီ နှင့် အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိသော သူတို့ကို၊ ပဗ္ဗေ မ သတိ သုံးသပ်၏ အနုပရိယ ဣတိ အနုပရိယ ဣတိ ဟူ သည်ကား။ အနုဗ္ဗ ပ ဝ သေန လျော်ပတ်သည်၏ အစွမ်း အားဖြင့်၊ ပရိ ကပ္ပ ဣတိ ခြံရံကုန်၏။ တ သ ဆိုသူ၏ ဝ သ နဗ္ဗာန် နေရာ အရပ်ကို။ ပရိ ကျော်ပေန ဝန်းရံသ ဖြင့်၊ သော ပိ ဆိုသူကိုလည်း။ ပ ရိ ကြော နာ မ ဝန်းရံ အပ်သည်မည်သည်။ ဟော တိ ဖြစ်၏။ တိ လ ကာ တိ တိ လ ကာ ဟူ သည်ကား။ ဇန္ဓုဇ်ဝ ကဝုပ္ပ သ ဒိ သ ဝုပ္ပါ ရိုးစွေ ပန်းနှင့်တူ သော ပန်းရှိ သော ကောတာ ခု သော၊ ရုက္ခ ဒေ တိ သစ်ပင်မျိုးတည်း။ ဥဒ္ဓါ လ ကာ တိ ဥဒ္ဓါ လ ကာ ဟူ သည်ကား။ ဝါ တ ဃာ တ ကာ ရ ပင်တို့သည်။ ယေ အကြင်သစ်ပင်တို့ကို။ ရာ ဇ ရုက္ခာ တိ ပိ ရ ဇ္ဇေ ပင်တို့ ဟု၍လည်း။ ဝ ဗ္ဗ ဣ ဆိုအပ်ကုန်၏ တံ ဘူ ပိ ဘာ ဝေ ဟိ တိ တံ ဘူ ပိ ဘာ ဝေ ဟိ ဟူ သည်ကား။ တာ ဒိ သ ဘူ ပိ ဘာ ဝေ ဟိ ။ ထိ သို့ သ ဘော ရှိ ကုန်သော ပြေ အ ဘို့ ကို နှင့်။ ယ ထာ ဝုတ္တ ပေါ ကွ ရေ ကိ နဒီ ဥ ယျာ နဝ ကြောင့် အ ကြင် အ ကြင် ဆို အ ပ် ခဲ့ ပြီ း သော ရေ ကန် ဖြစ် ဥ ယျာ ဥ် နှင့် ပြ ဿ ရုံ ကုန်သော ဘူ ပ ပ ဒေ သေ ဟိ ပြ ေ အ ရ ပ် တို့ နှင့် ဣ တိ အ ယံ ဣ တိ သည်ကား။ အ ဗ္ဗ ေ သ အ နု က် တ ည်း။ ဥ ပ ေ တ ဗ္ဗ ပ ် ကြောင့် ဥ ပ ေ တ ဗ္ဗ ပ် ဟူ သည်ကား၊

ပါသံသိယ ဘာဝေနမြင်းမွမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်နှင့်၊ ဥပေတ္တမြည့်ရုံသော၊ တောသံပါကွရကိအာဒီနံ၊ ထိုရေကုန်အစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေနမဏ္ဍိုင်း အားဖြင့်ရုမကိယသန္ဓေ၀သံ၊ မွေလျော်ဘွယ်ကောင်းသောပေါင်းဆုံးရာ ရှိ၊သာ၊ဣ ဘိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုလိုသည်၊ဟောဘိ၊ဖြစ်၏။ ဘူသံသောဘမ္ဘာ နန္တိ၊ဘူသံ၊သောဘ ၊ာနံ၊ဟူသည်ကား၊ဘူသံအတိုဝိယ၊အလွန်လျှံ၊ဝိ၊ရာ စ၊ာနံ၊တင့်တယ်ခြင်းရှိ၊သော၊ဝိ ၊ာန ၊သင့်မြတ်သော ဝိ၊ာနကို၊လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ဣ ဘိအံယံ၊ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ယာ၀ နာခြင်းတည်း။ သေ သံ၊ကြွင်းသော စကား၊ခုပ်သည်၊ဝုတ္တနယမေ၀၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းရှိ သည်သာလျှင်တည်း။ ၂။ နာ၀ါ ဝိ၊ာနဝတ္ထုနှာ၊ နာ၀ါ ဝိ၊ာနဝတ္ထု၊အာဘွင့် သည်၊နိဒ္ဒိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊)

---

[၆] [၁-ဝိဒ္ဓ၀ဂ်-၂-ဒုတိယနာ၀ါ ဝိ၊ာနဝတ္ထု၊]

ဂ၁/ ၃ ။

☞ သုဝဏ္ဏ ဆဒနံ နာ၀ တ္တိ၊သုဝဏ္ဏ ဆဒနံ နာ၀ံ ဟူသော ဤ ဝိ၊ာနဝတ္ထု၊သည်၊ ဒုတိယနာ၀ါ ဝိ၊ာနံ၊ ဒုတိ ယနာ၀ါ ဝိ၊ာနဝတ္ထု၊တည်း။ တ သ၊ထို ဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်း အမြဲပ္ပတ္တိ သည်၊ကာ၊ဆာ ဘယ်နည်း၊ကာ ဂ ဝ တိ၊မြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ သာ ဝတ္ထိ ယံ၊ သာ ဝတ္ထိ ၊ခါ နေ ပြည့်တော်၌၊ ဝိ ၊ာ ရ ဏ ဇေ တ ဝ ၊ နေ တော်မူ သည်ရှိ၊သော်၊အညတ ရော၊ တ ယော ဂ် သော၊ ဝိ ၊ာ သ ဝ ဏ္ဏ ရော၊ ရဟန္တာ မ၊ထရ် သည်၊ ဝ သု ပ နာ ယ ကာ ယ၊ ဝါ ဆိ အံ့ သော အခါ သည်၊ ဥ ပ ဂ ဠာ ယ၊ နီ း လ ာ် သော်၊ ဂါ မ ကာ ဝါ ၊ သ ၊ ရှာ ဝ ယ် ကျောင်း ၌ ၊ ဝ သ ံ ၊ ဝါ သို့ ၊ ဥ ပ ပ ဇ္ဇ ၊ ကာ ၊ မ ၊ ကပ် လို သည် ဖြစ် ၍ ၊ သာ ဝ ဏ္ဍိ ထော ၊ သာ ဝ ဏ္ဍိ ဖြည့် ၄ ၊ တံ ဂါ မ်း ထို ရှာ ကို ၊ ဥ ဒ္ဒိ သ ၊ ရည် ၏ ၊ ပ ဇ္ဇ ၊ ဘ ဘ ဏ် ့ ဆွ ပ် စ ား ပြီ း သော နော က် ကာ လ ၌ ၊ အ ဒ္ဓါ နမ ဂ္ဂ ပ ဋိ ပ ဒ္ဓေ ၊ အ ဒ ဏ် ရှည် သော ခ ရီ း သို့ သွား သည် ရှိ သော် ၊ မ ဂ္ဂ ပ ရိ သ ၊ မ ၊ ခ ရီ း သွား ခြင်း ကြောင့် ဖြစ် သော ပ ဋ ပ န် း ခြင်း ဖြင့် ၊ ကိ လ ဏ္ဍ ၊ မ ဋ ပ န် း သည် ဖြစ် ၍ ၊ တ သိ တော သ ၊ ရေ သိ ပ် သည် ဖြစ် ၍ ၊ အ ညတ ရေ ၊ တ ပါ း သော ၊ မ ဂ္ဂေ ၊ ခ ရီ း ဖြင့် ၊ အ ညတ ရံ ၊ အ မ္ဗတ် ရှိ သော ၊ ဂါ မ ် ရှာ သို့ ၊ သ မ္ဗ ဏ္ဍော ၊ ရေ ကိ် လေ ၏ ။ ဗ ဟိ ဂါ မ ေ ရှာ ၏ အ ပ ဋ္ဌ ၊ တာ ဒိ သံ ၊ ထို သို့ သ ဘော ရှိ သော ၊ ဆာ ယူ ဒ က သ မ္ဗ ဏ္ဍ ၊ ခ ရာ နံ ၊ ချမ်း မြေ့ သော အ ရိ ပ် ရေ နှင့် ပြည့် စုံ သော အ ရပ် ကို ၊ အ ပ္ပ သ ဏ္ဍ ၊ မ ဖြင် သည် ဖြစ် ၍ ၊ ပ ရိ သ ၊ မ ၊ ဏ ပ ဋ ပ န် း ခြင်း ဖြင့် လည်း ၊ အ ဘိ ဘု ယျ မ ၊ နော ၊ လွန် စွာ ခ ိုင် စ က် အ ပ် သည် ဖြစ် ၍ ၊ စ ိ ဝ ရံ ၊ သ က် နှ း ကို ၊ ပါ ရ ု ပ ိ တ ွ ၊ ရံ ၍ ၊ ဂါ မ ် ရှာ သို့ ၊ ပ ဝိ သ ိ ဝ ွ ၊ ဝ င် ၍ ၊ ရ ု ရ ေ ဟ ာ သော ၊ အ ဦ း

အစဖြစ်သော အိမ်၏သာယျင်၊ ဒွါရေစာတံခါး၏အနီးဌာ၌ အင်္ဂြာသိမ်ရင်ပြင်၏ တည်းထိုရှာ၌၊ အညတရစာတယောက်သော၎ ဤထိုမိန်းမသည်ထေရ်မ ထေရ်ကို၎ပသိတွားမြင်၍၊ ဘန္တေအရှင်ဘုရား၎ကုတောအာဘယ်အရပ်မှ၎ အာဂတောဟုတ်လာသည်၎ အလွန်ပြစ်ပါကုန်သနည်း။ ဤတိုးဤသို့ ပုန္တိတွားမေးလျှောက်၍၎ပဋ္ဌပရိသမဗ္ဗုဒ္ဓရိုးပင်ပန်းခြင်း ကုသည်းကောင်း၊ ဝိပါသိတာဘာဝဗ္ဗုဒ္ဓရှေသိပ်သောအပြစ်ကို လည်းကောင်း၎ ဥတွားသိ၍၊ ဘန္တေအရှင်ဘုရား၎ ထေပ်ကြွတော်မူပါကုန်လေး၎ ဤကဲ့သို့ မထေရ်ကို၎ ဝေဟာသိမ်ကြွင်းသို့၊ ပဝေသေတွားလွှင်း၍ ဤဝမ်ခြေနေရာ၌၊ နိသီဒထပ်နေတော် မူကုန်လော။ ဤတိုးဤသို့ အာသနံပ်နေရာကို၎ပညပေတွားခင်း၍၊ အာဒါသိပ်ပေး၍။ တည်းထိုနေရာ၌ နိသိန္နေနေသည်ရှိသော်၎ ပါဒေါဒကံပ်ခြေဆေးရေကိုလည်းကောင်း၎ ပါဒဘဋ္ဌနေတလပ်ခြေသုတ်စရာဆီကို လည်းကောင်း၎ ဒတွားလျှော်၍ တာလဝဏ္ဏပ်ထန်းရွက်ယပ်ကို၎ ဂဟဏတွားယူ၍၊ ဖိုဖိုယပ်ခတ်၏။ ပရိဗ္ဗာဟေပယူပန်ခြင်းသည်၎ ဂုပသင်္ကေပ်ခြင်းလတ်သည်ရှိ၊ သင်္ခရုံ၏ချိုမြိန်သော၎သိတလံ၏အေးမြသော၎သုဂန္ဓာ-ကောင်းသောဆန်ရှိသော။ ပါနကံ၏အမြှောက်ကို၎ယောဇေတွားမြှောက်၍၊ အာဒါသိ၏ကပ်လျှော်၏။ ထဇောမထေရ်သည်၎ တံ၏ထိုအမြှောက်ကို၎ ပိဝိတွားသောက်ပြီး၍၊ ပဋိပ္ပ ဿဒ္ဓကိလေသ၏ထား၏ ပြင်းပြီးသောပင်ပန်းခြင်းရှိသည်၎ ဟုတွား ဖြစ်၍၊ အနုမောဒံ၏ဘုရားအနုမောဒနာကို၎ကတွား ပြောပြော၍ပဏ္ဍိတ ဝဏ္ဏကြွေးလေ၏။ သာဓုထိုထိုမိန်းမသည်၎ အပရဘာဂေ၎နောက်အတို၌ကာ လံ၏ရှေ့ဘခြင်းကို၎ ကတွား ပြု၍၊ တာဝတိံသေ၏ဘာဝတိံ သာနတ်ပြည်၌ နိဗ္ဗတ္တိ၏ဖြစ်၏။ ဤတိုအာဒိ၏ဤသို့အစရှိသော၎သဗ္ဗံ၏အလုံးစုံသော စကားပေါ်ကို၎ အနန္တရပရိမာနုသဒိသန္တိ၏အခြားမဲ့သောပရိမာနဝတ္ထုနှင့်တူ၏ပတ္တမိ ဝဏ္ဏကြွေးလေ၏။ သာဓုထိုထိုမိန်းမသည်၎ အပရဘာဂေ၎နောက်အတို၌ကာ လံ၏ရှေ့ဘခြင်းကို၎ ကတွား ပြု၍၊ တာဝတိံ သေ၏ဘာဝတိံ သာနတ်ပြည်၌ နိဗ္ဗတ္တိ၏ဖြစ်၏။ ဤတိုအာဒိ၏ဤသို့အစရှိသော၎သဗ္ဗံ၏အလုံးစုံသော စကားပေါ်ကို၎ အနန္တရပရိမာနုသဒိသန္တိ၏အခြားမဲ့သောပရိမာနဝတ္ထုနှင့်တူ၏ပတ္တမိ ဝဏ္ဏကြွေးလေ၏။ ။ဂါထာသုဝိ၏ဂါထာတို့၌လည်း။ အဝုတ္ထံ၏အာသစ်သည်၎ နတ္ထိ၏မရှိ။ ။ တေန၏ထိုကြောင့် (သုဝဏ္ဏသဒနံနာဝံ၎(ပ)၎ဝဏ္ဏောစတေသဗ္ဗဒိ သာပဘာသတိ၏ဘိ၏သုဝဏ္ဏသဒနံနာဝံ၎(ပ)၎ ဝဏ္ဏောစတေသဗ္ဗဒိသာပဘာ သတိဟူ၍၎ ဝတ္ထုထိုအင်ပြု။) ။မဟာနုဘာဝေ၏ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၎ နာဂိ၏နတ်သမီး၎တို့သင်သည်၎ သုဝဏ္ဏသဒနံ၏ရွှေနိုဝလံတို့ ဖြင့်မိုးရံ၏အပ်သော၎နာဝံ၏ရွှေလှေကို၎ အာရုယ္ဟ၏တက်စီး၍၎ ဝိဇ္ဇသိ၏အာညာ၏။ ပေါက္ခရဏီ၏ကြာမျိုးငါးပါးတို့ဖြင့် ပြွမ်းသောရေကန်ကို၎ အာသိရတိယာ၏ ရွှေလျှော်ပျော်ပါးခြင်းငှါ၎ သြဂါဟသိ၏သက်သင်း၏ ပဒုမံ၏ဧဒုမာကြာကို၎ ပါဏိနာ၏လက်ဝဲသက်ဖြင့်ဆိန္ဒသိ၏ဆွတ်ဖြတ်၏။။ ။မဟာနုဘာဝေ၏ကြီး

သောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ဒေဝိနတ်သမီး၊ကေနုအာဘယ်သို့သဘော
ရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေးသင်နတ်သမီးအား၊ တောဒိသေးဤသို့
သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏာအရောင်အဆင်းသည်၊ ဇလတောဖြစ်သနည်း။
ကေနုအာဘယ်သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊တေးသင်နတ်သမီး
အား၊ ဤဝေဠုဝန်အာနုပ်ခ်ို၊လည်ကြီ မာန်းရုအပ်သော၊ သုစရိတဟလံ+ သုစရိုက်
ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်၊ ဤရှုတိ+ပြည့်စုံသနည်း။ ကေနုအာဘယ်သို့
သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေးသင်နတ်သမီးအား၊မနုသော၀ိ
ယာ+စိတ်ဖြင့် နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ ယေကေစိ+အလုံးစုံကုန်
သော၊ဘောဂါစ+နတ်ခ်ို့ဖြစ်သောအသုံးအဆောင်တို့သည်သည်။ဥပဓိနှင့်+
ဖြစ်ကုန်သနည်း။ မဟာနုဘာ၀ေ+ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊
ဒေဝိနတ်သမီး၊ တံ+သင်နတ်သမီးကို၊ဝုဏ္ဏာမိ+ငါမေး၏။ မနုဿဘူတာ+
လူပရမည်ဟုအဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊တွံ+သင်နတ်သို့သည်။ကိ ပုညံ+
အာဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံကို၊အကာသိ+ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ကေနုအာဘယ်
သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တွံ+သင်နတ်သမီးသည်၊ ဧ၀ံဝေလိတာနုဘာ
၀ါ+ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသည်၊ အသိ+ ဖြစ်
သနည်း။ ကေနု+အာဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ+
သင်နတ်သမီး၏။ ဝဏ္ဏာစ+အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ+
ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ+ထွန်းပစေနိုင်သနည်း။
ဤတို့ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏာမိ+ ငါမေး၏။ ။ ။မောဂ္ဂလာနေန+အာရှင်မဟာ မောဂ္ဂ
လာန်မထေရ်သည်၊ ဝုဏ္ဏိတာ+မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာ+နှစ်သက်
ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသော။ သာဒေ၀တာ+ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဩဒံဟလံ+
ဤအကျိုးသည်၊ ယသ၊ကမ္မ၊သ+အကြင် ကုသိုလ်ကံ၏ ဟလံ+အကျိုး
သည်၊ ဟောတိ+ဖြစ်၏။ ပဠုံ+သိခြင်းငှါ အလိုရှိ၍ မေးအပ်သော၊ တံဂမ္ဘီ+
ထိုကုသိုလ်ကံကို၊ ပုဗ္ဗာ၀ုဗ္ဗာ ကာရေနေ၀+ မေးသော အခြင်းအရာအား
"ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိယာကာသိ+ဖြေကြားပြီး။ ။ မဟာ နုဘာ၀+ကြီးသော
တန်ခိုး အာနုဘော် ရှိသော၊ ဘိက္ခု+ရှင်ရဟန်း၊ ဘဒ္ဒ+ အကျွန်ုပ်သည်၊
မနုဿသု+လူတို့၌၊ မနုဿဘူတာ+လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။
ပုရိမဇာတိယာ+ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ မနုဿလောကေ+လူ့ပြည်၌
တသိတံ+ရေသိပ်သော၊ ကိလဿ+ခရီးသွားခြင်းဖြင့် ပင်ပန်းသော၊ ဘိက္ခု+
ရဟန်းကို၊ ဒိသွာ+မြင်၍၊ ပါတုံ+သောက်စိမ့်သော၊ ဥဒ္ဓ၊ဝ+ထက်ကြွလုံ့လ
ပြု၍၊ ဥဒကံ+သောက်ရေကို၊ အဒါသိ+ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ။ မဟာနုဘာ၀၊

ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခုမှရှင်ရဟန်း၊ ယောဇာကြင်သူသည်၊ ဝေဖစင်စစ်၊ ကိသန္တာသမားပင်ပန်းသော၊ ဝိပါသိတသမားရေသိပ်သော၊ ဘိက္ခုနေ့မရဟန်းအား၊ ပါတုံးသောကပ်စိပ်သောဌာ၊ ဥဒ္ဓာယမားထကြွလုံ့လပြု၍၊ ဥဒကံမသောက်ရကို၊ ဒဒါတိမပေးလျှင်၊ တသမားထိုပေးလျှသောသူအား၊ ဗဟုတ္တမလျှောမျှားသောရေပန်းရှိကုန်သော၊ ဗဟုပုဏ္ဏာရိကာမျှားသောကြာပုဏ္ဏာရိကပ်ရှိကုန်သော၊ သိတောဒကာချမ်းအေးသော ရေရှိကုန်သော၊ နဇ္ဇောမရေကန်ဘို့သည်ဟုဝန္ဓိမြစ်ကုန်၏။ သိတောဒကာမချမ်းအေးသော ရေရှိကုန်သော၊ ဝါလုက သန္ဓတာမပွေးပွေးဖြူသောသဲဖြင့်ခင်းအပ်ကုန်သော၊ ခုဒိ၊ မြစ်တို့သည်မသမ္ဘဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တမာပဘာမအမိုက်မှောင်ကို ထွန်းပစေလျက်၊ အနုပရိယန္တိမလျှောက်ပတ်သဖြင့်ခြိုရံကုန်၏။ တာသံထိုမြစ်တို့၏ ဥဘောသုတိရေသုမကမ်းနားနှစ်ဘက်တို့၌။ ဗုလ္လာမပွင့်ကုန်သော။ အမ္ဘာစမသရက်ပင် တို့သည် လည်းကောင်း၊ သာလာစမအာင်ကြင်းပင်တို့သည်လည်းကောင်း။ တိလကာစမရိုးပန်းခွေပန်းနှင့် တူသော အပွင့် ရှိကုန်သော သစ်ပင် တို့သည် လည်းကောင်း။ ဇမ္ဗုယောစမသပြေပင်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဒါလကာစမဌပင်တို့သည် လည်းကောင်း။ ပါဒုလိယောစမသွတ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဘဝန္တိမြစ်ကုန်၏။ မဟာနုဘာဝကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခုမှရှင်ရဟန်း၊ ဝုညကတာမကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်သော သူတို့သည်ဘူမိဘာဝဂေဟိမကရေကန်မြစ်ဥယျာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသော မြေအာတို့နှင့်ဥပေတာရုပ်ပြည့်စုံသောသဘောရှိသော၊ ထုသံလွန်စွာ၊ သောဘနံတင့်တယ်သော၊ တံဝိမာနသေဋ္ဌံထိုမြတ်သော ဗိမာန်ကို၊ လာဘ်ကုန်၏။ အယံဝိပါကောဣတိ အကျိုးသည်၊ ဣဒံဣတိ အရာ၌၊ တသကမ္မသမထိုသောက်ရေကို သူ့ရေခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကုသိုလ်ကံ၏။ ဝိပါကောမအကျိုးတည်း။ ဝုညကတာမကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ဘောဒိသံဣတိ သို့သဘောရှိသော၊ ဝိပါကံအကျိုးကို၊ လာဘ်ကုန်၏။ ။

။မဟာနုဘာဝကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခုမှရှင်ရဟန်း၊ တေနမထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေအာကျွန်ုပ်အား၊ ဘောဒိသောဣတိ သို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏောမအသင်းသည်၊ ဇာတောမဖြစ်၏။ တေနမထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေမအာကျွန်ုပ်အား၊ ဣဒံဣတိ အရပ်၌၊ လ ဣဒ္ဓမာနံ၊ ဤအပ်သော၊ သုစရိတဖလံ၊ သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်၊ ဣဒ္ဓတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ တေနမထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံ

ကြောင့်။ မေမေ့အကျွန်ုပ်အား။ မနုဿဝိယာဇိတ်ဖြင့်နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေစိ၊ အလုံးရုံကုန်သော်လည်း၊ ဘောဂါစနတ်ခွဲဖြစ်သော အသုံး၊ အားဆောင် တို့သည်လည်း၊ ဥပဓိနှင့်ဖြစ်ကုန်၏။ ။ မဟာနုဘာဝကြီးသောတနိုး အာနုဘော်ရှိ၏။ ဘိက္ခုမှ,ရှင်ရဟန်း။ ဧတေ၊ အရှင်ဘုရား အား။ အကျွာမိ,ဖြေကြား၊ ပါ၏။ မနုဿဘူတာ,လူ,ရမည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိ၏သော်၊ အဟံ,တပည့်တော်မသည်။ ယံ,ဝုညံ,အကြင် သောက်ရေကိုပေးလှူခြင်းဟူ,ဆိုအပ်သော ကောင်းမှုတံကို၊ အကာသိ,ပေးလှူ,ဘူး၏။ တေန,ထိုကြောင့်၊ အ,ဟံ,တပည့်တော်မသည်။ ဒေဝ,လိတာနုဘာဝါ,ကျေးဇူးရှိသော တောက်ပသောတနိုး အာနုဘော်ရှိသည်၊ အမှိ,ဖြစ်၏။ တေန,ထိုကြောင့်။ မေ,အကျွန်ုပ်၏။ ဝဏ္ဏော,အရောင်အဆင်းသည်လည်း။ သဗ္ဗဒိသာ,ဝဗ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ ပဘာသတိ,ထွန်းလင်းတောက်ပစေ၏။ ဣတိ,ဤသည်သျှင် အပြီးတည်း။ ။ အ,ဝ,ဏ္ဏနာသုတိ၊ အနက်အဖွင့် တို့ခဲ့လည်း၊ ဣဒံ,ဤ ဝတ္ထုခဲ့၏။ ဧကာဝ,ဆာပါ၊ သာသျှင်ဖြစ်သော၊ ထေရော,မထေရ်တည်း။ နဗဟု,အများမဟုတ်၊ ဣတိ,တသ္မာ,ထိုကြောင့်၊ အပုဇ္ဈံ,အသစ်သည်၊ နတ္ထိ,မရှိ။ ။ ဒုတိယနာဝါဝိမာနဝဏ္ဏနာ,နှစ်ခုမြောက်သော နာဝါဝိမာနဝတ္ထု၊ အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ,ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

---

[၆] [၁-ဝိဒ္ဓ,ဝဂ်-၈-တတိယနာဝါဝိမာနဝတ္ထု။]

ကိုယ်/သို့ဝဏ္ဏဆဒနံ,နာဝ,နှင့် ဣဒံ,သုဝဏ္ဏဆဒနံ,နာဝံ,ဟူသော ဤဝိမာနဝတ္ထု၊ သည်၊ တတိယနာဝါဝိမာနံ,တတိယနာဝါဝိမာနဝတ္ထု၊ တည်း။ တသ္မာ,ထိုဝတ္ထု၏,ဥပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းအကျိုးတို့သည်,ကာ,အာဘယ်နည်း။ ဘာဝါ,မြတ်စွာဘုရား,သည်။ မဟာတာ,မဟာ,ဣန္ဒြေ,များစွာသော၊ ဘိက္ခုသံ,ဃေ,ရဟန်းအပေါင်း,နှင့်၊ သဒ္ဓိံ,အာကွ,ကောသလ,နုပဒေ,ကောသလ တိုင်း,နုပုဒ်၌,နုပဒစာရိက,နုပုဒ်,ဒေသစာရီ သွားခြင်းကို၊ စရန္တော,ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်။ ယေနယဏ္ဍ,အကြင်အရပ်၌၊ ထုဏံ,နာမ,ထုဏ,အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏ,ဂါမော,ပုဏ္ဏား,တို့၏ရွာသည်,အ,ဣတိ,ရှိ၏။ မ,တံ,ဆိုပုဏ္ဏား,တို့၏ရွာသို့၊ အ,ဝ,သရိ,ရောက်တော်မူလေ၏။ ထုဏော,ယ,ကာ,ဆုထာမည်သော ရွာ၌ နေကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိကာ,ပုဏ္ဏား သူကြွယ်တို့သည်။ ဂေါတမော,ဂေါတမအနွယ် ဖြစ်တော်မူသော,သမဏော,ရဟန်းသည်,အမှာကံ,ငါတို့၏,ဂါမခေတ္တံ,ကျေးရွာခေတ်သို့,အနုပ္ပတ္တော

ကိုရေ။အာစရဉ်ချောက်သတတိ။ ဈာတိ၊ဤသို့။အားသောသုံခေါ်။ ကြားကုန်သ
လျှင်ကဘည်း။ ၊အထ။ထိုအခါ၌၊ အပ္ပသန္နာ။သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းမရှိ
ကုန်သော၊ မိန္တာဒိဋ္ဌိကာ။မှားသောအယူရှိကုန်သော၊ မဇ္ဈေ့ဝကတာ။
မဇ္ဈေ့ရသည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ထုဏောယျကာ။ထုဏာအမည်ရှိသော
ရှာခ်ိန်းနှကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာ ဂဟာပတိကာ။ပုဏ္ဏား သူကြွယ်တို့သည်၊
သစေ။အာကယ်၍။ သမဏောဂေါတမော။ဗုဒ္ဓဟန်းဂေါတမသည်၊ ဈာမံဂါ
မံ။ဤငါတို့ရှာသို့။ပရိသိတ္တာ။ခင်၍။ ဒ္ဋိဟာတိဟံ။ဈစ်ရက် သုံးရက်ပတ်လုံး၊
ဝဏ္ဏယု။နေပြား အုံ့ဟသည်။ ဗုဒ္ဓမ်ခန်း။ဤလူအားပေါင်းကို၊ အ ဣ
နော။မိမိ၏။ဝစနေ။စကား၌။ ပတိဋ္ဌပေယျ။တည်စေရာ၏။ တတော။ထိုသို့
တည်စေခြင်းကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏာဒေါ။ပုဏ္ဏားတို့၏ ပဝေဏီ ဓမ္မသည်၊
ပတိဋ္ဌ။တည်ရာကို၊နလဘေယျ။မရရာ။ ဈာတိ၊ဤသို့နှလုံးပိုက် ကုန်၍၊ တဏ္ဍု
ထိုရှာ၌၊ ဘဂ ဝတော။ဖြတ်စွာဘုရားအား။ အနာဝါသာယ။မနေစိမ့်သော
ဌာ၊ပရိသက္ကန္တာ။လုံ့လ ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဒီတိတ္ထေသု။ဖြစ်ဆိုင်တို့၌
ဌပိတာ။ထား အပ်ကုန်သော၊နာဝါယော။လှေတို့ကို၊ အ ပနေသုံ။ပယ်ရှား
ကုန်၏။ သေတုသက်မနာနိ။တံတားလျှောက်သွားသော တုံးတန်းတို့ကို
လည်း၊အ ဝ လဒ္ဓုံ။မသုံးဆောင်ရအောင်၊အက်သ။ပြုကုန်၏။ ပ ပါသဘာ
မဏ္ဍာ ပါဒိုံ။ရေခိုးစင်သဘင် မဏ္ဍပ်စသည်တို့ကို၊ တထာ။ထိုအတူ၊
အကံ်သု။ပြုကုန်၏။ ကေဘုဒပါနံ။စာရသောရေတွင်းကို၊ ဌပေတွာ။ချန်ထား
၍၊ ဈာတရာနိ။တပါးကုန်သော၊ ဘုဒပါနာနိ။ရေတွင်းတို့ကို၊ ဝိ ကာ ဒိတိ။
ဖြက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပူရေတွာ။ပြည့်စေ၍၊ ဝိ ဒေ ဟိ ံ သု။ပိတ်ဆို့ ကုန်၏။
တေန။ထိုကြောင့်၊ ဘုဒါနေ။ဘုဒါနိ။၌၊ အ ထ ခေါ ထုဏောယျကာ(ပ) မဏ္ဍကာ
သမဏကာ ပါနိယံ ဝိ ဝိ ံ သူတို့။ အထ ခေါ် ထုဏောယျကာ(ပ)မဏ္ဍကာသမ
ဏကာ ပါနိယံ ဝိ ဝိ ံ သုဟူ၍၊ ဝတ္ထုံ။ထိုအပ်ကြ။ အထ ခေါ်။ထိုအခါ၌၊ ထုဏော
ယျကာ။ထုဏာအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏား၌ခ်ိန်းနှကုန်သော၊ဗြာဟ္မဏာ ဂဟာပတိ
ကာ။ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်၊ မဏ္ဍကာ။ဦးဖြည်းကုန်သော၊ တေ သမဏ
ကာ။ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပါ နိယံ။သောက်ရေကို၊ မာ ဝိ ဝိ ံ သု။မသောက်ရ
ကုန်သတည်း။ ဈာတိ၊ဤသို့ ဘုဒပါနံ။ရေတွင်းကို၊ တိ ဏာ သ ဝ။ဖြက်ဖြင့်ရင်း
ပံသုယာ ဝ။မြေမှုန့်ဖြင့် ဃည်းကောင်း။ ယာ ဝ မ ခ ဝ ဝ ။ တွင်း၏အ ဝ ဝ ိုင်
အောင်၊ ပူ ရေ သုံ။ဖို့ကုန်၏။ ကာ ဂ ဝါ။ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝ ဝ ံ။ထိုပုဏ္ဏား
သူကြွယ်တို့ကို။ တံ ဝ ိ ပ ္ ပ ကာ ရံ။ ထိုဖောက်ပြန်သော အမှုအရာကို။ ဥတ္တာ။
သိ ဝ ော် မှု၍၊ ဝ ေ။ ထိုပုဏ္ဏား သူကြွယ်တို့ကို၊ အ နု ဂ မ္ ဘ ဏ ။ ဆုံ ဝ ဏ် သ နှ ား

တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုသံဃာနှင့်ဗုဒ္ဓနှင့်အပေါင်းနှင့်။ သမ္ဗီ၊ တက္ခ၊ အာကာသေနှင့်ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ နဒီ၊ မြစ်ကို။ အတိက္ကမိတ္တာ၊ လွန်မြောက်တော်မူ၍။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဂင်္ဂါသဏ္ဌာသားတော်မူ၍။ ထုတဟြာဟတ္ထကဂါမ၊ ထုတမည်သောဝုဏ္ဏားရွာသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်တော်မူ၍။ မဂ္ဂါ၊ ခရီး၌။ ဩက္ကမ္မ ဃဋေ၊ တော်မူ၍။ အညတရဿ၊ အမှတ်မရှိသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထား၊ အပ်သော။ အာသနေ၊ နရာ၌။ နိသိနိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ တေန စ သမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာဘုန်းသော။ ဥဒကဟာရိနိယော၊ ရေခပ်သောမိန်းမတို့သည်။ ဘာဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ အာဘိက္ကမ၊ နှိုင်းလွန်ကုန်၏။ ဘဿိ စဂါမေ၊ ထိုရွာ၌လည်း။ သမကောဂါတာ မောရဟန်းဂေါတမသည်။ ဣဒေ၊ ဤ၌ပါတို့ရှိကုန်သို့။ သစေ အာဂမိဿတိ၊ အကယ်၍ကြွတော်မူလာသည်ဖြစ်မူ။ ကား၊ တဿ ဆိုရဟန်းဂေါတမအား။ ပစ္ဆုဋ္ဌမာ ဒိ၊ ခရီးဦးကြွဆိုခြင်းအစ ရှိသည်ကို။ နကာတဗ္ဗံ၊ မပြုရာ၊ မပြုအပ်မပြုလင့်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂမနကာ၊ လာ၊ လာရောက်သောကာလ၌။ တဿ စ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား လည်းကောင်း။ သာဝကာနဉ္စ၊ တပည့်သားတို့အား လည်းကောင်း။ ဘိက္ခာ ဒိ၊ ဆွမ်းပန်းပစ္စည်းကို လည်း။ နဒါတဗ္ဗာ၊ မလှူအပ်။ ဣတိ ဣတိ ဣတိ ကတိကာ၊ ကတိကဝတ်ကို။ ကတာ၊ ပြုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ထိုရှာ၌။ အညတရဿ၊ တယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဗုဒ္ဓဏား၏။ ဒါသိ၊ ကျွန်မသည်။ ဃဋေ ဒေန၊ ခေဒခိုးဖြင့်။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ခပ်၍။ ဂန္ဓတ္ထိ၊ အွားသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတံ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသော။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ ဖြင်၍။ မဂ္ဂပရိသမေန၊ ခရီးပင်ပန်းခြင်းဖြင့်။ ကိလန္တေန၊ ပင်ပန်းကုန်သော။ ဘိက္ခုဂဏေ၊ ရဟန်းတို့ကို။ တသိတေ၊ ရေသိပ်သည်တို့ကို။ ဥတ္တာ၊ ဆိ၍။ ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ ဒါတုကာမာ၊ လှူလိုသည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ ဣမေ ဂါထာ သိနော၊ ဤရွာ၌နေကုန်သောသူတို့သည်။ သမဏာ သ၊ ရဟန်း အား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို။ နဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးလှူအပ်။ ဣတိ ဣတိ ဣတိ ကတိကာ၊ ကတိကဝတ်ကို။ ကတာ၊ ပြုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ထိုရှာ၌။ အညတရ ဿ၊ တယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဗုဒ္ဓဏား၏။ ဒါသိ၊ ကျွန်မသည်။ ဃဋေ ဒေန၊ ခေဒခိုးဖြင့်။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ခပ်၍။ ဂန္ဓတ္ထိ၊ အွားသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတံ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသော။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ ဖြင်၍။ ဣမေ ဂါထာ ဒေ၊ ဤ ဂါထာတို့ကို။ ဘာသိ၊ ရွတ်ဖတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတ ဘိက္ခု ဘိက္ခုသံ ဃ ပ ရိ ဝု တ ဘိ ဘိ ဘိ

ကောင်းသတ္တယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒုက္ခိကောယျော-မြတ်သောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ လာဘိတွေ့ရရုပါကုန်လျက်၊ ပါနိယဒါနမတ္တေနာပိ-သောက်ရေကိုလှူကာမျှဖြင့်လည်း၊ အဟံ-ငါသည်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ပတိဋ္ဌံ-ထောက်ရာတည်ရာ ကို၊ ယဒိနုကရေယျုံ-အကယ်၍မပြုနေကြား၌ကဒါ-အဘယ်နံရောအခါ၌၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဇုတောဒုက္ခဒိုဝိဘဝတောမျှ-ဆင်းရဲပြုကြင်စွာသော အသက်မွေးခြင်းမှ၊ မုစ္စိဿာမိ-လွတ်နိုင်ပါအံ့နည်း။ ကာမံ-စင်စစ်ကား ငါအား-အယျကောသာ-ရှင်ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ သင္ဃဝိဂါမဝါသိနော-အလုံးစုံသော ရွာနေလူအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟနန္တု၊ ဝါ-သတ်လိုမူလည်း သတ်စေကုန်။ ဗဟုနော-ခန္ဓာ၊ ဝါ-နှောင်ဖွဲ့မူလည်း နှောင်ဖွဲ့စေကုန်။ ဤဒိသော-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝုညတ္ထော-ကောင်းမှုတို့၏ ရိုက်ပျိုးရာဖြစ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပါနိယဒါနံ-သောက်ရေဟူသော အလှူကို၊ ဒဿာမိ-ပေးလှူအံ့။ ဣတိ-ဤကဲ့သို့ သန္နိဋ္ဌာနံ-ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ကတ္တွာ-ပြု၍၊ အညာဟိ-တပါးကုန်သော၊ ဥဒကဟာရိနိဟိ-ရေခပ်မိန်းမတို့သည်၊ ဝါရိယမာနာဝိ-တားဖြစ်အပ်သော်လည်း၊ ဒိုဝိတံ-အသက်ကို၊ နိရပေက္ခာ-ငဲ့ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ သိသတောဒဠိ-ခေါင်းမှ၊ ပါနိယဃဋံ-သောက်ရေအိုးကို၊ ဩတာရေတွာ-ချ၍၊ ဥဟောဟိဟဏ္ဍေဟိ-ဝေါဟာရစ်ဘက်တို့ဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ-ချီ၍၊ ကေမဇ္ဇေ-တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဌပေတွာ-ထား၍၊ သဠာတာပိတိသောမနဿာ-ကောင်းစွာဖြစ်သော နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ-ချဉ်းကပ်၍၊ ပဗ္ဗပတိဋ္ဌိတေန-ငါးပါးသော တည်းခြင်းရှိသောရှိခိုးခြင်းဖြင့်၊ ဝန္ဒိတွာ-ရှိခိုး၍၊ ပါနိယေန-သောက်ရေဖြင့်၊ နိမန္တေသိ-ဖိတ်၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာသာ-ထိုမိန်းမ၏၊ စိတ္တပသာဒံ-စိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ဩလောကေတွာ-ကြည့်၍၊ တံ-ထိုမိန်းမကို၊ အနုဂ္ဂဏှန္တော-ပြီးမြောက်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထပါဒေ-လက်ခြေတို့ကို၊ ဝေါဝိတွာ-ဆေးတော်မူ၍၊ ပါနိယံ-သောက်ရေကို၊ ပရိဿာဝေတွာ-စစ်၍၊ ဝိဝိ-သောက်တော်မူ၏။ ဃဋေ-ရေအိုး၌၊ ဥဒကံ-ရေသည်၊ ပရိက္ခယံ-ကုန်ခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ-မရောက်။ သာ-ထိုမိန်းမသည်၊ တံ-ထိုရေ၏မကုန်ခြင်းကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ဝုန်-တဖန်၊ ပသန္နစိတ္တာ-ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေဿ-ဘယောက်သော၊ ဘိက္ခု-သံဃရဟန်းအား၊ အဒါသိ-ပေးလှူ၏။ ဘဝေ-ဖြစ်ပေ။ အပရေ-ဘဝ၊ ဘဝ-ပါးတပါးသော၊ ဘိက္ခု-သံဃရဟန်းအား၊ အဒါသိ-ပေးလှူ၏။ ။ဣတိ-ဤကဲ့သို့သော နည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေ-

အလုံးရုံသော ရဟန်းတို့အားလည်း၊ အဒါသိမ်ပေးလှူ၏။ ဥဒကံ၊ရေသည်၊ နဒီယတော၀ေ၊မကုန်နိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ သာဓုတ္ထိ၊ထိုမိန်းမသည်၊ ဟမ္မတုဠ္ဘာ၊အလွန်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယထာပုဏ္ဏေ၊ရေ ပြည့်မြိုင်ကိုင်းသော၊ ဃဋေ၊အိုးဖြင့်၊ဂေဟာ၊ဘိမုခေ၊အိမ်သို့ရှေ့ရှု၊အဂမာ သိ၊ရှား၏။ တ သာဓုတ္ထိယာ၊ထိုမိန်းမ၏၊ သာမိကော၊အရှင်ဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏားသည်၊ ပါနိယသဒ္ဒေ၊သောက်ရေကို၊ ဒိန္နဘာဝံ၊ပေးလှူ သော အဖြစ်ကို။ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ဣမာယ၊ဤကျွန်မသည်၊ဂါမ၀ဏ္ဏံ၊ရွာသူ တို့၏ အကျင့်ဝတ်ကို၊ဘိန္နံ၊ဖျက်ဆီး၏။ အဟဗ္ဗ၊ငါကိုလည်း၊ဂါရယှော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော အဖြစ်ကို၊ ကတော၊ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ကောဓေန၊ အမျက် ဒေါသဖြင့်၊ ပဇ္ဇလန္တော၊ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ တဒုတဒုယမာနော၊တဖျစ်ဖျစ်မည်သကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုကျွန်မကို၊ဘူမိယံ၊မြေ၌၊ ပါ၊တေတ္တာ၊လည်းစေ၍၊ဟတ္ထေဟိ၊လက်တို့ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါ၊ဒေဟိ၊ခြေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဟာရိ၊ဝုတ်ခတ် ၏။ သာဓုတ္ထိ၊ထိုမိန်းမသည်၊တေနဥပက္ကမေန၊ထိုလက်ခြေတို့ဖြင့်ထောင်း ထုကျောက်ကန်ခြင်းတည်း၊ဟူသောလုံ့လကြောင့်၊ဒီဝိတက္ခယံ၊အသက် ကုန်ခြင်းသို့၊ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ဘာ၀တိ သဘာ၀နေ၊ဘာ၀တိ သာနတ်ပြည် ၌၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏။ အာသာ၊ထိုနတ်သမီး၏၊ဝိမာနဗ္ဗ၊ဗိမာန်သည်လည်း၊ ပဌမနာ၀ါ၊ဝိမာနေ၊ရှေးဦးစွာသော နာ၀ါ၊ဝိမာနဝတ္ထု၊၌၊ ဂတ္တာ သဒိသံ၊ထို အပ်ခဲ့ပြီးသည့်နှင့်အတူ၊ ဥပဓိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ (၂) အထ၊ထို အခါ၌၊ဘဂ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊အရှင် အာနန္ဒာကို၊ အာမန္တေသိ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ မေမယာ၊ ငါ့ဘုရားသည်၊ဣဒ္ဓိယံ၊တိုက်တွန်း၏။ တွံ၊သင်သည်၊ဥဒပါနတော၊ရေတွင်း ၌၊ပါနိယံ၊သောက်ရေကို၊ အာဟာရ၊ဆောင်ချေလော။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာ မန္တေသိ၊မိန့်တော်မူ၏။ ယေရော၊အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘန္တေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဥဒပါနော၊ရေတွင်းကို၊ထူ၊ဟော၊ယျကော ဟိ၊တူ၏ဟု ဆိုလေသား တို့သည်၊ ဒုသိတော၊ဗျက်ဆီး အပ်ပြီ၊ပါနိယံ၊သောက် ရေကို၊ အာဟာရိတုံ၊ဆောင်အံ့သောငါ၊ နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်ဆို၏။ ဘဂ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဒုတိယဝါရံ၊နှစ် ကြိမ်မြောက်လည်းကောင်း၊ တတိယဝါရံ၊သုံးကြိမ်မြောက် လည်းကောင်း၊ အာ၊အာ၊ပေသိ၊စေခိုင်း၏။ တတိယ ဝါ၊ရေ၊သုံးကြိမ်မြောက်၌၊ ထေရော၊အရှင် အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘဂ၀တော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ပတ္တံ၊သင်္ဘတ်တော်

ကို။ အာဒါယကပ်ကူတော်မူ၍၊ ဥဒပါနာဘိမုခေါ်ရေတွင်းရှိရာအရပ်သို့ ရောက်ရှိ။ အဂဝမာသီသွားလေ၏။ ထေရေမထေရ်သည်၊ ဥဒပါနေးရေတွင်းသို့ ဝန်ဆွဲနှင့်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဥဒကာသမရေဖြင့်ပရိပုဏ္ဏားပြည့်သည်၊ ဟုတွေ့ဖြစ်၍၊ ဥတ္တရိတွေ့ကာ အထက်သို့တက်သည်ဖြစ်၍၊ သမန္တတောဘဒ်ကမ်းကျင်မှ။ သန္ဓတိ၊ စီးသွား၏။ သမ္ပဲ့အလုံးရုံသော၊ တိကဘူသံ ဖြက်မှိုက်ဖွဲ့သည်၊ ဥပ္ပလဝိတွေ့အထက်ဦးပေါ်လောဖျော်၍၊ သယမေဝ ဝိမိအလိုလိုပင်လျှင်။ အပဝန်ဆွဲ ရေတွင်းမှအရုပ်တပါးသို့ ပဲသွားလေ၏။ ဥပရုပရိ အထက်အထက်သို့၊ ဝဗျောနှင့်ယွဲ့ပါ:တက်သဖြင့်၊ သန္ဓမာနေနှစ်ပါးသော၊ တေနသလိလေနမည်ရသည်။ အညေတောပါးကုန်သော၊ ဧလာသယောရေ၏တည်နေရာအရပ်တို့ကို၊ ပူရေတွေ့ပြည့်စေ၍၊ တံဂါမ်ထိုရွာကို၊ ပရိကျိပဉ္ဇနှင့်ခန်းရံသဖြင့်၊ ဂါမပဒေသောရွာအရပ်ကို၊ အဏ္ဏောဇဋ္ဌရိ လွှမ်းမိုး၏။ ၊ တံပါနိုဟာရိယံ ထိုတန်ခိုးပြာဋိဟာကို၊ ဒိသွားမြင်၍၊ ဗြာဟ္မဏားရုဏ္ဏားတို့သည်၊ အန္ဓရိယ ဒ္ဒ၊ တစိတ္တဇောတာ အံ့ဘွယ်သရဲမဖြစ်ဘူးမြဲသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန်ဘုရားမြတ်ကို၊ ခမာပေသုံ့ကန်တော့ကြကုန်၏။ တံခဏညေဝ ထိုကန်တော့သောခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဥဒကောဃောပေါ်ရေအယဉ်သည်၊ အန္ဓရဝယတိ ကွယ်ပျောက်လေ၏။ ဟေ ထိုပုဏ္ဏားသူကြွယ်ဘို့သည်၊ ဘဂဝတောစ မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း၊ တိကွ္ခတ္တုံ ဘသ္ဝတော ရဟန်းသံဃာ၏လည်းကောင်း၊ ဝ သနဗ္ဗာနုံ ဇနတော်မူရာအရပ်ကို၊ သံဝိဓာယ ပြီးရင်၍၊ သွားတနာယနုက်ပန်ကောင်းမှ အလို၌ဟု၊ နိမန္တေတွေ့ ပင့်ဖိတ်၍။ ဒုတိယဒိဝသေ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ မဟာဒါနံ ကြီးသောအလှူကို၊ သဒ္ဓိတွေ့ စိုင်ခင်းကျင်း၍၊ ဗုဒ္ဓပမုခသံ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃသံ ရဟန်းသံဃာအား၊ ပဏီတေန ပွန်မြောက်သော၊ ခါဒနီယေန ခဲစွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘောဇနီယေန ဘောဇဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိဝိသိတွာ လုပ်ကျွေး၍။ သဗ္ဗေ အလုံးရုံကုန်သော၊ ထုတောယျကာ ထုတ်ဆရှာ၌ နေကုန်သော ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်၊ ဘုတ္တာဝိ စားဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော၊ ဩဂီတပတ္တပါဏိ သပိတ်တော်မှ ဖဲပြီးသော ထက်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပယိရုပါ သန္တာ ဆည်းကပ်ကုန်လျက်၊ နိသိဒိ သုံးနေကုန်၏။ ဒ္ဒေတ်ခုနစ်သမယေယနေ ထိုအခါ၌လည်း၊ သာဒေဝတာ ထိုနတ်သမီးသည်၊ အတ္တနော မိမိ၏ သမ္ပတ္တိ နတ်ခံ့ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ ဆင်ခြင်၍၊ တဿ သမ္ပတ္တိယာ ထိုစည်းစိမ်ချမ်းသာ၏၊ ကာရဏံ အကြောင်းဖြစ်

သောကုသိုလ်ကံ ကိုးဦးပမာရေနှိုးဆူးစမ်းသင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ တံပါနိုယ ဒါနနှင့်ဆိုသောကံရေကိုပေးလှူခြင်းသည်၊ တ သမယိုစည်းဝိမ်ချမ်းသာ၏ ကာရုဏ်အားကြောင်းပင်တည်း။ ဤတို့၏သို့ဥတွေ့သိ၍ ပိတိသောမနဿ ဇာဘာမြစ်သောနှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ဗာန္ဓုယသရ အပေါ်စီသည်ဟူ၍ ဒါနေ့ယသရချက်ခြင်းပင်လျှင် ဘဝ ဝန်ကြီးမြတ်စွာဘုရား ကိုးဝန်ကို သားမိဖုရားကိုးဆုံ၊ သမ္ဘာပဒိုပန္နေသုကောင်းသောအကျင့်ရှိကုန်သော ရဟန်း သူးတော်သူမြတ်တို့၌ ကတော်နှင့် ပြုအပ်ကုန်သော၊ အပူကာနံပိ အနည်းငယ်မျှလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာရုဏ်နှင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၏ ဥဇ္ဇာရဖလဘုံ၊ ဖြန့်ပြောကြားကျယ်သောအကျိုး၏အဖြစ်ကို၊ မနုဿလော ကေ။ လူ.ဖြည်၌၊ ပါကဋံ။ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကရိသာမိ။ ပြုအုံ။ ဤတိစ။ ဤသို့ လည်း၊ ဥဿာဟဇာတာ။ ဖြစ်သောအားထုတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ (အဋ္ဌ ရာ သဟာသပရိဝါရာ။ တထေဝ်သော နတ်သမီးအခြံအရံ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥယျာနာဒိသဟိတေန။ ဥယျာဉ်အစရှိသည်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဝိမာနေန။ ဗိ ဗာန်နှင့်။ သဒ္ဓိ'ယေ ဝ။ ဟောကွသာလျှင်၊ မဟာတိယာ။ ကြီးကျယ်စွာသော ဒေဝိဒ္ဓိယာ။ နတ်၏တန်ခိုးဖြင့်၊ မဟာနုဘာ။ ကြီးကျယ်စွာသော၊ ဒိဗ္ဗာနုဘာ ဝေ။ နတ်၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ မဟာဇုတိကာယ။ ကျွန်းစွာသော လူ။ ပေါင်း၏ ဂ ပ သ ဏ္ဍ။ သ ဝ။ မြင်စဉ်ပင်လျှင်၊ အာဂတ္ဌိ။ လာလတ်၍၊ ဝိမာနတော။ ဗိမာန်မှ၊ ဩရုယ္ဟ။ ဆင်းသက်၍ (ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားသို့) ဥပသက် မိတ္တာ။ ချဉ်းကပ်၍ (အဘိ ဝါ ဒေတ္တာ။ အာလွန်ရှိသော စွာ ရှိခိုး၍ (အဋ္ဌ လိ။ လက် အုပ်ကို) ပဋ္ဌယ။ ချီ၍ (အဋ္ဌာသိ။ ရပ်၏) အထပ်ထိုအခါ၌ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ (တ သ သ ပရိသာယ။ ထိုပရိသတ်အား) နံကမ္ဘလံ။ ထိုကံ၏ အကျိုးကို (ပစ္စက္ခတော။ မျက်မှောက်ထင်တင်ခြင်းသောအားဖြင့်) ဝိဘာဝေ တုကာမော။ ထင်ရှားပြောဟပ်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ (သုဝဏ္ဏ ဆဒနံ နာဝံ၊ (ပ)။ ဝ ဏ္ဏောစ တေ သဗ္ဗဒိသာ ပဘာသတိ ဟု၏။ (သုဝဏ္ဏ ဆဒနံ နာဝံ၊ (ပ)။ ဝ ဏ္ဏောစ တေ သဗ္ဗဒိသာ ပဘာသတိ ဟု၏။ (စတ္ဌတိ ဝါ ထာ ဟိ။ လေးဝါ ထာ တို့ ဖြင့် ရုန်ဆို။ မေး တော်မူ၏။ (၁) (မဟာနုဘာ ဝေ။ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော် ရှိ သော၊ နာ ရိ နတ်သမီး၊ တို့ သင်သည်၊ သုဝဏ္ဏ ဆဒနံ။ ရွှေနီပလံတို့ဖြင့် ရိုးအပ်သော၊ နာ ဝံ။ ရွှေလှေကို၊ အာရုယ္ဟ။ တက်စီး၍ (တိဋ္ဌသိ။ တည်၏) ပေါက္ခ ရဏီ။ ကြာမျိုးငါးပါးတို့ဖြင့် ဖွံ့မြိုးသောရေကန်ကို၊ ဇလ ဝိဟာ ရာ ဘိ ရုတိ ယာ။ ရေ၌ နေ့လျှောက်ပျော်ပွဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ (ဩ ဂ ါ ဟ သိ။ သက်ဆင်း၏) ပဒ္ဓ ပဒုမံ။ နတ်ဦးဖြစ်သော ပဒုမာကို (ပါ ဏိ နာ။ လက်ဝဲလက်ဖြင့်) ဆိန္ဒ တိ။

ဆွတ်ဖြတ်၏။ ။မဟာနုဘာဝေ၊ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသော၊ဒေဝိနတ်သမီး။ ဝိဘတ္တာ၊အသိုးအသီးဝေဘန်အပ်ကုန်သော၊ ဘာဝသော၊အတ္ထိအား၊ဖြင့်၊ မိတာ၊နှင့်ဦးရှည်အပ်ကုန်သော၊ ကုဋေဘဝါရာ၊ဖြင့်ပြီးသောအထွဋ်ရုလစ်မှန်ချုန်ရှိကုန်သော၊တော၊သင်နတ်သမီး၏။ နိုဝေသား၊အိပ်တို့သည်၊ သမန္တာ၊ဆက်ဝန်းကျင်မှ၊စတုရောဒိသာ၊အရေပ်လေးမျက်နှာတို့ကို၊ဒဿနဗဟုမာနာ၊အလွန်ထွန်းပစေကုန်လျက်၊ အာဘာန္တိ၊ပတ္တမြားရတနာရောင်တို့ဖြင့်ထွန်းလင်းစေကုန်၏။ ။မဟာနုဘာဝေ၊ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သို့၊ ကေန၊အာဘယ်သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊တော၊သင်နတ်သို့အား၊ တောဒိသော၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊အရောင်အဆင်းသည်။ ဇာတော၊ဖြစ်သနည်း။ ကေန၊အာဘယ်သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊တော၊သင်နတ်သို့အား၊ ဤမှု၊ဤ၊ အ၊ ရှေ့ဝ၌ မာန်၊ ရှိအပ်သော၊ သုစရိတဟုလ်၊သုစရိုက် ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဤကုန်တို့ဖြည့်ခုံသနည်း။ ကေန၊အာဘယ်သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊တော၊သင်နတ်သို့အား၊ မနုဿောပိယော၊ စိတ်ဖြင့်နှစ်သက်ဖြတ်နိုး အပ်ကုန်သော၊ ယေကေစိ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါစ၊အသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊ ဥပဓိ၊နှင့်ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ။မဟာ နုဘာဝေ၊ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သို့၊ တံ၊သင်နတ်သို့ကို၊ ဗုဒ္ဓေ၊မိုးပါ မေး၏။ ။မနုဿတာ၊လူပရမတ္ထအဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော၊ တွံ၊သင်နတ်သမီးသည်၊ကို ပုညံ၊အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ ကေန၊အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တွံ၊သင်နတ်သမီးသည်၊ ဇော်ဇလိတာ နုဘာဝါ၊ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ။ကေန၊အာဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်။ တော၊သင်နတ်သမီး၏။ ဝဏ္ဏော၊စ၊အရောင်အဆင်း သည်လည်း။ သဗ္ဗဒိသာ၊အလုံးစုံသော အရုဝ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ထွန်းလင်း တောက်ပ စေနိုင်သနည်း။ ။(သာဒေဝတာ အတ္ထိမနာ၊ သမ္ဘုဇ္ဇေနေဝ ပုဏ္ဏိတာ၊ ပဋ္ဌဝုဋ္ဌိ ဝိယာ ကာသိယသ ကမ္မသိဒ်ဟလ ဘိ)-သာဒေဝတာ အတ္ထိမနာ၊ သမ္ဘုဇ္ဇေနေဝ ပုဏ္ဏိတာ၊ပဋ္ဌဝုဋ္ဌိ ဝိယာကာသိ၊ ယသကမ္မသိဒ်ဟလံ ဟု၍ သဂီတိကာရာ၊ သင်္ဂါယနာတင် ရဟန္တာ၊အရှင်မြတ်တို့သည်၊အာတံသု၊မိန့်ဆိုကုန်၏။ ။ သမ္ဘုဇ္ဇေနေဝ၊မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် သည်ပင်လျှင်၊ ပုဏ္ဏိတာ၊ မေး၊အပ်သည်ဖြစ်၍။ အတ္ထိမနာ၊နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊သာ ဒေ ဝတာ၊ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဗုဒ်ဟလံ၊ဤအကျိုးသည်၊ ယသကမ္မသ၊

အကြင် သောက်တော်ရေ လှူရသော ကုသိုလ်ကံ၏ ဖလဲ့အကျိုးသည် ဟောတိ=ဖြစ်၏။ ပဠုံ=သိခြင်း၌ အလိုရှိ၍ မေးအပ်သော၊ တံ=ဖွဲ့သိုက်ကုသိုလ်ကံကို၊ ဝုဋ္ဌာပုဋ္ဌာကာရေ=နေ၀=မေးတော်မူတိုင်းသော အခြင်းအရာအား ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိယာ=ကာသိ=ဖြေကြား=ပြီ။ မဟာနုဘာ၀=ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓ=မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ=အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿသဘာ=လူတို့၌ မနုဿဘူတာ=လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဝုဏိမာယ ဇာတိယာ=နှုန်းဘ၀၌ မနုဿလောကေ=လူ့ပြည်၌ တသိတော=ရေမွတ်သိပ်ကုန်သော၊ ကိလဉ္ဇေ=ပင်ပန်းသောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု=ဘုရား အမှုရှိသော ခုဟန်းတို့ကို။ ဒိသွာ=မြင်၍။ ပါတုံ=သောက်စိမ့်သောဌ။ ဥဒ္ဒါ=ယ=ထတ္တြလုံ့လ ပြု၍ ဥဒကံ=သောက်ရေကို၊ အဒါသိ=ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ မဟာနုဘာ၀=ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓ=မြတ်စွာဘုရား=ဘုရား=ယ=ကား=ကြီးမြတ်သော အကြင်သူသည်၊ ဝေ=စင်စစ်၊ ကိလဉ္ဇာနံ=ပင်ပန်းကုန်သော၊ ပါ=ပါသိတာနံ=ရေမွတ်သိပ် ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ=ဘုရား=အမှုရှိသော ရဟန်းတို့အား၊ ပါတုံ=သောက်စိမ့်သောဌ။ ဥဒ္ဒါ=ယ=ထတ္တြလုံ့လ ပြု၍ ဥဒကံ=သောက်ရေကို၊ ဒဒါတိ=ပေးလှူသည်ဖြစ်ခဲ့။ တတ=ထိုသူ=ဟု=ဗဟု=ဗ=ကုဋေ=ကုဋေ=ကုဋိ=ကုဋိ=ကုဋိ

ဤအကျိုးသည်၊ တဏှာသမ္မာသမ္ဘဝ ထိုသောက်ရေကိုလျှော်ခြင်းတည်းဟူ သော်ကံ၏သာလျှင်၊ ဝိပါကောဟုအကျိုးတည်း။ ပုညကတာဟုကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ တောဒိသံ=ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိပါကံ= အကျိုးကို၊ လဘန္တိ=ရကုန်၏။ မဟာနုဘာဝေ=ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၊ ဝိဘတ္တေ=အသီးအသီးဝေဘန်အပ်ကုန်သော၊ ဘာဂေ=အဒိုအားဖြင့်၊ မိတာ=နှိုင်းရည်အပ်ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိဗာဟိရာ= ရုလပ်မှန်းချင့် ရှိကုန်သော၊ မေဃာ=မိုးတိမ်၏၊ နိဝေသေ=အိမ်တို့သည်၊ သမန္တာ=ဆောက်ဝန်းကျင်မှ၊ စတုရောဒိသေ=အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို၊ ဒေဝ ဗာနေ=အလွန် ထွန်းပစေကုန်လျက်၊ အာဘန္တိ=ပတ္တမြား ရောင်တို့ဖြင့် တပြောင်းပြောင်တွန်းလင်းကုန်၏။

၂ မဟာနုဘာဝေ=ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၊ တေန=ထိုသို့သဘောရှိသော်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေဃော=မိုးကျွန်ပ် အား၊ ဇာတိ=ဤနတ်ပြည်၌၊ လ ဘတိ=မာန်ရှုအပ်သော၊ သုစရိတမလံ=သုစရိုက် ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဇာတိတိ=ပြည့်စုံ၏။ တေန=ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေဃော=မိုးကျွန်ပ်၊ သုခဒုက္ခမိသော=ခပ်သိမ်းကုန်သော အရေပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ= ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်၏။ ။ မဟာနုဘာဝေ=ကြီးသော တန်ခိုးအာနု ဘော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား။ ယာယံ=ယာဒေ ဒိဋ္ဌသမ္ပတ္တိ=အကြင် နတ်ခွဲဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏။ ဟုဒံ=ယံ ဒိဋ္ဌသမ္ပတ္တိ= ဤနတ်ခွဲဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာသည်၊ ဇေတသကမ္မသာ=ထိုရေကို

ပေးလှူရခြင်း တည်းဟူသောကံ၏ ပလံအကျိုးတည်း။ မမအကျွန်ုပ်၏ အတ္တဘာယအကျိုးငှါ ဗုဒ္ဓေါမြတ်စွာဘုရားသည် ဒိန်းပေးလှူအပ်သော ဥဒကံရေကို အပါယိသောကံတော်မူပြီ။ ဤတို့မှမာ၍သည်တို့ကား။ ဝိသာခနဂါထာယောနှတ်သမိုးဖြေဆိုအပ်သော ဂါထာတို့တည်း။ ။ ယာဇွေးထိုဂါထာတို့၌ ယဒါအကြင်အခါ၌ ဘဂဝါမြတ်စွာဘုရားသည် ဝုန်ဆို့မေးတော်မူ၏။ တဒါထိုအခါ၌ သာဒေဝတာမထိုနတ်သမီးသည် တံနာဝံထိုရှေလျှောသို့ အာရုယှမတက်စီး၍ ကိုယ်ဗာဝိနဋ္ဌတာအကယ်၍ကား မတည်။ ပေါက္ခရဏီကန်ရေကန်သို့ ကိုယ်ဗာဝိနသြဂါဟသိမ်အကယ်၍ကား ဆင်းသက် သည်မဟုတ်။ ပဒုမ်ကြာပဒုမာကို။ နာဝိဆိန္ဒတိမ် ဖြတ်သည် လည်းမဟုတ်။ ပန်းထိုသို့ပင်မဟုတ်သေသ်လည်း။ ကမ္ဘာနှဘာဝစောဒိတာ ကုသိုလ်ကံ၏တန်ခိုးအာနုဘော်သည် တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍ အာတိ ဏှိမပြတ်။ ဇလဇေါဝိဟာရ ပသုတာမထေရ်ဖြစ်သောနေခြင်း၌ လေ့ကျက် ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ တထာမထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ကရောတိပြု၏။ ဤတိတ္ထာမထိုကြောင့်။ ကိရိယဝိဏ္ဍေ ဒဿနဝသေ ခေါမထိုရှေလျှောကို တက်စီးခြင်းစသော ကိရိယာ၏ မပြတ် ဖြစ်ခြင်းကို ပြခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ တံဝစနံထိုစကားကို ဝုတ္တံပေါတော် မူ အပ်၏။ အယဉ္စအဇ္ဇေါ ဤကိုယ်ဗာဝိသာဒေဝတာ အစရှိသော အနက် ကိုလည်း။ ကေဝလံသက်သက်။ ဤဝေါ ဤဝိမာနဝတ္ထုဟု သာလျှင်။ နဒဒ္ဒဇော်မမှတ်အပ်။ အယခေါ်စင်စစ်သော်ကား။ ဟောဒ္ဒိမေသုပိ အောက် ဖြစ်သောဝိမာန ဝတ္ထုတို့ဟု လည်း။ ဇေဝမေဝ ဤအတူသာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော မှတ်အပ်၏။ ဤ ကိုဗုဒ္ဓဂါဝါရတိ ကုဒုဂါဝါရာ ဟူသည်ကား။ ရတနမယ ကဏ္ဍိကာဝယ်ရတနာတို့ဖြင့်ပြီးသောအတွင်း၌ ဗဒ္ဓကေတုဝန္ဓော ဗုဒ္ဓအပ် သောရုလစ်မှန်းချန်ရှိကုန်၏။ နိုဝေသာတိ နိုဝေသာဟူသည်ကား။ နိုဝေ သနာနိ ခန်းတိုက်ရှိကုန်သော အိမ်တို့သည်။ ဂဟာရာနိ ခန်းတိုက်ရှိကုန် သောအိမ်တို့သည်။ ဤတိအယံ ဤသည်ကား။ ဒေ ဇွေါ အနက်တည်း။ တေန ထိုကြောင့်။ ဝိဘတ္တာဘာဝ သောမိတာတိ ဝိဘတ္တာဘာဝသော မိတာဟူ၍။ အာဟ ဆိုပြီ။ ဟိသဒ္ဒံ ဆိုစကားသည်မှန်၏။ စတုသာလဘူ တာနိ မှတ်ထွက် လေးခုဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ တာနိ နိုဝေသနာနိ ထိုခန်း တိုက်ရှိကုန်သောအိမ်တို့သည်။ အညမညဿ တရသည်တရ၏။ ပဒုမ်ဗိမ္ဗ ဘူတာနိ ဝိယ အတုအရောင် ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ပဒုမ်ဝိဘတ္တ ရူပါနိ အသီ.အသီးဝေါနှင့်အမ်သော သဘောရှိကုန်သည်။ ဟောန်ကြီးဖြစ်ကုန်၏။

သမပ္ပမာဏတာယ။ တူမျှးသော ပမာဏရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘာဝ သော။ အဖို့အား ဖြင့်။ ဒိတာနိုဝယ။ နှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒဒ္ဒဠ္ဍမာနာတိ။ ဒဒ္ဒဠ္ဍမာနာဟူသည်ကား။ အတိုဝယ။ အလွန် လျှင်ပြိုဝေတတမာန။ ထွန်းတောက်ပကုန်လျက်။ အာဘန္တိတိ။ အာဘန္တိ ဟူသည်ကား။ မဏိရတနကနကာဒိဟိ။ ပတ္တမြားရတနာ ရွှေစသည် တို့မှ ရုံသို့ ဖာလေဟိ။ ထွက်သော ရောင်ခြည်ကွန်ယက်တို့ဖြင့်။ ဩဘာ သေန္တိ။ ထွန်းလင်းစေကုန်၏။ ဘိက္ခု။ တိ။ ဘိက္ခု ဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓပမုခံ။ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ။ ရဟန်းသံဃာကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ ဝဒတိ။ ဆို၏။ မမာတိ ဣဒံ။ မမဟူသော ဤဝတ္ထုသည်။ ဝဇ္ဇပရာပေကွံ။ ရှေးဝတ္ထု နောက်ဝတ္ထုကိုငဲ့သောဝတ္ထုတည်း။ မမ။ အကျွန်ုပ်၏။ ကမ္မဿ။ ကုသိုလ်ကံ၏ အဏ္ဍာယ။ ဖြစ်ပွါးခြင်း အကျိုးငှါ။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အဏ္ဍော။ အနုက်တည်း။ ဟိသစ္ဆံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အယံ။ ဤဆိုလတ္တံ့သည် ကား။ ဣဏ္ဍေ။ ဤဂါထာ၌။ အဏ္ဍယောဇနာ။ အနုက် ယောဇနာခြင်းတည်း။ ဥဒကံ အာဒါသိန္တိ။ ဥဒကံအာဒါသိ ဟု၍။ ယဒေတံ ယံတေ ဥဒကဒါနံ။ အ ကြောင်းရေကို လှူခြင်းကို။ ဝတ္ထုံ။ ဆိုအပ်ပြီ။ ယာယံယာဒေယ် ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ။ အ ကြောင်းနတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ် ချမ်းသာသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဇုဒံအယံ ဒိဗ္ဗ သမ္ပတ္တိ ဤနတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာသည်။ ဧတေသဝုညကမ္မဿ။ ထိုသောက်ရေကိုလှူခြင်းတည်းဟူသောကောင်းမှု၏ဖလံ။ အကျိုးတည်း။ တသ္မာ။ ဆိုကြောင့်။ မမ။ အကျွန်ုပ်၏။ ကမ္မဿ။ ကုသိုလ်ကံ၏။ အဏ္ဍာယ။ ဖြစ်ပွါးခြင်းအကျိုးငှါ။ သဒေဝကေ။ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကေ။ လော ကမှ။ အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျော။ မြတ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်သော။ ဘဂ ဝါ။ ဘုန်းတော်ရှိသော်၊ ဖြည့်ရုံတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေ။ မြတ်စွာဘုရား သည်။ မယာ။ အကျွန်ုပ်သည်။ ဒိန္နံ။ ကောင်လှူအပ်သော။ ဥဒကံ။ ရေကို။ အပါ ယိ။ သောက်တော်မူပေ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ ယောဇနာ။ အနုက် ယောဇနာခြင်းတည်း။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ပသန္နမာနသာယ။ ကြည်ညိုစွာသော စိတ်နှလုံးရှိသော။ ဒေဝတာယ။ နတ်သမီး၏။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရား သည်။ သာမဏ္ဍံသိကံ။ ကိုယ်တော်မှအသီး ထုတ်အပ်သော။ မဇ္ဈေသနံ။ တရားဟောတော်မူခြင်းကို။ ကရောန္တော။ ပြုတော်မူသည်ရှိသော်။ သစ္စာ နိ။ သစ္စာလေးပါးတို့ကို။ ပကာသေသိ။ ထင်ရှားပြတော်မူပြီ။ သာ။ ထိုနတ် သမီးသည်။ ဒေသနာပရိယောသာနေ။ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ သော တာပတ္တိဖလေ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ။ တည်လေ၏။ သမ္ပတ္တပရိ

သာယပိုးရောက်လာသော ပရိသတ်အားလည်း၊ ဓမ္မဒေသနာတရားဒေသနာတော်သည်၊သာဓုကားများကျိုးရှိသည်၊အဟောသိမ်ဖြစ်ပြီ။သေသံ၊ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ဝတ္ထုနယမေဝတ္ထုကိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာသျှင်တည်း။ ။ (၂)တတိယနာဝါ ဗိမာန ဝတ္ထုနာ၊သုံးခုမြောက်သောနာဝါဗိမာနဝတ္ထုအဖွင့်သည်၊ နိဒ္ဒိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

[B] [၁-ပဋ္ဌဝဂ်-၉-ဒိပဝိမာနဝတ္ထု။]

<u>အဘိက္ကန္တေနဝဏ္ဏေနာဟိဇုတံ</u>၊ အဘိက္ကန္တေနဝဏ္ဏေနဟုသော၌ဗိမာနဝတ္ထုသည်၊ဒိပဝိမာန်၊ဒိပဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တသေ၊ဆိုဒိပဝိမာနဝတ္ထု၏ဥပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်း အဖျုပတ္တိသည်ကား၊ ကာ၊အာဘယ်နည်း။ ဘဝဝတိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သဝဏ္ဏိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ဗိဟာရဇေတဝန်၊နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဥပေါသထဒိဝသေ၊ဥပုသ်နေ့၌၊ သမ္ဗဟုလာ၊များစွာကုန်သော၊ဥပါသကာ၊ဒါယကာ ယောကျ်ားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာ၊ဒါယိကာ မိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥပေါသထိကာ၊ဥပုသ်ဆောက်တည်ကုန်သည်၊ ဟုတ္တွား၊ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝုရောတ္တံ၊နံနက်ကာလ၌၊ ယထာဝိဘဝံ၊ဥစ္စာရှိသည်အား လျော်စွာ၊ ဒါနာဒိနိ၊အလှူဝတ္ထု စသည်တို့ကို၊ဒတ္တွာ၊ပေး.လှူကုန်၍၊ ကာလသော၊နံနက်စောစောက သာသျှင်၊ ဘုန္တိတ္တွာ၊စားကုန်၍၊သုဒ္ဓဝတ္ထုနိဝတ္ထာ၊စင်ကြယ်သော အဝတ်ကိုဝတ်ကုန်လျက်၊သုဒ္ဓ၊ဟတ္ထာသက် ၊စင်ကြယ်သောကိုယ်ဝတ်ကိုဝတ်ရုံကုန်လျက်၊ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထာ၊ပန်းနံ့သာ စသည်ကိုလက်စွဲကုန်လျက်၊ ပဒ္ဓာဘာတွံ-မှန်းလွဲစသောအခါ၌၊ ဗိဟာရံ၊ကျောင်းသို့၊ ဂတ္တွာ၊သွားကုန်၍၊ မနောဘာဝနိယော၊စိတ်နှလုံးကိုပွါးစေတတ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့ကို၊ ပယိရုပါသိတ္တွာ၊ဆည်းကပ်၍၊ သာယန္ဟေ၊ညချမ်းကာလ၌၊ ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ သုဏာန္တိ၊နာကုန်၏။ ဗိဟာရေ၊ယဝ၊ကျောင်း၌သာလျှင်၊ ဝသိတုကာမာ၊နံ၊နေခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သော၊ တေသံ၊ထိုဒါယကာတို့၏၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ သုဏာန္တာ၊နံယေ၊နာကုန်စဉ်ပင်လျှင်၊ သူရိယော၊နေသည်၊အတ္ထင်္ဂတော၊အနောက်တောင်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊အန္ဓကာရော၊အမှိုက်အတိသည်၊ စာတော၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုဘရားနာရာအရပ်၌၊ကော၊တယောက်သော၊ အညတရော၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဇုတ္တိ၊ပိန်းမသည်၊ ဇုဒါနိ၊ယခု ညဉ့်ဖ

်ကသောကာလ၌၊ ဒိပါလောကံ၊ထီမီးရောင်အလင်းကို၊ ကာတုံ၊ထွန်းညှိခြင်း

ဌ၊ယုဇ္ဈံသင့်လျော်၏။ ဣတိ၏ကျိသို့၊ စိန္တေတွေးကြံ၍၊ အတ္တနောဒီပိ၏၊ ဂေဟတောဒီပ၏ ပဒီပေယျံဆိုဒီး၏ အဆောက် အဦးကို၊ အာဟာရ ပေတွေ့ဆောင်စေ၍၊ ပဒီပံဆိုဒီးကို၊ ဥဇ္ဇာလေတွေ့ထွန်းညှိ၍၊ မြေသန နသမားအာရုံးဟောပလွင်၏။ ဝုဓတောဒဏ္ဍာ၌ ဌပေတွေ့ထား၍ မြေ့ထားရုံး တော်ကို၊သုဏိနှာ၏။(တေနစပဒီပဒါနေနဃုဆိုဒီးအလှုဖြင့်လည်း၊အတ္တ မနှာ-နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိတိသောမနဿ ဇာတာ-ဖြစ် သော နှစ်လိုဝမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဟုတွေ့-ဖြစ်၍၊ ဝန္ဒိတွေ-ရှိခိုး၍၊ အတ္တ နော-ဒီပ၏။(ဂေဟံ-အိမ်သို့၊ ဂတာ-ပြန်သွားလေ၏။(သာဓုထို-ထိုပိန်းမ သည်၊အပခုဘာဂေ-နှာက်အဖို့ဖြစ်သောကာလ၌၊(ကာလံကတွေ-ရုတော ၍၊(တာဝတိံ ဘဝတိံ သာဝ ဘဝနေ-တာဝတိံ သာ နတ်ပြည်၌၊ ဒေဝတိရသပရိမာနေ-ထွန်းလင်း တောက်ပသော အရောင်ရှိသော ဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်လေ၏။ အသသာ-ဆိုနတ်သမီး၏၊ သရိရပ္ပဘာဝန-ကိုယ်ရုထွက်သော အရောင် သည်ကား၊ အတိဝိယ-အလွန်သျှင်၊ပဘာသုရာ-ပြိုးပြိုးပြက်ထွန်းတောက် ပသော အရောင်ရှိသည်။ ဟုတွေ-ဖြစ်၍၊ အညေဒေဝေ-တပါးသောနတ် တို့ကို၊ အဘိဘဝိတွေ-လွှမ်းမိုး၍၊ ဒသဒိသာ-အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ သြဘာသမာနာ-ထွန်းလင်းတောက်ပသည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိ-တည်၏။ ထုနောကိမ္ပ၊ ဧကဒိဝသံတနေ့သ၌၊(အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော-ရှည် သောသက်တော်ရှိသော အာရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊(ဒေဝစာရိ ကံ-နတ်ပြည်ဒေသစာရိကို၊ စရန္တော-လှည့်လည်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တံသဗ္ဗံ-ထို အလုံးရုံဆိုဘွယ်စကားရပ်ကို၊ ပေါ-ဌ-အာက်ဖြစ်သော ဗိမာနဝတ္ထု၌(အာဂတနယေနေ-လာသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-သိအပ်၏။ ဇုခပန-ဤဗိမာန ဝတ္ထု၌ကား။(အာဘိဏ္ဍန်နှ .ဝဏ္ဏေနာတိအာဒိနာ-အာ ဘိဏ္ဍန်နှဝဏ္ဏေနဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ စတ္ထာတိဝါထာတိ-လေးဝါထာ တို့ဖြင့်၊ပဒိဝုဒ္ဓိ-မေးတော်မူ၏။

(မဟာနုဘာဝေ-ကြီးသော တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေ-နတ် သမီး။(ဩသဓိတာရကာ-သောက်ရှူးကြယ်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ-ခပ်သိမ်း ကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊(ဩဘာသေန္တီ-ထွန်းပစေလျက်၊ တိဋ္ဌတိ. ဝိယ-ဟုတ်သကဲ့သို့၊ တာထာ-ထိုနည်းတူ၊ ယာတွံ-အကြင် သင်နတ်သမီး သည်၊ အဘိဏ္ဍန်နှ-အလွန် နှစ်လိုဘွယ် ရှိသော၊ ဝဏ္ဏေန-အရောင် အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ-ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာ တို့ကို၊ ဩဘာ သေန္တီ-ထွန်းလင်း စေလျက်၊ တိဋ္ဌသိ-တည်၏။ ၊မဟာနုဘာဝေ-ကြီး

သော တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနှတ်သမီး၊ ကေနုမ-အာဘယ်သို့ သားတော်ရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေဝေ-ဆင်နှတ်သမီးအား၊ ဗောဓိသော-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော-အရောင်အဆင်းသည်၊ ဖောတော-ဖြစ်သနည်း။ ကေနုမ-အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေဝေ-ဆင်နှတ်သမီးအား၊ ဤမျှ-ဤ-အခန့်ပ-ခ်ဖြုလ-ဤ-ဟု-မာနုံ-ရေ-အပ်သော၊ သုစရိတ-ပဝသံ-သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဤ-ဤ-ကဲ-ဖြည့်ရုံသနည်း။ ကေနုမ-အာဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေဝေ-ဆင်နှတ်သမီးအား၊ မနုသော-ပိယာ-စိတ်ဖြင့်နှစ်သက်ဖြတ်နိုး-အစ်ကုန်သော၊ ယေကေစိ-ခစ်သိပ်-ကုန်-သော၊ ဘောဂါ-စီ-အသုံး-အဆောင်ဘို့သည်သည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ-ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ၂။ ၊မဟာနုဘာဝေ-ကြီး-သော တန်ခိုး-အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနှတ်သမီး၊ ကေနုမ-အာဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တွံ-ဆင်နှတ်သမီးသည်၊ ဝိမလော-ဘာသာ-အညစ် အကြေးကင်း-သော အရောင်အဝါရှိသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း။ ကေနုမ-အာဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တွံ-ဆင်နှတ်သမီးသည်၊ ဒေ-ဝတာ-ဟာပါ-းသော နှတ်ကျွတ်၏ အတိရေ-စသိ-သာလွန်၍ တင့်တယ်သနည်း။ ကေနုမ-အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ-ဆင်နှတ်သမီး၏သမ္ဗု-ဂတ္တော-ဟိ-အလုံ-ရုံသော ကိုယ်အစိတ်တို့ကြောင့်၊ သမ္ဗုဒိ-သာ-ခစ်သိပ်-သော အရေပ်မျက်နှာသည်၊ ဩဘာသ-တေ-ထွန်-ပသနည်း။ ၃။ ၊မဟာနုဘာ-ဝေ-ကြီး-သော တန်ခိုး-အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနှတ်သမီး၊ တံ-ဆင်နှတ်သမီး-ကို၊ ပုဏ္ဏ-ဝါ-ပေါ-ပေ-၏။ မနုဿ-ဘူ-ထမ-လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိ-သော်၊ တွံ-ဆင်နှတ်သမီးသည်၊ ကိ-ဟုဝိုံ-အာဘယ်သို့-သော ကုသိုလ်ကံကို၊ အ-ကာ-သိ-ပြုခဲ့ဘူ-းသနည်း။ ကေနုမ-အာဘယ်သို့-သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ကွံ-ဆင်နှတ်သမီးသည်၊ ဇေ-ဝ-ဓလိတာ-နုဘာ-ဝါ-ဤ-သို့ထွန်း-တောက်ပသော တန်ခိုး-အာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း။ ကေနုမ-အာဘယ်သို့-သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ-ဆင်နှတ်သမီး၏ ဝဏ္ဏော-ဝ-အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သမ္ဗုဒိ-သာ-ခစ်သိပ်-သော အရေပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာ-သတိ-ထွန်း-ပစေ-နိုင်သနည်း။ ဤ-ဤ-ကဲ-ဤ-သို့။ ပုဏ္ဏ-မေ-း-တော်မူ၏။ ၊မောဂ္ဂလာ-နေ-နေ-အာ-ရှင်မ ဘာ-မောဂ္ဂလာန် မထေ-ရ်သည်၊ ပုဏ္ဏ-တာ-မေ-း-အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာဇ္ဇ-မနာ-နှစ်သက်ဝမ်း-မြောက်ခြင်း-ရှိ-သော်၊ သာ-ဒေ-ဝတာ-ဆိုနှတ်သမီးသည်။ ဟု-ဒံ-ပလံ-ဤ-အာ-ကျိ-းသည်၊ ယ-သ-ကမ္မ-သ-အ-ကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ-အာ-ကျိ-းသည်၊ ဟော-တိ-ဖြစ်၏။ ပဋ္ဌံ-သိ-ခြင်း-ဌာ-အလို-ရှိ၍ မေ-း-အပ်-သော၊ တံ-ကမ္မံ-ဆိုကံ-ကို၊ ပုဗ္ဗာ-ပုဗ္ဗာ-ကာ-ရေ-နေ-ဝ-မေ-း-အပ်-သော-အ-ခြင်း-အ-ရာ-အ-ရာ-

ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိယောဂသိမ္ဘေဖြေကြားပြီး။ ။မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ၊သော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊အာကျွန်ုပ်သည်၊မနုဿသူ၊လူ ဘဝ်ရှိ၍၊ မနုဿဘူတာ၊လူအဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိ၊သော်၊ ပုရိမာယ ဇာတိယာ၊အရှေ့သောဘဝ်ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊မနုဿလေးကေ၊လူ ဖြည့်၍၊ တိမိသိဂေါ ယာ၊အာလွန်မိုက်သော၊ တမန္ဓကာရမှိ၊အမိုက်သိုက်နှင့်တကွသော၊ ပဒီပ ကာလမှိ၊ဆီးမီးထွန်းညှိချိန်ကာလ၌၊ဒီပံ၊ဆီမီးကို၊ အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ။မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊ တိမိသိကာယံ၊အာလွန်မိုက်သော၊ အန္ဓကာရမှိ၊အမိုက်တိုက်၍၊ ပဒီပကာလမှိ၊ဆီမီးထွန်းရာအချိန်ကာလ၌၊ဒီပံ၊ ဆီမီးကို၊ဒဒါတိ၊ပေးလှူခဲ့၏၊သော၊ဆိုသူသည်၊ ဗဟုဇ္ဇမာလံ၊နတ်ခွေဖြစ်သော မျှားစွာသော ပန်းရှိထသော၊ ဗဟုပဏ္ဍရိကံ၊မျှားစွာသော ကြာပဏ္ဍရိကာရှိသသော၊ ဒေဝတိရေသံ ဝိမာနံ၊ထွန်းတောက်ပသော ဒေ၊ရောင်ရှိသော ဗိမာန်၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏။ ။မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ဟောရဟန်း၊တော နေ၊ထိုသို့သည်သာ ရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊မေ၊အာကျွန်ုပ်အား၊ဒေ၊ဝေါ ဒေသေ၊ဤသို့သည်သာ ရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာ၊ဘော၊ဖြစ်၏။ ။တေ နေ၊ထိုသို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊မေ၊အာကျွန်ုပ်အား၊ ဇုဝ၊ဤ အရေပ်၌၊လ ဇ္ဇမာနံ၊ရုအာပ်သော၊သုစရိတ၊ဟပလံ၊သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဇုတ္တိတိ၊ပြည့်ရုံ၏၊ တေ နေ၊ထိုသို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊အာကျွန်ုပ်အား၊ မနုဿော ဝိယ၊ဓိတ်ဖြင့် နှစ်သက်ဖြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေ ကေစိ၊အလုံးရုံကုန်သော၊ ဘောဂါ စ၊ အသုံးအဆောင် တို့သည်လည်း၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိ၊သော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊ တော်နေ၊ထိုသို့ သည်သာ ရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊အဟံ၊တပည့်တော်မသည်၊ ဝိမလော ဘာသာ၊အညစ်အကြေးကင်းသောအရောင်ရှိသည်၊ အဒ္ဓိ၊ဖြစ်၏။ ။တေ နေ၊ ထိုသို့ သည်သာ ရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဒေ၊ဝ၊ဘာ၊တပါ၊သော နတ် တို့ထက်၊ အတိရောစာမိ၊သာလွန်၍ တင့်တယ်၏။ ။တေ နေ၊ထိုသို့သော ရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊အာကျွန်ုပ်၏၊ သဗ္ဗဝဏ္ဏေဟိ၊အလုံးစုံ သော ကိုယ်အစိတ် တို့ကြောင့်၊ သဗ္ဗဒသာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော အရေပ် မျက်နှာသည်၊ ဩဘာသတေ၊ထွန်းပ၏။ ။မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုး အာနုဘော် ရှိ၊သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်း၊ တော၊ရှင်ပင်ဘုရား၊အား၊ အကျွာမိ၊အကျွန်ုပ် ဖြေကြားပါအုံ့၊မနုဿဘူတာ၊လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်

သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယံဂုဏ်ကြီး၊ အကြင် ဆိုခဲ့ လျှောက်ခြင်း တည်းဟူသော ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ကုန်၏။ တေ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒေဝ၊ လိတာ နှုတာဝေ၊ ဤသို့ထွန်းတောက်ပသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အဒ္ဓိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝဏ္ဏောစ၊ အရောင်အသွင်း သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသေ၊ ကြီးကြား၏။ ။

ဘဏ္ဍ။ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ အာဘိဏ္ဍနေ၊ ဝဏ္ဏေ၊ နာ ဝတိ ဏ္ဍေ၊ အာဘိဏ္ဍနေ ဝဏ္ဏေန ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ အာဘိဏ္ဍနဿ သဒ္ဒေ၊ အာဘိဏ္ဍနဿ သဒ္ဒါသည်၊ အာဘိဏ္ဍနာဘာနေ ရတ္တိ ၊ ဣဏ္ဍနာ ပဌမေ ယာ မောတိ အာဒိသု၊ အာဘိဏ္ဍနာ ဘာနေ ရတ္တိ ၊ ဣဏ္ဍနာ ပဌမေ ယာ ၊ မော ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ ခယေ၊ ကုန်ခြင်း ဟူသော အနက်၌၊ အာဂတောပိ၊ လာ၏။ ဘာနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်၊ အာဘိဏ္ဍနာ ဒိလာ၊ ကုန်ပြီ။ ပဌမေ ယာ ၊ မော ၊ ပဌမယောမ သည်၊ ဣဏ္ဍနာ ၊ လွတ်ပြီ။ အယံ ဣဒေ ၊ ဤ ၊ ဣ ၊ ဣ ၊ ဣ

နှစ်လိုဘွယ်ရှိသော၊ အာဘိရူပေနမ-အလွန်သောအဆင်းဖြင့်၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊အဘ္ဌော-အနက်တည်း။ဝဏ္ဏနှာတိ-ဝဏ္ဏနဟူသည်ကား၊ ဆဝိဝဏ္ဏန-အရေအဆင်းဖြင့်၊ သြဘာသေန္တိ ဒိသာသဗ္ဗာတိ-သြဘာသေန္တိ ဒိသာသဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာပိဒသဒိသာ-အလုံးစုံသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို ကိုလည်း၊ဓောတေန္တိ-ထွန်းတောက်ပစေလျက်၊ကောလောကံ-တပြိုင်နက်သောအရောင်အလင်းကို၊ကရောန္တိ-ပြုလျက်၊တိဋ္ဌသိ-တည်၏။ ကိဒိသာ-အဘယ်သို့သတောရှိသနည်း။ဣတိ-ဤသို့မေးဘွယ်ရှိ၍၊သြသဓိ ဝိယတာရကာတိ-သြသဓိဝိယတာရကာဟု၍၊ အာဟ-ဆိုနှိုး။တေ-ယ-ဤကြယ်၌ဥဿနပဘာ-မျှားသောအရောင်သည်၊ဝိယတိ-တည်တတ်၏။ ဝါ-တနည်းကား၊ သြသဓိနံ-ဆေးပင်တို့အား၊ အနုဗလပ္ပဒါယိကာ-အားအဆင့်ကို ပေးတတ်၏။ ဣတိကတ္တာ-ဤသို့ ဝစနဿ ပြု၍၊ သြသဓိတိ-သြသဓိဟု၍။လဒ္ဓနာမာ- ရအမည်ရှိသော၊ တာရကာ-ကြယ်သည်။ သမန္တတော-ထက်ဝန်းကျင်သောအရပ်မှ၊အာလောကံ-အားရောင်အလင်းကို၊ ကုရုမာနာ-ပြုလျက်၊တိဋ္ဌတိ-ယထာ-တည်သကဲ့သို့၊ဝေမေဝ-ဤအတူသာလျှင်၊တွံ-သင်နတ်သမီးသည်၊ သဗ္ဗဒိသာ-ခပ်သိမ်းကုန်သောအခင်မျက်နှာတို့ကို၊ သြဘာသယန္တီ-ထွန်းလင်းစေလျက်၊တိဋ္ဌသိ-တည်၏။ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊အဘ္ဌော-အနက်တည်း။ ။

။ ဒိသဗ္ဗဂဏ္ဍေတိ-သဗ္ဗဂဏ္ဍောတိဟူသည်ကား၊သင်္ဂေတိ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊သဂိရာဝယဝေတိ-ကိုယ်အစိတ်တို့ကြောင့်၊ သကဝေတိ-အလုံးစုံကုန်သော၊ အာဘ်ပစ္ဆိဝေတိ-အာဘ်ဂါကြီးဝယ်တို့ကြောင့်၊ သြဘာသတိ-ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော- အဓိပ္ပာယော အလိုတည်း။ စ-ဆက်၍ပြဦးအုံ။ တေ-ဤသဗ္ဗဂဏ္ဍောတိဟူသောဝုဒ်သည်၊ ပေါ-ကုမ္ဘိ-ပါတ်အနုက်၌၊ ကရဏ-ဝစနံ-ကရိယာဝိဘတ်ရှိသောဝုဒ်တည်း။ သြဘာသ-တဒ်ဒိသာတိ-သြဘာသတေဒိသာဟူသည်ကား၊သဗ္ဗာ-အလုံးစုံသော၊ ဒိသာ-ဝိဒိသာ-ဧာဂုဏ်အရပ်အထောင့်အရပ်သည်၊ ဝိဇ္ဇောတတိ-ထွန်းလင်း၏။သြဘာသရေဘိဝ-သြဘာသရေဟူ၍လည်း။ ပဌမ-ရှေတ်ကုန်း၏။ တသံ-ထိုဆရာတို့၏၊ မတော-အလိုမူ၊ သဗ္ဗဒိသာတိ-ကြွေ-သဗ္ဗဒိသာဟူသော ဤဝုဒ်၌၊ဗဟုဝစနမေဝ-ဗဟုဝုစ်ဝိဘတ်ကိုသာလျှင်၊ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-မှတ်အပ်၏။ ။

။ ပဒီပကာလမ္ပိတိ- ပဒီပကာလမ္ပိဟူသည်ကား၊ ပဒီပကဝဏ္ဏ ကာလော-ဆီမီးထွန်းခြင်းကို ပြုသင့်သောကာလမှ၊ ပဒီပသမ္ပဇ္ဇလနယောဂေ-ဆီမီးထွန်းခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊အန္ဓကာရေ-အမှောင်တိုက်မှ၊ ဣတိအယံ-ဤသည်

ကား၊အတ္တေါ၊အနုက်တည်း။ တနေ့ထိုကြောင့်၊ယောအနေကာရမ္ဘိတိမိသိ ကာယန္တိ+ယောအနေကာရမ္ဘိတိမိသိကာယံဟူ၍၊ အာဟ၊ဆိုပြန်၏ဟု၊ လေ၊ ထူထဲ၊သော၊ မဟန္တကာရေ၊ကြီးစွာသောအရိုက်တိုက်၌၊ ဇုတိအယံ၊၍ သည်ကား၊အတ္တေါ၊အနုက်တည်း။

ဒဒါတိဒိပန္တိ+ ဒဒါတိဒိပံ ဟူသည်ကား၊ ပဒိပံ၊ဆီမီးကို၊ ဥဇ္ဇလန္တော ဝါ၊-ထွန်းညှိသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ အနုဇ္ဇလန္တော ဝါ၊-မထွန်းညှိသည်မူ လည်းဖြစ်စေ၊ပဒီပဒါနံ+ဆီမီး၊အလှူကို၊ဒဒါတိ၊လှူ၏၊ပဒီဝုဇ္ဇလကာရေ၊ကာနိ၊-ဆီမီး၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သောဆီဆီမီး၊ခွက်ဆီမီး၊စာတို့ကို၊ဒက္ခိဏေယျံ၊-အလှူခံဝဂ္ဂိုလ်ကို၊ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်မှတ်၍၊ ပရိစ္စဇတိ၊စွန့်လှူ၏၊ဥပုဇ္ဈာယိတောတိ ရသံဝိမဟနန္တိ+ဥပုဇ္ဈာယိတောတိရသံဝိမာနံ ဟူသည်ကား၊ ပဒီသဒ္ဓိဂဟာဏ ဝသေန၊ပဒီသနေ့နေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊တောတိရသံဝိမာနံ၊တောတိရ သဒိမာနံသို့၊ ဥပဂန္တွာ၊-ရောက်လေ၏။ သေသံ၊ကြွင်းသော စကား၊ရေ၌ သည်၊ဝတ္ထုနယမေဝ-ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်း၌သည်သာလျှင်တည်း။ အ-ထိ-ထိုအခါ၌။ ယထာပုဗ္ဗေ၊တေ၊မေ၊တော်မူတိုင်းသော၊ အတ္တေ၊အနုက်ကို၊ ဒေဝတာယ၊နတ်သမီး၊သည်၊ကထိတေ၊လျှောက်ကြားအင်သည်ရှိသော်၊ ထေရော၊-မဟာ၊မောဂ္ဂလာန်မထေရ်မြတ်သည်၊ တမေဝကထံ၊-ထိုစကား ကိုပင်လျှင်၊အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ ကတ္တာ၊-အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကိုပြု၍၊ဒါနာနိဂဟဏ ယ၊-ဒါနစသည်ကို ဟောကြားတော်မူသဖြင့်၊ တာသာ၊ထိုနတ်သမီး၏ ကလေးစိတ္တာ၊ဒိဘာဝံ၊-ခန့်သေးစိတ်ရှိခြင်းစသောအဖြစ်ကို၊ဥတ္တာ၊သိတော်မူ၍၊သံစွာနိ၊သစ္စာတို့ကို၊ပကာသေတိ၊ပြတော်မူပေ၏။ သစ္စပရိယောသာ နေ၊-သစ္စာလေးပါး၌ပြီးတော်မူသည်၏အဆုံး၌၊ သပရိဝါရာ၊-အခြံအရံနှင့် တကွသော၊ ဒေဝတာ၊နတ်သမီးသည်၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊-သောတာ ပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊-တည်လေ၏။ ထေရော၊-အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ် သည်၊ တတော၊-ထိုနတ်ပြည်မှ၊ အာဂန္တွာ၊-လာခဲ့၍၊ တံပဝတ္တိံ-ထို အကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊-မြတ်စွာဘုရား၏ အာရောစေသိ၊ကြား လျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တသ္မိံ ဝတ္ထုဿိံ-ထိုဝတ္ထု၌၊ သမ္ဗဇ္ဈတိ ပရိသာယ၊-ရောက်လာ၊သောပရိသတ်အား၊ ဝိတ္ထာရေန၊အကျယ် အားဖြင့်၊ဓမ္မံ၊ဟောရား၊တော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏။ သာ ဒေသနာ၊-ထိုဒေသနာတော်သည်၊ မဟာဇနသ၊-လူအများ၏ အပေါင်း၏အား၊ သာဓု ကာ၊အာကျိုး၌ရှိသည်၊ ဇာတော၊ဖြစ်၏။ သေသမဟာဇနော စ၊-ကြွင်းသော လူများ၊ အပေါင်းသည်လည်း၊ ဝိသေသတော၊-အထူးအားဖြင့်၊ ဒိပဒါနေ၊-

ဆိမ်းကို ပေးလှူမှုဝေါ်ခြင်းနှင့်၊ သက္ကစ္စကာရီ၊အာရိအသေ ပြုလေ့ရှိသည်။ အားဟာသိမ်ဖြစ်ပြီ။ ဓုတင်ဟု သိရှိသောပြီးဆုံးခြင်းကို၊ဒဠ္ဌီမှတ်အပ်၏။ ။ ဒုပဒါမာနဝဏ္ဏနာ၊ဒုပဒါမာနဝတ္ထု၊အဘွင့်သည်နှိုင်းတားပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

---

[၆] [၁-ဝိဘင်ဂ-၁၀-တိလဒကွိဏာပါမာနဝတ္ထု။]

အာဘိဏှေန ဝဏ္ဏေနာတိဓုဒံ၊-အာဘိဏှေန ဝဏ္ဏေန ဟူသော၎င်း ပါမာနဝတ္ထုသည်၊ တိလဒကွိဏာပါမာနံ၊-တိလ ဒကွိဏာပါမာန ဝတ္ထုတည်း။ ဥပုတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းအခွင့်ပုတ္တိ ကား၊ ကား၊အာဘယ်နည်း။ ။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထပိဏ္ဍိကသေ၊အနာထပိဏ်သူဌေး၏၊အာရာမေ၊အာရုံဖြစ်သော၊ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန်ကျောင်း တော်၌၊ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။ တေနခ သမယေန၊ထိုအခါ၌လည်း၊ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၌၊ ဂဏ္ဍိနိ၊ကိုယ်ဝန်ရှိသော၊ အညတရာ ဓီတိ၊ တယောက်သော ပိန်းမသည်။ ကေဝလံ၊သက်သက်၊ တိလတေလံ၊နှမ်း ဆီကို၊ပါတေ၊ကာမား၊သောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊တိလေ၊နှမ်းတို့ကို၊ဝေါ၊တွား ဖျက်၍။ အာတာပေ၊နေမှု၌၊ သုက္ခာပေတိ၊သွေ့စေ၏။ သာစ ဓုတိ၊ထိုပိန်းမ သည်လည်း၊ ပရိကိ္ခတာယ၊ကာ၊ဟုန်သောအသက် အပိုင်းအခြား၌၏၊ဘုံ ဒေဝသမော၊ထိုနေ့၌သာလျှင်၊ စဝနဓမ္မာ၊ရင်ကြင်ခြင်းသဘော၌၏။ အ၊သာ၊ ထိုပိန်းမ အား၊ နိရယ သံဝတ္တနိယံ၊ ငရဲဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်သော၊ ကမ္မဗ္ဗ၊ အကုသိုလ်ကံသည်လည်း၊ သြကာသံ၊အခွင့်ကို၊ကတ္တွာ၊ပြု၍ဖြင့်တံ၊တည် ၏။ အထ၊ထိုအခါ၌၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပဋ္ဌ။သ ဝေလာယံ၊ရှိစဉ်း သောက်ထ အခါ၌၊လောကံ၊သတ္တလောကကို၊ ဝေါ၊လောကေ၊ကွဲ၊ကြည့် တော်မူသည်ရှိ၊သော်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊-ဒိဗ္ဗစက္ခု၊အာဘိညာဉ်ဖြင့်၊ နံ ဓုတိံ၊ထို ပိန်းမကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်တော်မူ၍၊ အယံ ဓုတိ၊ဤပိန်းမသည်၊ အာဇ္ဇ ယေ၊နေ့၊ကာ လံ၊ရုတေခြင်းကို၊ကတ္တွာ၊ပြု၍၊-နိရယေ၊ငရဲ၌၊ဒိဗ္ဗတ္တေ ယျာ၊ဖြစ်ရ၏ ။ယံ ခဏ ယဒိ ပန၊အာကယ်၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊တိလဘိက္ခာ ပဋိဂ္ဂဟ ကောန၊နှမ်း ဆွမ်းကို ခံသဖြင့်၊ တံ ဓုတိံ၊ထိုပိန်းမကို၊ သဂ္ဂမဂ္ဂံ၊နတ်ရွာသို့ လား၊ခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ကရေယျံ၊မြဲရမူကား၊ သာ ဝတ၊-ကောင်းစွ တကား၊ ဓုတိ၊ဤသို့၊စိ ဏ္ဏေ သိ၊ကြံတော်မူ၏။ စိ ဏ္ဏေ ဝေ၊-ကြံတော်မူပြီး၍၊သော ဘဂ ဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာ ဝတ္ထိတော၊သာ ဝတ္ထိပြည်မှ၊ခကောနေ ဝ၊-တခဏခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ရာ ဇဂ ဟံ၊ရာ ဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဂတ္တွာ၊-ကြွတော်

မူသာ၍၊ ဝုဋ္ဌနသမယံနှုတ်အခါ၌၊ နိဝါသေတ္တာဟသင်းဝိုင်ကို ပြင်ဝတ်တော်မူ၍၊ ပတ္တစိဝရံဟသဝိတ်သက်နှုံးကို၊ အာဒါယဟယူတော်မူ၍၊ ရာဇဂဟေဟောဇကြွတော်ပြည်၌၊ ဝိဏ္ဍာယဟသွယ်ခံခြင်းငှါ၊ စရဏ္ဇောဟကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ အနုဝုဋ္ဌေနဟအစဉ်သဖြင့်၊ ဟသာဓုထိုယာဟထိုမိန်းမ၏၊ ဂေဟဒွါရံဟအိမ်တံခါး၏အနီးသို့ဟသံပါဝုဏိဟရောက်တော်မူ၏။ သာဓုထိုဟထိုမိန်းမသည်၊ ဘဂဝန္တံဟမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပသိတွားမြင်၍၊ သဠာတဝိဘိသောမနဿဟကောင်းစွာ ဖြစ်သော နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဟဿာဟအဆောတလျှင်၊ ဥဋ္ဌဟိတွားထ၍၊ ကတဉ္ဇလိဟပြုအပ်သောလက်အုပ်ချီခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အညံဟဓာပါးသောဟဒါတဗ္ဗဟသူတို့ကဲ့ဟပေးသူအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော လူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ အပသဟန္တိဟမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဟာတ္ထံဟလက်ကို၊ ဓောဝိတွားဟခေ၍ဆေး၍၊ တိလံဟနှမ်းကို၊ ရာသိံဟကတွားဟအစုကဲ့ပြု၍၊ ဥဘောဟတိဟဟွေဟတိုဟလက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟေတွားဟဆိမ်းယူ၍၊ အဗ္ဗဟလိံဟလက်အုပ်ကို၊ ပူးရန်ဟပြည့်စေလျက်၊ တိလံဟနှမ်းကို၊ ဘဂဝတောဟမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပတ္တေဟသပိတ်၌၊ အာကိရိတွားဟလောင်း၍၊ ဘဂဝန္တံဟဘုရားရှင်ကို၊ ဝန္ဒိဟရှိခိုး၏။ ဘဂဝါဟမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံဓုတ္တိံဟထိုမိန်းမ၏၊ အနုကမ্পမာနောဟအစဉ်သနားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သုခိနီဟချမ်းသာခြင်းရှိသည်၊ ဟောဟတိဟဖြစ်လေသော၊ ဇုတိဟဤသို့ဟဆိုတော်မူ၏။ ဝတ္ထုဟပိန့်တော်မူ၍၊ ပဋ္ဌာဟမိဟကြွတော်မူလေ၏။ သာဓုထိုဟထိုမိန်းမသည်၊ တသာရတ္ထိသာဟထိုညဉ့်၏၊ ပဗ္ဗုသ သမယေဟနံနက်ရိုးသောက်ထ အခါ၌၊ ကာလံကတွားဟရတော်၏။ တာဝတိံသာဝနေဟတာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊ ဒွါဒသယောဇနိကေဟတာသဲ့နှစ်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည် ရှိသော၊ ကနကဝိမာနေဟရွှေဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဟဖြစ်လေ၏။ အာယသ္မာဟရှည်သော သက်တော်ရှိသော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနဟထွေရော်ဟအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဒေဝလောကံဟတာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့၊ စရဏ္ဇောဟလှည့်လည်ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဟောဒ္ဒါဟအောက်၌၊ ဝုတ္ထာနယော နေဝဟဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာသျှင်၊ တံဒေဝဓီဘရံဟဆိုနတ်သွီး၏အထံသို့၊ ဥပဂတွားဟခြင်းကပ်လေ၍ (မဟာနုဘာဝေဟကြီးသော တန်ခိုး အာနုဘော် ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သမီးဟသြဿမိတာရုကာ)သောက်ရှုးကြယ်သည့်သဗ္ဗဒီသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရုပ်ဖျက်နှာတို့ကို၊ သြဘာသေနှင့်အရောင်ဖြင့်ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌတိဝိယဟအည်သကဲ့သို့၊ ယာတွံဟအကြင် သင်သည်၊ အာဘိက္ကန္တေနဟ အလွန် နှစ်လိုဘွယ် ရှိသော၊ ဝဏ္ဏေနဟအရောင်အဆင်း

ဖြင့်။ သဗ္ဗဒီသာ-ခပ်သိမ်းသော အရေပ်မျက်နှာ တို့ကို။ ညြာဘာသော်လည်း၊ အာရောင်ဖြင့် ထွန်းတောက်ပစေလျက်။ တည်ရှိသည်တည်း။ ။မဟာနုဘာဝေ-ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သမီး၊ ကေနမ-အာဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ-သင်အား၊ ဇောဒိသော-ဤသို့သဘော ရှိသော၊ ဝဏ္ဏော-အရောင် အဆင်းသည်၊ စာတေ-ဖြစ်သနည်း။ ကေနမ-အာဘယ်သို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ-သင်အား၊ ဣဒ-ဤနတ်ပြည်၌၊ လဒ္ဓ-မာန-ဣသ္သရိယသော၊ သုစရိတ-ပလံ-သုစရိုက် ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်၊ ဣဒ္ဓိတိ-ပြည့်စုံသနည်း။ ကေနမ-အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ-သင်အား၊ မနုသော-ပိယ-စိတ်ဖြင့်နှစ်သက်မြတ်နိုး အပ်ကုန်သော၊ ယေကေစိ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘောဂါစ-အသုံးအဆောင် တို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ-ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ။မဟာ နုဘာဝေ-ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သို့၊ တံ-သင့်ကို၊ ပုစ္ဆာမိ-မေးမြန်း၏။ မနုဿဘူတာ-လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ တွံ-သင်သည်၊ ကိံ-ပုညံ-အာဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ-ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ ကေန-အာဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံ-ကြောင့်၊ တွံ-သင် နတ်သမီးသည်၊ ဧဝံ-ဓလိတာနုဘာဝေ-ဤသို့ထွန်းတောက်ပသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း။ ကေန-အာဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကြောင့်၊ တေ-သင်နတ်သမီး၏၊ ဝဏ္ဏော-အရောင်အဆင်းသည်သည်း၊ သဗ္ဗဒီသာ-ခပ်သိမ်းသော အရေပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ-ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း။ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တော-မေးတော်မူ၏။ ။

မောဂ္ဂလာနေနမ-အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပုဏ္ဏတ-သမေး-အင်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာ-နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊ သာဒေ-ဝတာ-ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဣဒံ-ပလံ-ဤအကျိုးသည်၊ ယသ-ကမ္မ-သမ-အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ-အကျိုးသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပဠုံ-ဆိပ်ခြင်းဌာနလိုရှိ၍မေးအပ်သော၊ တံ-ကမ္မံ-ထိုကံကို၊ ပုဗ္ဗာ-ပုဗ္ဗာကာရေ-နေ-မေး-အပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိယာကာသိ-ဖြေကြားပြီ။ ။မဟာနုဘာ-ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ရှင်ရဟန်း-အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿ-သုဒ္ဓ-လူတို့၌၊ မနုဿဘူတာ-လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပုရိမာယ-ဘဝတိယာ-ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ မနုဿ-လောကေ-လူ့ပြည်၌၊ ဝိဇိတ-ရာဇ-ဘည်းဟူသော ကိုယ်သာမြို့ကင်းထသော၊ ဝိဇိသန္ဓိ-အထူးသဖြင့် ကြည်လင်ထားသော၊ အနုဝိလ-မနောက်ကြွေသောစိတ်နှလုံးရှိထသော၊ ဗုဒ္ဓ-

ဘုရားရှင်ကို၏ အဒ္ဒသံမျှားမြင်ရပြီး၊ အဟံအာကျွန်ုပ်သည်၊ ပဿနှာ၊ သဒ္ဓါ ကြည်ညြူသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍(သေဟိ၊မိမိ)ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော(ပါဏာတိပါ၊ သက်ဘို့ဖြင့်)ဒကွိုးတောပျားသား၊မြတ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်ထသော၊ ဗုဒ္ဓသား၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ ကိုလဒကွိုတော်နှင်းတည်းဟူသော်လည်းဘွယ် ဝတ္ထုဟုဆိုအပ်သော၊ ဒါနံ၊အလှူကို(၊ အကာမသေ၊ရှေးကာလက ပေးလှူလို သောဆန္ဒမရှိဘဲ)၊ အာသဇ္ဇ၊အကြောင်း၏ညီညွတ်ခြင်းသို့ရောက်၍(၊ အဒါ သိ၊ပေးလှူခဲ့ကုန်၏)။ ။ မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသောတန်ခိုး၊အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း(၊ တေ၊ရှင်ပင်ဘုရား)အား(၊ အကျွာမိ၊လျှောက်ကြားပါအုံ)(မနုဿဘုတာ၊လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက် သည်ရှိ၊သော်)။ အဟံ၊အာကျွန်ုပ်သည်(၊ ယံဝုညံ၊အကြင် ကောင်းမှုကံကို(၊ အကာသိ၊ပြုခဲ့ကုန်၏(၊ တေနမှုကုသိုလ်ကံကြောင့်(၊ အဟံ၊အာကျွန်ုပ်သည်(၊ ဒေဝလောကတာ နုဘာဝေ၊ဤသို့တွန်းတောက်ပသော တန်ခိုး၊အာနုဘော်ရှိ သည်(၊ အမှိ၊ဖြစ်၏(၊ တေနမှုကုသိုလ်ကံကြောင့်(၊ မေ၊အကျွန်ုပ်၏(၊ ဝဏ္ဏောစ၊အရောင်အဆင်းသည်လည်း(၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့(ကို)(၊ ပဘာသတိ၊ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်၏)။ ဤ ဤသို့၊ဝိသေသဇွတိ၊ဖြေကြား၏(၊ ဝတ္ထု၊ထိုဆဋ္ဌဂါထာခု၊ ။

အာသဇ္ဇတိ(ဟူ)၊အာသဇ္ဇ ဟူသော(ဤပုဒ်ခု(၊ အယံ)အာသဇ္ဇသဒ္ဒေ၊ ဤ)အာသဇ္ဇသဒ္ဒါသည်(၊ အာသဇ္ဇနံ တထာဂတဿ အာဒိသု၊ အာသဇ္ဇနံ တထာဂတံ ဤသို့အစရှိသည်တို့ခု(၊ ဃနေ)ထိုခိုက်ခြင်းအနက်ခု(၊ အာဂ တောလာ၏)။(၊ တထာဂတံ)၊ မြတ်စွာဘုရားကို(၊ အာသဇ္ဇနံ)ထိုခိုက်ခြင်း သည်(၊ အာသဇ္ဇဒါနံ)ဒတိတိ အာဒိသု(၊ အာသဇ္ဇဒါနံ)ဒေတိ(ဟူ)သောပါဠိတို့ခု(၊ သ)ဟာဂမေ၊ အညီအညွတ်ရောက်ခြင်းအနက်ခု(၊ အာဂ)တောလာ၏(၊ အာ သဇ္ဇ)၊ အညီအညွတ်ရောက်၍(၊ ဒါနံ)၊ အလှူကို(၊ ဒေတိ)၊ ပေး၏(၊ ဤ)ဝေါ(ဤ)အရာ

ဖွဲ့လည်း၊ သမာဂမေဝ၊ အညိုအည္ယက် ရောက်ခြင်းအနက်ဖွဲ့ သာလျှင်၊ ဒဠ္ဍဗ္ဗောမှတ်အပ်၏။ ၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အာသဒ္ဓာတိ၊အာသဒ္ဓ ဟူ သည်ကား၊သမာဂတ္ထော၊အညိုအည္ယော်ရောက်၍၊သမဝါယေန၊အကြောင်း တို့၏ ပေါင်းဆုံညီညွတ်သဖြင့်၊ သမ္ပတ္တေ၊ရောက်၊တင်မူလာသည်ဖြစ်၍၊ အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ တေန၊ထိုကြောင့်၊ အာကာမာတိ၊အာကာမာဟူ၍၊ အဝေါ၊ဆိုပြီ။ ဟိသဒ္ဒံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သာ၊ဆိုမိန်းမသည်၊ ဒေယျ၊မှီ၊လှူတတ်ယဉ်ဝတ္ထု၊ကို၊ သံဝိဘဇနပုဗ္ဗကံ၊စိုရင်ခြင်.လျှင်ရှိသကဲ့သို့၊ ပုရိမသဒ္ဒံ၊ရှေးအမှီခံပြီး သော၊ ဒါနသီကပ္ပံ၊ဒါနနှင့်စပ်သောအကြံအစည်ကို၊ ဝိနာ၊ကြဉ်၍၊သဟ သာ၊အာသောတလျှင်၊ ဘဂဝတိ၊ဘုရားရှင်သည်၊သမ္ဘတ္တေ၊ရောက်တော် မူလာသည်ရှိသော်၊ ပဝတ္တိတံ၊ဖြစ်စေအပ်သော၊တိလဒါနံ၊နှမ်းအလှူကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊အာသဒ္ဓဒါနံ အဒါသိ အကာမာတိလဒဂ္ဂိဏာ နှိ၊အာသဒ္ဓ ဒါနံ အဒါသိ အကာမာတိလဒဂ္ဂိဏာ၊ ဟူ၍၊ အာဟ၊ဆိုပြီ။ သေသံ၊ကြွင်း သောစကား၊ရပ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ သျှင်တည်း။ ။တိလဒဂ္ဂိဏာ ဝိမာနဝဏ္ဏနာ၊တိလဒဂ္ဂိဏာ ဝိမာနဝတ္ထု၊ အာဘွင့်သည်။နိဋ္ဌိတာ၊ပြီး၊ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

---

[၆] [၁-ဗိဇ္ဇဝဂ်-၁၁-ပတိဇ္ဇတာဝိမာနဝတ္ထု။]

ကောဠာမယ္ယူရာဒိ ဝိယာစတံ သာတိဇ္ဇံ၊ ကောဠာမယ္ယူရာဒိဝိယာစတံ သာဟူသော ဤဝိမာနဝတ္ထု သည်၊ ပတိဇ္ဇဘာဝိမာနံ၊ ပတိဇ္ဇတာဝိမာနဝတ္ထု တည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်း အာဒု၊ ဥပ္ပတ္တိ သည်၊ ကာ၊အဘယ်နည်း။ ။ဘဂ ဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌ဝိဟရတိ၊နေတော် မူ၏။ တတ္ထ၊ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရာ၊တယောက်သော၊ ဇုတ္တိ၊မိန်းမ သည်။ ပတိဇ္ဇတာ၊ လင်၏ဝတ်နှင့်ပျက်ရုံသည်၊ အပေါသိ၊ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ဘတ္တာ၊ခွဲကွာလဝတ်ကို၊ လင်၏အလိုသို့လိုက်၍ကျင့်တတ်၏။ ခမာ၊သည်းခံတတ်သောသဘောရှိ၏။ ပဒက္ခိဏာဂါဟိနီ၊ လင်ဆိုသော စကားကိုအလေးအမြတ်ယူတတ်၏။ ။တသာ၊ထိုမိန်းမသည်၊ ပတိပ္ပ ရတိ၊လင်၏စကားကိုမပစ်ပယ်တတ်၊ အဝရသဝါစာ၊မကြမ်းကြုတ်သော စကားရှိ၏။ သစ္စဝါဒိနီ၊မှန်သောစကားကိုသာဆိုလေ့ရှိ၏။ သဒ္ဓါ၊ပသန္နာ၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ယထာဝိဘဝံ၊ စည်းစိမ်အား၊ လျော်စွာ၊

ဒါနာနိစ၊ အလှူဒါန တို့ကိုလည်း၊ အဒါသိမ်ပေးလှူ၏သော၊ ဆိုဝိန်းသည်၊ ကေနစိဒေဝ၊ ဟာရုံတရသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ရောဂေနမ၊ အနာသည်၊ ဗုဒ္ဓာ၊ နှိပ်စက်အစ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာလံကတ္တ၊ ဟုတော်၍၊ တာဝတိံ သောသုဘာ၊ ဝတိ သာနတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ ကေသသံ၊ ကြွင်းသောစကားရင်သည်၊ ဝုတ္တနယ၊ မဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဟိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

(၃) ။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊ ဒိဝိယာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော အာနုဘော်ရှိကုန်သော၊ ကောဌာ၊ ကြွေကြာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒိဝိယာ၊ နတ်၌ဖြစ်သောအာနုဘော်ရှိကုန်သော၊ ပေါ်ရာ၊ ရာစ၊ ရွှေဥဒေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒိဝိယာ၊ နတ်၌ဖြစ်သောအာနုဘော်ရှိကုန်သော၊ ဟံသာ၊ ရွှေဟာသ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒိဝိယာ၊ နတ်၌ဖြစ်သောအာနုဘော်ရှိကုန်သော၊ ကေကာ၊ ကိလာ၊ ဥယြမည်းဥယြဖြူ တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝဂ္ဂု၊ သရာ၊ သာယနာပျော်ဘွယ်သောအသံကို မည်တွံကုန်လျက်၊ ဒေဝတာယ၊ နတ်သမီး၏၊ အာဘိရမနတ္ထံ၊ အလွန်မွေ့လျော်စေခြင်းငှါ၊ သမ္ပတ္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှုပျံသွားကြကုန်၏၊ ဝုတ္တါဘိ ကိဏ္ဏံ၊ အထူးထူးသော ရုတနာပန်းတို့ဖြင့် ဖြိမ်းထသော၊ အနေကစိတ္တံ၊ တပါးမကမျှားကုန်သော ပဒေသာပင်ရေကန်စသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော၊ နရေနာရိဘိသေစိတံ၊ နတ်သားနတ်သမီးတို့သည်ဖိုဝဲအပ်ထသော၊ တေ၊ ဆင်နတ်သမီး၏၊ ဣဒ္ဓိဝိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်၊ ဧမ္မံ၊ ယခုလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဟိ၏။ ။ (၄) ။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊ တံ၊ ဆင်သည်၊ အနေကရူပါ၊ တပါးမကမျှားသောရုပ်အလှင်ကိုပြုတတ်သော၊ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးကို၊ ဝိကုပ္ပန္တီ၊ ဖန်ဆင်းလျက်၊ တတ္ထ၊ ထိုဗိမာန်၌၊ အာ ဆ္ဆ သိ၊ နေ၏၊ တေ၊ သင်နတ်သမီး၏၊ ဣမာ၊ စ အာ ဆ္ဆ ရာ ယော၊ ဤနတ်သမီးတို့သည်လည်း၊ သမ ဣ ၊ တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ နစ္ဆ ဣ ၊ စ၊ ကလည်း၊ ကကုန်၏၊ ဂါယ ဣ ၊ စ၊ သီသည်းသီကုန်၏။ ပမောဒယ ဣ ၊ စ၊ ပမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်းကို လည်းဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ (၅) ။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊ တံ၊ ဆင်သည်၊ ဒေဝိ ဣ ပတ္တ ၊ နတ်ဣ ဖြစ်သောပြည့်စုံခြင်းအထူးသို့ရောက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ မနုဿ ဘူတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ဆင်သည်၊ ကိံ ဝုညံ၊ အာဘယ်ကောင် မှုကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ ကေန၊ အာဘယ်သို့သတောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တံ၊ ဆင်သည်၊ ဇေဝ်ဓလိတာနုဘာဝါ၊ ဤသို့ ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကေန၊

အဘာသက္ကသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊သင်၏၊ ဝဏ္ဏာဝစ၊အရောင်အဆင်း သည်လည်း၊သဗ္ဗဒိသာ၊စပ်သိမ်းသော အရုဝ်မျက်နှာတို့ကို၊ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း။ ။ဤတို့၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏား၊မေးတော်မူ၏။ ။ မောဂ္ဂလာနေနှ၊အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်၊ပုဏ္ဏတာ၊မေးအပ်သည်ဖြင့်၊ အတ္တမာနာ၊မှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊သာဒေဝတာ၊ထိုနတ်သမီး သည်၊ ဤဒပလံ၊၌အကျိုးသည်၊ ယသကမ္မသ၊အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလ၊အကျိုးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပဠုံ၊သိခြင်းဌာနအလိုရှိ၍မေးအပ်သော၊ တံ၊ဘမ္မံ၊ထိုကံ ကို၊ ပုဗ္ဗာ၊ပုဗ္ဗာကာရေနေဝ၊ မေးအပ်သော အခြင်းအရာ အား၊ဖြင့်သာလျှင်၊ဝိသဘာ၊ကာသိ၊ဖြေကြား၏။ ။မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊မနုဿ သု၊လူတို့၌၊မနုဿဘူတာ၊လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ပတိဗ္ဗတာ၊ လင်းအားပြုရာသောကျင့်ဝတ်တရား၌ဖြည့်ရုံသည်၊အနညမနာ၊မိမိလင် ၌ချစ်ကြိုက်သောစိတ်မှတပါး၊အခြားသူ၌ ချစ်ကြိုက်သော စိတ်မရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊မာတာ၊အမိသည်၊ ပုတ္တံ၊သား၊ကို၊အ နုရက္ခမာနာ၊ဇာတ၊ အစဉ်သနား စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့၊သာမိကံ ဝါ၊လင်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ သဗ္ဗေပိ၊အလုံးရုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တေ ဝါ၊သတ္တဝါ တို့ကိုရင်း၊ အနု၊ရက္ခမာနာ၊အစဉ်သနား၊စောင့်ရှောက်လေ့ရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ကုဋ္ဌပိ၊အမျက်ထွက်ငြား၊သေ၎လည်း၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ဖရုသံ၊ကြမ်း ကြုတ်သောစကား၊ကို၊နအဝေါစံ၊မပြောမဆို။ ။မောသဝဇ္ဇံ၊မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုခြင်း၊ကို၊ပဟာယ၊ပယ်ဖျောက်၍၊သစ္စံ၊မှန်သောစကား၌၊ဌိတာ၊တည် သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဒါနေ၊အလှူပေးခြင်း၌၊ ဝတာ၊ဖွယ်လျောသော နှလုံး၊ရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။သင်္ဂဟိတဗ္ဗတာ၊ဝါ၊ကိုယ်.ကိုယ်ကဲ့သို့ သင်္ဂဟဝတ္ထု၊တို့ဖြင့် ခြိုးမြောက်တတ်သော အလေ့ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ပယဒိတ္ထာ၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊အနုဗ္ဗ၊ဆွမ်းကို လည်း ကောင်း၊ပါနဗ္ဗ၊အဖျော်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ သက္ကစ္စ၊ဇရိအသေခံ၍၊အဒါ သိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ဝိဝုလ်ပြန့်ပြောကောင်းမြတ်သော၊ဒါနဗ္ဗ၊လှူဘွယ်ဝတ္ထု၊ ကိုလည်း၊အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ။မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသောတန်ခိုးအာ နုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ တောဒိသော၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏာဝစ၊အရောင် အဆင်းသည်လည်း၊ ဇာတော၊ဖြစ်၏။တေန၊ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ဇုဝေ၊ဤအရပ်၌လည်း မာနံ၊ဇုအင်သော၊သုစရိတဖလံ၊သုစ

ရှိက်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဘုရားတို့ပြည့်စုံ၏တောနယ်ထိုကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊ မေမောက္ခနိုင်ပ်အား၊ မနုဿာဝိယသမိတ်ဖြင့်နှစ်သက်ခြင်းနိုးအပ် ကုန်သော၊ ယေကေစိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါစ၊ အသုံးအဆောင်တို့ သည်လည်း၊ ဥပဓိနှင့်ပြစ်ကုန်၏။ ။မဟာနုဘာဝကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခုမှဉ်ရဟန်း၊ တောနယ်ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အပတ်၊ အာက္ခနိုင်ပ်သည်၊ ဝေဒနာလိတာနုဘာဝ၊ ဤသို့ဝတ္ထုနိုးတော်ပသောတန်ခိုးအာ နုဘော်ရှိသည်၊ အမှီပြစ်၏။ တောနယ်ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေမောက္ခနိုင်၏၊ ဝဏ္ဏာစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဒ္ဓမ္မဒိသာ၊ ဆစ်သိမ်းသောအရပ် မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းပဝေနိုင်၏။ ဘုတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာနတ် သမီးသည်၊ ဝိသဒ္ဓေသိ၊ ဖြတ်ကြား၏။ ။

။ ဘဒ္ဒ၊ ဆိုဂါထာတို့၌၊ ကောဠာတိ၊ ကောဠာဟူသည်ကား၊ ကောဠာသ ကုဏာ၊ ကြိုးကြာဌက်တို့သည်၊ ယေ၊ အကြင်ကြိုးကြာဌက်တို့ကို၊ သာရ သာတိ၊ သာရသာဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ မယ္ဟုရာတိ၊ မယ္ဟုရာဟူ သည်ကား၊ မောရ၊ ဥဒေါင်းတို့သည်၊ ဒိဝိယာတိ၊ ဒိဝိယာဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗာနုဘာဝ၊ နတ်ခြစ်သောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိကုန်သော၊ ဟိ၊ ထိုစကား ကိုဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဘုဒ်ပဒ်၊ ဤဒိဝိယာဟူသောပုဒ်ကို၊ ဒိဝိယာ၊ နတ်ခြစ် သောတန်ခိုးအာနုဘော် ရှိကုန်သော၊ ကောဠာစ၊ ကြိုးကြာဌက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒိဝိယာ၊ နတ်ခြစ်သော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိကုန်သော၊ မယ္ဟုရာ၊ ဥဒေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘုတိ၊ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည် ဖြင့်၊ စတ္တာဟိ၊ ဝိပဒေဟိ၊ လေးပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ ဟံသာတိ၊ ဟံသာ ဟူသည်ကား၊ သာဏ္ဍဟံသာ၊ ရွှေဟသ်တို့သည်၊ ဝဂ္ဂု၊ သရာတိ၊ ဝဂ္ဂု သရာဟူသည်ကား၊ မရုရသရော၊ သါယာနာပျော်ဘွယ် သောအသံရှိကုန်သော၊ ကောကိလာတိ၊ ကောကိလာဟူသည်ကား၊ ကာ ဠကောကိလာ၊ ဝေဝ၊ မည်းသောဥသြတို့သည်လည်းကောင်း၊ သုက္ကကော ကိလာ၊ ဖြူသောဥသြတို့သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘတ္တိတိ၊ သမ္ဘတ္တိဟူ သည်ကား၊ ဒေဝတာယ၊ နတ်သမီးအား၊ အာဘိရမတ္ထံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်ဝေ ခြင်းငှါ၊ ကိဠန္တာ၊ ရှိုးထူးပျော်ပါးကုန်လျက်၊ လိဠန္တာ၊ တင့်တယ်စမ္ပယ် ကုန်လျက်၊ ဃသမ္ဘတ္တေ၊ တော၊ ထက်ဝန်းကျင်ရှု၊ ပတ္တိ ဝိစဋ္ဌေ၊ ပျံသွားကုန်၏။ ။ ဟိယုတ္တံ၊ ဆိုစကားသင့်၏။ ကောဠာဒိရုပေန၊ ကြိုးကြာစသည်တို့၏အသွင် ဖြင့်၊ ဒေဝတာယ၊ နတ်သမီးအား၊ ရတိဇနနတ္ထံ၊ နှစ်ပျော်ပျော်ပါးခြင်းကို ဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ ကိဠန္တာ၊ ကစား၊ ရှိုးထူးကုန်သော၊ လိဠန္တာ၊ စမ္ပယ်ကုန်

သော၊ ပရိဝါရဘူတာ၊ အခြိုအရံဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့ကို၊ ကောဗ္ဗာတိအာဒီနာ၊ ကောဗ္ဗာဒျိသို့အစရှိသည်ဖြင့်ရတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ပုဗ္ဗါဘိကိဏ္ဏာနိ၊ ပုဗ္ဗါဘိကိဏ္ဏံဟု သည်ကား၊ ဂန္ဓိကာဂန္ဓိကေဟိ၊ ကုံးသိမြှိုး သောပန်းမကုံးသီးသေး သော ပန်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ နာနာရုတနကုသုမေဟိ၊ အထူးထူးသော ရတနာရှိကုန်သော ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဩကိဏ္ဏံ၊ ပြွမ်းသော၊ ရေမြှောနိ၊ ရေမှီဟု သည်ကား၊ ရမဏီယံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရာရှိ၏။ မနောရမံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရာရှိ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အာဇ္ဇော၊ အာနုဘာဝသည်း။ အာနေကစိတ္တာနိ၊ အာနေကစိတ္တံဟု သည်ကား၊ အနေကေဟိ၊ တပါးမက မျှားစွာကုန်သော၊ ဥယျာနကပ္ပရုက္ခေ၊ ပေါက်ရှုံ့ကို အာဒီဟိစ၊ ဥယျာဉ်ပဒေသာပင် ရေကန်စသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝိမာနေသုစ၊ ဗိမာန်တို့၌လည်း။ အာနကေဟိ၊ တပါးမကမျှားစွာကုန်သော၊ ဘိတ္တိဝိသေသာဒီဟိစ၊ ထူးသနှိုးသော နံရံစသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ စိတ္တံ၊ သန်းကြယ်သော၊ နဒုနာရိဘိ၊ သေဝိတာနိ၊ နဒုနာရိဘိ၊ သေဝိတံ ဟူ သည်ကား၊ ပရိဝါရဘူ၊ တပါ၊ အခြိုအရံဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝပုတ္တေဟိစ၊ နတ်သား တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒေဝေဟိတာဟိစ၊ နတ်သမီးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပသေဝိတံ၊ ဝတ်ပြုတယ်သော။ ။

ဗ/ ဣဒ္ဓိ ဝိကုဗ္ဗနာနိ အနေကရူပါတိ၊ ဣဒ္ဓိဝိကုဗ္ဗနာနိ အနေကရူပါ ဟူသည်ကား၊ နာနာရူပါနှင့်၊ အထူးထူးသောရูပ်အသွင်တို့ကို၊ ဝိဒ္ဓံသဲနေနမျှော်သိ သဖြင့်၊ အနေကရူပါ၊ တပါးမကမျှားစွာသောရင်ရှိကုန်သော၊ ကမ္မာနုဘာဝေန၊ ကြားဘဝ၌ ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်ကံ၏ အာနုဘာဝ်ကြောင့်၊ သိဒ္ဓါ၊ ပြီးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိ၊ ဘုန်ခိုးကို၊ ဝိကုဗ္ဗနာနိ၊ ပြုပြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိယောစ၊ အထူးထူး အပြားပြားမျှားသော တန်ခိုးဘုန်ဆင်းခြင်းတို့ကို၊ ဝဏ္ဏေ၊ ကိုယ်ဆောင်လျက်၊ အဓိဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ဗ/ အာနုဘာဝေါ တိ၊ အာနုဘာဝေါ ဟူသည်ကား၊ ကေ တိ သော ဣတ္ထိယာ၊ ထိုမိန်းမအား၊ ပတိဋ္ဌတာ မနေ တော၊ မိမိလင်၌ချစ်ကြိုက်သော စိတ်မှ၊ အညံ၊ တပါး သော၊ မနော၊ သူတပါး၌ချစ်ကြိုက်ရုံမက်သောစိတ် သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ တာ သ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ သာ ဣတ္ထီ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အညမနာ၊ အညမနမည်၏။ ။ ယာ ဣတ္ထီ၊ အကြင်မိန်းမသည်၊ ။ အညမနာ၊ မိမိလင်၌ ချစ်ကြိုက်သော စိတ်မှတပါး အခြားသူ၌ ချစ်ကြိုက်သောစိတ်ရှိသည်၊ နှင့် မဟုတ်၊ ဣတိ တာ သ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ သာ ဣတ္ထီ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အနညမနာ၊ အနညမနမည်၏။ ။ ယံ၊ အကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်ခံကတော၊ ဟောင်မှ၊ အညော၊ တပါး

သောဟုရိသေမ-ယောကျား၌၊ ပါပကံ-ပယုတ်မာသော၊ စိတ္တံ-ပြစ်မှားကျူး လွန်လိုသောစိတ်ကို၊ နဥ္စပွါ၊ ဒေမိ-မပြစ်စေတတ်၊ ဣတိ-အယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-အနက်တည်း။ မာတာဝ ပုတ္တံ-အနုဂ္ဂေ-မာနာ-တိ-မာတာဝ ပုတ္တံ-အနု ရက္ခမာနာ-ဟု သည်ကား၊ မာတာ-မိခင်သည်၊ ပုတ္တံ-သားကို၊ အနုဒ္ဒယာ ယထာ-အစဉ်သနားသကဲ့သို့၊ ဧवं-ဤ-အတူ၊ မယ္ဟံ-အကျွန်ုပ်၏၊ သာမိကံ ဝါ-ခင်ပွန်းကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ ပိ ဝါ သတ္တေ-အလုံးစုံသော သတ္တဝါ တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဟိတေသိတာ ယစ-အစီးအပွါးကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အဟိ သာ ပနယ ကာမတာ ယစ-အစီး အပွါး မရှိသည်ကို ပယ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း ကောင်း၊ အနုဒ္ဒယမာနာ-အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်လေ့ရှိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ ကုဋ္ဌါ ဝိဟံ နဖရသံ အဝေါ စ-ကုဋ္ဌါ ဝိဟံ နဖရသံ အဝေါ စံ ဟု သည်ကား၊ ပရေနမ-ရှုတပါး သည်၊ ကတံ-ပြုအပ်သော၊ အပါသုကံ-ကိုယ် စိတ်နှစ်ဖြာမချမ်းသာစေတတ်သော အမှု ကို၊ ပဋိစ္စ-ပဋ္ဌာန်း၍ ကုဋ္ဌါ-အမျက်ထွက် သည်၊ သမာနာ ဝိ-ဖြစ်သော်လည်း၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗရသ ဝစနံ-ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို၊ နကထေသိ-မဆိုပါ။ အညဒတ္ထု-စင်စစ် သဖြင့်၊ ပိယ ဝစနမေव-ချစ်နှစ်လိုဖွယ် ရှိသောစကားကိုသာ ဣတိ-ဤ ဘာသိ-ဆိုပြီ။ ဣတိ-အယံ-ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော-အနေလိုတည်း။ ။ သဒ္ဒေ-ရှုဒ္ဓိတာ-ဘိ-သဒ္ဓေ ဒ္ဓိတာ ဟု သည်ကား၊ သဒ္ဒေ-မှန်သောစကား၌ ပတိ ဋ္ဌိတာ-ဧာ-ဟု သည်၏။ ယသ္မာ-အကြင်ကြောင့်၊ ရသာ ဝါ ဒါ ( ) ( ) ( )

တို့အား။ သင်္ဃာနသီလာ၊သပ္ပြိတ်ပြိုးမြောက် ထောက်ပံ့ တတ်သော အလေ့ရှိ၏။ အနဋ္ဌ၊ဆွမ်းကို လည်းကောင်း။ ပါနဋ္ဌ၊အမျှဝိုက်ကို လည်း ကောင်း၊ကမ္မဗလမ်းဆုံးကံ၏အကျိုးကို။ သဒ္ဓါယမယုံကြည်၍။ ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သက္ကစ္စံ စိတ္တိကာရေန၊အရိုအသေပြု သဖြင့်၊အခါသိ၊ပေးလှူပြီ။ အညဋ္ဌ၊တာပါလည်းဖြစ်သော၊ဝိပုလံ၊ပြန့်ပြော သော၊ဥဋ္ဌာရံ၊မြတ်သော၊ ဝတ္ထာဒိဒါနံ၊အဝတ်သက်နိုး အစရှိသောအလှူ ကို၊အခါသိ၊ပေးလှူပြီ။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ ယောဇနသ၊ယောဇနာ ခြင်းတည်း။ သသံ၊ကြွင်းသောစကားမှာ သည်။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီး သောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ (ပတိဗ္ဗတာဝိဘာနဝဏ္ဏနာ၊ပတိဗ္ဗတာ ဝိဘာနဝတ္ထု၊အဖွင့်သည်၊နိဒ္ဒိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

[B] [၁-ဝိဒ္ဓဝဂ်-၁၂ ဒုတိယပတိဗ္ဗတာဝိဘာနဝတ္ထု။]

(၁)/(၂) ဝေဠုရိယထမ္ဘနိ ဣဒံ၊ဝေဠုရိယထမ္ဘံ ဟူသော၎င်းဝိဘာနဝတ္ထုသည်၊ ဒုတိယပတိဗ္ဗတာဝိဘာနံ၊နှစ်ခုမြောက်သော ပတိဗ္ဗတာဝိဘာနဝတ္ထုတည်း။ တ သ၊ဆိုဝတ္ထု၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်း အကြောင်းပုတ္တိကား။ ကာ၊အဘာယ် နည်း။ ၊သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌။ အညတရော၊တယောက်သော၊ ဥပါသိကာ၊ဥပါသိကာမသည်။ ပတိဗ္ဗတာ၊လင်၌ကျင့်ဝတ်သော ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ဟုတွေ့ဖြစ်၍။ သဒ္ဓါပသန္နာ၊သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်း ရှိသည်ဖြစ် ၍။ ပဠသိသာနိ၊ငါးပါးကုန်သော သိလတို့ကို။ သဒ္ဓါနိ၊ဝင်ကြယ် သည်တို့ ကို၊ကတွေ့ပြု၍။ ရက္ခိ၊စောင့်ရှောက်၏။ ယထာဝိဘဝေ၊မည်းစိမ်အားလျော် စွာလည်း။ ဒါနာနိ၊အလှူဝတ္ထုတို့ကို။ အခါသိ၊ပေးလှူ၏။ သာ ဣတ္ထိ၊ထိုမိန်းမ သည်။ ကာလံ၊ကတွေ့ဆုံတော၍။ တာဝတိံသဘဝနေ၊တာဝတိံသာနတ် ပြည်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ဖြစ်လေ၏။ သေသံ၊ကြွင်းသော စကား၊ရင်သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။ (၃)။ မဟာနုဘာဝေ၊ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ဒေဝိ၊နတ်သမီး၊ တွေ့သင်နတ်သမီးသည်။ ဝေဠုရိယထမ္ဘံ၊ ကျောက်မျက်ရွဲဖြင့်ပြီးသော ပတ္တမြားသည်ဘိုင်ရှိသော။ ရုစိရံ၊နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ် ရှိထသော၊ပဘာ သရံ၊ပြိုးပြိုးပြက် ထွန်းတောက်ပသောအရောင်လည်းရှိထသော၊ အနေ့ ကစိတ္တံ၊မျှားစွာသော ဆန်းကြယ်ခြင်းလည်းရှိထသော။ ဝိမာနံ၊ဗိမာန်သို့ အာရုယှ၊တက်၍။ တတ္ထ၊ဆိုဗိမာန်ထက်၌။ ဥစ္စာဝစာ၊ကြီးကြီ ငယ်ငယ်

အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဝိကုဗ္ဗမာနာမည်တန်ခိုးဖန်ဆင်ခြင်းကို ပြုလျက်။ အနည်းငယ်နေ၏။ တေ။ သင်နတ်သမီး၏။ ဣမာအနည်းချယောစကြာ အသွေးအရံပြုပြီးကုန်သော နတ်သမီးတို့သည်လည်း၊ သမန္တတောဃဏက ဝန်းကျင်မှ၊ နစ္စန္တိစကလည်းကကုန်၏။ ဂါယန္တိစသီလည်း သီကုန်၏။ ပမောဒယန္တိစ။ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းခြင်းကိုလည်း ဖြစ်စေကုန်၏။ ။ မဟာ နုဘာဝေ။ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော။ ဒေဝိ။ နတ်သျှီ၊ ဒေဝိဒ္ဓိပဏ္ဍာ။ နတ်ဒွေဖြစ်သောပြည့်ရုံခြင်း သို့ရောက်သည်၊ အသိ။ ဖြစ်၏။ မနုဿဘူတာ။ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တွံ။ သင်သည်၊ ကိ ဝုညံ။ အာဘယ်သို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ။ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ ကေန။ အာဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဧဝံ။ ဤသို့ ထွန်းတောက်ပသောဘုန်းအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ။ ဖြစ်သနည်း။ ကေန။ အာဘယ်သို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ။ သင်နတ်သမီး၏။ ဝဏ္ဏောစ။ အားရောင် အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ။ စပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာကို၊ ပဘာသတိ။ ထွန်းပစေနိုင်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ။ မေး ဘာမူ၏။ ။

၃။ မောဂ္ဂလာနေနုအာရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပုစ္ဆိ တာ။ မေးအပ်သည် ဖြစ်၍၊ အဇ္ဇမနာ။ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊ သာဒေ ဝတာ။ ထို နတ်သမီးသည်၊ ဣဒံ ပလံ။ ဤအကျိုးသည်၊ ယသ ကမ္မသ။ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ။ အကျိုးသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပဠုံ။ သိခြင်းဌာနလို ရှိ၍မေးအပ်သော။ တံ ကမ္မံ။ ထိုကံကို၊ ဝုဠ္ဍာ ဝုဠ္ဍာ ကာ ရေ ရေ ဝ။ မေးအပ်သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိယာကာသိ။ ဖြေကြားပြီ။ ။ မဟာနုဘာဝ။ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိ။ သော။ ဘိက္ခု။ ရှင်ရဟန်း၊ အတ်။ အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿ သု။ လူတို့၌၊ မနုဿဘူတာ။ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ စက္ခုမ တောဝါ။ ပါ။ သောပညာမျက်စိရှိတော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓ သု။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဥပါသိကာ။ ရတနာသုံးပါး ကို ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ဘာတ်သော ဓိန်းမ သည်၊ အဟောသိ။ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ ပါ။ ဟာ တိ ပါ တာ။ သူ၏ နေ့သက်ကို သတ်ခြင်းမှ၊ ဝိရတာ။ ကြဉ်ရှောင်သည်၊ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ။ ။ ထိုသူ ကေ။ ထိုသူ ကဲ့သို့ ဒ္ဒ၊ အဒိန္နံ။ သူတပါး တို့၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းကို၊ ပရိဝဇ္ဇယိ။ သတ်ကြဉ်ရှောင်ခဲ့ဘူး၏။ ။ ။ အမဇ္ဇ ပါ နေ ။ သေ အရက်ကို သောက်စားခြင်း မရှိသည်၊ အဟောသိ။ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ မုသာ။ ချွတ်လွဲသော စကားကို၊ အဘာဏိ။ မဆိုမပြော။ ။ သ။ ကေ နု သာ ဓိ နာ။ မိမိ၏လင်ဖြင့်။ ။ တုဋ္ဌာ။ ရောင့်ရဲ၍ နှစ်သက်

သည်။ အပေါ်ဘက်ကိုပြန်ပြီး ကြည့်ကြည့်ရှုမိ၊ ကိုယ်ကိုလည်း ကောင်း၊ ပါရဂူ အားဖျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿနဒိဋ္ဌာန်ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သက္ကစ္စာ အရိုအသေပြု၍ အဒါသိပ်ပေးလှူခဲ့ကုန်၏။ ဝိပုလံ ပြန့်ပြောကောင်း ဖြောင့်သော၊ ဒါနဒူတ အဝတ်သက်နှုန်းကိုလည်း၊ အဒါသိပ်ပေးလှူခဲ့ကုန်၏။ ။ မဘိဝါနုဘာဝကြီးသော တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေနဃိုသို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေဃာက္ခန်ပ်အား။ ဇောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝေဿာဟ်အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတေသ ဖြစ်၏။ တေနဃိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေဃာက္ခန်ပ်အား။ ဤမျှ ဤအရပ်၌ လ ဤမာ နံ့ဝေအပ်သော၊ သုစရိတမဟန်သုစရိုက် ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်၊ ဤဤ တိုးပြည့်ခုံ၏။ တေနဃိုသို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေဃာက္ခန်ပ်အား၊ မနုဿာဝိယာဘစိတ်ဖြင့် နှစ်သက်ခြင်းနှိုးဆော်ကုန်သော၊ ယေဂေစိ အလုံး ရုံကုန်သော၊ ဘာဝါစေ နတ်ဖြစ်သော အသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း ဥပဓိတိုးပြစ်ကုန်၏။ ။ တေနဃိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံ အာက္ခန်ပ် သည်၊ ဇမ्बုဒီပေ ခုဘာဝါ ဤသို့ တွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသည်၊ အမှိုပြစ်၏။ ။ တေနဃိုသို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေဃာက္ခန်ပ်၏၊ ဝဏ္ဏာစေ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဒ္ဒ ဒိသာ ခပ်သိပ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ ထွန်းပလေ စ နိုင်၏။ ဤတိ ဤသို့ ဝိသေဒေတိ ပြကြား၏။ ။

ကဲ တဏ္ဍ ထိုဂါထာတို့ဟု၎င်း၊ ဝေဠုရိယထမ္ဘတို့ ဝေဠုရိယထမ္ဘဲ ဟူ သည်ကား၊ ဝေဠုရိယမဏိထမ္ဘဲ ကျောက်မျက်ရွဲဖြင့်ပြီးသော ပတ္တမြား သည်တိုင်ရှိထသော၊ ရုစိရန်တို့ ရုစိရံဟူသည်ကား၊ ရေမဏိယံ နှလုံးမွေ့ လျော်ဘွယ် ရှိထသော၊ ပဘာသဏ္ဌာနေ ပဘာသရံဟူသည်ကား၊ အတိ ဝိယ အလွန်လျှင်၊ ပဘာသရံ ထွန်းတောက်ပသော အရောင်လည်း ရှိ ထသော၊ ဥဗ္ဘာဝစာတိ ဥဗ္ဘာဝစာဟူသည်ကား၊ ဥဗ္ဘာစ ကြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထားသော၊ အာဝစာစ ငယ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊ ဝိဝိဓာ အထူးထူး အပြားပြားရှိကုန်ထသော၊ ဒုတိအယံ ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌေ အနက်တည်း။ ။ ဥပါသိကာတိ ဥပါသိကာ ဟူသည်ကား၊ သရဏဂမ နေနဟုတနာသုံးပါးကိုဆည်းကပ်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ ဥပါသိကာလက္ခ ဏော ဥပါသိကာ လက္ခဏာခု၊ ဒ္ဝိတာ ဟုဆိုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ မှန်၏။ ယ ဘော ခေါ မဟာနာမ(ပ)ဥပါသကော ဟောတိ ယ ဘောခေါ မဟာနာမ(ပ) ဥပါသကောဟောတိ ဟူ၍ ဂုဏ်ကိုဆိုအပ်ပြီ။ မဟာနာမ မမဟာနာမ ပမင်းကြီး

ယတောခေါယတ္ထိ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အရိယသာဝကောပါဘုရား၏တပည့်သည်၊ ဗုဒ္ဓံပါဘုရားကို၊ သရဏံဂုတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟု၍၊ ဂတောဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဲ့၊ တရားတော်ကို၊ သရဏံဂုတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟု၍၊ ဂတောဆည်းကပ်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ သရဏံဂုတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟု၍၊ ဂတောဆည်းကပ်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမမင်းကြီး၊။ ဣဿာဝတာခေါ၊ ဤမျှအတိုင်း အကျည်ဖြင့်၊ အရိယသာဝကောပါဘုရားတပည့်သည်၊ ဥပါသကော၊ သိတင်းသည် မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ စက္ခုမတောတိ၊ စက္ခုမတော ဟူသည်ကား၊ ပဋ္ဌမိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ စက္ခု၊ ဟိ၊ စက္ခု၊ တို့ဖြင့်၊ စက္ခုမတော၊ ငါးပါးသောဥာဏ်မျက်စိရှိတော်မူ၏သော၊ ဘဂဝတော၊ ဆုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ၊ တော်မူ၏သော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သည်း၊ ဥပါသိကာ ဘာဝဂတိ ဣဒေနေ၊ သိတင်းသည်ပိန်းမ၏အကျင့်ကို ကြားသဖြင့်၊ အာသယသုဒ္ဓိ၊ အဇ္ဈာသယ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြပြီး၍၊ ပယောဂသုဒ္ဓိ၊ လုံ့လပယောဂ၏ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဒသေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ပါဏာတိပါတာဝိရတာတိ အာဒိ၊ ပါဏာတိပါတာဝိရတာ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္ထုံ၊ ထိုအပ်ပြု၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ သကေနသာမိနာ အဟောသိ တုဠ္ဘာ ဣတိ ဗုဒ္ဓမိနာ၊ သကေနသာမိနာ အဟောသိ တုဠ္ဘာ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိဖြင့်၊ မိဆွာ၊ စာရာ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရေ၊ ဝေရမဏိ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းကို၊ အာဟာ၊ ထိုပြီ။ သော်၊ ကြွင်းသော စကား၊ ရပ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝတ္ထုသဒိသမေव၊ ထိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ (။ ဒုတိယပတိဋ္ဌတာဝိမာနဝဏ္ဏနာ၊ နှုတ်ခုမြောက်သောပတိဋ္ဌတာဝိမာနဝတ္ထု၊ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

[B] [ဝ-ဝိဋ္ဌဝဂ်-၁၃-သုဏိသာဝိမာနဝတ္ထု၊]

အာဘိဏ္ဍေနနဝဏ္ဏနာတိ ဗုဒ်ဒီ၊ အာဘိဏ္ဍေနနဝဏ္ဏနာဟူသော ဤဝိမာနဝတ္ထု၊ သည်၊ သုဏိသာဝိမာနံ၊ သုဏိသာဝိမာန ဝတ္ထု၊ တည်း။ တ သေ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း အကျင့်ဗဒ္ဓတို့သည်၊ ကာ၊ အာသယ်နည်း။ ၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရတ္ထိ ဂေဏ္ဍေ၊ မထင်ရှားသောအိမ်၌၊ ကောဟယောက်သော၊ ကုလသုဏ္ဍာ၊ အမျိုးချွေးမသည်၊ ဂေဟံ၊ အိမ်

သို့ဖိတ်ကြားယူ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ ပရိဗိုဇ်ဟင်းတော်မူသော၊ ဒိဋ္ဌာသဝတ္ထုရှင်၊ ရဟန္တာမထေရ်ကို၊ ဒိသွဲ့ဖြင့်၎င်း၊ သဠာတပိတိသောမနုဿသားကောင်းစွာ ဖြစ်သောနှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မယ်ငါ့အား၊ အုပ်ချုပ်ခြင်းဒိသံ၏ သို့သဘောရှိသော်ကုဋေတို့မပုညကျွေးတို့၊ လွန်ကဲထူးမြတ်သောကောင်းမှုတို့ကို ဖိုက်ပျိုးရာ ထယ်ဖြောင်းကောင်းသဘွယ် ဖြစ်သောအလှူခံဝတ္ထု၊ သည်၊ ဥပတိဋ္ဌံ၊ ရှေ့ရှုဟည်လာ၏။ မှုတိ၏ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ လဋ္ဌိ၊ ရှု အပ်သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ အဖို့အစုဖြစ်သောမှုံကို၊ အာဒရေန၊ ရှိသော သဖြင့်၊ ထေရသား၊ ရဟန္တာမထေရ်အား၊ ဥပနေသိ၊ ကပ်လှူ၏။ ထေရော၊ ရဟန္တာမထေရ်သည်၊ တံပူဝံ၊ ထိုမုံ့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွား၊ ခံတော်မူ၍၊ ဒေ၊ နေ မောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ ကတွား၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဂတောဝ၊ ကြွတော်မူလေ ၏။ သောဇုတ္တိ၊ ဆိုပါနိုး၊ မသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်ကာလ အဖို့၌၊ ကာဠိလံ၊ ရုတေခြင်းကို၊ ကတွား၊ ပြု၍၊ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ ဥပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်လေ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးရုံသော စကား ရပ်သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝတ္ထုသဒိသမေव၊ ဆိုအုပ်ပြီးသော နည်းနှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်(အာဘိဂ္ဂေ နု(ပ)ပဘာသတိ တိ၊ အာဘိဂ္ဂေ နု(ပ)ပဘာသတိဟု၍၊ ဝတ္ထုံ၊ မိန့်အပ်ပြီ။ ။ မဟာ နုဘာ ဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ ဩသဓိ တာရကာ၊ သောက်ရှူးကြယ်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ် မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေတိ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌတိ ဝိယ၊ တည်. သကဲ့သို့၊ ယာတွံ၊ အကြင်သင်သည်၊ အာဘိဂ္ဂေ၊ နု၊ လွန်နှစ်သက်ဘွယ် ရှိ၊ သော၊ ဝဏ္ဏေန၊ အားရောင်အဆင်းဖြင့်။ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်း၊ သော အရပ် မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေတိ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ သည်၏။ ။ မဟာနုဘာ ဝေ၊ ကြီးသော တန်ခိုး အာနုဘော် ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊ ကေန၊ အာဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဘော၊ ဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိ၊ သော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင် အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ် သနည်း၊ ကေန၊ အာဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဇုဓ၊ ဤအရပ်၌၊ လဒ္ဓမာနံ၊ ရှုအပ်သော၊ သုစရိတဟလံ၊ သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်၊ ဇုဏ္ဏတိ၊ ပြည့်စုံသနည်း။ ကေန၊ အာဘယ်သို့သော ကုသိုလ် ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဧနေသော ဝိယ၊ ဆိတ်ဖြင့်နှစ်သက်မြတ် နိုးအပ် ကုန်သော၊ ယေ ကေစိ၊ အလုံးရုံကုန်သော၊ ဘောဂါစ၊ အသုံးအဆောင်တို့ သည်လည်း။ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ။ မဟာနု ဘာ ဝေ၊ ကြီးသော

တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သမီး၊ တံမြတ်ကို၊ ဝုန္ဓာမိုးငါမေး၏။ မနုဿဘူတာ၊-လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တို့မြတ် နတ်သမီး သည်၊ ကိုယ်ဝုတ်-အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကို၊ အကြားသိ-ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ ကေန-အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်။ ကို့မြတ်နတ်သွီးသည်၊ ဇေါ်ဇလိတာ နုဘာဝါ-ဟု၍သို့ ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသည်၊ အသို-ဖြစ်သနည်း။ ကေန-အာဘယ် ကုသိုလ် ကံကြောင့်၊ တော-သင်နတ်သမီး၏၊ ဝဏ္ဏာဝစ-အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ-ခပ်သိမ်းသောအရပ် မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ-ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း၊ ဟု၊ ဟု-ဟု၍သို့-မေးတော်မူ၏။ ။

၁၇ မောဂ္ဂလာနေန-အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဝုန္ဓိတာ-မေး-အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမာနာ-နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊ သာ-ဒေဝတာ-ထိုနတ်သမီး သည်၊ ဟုဒ်ဗလံ-ဟု၍-အကျိုးသည်၊ ယသကမ္မသာ-အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ-အကျိုးသည်၊ ပေါဘိ-ဖြစ်၏။ ဘုံ-ဆိုခြင်း၌ ဒေ-လိုရှိသည်ဖြစ်၍မေး အပ်သော၊ တံကမ္မံ-ထိုကံကို၊ ဝုဗ္ဗာဝုဗ္ဗာ ကာ-ရေ နေ-ဝ-မေးအပ်သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိယာကာသိ-ဖြေကြား-ပြီ။ ။မဟာ နုဘာ-ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ရှင်ဟောန်း၊ ဒေဝတာ-အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿသု-လူတို့၌၊ မနုဿဘူတာ-လူ၏အဖြစ်သို့ရောက် သည်ရှိသော်၊ သဿုရသု-ယောကျ္ကမယောကျ်ား သူ၏၊ ဃရေ-အိမ်၌၊ သုဏိသာ-ခွေးမသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။တဒါ-ထိုအခါ၌၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိခုံ-ရောဂကင်းဝေးသော၊ ဝိပ္ပသန္နံ-ကြည်လင်သန့် ရှင်းသော၊ အနာဝိထံ-ကာမဝိတက်စသော မိန္ဆာဝိတက်တို့၏ မရှိခြင်း ကြောင့်မနောက်ကြသော နှလုံးရှိတော်မူသော၊ ဘိက္ခုံ-ရဟန်းကို၊ အဒ္ဒသံ-မြင်၏။ ။အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ပသန္နာ-သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေဟိ-ဓိတိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိဘိ-လက်တို့ဖြင့်၊ တာ-သ-ထိုရဟန်း အား၊ ပူဇံ-မပူဇော်-ကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ။အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘာဝေ-ဘာဝနာ-ရအပ်သော အတ္တိမဂ္ဂဿ-ဝင်ရောက်ကြားသော အတ္ထိ-ကို၊ ဒတ္ဝာ-ပေးလှူခြင်း ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မ-ဒိဋ္ဌဓမ္မဝန်အမည်ရှိသော၊ ဝေနေ-ဥယျာဉ်၌၊ မောဒါမိ-မြူလျော် စံးပျော်ရပေ၏။ ။မဟာနုဘာ-ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ရှင်ရဟန်း၊ တေ-ထိုသို့သော ဘော-ရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇောဒိ-သော-ဤသို့သော ဝဏ္ဏော-အရောင် အဆင်းသည်၊ ဇာ-တော-ဖြစ်၏။ ။တေ-ထိုသို့သော ဘော-ရှိသော ကုသိုလ်ကံ

ကြောင့်။ မေ၊အာကျွန်ုပ်အား၊ ဤဝေဠုဝန်အရပ်ခွဲ၊လေ ဤမာန်၊ ရဟန်အပ်ခံစား၊အပ်သော၊သုစရိုတပလံ၊သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဤ၌တိုး၊ပြည့်စုံ၏။ တနေ၊ထိုကုသိုလ်ကံ၊ကြောင့်၊ မေ၊အာကျွန်ုပ်အား၊မနုဿာပိယာ၊စိတ်ဖြင့်နှစ်သက်ဖြတ်နိုး၊အပ်ကုန်သော၊ ယေကေစိ၊ အလုံးရုံကုန်သော၊ဘော၊ဂါစ၊အသုံး၊အဆောင်တို့သည်လည်း၊ ဥပဇ္ဈာန်၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၊တနေ၊ထို သို့သ၊ဘာ၏သော၊ကုသိုလ်ကံ၊ကြောင့်၊အဟံ၊အာကျွန်ုပ်သည်၊ဝေ၊ဇယန္တာ ခုဘာဝ၊၌ သို့ထွန်း၊တောက်ပ၊သော တန်ခိုး၊အာခုဘော်ရှိသည်။ အဖြစ်ဖြစ်၏။ တနေ၊ထိုကုသိုလ်ကံ၊ကြောင့်။ မေ၊အာကျွန်ုပ်၏၊ဝဏ္ဏော၊အရောင်အဆင်း၊သည်လည်း။ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိပ်ကြီးသော အာရပ်မျက်နှာ တို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်၏။ ဤ၌ဆိုတိ၊ဤသို့။ ဝိသေသတို့ ဖြေကြား၏။ ။

ဝတ္ထု၊ဆိုဂါထာ၌။ သုဏိသာတိ၊သုဏိသာဟူသည်ကား၊ဝုတ္တသေ၊သား၏။ ဘာရိယာ၊မယား၊တည်း။ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ ဟုတ္ထိယာ၊မိန်းမ၏။ သာပိ ကသေ၊ခင်ပွန်း၏။ ဝိတာ၊အာဘကို။ သ သူရောတို့၊ယောဂ္ဂမယောဂ်ကျား၊သူဟူ၍။ ဝဒ္ဓတိ၊ဆိုအပ်၏။ တ သစ၊ထိုယောဂ္ဂမ ယောဂ်ကျား၊သူ၏လည်း။ သာ၊ဆိုခိုန်းမသည်။ သုဏိသာ၊ချွေးမတည်း။ ဟုတိတ သ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ဘဲ၊ထိုချွေးမကို။ သန္ဓာယ၊ရည်၍။ သုဏိသာ အဟောသိ သ သုရ သ ဃ ရေတို့၊ သုဏိသာ အဟောသိ သ သုရ သ ဃ ရေဟူ၍။ ဝဒ္ဓ၊ဆိုအပ်ပြီ။ ။ ဘာ ဂ ခုဘာ ဂ နှင့်၊ ဘာ ဂ ခုဘာ ဂ ဟူသည်ကား။ အတ္တနာ၊မိမိသည်။ လဒ္ဓပဋိဝိသ ဘော၊ရဟန်သော အ၏ အစုမျိုးပ ခုဘာဂ၊ထက်ဝက်သော အ၏ကို။ ပေါဒါမိ နဒ္ဓနေ ဝ နေ တိ ဆုံ၊ ဝ စ နှုတ်၊ ပေါဒါမိ နဒ္ဓနေ ဝ နေ ဟူသော ဤစကား၊ကို။ ထေ ရေ နှုတ်ရှင်မဟာ ပေါ ဂ္ဂ လာန် မ ထေ ရ သည်။ နဒ္ဓ နေ ဝ နေ၊ နဒ္ဓ ဝ နှုတ်ဥ ယျာ ဉ် ၌။ ဒိဋ္ဌ တာ ယ၊ တွေ့မြင်အပ်သည်၏ အ ဖြစ်ကြောင့်။ အာဟ၊ဆိုပြီ။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကား ရင်သည်။ ဝုတ္တ နယ မေ ဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး သော နည်း ရှိသည်။ သာ လျှင်တည်း။ ။ ဤ လုဏိသာ ပိ မာ နဝ ဏ္ဏ နှာ၊ သုဏိသာ ပိ မာ နဝ ဏ္ဏ ၊ အဖွင့်သည်။ ဒိဋ္ဌ တာ ပြီး ခြင်း သို့ ရောက်ပြီ။ ။

---

[၆] [၁-ပိဋ္ဌဝဂ်-၁၄-ဒုတိယသုဏိသာပိမာနဝတ္ထု။]

အာ ဘိ ဏ္ဍ နှေ နဝ ဏ္ဏ နှာ တိ ဆုံ၊ အာ ဘိ ဏ္ဍ နှေ နဝ ဏ္ဏ နှ ဟူ သော ဤ ပိ မာ နဝ ဏ္ဏ ၊ သည်။ ဒုတိယ သုဏိသာ ပိ မာ နံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုဏိသာ ပိ မာ နဝ

ဝတ္ထုတည်း။ ဤပုဏ္ဏားကား၊ အပုဇ္ဈာ-အသစ်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိသံ-အကြောင်းဖြစ်ခြင်းမှ၊ ကုမ္ဘာသဒါနံ-ဝေ- မယောမုံ့အသွေ့ သည်သာလျှင်၊ ဝိသေသော-ထူး၏။ တေန-ထိုကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တေန၊ (ပ)၊ ပဘာသတိ-အဘိက္ကန္တေန၊ (ပ)၊ ပဘာသတိဟု၎င်း ဝတ္ထုဆိုအပ်ပြီ။ ။ မဟာနုဘာဝေ-ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေ-နတ်သမီး၊ ဩသဓိတာရကာ-သောက်သူကြယ်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ-ခပ်သိမ်းကုန်သော အရုဝ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန-ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌသိ ဝိယ-ဟုတ်သကဲ့သို့၊ ယာတွံ-အကြင်သင်သည်၊ အဘိက္ကန္တေန-အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏေန-အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ-အလုံးစုံသော အရုဝ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန-ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌသိ-တည်၏။ ။ မဟာနုဘာဝေ-ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ-နတ်သမီး၊ ကေန-အဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုယိုယ်ကံကြောင့်၊ တေ-သင်အား၊ တောဒိသော-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော-အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော-ဖြစ်သနည်း။ ကေန-အဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ-သင်အား၊ ဇုတိ-ဤသို့ အရုဝ်ဟု၎င်း အရုဝ်ခွန်အား၊ ယသော-သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်၊ ဇုတ္ဓတိ-ပြည့်စုံသနည်း။ ။ ကေန-အဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ-သင်အား၊ မနုသော-ဝိယာ-စိတ်ဖြင့်နှစ်သက်ဖြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေ-ကေစိ-အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါ-စီးပွားအသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ-ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ။ မဟာနုဘာဝေ-ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ-နတ်သမီး၊ တံ-သင့်ကို၊ ဝုစ္စတိ-ငါမေး၏။ မနုဿဘူတာ-လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တွံ-သင်နတ်သမီးသည်၊ ကိံ-ဘုညံ-အဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကို၊ ဗဟုကာသိ-ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ ကေန-အဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တွံ-သင်သည်၊ ဧဝံ-ဤသို့ဝတ္ထုဟု၊ ဝါ-၎င်းသို့ ထွန်းတောက်ပ သောဘုန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ-ဖြစ်သည်နည်း။ ကေန-အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ-သင်နတ်သမီး၏၊ ဝဏ္ဏော-အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ-ခပ်သိမ်းသောအရုဝ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ-ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း။ ဟုတိ-ဤသို့ပုန္တိမေး တော်မူ၏။ ။

၉ မောဂ္ဂလာနေန-အာရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပုန္တိ-ဘုရားမေးအပ်သည် ဖြစ်၍၊ အတ္ထမနာ-ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသော၊ သာ-ဒေဝတာ-ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဟုဒံ-ဟု၎င်း ဤသို့ဟု၎င်း ဤကဲ့သို့ယခုကမ္ဘာ့ယခုအကြောင်းကုသိုလ်

ကံ၏။ ဖလံ၊ အာကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဋိသန္ဓေ၊ သန်ခြင်း၌ ဗျာပါ၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ မေ၊ အပ်သော။ တံ ကမ္မံ၊ ထိုကံကို။ ဝုဋ္ဌာဝုဋ္ဌာကာရေ၊ နေ ဝ၊ မေး၊ အပ်သော အခြင်းအရာ အားဖြင့် သာလျှင်။ ဝိယ၊ ကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ ။မဟာနုဘာ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မနုဿသုဂတိ၌၊ မနုဿဘူတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ရောက် သည်ရှိသော်။ သဿုရဿ၊ ယောဂ္ဂမ ယောက်ျား၊ သူ၏။ ဃရေ၊ အိမ်၌၊ သုဂတိသာ၊ ရှေးမသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ဝါဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝိရဇံ၊ ရာဂစ၊ သော အညစ်အကြေးမှ ကင်း၊ ဝေး၊ ထ၊ သော။ ဝိပ္ပသန္နံ၊ ကိုထေ၊ သာတည်း၊ ဟူ၊ သော အညစ်အကြေးမရှိခြင်း၊ ကြောင့် သန့် ရှင်း၊ ထ၊ သော။ အနုဝိလံ၊ မနောက်ကြွ၊ သော နှလုံး၌ရှိ၊ ထ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်း ကို။ အန္ဒသံ၊ ကူး၊ ဖြင်ရ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပသန္နာ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သေတိ၊ သကေတိ၊ ဗိမိဥ္စာ ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိသိ၊ လက်တို့ဖြင့်။ ဘာဝံ၊ အကျွန်ုပ်၏ အတ္တိအရာဖြစ်သော။ ကုမ္မာသပိဏ္ဍံ၊ မယောမုံ့ စိုင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေး လှူခဲ့ဘူး၏။ ကုမ္မာသပိဏ္ဍံ၊ မယောမုံ့စိုင်းကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး လှူခြင်း၊ ကြောင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နန္ဒနေ၊ နန္ဒဝန်အမည်ရှိ သော။ ဝနေ၊ ဥယျာဉ်၌။ မောဒါမိ၊ မြူလျော်စံပျော်ရ၏။ ။မဟာနုဘာ၊ ဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေ၊ ထိုကုသိုလ် ကံ၊ ကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဘောဒိ သော၊ ဤသို့သဘော ရှိသော။ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ ကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ။ဒုဝဲ၊ ဤအခိုက်၌ လ ဒ္ဓ မာနံ၊ ရ၊ အပ်သော။ သုစရိ တဖလံ၊ သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်။ ဒုဗ္ဘတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ တေ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ မနသော ဝိယ၊ စိတ်ဖြင့်နှစ်သက် ဖြတ်နိုး၊ အပ်ကုန်း သော။ ယေ၊ ကစိ၊ အလုံးရုံ ကုန်သော။ ဘောဂါ၊ စီးပွားအသုံး အဆောင်တို့သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ဗုဒ္ဓေ၊ နုဘာ၊ ဝ၊ ကြီး သောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိ သော။ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေ၊ ထိုသို့သဘောရှိ သောကုသိုလ်ကံကြောင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဇေဝ်ဓလိတာ၊ နုဘာ ဝါ၊ ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသည်။ အ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝဏ္ဏော၊ ရောင်အဆင်းသည် လည်း။ သဗ္ဗဒိသာ၊ ဆယ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ ပဘာ၊ သတိ၊ ထွန်း လင်း၊ တောက်ပ၊ စေနိုင်၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ ဝိသဇ္ဇေတိ၊ ဖြေကြား၏။ ။

ဘဏ္ဍ၊ ဆိုဂါ ထာ၌။ ဘာ၊ ဂန္တိ၊ အာ၊ ဂံ ဟု သည်ကား။ ကုမ္မာသ ကောဋ္ဌာ

သံမယောမုံ. အာတ္မ အစုကို(တေနဟထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်) ကုမ္မာသ ဝိဏ္ဏံဒတ္တာနုတိ။ ကုမ္မာသဝိဏ္ဏံဒတ္တာနုဟု၍ အာဟာ။ ဆိုပြီ(ကုမ္မာသော)တိ စ။ ကုမ္မာသောဟူသည်လည်း(ယဝကုမ္မာသ။ မယောမုံ)ကို(ဝ)ကြောင့်ဆို အပ်၏။ (ဒုတိယသုဏိသာ ဝိမာနဝဏ္ဏနာ။ နှစ်ခုမြောက်သော သုဏိသာ ဝိမာနဝတ္ထု အဖွင့်သည်(နိဒ္ဒိတဘာ။ ပြီး)ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

[B] [၁-ဝိဒ္ဒဝဂ်-၁၅-ဥတ္တရာဝိမာနဝတ္ထု]

အာဘိဏ္ဍာ။ ဏ္ဍနဝဏ္ဏနာ။ အာဘိဏ္ဍ။ ဏ္ဍနဝဏ္ဏနဟူသော ဤဝိမာနဝတ္ထုသည်(ဥတ္တရာဝိမာန်။ ဥတ္တရာဝိမာနဝတ္ထု)တည်း။ တသ။ ထိုဝတ္ထု၏(ဥပတ္တိ)ဖြစ်ကြောင်း အစ(ဥပတ္တိ)သည်။ (ကာ။ အာဘယ်နည်း။) ၊ သာဂ၀ါ။ ဘုရားမြတ်သည်(ရာဇဂဟော။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌)(ကလန္ဒကနိ၀ါ။ ပေါ့ရှည်နက်)တို့အား အစားပေးရာဖြစ်သော(၀ေဠု၀နေ။ ၀ေဠု၀နဥယာဉ်) ကျောင်းတော်၌(ဝ) ဝ ဟရတိ။ နေတော်မူ၏(ဟု)(တနစ္စသမယေန။ ထိုအခါ၌လည်း)။ ပုဏ္ဏားနှမ။ ပုဏ္ဏအမည်ရှိသော(ဒုဂ္ဂတဝုဏ်းသား ယူဆင်းရဲယောက်ျားသည်)(ရာဇဂဟသေဋ္ဌိ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သူဌေးကြီး)ကို(ဥပနိဿာယ။ အမှီတကဲ့ပြု၍)(ဇိ၀တိ။ အသက်မွေးတို့)(ဟသ။ ထိုသူဆင်းရဲယောက်ျား၏(ဥတ္တရာ။ ဥတ္တရာအမည်ရှိသော)(ဘရိယာ။ မယား)လည်းကောင်း(ဥတ္တရ။ ဥတ္တရာ)(ဒုတိယ)(ဘရိယာ)ဟု(ဝ)ခေါ်ဆိုလည်းကောင်း(ဇာတိ။ ဤသို့)(ဒွေ)ယောကျ်ားနှစ်ယောက်(ဟောကုန်)(ဝ)ကုန်(ဝ)(ဝ)ကုန်(ဝ)(ဝ)ကုန်(ဝ

ဤ သို့အားဟုဆိုခဲ့၏။ သာမိသောင်းနှင့်ကွတ်ကွဲနှာမယ နှာတော်ပွဲသဘင် ကစားကြွေးတူးခြင်းမည်သည်ကား။ သဝနှာနှံ့ဥစ္စာ၏ကုန်သောသူတို့အား၊ ပေါ်တိုးဖြစ်ခဲ့၏မမပနှမအကျွန်ပ်အားမူကား၊ ဂေဟေအိမ်ဌ၊သွားတနှာယနှင့် ပန်အသို့ဌ၊။ ယာဂုတဘူ့ယောနိပ်ယာဂုတြိုင်ခန်ဆန်တို့သည်မှလည်း၊နတ်ဘုရားနသန်ဖြင့်မ၏ကုန်။ မေအကျွန်ပ်အား၊ နှာတွေ့ကြွေးနှကွတ်ပွဲသဘင်ဖြင့်၊ကိုယ်အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဝေါဟာရနွားတို့ကို၊လသာနွားရှသည်ရှိသော်၊ ကသိတုံ့လယ်ထွန်ခြင်းဌ၊။ ဝမိသာမိသွားပါအုံ့။ ဘုရားဤသို့။ အာဟာရဆို ခဲ့၏။ တနဟိုးထိုသို့တပြိုးကား၊ ဝေါဟာရနွားတို့ကို၊ဂဏ္ဍာသုံ့ယူပါလေတော့။ ဘုရားဤသို့။ ဝုဒ္ဓေဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊သောဆိုပုဏ္ဏသူဆင်းရဲသည်၊ဗလသောဝေါဟာရစားကြွေးသောနွားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ဘဒ္ဒနဂ်လစ္ဆဝေကောင်းသောတွန်ကိုလည်းကောင်း၊ဝဟေတွေ့ယူ၍၊ဘဒ္ဒေအိုဒိမိဝ ရှင်မ၊ နှာဝရာ-ပြည်သူ့ပြည်သားတို့သည်၊ နှာတွေ့နှကွတ်ပွဲသဘင်ကို၊ ကိုဋ္ဌန်ကစားမြှုံးထုံးကုန်ခ၏။ ဗြဟ်ဟေါမူကား၊ဒလိဒ္ဒတာယဆင်းရဲပင်ပန်းသည်ခဲ့၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘတိ်ဒေအခစားကို၊ကာတုံ့ပြုခြင်းဌ၊။ ဝမိသာမိ-သွားရပါအုံ့။ မယ်ပိမ-ဟေါအားလည်း၊ အဋ္ဌယနေ့ဖြိုဂုဏ်ယှစ်ဆတက်သော်နိ ဝါပ်-အစားကို၊ပစိတွားချက်ခဲ့၏။ ဘတ္တံ့ထေမင်းကို၊တာဝ-ရှုးဦးစွာ၊အာဟာရရေယျာသိ-ဆောင်ယူခဲ့လော။ ဘုရားဤသို့။ ဘရိယံ-မယားဖြစ်သော ဥတ္တရာကို၊ဝတွားမှာဆိုခဲ့၏။ ခေတ္တံ့လသ်သို့၊အဂမာသိ-သွား-လေ၏။ ။

သာရိဝုတ္တဟေ-ရောပိ-အရှင်သာရိဝုတ္တရာမထေရ်သည်လည်း၊သတ္တုဟာ-ဟုခန့်ရက်ပတ်လုံး၊ နိရောဓသမာပတ္တေ-နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသည်၊ဟုတွားဖြစ်၍၊ တတောပ-ထိုနိရောဓသမာပတ်မှ ဝုဋ္ဌာယ-ထ၍၊ အဋ္ဌယနေ့၊မယာ-ငါသည်၊ ကာသ-အာဘယ်မည်သောသူအား၊ သင်ဟံ-သင့်ကိုဟ်ခြင်း-မြှောက်ခြင်းကို၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းဌ၊ဝဋ္ဌတိ-ခေါ်-သင့်ပါမည်လော-ဟု-ဤ-ကဲ့သို့။ ဩကာသော-ကြည့်လတ်သည်ရှိသော်၊ အတ္ထနော-မိမိ၏၊ ဥာဏဗလသမ္ပဒါ-ဘုတည်းဟူသောကွန်ယက်၏၊အနှောင့်အတွင်းသို့ပဝိဋ္ဌမ-ဝင်လာသော၊ဝုဏ္ဏံ-ဝုဏ္ဏမည်သောသူသင်းရဲကို၊ဒိသွာ-မြင်၍၊သေ-သောဤ-ဝုဏ္ဏသည်၊ သဒ္ဓေါ-နှုခေါ-သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းရှိပါ၏လော၊မမ-ငါ-ဟု-ဆိုပါ-သည်သာလျှင်၊ သင်ဟံ-ပြုံ-ကြောက်ခြင်းကို၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းဌ၊ သင်ကို-ဘယ်-ဝါ-ကတ်-ခြင်းမပြုတတ်နိုင်ပါလတ္တံ့-လော-နှာ-သင်ကို-ဘယ်-ကြောက်-ခြင်းမပြုတတ်နိုင်ဘဲပင် ရှိမည်လော။ ဘုရားဤသို့။ ဩကာသော-ကြည့်ရှုသည်ရှိသော်၊တ-ဘယ-ဟု-ဆိုဝုဏ္ဏသူဆင်းရဲ၏၊ သဒ္ဓါဘာဝ-သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းရှိ

သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ဂဟပြုခြင်းမြောက် ထောက်ပံ့ခြင်းကို၊ ကာတုံးပြုခြင်းငါ၊သမတ္တဘာဝဆု စွမ်းနိုင်သောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥတွားယူ၍၊ ကပ္ပဋ္ဌယာစ၊ ထိုသို့ပြုံးမြောက် ထောက်ပံ့ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊အာသီးထိုပုဏ္ဏသူဆင်းရဲအား၊ဟောသမ္ဘတ္တိပဒို လာဘ်ကြီးစွာသောသူဌေးဏ၏စည်းစိမ်ကဲ့သို့အံ့သည်ကို၊ဥတွားယူ၍ပတ္တ စိဝရံ၊ဆပိတ်သက်နှုံးကဲ့၊ အာဒါယဟတ်ရုံလွယ်ယူ၍၊ တာသီးထိုပုဏ္ဏ သူဆင်းရဲ၏၊ကာသနဌာနံ၊လယ်ထွန်ရာဒေဝ်သို့၊ဂတ်ကွာ၊ဆွား၍၊အာဝါဋတိ ရေ၊ရေတွင်း၏ကမ်းပါး၌ကြော်ထသော၊ ဂုမ္ဗ်ဆေးကို၊သြဃလောကေ ကြာ-ကြည့်လျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ရပ်တော်မူ၏။ပုဏ္ဏားမဏ္ဍာသည်၊ ထေရံ၊အာရဂ်င် သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ ဒိသွာဝ၊ဖြင်၍သာလျှင်၊ ကသိ၊လယ်ထွန်းခြင်း ကိစ္စကို၊ဌပေတွား၊ထား၍၊ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတောနု၊ငါးပါးသောတည်ခြင်းရှိသော ရှိခိုးခြင်းဖြင့်၊ ထေရံ၊မထေရ်ကို၊ ဝန္ဒိတွား၊ရှိခိုး၍၊ ဒန္တကဋ္ဌေန၊ဒန်ပူဖြင့်၊ အဝေ္ဌာ၊အလိုဆန္ဒရှိသည်၊ ဘဝိ၊သတိတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့သတည်းဟု၊ ဒန္တ ကဋ္ဌံ၊ဒန်ပူကို၊ ကပ္ပိယံ၊ကပ်သည်ကို၊ ကတွား၊ပြု၍၊ အဒါသိ၊လှူ၏။ ဒေ၊ထ ပန္ဆာ၊ထိုမှ၊နှာက်၌၊အာသီ၊ထိုပုဏ္ဏသူဆင်းရဲအား၊ထေရော၊အာရဂ်င်သာရိ ပုတ္တရာမ၊ထ၏သည်။ ပတ္တဿ၊ဆပိတ်ကို လည်းကောင်း၊ ပရိ၊သာဝ၊နဿ ရေစစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထပိ၊ကတော၊အိတ်မှ၊ နီဟရိတွား၊ထုတ်၍၊အဒါ သိ၊ပေး၏။ သော၊ထိုပုဏ္ဏသူဆင်းရဲသည်၊ ပါနိယေန၊သောက်ရေဖြင့်၊ ဒေ၊ဌော၊အလိုရှိသည်၊ ဘဝိ၊သတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဧနသိ၊ကတွား၊ ဤသို့ ဒုလုံးပိုက်၍၊ တံ၊ထိုသပိတ်ရေစစ်ပုဆိုးကို၊ အာဒါယ၊ယူ၍၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ပရိသာ၊ဝတွား၊စစ်၍၊အာဒါသိ၊ကင်လှူ၏။ ။

ထေ၊ရော၊မထေရ်သည်၊စိန္တေသိ၊ကြံတော်မူ၏။ကိံ စိန္တေသိ၊အာဘယ် သို့ကြံသနည်းဟူမူကား၊အယံ၊ဤပုဏ္ဏသူဆင်းရဲသည်၊ပရေသံ၊သူတပါး တို့၏၊ပဋ္ဌိ၊မဂေ၊ဟော၊အိပ်၏နောက်အာတို့ဖြစ်သော၊ဧရင်ခို၊ဝ သတိ၊နေ၏။ အာသီ၊ထိုပုဏ္ဏသူဆင်းရဲ၏၊ ဂေဟဒ္ဒါရံ၊နေရာအိပ်ဝင်ခါ၊သို့၊ ဆဝံ၊ငါ သည်၊ သစေ၀ဝိ၊ဃာပိ၊အကယ်၍ သွား၊သည်ဖြစ်ဆဲ၊ ဣမဿ၊ဤပုဏ္ဏ သူဆင်းရဲ၏၊ဘာရိယာ၊မယား၊သည်၊ဝံ၊ငါ့ကို၊ဒဠှံ၊ခြင်းခံ့သော၊ဂါ၊နသက္ခိ ဿတိ၊မဘာတ်နိုင်လတ္တံ့။ ယာ၀၊အာကြင်မျှလောက်၊ အာသီ၊ထိုပုဏ္ဏ သူ ဆင်းရဲ ၏။ ဘာရိယာ၊မယား၊သည်၊ ဘတ္တံ့ဆေမင်းကို၊အာဒါယ၊ယူ၍၊မဋ္ဌံ၊ ခရိ၊သို့၊ပဋ္ဌိ၊ပဋ္ဌတိ၊ဆွား၏။ဘာ၀၊ဆိုမှ၊လောက်ဟူ၊ဝေ၀၊ဤအရေ၀ဠ္ဌပင်လျှင်၊ ဘဝိ၊သာ၊မိ၊ငါ၊နေ့ခဲ့၊ဟူ၏၊ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ သော၊ထိုအာရဂ်င်သာရိ

ပုတ္တရာမခေထရိသည်။ တဘက္ကေဝေထိုအရပ်၌သာလျှင်။ ထောက်ပံ့အတန်ငယ်၊ ဝိဘိန္နာမေတ္တေယျကာသကိုလွန်စေ၍။ တသားထိုမယားဥတ္တရာ၏။ မဂ္ဂါရုဠ္ဆဘာဝံ-ခရီးသွားသက်လတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတ္တေယျသိ၍။ အနေ္တဝနဂရာ ဘိမုခေါ-ပြိုကွဲပျက်ဆုံးခြင်းရှိ၏ရှုရ။ ပါယာသိ-ကြောတော်မူလေ၏။ သာဝထိုမယားဥတ္တရာသည်။ အနေ္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြားဌာ၊ ထေရံမထေရံကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍။ ဝိ-နေ္တသိ-ကြောင့်၏။ ကိ-ဝိ-နေ္တသိ-အဘယ်သို့ကြောင့်သနည်း။ အဟံ-ငါသည်။ အ-ပေ့ကဒါ-တရုတ်တခါ၌။ ဒေယျဓမ္မေ-လှူဘွယ်သောဘဏ္ဍာသည်၊ သတိ-ရှိခဲ့သော်။ အယျ-အရှင်ကောင်းကို၊ နပသာမိ-မမြင်ရ၊ အဟံ-ငါသည်။ အ-ပေ့ကဒါ-တရုတ်တခါ၌ အယျ-အရှင်ကောင်းကို၊ ပသာမိ-မြင်ရ၏လျက်၊ ဒေယျဓမ္မာ-လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ နဟောတိ-မရှိ။ အဇ္ဇပနယနေ့၌မူကား၊ မေ-ယာ-ငါသည်။ အယျာ-အရှင်ကောင်းကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ-မြင်ရ၏။ အယံ-ဒေယျဓမ္မာ-ဤလှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်လည်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ မေ-ငါ၏။ သက်ဟံ-ပြီးမြောက်ခြင်းကို၊ ကရိသတိ-ပြုပါလတ္တံ့လော။ ဣတိ-ဤသို့စိတ္တေသိ-ကြံ၏။ သာ-ထိုမယားဥတ္တရာသည်၊ ဘတ္တာဘာဇနံ-ထမင်းတောင်းကို၊ သြေးရောပေတွာ-ချ၍။ ထေရံ-ထေရံကို၊ ပဋ္ဌပတိ-ခြေတော်ရှေ့ပေါ်ပါ-သော တည်ခြင်းရှိသောရှိခိုးဖြင့်၊ ဝန्दိတ္တွာ-ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဣဒံ-ဤဆွမ်းကို၊ လူခံပါ-ယုတ်ညံ့သည်ဟု၍ လည်းကောင်း၊ ပဋိဂဏှ-ပါ-ကောင်းဖြောက်သည်ဟု၍ လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အစိန္တေတွာ-မကြံအောက်မေ့မူ၍။ ဘဝါ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဒါသ-ကျွန်အား၊ သက်ဟံ-ပြီးမြောက်ခြင်းကို၊ ကရောထ-ပြုတော်မူပါကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့အာဟ-လျှောက်ထား၏။ အထ-ထိုအခါ၌၊ ထေရော-ထေရံသည်၊ ပတ္တံ-သင်္ဃာဋိတိုကို၊ ဥပနာမေတွာ-ချွတ်သည်ရှိသော်၊ ဧကေနဟတ္ထေန-လက်တဘက်ဖြင့်၊ ဘာဇနံ-ဆွမ်းတောင်းကို၊ ဓာရေတွာ-ဆောင်၍။ ဧကေနဟတ္ထေန-လက်ဘယက်ဖြင့်၊ တဒေဝ-ထိုဆွမ်းတောင်းမှ၊ ဘတ္တံ-ဆွမ်းကို၊ ဒဒမာနာ-ယ-ပေးလှူသော်။ တာယ-ထိုဥတ္တရာသည်၊ ဥပဓုဘာတ္တေ-ဆောင်ဝတ်သော ဆွမ်းကို၊ ဒိန္နေ-လှူအပ်သည်ရှိသော်၊ အလန္တိ-တန်ပြီဟု၍။ ဟတ္ထေန-လက်ဖြင့်၊ ပတ္တံ-သင်္ဃာဋိတိုကို၊ ဝိဒဟိ-မိတ်၏။ သာ-ထိုဥတ္တရာသည်လည်း၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ကောဝ ပဋိဝိသော-တယောက်စာသာ ဖြစ်သော အတ္တိကို၊ ဒ္ဒိဝေ-နှစ်ဖြာ၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ-မတတ်ကောင်း၊ တုမှာကံ-အရှင်ဘုရားတို့၏ ဒါသ-ကျွန်အား၊ ဣဒါ-ဤမျှလောက်-ဤပစ္စုပ္ပန်လောကဖြစ်၏သက်ဟံ-ပြီးမြောက်တော်မူခြင်းကို၊ အကတွာ-မပြုမူ၍ ပ-ခုလောကေ-

တမလွန်လောကခို့ သင်္ဘော်ပြုပြီးခြောက်တော်မူခြင်းကို့ ကရောထားပြု တော်မူပါကုန်လော့။ နိရုဝသောသမေဝေါအားကြောင်းအကျိုးမရှိသည်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊ဒါတုကာမာ လွှဲခြင်းငါ့အလိုရှိသည်။ အမှန်ဖြစ်၏။ဟု တိုးကျိသို့။ ဝတ္ထုကားလျှောက်ဆို၍၊ သဗ္ဗမေဝေါအလုံးရုံသောဆွမ်းကိုသာလျှင်၊အသေ ထိုးအာရုံသာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ ပတ္တေ=သပိတ်ခွဲ=ပတ်ခ္ဓာပေတ္ထာ=ဝေ=ည် စေ၍၊တုမ္ဟေ=ကိုယ်တော်အာရုံခြတ်တို့သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခ=သိတော်မူ အပ်သောတရား၏။ ဘာဂိနီ=အတို့ရှိသည်၊ အာသဝ=ဖြစ်ရုပါလို၏။ ဟုတိ= ဤသို့၊ပဋ္ဌနံ=ဆုတောင်းခြင်းဟု။ အဂ္ဂသာဝကပြု၏၊ထေရော=အရှင်သာရိ ပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ဝေ=ဤသို့တကာမတောင်းဆိုသောအတိုင်း၊ဟော တုဖြစ်စေသတည်း။ ဟုတိ=ဤသို့၊ ဝတ္ထုမိန့်တော်မူ၍၊ ဌိတကောမေ,ပ် လျက်သာလျှင်၊အခုမောဒနုံ=ဆွမ်း=အခုမောဒနာကို၊ကရိတ္ဝာ=ပြု၍၊ကေ သို့=တခုသော၊ ဥဒကဟာသုကမ္ပာနေ=ရေဖြင့် ချမ်းသာခြင်းရှိသောအရပ် ၌၊နိသိဒိတ္ဝာ=ထိုင်၍၊ ဘတ္တကိစ္စံ=ဆွမ်းစားခြင်း၊ကိစ္စကို=အကာသိ=ပြု၏။ သာ=ထိုဥတ္တရာသည်လည်း=ပဋိနိဝတ္တိတ္ဝာ=ဆိုပ်သို့တဖန်ပြန်နှစ်၍၊ဝဏ္ဏ= လေးဆန်တို့ကို၊ပရိယေသိတ္ဝာ=ရှာဖွေ၍။ဘတ္တံ=ထမင်းကို၊ပစိ=ချက်၏။ ။

ပုဏ္ဏောဝါ=ပုဏ္ဏားမည်ရှိသောသူဆင်းရဲသည်လည်း=အဖုကရိသမတ္တံ= ကရိသခွဲမျှးလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဌာနံ=အရေပ်ကို၊ ကသိတ္ဝာ= ထွန်၍၊ ဓိဝေ=ဆွဲ=ဆောလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းကို၊ သဟိတုံ=သည်းခံခြင်းငါ့ အသက္ကောဇ=ကျွန်ုပ်မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ဂေါ=ကျောနှားတို့ကို၊ဝိသဏ=ကြွေ လွှတ်လိုက်၍၊ကော=ဟုခုသော၊ရုက္ခဿ=ပင်ယံသစ်ပင်၏အရိပ်သို့၊ပရိသိတ္ဝာ= ဝင်၍၊မဂ္ဂံ=စရိုးကို၊ ဩလောကေ=ကြည့်မျှော်လျက်၊ နိသိဒိ=ထိုင်နေ ၏။ ။အထ=ထိုအခါ၌၊ အသ=ထိုပုဏ္ဏားမည်သော သူဆင်းရဲ၏၊ ဘရိယာ= ယာ=သည်။ ဘတ္တံ=ထမင်းကို=ဟရိတ္ဝာ=အာဒါယ=ဆောင်ယူ၍၊ဂ=ဆွမ်းမာနုသ=သွား သည်ရှိသော်၊ တံ=ထိုပုဏ္ဏားကို၊ ဒိသွာ=ဝ=မြင်၍သာလျှင်၊ သေ=သော=ဤ အမျောင်ပုဏ္ဏားသည်၊ ဒိဋ္ဌိ=ဆွယ=ယွတ်သိပ်ဆောလောင်ခြင်းဖြင့်=ပိဋ္ဌေ=ကသ= ရှိပ်စက်ရကား၊ မံ=ငါ့ကို=ဩလောကေ=ကြည့်မျှော်လျက်=နိသိန္နေ=ထ= ထိုင်နေ၏=ပံ=ငါ့ကို= အတိပိယ=အလွန်လျှင်၊ စိရာယတိ=ကြာမြင့်လေ ၀ တကား=ဟု၍၊ကဒ္ဓိတ္ဝာ=ပြိုင်=ခြောက်မောင်း=ခဲ၍၊ပတောဒ=လဋ္ဌိယား=ခွင်တန် တပြားဖြင့်=သစေ=ပယာ=ရှိသတိ=အကယ်၍ ရှိက်ခွက်ပုတ်ခတ်သည်ဖြစ်မူ ကား=မယာ=ငါသည်=ကတ=ကမ္ပံ=ပြုအင်သောအမှုသည်၊နိရဏ္ဌ=ကံ=အ=ကျိုး မရှိအချည်းနှီးသည်၊ ဘရိသတိ=ဖြစ်လတ္တံ့=။ ပဋိကစ္စေ=ရှေးဦးမဆွက

သာလျှင်၊ အသေ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ အာရောစေသော်မိ၊ ကြာပေအုံ့၊ ဟုတိ၎ကျိသို့၊ ဗိုးနှုတ်ကွေ၊ ကြိုပြီး၍၊ ပေ၊ ကျိသို့၊ အာဟာ၊ ဆိုး၏။ သာဓိ ချစ်လင်၊ အင်္ဂုဏေ ဒေ၀ သံ၊ ယာနေ့တရက်ပင်လျှင်၊ စိတ္တံ၊ အမောင်ချစ်လင်၏စိတ်ကို၊ ပသာဒေဟိ၊ ကြည်ပါစေ၊ လော၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကတာကမ္မံ၊ မ ထေရ်ဖြတ်ခဲ့ပေး လျှင် အမ်း သာ ကုသိုသ်ကံကို၊ နိုရ်ထွက်၊ အကျိုး မရှိ အ ချည်းနှီးကို၊ မ ၊ ကရိ၊ မ ပြုပါလင့်။ အာဟ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကပင်လျှင်၊ တော၊ ဆင်ခြေ၊ ဘတ္တံ၊ အစာထမင်းကို၊ အာဟာရ၊ ဆောင်ယူခဲ့သည်ရှိ သော်။ အ ခန့်ရာ ၊ ဝ ရွှေ၊ ဆရိ၊ အကြား၌၊ ဝ ဌ သေနာ ပတိ၊ တရား၊ စစ်သူကြီး ဖြစ် သော အ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ ဒိသွာ၊ တွေ့ဖြင်၍၊ တ ဝ၊ သင်၏၊ ဘတ္တံ၊ အ၊ စာ ထမင်းကို၊ ၊ တ သ ၊ ထို အ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ၊ ထေရ်ဖြတ် အား၊ ဒ ဝ ၊ ပေး လှူပြီး၍၊ ပုန၊ တ ပန်၊ ဂ ပ ၊ အိပ်သို့၊ ဂ ကွဲ ၊ ပြန်သွား၍၊ ဘတ္တံ ထမင်းကို၊ ပစိ ဝ ၊ ချက်၍၊ အာ ဂ တာ ၊ လာ ခဲ့ ၊ ပါ၏။ သာ ပိ ၊ အ မောင်ချစ်လင်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပသာ ဒေ ပိ ၊ ကြည်ပါ ၊ စေ ၊ လော ၊ ဟုတ် ၊ ၏သို့၊ အာ ဟ ၊ ဆို၏။ ၊ သော ၊ ထိုပုဏ္ဏား အ ပျော်ရှိ ၊ သ ၊ သူ ဆင်း ရဲ ၊ သည် ၊ ၊ ဘ ဒ္ဒေ ၊ ၊ ရှင်မ ၊ ကို ဝ ၊ ဒေ သိ ၊ အ ဘ ယ် သို့ရှင်မ ဆိုကိ ၊ သ နည်း။ ၊ ဟုတ် ၊ ၏သို့။ ပုန် တ ဘ ၊ ပြန်၍ ၊ ပုန် ၊ တ ဘ ၊ ၊ ၊

အရုက္ခဲ့သို့၊ သောဘမာနုံးတင့်တယ်သည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိုးတည်၏။ ။

သောမယိုပုဏ္ဏားမည်သော သူဌေးရဲသည်၊ ပဗုဒ္ဓေါ၏အိပ်ရာမှနိုးလတ်သည်ရှိသော်၊ ဩဠေးလာကေတွားကြည့်၍၊ ဘရိယံမယားဥတ္တရာကို၊ အာဟာ၏ဆို၏။ ကိ အာဟာ၊ အာဘယ်သို့ ဆိုသနည်း၊ ဘဒ္ဒေ၊ အာရှင်မ ဥတ္တရာ၊ သင့်အလုံးရုံသော၊ တံကသိတဋ္ဌာနုံးထိုလယ်ထွန်ရာ မြေအရပ်သည်၊ မမ၊ဧါ့အား၊ သုဝဏ္ဏံ၊ရှေ့သည်ဟုတွေ့ဖြစ်၍၊ ပညာယတိုးထင်၏။ ကိ၊ အာသို့နည်း။ အတ်ဥ ဩသုံးရေ၊ အလွန်နေမြင့်သောအခါ၌၊ လဒ္ဓဘတ္တတာယ၊ ရအပ်သော ထမင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်မျက်စိ တို့သည်၊ ဘမန်ကို နှုခေါ်၊ လည်လေ ကုန်သလော၊ ဥတ်ကျေ့သို့။ အာဟာ၊ ဆို၏၊ သာမိ၊ အား၊ မာင်ချစ်သင်၊ မယ့်ဝိ၊ အာကျွန်ုပ်အား၊ လည်း၊ ဝေ၊ မေ၀ ၊ ဤအတူသာ လျှင်၊ ပညာယတိုးထင်၏။ ဥတ်ကျေ့သို့ အာဟာ ဆို၏ သောဆိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဥဒ္ဓါယ ၊ ထလတ်၍ ၊ တဏ္ဍ ၊ ဆိုလယ်ထွန်ရာ အရပ်သို့၊ ဂတ်ကွဲ့ ၊ သွား၍ ၊ ကော်ံ ၊ တခုသော၊ ဝိတ္ထော် ၊ မြေပိုင်ကို၊ ဂ ၊ ဟောတွေ့ ၊ ယူ၍ ၊ နက်လသိသော ၊ ထွန်တုံ ၊ ခေါင်း၌ ၊ ပဟာ ၊ ရိတွား ၊ ယုတ်ခတ်၍ ၊ သုဝဏ္ဏာ ဘာဝံ ၊ ရှေ့၏ ၊ အ ၊ ဖြစ်ကို ၊ ဥတွေ့ ၊ သိ၍ ၊ အဟောသြော်အံ့ဘွယ် သရဲရှိလေစွ၊ ဓမ္မသေနာ ၊ ပတိ ၊ သား ၊ တရား ၊ စစ်သူကြီး ၊ ဖြစ်သော ၊ အယျ ၊ သား ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ၊ မ ၊ ထေ ၊ ရ ၊ မြတ်အား ၊ ဒိန္နဒါ ၊ နှ ၊ ပေး ၊ လှူ ၊ အပ် ၊ သော ၊ ဒါ ၊ နေ ၊ ဝတ ၊ နာ ၊ ကြောင့် ၊ အ ၊ ဇ္ဈ ၊ ဝ ၊ ယ ၊ နှ ၊ ပင်လျှင် ၊ ဝိ ၊ ပါ ၊ ကေ ၊ အ ၊ ကျိုးကို ၊ ဒိ ၊ နွှေ ၊ ပေ ၊ အပ်၏ ၊ ကြွေက်ခဲ ၊ ကျိမ္ဗား ၊ လာက် အတိုင်း ၊ အ ၊ ရှည်ရှိ ၊ သော ၊ ဥစ္စာ ၊ ကို ၊ ပဒိ ၊ ဆ ၊ ဒေ ၊ ဘွား ၊ ဆုံ ၊ လွှမ်း ၊ ၍ ၊ ပရိ ၊ ဘုဇ ၊ တုံ ၊ ဆုံ ၊ ဆောင် ၊ ခံ ၊ စား ၊ အံ့ ၊ သောဌာ ၊ ရ ၊ ခေါ ၊ ပနှ ၊ စင်စစ် ၊ နှ ၊ သ ၊ ကြား ၊ ဖ ၊ တတ်ကောင်း။ ဤတိ ၊ ကျ ၊ ရှိ ၊ ယာ ၊ ဖယား ၊ သည် ၊ အာ ၊ ဘ ၊ တံ ၊ ဆောင် ၊ ယူ ၊ ခဲ့ ၊ သော ၊ ဘ ၊ ဘ ၊ ပါ ၊ တိ ၊ ထမင်း ၊ တော ၊ င်း ၊ ကို ၊ သုဝဏ္ဏ ၊ သား ၊ ရှေ့ ၊ ဖြင့် ၊ ပူ ၊ ရေ ၊ တွား ၊ ပြည့် ၊ စေ ၊ ၍ ၊ ရှု ၊ စ ၊ ဂ ၊ လုံ ၊ မင်း ၊ အိပ်သို့ ၊ ဂ ၊ တ်ကွဲ့ ၊ သွား ၊ ၍ ၊ ရှည် ၊ ရာ ၊ မင်း ၊ ကြီး ၊ သည် ၊ ကတော ၊ ကာ ၊ သော ၊ ပြ ၊ အပ်သော ၊ အ ၊ ခွင့် ၊ ပေး ၊ ခြင်း ၊ ရှိ ၊ သည် ၊ ဟု ၊ တွား ၊ ဖြစ် ၊ ၍ ၊ ပ ၊ ရိ ၊ သိ ၊ တွား ၊ ရှေ့ ၊ နှုန်း ၊ တော ၊ ဝ ၊ ဆို ၊ ဝ ၊ ၍ ၊ ရှု ၊ စ ၊ ခ ၊ နှုန်း ၊ ဖ

၊ ဖွယ် ၊ ရာ ၊ ဝ ၊ ရှိ ၊ ခ ၊ ကို ၊ ပ ၊ ရ ၊ ရ ၊ ကောင်း ၊ ကို ၊ ဤ ၊ ဝ ၊ ဒေ ၊ တွား ၊ ဒေ ၊ ရှိ ၊ ခ ၊ ကို ၊ ပ ၊ ရ ၊ ရ ၊ ကောင်း ၊ ကို ၊ ဤ ၊ ဝ

အဘယ်အမည်ရှိသည်။ အသိမ်ဖြစ်သနည်း။ ဘုရားရှင်သို့ဝင်ရောက်မိန့်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ အာကျွန်ုပ်သည်ကား။ ဝုဏ္ဏောနာမ၊ဝုဏ္ဏအမည်ရှိပါ၏။ ဘုရားရှင်သို့။ အာဟာ၊လျှောက်ကြား၏။ တေ၊သင်သည်။ အဇ္ဈယနေ့ကိုပန်ကမ်း၊အဘယ်အမှုကို။ ကတံ၊ပြုအပ်သနည်း။ ဘုရားရှင်သို့။ ဝုဏ္ဏိ၊မေး၏။ ဘုရား၊မယာ၊အာကျွန်ုပ်သည်။ ပါတောဝ-နံနက်စောစောက ၊ငင်လျှင်၊ ဒန္ဓကဗ္ဗတ်ဆိပ်၊ဒန်ဖူကိုလည်းကောင်း။ မုခေါဒကဆိပ်ကမ်းနှာသစ်ရေကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မသေနာပတိသမဟာရာဇ်ကြီး ဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ မထေရ်မြတ်အား၊ ဒိန္နံ၊ပေးလှူ၏ပြီး၊ တရိယာယ ဝိ၊မယား ဖြစ်သော ဥတ္တရာသည်လည်း။ မေမယ္ပံ၊အကျွန်ုပ်အား။ အာဟာရကဘတ်ကို၊ ပေးသောင်ယူခဲ့သော ထမင်းကို၊ တဒေ၊သဝ-ထိုအာရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်အားသာလျှင်၊ ဒိန္နံ၊ပေးလှူလိုက်၏။ ဘုရားရှင်သို့။ အာဟာ၊လျှောက်ဆို၏။ ကတ်ဝ-စနုံ-ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍။ ရာဇာ၊ဗိမ္ဗိသာရမင်း ကြီးသည်။ ဘောဇိုအခြင်းတို့၊ အဇ္ဈ-ဝ ယနေ့ပင်လျှင်၊ ဓမ္မသေနာပတိသ၊အာရှင်သာရိပုတ္တရာမ၊ထေရ်မြတ်အား၊ ဒိန္နဒါနေ နေ့ပေးလှူအပ်သော ဒါနကုသိုလ် စေတနာသည်၊ ဝိပါကောအကျိုးကို၊ ဒဿိတောကိ ရှုမြင်ထင်ရှားရှား ပြုပေသတတ်။ ဘုရားရှင်သို့ ဝတ္တာ၊ဆိုမ၏။ တာတ၊ အာမောင်ဝုဏ္ဏ။ ကိ ကရောမိ၊အသို့ပြုရပါအံ့နည်း။ ဘုရားရှင်သို့ ဝုဏ္ဏိ၊မေး၏။ ဟဟ ဂုနိသကဒုသဟာသနိ၊အထောင်မကများစွာကုန်သော ဖွယ်ညီးတို့ကို။ ပဟိဏိတ္တာ၊စေခိုင်းတော်မူ၍။ သဝဏ္ဏံ၊ ရွှေကို။ ဟရ၊ပေထ၊သောင်ပါ ဟေကုန်လော။ ဘုရားရှင်သို့။ အာဟာ၊လျှောက်တင်၏။ ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်။ သကဒုဝဒိ-ဖွယ်ညီးတို့ကို။ ပဟိဏိ၊စေခိုင်းလိုက်၏။ ရာဇ-ပုရိ၊သသုမင်းချင်း ယောကျ်ားတို့သည်။ ရညော၊မင်းကြီး၏။ သန္တိကံ-ဥစ္စာတည်း။ ဘုရားရှင်သို့။ ဝတ္တာ၊ဆို၍။ ဂဟဏ္ဍေ-သုယူကုန်သည်ရှိသော်။ ဂဟိတံ-ဂဟိတံ၊ယူတိုင်း ယူတိုင်းသော ဥစ္စာသည်။ မတ္တိကာဝ၊ မြေတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ”/ ဒေ-ဟိ၊ထိုမင်းချင်း ယောကျ်ားတို့သည်။ ဂတ်ဝါ၊သွား၍။ ရညော၊ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး အား။ အာရောစိ-တေ၊ကြားလျှောက်သည်ရှိသော်။ တာတ၊ အာမောင်တို့။ တုမှေ ဟိ၊သင်တို့သည်။ ကိန္တိ၊အဘယ်သို့သောစကားကို။ ဝတ္တာ၊ဆို၍။ ဂဟ-တံ၊ယူအပ်သနည်း။ ဘုရားရှင်သို့။ ဝုဒ္ဓဟိ၊မေးအပ်ကုန်သော သူတို့သည်။ တုမှာကံ၊အာရှင်မင် ကြီး၏။ သန္တိကံ၊ဥစ္စာတည်း။ ဘုရားရှင်သို့ဆို၍။ ဂဟိတံ၊ယူအပ်၏။ ဘုရားရှင်သို့။ ဝုဒ္ဓေ၊လျှောက်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တာတ၊ အာမောင်တို့။ တေနဟိ၊ဆိုသို့တည်း ကာနုပုနုတာဘန်။ ဂန္တွာ ထ၊သွား ကြ

လေကုန်ဦး။ ပုဏ္ဏားသားပုဏ္ဏားလုလင်၏။ သန္ဓကံဥစ္စာတည်း။ ဧကတိုးဣတိ သို့၊ ဝတ္ထုမည်ဆို၏။ ဂဏ္ဍသမယုံးလေကုန်။ ဧကတိုးဣတိ သို့၊ အာဟာရဆိုတို့။ တေးထိုမင်း ချင်းယောဂျားတို့သည်။ တထာဟူသော ထိုမင်းကြီးမှာ ဆိုတိုင်း၊ ကရိ သုးပြုကုန်၏။ ဂဟိတံ ဂဟိတံ ယူတိုင်း ယူတိုင်းသော ဥစ္စာသည်။ သုဝဏ္ဏမေဃနှင့် ပလံသည်သာ လျှင်။ အဟောသိ ဖြစ်ပြီ။ တံသဇ္ဇုံ ထိုအလုံးရုံသော ရွှေကို၊ အာဟာရိတ္ထာ ဆောင်၍။ ရာဇာ ကောမင်းရှင်ပြင်ခဲ့၊ ရှေသို့ အရှေ့ပုံကို၊ အကံသုးပြုကုန်၏။ အသိဘိဟတ္ထေ ခြေတော အတောင်ရှစ်ဆယ် အမြင့်ရှိ သော၊ ရာသိ ဖြစ်ရုံသည်။ အဟောသိ ဖြစ်ပြီ။ ရာဇာ ဆိုမြို့သာ ရုမင်းကြီးသည်၊ နာဂရေ ပြည်သူ ဘိုကို၊ သန္ဓိပါတာ ပတ္တာ ဟည်း ဝေ၍ ဣမသို့ နဂရေ ဣတိ ရာဇ ကြွတ်ပြည်ခဲ့၏။ ကသစိ ဟာ ရုံတယောက်သော သူအား၊ ကြွေကံ ဣမ အတိုင်း အရှည်ရှိသော၊ သုဝဏ္ဏံ ရှေသည်။ အ ထွေ အိုပါမည်လော၊ ဧကတိ ဣသို့ ပုန္ဓိ မေ။ ဒေဝ အရှင်မင်းကြီး၊ နထွေ မရှိပါ။ ဧကတိ ဣသို့ ဝုကြွေ လျှောက်ဘင် အစ်သည်ရှိသော်၊ အသ ထိ ပုဏ္ဏားလုလင်အား၊ ကိ အ ဘယ် ရာထူးကို၊ ဒါတုံ ပေးခြင်းငါ။ ဝန္ဒတိ သင့်လျော်ပါမည်နည်း။ ဧကတိ ဣသို့ ပုန္ဓိ မေ၏။ ဒေဝ အရှင်မင်းကြီး၊ သေဒ္ဓိ သတ္တံ သူ့ငွေးတို့၏ ထိုးကို၊ ဒါတုံ ပေးခြင်းငါ။ ဝန္ဒတိ သင့်ပါ၏။ ဧကတိ ဣသို့ ဝုကြွေ လျှောက်ဘင် အစ်သည် ရှိသော်၊ ရာဇာ မင်းကြီးသည်။ ဗဟုဝန သေဒ္ဓိ နာမ ဗဟုဝန သူ့ငွေးဟု အမည်ရှိသည်။ ဟောတု ဖြစ်စေလော။ ဧကတိ ဣသို့ ဝတ္ထု ဆို၍ မဟာ ဣန္ဒ နမျှားစွာသော၊ ဘောဂေ နမည်းစိမ်းဥစ္စာနှင့်၊ သဒ္ဓိ ဟတ္ထ၊ တသ ထိ ပုဏ္ဏားမည်ရှိသော် သူအား၊ သေဒ္ဓိ သတ္တံ သူ့ငွေးတို့၏ ထိုးကို၊ အဒါသိ ပေး၏။ ။

အ ထ ထိ အခါ၌၊ နံ ဆိုမင်းကြီးကို၊ သော ထိ ပုဏ္ဏားသည်။ အာဟာ လျှောက်၏။ ဒေဝ အရှင်မင်းကြီး၏ မယံ အ ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ကြွေကံ ကာလံ ဣမှ သောကာလပတ်လုံး။ ပရ ဘုလေ သူဘပါးတို့၏ အိပ်ခဲ့၊ ဝသိမှ သနေ ရပါကုန်၏။ နော အာ ကျွန်ုပ်တို့ အား၊ ဝ သနဒ္ဓာ နံ နေ ရာ အ ရပ်ကို၊ ဒေ ထ ပေး သနား တော်မူ ပါကုန်။ ဧကတိ ဣသို့ အာဟာ လျှောက်တင်၏။ တေ နဟိ-ထိ သို့ တ ပြီး ကား၊ ပ ဃ ကြည့်ရှုလော၊ သေ သော ဘုမ္ဘော ဣ ချဲ့ သည်၊ ပညာ ယ ဘိ ထင်၏။ ဒေ တံ ဣ ချဲ့ ကို၊ နိ ဟ ရိတ္ထာ မယ်ရှား၍ ဂေ ဟံ အိပ်ကို၊ ကာ ရေ ဟိ ပြုစေလော။ ဧကတိ ဣ သို့ ပုရာ သော သေဒ္ဓိ သ သူ့ငွေးဟောင်း၏ ဂေ ဟ ဌာနံ အိပ်နေရာ အ ရပ်ကို၊ အ ဝ ဘိ ကျွန်ုပ် ကြားပေ၏။ သော ဆိ ပုဏ္ဏားသည်။ တ ဘိ ဌာ နေ ထိ မင်းကြီး ညွှန်ပြ သော နေ ရာ ၌ ကတိ ပါ ပေ နေ ဝ နှစ်ရက်

သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်(ဝေဟင်းအိမ်ကို) ကာရာပေတွေး ပြုစေ၍(ဝေဟာပုပေ) သနမင်္ဂလာ-အိမ်သို့ဝင်ခြင်းမင်္ဂလာကို(လည်းကောင်း)(ဆတ္တမင်္ဂလာ) သူ့ဌေးအရာ ထီးဆောင်းမင်္ဂလာကို လည်းကောင်း၊ ဧကတောဝေ-တာပေါင်း တည်း(သာလျှင်)ကရောနှင့်ပြုလျက်၊ သတ္တာဟံ-ရုနစ်ရက်ပတ်လုံး(မရွှေ့ ပဋမခဏ-ဘုရားအရှေ့ရှိသော)တိက္ခြည်ဝံ-ဝသ-ရဟန်းအပေါင်း(အား)ဒါနံ-အသျှင်ကို(အာဒါသိ-ပေးလှူ၏)(အထူးထိုအခါ၌)သင်္ဃာ-ဖြတ်စွာဘုရားသည်) ဒါနာနေ-မောဒနံ-ဓါနအနေမောဒနာကို(ကရောနှင့်ပြုတော်မူ-သည်ရှိသော်) အသေ-ထိုပုဏ္ဏအမည်ရှိသော သူ့ဌေး(အား)၊ အနေ-ဝုဠ္ဠိကထံ- အစဉ်သော တရားစကားကို၊ ကထေသိ-ဟောကြား-တော်မူ၏။ ဓမ္မကထာ-ဝ-သာနေ- တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူ-သည်၏အဆုံး၌ ပုဏ္ဏသေဋ္ဌိ-ထုပုဏ္ဏ သူ့ဌေး-သည် လည်း-ကောင်း။ အသေ-ထိုပုဏ္ဏသူ့ဌေး၏ ဥတ္တရာ-ဥတ္တရာ မည်သော(ဘရိယာစ-မယား-သည်လည်း-ကောင်း)၊ ဥတ္တရာ-ဥတ္တရာမည် သော(ဓိတာစ-သမီး-သည် လည်း-ကောင်း)၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တယောဇနသဟဿံ- ယောက်သောသူတို့သည်။ သောတာပန္နာ-သောတာပန်တို့သည်၊ အဟော သုံ-ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ။

အပရဘာဂေ-နောက်အတို၌(ဘုဇဝဟသေ-ဗြိုဟ်သူ့ဌေး-သည်)၊ ပုဏ္ဏ-သေ-ဋ္ဌိနော-ပုဏ္ဏသူ့ဌေး၏(ဓိတရံ-သမီး-ကို)(အတ္တနော-မိမိ၏)ပုတ္တ-သ-သား-၏)၊ အတ္ထာယ-အလို၌)၊ ဝါ(ရေသို-တောင်း-၏)။ (သော-ထိုပုဏ္ဏ သူ့ဌေး-သည်)(အဟံ-ငါ-သည်)၊ နဒ-သသာမိ-မ-ပေး-အံ့)(ဣတိ-ဤသို့)၊ ဝတ္တေ-ခဲ့ ခြင်း-ကြောင့်)၊ ဧဝံ-ဤသို့)၊ မာ ဘာ-ရောတု-မ-ပြုပါလင့်)၊ ဣတ္ထက်-ကာလံ-ဤမျှ ထောက်-သောကာလ-ပတ်လုံး)(အမှေ-ငါတို့ကို)(နိ-သာယ-ဖြင့်)(ဝ-သ-ရန်) ဝ-ေ-နနေ-သဖြင့်ပင်လျှင်)(တ-ယာ-ယသ-ဆင်-သည်)(သမ္ဘတ္တိ-ဤသို့-သော-စည်း-စိမ် ချမ်း-သာ ကို)(လဒ္ဓါ-ရအာပ်-၏)(ဓိဘရံ-သမီး-ကို)(မေ-ငါ-၏)(ပုတ္တ-သ-သား-အား)၊ ဒေတု-ပေး-ပါ-လော)(ဣတိ-ဤသို့-အာဟ-ဆို-၏)(သော-ထိုပုဏ္ဏသူ့ဌေး-ကြီး-သည်)၊ တုဏှီ-ဟု-သင်တို့သည်)(မိ-ဆွေ-ဒါ-ဒါ-ကား-မှား-သော-အယူ-ရှိ-သော-သူတို့ တည်း)(မမ-ငါ-၏)(ဓိတာ-သမီး-သည်-ကား)(တိဟိ-ရတနေ-ဟိ-ရတနာ-သုံး-ပါး တို့နှင့်)(ဝိနာ-ဘင်း-၍)(ဝ-သိ-တုံ-ငနေ-ခြင်း-၌)(နသက္ကာ-မ-တာတ်-ကောင်း)၊ ဣတိ တသ္မာ-ထို-သို့မ-တာတ်-ကောင်း-သော-ကြောင့်)(အသေ-ထိုသင်-၏-သား-အား)၊ ဓိတရံ-သမီး-ကို)(နေ-ဝ-ဒ-သာ-မိ-ငါ-မ-ပေး-အံ့-သည်သာ-လျှင်-တည်း)။ ဣတိ-ဤ-သို့)(အာဟ-ဆို-၏)(အထ-ထိုအခါ၌)၊ နံ-ထိုပုဏ္ဏသူ့ဌေး-ကို)(ဗဟု-များ-ပွား-ကုန်-သော)(သေ-ဋ္ဌိ-ဂဏား-ဒေ-ယျာ-သူ့ဌေး-သူကြွယ်-အပေါင်း-အစု-ရှိ-ကုန်-သော)

ကုလဝုတ္တာဟုမျိုးသားတို့သည်၊ တောနယိုရေ ဧကြိဟ်သူဌေးကြီးနှင့်၊ သမ္ဘီမ်
တကွ၊ ဝိသေသသံ၊ အကြွမ်းဝင်သောမိတ်ခင်ပွန်းကို၊ မာဘိန္ဒိုယ ဗျက်ဆိုး၊ ဂါ
လင့်၊ အာသယဆိုသူဌေးသားအား၊ ဝိတရုံသမီးကို၊ ဒေဝိယပေ၊ ဘိလော
ဒုတိ၊ ဤသို့၊ ယာစိ သုဒေတောင်းကုန်၏။ သောဆိုဝုဏ္ဏသူဌေးသည်၊ တော
သံဆိုသူဌေးသူကြွယ်အပေါင်းတို့၏၊ ဝစနံဟကားကို၊ သမ္ဘီနှိုင်ဆို တွေးဆင်
ခံ၍၊ အာသ ဤဝုဏ္ဏမာယာ၊ ဝါဆိုသတ္တိနှင့်၊ ဝိတရုံသမီး ဥတ္တရာကို၊ အာဒါ
သိပေ၊ လိုက်၏။ သာဆိုဥတ္တရာသည်၊ ပုတိကုလံ၊ သင်၏အိမ်သို့ ဂတာ၊
လိုက်သွား သေ၏။ ဂတကာလတော၊ ခင်ပွန်းအိမ်သို့ရောက်သောကာလ၌၊
ပဌာယ၊ စ၍ ဂဘိဏီ ဝါ ရဟန်းယောကျ်ားသို့လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီ ဝါ၊
ရဟန်းမိန်းမသို့လည်းကောင်း၊ ဥပသကာ ဝါ ကျင့်ကပ်အုံ့သောဌာနနှင်း
အခွင့်မရ။ ဒါနံ အာယူကို၊ ဒါတုံ ဝါ ယူခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဓမ္မံ တရား
ထော်ကို၊ သောတုံ ဝါ နာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နာလတ္တံ အခွင့်မရ။ ဧတံ
ဤသို့ အာစုတိယော သု၊ အခွဲနှင့်တကွသုံးခရြောက်ရိကုန်သော၊ မာ သော သု
လဘိ သည်၊ ဝိတိဝ ဣတ္ထသု၊ လွန်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အတ္ထနော ဝိမိ ၏၊ သ ဣ
ကေ၊ အထံ ခ်ိ၍ ဒ္ဌိ တေ ဟတည်ကုန်သော၊ ပရိစာရိကေ၊ အလုပ်အကျွေးတို့ကို၊
ပုန္တိ ၊ မေး၏။ ကိ ပုန္တိ ၊ အာဘယ်သို့မေးသနည်း။ ဣဒါနိ ယ ခုနေ ခါ၌၊ အ ဣ
ဝ ဝ ယ ် ဟ ါ တ ွ င ် း သ ည ် ။ ကိ ဣ ဂ ံ ၊ အာဘယ်မျှလောက်၊ အ ဝ သိ ဋ္ဌံ ကြွင်းသေး
သနည်း။ ဣတိ ဤသို့ ပုန္တိ ၊ မေး၏။ အယ္ယ ၊ အရှင်မ၊ အ ဣ ဒေ ၊ ဤ
အ ဝ သိ ဋ္ဌ ၊ ကြွင်းသေး၏။ ဣတိ ဤသို့ ဝုတ္တေ ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သာ
ထိ ဥတ္တရာသည်၊ ဝိတုသ ၊ အာဘ၏ သ ဒ္ဓိ ကံ ၊ အာထုံ သို့ ၊ သာ သနံ ၊ ဘဝင်း
စကားကို၊ ပဟိဏိ ၊ ပယိ ၏။ ကသ္မာ ၊ အာဘယ်ကြောင့်၊ ဝံ ၊ အာကျွန်ုပ်ကို၊
ဇေ ဗ္ဗ ၊ ပေ ၊ ဤသို့ သောဘော ရှိသော၊ ဗဟု နာ ဂါ ရေ ၊ ဗဟုနှောင်အိပ်၌။ ပ ဣ
ထ ် ဝ ် ဒ ် ဒ ် ။ ပ ဣ ထ ် ဝ ် ဒ ် ။ ကိ ပုန ် တိ ။ ကိ ပုန ် ။ ကိ ။ ပုန ် ။ ကိ ။ ပုန ် ။ ကိ ။

အသံကဲ့ထိုဥတ္တရာ၏ ဖိတာ-အ ဘသည်၊ မေဝါ၏ ဖိတာ၏သမီးဥတ္တရာ သည်၊ ဒုဂ္ဂတာဝတားဆင်းရဲ၊ လစ္ဆတကား၊ ဤတို့ကျိုသို့၊ အနတ္တမနတ်နှလုံး မသာ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဝေဒေတွားကြား၍ ပဌမ ဒုတိယ ပဏာသဟ သာနိ၊ အသပြာ ဘသောင်းငါး၊ ထောင်တို့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလိုက်၏။ ဤမတို့ နဂရေ၌ ဈာပြိုတ်ပြည်၌၊ ထိရိမာနာမ၊ ထိရိမာ အမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိကသူ ပြည့်တန်း ဆာမသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ ဒေဝသိက်၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း၊ သဟ သမ်-အသပြာ တသောင်းတသောင်းကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏။ ဤမေယျ၌ အသပြာ တို့ဖြင့်၊ တံဆိုသိရိမာကို၊ အာနေတွား ဆောင်၍ သာမိကသမီး ခင်ပွန်းလင် အား၊ နိယျာဒေတွား ဆောင်နှင်း၍၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ယထာ ရုစိ၊ အလိုရှိ တိုင်း၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောတု၊ ပြုစေသတည်း။ ဤတို့ကား သာသနံ-သတင်းစကားကို၊ ပတိဟိ၊ ပါးလိုက်၏။ ဥတ္တရာ-ဥတ္တရာသည် တထာ-ထို အဘာသုဒ္ဓေ-မှာလိုက်တိုင်း၊ ကတွာ ပြု၍။ သာမိကေန၊ လင် သည်၊ ထိရိမံ-ထိရိမာကို၊ ဒိသွာ ဖြင့်၍ ဤမဲ့ ဤ အကြောင်း အရာသည်၊ ကိုယ် အာဘယ် အကြောင်းနည်း။ ဤတို့ကား ဤ ဝတ္ထုဆိုအပ်သည်ရှိ ၊ သင်၊ သာမိ၊ အမောင်ချစ်လင်၊ ဤမမ် အမှုမာသံ ကြားလိုပါတော်လုံး၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏ သဟာ သိ.ကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းမသည်။ တုမှေ၊ အာရှင်သား တို့ကို၊ ပရိစဝေ-ပြုလုပ် ကျေးပါ စေ၊ အပ်ပါ ပုန်-အကျွန်ုပ်မှာ မူကား၊ ဤမမ် အမှုမာသံ ကြားလိုပါတော်လုံး၊ ဒါနဗ္ဗေ ဝေ-အလှူကိုလည်း၊ ဒါတုကာမာ-လှူခြင်းဌာ အလိုရှိကုန်၏။ ဝမ္မဗ္ဗ-တရားတော်ကိုလည်း၊ သောတုကာမာ-နာခြင်းဌာ အလိုရှိကုန်၏။ ဤတို့ ကား ဤ-အာဟာ-ဆိုး၏။ သော-ဆိုသည် ဥတ္တရာ၏ လင်ဖြစ်သော သူဌေး သားသည်၊ အာဘိရူပ်-အလွန်အဆင်းလှသော၊ တံ ဤ-ထို မိန်းမကို၊ ဒိသွာ ဖြင့်၍ ဥပဋ္ဌာ ထိုနေဟော-ဖြစ်သော ချစ်မြတ်နိုးခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာရုတိ-ကောင်ပြီ ဟူ၍၊ သမ္ဗဒိ-ဆို-ခဲ့ခဲ့၏။ ။

ဥတ္တရာဝိခေါ-ဥတ္တရာသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓပူဇနံ-ဘုရားအမှုကို သော်၊ ဘိက္ခု သံဃံ-ရဟန်းအားပါင်းကို၊ နိမန္တေ-တွားယင်ဘိတ်၍၊ ဘဇ္ဇေ-အာရှင်ဘုရား၊ ဤမမ် အမှုမာသံ ကြားလိုပါတော်လုံး၊ အညတ္ထ-တပါး သောအရပ်သို့၊ အဂတံ-သွား ကြွတော်မမူဘဲ၊ ဤဝေ-ဤအကျွန်ုပ်တို့၏ အိမ်ဌာသာလျှင်၊ ဘိက္ခာ-ဆွမ်း ကို၊ ဂေဟေ-အိမ်ဟောတော်ကို ပါ၏။ ဤတို့ကား ဤ-ဤ-ဖြတ်တော်ရှိသော ဘုရား၏ ပဋိညာ-ပဋိညာဉ်ကို၊ ဂေ-ဟတွား-ယူ၍ ဒါနံ-ယဆု၊ ဤတော-ကြားနှင့်မှ၊ ပဌာယ-ဆစ်၍ ယာဝ-အကြင်မျှလောက်၊ မဟာ-ပဝါ-ရုဏာ-မ-ဟာ-ပဝါ-ရုဏာ-နှင့်သည် အတ္ထိ-ရှိ၏။ တာ-ဝ-ထို-မျှလောက်၊ သတ္တာ-ရုံ-ထုဘုရားသခင်ကို၊ ဥ-ပဋ္ဌာ-တုံ-

လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ။ ဓမ္မဋ္ဌမာရားတော်ကိုလည်း၊ သောတုံးနှာခံ့သောငှါ၊ လာသိသောမိ၊ ရှုပေတော့ခဲ့။ ဟုတိ၊ဤသို့။ ထုဋ္ဌမာနသာ၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေ၊ဤသို့။ ယာဂုကို၊ ပစထ၊ကျွေးကုန်လော၊ ဝေ၊ဤသို့။ ပူဝေမုန့်တို့ကို၊ ပစထ၊ကြော်ပြုတ်ကုန်လော၊ ဟုတိ၊ဤသို့။ မဟာနသေ၊ဆရာအိမ်၌၊ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့ကို၊ သံဝိဒဟာ၊ နှိုင်းစိုရင်လျက်၊ ဝိစရတိ၊သွားလာ၏။ အထ၊ထို အခါ၌၊ အသာ၊ ထိုဥဿာရာ၏၊ သာမိကော၊ လင်ဖြစ်သော သူဌေးသား သည်၊ သွေးနှင်ပမ်း မဟာပဝါရဏာ၊ မဟာပဝါရဏာနေ့သည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟုတိ၊ ဤသို့။ မဟာနသာ ဘိဃုခေါ၊ ဆရာအိမ်သို့ ရှေး၌ ဝါတပါ နေ၊ လေသွန်းတံခါး၌၊ ဌတ္တွာ ရပ်၍၊ ကိ၊ အာဘယ်အမှုကို၊ ကရောန္တိ ပြုလျက်၊ သာအနုဗာလာ၊ ထိုအဓိကမသည်၊ ဝိစရတိ နုခေါ၊ သွားလာ ဘိသနည်း။ ဟုတိ၊ ဤသို့။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်မျှော်၍၊ သေဒကိလိန္နံ၊ ချွေးဖြင့်စွတ်စိုသော၊ ဆာရိကာယ၊ ပြာဖြင့်၊ ဩကိဏ္ဏံ၊ ပြွမ်းသော၊ အဂ်ါ ရုမံ သိမဂ္ဂိကံ၊ မီးလွေးအိုးမည်းဌင်တို့ဖြင့် လိမ်းကျုံးသော ကိုယ်ရှိလျက်၊ တထာ၊ ဆိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ သံဝိဒဟိတွာ၊ စီရင်၍ ဝိစရမာနံ၊ လှည့်လည်သွားလာ သော၊ တံ၊ ဆိုဥဿာရာ ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အယံ အနုဗာလာ၊ ဤ အဓိကမသည်၊ ဝေ ရူပေ ဤသို့ သဘောရှိသော ပြုသောအရာ၌၊ ဧာမံ ရှိသမျှတို့ ဤသို့သော အသရေရှိ သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ နာနုဘဝတိ၊ မခံစား။ ရဟ ကသမဏော၊ ဦး ပြည်းရဟန်းတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌဟိ သာမိတိ၊ လုပ်ကျွေးအုံ့ဟု၍၊ တဋ္ဌ စိတ္တသ၊ နှစ် သက်ခြင်လန်းသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ ဟုတိ၊ ဤသို့။ ဟသိတွာ၊ ပြုံး၍ ရယ်လျက်၊ အပဂန္တွာ၊ ဆိုခဲ့၏။ ။

တသ္မိံ၊ ထိုသူဌေးသားသည်၊ အပဂတေ၊ ဆိုခဲ့သော်၊ တ သ၊ ထိုသူဌေး သား၏၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌၊ ဌိတာ၊ ရှိတည်သော၊ သိရိမာ၊ သိရိမာသည်၊ သေ ဧသော၊ ဤသူဌေးသားသည်၊ ကိ၊ အာဘယ်ကို၊ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်ရှု ၍၊ ဟသတိ နုခေါ၊ ပြုံး ရယ်လေတိ သနည်း။ ဟုတိ၊ ဤသို့။ တေ နေ ဝ ဝါတပါ နေနု၊ ထိုသူဌေးသား ကြည့်သော လေသွန်တံခါးဖြင့် သာလျှင်၊ သြလော ကေ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ဥတ္တရံ၊ ဥတ္တရာကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဟုတ်၊ ဤ ဥတ္တ ရာကို၊ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဟုတိနာ၊ ဤ ယောကျ်ားသည်၊ ဟသိတံ၊ ပြုံး ရယ်အပ်၏။ အဒ္ဓါ၊ မမျှတ်၊ ဟုမသ၊ ဤ ယောကျ်ားအား၊ တောယ၊ ဤ ပိန်း မနှင့်၊ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ သ ဟ ဝေါ၊ အကြမ်းဝင်ခြင်းသည်၊ ဒဏ္ဍိ ကို၏၊ ဟုတိ၊ ဤသို့။ ဝိနေ သိ၊ ကြံ၏။ သာ၊ ဆိုသိရိမာ အမည်ရှိသော ပြည့်တန်းဆောမ

သည်။ အဖုမသာသံ၊ လေခွဲပတ်လုံး၏ တသွင်ဂေပေါ်ဆိုအိမ်ရှင်။ ဗာဟိရကာ၊ အာပ ဖြစ်သော၊ ဣတ္ထိမိန်းမသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝသမာနာပိ၊ နေရကြား၊ သော်လည်း၊ တံသမ္ဘတ္တိ၊ ဆိုသို့သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘာဝမာန၊ ခံစား ရသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ ဣမိ၏၊ ဗာဟိရကဣတ္ထိဘာဝ၊ အာပဖြစ်သောမိန်းမ ၌၏အဖြစ်ကို၊ အစာနိတ္တာ၊ မသိမူ၍။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဃရဝါသမိန်း၊ အိမ်ရှင် မိန်းမတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကို၊ ဤသို့သောအမှတ်သညာကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ သာ၊ ဆိုသိရိမာသည်၊ ဥတ္တရာယ၊ ဥတ္တရာ၌၊ အာဃာတံ၊ ရန်ငြိုးကို၊ ဗဇ္ဈိတ္တာ၊ ဖွဲ့၍၊ အာသာ၊ ဆိုဥတ္တရာ အား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဥပ္ပါဒေသာ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်မှ၊ သြရယ၊ ဆင်းသက်ခဲ့၍၊ မဟာနသံ၊ ဟဇိအိမ်သို့၊ ပရိသိတ္ထာ၊ ဝင်လတ်၍၊ ဟုဝေ၊ စနဒ္ဓာ၊ နေ၊ ရုံ့ကို ကြည်ဝ ချက်ရှာ၊ အရေပ်ခ၌။ ပဏ္ဏုဒ္ဓိတံ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော၊ သပ္ပိ၊ ထောပတ်ကို၊ ကဒ္ဒနွှဲ၊ နှာ၊ ဇွန်းဖြင့်၊ အာဒါယ၊ ခပ်ယူ၍၊ ဥတ္တရာ ဘိမုခံ၊ ဥတ္တရာသို့ရှေး၌၊ ပါယာသိ၊ သွားတော်၏။ ။

ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာသည်၊ အာဂန္တွန်၊ ပဓိတော်၏အထံသို့လာသော၊ တံ၊ ထို သိရိမာကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ သဟာယိကာယ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ် သောသိရိမာသည်၊ မယှံ၊ ငါ့အား၊ ဥပကာရော၊ ကျေးဇူးကို၊ ကတော၊ ပြု အပ်ပြီ၊ စက္ကဝါဠံ၊ စကြာဝဠာသည်း၊ အတိသမ္ဘာဝံ၊ အလွန်ကျဉ်းသော်၏ ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မာပြည်သည်၊ အတိနိစ္စကော၊ အလွန်နိမ့်သော်၏ မမ၊ ငါ၏၊ သဟာယိကာပန၊ အဆွေခင်ပွန်းမဖြစ်သောသိရိမာ၏ကား၊ ဂုဏော၊ ဝ၊ ကျေးဇူးသည်သာလျှင်၊ မဟန္တော၊ ကြီးကျယ်၏၊ ယံ၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊ ဆိုသိရိမာကို၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဒါနဗ္ဗ၊ အလှူကိုလည်း၊ ဒါတုံ၊ လှူအံ့သောဌာ၊ ဝမ္ဗဗ္ဗ၊ တရားတော်ကိုလည်း၊ သောတုံ၊ နာအံ့သော ဌာ၊ လဘာဒိ၊ ရပေ၏။ မမ၊ ငါ့အား၊ တေ၊ သိသာ၊ ဆိုသိရိမာ၏၊ ဥပရိ၊ အပေါ်၌၊ ကောဓော၊ အမျက်ဒေါသသည်။ သစေ အတ္ထိ၊ အာဂ၊ ယ်၍ ဂိုဏေ ဝတုံ၊ ခဲ့ ဒုဗ္ဗ သပ္ပိ၊ ချိုထောပတ်သည်၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဒဟတု၊ လောင်စေသတည်း၊ သစေ ဒုတ္ထိ၊ အာဂ ယ်၍ မဂ္ဂိ ပြား၊ ခဲ့ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ မာဒဟတု၊ မီးလောင်းစေသတည်း။ ဒုတိ၊ ဤသို့ဝိဠာနှ ၍ တံ၊ ဆိုသိရိမာကို၊ မေတ္တာ ယ၊ မေတ္တာဖြင့်၊ ဖရိ၊ ပြန့်နှံ့စေ၏။ တာ ယ၊ ထိုသိရိမာသည်၊ တ သ၊ ထိုဥတ္တရာ၏၊ မတ္ထကေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌၊ အာသိတ္တိတံ ပိ၊ လောင်းအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ သပ္ပိ၊ ထောပတ်သည်၊ သိတုဒကံ ဝိယ၊ ချမ်းအေးသောရေကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထို အခါ၌၊ ဒုဗ္ဗ၊ ချိုထောပတ်သည်၊ သိတလံ၊ ချမ်းအေးသည်၊ ဘရိသ၊ တို၊

ဖြစ်လတ္တံ့။ ဤကား၊ ဤသို့ပုန်းအောင်ပန်းကဒုန်ဆွဲ၊ ယောင်းပြိုတ်ကို၊ ကူရေတွေ့ပြည့်ဝေ၍ အာဒါယကပ်ယူ၍ အောဂဆွဲ၏ ဃောလတ်သော၊ တံဆိုသိရိမာကို၊ ဥတ္တရာယဉ္စတ္တရာ၏ ဒါသိယောကျွန်မတို့သည်၊ ဒိသွားမြင်ကုန်၍ ဒုဋ္ဌိနှင့်တော၊ အာဆွေခင်ပွန်းကိုပြစ်မှားတာကိုသော ဟယ်အယုတ်မ၊ အားပတ်ကဲ့လေလော၊ ကေနအောဘယ်ကြောင်းကြောင့်၊ တွံ့ဃင်သည်အမှာကံငါတို့၏၊ အယျာယအောရင်မ၏၊ ဥပရိအောထက်၌ပဏ္ဍသပ်ပြီ။ ကျက်သောထောပတ်ကို၊ အသိုင်ခြုတ်ဃွန်းလောင်းခြင်းငှ၊ အနုဆွဲဝိကာဃလျောက်ပတ်သလော၊ ဤကား၊ ဤသို့ သန္ဓေဇွန်ယောမြိပ်ချောက်ကုန်သျက်၊ ဖွားတောဝိတောဝ၊ ဆိုမှ၍မှလည်း၊ ဥဒ္ဒာယ၊ ဆလတ်၍၊ ဟာတ္ထေဟိစ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါဒေဟိစ၊ ခြေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပေါ်ထေတွေ့ဆုတ်ခတ်ကျောက်ကန်၍ ဘူမိယံ၊ မြေ၌ ပါတေသုံ၊ လည်းစေကုန်၏။ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာသည်း ဝါရေတို့ပိ၊ တားမြစ်သော်လည်း၊ ဝါရေတုံ၊ တားမြစ်ခဲ့သောဌ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ အထ၊ ဤအခါ၌ အသော၊ ဆိုသိရိမာ၏ ဥပရိ၊ အောထက်၌ ဌတွေ့ဝတ်ကုန်၏။ သဗ္ဗဒါသိယောခပ်သိပ်ကုန်သော ကျွန်မတို့ကို၊ ပဋိဗာဟိတွေ့၊ အားမြစ်၍ ကိသ၊ အဘာဝယ်ကြောင့်၊ တေ၊ ဃင်သည်၊ ဘေရုပ်ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဘာရိယကမ္ပံ၊ ဝန်လေးသောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုတိ သနည်း။ ဟာဘိ၊ ဤသို့ သိရိမ်ဆိုရိမာကို၊ ဩဝဒိတွေ့ ဆုံးမ၍ ဥဿောဒကေ နေ၊ ရေ၌နှုန်းဖြင့်၊ နှာ၊ ပတွေ့ ရေချိုးစေ၍ သတပါကတေလေ နေ၊ အကြိပ်များစွာ ချက်အပ်သောဆီဖြင့် အဘ္ဘဂ္ဂိ၊ နယ်၏။ ။

ထပ်မံ ခဏော-ဆိုခဏ၌ သော၊ ဆိုသိရိမာသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏ ဗာဟိ ရကို့ထိုဘာဝံ၊ အာပဖြစ်သောမိန်းမ၏ အဖြစ်ကို၊ ဥတ္တာ၊ သိ၍ ဝိန္ဒေ သိ၊ ကြံ၏။ ဗယာ၊ ငါသည်၊ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးစွာ၊ သော၊ ကမ္ပံ၊ အမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုမိ၏။ သာမိကသ၊ လင်ဖြစ်သော သူ၊ ဌား၏ ဟာသိတမတ္တကာ ရတာ၊ ပြီး ရယ်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်သော အကြောင်းကြောင့်၊ ဣမိ သာ၊ ဤမိန်းမ၏ ဥဝရိ၊ အောထက်၌ ပဏ္ဍသပ်ပြီ၊ ကျိုချက်အပ်သော ထောပတ်ကို၊ အာသိဥ္စိ ယာ၊ သွန်းလောင်းသော၊ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား၊ ခုံ၊ ဆိုသိရိမာကို၊ ဂဏ္ဍ ထပ်ယပ်ကုန်လော၊ ဤကား၊ ဤသို့။ ဒါသိယောကျွန်မတို့ကို၊ အနာဏာ ပေတွေ့ မစေခိုင်းမူ၍ ၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိဟေဌေ၊ နကာ လေပိ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်နိုင်တတ်က လူပြုသော အခါ၌လည်း၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒါသိယောကျွန်မတို့ကို၊ ပဋိဗာ ဟိတွေ့ တား၊ မြစ်၍ ၊ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား၊ ၊ ကတ္တုဇ္ဇမေ၊ ပြုအပ်သော အမှုကို သာ လျှင်၊ အကာသိ၊ ပြုပေ၏။ ၊ သစေ၊ အာကယ်၍။ အဘံ၊ ငါသည်၊ ဤမိ၊ ဤ၌ မ

ဥတ္တရာကို၊ နှခမာပေသောမိ၊သည်းညီးမခံစေခဲ့။ မေ၊ငါ၏။ ရေဒ္ဓါမိ၊ဥခေါင်း သည်သည်။ သတ္တဝေ၊ရေနှစ်စိတ်၊ ပ၊လေယူ၊ကွဲရာ၏။ ဟုတိ၊ဤသို့။ တ သော၊ ထိုဥတ္တရာ၏။ ပ ဒမ္ပလေ၊ခြေရင်း၌။ နိပ္ပဒ္ဓိတ္ထာ၊ ဆပ်၍ အပေါ်ရှင်မ၊ မေ၊ငါ၏ ဒေါသံ၊အပြစ်ကို၊ ခမာဟ၊သည်းခံပါလော။ ဟုတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုတ်။ အဟံ၊ ငါကား။ သဝိတိကာ၊အာဘာ ရှိသော၊ ဓိတာ၊သမီး တည်း။ မေ၊ငါ၏။ ဝိတရိ၊အာဘာသည်။ ခမာဝိတေ၊သည်းခံသည်ရှိ၊သော်။ ခမိ သေ၊မိ၊သည်းခံ ပါခဲ့။ ဟုတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုတ်။ အပေါ်ရှင်မ၊ ဟောတု။ ထိုသို့မူလည်း ဖြစ် ပေ။ တေ၊သင်၏။ ဝိတရိ၊အာဘာ ဖြစ်သော၊ ပုဏ္ဏော သေ့ဖြိ ဝိ၊ ပုဏ္ဏာသူ ဌေးကို လည်း။ ခမာပေသောမိ၊ ကန့်တော့ ပါခဲ့။ ဟုတိ၊ဤသို့။ ဥတ္တရာ ဆိုပေသော်။ ပုဏ္ဏာ၊ ပုဏ္ဏာသူ ဌေးကြီး သည်။ ဝေဠုဝဏ်တရား ၌။ မမ၊ ငါ၏။ ဇနကဝိတာ၊ အာဘရင်းတည်း။ ဝိ ဝေဠုဝဏ် ၏ ကင်းရာ ၌။ ဇနကဝိတရိ၊ ဖြစ်စေတတ်သော အာဘသည်။ ခမာပေ ဣမိ ပန၊ ကန့်တော့ သည်ရှိသော်ကား။ အဟံ၊ ငါသည် ခမိ သောမိ၊ သည်းခံပါခဲ့။ ဟုတိ၊ ဤသို့။ အာ ဟ၊ ဆိုတ်။ ဝိ ဝေဠုဝဏ် ၏ ကင်းရာ ၌။ ဇနကဝိတာ၊ ဖြစ်စေတတ်သော အာဘသည်။ ကောပန၊ အာဘယ်နည်း။ ဟုတိ၊ ဤသို့။ ဥတ္တရာ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဃမ္မာ သမ္ဘုဒ္ဓေါ ဘုရား ရှင်တည်း။ ဟုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုတ်။ မယံ၊ ငါ၊ အား။ တေ နှသမ္ဘာ သမ္ဘုဒ္ဓေနှ၊ ထိုဘုရားရှင်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဝိသာ သော၊ အာကျပ်ဝင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကိ ကရိ သာမိ၊ အာဘယ်သို့ ပြုရပါခဲ့နည်း။ ဟုတိ၊ ဤသို့။ အာ ဟ၊ ဆိုတ်။ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်။ သွေ့ နက်ဖန်။ ဘိက္ခု သံ ဃံ ရဟန်း အပေါင်းကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ ဟု ၊ ဤ ဘိက္ခု ပါတိ ဟု ဆိုပ်သို့။ အာဂ ဝိသာ ကိ၊ လာသတည်း။ ဝတ်ပြီ ၊ ကပ်ပြီ ။ ဟု ၊ ဤ ကား ကို ။ ဂ ဟေ တွေ့ ၊ ယူ၍ ။ ဟု ၊ ဤ ခေ ၀ ။ ဤ အ ရပ် သို့ သာ လျှင် ။ အာ ဂ ဝ ဝ ၊ လာ လတ်၍ ။ ဝ ဝ သ မ္ဘာ သ မ္ဘု ဒ္ဓေ ၊ ဆိုသ ဘုရား ရှင် ကို ။ ခ မ ၊ ပ ဝ ၊ ကန့် တော့ လော ၊ ဟု ၊ ဤ သို့ ။ အာ ဟ ၊ ဆို ၏ ။ ဝ ၊ ကား ။ ထို သို့ ရှိ မ ၊ သ သည် ။ အ ယ ၊ ရှင် မ ဥ တ္တ ရာ ။ သ ၊ ခ ၊ ကော င်း ပြီ ။ ဟု ၊ ဤ သို့ ။ ဥ ဒ ၊ ဝ ၊ ထ ၊ ထ ၍ ။ အ ဝ ၊ ခ ၊ ပ ပ ၊ ဝ ၊ ကေ ဝ ၊ ။ အ ပ် သို့ ။ ဂ ဝ ၊ ကွ ဲ ၊ ပ ၊ ခ ၊ ။ ပ ဒ ၊ ဝ ၊ ဝ ၊ ကို ။ ဝ ၊ ကေ ၊ ။ ဟု ၊ ဤ ကား

ဥတ္တရာ၏။ ဝေဟံအိမ်သို့အာဂတ်ကြောလာ၍၊ ဗုဒ္ဓပရမ္ပရာသမားဟူရားအမှုဂိုဏ်သောကိုကျွေးသံဃာသမားရဟန်းအပေါင်း၏ပဏ္ဍိုလသဝိတ်ခ်ိုးတိုင်ရာပေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှါ၊အဝိသဟန်မပ်ံ သည်ဖြစ်၍အဋ္ဌာသိဟာသည်၏ကံသမ္ဘီ၊ ယိုအလုံးရုံသော လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဂဟေဟွာယူ၍၊ ဥတ္တရာဝေဠုတ္တရာ သည်သာလျှင်၊သံဝန်ဒပါမိုဆိုရင်၏။

(၅)သိရိမာဝိ၊သိရိမာသည်လည်း၊သတ္တုမြတ်စွာဘုရား၏၊ တက္ကသိုလ်ဝ သာနေသွယ်စားခြင်းကိုစွ၏ အာသုံးခ်ိုး၊ ပရိဝါရေနအခြံအရံနှင့်၊သခ်ိုး၊ တာကို၊သတ္တုမြတ်စွာ ဘုရား၏ပါဒမူလေ၊ခြေတော်ရင်းခ်ိုး၊ နိုပ္ပဒ္ဓိ၊ဝပ်တွား၏။ အထူးဆိုအခါခ်ိုး။ သတ္တာမြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ၊သင်အား၊ ကောအပရာဓေ၊အာဘယ်သို့သောအပြစ်သည်။ ဒီ၊ဝ္ဍိ၊ဂိုသနည်း၊ဟုတိ၊ ဤသို့။ နံ၊ဆိုသိရိမာကို။ ဝုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊မြတ်စွာ ဘုရား၊ မယာ၊အာကျွန်ုပ်သည်။ ဟိယျော၊ယမန်ခဲ့ကာ၊ဟုဒ်နာမ၊ဤမည်သောအမှ ကို၊ကတံ၊ပြုအပ်၏။ အထူးဆိုအခါခ်ိုး။ မေ၊အာကျွန်ုပ်၏၊ သဟာယိကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းမဖြစ်သော အရှင်မ ဥတ္တရာသည်။ မံ၊အာကျွန်ုပ်ကို၊ ဝိဟေ ဋ္ဌယမာနာ၊ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက် ကုန်သော၊ဒါသိယော၊ကျွန်မတို့ကို၊ နိုဝါ ရေတွေ့ထားခြင်းဖြစ်၍။ မယ္ဟံ၊အာကျွန်ုပ်အား၊ဥပကာရုမေ၊ကျေးဇူးဥပကာ ရကိုသာလျှင်၊အကာသိ၊ပြုပေ၏။ သာဟံသာအဟံ၊ ဟူသောအကျွန်ုပ်သည်၊ ဣမိဿာ၊ဤအရှင်မဥတ္တရာ၏။ ဂုဏ်၊ကျေးဇူးကို၊ ဇာနိတွာ၊သိ၍။ ဣမံ၊ ဤအရှင်မ ဥတ္တရာကို၊ ခမာပေယ်၊ကန်တော့ပြု။ အထူးဆိုအခါခ်ိုး။ မံ၊ အာကျွန်ုပ်ကို။ သေ၊ဤအရှင်မ ဥတ္တရာသည်။ တုမှေသု၊အရှင်ဘုရားတို့ ကို၊ ခမာပိတေ သု၊ကန်တော့ကုန်သည်ရှိသော်၊ ခမိ သာ၊ပါ၊သည်းခံပါ၏။ ဣတိ ဤသို့။ အာဟ၊ဆိုပြီ။ ဣတိ ဤသို့။ အဝေါ၊ဝေ၊နှား၊တော်၏ လျှောက်၏။ ဥတ္တရေ၊ဥတ္တရာ၊ဝေ၊ဤသို့သိရိမာလျှောက်ဆိုသည့်အတိုင်း။ သစ္စံ၊ကိုမှ န်ပေ၊သ၊လော။ ဣတိ ဤသို့။ ဝုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ အာမ၊မှာတ်မှန်ပါ၏။ မေ၊အာကျွန်ုပ်၏ သိ သေ၊ဥ၊ခေါင်းထက်၌ သဟာ ယိကာ၊ယ၊အဆွေခင်ပွန်း မဖြစ်သော သိရိမာသည်။ ပဏ္ဍသ ပ္ပိ၊ကျိုချက် ဆဲဖြစ်သော ထောပတ်ဟူကို။ အာသိ ဥ္စိ၊သွန်လောင်းအပ်၏။ ဣတိ ဤသို့။ အဝေါ၊ဝေ၊လျှောက်ထား၏။ အထူးဆိုအခါ၌ တယာ၊ဟု ဟု ဟု ကိ ဝိ ဒ္ဓိ ဝ်ကိ ဝ်ကိ ဝ်က

နိမ့်သေး၏။ မမေ၊ငါ၏သဟာယကောယ၊ အဆွေခင်ပွန်းမဖြစ်သော သိရိ
မာ၏ဂုဏ်တော၊ ကျေးဇူးသည်သာလျှင်မဟာနှောကြီးဖြတ်၏ဟိသစ္စာ
ဖုန်၏အဟံငါသည်။ ယခုတိုင်သိရိမာကို။ နိသယမှီ၍ ဒါနပွဲအလှကို
လည်း၊ ဒါတုံ၊ပေးလှူခြင်းငှါ၊ဝမ္ဗပွဲအာရုံးတော်ကိုလည်း၊ သောတုံ၊နာခြင်း
ငှါ။ အလတ္ထံ၊ရှုပေ၏။ ဤမိ ဟာ၊ ဤသိရိမာ၏ဥပရိအာထက်၌။ မေ၊ငါ၏
ကောင်းမှု၊အမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ သင်စေအတ္ထိ၊အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်ဘိ
မူကား။ ဇာဒ၊ဤအလွန်ပူသော၊ထောပတ်သည်။ မံ၊ငါ့ကို၊ဒဟတု၊လောင်း
စေသတည်း။ နှာ၊စ အတ္ထိ၊အကယ်၍မရှိမူကား၊ မာဒ ဟိ၊မ၊လောင်းစေ
သတည်း။ ဇာ ဘိ၊ဤသို့။ စိန္တာမိ၊ကြံပါ၏၊ဝေ၊ဤသို့။ စိ၊ နှလုံးတွေ၊ကြံပြီး၍
ဇာ ပံ၊ဤသိရိမာကို။ မေတ္တာသ၊မေတ္တာဖြင့်။ ဗရိ၊ပြန်နှုံ့ပါ၏။ ဇာ တံ၊ဤသို့
အာ၊ဝါ၊ စ၊နှုတ်ကောင်းတော်သျှောက်၏။ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥတ္တရေ
ဥတ္တရာ၊သာရုသာ၊ရုမ၊ကောင်းစွဲ၊ကောင်းတွယ်ဝေ၊ဤသို့ဆင်ခြင်သည်ရှိ၊သော်
ကောခံ၊အမျက်ဒေါသကို။ ဖိနိတုံ၊အောင်ခြင်းငှါ။ ဝဏ္ဏတိ၊သင့်လျော်၏။
ဇာ တိ၊ဤသို့။ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဟိ သစ္စံ၊မှန်၏။ အ၊ကောဝေန၊ အမျက်
မထွက်သဖြင့်။ ကောဝေနာ၊အမျက်ထွက်သောသူကို။ ဖိနိတ၊ဖြေ၊အောင်
အပ်၏။ အနက္ကောသ၊ဆဲနှိမ်မဆဲရေးသဖြင့်။ အက္ကောသ၊ကော၊ဆဲရေးတတ်
သော သူကို။ ဖိနိတ၊ဖြေ၊ အောင်အပ်၏။ အ၊ပရိဘာသ၊ဆဲနှိမ်မရေးရှုတ်
မချိပ်မောင်းသဖြင့်။ ပရိဘာသ၊ကော၊ရေးရှုတ်ချိပ်မောင်းတတ်သောသူ
ကို။ ဖိနိတ၊ဖြေ၊ အောင်အပ်၏။ ထဒ္ဓမ္ဘ ရိ၊ဟန်တို့ ဆိုဝိတ် မ ဆ ရ ဝ ဝိတ်ရှိ
သောသူ ကို။ အတ္ထ၊နှာ၊ယမိ၏။ ကသ၊စိ ဒါ၊နှုန်း၊တရုတ်သော ဝတ္ထုကို
ပေးကပ်သဖြင့်။ ဖိ နိ တ၊ဖြေ၊ အောင်အပ်၏။ ဓ သာ ဝ ဒိ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆို
တတ်သောသူကို။ ဣ သ ဗ ဝ ဝ စ၊ နှုန်းမှန်သောစကားကို ပြောဆိုသဖြင့်။ ဖိနိ
တ၊ဖြေ၊ အောင်အပ်၏။ ဇာ တိ ဇာ မ ံ၊ ဤသို့ဆိုသော အနက်ကို။ ဒ၊ သော ဣ ၊
ပြုတော်မူလိုသောဘုရားရှင်သည်။ (အ၊ကောဝေန၊(လ)၊ ဝါ ဒိ ၊ နှ ဣ ၊ အ၊ကော
ဝေန၊(လ)၊ ဝါ ဒိ ၊ ဟု ၍။ ဇာ မံ ဂါ ထံ ၊ ဤ ဂါ ထာ ကို။ ဝ တ္တ ၊ ယာ ၊ တော်မူ ၍ ။ ဂါ
ထာ ပ ရိ ၊ ယာ သာ ၊ နေ ၊ ဌ ါ သာ ၏ အ ဆုံ ၊ ၌ ။ စ တု သ ဋ္ဌ ိ ကထံ ၊ သ ဋ္ဌ ာ ၊ လေ ၊ ပါ ၊ ၌ ၊
စပ်သော တရား၊စကား ကို ၊ အ ၊ ကာ ဒိ ၊ ပြုတော်မူ ၏ ။ (ကောခံ ၊ အမျက်ထွက်
သောသူကို ၊ အ ၊ ကောဝေန ၊ အမျက်ဒေါသ မ ရှိ သ ဖြင့် ၊ ဖိ နေ ၊ အောင်စေ ရာ ၏ ။
အ သာ ဝုံ ၊ မ ကောင်း သော သူ ကို ။ (သာ ဝ ဇ္ဇ ၊ ကောင်းမြတ်သ ဖြင့် ၊ ဖိ နေ ၊
အောင်စေ ရာ ၏ ။ (ကဒရိ ယံ ၊ ဟန်တို့သော သူ ကို ၊ ဒါ နေ ၊ ပေးကပ်သ ဖြင့် ၊ ဖိ
နေ ၊ အောင်စေ ရာ ၏ ။ (အ လိ က ဝါ ဒိ ၊ မုဆား မ ရှိ သော သူ ကို ၊ သ စ္စ ၊ ရှိ ၍

သောစကားကိုဆိုသဖြင့်၊ ဖိနေ့အောင်စေရာ၏။ သစ္စပရိယောသာနေ့ သစ္စာလေးပါးကိုဟောတော်မူသော အဆုံးဌာ၌ ဥတ္တရာဥတ္တရာသည်သကဒါဂါမိဖလသကဒါဂါမိဖိုလ်၌ ပတိဋ္ဌာကိုဆိုတည်လေ၏။ သာမိကောဇနလင်ဖြစ်သော သူဌေးသား သည်ရင်း၊ သဿုရောစနယောဇွမ ယောဝတျှားသူဌေးသည် လည်းကောင်း၊ သဿုစနယောဇွမမိန်းမ သူဌေးကတော်သည်လည်းကောင်း၊ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို၊ သန္ဓိကရိ သုံ့ချက်မှောက်ပြုလေကုန်၏။ ပဋ္ဌသတဝတ္ထု ပရိဝါရာ၊ ငါးရာအတိုင်းအရည်ရှိသော ပြည့်တန်းသာမ အခြံအရံရှိသော၊ သိရိမာဒေဝီ၊ သိရိမာသည်လည်း၊ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အခါ၌ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာသည်၊ ကာလံကတ္တွာ၊ ရောတ၍ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်လေ၏။ ဒေဝေ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် ထေရ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေန ဝေ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာ လျှင်၊ ဒေဝစာရိကံ၊ နတ်ပြည်ဒေသစာရိကို၊ စရန်ကျော်၊ ကြွတော်မူသည်ရှိ၊ သော်၊ ဥတ္တရံ၊ ဥတ္တရာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝဓီတရံ၊ နတ်သမီး၊ ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ အတိက္ကန္တေန ဝဏ္ဏေနာ ဝဏ္ဏနာတိ အာဒိဂါထာဟိ၊ အတိက္ကန္တေန ဝဏ္ဏေန ဣသိအစရှိသော ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပဋိဝုဏ္ဏိ၊ တဖန်မေးတော်မူ၏။ ။

၇ ။ မဟာနုဘာဝေ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝေ၊ နတ်သမီး၊ ဩဿသိ၊ ဘုရားကား၊ သောက်ရှုးကြယ်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌတိ ဝိယ၊ ကာသည်သကဲ့သို့၊ ယောတွံ၊ အကြင်သင်သည်၊ အာဘိက္ကန္တေန၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏေန၊ အသွင် ဖြင့်၊ သဗ္ဗာဒိသာ၊ အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တီ၊ အလင်းရောင်ဖြင့် ထွန် လင်း စေလျက်၊ တိဋ္ဌသိ၊ တည်၏။ ။ မဟာနုဘာဝေ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊ ကေန၊ အဘာယတ်သို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဧတာဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင် အဆင်းသည်၊ ပဘာတေ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကေန၊ အဘာယတ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဣဒေ ဤ အရပ်၌လည်း ဤမဟာနုဘာဝ ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်၊ ဣဒ္ဓိ ကိုပြည့်စုံသနည်း။ ကေန၊ အဘာယတ် ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ မနုဿေသု ပိယာ၊ မိတ်ဖြင့်နှစ်သက်ဖြတ်နိုး အပ်ကုန်သော၊ ယေ ကေစိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါ၊ နတ်ဥစ္စာ ဖြစ်သော

"အသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊ ဥပုဒ်နေ့နှင့်ဖြစ်ကုန်သနည်း။ (မဟာနုဘာ
ဝေ၊ကြီးသော ဘုန်းအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သမီး၊တစ်ဆင့်ကို၊ ဗုဒ္ဓဘု
ရား၊မေး၏။ မနုဿဘုတာ၊လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တို့၏ဆင်
နတ်သမီးသည်၊ ကိုယ်ဗုဒ္ဓံ၊အာဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာအမ်ပြု
ခဲ့ဘူ.သနည်း။ ကုန်းအာဘယ် ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တို့၏ဆင်နတ်သမီးသည်၊
ဇော်ဇလိတာ နုဘာဝါ၊ဤသို့ ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိ
သည်၊ အသို့ဖြစ်သနည်။ ကုန်းအာဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တော်ဆင်၏
ဝဏ္ဏောစ၊ အာရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒီသာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော
အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ထွန်းလင်း တောက်ပစေ နိုင်သနည်း။
ဤကဲ့သို့ ပုစ္ဆာ၊မေး၏။ ။

၂ မောဂ္ဂလာနေန၊အရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓတာ၊မေးအပ်
သည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထမနာ၊နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသော၊ သာဒေ
ဝတာ၊ထိုနတ်သမီး၊သည်။ ဗုဒ်ဖလံ၊ဤအကျိုးသည်၊ ယသ ကမ္မသ၊
အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပဠံ၊အသီးခြင်း၌
အလိုရှိ၍ခေး၊အပ်သော၊ကဲ့ကမ္ဘံ၊ထိုကံကို၊ ပုဗ္ဗာဝုဗ္ဗာကာရေနေ ဝ၊မေးအပ်
သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိယာကာသိ၊ဖြေကြား၏။ ။ (မဟာ
နုဘာဝ၊ကြီးသော တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊ စသော
အိပ်ဒ္ဓ၊အာဝသန်ဟိယာ၊နေသော၊ မယ္ယံ၊အကျွန်ုပ်အား၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ပြု၊ရှုခြင်း
သည်သည်းကောင်း။ မဇ္ဈေ ရဇ္ဇ၊ဝံတိုခြင်းသည်သည်းကောင်း။ အထော၊
ထိမ္ဘဟာပ၊။ ပဠဝေသော၊ဆုတောင်းပြုခြင်းသည်လည်း၊ ကောင်း။ နာ ဟောသိ၊
မဖြစ်၊ အကော ခနာ၊အမျက်မထွက်တတ်သော သတ္တဝါရှိသည်၊ အဟော
သိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ (မဟာနုဘာဝ ၊ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသော၊
ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊တပည့်တော်မသည်၊ ပဗ္ဗသ၊လဆန်းပဗ္ဗ
လဆုတ်ပဗ္ဗ၏၊ စာတုဒ္ဒသိ ၊တဆဲ့လေးရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော
နေ့ပတ်လုံး လည်း၊ကောင်း။ ပဉ္စဒ္ဒသိ ၊တဆဲ့ငါးရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်း
ဖြစ်သောနေ့ပတ်လုံးလည်း၊ကောင်း၊ ပဗ္ဗသ၊လဆန်းပဗ္ဗလဆုတ်ပဗ္ဗ၏၊
ယာ အဋ္ဌမိ၊ အကြင်ရှစ်ရက်တို့၏ အဝိုင်းအခြားသည် လည်း၊ကောင်း၊
အဋ္ဌမီ ၏၊ တံ အဋ္ဌမိ ယိုရှစ်ရက်တို့၏ အဝိုင်းအခြားကို လည်း၊ကောင်း၊

ပါနိုဟာရိယပဏ္ဍိုလေးစာတုဒ္ဒသိပဉ္စဒ္ဒသိအဋ္ဌမီတို့ကိုကျင့်ရာဖြစ်သောကြောင့် အာဘိုတို့ကိုလည်း.ကောင်း။ အဋ္ဌာဝသုသမာဂတံပါဏာတိပါတစသည့် ၄ကြိမ်ရှောင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံဥပုသ်ကို၊ ဥပဝေသိသံ သုံးခဲ့ဘူး၏။ သဒါအာခါခပ်သိမ်း။ သိလေသု၊ ဆီလတို့၌ သံဝုတာ၊ စောင့်စည်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ သံယမာစ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုစောင့်စည်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သံဝိဘာဂါစ၊ ပေးကမ်းလှူဒါနိုးလေ့ရှိသည်လည်းကောင်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ် ကံကြောင့်၊ ဣမံဝိမာနံ ဣမတ္ထိ ဝိမာနေ၊ ဤဗိမာန်၌၊ အာဝသामိ၊ နေရ၏။ ။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ၊ ဝိရတော၊ ကြဉ့်ရှောင်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ မုသာ ဝါဒါစ၊ ပြောတ်မှန်သောစကားကို ဆိုခြင်းမှလည်း၊ သညတာ၊ စောင့်စည်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ထေယျာစ၊ သူတပါးတို့၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှလည်းကောင်း၊ အတိစာရာစ၊ လင်ကိုကျူးရှ၍ ကျင့်ခြင်းမှ လည်းကောင်း၊ မဇ္ဇပါနာစ၊ သေအရက်ကိုသောက်ခြင်းမှ လည်းကောင်း၊ အာရကာ၊ ဝေးစွာ ကြဉ့်ရှောင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ မဟာနုဘာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ စက္ခု၊ မတော၊ ပါးပါးသောပညာစက္ခုရှိတော်မူထ၊ သော၊ ယသသိနော၊ အကျော်အစောအခြိုအရံလည်းရှိတော်မူထ၊ သော၊ ဂေါတမသာ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဉ္စသိက္ခာပဒေ၊ ပါးပါးသောသိက္ခာပုဒ်၌၊ ဝေတာ၊ မှတ်လျော်သော နှလုံးရှိသော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ကောဝိဒါ၊ လိမ္မာသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ သာဟံ သာ အဟံ၊ ထိုတပည့်တော်မသည်။ သကေန၊ မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သိလေန၊ ကျင့်အပ်သောသီလကြောင့်၊ ယသသာ၊ ကျေးဇူးသတင်းကျော်စောခြင်း အခြိုအရံ များခြင်းဖြင့်၊ ယသသိနီ၊ အကျော်အစော အခြိုအရံရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သကံပုညံ၊ မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သောကောင်းမှု၏အကျိုးကို၊ အနုဘောမိ၊ ဆုံးဆောင်ခံစား၏။ အနုဘဝယာ၊ ရောဂါဘေးနှိပ်စက်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သည်လည်း။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ။ မဟာနုဘာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ဆိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဇေတာ

ဒိသေးမျှသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏောအရောင်အဆင်းသည်၊ စောတောသ
ဖြစ်၏။ ၊ တနေ့ဆိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ့အကျွန်ုပ်အား၊
ဤဝေဃာတိ သောဝတိ သောနတ်ပြည်၌၊ လေ့ကျင့်မာန်ရအင်သော၊ သုစရိတဟလိ
သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်၊ ဤ၌တိုးပြည့်ရုံ၏။ ၊ တနေ့ ထိုသို့
သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ့အကျွန်ုပ်အား၊ မနုဿောပိယသ
စိတ်ဖြင့် နှစ်သက်ခြင်းနှိုးဆော်ကုန်သော၊ ယေဂေစိ-အလုံးစုံကုန်သော
ဘောဂါစ-အာသုံ.အဆောင်တို့သည်လည်း၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ပြီးပြီ
နုဘာဝ-ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ရှင်ရဟန်း၊ တေ-ရှင်
ပင်ဘုရားအား၊ အာဂ္ဂါမိ-ပြေကြားပါ၏။ ၊ မနုဿတာ-လူ၏အဖြစ်သို့
ရောက်သည်ရှိသော်၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ယံပုညံ-အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောကုသိုလ်ကံ ကို၊ အကာသိ-ပြုခဲ့ဘူး၏။ ၊ တနေ့ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဇေတဝနာဘာဝါ-ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော
တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်။ အမှိ-ဖြစ်၏။ ၊ တနေ့ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ-
အကျွန်ုပ်၏။ ၊ ဝဏ္ဏောစ-အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဒ္ဒဒိသ-ခပ်သိမ်း
သောအရပ်မျက်နှာကို။ ပဘာသတိ-ထွန်းလင်းတောက်ပ စေနိုင်၏။
ဤတိ-ဤသို့။ ဒေဝတာဝိ-ဥတ္တရာ နတ်သမီးသည်လည်း၊ အသ-ထိုရှင်
မြတ်ကိုလာနမ်းထေရ်အား၊ ဝိသဇ္ဇေသိ-ပြေကြား၏။ ။

။ ဘဏ္ဍာ-အရှင်မြတ်ဝဏ္ဏ၊ တို့-အရှင်ဘုရားသည်၊ ဘဂဝ-ဘုရား
ဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ-ချဉ်းကပ်၍၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ဥတ္တရာ-ဥတ္တရာ ဟူ၏။ ၊ ဥပါသိကာ-နတ်သမီးသည်၊ ဘဂဝ-
မြတ်စွာဘုရား၏ပါဒေ-ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္ဒိ-ရှိခိုးခြင်းဖြင့်၊ ဝန္ဒိတ-ရှိခိုး
၏။ ဤတိ-ဤသို့။ ဗမ္ဘ-ကျွန်ုပ်၏။ ၊ ဝစနေန-စကားဖြင့်၊ ဘဂဝ-ဘုရား
ဘုရား၏ပါဒေ-ခြေတော်အရုံတို့ကို၊ ဝန္ဒေ-ရှိခိုးပါ
လေလော။ ၊ ဘဏ္ဍာ-အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၊ ဘဂဝါ-ဘုရားမြတ်သည်၊ မုံ-
အကျွန်ုပ်ကို၊ အညတရေ-ဘိက္ခုတဟု-သော၊ သာမညဖလေ-သာမညဖိုလ်၌
ယံဗျာကရေယျ-အကြင်ကြားတော်မူရာ၏။ ၊ ဇုတိဗျာကရဏံ-ဤသို့ကြား
တော်မူခြင်းသည်၊ ခေါ-ပန်းစင်စစ်လျှင်၊ အနုဇ္ဇ-ရိယံ-ဆုံ့ဝယ်ရှိပေ။ ။
တံ-ဆိုဥတ္တရာကို၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဂ-ဒါဂါမိဖလ
ဒါဂါမိဖိုလ်၌ ဗျာကာသိ-ကြားတော်မူ၏။ ။ ဤတိ-ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-မှတ်အပ်၏။ ။
တတ္ထ-ထိုဂါထာ၌ ဇုသ-ကိုမမ-ကျွန်ုပ်ရှေ့ထောပဋ္ဌာ-ထောနာဟောသိ-မယ်

ဃဏရမာဝ သန္တိယာတိ။ ဣသာဒေဝီမင်္ဂဿ ရမဏောပဌာ သောနာဟောသိ မယံဘဏရမာ၊ သန္တိယာ ဟူသည်ကား၊ အဂါရမဏ္ဍေ။ အိပ်ရာ၏အလယ်၌ ဝသန္တိနံ။ နေကျွန်သော၊ အညာသံ ကာပါ။ ကျွန်သော၊ ဣတ္ထိနံ ယိန်းမတို့အား၊ သမ္ဘတ္တိ အာဒိဝိသယာ။ သူတပါး၏စည်းစိမ်လျှင် အာရုံရှိ၊ သော၊ ပရသမ္ဘတ္တိ ဥဿုယျနလက္ခဏာ။ သူတပါး၏ စည်းစိမ်ကို ပြိုရှုစောင်းမြောင်းခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ ဣဿာ၊ ဣဿာသည်လည်း ကောင်း၊ တာဝကာလိကာ ဒိဝေသနာပိ။ အခိုက်အတန့်ငှါးယန်းခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်း၊ ကိဗ္ဗိ။ တစုံတရုံသောဥစ္စာပစ္စည်းကို၊ ယာစဏ္ဍာနံ။ ငှါးယန်းတောင်း လာကုန်သော သူတို့အား၊ အဒါတုကာမတာ။ ယူပေးခြင်းငှါ အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အဇ္ဈာသမ္ဘတ္တိနိ ဂုဟနလက္ခဏံ။ မိမိ၏စည်းစိမ်ကို ဖျောက်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၊ သော၊ ယဿ မဏ္ဍ ရိယံ။ အကြင်မဏ္ဍ ရိယသည်ရင်း၊ ကုလ ပဒေ သာ ဒိနာ။ အမျိုးအနွယ်ကို ညွှန်းခြင်း အစရှိသော အားဖြင့်၊ ပရေတိ။ သူတပါးတို့နှင့်၊ ယုဇ္ဈတိ ဟလက္ခဏော။ ပြိုင်ဘက်မူခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ ယောစ ပဌာသော။ အကြင်ပဌာသ သည်ရင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ တိ ဝိဒေါ ဝိ။ သိုးပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သောပါ ပဝေ။ ယိုယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားသည်။ ဂေဟေ။ အိပ်ခန်းတို့တဲယာ ဟူသော၊ မယံ။ အကျွန်ုပ် အား၊ ပစ္ဆယ သမ ဝါ ယော။ ဣဿာ ခဏ္ဍ ရိယ ပဌ ဝါ သတို့၏ ဖြစ်ခြင်းငှါ အကြောင်း၏ ညိုလျှက်ခြင်း သည်၊ သတိ ဝိမှိ။ သော်လည်း၊ နာ ဟောသိ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်။ အ ကောဝနာ တိ။ အားကာဝနာ ပဟူသည်ကား၊ ခန္ဓိ ဗေဇ္ဇာ ဒီ ဒ္ဒယ သမ္ပန္ဓံ တာ ယ။ သည်းခံခြင်းချစ်မြတ်နိုးခြင်း သနားခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ အ ကုဇ္ဈနသ ဘာ ဝေါ။ အမျက်မထွက်ခြင်း သဘောရှိသည်၊ အ ဟော သိ။ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ဘဂ္ဂ ဝ သာ ဒီ ဝ ဘဂ္ဂ ဝ သ ဒီ ဟူသည် ကား၊ ဂုဏ္ဍ ဗ္ဗ ဒ္ဒ ဗ ဒီ ပါ တ ဒီ ဝ ဒီ။ လင်မထီ ရှေးအဘို့ ဖြစ်သော ကာလ ၌ ထခြင်း လင်အိပ်ပြီးသည်နောက် အိပ်ခြင်းစသည်ဖြင့်၊ သာ မိ ကသ။ ချစ် လင်အား၊ အ ဒီ ကုလ ဘာ ဝေ နော။ လျော်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် သာလျှင်၊ ပ ဝ ဏ္ဏ နသီ သာ။ ဖြစ်တတ်သော အလေ့ရှိ၏။ မနာ ပစာ ရိနီ။ ချစ်နှစ်သက်ဘွယ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိ၏။ ဒုတိ အယံ။ ဤသည်ကား။ အ ဇ္ဇော။ အနက် တည်း။ ဥ ပေါ သ ထေ နိ စ္စ မ ပ္ပ မ ဏ္ဍာ တိ။ ဥ ပေါ သ ထေ နိ စ္စ မ ပ္ပ မ ဏ္ဍာ ဟူ သည်ကား၊ ဥ ပေါ သ ထ သီ လ ရက္ခ ဏော။ ဥ ဝုသ် သီ လ ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း ၌ နိစ္စ။ အမြဲ။ အ ပ္ပ မ ဏ္ဍာ။ မေ့လျော့ခြင်း မရှိသည်၊ အ ပ္ပ မာ ဒ ဝိ ဟာ ရိနီ။ မမေ့ မလျော့သော သတိတရားဖြင့် နေလေ့ရှိသည်၊ အ ဟော သိ။ ဖြစ်ပြီ။ ဥ ပေါ သ

ထေရ-ဥပုသိကိုစောင့်ခြင်းဌ။ တမေဝအပ္ပမာဒ-ထိုမမေ့မလျော့ခြင်းကိုပင် လျှင်၊ဒေဝသတိ-ပြုတော်မူ၏။ ။

ယေသုဒိဝသေသု-အကြင်စတုဒ္ဒသီ အစရှိသောနေ့တို့၌။ ဂေါ်ဝိတဗ္ဗံ-စောင့်ရှောက်အပ်သော၊တံဥပေါသထံ-ထိုဥပုသ်သည်၊ယာဒိသံ-အကြင်သို့သဘောရှိ၏။ ယထာစ-အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ဂေါ်ဝိတဗ္ဗံ-စောင့်ရှောက် အပ်၏။ တံသဗ္ဗံ-ထိုအလုံးရုံသော ဥပုသ်ကို၊ ဒေဝသန္တိ-ပြုလိုသောနတ်သမီးသည်၊စာတုဒ္ဒသိန္တိ-အာဒိ-စားတုဒ္ဒသီ ဤသို့ အစရှိသော၊ ကားကို၊အာဟ-လျှောက်ဆိုပြီ။ ။ တတ္ထပါဠေ-ထိုပါဠိ၌၊စာတုဒ္ဒသိ ပဉ္စဒ္ဒသိန္တိ-ဆုံးပယ်-စာတုဒ္ဒသီ ပဉ္စဒ္ဒသီ ဟူသော ဤဝုဒ်ကို၊ ပက္ခဿသာတိ ဆုံမိနာ-ပက္ခဿ ဟူသော ဤဝုဒ်နှင့်ယမ္ပနော-ပေါ်အာပ်၏။ စ-ဆက်၍ပြဦးအုံ။ ဝေါ်-ဤစာတုဒ္ဒသီ ပဉ္စဒ္ဒသီ ဟူသောဝုဒ်သည်၊အစ္ဆန္ဒ-သံယောဂေ-အစ္ဆန္ဒသံယောဂအနက်ဌ။ ဥပယောဂ-ဝစနံ-ဒုတိယာဝိဘတ်ရှိသော ဝုဒ်တည်း။ ပက္ခ ဿ-ဆွန်းပက္ခဆွယ်တိပက္ခ၏၊ ယာစအဌမိ-အကြင်ရှစ်ရက်တို့၏ပြည့် ကြောင်းဖြစ်သောနေ့သည်လည်း၊အတ္ထိ-ရှိ၏။ တံ-အဌမိ-ထိုနေ့ရှစ်ရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနေ့ပတ်လုံး၊ဣတိ-ဤသို့ ဝစနသေသော-ပါဠိအကြောင်း ကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော-မှတ်အပ်၏။ ပါဠိဟာရိယ ပက္ခဿာတိ-ပါဠိဟာရိယ ပက္ခဆိုသည်ကား၊ပါဠိဟာရိ-ယပရိဟာရိတဗ္ဗော-စာတုဒ္ဒသီပဉ္စဒ္ဒသီ အဌမီဥပုသ် ကိုဆောက်တည်ခြင်းဌ။ ပက္ခဆိုရာ-ပတ်လုံးရင်း၊စာတုဒ္ဒသီပဉ္စဒသီအဌ မိနဲ့-တဆဲ့လေးရက် မြောက်သောနေ့ တဆဲ့ငါးရက်မြောက်သောနေ့ ရှစ် ရက်မြောက်သောနေ့တို့၏၊ ယထာဟ-အစဉ်အတိုင်း။ အာဒိတောစ-အစမှလည်းကောင်း၊ အန္တတောစ-အဆုံးမှလည်းကောင်း၊ ဤသို့ ပဒေသနိုက္ခမနဝသေသ-ဝင်ခြင်း ထွက်ခြင်းတို့၏အစွမ်းဖြင့်ဥပေါသထ သိသ-ဥပုသ်သိလ၏။ ပရိဟာရိတဗ္ဗပက္ခ-ဆောင်အပ်သော ရက် အတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ တေရသိပါဠိပဒ သတ္တမိနိုဝ-ဓိသုစ-တဆဲ့ သုံးရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနေ့အထက် တရက်နေ့ ခုနစ်ရက် ကိုးရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနေ့တို့၌ လည်းကောင်း၊ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌေ-အနက်တည်း။ ။အဌ္ဌက်သုသမာဂတဿ-အဌ္ဌက်သု သမာဂတံဟူသည်ကား၊ပါ-ဟာတိပါ-ဝေ-ဝုမ-ကိအာဒိဟိ-သူ၏အသက် ကိုသတ်ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း အစရှိကုန်သော။ ဒေ-ဌဟာ-ဝေ်ဟိ-ယော-ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါဝိဒ်ကိုနှင့်သာလျှင်၊ သုဌု-သမာဂတံ-ပြည့် စုံ၏။ ။

ဥပဝေသိသည်နှင့် ဥပဝေသိသံဟူသည်ကား၊ ဥပဝေသိ အားပြု၍ဟိသည်ကို ဟုဆို၏။ ဤဥပဝေသိသံဟူ၊ သာ သဒ္ဒါသည်၊ အတိတ်ထွက်၊ အတိတ် အနာဂတ်ခေါ်၊ အနာဂတ်ဝတ်စကို၊ အနာဂတ် ဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဒါတည်း။ ကေ ဝိ ပန်၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ ဥပဝသိ ဟု၎င်း၊ ဥပဝသိ ဟု၎င်းသာ လျှင်ပုဒ်နှင့်ရှိတိုက်ခိုက်၏။ သဒ္ဒါတို့၊ သဒ္ဒါ ဟူသည်ကား၊ သင်္ဂြိုဟ်အလိုးရုံ ကုန်သော၊ ပါဠိဟာရိယသုဒ္ဓသောင်ယူ အပ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌသုရစ်ပါ.ကုန် သော၊ ဥပေါသထ ဒိဝသော သုဉုသ်နေ့ကို ခေါ်၏။ သိုလေသူတို့၊ သိုလေသူ ဟူသည်ကား၊ သာဝေတဗ္ဗေသု ပြုစေအပ်ကုန်သော ဥပေါသထသိုလေသု ဥဝုသ်သိုလ်ကို ခေါ်၏။ ဟိသည်မှန်၏။ ဤသိုလေသူ ဟူသော ဝုဒ်သည်၊ နိုဗ္ဗါ ဒေတဗ္ဗေ ပြုစေအပ်သော အနုက်ခေါ်၏။ ဘုမ္မံ သဗ္ဗဝိဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဒါ တည်း။ ဃံဝုတ္ထာဘိ၊ သံဝုတ္ထာ ဟူသည်ကား၊ ကာယဝါစာစိတ္တေဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကို ဖြင့်၊ သံဝုတ္ထာ၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ်၏။ ဝါ၊ တာနည်း ကား၊ ဃဒါတိ၊ သဒါ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အာခါခပ်သိမ်း၊ သိုလေ သူဘိ၊ သိုလေသူ ဟူသည်ကား၊ နိစ္စသိုလေသု၊ အမြဲမပြတ် စောင့်ရှောက် အပ်သောသိုလ်ကို ခေါ်၏။ သံဝုဘာတိ၊ သံဝုတ္ထာ ဟူသည်ကား၊ ကာယဝါစာဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်ကို ဖြင့်၊ သံဝုတ္ထာ၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ်၏။ ။

၁ ဣဒါနိ ယသ္မာ အခါ၌ တံ နိစ္စသိုလ်ကို ဣဒေ သတိုက်ဖြင့် ဤ ပါ ကောတိ ပါ ကောဝ ဝိရတောတိ အာဒိ ပါ ကာတိ ပါ ကာ ဝိရ ဘာဝါ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊ ဝဏ္ဏေ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ တတ္ထ ပါ ဌေ ဆိုပါ ၌ ပါ ကောတိ၊ ပါ ကောဟူသည်ကား၊ ဝေါဟာရတော၊ အမည်ပညတ်အား ဖြင့်၊ သဗ္ဗသတ္တဝါတည်း။ ပရမတ္ထတော၊ မရမတ္ထအား ဖြင့်၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ ယံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေတည်း။ ပါ ကာ သ၊ သတ္တဝါကို၊ အာတိ ပါ တော၊ လျှင်စွာချခြင်း တည်း။ ပါ ကာ ၊ ခေါ သတ္တဝါကို သတ်ခြင်း။ ပါ ကာ ယာ တော သတ္တဝါကို သတ်ခြင်း။ ပါ ကာ တိ ပါ တော၊ သတ္တဝါကို လျှင်စွာချခြင်း။ အဗ္ဗတော၊ အနုက်သ ဘာ အားဖြင့်။ ပါ ကော၊ သတ္တဝါ၌ ပါ ကာ သည်နော်၊ သတ္တဝါဟု အမှတ်ရှိ သောသူ၏ ဇီဝိတိန္ဒြေယု ပ ဆိုသော ဒုက ဥပက္ကမသမုဋ္ဌာပိကာ၊ ဇီဝိ တိန္ဒြေကို ဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သောလုံ့လကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ကာယဝစီ နှုတ်ချာနှင့်၊ ကာယနှုတ်ရဝစီနှုတ်ရတို့ကုန်ကား၊ အညတရနှုတ်ရပဝတ္တာ၊ တပါးပါးသော နှုတ်ရခြင်း ဖြစ်သော၊ ဝဓကစေတနာ၊ သေစေတတ်သော စေတနာတည်း။ တတော ပါ ကာ တိ ပါ တာ၊ ဆိုသတ္တဝါကို လျှင်စွာချတတ်သော ပါ ကာ တိ ပါ ဘဝ၊ ဝိရတာ ဘိ၊ ဝိရတာ ဟူသည်ကား ကြဉ်ရတာ၊ ကြဉ်ရ၏။ နိဝတ္တော၊

ဆုတ်နစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော-အနက်တည်း။ မ၊ သော ဝါ ဒါ တိ၊ ဣတ္ထေ-မုသာ ဝါ ဒါ ဟူ သော ဤပါဠိ၌၊ မုသာ နှာ-မုသာ မည့်သည်ကား။ ဝိသံ ဝါ ဒုနဟုခုကျွေ့ရသော-ချက်ယွင်းသောစကားကို ဆိုးကြောင်းဖြစ်သော ဝိတ်ကိုရှေးရှုသောသူ၏၊ အတ္ထဘဉ္ဇနကာ-အကျိုးစီးပွါး ကိုဖျက်ဆီးတတ်သော၊ ဝစီပယောဂေါ ဝါ-စကားပယောဂသည်လည်းကောင်း။ ကာယ ပယောဂေါ ဝါ-ကာယပယောဂသည်လည်းကောင်း၊ ဝိသံ ဝါ ဒုနာ ဝိပ္ပါယေ နှ-ချက်ယွင်းသောစကားကိုဆိုလိုသောဆန္ဒဖြင့်(ပရသား-သူတပါး၏)၊ ဝိသံ ဝါ ဒ-ကာယဝစီပယောဂ သမုဋ္ဌာပိကာ-ချက်ယွင်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကာယပယောဂဝစီပယောဂကို ဖြစ်စေတတ်သော(စေတနာ-စေ တနာသည်)၊ မုသာ ဝါ ဒေါ-မုသာ ဝါ ဒ မည်၏။ အ-ထ ဝါ-တနည်းကား၊ မုသာ တိ-မုသာ ဟူသည်ကား။ အ ဘူတံ-မဟုတ်သော၊ အ တစ္ဆံ-မမှန်သော ဝ ဿ-ဝဿ(တည်း)။ ဝ ဿ ဒေါ တိ-ဝါ ဒေါ ဟူသည်ကား။ တ ဿ-ထိုမဟုတ် မမှန်သော ဝ ဿ(ကို)။ ဘူ ဘ တော-ဟုတ်သောအားဖြင့်၊ တ စ္ဆ တော-မှန် သောအားဖြင့်၊ ဝိညာ ပေတုကာ မ ဿ-သူတပါးကို သိစေခြင်းငှါအလိုရှိ သောသူ၏၊ တထာ ဝိဝ ဿ ဣတိ သမုဋ္ဌာပိကာ-ထိုသို့သောအခြင်းအရာအား ဖြင့်သိကြောင်းဖြစ်သောကာယဝိညတ်ဝစီဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ စေတနာ-စေတနာသည်၊ မုသာ ဝါ ဒေါ-မုသာ ဝါ ဒ မည်၏။ ဘ-တော မုသာ ဝါ ဒါ-ထိုမဟုတ်မမှန်သော မုသာ ဝါ ဒမှ-သည်တာ-စောင့်စည်း၏ ကြေ ရ တာ-ကြဉ့်ရှောင်၏။ ဝိရ-တာ-အထူးသ ဖြင့်ကြဉ့်၏။ ဣတိ အယံ-ဤသည် ကား။ အ ထော-အနက်တည်း။ စ သ ဒ္ဒေါ-စ သ ဒ္ဒါ သည်။ သ ဒ္ဓိ ဏ္ဍ နတ္ထော-ပေါင်းခြင်းအနက်ရှိ၏။ ။

ထေ ယျာ တိ ဣတ္ထေ-ထေ ယျ ဟူ သော ဤပုဒ်၌၊ ထေ နာ ဘာ ဝေါ-ဦးတည် သောပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ် ကို၊ ထေ ယျံ-ထေ ယျ ဟူ၍၊ ဝ ဗ္ဗ တိ-ဆိုအပ်၏။ စေ ဒိ ကာ-ဦးခြင်းဖြင့်၊ ပရ ဿ-သူတပါး၏ဥစ္စာကို၊ ဟ ရ ဏံ-ဦးယူခြင်း။ ဣတိ အယံ-ဤ သည်ကား၊ အ ထ ဝေ-အနက်တည်း။ အ ထ္ထ တော-အနက်သတ်သော အားဖြင့်၊ ပရ ပရိဂ္ဂ ဟိ တော-သူတပါးသည်သိမ်းစည်းအပ်သောဥစ္စာ၌ ပရ ရိဂ္ဂ ဟိ တ သည်ဖြစ်နှာ-သူတပါး သိမ်းစည်းအပ်သောဥစ္စာဟုအမှတ်ရှိသော သူ၏။ တ ဒါ ဒါ ယ ကာ ဥ ပ ဂ္ဂ မ သမုဋ္ဌာပိကာ-ထိုသူတပါးသိမ်းစည်း အပ် သောဥစ္စာကိုခိုးယူတတ်သော လုံ့လကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ထေ ယျ စေ တ နာ-ခိုးယူကြောင်းဖြစ်သောစေတနာသည်၊ ထေ ယျံ-ထေ ယျ မည်၏။ တ ဏ္ဍ ထေ ယ္ယာ၊ ထိုခိုးယူကြောင်းဖြစ်သော စေတနာမှ။ သ ဟ-တနည်း စာ-စောင့်စည်း

ဏီ။ အာရုကာ။ ဝေးဖွာရှောင်ကြဉ်ဏီ။ ဈာတိဝါ။ ဣတိဝါ။ ဣတိ ဝါ။ ဣတိ ဝါ။ ဣတိ

မယားအစဝ်ရှိသည်ဘို့၏ လည်းကောင်း၊ ဤကဲ့ဤသို့ နွါဒသနှုန်းတကျိပ်နှစ်ယောက် ကုန်သော မိန်းမတို့အား၊ အညဝုရိသာ၊ တပါး ကုန်သော ယောကျ်ားဘို့သည်၊ အဂမနီယဌာနုံ၊ မသွားလာအပ်သောအရာမည်၏။ ဤဒမေဝ၊ ဤတကျိပ်နှစ်ယောက်သော မိန်းမတို့၌ မသွားလာအပ်သော အရာကိုသာသျှင်း၊ ဤမှ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပေါဘံ၊ အလိုရှိ အပ်၏။ လက္ခဏာတော ပန်၊ သက္ခဏာအား ဖြင့်သော်၊ ကား၊ အသဒ္ဓမ္မာ ဓိပ္ပါယေန၊ မသူတော်တို့၏ အကျင့်ကို အလိုရှိသဖြင့်၊ ကာယ နွါရေပ္ပဝတ္တာ၊ ကာယနွါရေ၌ ဖြစ်သော၊ အာဂမနီယဌာနုံ ဘိက္ခုမ၊ စဘာနာ၊ မသွားလာမလွန်ကျူး အပ်သောတကျိပ်နှစ်ယောက်သော မိန်းမတို့၌ သွားလာလွန်ကျူးကြောင်း စေတနာသည်၊ အဘိစာရော၊ အတိစာရမည်၏။ တသ္မာ ဒုတိယာ ဘိစာရာ၊ ထိုမသွားလာအပ်သောအရာ၌ သွားလာ လွန်ကျူးခြင်းမှ။ ၊

မဇ္ဈပါနာတိ ဣတ္ထေ၊ မဇ္ဈပါနာဟူသော ဤပါဌ်၌၊ မဒနီယဇ္ဇေန၊ ယစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကြောင့်၊ သုရာစ၊ သေ ကိုလည်းကောင်း၊ မေရယဉ္စ၊ အရက်ကို လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈံ၊ မဇ္ဈဟု၏ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဤတေန၊ ထိုတရားသဘော ဖြင့်ဟု ပဝဏ္ဏိ၊ သောက်တတ်ကုန်၏။ ဣဒေဟိ တသ္မာ၊ ဆိုကြောင့်၊ တံ ဝမ္မဟာ ဘယံ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ ပါနံ၊ ပါနမည်၏။ မဇ္ဈ ဿ၊ သုရာ ဝါ၊ ပါ၊ မေရိယ ဝါ၊ ပါ၊ ကို၊ ပါနံ၊ သောက်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာတည်း။ ဣဒေ ပါနံ၊ သော အရက်ကို သောက်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာ၊ ။ ယာယ ဒုဿီလျ စေတနာ ယ၊ အာကြင်သီလမဲ့ရှိသော သူ၏အဖြစ်တည်း ဟူသော စေတနာ ဖြင့်၊ မဇ္ဈ သခ် ၊ တံ၊ မဇ္ဈဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝိဒ္ဓသုရာ၊ မရဲ့ညက်ကို ပြုသော သေရည်လည်း ကောင်း၊ ပုပ္ပဝသုရာ၊ ရေ့ ကို ပြုသော သေရည်လည်းကောင်း၊ ဩဒနိယသုရာ၊ ထမင်းကို ပြုသော သေရည်လည်းကောင်း၊ ကိဏ္ဏပက္ခိတ္တာ၊ သမျှ ကိုပြုတ်ကြော်ပြီး ထည့်၍ ပြုအပ်သော သေရည်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘာရ ဝသံ ယုတ္တာ၊ အထူးထူးသော အားဆေးကြမ်းအညီးတို့နှင့် စပ်ယှဉ်သော သေရည်လည်းကောင်း၊ ဤကဲ့ဤသို့ ပဌမ ဘေဒ၊ ပါ၊ အပြားရှိသော၊ သုရံ ဝါ၊ သေရည်ကို လည်းကောင်း၊ ဂုဠါ ဝါ၊ အမဲ့ဖြင့်ထုံ အပ်သော အရက်လည်းကောင်း၊ ဗလ ဘော်ကသစ်သီးတို့၏ အရေ့ဖြင့် ထုံ အပ်သော အရက်လည်းကောင်း၊ မဓု ဝါ၊ သကြားသစ်ပြည်စည်ဖြင့် ထုံ အပ်သော အရက်လည်းကောင်း၊ ဂုဠ ဝါ၊ ကြံရည်ဖြင့် ပြုအပ်သော အရက်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘာရ သံ ယုတ္တာ၊ အထူးထူးသော အဆေးကြမ်းအညီးတို့ဖြင့် စီရင်အပ်သော အရက်လည်း ကောင်း၊ ဤကဲ့ဤသို့ ပဌမ ဘေဒ၊ ပါ၊ အပြားရှိသော၊ မေရယံ ဝါ၊ အရက်ကို

လည်းကောင်း၊ ဖိစေတောဟသောရည်ရွယ်မျိုးဝေ့မှ ပဌာယဟစ်၍ကုသလွန်ဝိ-
သမန်းမြက်ဖြားဖြင့်လည်း၊ ဝိဝတိဟသောက်ခုံ့သောစေတနာဟထိုသောက်
ကြောင်းဖြစ်သောစေတနာသည်မဇ္ဈပါနုမဇ္ဈပါနုမည်၏။ တသွေးမဇ္ဈပါနုဟာ-
ထိုသေရည်အခုက်ကို သောက်စားခြင်းမှ အာရကာဟဝေးစွာ၊ ဝိရတာ-
အထူးသဖြင့်ကြဉ်ရှောင်၏။ ၊

၊ ✓ဝေါဟာရတို့ကား ဝိရတာတိအာဒိနာ-ပါဏာတိပါတာဝိရ-
တာ ဣတိသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပဟာဝေါဟာရမှ ဝေယျာဝစ္စကိစ္စ ဝေသနယဉ်အပ်သောတရား၏
အစွယ်းအားဖြင့်၊ ဝိဘာဇိတွယဆွဲခြင်းဝေဘန်၍ ဒသဝိတံပြုအပ်ပြီးနိုင်ငါသိလံ-
အမြဲစောင့်ရှောက်အပ်သော သိလကို၊ ပုနဟတာနှ၊ သမာဒါတမှ တာဝ-
သေန-ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်သောအဖြစ်၏အစွယ်းအားဖြင့်၊ ကေ-
တောဟစာပေါင်တည်း-ကတွေ-ပြု၍ ဒသေ-ပြုလိုသည်ဖြစ်၍ ပဌမသိက္ခာ-
ပဒေရတာတိ-မဟုသိက္ခာပဒေရတာဟု၍ အာဟာ-ထိုပြီး။ ၊တတ္ထ-ထိုပါ-
ဌ၌ သိက္ခာပဒန္တိ-သိက္ခာပဒံဟု သည်ကား။ သိက္ခိတဗ္ဗပဒံ-ကျင့်အပ်သော
သိက္ခာဝုဒ်အရသည်၊ သိက္ခာကောဋ္ဌာသော-သိက္ခာအတွဲအရသည်-ဆုတိ
အယံ-ဤသည်ကား-အဏ္ဍော-အနက်တည်း-ပ-အဝေ-ဝါတနည်းကား-ဗျာ-
နာဒယော-ဗျာနှ်အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော-
ကုသလာ ဓမ္မာ-ကုသိုလ် တရားတို့သည်၏ သိက္ခိ တဗ္ဗ-တာ-ကျင့်အပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သိက္ခာ-သိက္ခာမည်ကုန်၏။ ပဌသုဝိ-ငါ-ပ-ားလည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ သိလဂေါသု-သိလအင်္ဂါတို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ-အင်္ဂါ-နှ-အဓိတ
မရှိတပါးပါးသော အင်္ဂါတည်း။ တာသံ-သိက္ခာနှ-ထိုသိက္ခာတို့၏၊ ပတိဋ္ဌ-
ဓေနှ-တည်ရာဖြစ်သော အနုက်ကြောင့်၊ ပဒ-ပဒမည်၏။ ဣတိတသွေ-ထို
ကြောင့်၊ သိက္ခာပဒ-သိက္ခာပဒမည်၏။ ပဌသိလင်္ဂါနိ-ငါ-ပါ-ားသောသိလ
အင်္ဂါတို့ကို၊ လ ဘ-ကို-ရအပ်ကုန်၏။ ပဌဝိဓေ-ငါ-ပါ-ားအပြား-ရှိ-သော၊ တတ္ထိ
သိက္ခာပ-ဒ-ထိုကျင့်အပ်သောသိက္ခာ-ရဒ္ဓါ၊ ရတာ-ဒ-သိရတာ-အ-လွန်ပွေ
လျော်သည်ဘည်း။ ဣတိတသွေ-ထိုကြောင့်၊ ပဌသိက္ခာပဒေ-ငါ-ပါ-ားအပြား
ရှိသော သိက္ခာအရဒ္ဓါ ရတာ-အလွန်ပွေလျော်၏။ ဒုဝိဓ သဗ္ဗာနုကော
ဝိဒါတိ-အဂိုဝ်ယသစ္စာန ကောဝိဒါ ဟူသည်ကား၊ ပဂိညာပဟာန သန္ဓိ
ကိရိယ ဘာဝနာဘိသမယ ဝသေန-ပိုင်းခြားသောအားဖြင့် ထိုးထွင်း၍
သိခြင်း၊ ပယ်သောအားဖြင့် ထိုးထွင်း၍သိခြင်း၊ မျက်မှောက်ပြုသောအား
ဖြင့် ထိုးထွင်း၍သိခြင်းပါ-ားသောအားဖြင့် ထိုးထွင်း၍သိခြင်းတို့၏အစွယ်-
အားဖြင့်၊ ဒုက္ခသမုဒယ နိရောဓမဂ္ဂ သခ်ါတေသု-ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယ

သည္မာ နိရေၚသည္ကား မဂ္ဂသည္ကာဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ စတုသုမဂ္ဂလေးပါး ကုန်သော၊ အရိယသစ္စာသုံးအရိယသစ္စာတို့၌၊ ကုသလာမလိမ္မာသော၊ နိဝုတ်အားဆိပ်မမြေသော ပညာရှိသော၊ ပဋိပဒိဋ္ဌစတုသစ္စာကိုထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီးသောသည္မာလေးပါးရှိသော်၊ ဤတိအယံ၌ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌေါ၊ အနက်တည်း။ ဝေါတမသဿတိ ဤမိုနာ၊ ဝေါတမသဿဟူသော ဤပါဠိဖြင့်ဘဝ ဘုံ၊ အာရုံကိုရှင်ကို၊ ဝေါတြေန၊ အနွယ်တော်အားဖြင့်ကိုယ်တိုင်ပြီးမှတ်ယူသဘိုးနောတိ၊ ယသသိနော ဟူသည်ကား၊ ကိုယ်တိုင်မတော၊ ကျော်စောခြင်းရှိတော်မူထ၏သော၊ ဝါ၊ စာနည်းကား၊ ပရိဝါရဝတော၊ အခြံအရံရှိတော်မူထ၏သော။

ဂ သဟန္တိ၊ သာဟံဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တဂုဏာ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဂုဏ်ရှိ၏သော၊ သာအဟံ၊ ဆိုအကျွန်ုပ်သည်၊ သကေန သိုးလနောတိ၊ သဒ္ဓါကနသိုးလနဟူသည်ကား၊ အနုသုကိတာဒိနာ၊ ဣ၊ စသော စောင်းမြောင်းမရှိခြင်း အစရှိသော၊ ကာရဏာဟူတေန၊ အားကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သဘာဝသိုးလနစ၊ သဘောအားဖြင့်ဖြစ်သောသိုးလဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပေါသထသိုးလာဒိသမာဒါန သိုးလနစ၊ ဥပုသ်သီသအစရှိသောဆောက်တည်အပ်သောသိုးလဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟိသစ္ဆံ၊ မှန်၏။ တံသိုးလံ၊ ဆိုသိုးလကို၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ကမ္မသကတာယ၊ စကံသာလျှင်၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဟိတာသုခါဝဟတာယ၊ စိုးပွါးချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့် သကန္တိ၊ သကံ ဟူ၍၊ ဂုဏ်ပြုတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေနေဝ၊ ဆိုကြောင့်သာလျှင်၊ တိတိတသ(လ) ပါယိနိ ဘိ၊ တံဟိတသ(လ) ပါယိနိ ဟူ၍ အာဟ၊ ဆိုကုန်၏။ ( ) ( ) ( )

မရှိ၊ အကောဇနှာ၊အမျက်ဒေါသသည်းမရှိ၊ ဇာတိအာဒီနှာစ၊ ဤသို့အပေါ်
သည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာဂတဖလာ၊ရောက်အပ်ပြီးသော ဗိုလ်ရှိ၏။
ဗိညာဏသာသနာ၊သိအပ်ပြီးသောအာသုံးအမရှိ၏။ ဇာတိအာဒီနှာစ၊ ဤသို့
အစရှိသည် ဖြင့်လည်း၊ ယထာဘူတ ဂုဏာဝဝိဂတေနမတောက် မပြုနိ
ဟုဟ်မှန်သော ဂုဏ်ကြောင့် ရအပ်သော၊ ဇလတလော၊ရေအပြင်၌၊တော
လေနှင်ဖြင့်၊သမန္တာဘာ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ပဋ္ဌတောဝိယ၊ပြန့်နှံ့သကဲ့
သို့၊ သမန္တာတော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ပဋ္ဌာဒုနေ၊ပြန့်နှံ့သော၊ကိတ္တိသဒ္ဒေနှ၊
ကျော်စောသံဖြင့်၊ယသသိနိုကိတ္တိမန္တိ၊ကျော်စောခြင်းရှိသည်၊အဟော
သိ၊ဖြစ်ပြီ။ တေနစသိလဂုဏေနဃောဏ၊ထိုသိယကျေးဇူကြောင့်လည်း၊ ဇာဝ၊ဤ
နတ်ပြည်၌၊ အဝိဂတေန၊ရအပ်သော၊ ယသသာ ပရိဝါရေန၊အခြံအရံ
ဖြင့်၊ယသသိနိ၊အခြံအရံရှိ၏။ သမ္ပန္နပရိဝါရာ၊ ပြည့်စုံသော အခြံအရံ
ရှိ၏။ အနုဘောဝိသက် ပုညန္တိ၊ အနုဘောဝိသက် ပုညုံဟူသည်ကား၊
ယထူပစိတံ၊အကြင် အကြင်ပြည့်ဆည်းဘူးအပ်သော၊ အတ္တနော၊မိမိ
၏၊ပုညုံပုညဟု၊ကောင်းမှု၏အကျိုးကို၊ပစ္စနုဘဝါ၊ခံစား၏။ ဟိယတ္တံ
သင့်၏။ ယသ၊အကြင်သူအား၊ ပုညဟု၊ကောင်းမှု၏အကျိုးကို၊ အနု
ဘုယျတိ၊ခံစားအပ်၏။ တ သ၊ထိုသူအား၊ ဖလုပစာ၊ရေ၊အကျိုး၌ တင်
စာ.သောဖလုပစာ၊အား၊ဖြင့်၊ တံပုညုံ၊ထိုကောင်းမှုကို၊လည်း၊ အနုဘုယျ
တိ၊ခံစားအပ်၏ဟူ၏။ ဒုစ္စတိ၊ထိုအပ်၏။ အ၊ထ ဝါ၊တနည်းသော်ကား၊
ယ သ၊အကြင်နတ်သမီးအား၊ ပုထုဇနဘာဝတော၊ ပုထုဇဉ်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊သုစရိတဖလံ ဝိ၊သုစရိုက်ကံ၏အကျိုးကို၊လည်း၊ပုညဉ္စ
ပုညဟု၊ ဒုစ္စတိ၊ထိုအပ်၏။ ယထာဟု၊ဆုရားအဘာယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်
မူသနည်းဟူမူကား၊ ကုသလာနံ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မာနံ သမာဒါန ဟေတုဇေ
ဝ ဒိဒ်ပုညုံ(ပ)ပဝဏ္ဏတိ၊ ကုသလာနံ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မာနံ သမာဒါန ဟေတု
ဇေ ဝ ဒိဒ်ပုညုံ(ပ)ပဝဏ္ဏတိဟူ၏။ အဟု၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်း
တို့၊ ကုသလာနံ၊အပြစ်မရှိ ကောင်းသော၊အကျိုးကိုပေးခြင်း လက္ခဏာ
ရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊တရား၊တို့ကို၊သမာဒါန ဟေတု၊ ဆောက်တည်၍ ကျင့်
ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေ၊ ဤသို့ ဒိဒ်ပုညုံ၊ ဤကောင်းမှု၏
အကျိုးသည်၊ ပ ဝ ဏ္ဏ တိ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပွါး များပြားတတ်၏။ ၊ သုခိတာ စ ဒုခ
အနှာ မ ယာ တိ၊ သုခိတာ စ ဒုခ အ နှာ မ ယာ ဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗသုခေ နှစ်နတ်၌
ဖြစ်သောချမ်းသာခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဖလသုခေ နှစ်၊သကဒါဂါမိ
ဖိုလ်ကိုဝင်စား၍ ချမ်းသာသဖြင့် လည်းကောင်း၊ သုခိတာ စ၊ ချမ်းသာ

ခြင်းရှိသည်လည်း။ အမှိုဘဝါဒိ-ဖြစ်၏။ ကာယိယစေတသိက ဒုက္ခာဘာ ဝတော-ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းစိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်းမရှိခြင်းကြောင့်၊ အနာ မယာ-ဆင်းရဲခြင်း မရှိသည်၊ အရောဂါ-အနာမရှိသည်၊ /ကိုမြတ်တို ဘွား-မမစဟူသော ဤဝုန်ဒ္ဓ၊ စသည်ဖြေ-စသည်ကသည်၊သရဖွယ်ထွေ-ပေါင်း ဆည်းခြင်းအနက်ရှိ၏။ တေနဃိစသည်ဖြင့်၊ မမဝစနေနဃာရာ တပည့် ဘော်မ လျှောက်ထား လိုက်သော စကားဖြင့်လည်း၊ ဝန္ဒေယျာသိ-ရှိခိုး တော်မူပါလော၊ တဝ-အာရှင်ဘုရား၏၊ သဘာဝေနဝ-သဘောအားဖြင့် သာလျှင်၊ နဝန္ဒေယျာသိ-ရှိခိုးတော်မ မရှုပါလေလင့်။ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝန္ဒနံ-ရှိခိုးခြင်း ကိရိယာကို၊ သရုဠိနောတိ-ပေါင်းစည်း၏။ /အနုဿရိယန္တိ အာ ဒိနာ-အနုဿရိယ် ဤသို့အစရှိ၏ သာ ပါဠိဖြင့်။ အတ္ထိ-နောဃိမိ၏။ ဒေ-ရိယ သာဝိက ဘာဝသာ-အရိယာဘာဝတည်မ၏ အဖြစ်၏၊ ပါကဋဘာဝံ-ထင် ရှားသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဿေတိ-ပြ၏။ တံဘာဝဝါတိအာဒိ-တံဘာဝဝါ ဤသို့အစရှိ၏သောစကားသည်၊သင်ကိုတိကာရဝေစနံ-သင်ကိုယနာတင်ရဟန္တာ အရှင်ဖြတ်ဘို့၏စကားတည်း။ သေသံ-ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တ နယမေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ-ဤသို့သော ပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-မှတ်အပ်၏။ ။ ဥတ္တရဝိမာနဝဏ္ဏနာ-ဥတ္တရာဝိမာန ဝတ္ထု၊ အာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

[B] [၁-ပိဋ္ဌဝဂ်-၁၆-သိရိမာဝိမာနဝတ္ထု။]

ယဒတ္ထာ-ဝတောပရမ အာလက်ိတာဟ ယာတိ-ဣဒံ-ယဒတ္ထာ-ဝတ ပရမ အာလက်ိတာဟ ယာဟူသော ဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ သိရိမာဝိမာန်-သိရိမာ ဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တ-သ-ဆိုသိရိမာဝတ္ထု၏။ ဥပ္ပတ္တိ-ဖြစ်ကြောင်းကား။ ကာ-အာဘယ်နည်း။ ။ဘာဂဝါ-အရှင်ဘုရား-ရှင်သည်-ရာဇဂဟေ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ၌၊ ကဠန္ဒကနိဝါပေ-ရှင်ဒုနက်တို့အား ဒေစာပေး-ရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ-ဝေ ဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။ တေန-စသမ-ယနေ-ဆိုအခါ ၌လည်း၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌။ အနန္တရဝတ္ထု-မှိုးခြောက်ခဲ့ဖြစ်သော ဥတ္တရာ ဝတ္ထု၌၊ ဝုတ္တာ-ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ သိရိမာဂဏိကာ-သိရိမာအမည်ရှိသော ပြည့်တန်းဆာမသည်၊ သောတာပတ္တိ ဖလ-သ-သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို၊ အဓိဂတ-ရအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသဒ္ဓိတကိလိဋ္ဌကမ္မန္တာ-ဖွန့်ဖစ်အပ်သော ပြည့်တန်ဆာမအမှုရှိသည်၊ ဟုတ်တွေ-ဖြစ်၍။ သံဃ-သ-

သံဃာအား၊ အဋ္ဌသလာကဘတ္တာနိုး ရှစ်လုံးသောစားရေးတံဆွမ်းတို့ကို၊ ပဋ္ဌပေသိုးဖြစ်စေ၏။ အာဒိတောဟု-အစမှုပဋ္ဌာယားမည်၍ နှိုဗန္ဓနိုး မပြတ်၊ အဋ္ဌဘိက္ခု-ရှစ်ပါးကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဂေဟံ-အိမ်သို့၊ အာဂ-ရောက်ကုန်၏။ သေ-ဆိုသိရိမာသည်၊ သပ္ပိ-ထောပတ်ကို၊ ဂဏှာသု-ခံတော်မူကုန်လော၊ ခိရံ-နို့ရည်ကို၊ ဂဏှာသု-ခံတော်မူကုန်လော၊ ဣတိ-အာဒိနိုး ဤသို့အစရှိကုန်သော စကားတို့ကို၊ ဝတ္တွာ-ဆိုပြီး၍ တော်ထိုရောဟန်းတို့၏ ပဋ္ဌေ-ယ ပါတ်တို့ ကို၊ ပူဇေတိ-ပြည့်စေ၏။ ဒေကေနု-တပါးသောရဟန်းသည်၊ လဒ္ဓံ-ရောပါ သောဆွမ်းသည်၊ တိဏ္ဏံ-ဝိ-သုံးပါးကုန်သောရဟန်းတို့အား လည်းကောင်း၊ စတုန္နံ-ဝိ-လေးပါးကုန်သော ရဟန်းတို့အား လည်းကောင်း၊ ပဟောတိ-လောက်၏။ ဣဒေ သိကံ-ဤ-ဝိုင်းနေ့တိုင်း၊ သောဌ-သကဟာ-ပဏာ-ပရိဗ္ဗယေ-ဟု-ဆာ ဆဲ-ခြောက်အသံပြုသော အာဘိုးရိကျွန်ဖြင့်၊ ဝိ-ဟ-ပါ-တော-ဆွမ်းကို၊ ဒိယျတိ-လျှောအပ်၏။ အာ-ထ-ပ-ဆ-ဟ-ထိ-နော-ကမ္ပ-ကေ-ဒိ-ဝ-သံ-ဟာ-ဒေ-သ-ဒ္ဓ-ကော ဘိက္ခု-ကိုတပါးသောရဟန်းသည်၊ တ-ဿ-ဆိုသိရိမာ၏ ဂေ-ဟေ-အိမ်ဌ-ဒ္ဓ-ကို အဋ္ဌသလာကဘတ္တံ-ရှစ်ပါးသောသလာကဘတ်ကို၊ ဘုဥ္ဇိတ္ဝာ-သုံးဆောင်၍၊ တိယောဇနမဗ္ဗ-ကော-သုံးယူဇနာ၏အဝေး၌ ဒေ-ဝ-ဒိဟာ-ရံ-တ-ဒုဿ-ကျောင်းသို့၊ အဂ-မာ-သိ-သွား-လေ၏။ ဒေ-ဝ-ဆိုအခါ-ဌ-ဒ္ဓ-သောယံ-ဤနေ့ချမ်း-အခါ-ဌ-ထေ-ရ-ပဋ္ဌာ-နေ-မ-ယေ-ရ-တို့အား-ဆ-ည်း-ကပ်-ရာ-အ-ရပ်-ဌ-နိ-သိန်း-ထိုင်-နေ-သော၊ နံ-ထိုရဟန်းကို၊ အာ-ဝု-သော-ငါ့-ရှင်၊ ကဟံ-အာ-ဝ-ယ်-အ-ဝေ-ဌ-ဘိက္ခုံ-ဆွမ်း-ကို၊ ဂ-ဟေ-တ္ဝာ-ခံ-သူ၍၊ ဋ္ဌ-ဟေ-ဤ-အ-ဝေ-ယ်-သို့၊ အာ-ဝ-တော-လာ-ရောက်သည်၊ အ-သိ-ဖြစ်-သ-နည်း-ဟု-ဆို-ကြ-ကုန်-ရာ-ရှိ-ပ-ဝ-ယ်-ကို၊ ပုစ္ဆိ-သုံးမေးကုန်၏။ ဘ-ဌ-ဟု-အ-ရှင်ဘုရားတို့၊ မေ-မ-ယာ-အ-ကျွန်ပ်-သည်၊ သိ-ရိ-မာ-ယ-သိ-ရိ-မာ-၏ အ-ဋ္ဌ-ကဘ-ဋ္ဌံ-အ-ဋ္ဌ-ကဘ-ဘ-ကို၊ ဘုဥ္ဇိ-သုံ-ဆောင်-စား-သော-ကာ-ခဲ-၏-ဟု-တိ-ဤ-ဟု-ဆို-ကြ-ကုန်-ရာ-ရှိ-ပ-ဝ-ယ်-ကို၊ ဒေ-ဝ-ဒ-ဟ-ထ-ဝ-ယ်-ကို-ကြ-ကုန်-ရာ-ရှိ-ပ-ဝ-ယ်-ကို၊ ကတ္ဝာ-ပြု၍ ဒေ-တိ-ပေ-သ-လူ-ပါ-၏-လော၊ ဟု-တိ-ဤ-ဟု-ဆို-ကြ-ကုန်-ရာ-ရှိ-ပ-ဝ-ယ်-ကို၊ ပုစ္ဆိ-သုံးမေးကုန်၏။ တ-ဿ-ဆိုသိရိမာ-၏ ဘ-ဋ္ဌံ-လျှောအပ်-သော-ဆွမ်း-ကို၊ ဝ-ဏ္ဏ-တုံ-ပြီ-းမွမ်း-ပြော-ပ-ခြင်း-ဌ-ဟု-နေ-သ-ကဲ့-သ-ဟ-တ-တ်-နိ-ပ်-အ-တိ-ပ-ဏ-တိ-တံ-အ-လွန်-ကော-င်း-မြတ်-သ-ည်-ကို၊ ကတ္ဝာ-ပြု၍ ဒေ-တိ-ပေ-သ-လူ-၏။ ဂေ-ကေ-နု-တ-ပါ-း-သော-ရ-ဟ-နိ-း-သ-ည်၊ လ-ဒ္ဓ-ရ-အ-ပ်-သော-ဆွ-မ်း-ကို၊ တိ-ဏ္ဏ-မ္ပိ-သုံ-ပါ-း-ကု-နိ-သော-ရ-ဟ-နိ-း-တို့-အား-လ-ည်-း-ကော-င်-း-စ-တု-န္နမ္ပိ-လေ-း-ပါ-း-ကု-နိ-သော-ရ-ဟ-နိ-း-တို့-အား-လ-ည်-း-ကော-င်-း-။ ပ-ဟ-ဟာ-တိ-ပေ-း-လ-ာ-က်-၏-။ ဤ-ဟု-ဤ-ဤ-ဟု-ဆို-ကြ-ကုန်-ရာ-ရှိ-ပ-ဝ-ယ်-ကို-ကတ္ဝာ-ပြု-၍ ဒေ-တိ-ပေ-သ-လူ-ပါ-၏-။ ဂေ-ကေ-နု-တ-ပါ-း-သော-ရ-ဟ-နိ-း-သ-ည်-၊ လ-ဒ္ဓ-ရ-အ-ပ်-သော-ဆွ-မ်း-ကို-၊ တိ-ဏ္ဏ-မ္ပိ-သုံ-ပါ-း-ကု-နိ-သော-ရ-ဟ-နိ-း-တို့-အား-လ-ည်-း-ကော-င်-း-၊

ကပ်လျှောအပ်သောဆွမ်းထက်လည်း၊ တသောသိရိမာယမ်းထိုသိရိမာအား၊ ဒသမနေ့မနက်ဖြင်ခုခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဥတ္တရိတရုံးလွန်ဖြတ်စွာ၏ဟိယုတ္တံ-ထိုစကားသင့်စွ၊ သာဓုတ္ထိုးထိုသိရိမာ အမရှိသောမိန်းမသည်၊ ဝေရူပါစ ဝေရူပါစ၊-ဤသို့သဘောရှိသည် ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊-ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ဤသို့၊ တ သ္သ၊-ထိုသိရိမာ၏၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်တို့ကို၊ ကထေသိ၊-ပြောကြားလျှောက်ထား၏။ ။

အထူးထိုအခါ၌ကောဟပါးသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ တသ္သ၊-ထိုသိရိမာ၏၊ ဂုဏကထံ၊-ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်စပ်သောစကားကို၊ သုတ္တွာ-ကြား၍၊ အဒိသ္သ ဝိ၊-မမြင်ပါပြီးသော်လည်း၊ သဂဇနေနေ ဝ၊-ကြားရုံမျှဖြင့် သာသျှင်ကိုယ်နေဟံ၊-ချစ်ကို့ကိုမြတ်နိုးခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊-ဖြစ်စေ၍၊ ယာ၊-ငါသည်၊ တဿ၊-ထိုအရပ်သို့၊ ဂတ္တိုဝ၊-သွားလတ္တံ ဝ ကိုပ်ခန့်ခြင်ခြင်း ဌာ၊-ဝန့်တိ၊-ဆောင်၏၊ ရှုတိ၊-ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ အတ္ထနော၊-မိမိ၏၊ ဝသဏ္ဌာ-ဝါစဉ်ကို၊ ကထေတွာ၊-ပြောကြား၍၊ တံ ဘိက္ခုံ၊-ထိုရဟန်းကို၊ ဒ္ဝိတိကံ၊-ထေရ်စဉ်ကို၊ ဝုဏ္ဏိတွာ၊-မေးမြန်း၍၊ အာဝုသော၊-ငါ့ရှင်ရေ၊ သ္သေ၊-နက်ဖန်၊ ဟသ္ဒိ ဂေဟေ၊-ထိုသိရိမာ၏အိမ်၌၊ တ္တံ၊-ငါ့ရှင်သည်၊ သံဃတ္ထေရော၊-သံဃထေရ်သည်၊ ဟုတွာ၊-ဖြစ်၍၊ အဌကဘတ္တံ၊-အဌကဘတ်ဆွမ်းကို၊ လဘိဿတိ၊-ရလိမ့်တကား။ ရှုတိ ဝ စ ၊-ဤသို့သောစကားကို၊ သုတ္တွာ၊-ကြား၍၊ တံ ခဏာ ဥ ဝ ၊-ထိုကြားသော ခဏ၌ပင်လျှင်၊ ပဋ္ဌစိ ဝ ၊-သတိသက်နိုးကို၊ အာဒါယ ၊-ဝတ်ရုံလွယ်ယူ၍၊ ပဏ္ဏမန္တော ၊-မိမိနေရာကျောင်းခန်းဝါ၌ ဘဲ့ခွါခဲ့သည်ရှိသော်၊ ပါတောဝ ၊-ခုံနက်စောစောကပင်လျှင်။ အရုဏေ ၊-အရုဏ်သည်ဥဒိဆ္ဆန္တေ ၊-တက်သည်ရှိသော်၊ သလာဟတ္ထံ ၊-စောရေးတံပေးရာတင်းကုတ်သို့၊ ပရိသိတွာ ၊-ဝင်၍။ ဒ္ဝေ ဝေ ၊-ဒ္ဝေ ဝ ၊-ဟူ၏ ဝ ၊-ဟု ဆိုသည်ရှိသော်၊ သံဃတ္ထေရော ၊-သံဃထေရ်သည်၊ ဟုတွာ ၊-ဖြစ်၍၊ တ သ္သ ၊-ထိုသိရိမာ၏ ဂေဟေ ၊-အိမ်၌၊ အဌကဘတ္တံ ၊-အဌကဘတ်ဆွမ်းကို၊ လဘိ ၊-ရ၏။ ။ ယော ယာ ဒိ သော ၊-အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ သော ပနာ ဘိက္ခု ၊-ထိုရဟန်းသည်ကား၊ ဟိ ယျော ၊-ယမနှုန်းကား၊ ဘုဇ္ဇိတွာ ၊-စားပြီး၍၊ ပဏ္ဏမိ ဘဲ့ခဲ့၏၊ တ သ္သ ၊-ထိုရဟန်း၏၊ ဂတ ဝ ၊-ယခင်ကမေ ဝ ၊-ကမ်းခဲ့သော အခါ၌ပင်လျှင်၊ အာသ ၊-ထိုသိရိမာ၏၊ သရီရေ ၊-ကိုယ်ခန္ဓာ ရောဂေါ ၊-ရောဂါ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ၊-ဖြစ်၏၊ ဘသ္မာ ၊-ထိုကြောင့် ဘာ ဝ ရ ၊-ဘာနှင့်ဟိုယ်ခန္ဓာ ဆင်ယင်သော တန်းဆာတို့ကို၊ ဩမုဉ္စိတွာ ၊-ချွတ်၍၊ နိပ္ပဇ္ဇိ ၊-လျောင်း၏၊ ဣတိ ၊-ဤ ဟု ၊-ထို ဣတိ ၊-ဤ ဟု ၊-ထို အခါ၌။ အာသ ၊-ထိုသိရိမာ၏၊ ဒါသိယော ၊-ကျွန်မတို့သည်၊ အဌကဘတ္တံ ၊-အဌကဘတ်ကို၊ လဘိတုံ ၊-ရခြင်းငှါ၊ အာဂ ၊-တ ၊-လာ

ကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသွားမြင်၍ အာရောစေသုံးပြောကြားကုန်၏။ သားထိုသိရိမာသည်၊ သဟာယွားမိမိလက်ဖြင့်၊ ပင်လွှားသပိတ်တို့ကို၊ ဂဟေတုံဝါ။ ကိုင်ယူခြင်းငါလည်းကောင်း၊ နိသိဒါပေတုံဝါ။ မိမိကုလိုတိုင်နေရာ၌ခြင်းငါလည်းကောင်း၊ အယဉ်ကျေးနှိမ်မထတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဒါသိပ္ပေါ၊ ကျွန်မတို့ကို၊ အမ္မာ၊ အိုအမိတို့၊ ပင်လွှားသပိတ်တို့ကို၊ ဂဟေတွား၊ မယူ၍။ အဲယော၊ အာရုဏ်ကောင်းတို့ကို၊ နိသိဒါပေတွား၊ ထိုင်နေစေ၍။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ ပါယေတွား၊ သောက်စေ၍၊ ခဇ္ဇကံ၊ ခဲဘွယ်ကို၊ ဒတွား၊ လှူ၍။ ဘတ္တဝေလာယ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးဆုံသော အားချိန်ကာလ၌။ ပင်လွှား သပိတ်ဘို့ကို၊ ပူရေတွား၊ ပြည့်စေ၍၊ ဒေထ၊ လှူလိုက် ကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်း၏။ တာ၊ ထိုကျွန်မတို့သည်၊ အယျာ၊ ရှင်မ၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဝန်ခံ၍၊ သိက္ခာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပရိသေတွား၊ အိမ်တွင်းသို့ပင့်ကုန်၍။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ ပါယေတွား၊ သောက်စေ၍ ခဇ္ဇကံ၊ ခဲဘွယ်ကို၊ ဒတွား၊ ပေးလှူ၍။ ဘတ္တဝေလာယ၊ ဆွမ်းစား ချိန်ကာလ၌။ ပင်လွှား သပိတ်ဘို့ကို၊ ဘတ္တသ၊ ဆွမ်းဖြင့်။ ပူရေတွား၊ ပြည့်စေ၍။ တ သား၊ ထိုသိရိ မာ ဒါ။ ။ ။

ကိုးလသောအခါ၊ သိရိမာ၏ချစ်ကြိုက်သောကိုးလသားသည်၊ သမုဒ္ဒါစရိုက်လွှမ်းမိုးခြင်းမရှိ။ သောအဆိုရဟန်းသည်၊ အညာကိုအကြောင်း အကျိုးမှန်းမသိသည်၊ ဟုဘွားဖြစ်၍ ကတ္တားဆွမ်းကို၊ ကျွန်ုပ်ဘုံစားခြင်းငှါ၊ အသင်္ဂြာနေ့၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တံသပိတ်ကို၊ အာဒါယမယူ၍၊ ဝိဟာရံကျောင်းသို့ ဂတ်ကွာသွား၍၊ ပတ္တံသပိတ်ကို၊ ဝိဝေကသပိတ်ဖုံး၍ ကေမနေ့ သင့်တင့်ရာအရပ်၌၊ ဌားပဘွားထား၍၊ စိဝရကဏ္ဍံသက်နှံးနှားကို၊ ပတ္ထရိတွားဖြန့်၍၊ နှုပ္ပဋ္ဌေအိပ်၏။ အထူးထိုအခါ၌ နံ့ဆိုရဟန်းကို၊ ကေသတားယောက်ားသော၊ သဟာယကောင်ကောင်ဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုရဟန်းသည်၊ ယာစေနေ့ဝိုင်ဘောင်းပန်ပါသော်လည်း၊ ဘောဇဝတ်ဆွမ်းစားဝိုဏ်သောငှါ၊ နာသက္ခိမတတ်နိုင်၊ သောဆိုရဟန်းသည်၊ ဆိန္ဒဘာဇ္ဇောပြတ်သောဆွမ်းအာဟာရရှိသည်၊ အဟောသိဖြစ်ပြီ။ ။

ကိုးဝိဝသမေဝ၊ ထိုနေ့၌ ဝင်ရှင်၊ သာယန္ဟသမယော၊ ညချမ်းအခါ၌ သိရိမာ၊ သိရိမာသည်၊ ကာလမကာသိ၊ သေလွန်ခဲ့၏။ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်၊ သဒ္ဓေ၊ ပြတ်စွာဘုရား၏ သန္တိကဏ်အထံတော်သို့ ဘဏ္ဍာ ပြတ်စွာဘုရား၊ ဇိဝက သမီး ဇိဝကမှ၊ ကနိဋ္ဌဘာဂိနေ၊ နှစ်မငယ်ဖြစ်သော၊ သိရိမာ၊ သိရိမာသည်၊ ကာလမကာသိ၊ သေလွန်ခဲ့၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ သာသနံ၊ သာဘင်းစကားကို၊ ပေသေသိ၊ လျှောက်ကြားစေ၏။ သဒ္ဓေ၊ ပြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္ဝာ၊ ကြားတော်မူ၍၊ သိရိမာ၏ယဉ်၊ သိရိမာ အား၊ ဗျာပနကိစ္စံ၊ ဗျာပနကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အာမကသုသာနေ၊ သွေ့ခြောက်စေရာသုသာန်၌၊ တံ၊ ထိုသိရိမာ၏အလောင်းကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်စောင့်ရှောက်သည်ရှိသော်၊ ကာကာဒယော၊ ကျီးအစရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ နခါဒန္တိ၊ မခဲမစားကုန်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ နှုပ္ပဋ္ဌော ပေတွား၊ အိပ်စေ၍ ရက္ခာပေသ၊ စောင့်ရှောက်စေကုန်းလော။ ဇာတိ၊ ဤသို့ ရညော၊ မင်းကြီး၏ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို၊ သုတ္ဝာ၊ ကြားတော်မူ၍။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ တာသေ၊ ထိုဘုရား၏ခြေမိန့်တော်မူတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ပဋိပါဒေယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ တယောဒိဝသာ၊ သုံးရက်တို့သည်၊ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန်၏။ စတုတ္ထေ ဒိဝသေ၊ လေးရက်မြောက်သောနေ့၌ သရီရံ၊ ရိုယ်သည်ဗဟု၊ မယမိ၊ ရှားပါးရောင်ကြွ၏။ နဝဟိ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ဝဏ္ဏမုခေဟိ၊ အမျာဝတို့မှ၊ ဝုဋ္ဌ၊ ဝကား၊ ထိုးလောက်တို့သည်၊ ပ္ပဿရိ၊ သုမယိ စီးကုန်၏။ သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်၊ ဘိန္နသာလိဘဏ္ဍော၊ ခွဲပြီးသောသလေးထမင်းအိုးကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊

ဝေဟာရကွေးမြေအိမ်ကိုစောင့်ရှောက်ကုန်သော၊ ဒါရကေးသူငယ်တို့ကို၊ ဌားပေတွေ့ချန်လှပ်၍၊သိရိမာယာ၊ဆိုရိမာကို၊ဒသနတ်ကြီး၏ရှခြင်းအကျိုး ၅၂၊အာနာဂဆွတ်နှာခေါ်မလိုက်မနာကုန်သောသူတို့အား၊အဋ္ဌကဟာဝပတောမှ ရှင်သပြာစီးသော၊ ဒဏ္ဍာမှဒဏ်သည်၊ ဟာဝတုမြစ်စေ၊ဟူတိုးဤသို့၊ နဂရေးမြည်၌၊ဘေရိမ်စည်ကို၊ စရာပေသိမ်းသည်စေ၏၊သတ္တုသန့်ကဉ္စာ ဘုရားအထံတော်သို့လည်း၊ ဗုဒ္ဓပမ္ပခေါ်ဘုရားအရှေ့ရှိသော၊ သံဃာ သံဃာတော်သည်၊ သိရိမာယာ၊ဆိုရိမာကို၊ဒသနတ်ကြီး၏ရှခြင်းအကျိုး ၅၂၊အာဂဆွတုမ်းကြွတော်မူပါ။ ဟူတိုးဤသို့၊ ပေသေသိကိုရေမင့်လျှောက် စေသတတ်။ သတ္တုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ဘိက္ခုနံ့ရေဟန်းတို့အား၊ သိရိ မာယာ၊ဆိုရိမာကို၊ ဒသနတ်ကြီး၏ရှခြင်း၌၊ဂဝိသာမမသွားကြကုန်အုံ့ ဟူတိုးဤသို့၊ အာရောစာပေသိမ်းကြားစေ၏။ ။

သောဝိဒဟရဘိက္ခု၊ထိုပဋ္ဌင်းပေါ် သည်လည်း၊ စတ္တာရောဒိဝေသ လေးရက်တို့ပတ်လုံး၊ ကသိဏ်စီးတရုံတယောက်သောသူ၏၊ ဝစနံ့ဟကား ကို၊အာဂဟေတွေ့မနာယူမူ၍၊ ဆိန္နဘဏ္ဍောဝေ့ဆွမ်းအာဟာရကို ဖြတ် လျက်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗိန္ဒိအိပ်ရ၏၊ပတ္တေ့သဝိတ်၌ကြာတ်ဆွမ်းသည်ပူတိုက်ခံ ပမ်သိုးသည်၊ ဓာတ်ပါ၊ဖြစ်သော်လည်း၊ နဥ္ဇဟိ၊မထပြု၊ပတ္တေ့သဝိတ် ၌၊မလမ်ပြ၊အာညစ်အကြေး သည်လည်း၊ ဥဒ္ဓဟိ၊ထ၏၊ အထူးထိုအခါ၌ သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းကို၊ သဟာယကေနု၊အာဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနှာ၊ရဟန်းသည်၊ ဥပသက်မိတွေ့၊ချဉ်းကပ်၍၊ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်၊ သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိရိမာယာ၊သိရိမာကို၊ ဒသနတ်ကြီး၏ရှခြင်း အကျိုး၌၊ဂ၁ဆွတ်ကြွတော်မူ၏။ ဟူတိ၊ဤသို့၊ ဝ၁ဗမာနေ၊ဆိုအပ်သည် ရှိသော်၊တထာဆာတ ဘဏ္ဍောဝိ၊ထိုသို့သာလောင်သော ဆွမ်းအာဟာ ရရှိလျက်လည်း၊သိရိမာတိ၊ဆိုရိမာဟူ၍၊ ဝ၁ဗ္ဗယေဝ၊ ဆိုအင်စဉ်သာ လျှင်၊ သဟသာ၊အဆောတလျှင်၊ ဥဒ္ဓဟိတွေ့ဃထ၍။ သိရိမ်ဃိရိမာကို၊ ဒဋ္ဌုံ၊ရှခြင်းငှါ၊ သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဂ၁ဆွတ်ကြွတော်မူ၏၊တွံပိ၊ ငါ့ရှင်သည်လည်း၊ ဂဝိသသိ၊လိုက်အုံ့လော၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏိ၊မေး၏၊ အာမဂဝိသာမိ၊ကြောင်လိုက်ပါအုံ့၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊ဝတွေ့ဆို၍၊ဘုတ်ဆွမ်း ကို၊ခဲ့ဇုတွေ့ဆွန့်၍၊ပတ္တေ့ဆသိတ်ကို၊ ဝေ၀ိတွေ့ဆေးကြော၍၊ထပိကာ ယာ၊အိတ်၌ယူကျိ၀ိတွေ့ဆည့်၍၊ဘိက္ခု၊သံဃနေ့ဟန်းအပေါင်းနှင့်၊သင်္ဃ ဘဏ္ဍာ၊အဂမာသိ၊လိုက်သွားလေ၏။သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဘိက္ခု၊ သံဃာပရိ၀ုတောမ၊ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်၊ဇေကပသေ၊တာဘက်နံပါး၌၊

အဋ္ဌာသိမ္ဘုရင်တော်မှ၏။ ဘိက္ခုနီသံဃာပါ။ ဗုဒ္ဓဟန်းမ အပေါင်းသည် လည်းကောင်း၊ ရာဇပရိသာပါ။ မင်းပရိသတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥပါသကာ ပရိသာပါ။ သီတင်းသည် ယောကျ်ား ပရိသတ်တို့သည် လည်း ကောင်း၊ ဥပါသိကာ ပရိသာပါ။ သီတင်းသည်မိန်းမ ပရိသတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကေနုပသေသနေ။ စာဘက်သောနံပါးဖြင့်၊ အင်္ဂုံသုတည် ကုန်၏။ ✓

သင်္ဃာ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇာနံ့မင်းကြီးကို၊ ဟောရေ။ ဖြတ် သောမင်းကြီး၊ သော။ ဤသည်ကား၊ ကာ။ အာဘယ်သူ။ ပနည်း။ ဖွဲ့တိ။ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏား။ မေး။ တော်ရှု၏။ ဘဏ္ဍာ။ ဖြတ်စွာဘုရား။ ဓိ ဝကသ။ ဓိ ဝက၏ ကနိ ဗ္ဗ ဘဂိ ဒ်။ ဗုဒ္ဓမင်းပြစ်သော၊ သိရိမာနှာမ။ သိရိမာမည်၏။ ဖွဲ့တိ။ ဤသို့ အဝေါ ဝ။ လျှောက်၏။ သော။ ဤမှုမှုခြောင်သော အကောင်ဝမ်သည်။ သိရိမာ။ သိရိမာပင်လော၊ ဖွဲ့တိ။ ဤသို့။ ပုဏ္ဏား။ မေး၏ ဘဏ္ဍာ။ ဖြတ်စွာဘုရား။ အာမ။ အကယ်စင်စစ်ရှိ၍ပါ၏။ ဘေနဟိ။ ထိုသို့တပြီးကား၊ သဟသ်။ တထော ဝ် သောအသပြာကို၊ ဒတ္တွာ။ ပေး၍၊ သိရိမံ။ သိရိမာကို၊ ဂဏ္ဍာ။ ယူကြစေ ကုန်၊ ဖွဲ့ဘိ။ ဤသို့ နဂရေ။ ပြည်၌၊ ဘေရိ။ စည်ကို၊ စရာပေဟိ။ လည်စေ လော၊ ဖွဲ့တိ။ ဤသို့ အဝေါ ဝ။ မိန့်တော်မှ၏။ ရာဇာ။ မင်းကြီးသည်၊ တထာ။ ဘုရားကိုယ်တော် မိန့်တော်မှတိုင်း၊ ကာရေသိ။ ပြုစေ၏။ ဥကောဝိ။ တ ယောက်သောသူမျှလည်း၊ ဟန္တွာ ဝါ။ ဟံ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဟုန္တွာ ဝါ။ ဟုံ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာဝဒေ။ ဆုံးမ။ ခ်ေ။ ဟု။ မမည်သည်၊ နာဟောသိ။ မဖြစ်။ ရာဇာ။ မင်းကြီးသည်၊ ဘဂ္ဂ။ ဖြတ်စွာဘုရား။ နဂဏ္ဍန်။ မယူပါ ကုန်၊ ဖွဲ့တိ။ ဤသို့ ။ သင်္ဃ။ ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသိ။ ကြားလျှောက် ၏။ မဟာရာဇာ။ မင်းဖြတ်၊ ဘေနဟိ။ ထိုသို့တပြီးကား။ အ ဗ္ဗ ံ။ အာ ကိုး ကို၊ ဩ ဟာ။ ပယိ။ ယူတော်လျှောစေလော။ ဖွဲ့တိ။ ဤသို့ အဝေါ ဝ။ မိန့်တော်မှ၏။ ရာဇာ။ မင်းကြီးသည်၊ ပဠ္ဌသတာနိ။ အသပြာငါးရာ တို့ကို၊ ဒတ္တွာ။ ပေး၍၊ သိရိမာ။ သိရိမာကို၊ ဂဏ္ဍာ။ ယူစေကုန်သတည်း။ ဖွဲ့တိ။ ဤသို့ ဘေရိ။ စည်ကို၊ စရာပေတ္တွာ။ ဃသည်စေ၍၊ ကိဠိ။ ကိုးစဉ်းမျှ၊ ဂဏ္ဍနက်။ ကင်ခံ့သော သူကို၊ အဒိသွာ။ မမြင်သောကြောင့်၊ အ ဗုဏ္ဍယ ် သတာနိ။ နှစ်ရာငါး ဆယ်သော အသပြားတို့ကို၊ ဒွေသတာနိ။ အသပြာနှစ်ရာတို့ကို၊ သတံ။ အသပြာတရာကို၊ ပညာသံ။ အသပြာငါးဆယ်ကို၊ ပဠ္ဌ ဝိ သတိ။ နှစ်ဆဲ့ငါး အသပြာတို့ကို၊ ဝိ သတိ ဂဟာ ပ ။ ထား။ အသပြာနှစ်ဆယ်တို့ကို၊ ဒသ ဂဟာ ပ ။ ထား။ ဆယ်သပြာတို့ကို၊ ပဠ္ဌ ဂဟာ ပ ။ ထော။ ငါးသပြာတို့ကို၊ ဧကံ ဂဟာ

ပဏ်းစာသပြောကို၊ အဆုံးအသပြောဝက်ကို၊ ပါဒ်စာမတ်ကို၊ မာသက်ပ
ရဝဲကို၊ ကိုယ်ကနိုက်ပတချင်ရှေးကို၊ ဒတ္တာပေးမ၊ သိရိမ်ပ-သိရိမာကို၊
ဂဏ္ဍန္တုပယူစေကုန်လော၊ ဇာတိမျှသို့၊ ဘောဂိုစည်ကို၊ စရာပေတွေ့သည်
စေ၊ မ ခေါ်ခဲ့အာ့ချည်းနှီးမပေးဘဲသည်။ ဂဏ္ဍန္တုပယူစေကုန်သတည်း။
ဇာတိမျှသို့၊ ဘောဂိုစည်ကို၊ စရာပေသိုလည်စေ၊ ကတထောပိုးထိုသို့ပင်
လည်စေသော်လည်း။ ဟန့်ခဲ့ဟပ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဟုန့်ခဲ့ဟုတ်ဟူ၍
လည်းကောင်း၊ အဝဏ္ဏောနာမ၊ မဆိုသော်သူ မည်သည်။ နာဟောသိုရှိ
သည်မဖြစ်၊ ရာဇာမင်းကြီးသည်၊ ဘန္တေမှင်ပင်ဘုရား၊ မ ခေါ်ခဲ့အာ့ချည်း
နှီးမပေးရဘဲလည်း၊ ဂဏ္ဍန္တောပယူလိုသောသူသည်။ နတ္ထိမရှိပါ။ ဇာတိ
ဤသို့၊ အာဟာပေလျှောက်ထားဏ၊ သဏ္ဌာန်ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ
ရဟန်းတို့၊ မဟာဇနသားရှုမျှားအားပေါင်းသည်၊ ပိယံကျစ်ခြင်းနှီးဆင်သော
မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို၊ တုမ္ဟေ ဆောင်ချစ်သားတို့သည်၊ ပသဿထမ္ဘကြည့်
ကုန်လော၊ ဇာမသို့ ယေဝနဂေ ဤရာဇာပြိတ်ပြသ်ခ်ပင်ကျင်၊ ဇာမံ ဤမာတုဂါ
မကို၊ ပဇ္ဇေ ရှေးကာလခ်၊ သံဟာသံ၊ အာသပြောတထောင်ကို၊ ဒတ္တာ
ပေး၍၊ ဂေဟဒိဝသံ၊ ဟာနေ့မှု၊ လဘိ သုမ၊ ကုန်ဏ၊ ဇာတိနိ၊ ယသုအာခါ၌ကား၊
မ ခေါ်ခဲ့အာ့ချည်းနှီးလည်း၊ ဂဏ္ဍန္တောကိုင်ဆုံသော သူသည်။ နတ္ထိမရှိ၊
ဒေ ရှုပ်ဤသို့ သဘောရှိသော၊ နာ ရှုပ်နာ ရှုပ်မှသာဖြစ်သော၊ ခယ
ဝယပဋ္ဌံ ကုန်ခြင်း ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်သော၊ အာဟာရိ မေပြီ
ဆောင်အပ်ကုန်သော၊ အလက်ဘာရေပြီ တန်းဆာတို့ဖြင့်၊ ဝိစိတ္တ ကတံ
အထူးထူးအပြားပြားဆန်းကြယ်စွာ ပြုအပ်သော၊ နဝန္ဓံ ကိုးပါးကုန်သော
ဝဏ္ဏ ရခါနှုံ ဗွါရပ ဆိုအပ်သော ဒေ မာဝတို့၏ ဝသေနအစွယ်အားဖြင့်
အာရဘူ ဘံ ဆိုင်းအမာ သဘွယ်ဖြစ်သော၊ တိယိ ဒ္ဒိသတေ ပါ ဆုံးရာ
သောအရိုးတို့ဖြင့်၊ သရသိတံ ဆောက်အပ်သော၊ နိစ္စာ ဝုဏ်းအမြဲကျင်
နာဘတ်သော သဘောရှိသော၊ ကေ ဝလံ အကယ်စင်စစ်၊ ဗာလ ဟာ
ဇနေ နမိုက်မဲစွာသော လူမျှားအားပေါင်းသည်၊ ဗဟု ဝေ မျှားသော အပြား
အားဖြင့်၊ ဃံ ကပ္ပိ တ ဟာ ယ ကြီးအောက်မေ့အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
ဗဟု သက်ပ်ပ် မျှားသော အကြီးအစည်ရှိသော၊ အဝ ဝံ ပြုသော သဘော
ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏ ဘာ ဝံ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းဘောကို၊ ပသဿ ထမ္ဘ ကုန်လော၊ ဇာတိ
ဇာမံ အတွက်ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒ သော ဇနေ ပြတော်မူလိုသော ဘုရား
ဖြတ်သည်။ ပသဿ ဗိတ္ထ ကတံ ဗိမ္ဗ (လ)ယ သနတ္ထိ ရုဝံ ဒ္ဒိတိ ပ သ ဗိတ္ထ
ကတံ ဗိမ္ဗ (လ)ယ သနတ္ထိ ရုဝံ ဒ္ဒိတိ ဟု သော၊ ဂါထံ ဂါထ ကို၊ အာဟာ

ပေးတော်မူပြီ။ (၂)။ စိတ္တကတံ၊ အာဝတ် တန်းဆာဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာပြု အပ်သော။ ဗိမ္မ ဃရအပ်သော အရုပ်နှင့် တူစွာထသော (သမုဿိတံ၊ ဆောံ အပ်သော)။ အာတုရံ၊ ကျင်နာတတ်သော၊ ဗဟုသက်ပွန်းမျှားစွားသော သူ တို့သည် ကြီစည်အပ်သော (အရုကာယံ၊ ကိုးပေါက်နွါရ အမာဝ၀ိုသော ကိုယ်ကို)ပသမ္ဘပါလော၊ ယသမ္ဘောကြင်ကိုယ်၏ ရုဝံပြတ်၊ အမြင်အရည် တည်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိမရိတကာဝေ (၂)။

ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌ (သိရိမာယ ဃသိရိ မာ၌)ပုဗ္ဗိဗဇ္ဇမိ ဗုဒ္ဓမိ ဗုဒ္ဓ၏ ရှေ့ကပြုပြီးသော ဘိက္ခု ရဟန်းသည်၊ ဝိဝ၀ တ ဆန္ဒရာဂေါ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်း ရာဂကင်းသည်၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍ ဝိပသနံ၊ မိပသနာကို (ဝ၀ေတွာ၊ ပွါးစေ၍) အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် သို့ (ပါပုဏိ)ရောက်လေ၏။ စတုရာသိတိယာပါ(ဟာသဟာ)သောနံ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား (ဝေ)ဗျာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (!) တနစသမယေ နုဆိုအခါ၌လည်း၊ သိရိမာ၊ ဒေ၀ကညာ၊ သိရိမာအမည်ရှိသော နတ်သမီး သည်၊ (အတ္တနော၊ မိမိ၏)၊ ဝိဘ၀သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို (ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်ပြီး၍)၊ အာဂတဒ္ဒါနံ၊ လာရာအခုင်ကို (ဩလောကေ)နှိုး ကြည့်မျှော်လတ်သည်ရှိသော်၊ ပုရိမတ္တဘာ၀ေ၊ ရှေးသောဘ၀(၏)၏ အဖြစ်၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏ (သရိရသမီ)ပမာကိုယ်ကောင်၏ အနီး၌ (ဘိက္ခု သံ)ဃပရိဝုတံ၊ ရဟန်းအားပါင်းတို့ဖြင့်ခြံရံလျက်၊ ဌိတံ၊ တည်တော်မူသော၊ ဘဂ၀န္တံ၊ ဘုရားမြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း (သန္ဓိပတိတံ၊ အညီအညွတ် ရှိ၀ေ)သော၊ မဟာ၀ေနကာယ ဗွဟေ ရှုမျှော်အပေါင်းကို လည်းကောင်း (ဒိသွာ၊ ဖြင်လတ်၍)(ပဗ္ဗဟိ ဒေ၀ကညာ သတေဟိ၊ ငါးရာသော နတ်သမီးတို့ဖြင့်) ပရိဝုတာ၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍ (ပဗ္ဗဟိ ဝုထသတေဟိ၊ ငါးရာသော ရထား တို့ဖြင့်) ဒိသမာ နကာယာ၊ ဆင်ရှားသော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍ (အာ၀ဇ္ဇေ၊ ပိမိ၊ နုရာနတ်ပြည်မှ လာလတ်၍) တတော၊ ထိုရထားမှ (သြရောဟိတွာ၊ ဆင်းသက်၍) (သပရိ၀ါရာ၊ အခြံအရံနှင့်တကွ) ဘဂ၀န္တံ၊ ဖြတ်စွဲးဘုရား ကို (ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍) (ကတဥ္ဇလိ၊ အပ်သောလက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍) (အဋ္ဌာ သိ၊ ရပ်၏)(တေနစ သမယေ နုဆိုအခါ၌လည်း) (အာယသ္မာ၊ ရှည်သောသက် တော်ရှိသော) ၀ဂီသော၊ ဝဂီသမထေရ(သည်) (ဘဂ၀တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား ၏) (အာ၀ိဒူရေ၊ အနီး၌ ဖြစ်တော်မူ(ရာ)ကုန်(ပြီ)) ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (သော၊ ထိုဝဂီသ မထေရ်သည်) ဘဂ၀န္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို (ဘဂ၀ါ၊ ဘုရား ဖြတ်) (ကော်ပဏ္ဍ၊

တရားသော ပြဿနာကို၊ ပုန္တိတုံးမေးခြင်းငါ၊ မံအာလျှန်ပ၏၊ ပဒုံဘားတိုး-ညာဏ်အားရှေးရှထင်၏၊ ဖုတိုးဤသို့၊ တော်ဝင်နံ့ဤစကားကို၊ ဒေဝေါစ-လျှောက်ထား၍၊ ဝဂိသ-စဂိသ၊ တံ-သင်အား၊ ပဒုံဘာတူ-ထင်စေလော ဖုတိုးဤသို့၊ ဘဂဝါဟုရှုးမြတ်သည်၊ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။ ။အာ-ယသ္မာဝဂိ-သော-အာရှင်ဝဂိ သသည်၊ သိရိမံ-သိရိမာ-အမည်ရှိသော၊ တံ-ဒေ-ဝဓိဘာရံ-ဆိုနှင့်သမီး ကို၊ (ယုတ္တာစ-(လ)-ဥပါဂမိတိ၊ ယုတ္တာစ-(လ)-ဥပါဂ-ပိဟု၍)-ပဒုံပုန္တိမေး၏။ (။ဘဒ္ဒေ-ကောင်းမြတ်သော အသင်ရှိသော၊ ဒေ-ဝ-တေ-နှတ်သမီ.။ တေ-သင်နှတ်သမီး၏၊ ရထေ-ရထား၌၊ ယုတ္တာ-ယှဉ်-အပ်ကုန်သော၊ ပရမ-အသက်တာ-နှင်းခွ၌ဖြစ်သော မြင်းတန်းဆာတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ အ-ဆသိ-ကောင်းကင်၌၊ အဝေ-မုခါ-အောက်သို့မျက်နှာမူသည်ဖြစ်၍၊ ဂမ-သွား-ကုန်သော၊ ဗလိ-ခွန်အား-ရှိကုန်သော၊ ဇ-ဝါ-ချွင်မြန်သော-အဟုန်နှင့် ပြည့်ရုံကုန်သော၊ ဟယာ-စ-မြင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ တော-သင်နှတ်သမီး၏၊ ကမ္မေန-ကံသည်၊ အာဘိန်ဓိတာ-ဘန်ဆင်းအပ်ကုန်သော၊ သာရထိ-စောဒိတာ-ဟယာ-ရထား-ထိန်းတို့သည် တိုက်တွန်း အပ်ကုန်သကဲ့သို့သော မြင်းရှိကုန်သော၊ ပဗ္ဗရထ-သတာ-စ-ငါးရာသော-ရထားတို့သည်လည်း၊ ကောင်း၊ တံ-သင်နှတ်သမီးသို့၊ အနေ-နာ-(လေ)-ကပ်ပတ်စွာ လိုက်ကုန်၏။ ။အလက်တာ-တန်းဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ သိ-ပ-ကွံ-ဆင်သည်၊ ဇောတိ-ဗုဒ-ဆီမီးကဲ့သို့၊ သြဘာ-သ-ယံ-သြဘာ သ-ယ-နှိ-ထွန်း-တ-ကပ်ပလျက်၊ ပါ-ဝ-ကော-ဗုဒ-မီးပုံကဲ့သို့၊ ဇ-လံ-ဇ-လ-နှိ-ပြောင်ပြောင်ထွန်းပလျက်၊ ရထ-ဝရော-မြတ်သော-ရထား၌၊ ဘိ-ဒ-တိ-ဆာ-ညှိ-ကာ-ပုရစာ-ရှု-မြတ်သော-အာ-ဆင်းကိုဆောင်သော၊ အ-နု-မ-ဒ-ဿ-နေ-မယုတ်မာသော-ရှာ-ဘွယ်ရှိသော၊ ဒေ-ဝ-တေ-နှတ်သမီး၊ တံ-သင်နှတ်-သမီးကို၊ (အ-ဟံ-ငါ-သည်၊ ပုန္တာ-မိ-မေး-မြန်း-ပေ-အုံ၊ တုံ-သင်နှတ်သမီး-သည်၊ ကသ္မာ-ကာ-ယာ-အာ-ဘာ-ယိ-နှတ်-ပြည့်ဖု၊ အ-နု-ဝ-ရံ-အာ-တူ-မ-ရှိ-လွန်-မြတ်သော ဘုရား-ရှင်သို့၊ ဥပါ-ဂ-မိ-နု-ဆည်း-ကပ်-လာ-တိ-သ-နည်း-။ ။)

✓တ-ဏ္ဍ-ထိ-ပုန္တာ-စ-ကား-၌၊ ယုတ္တာ-စ-တော-ပ-ရ-မ-အ-လက်-တာ-ဟ-ယာ-တိ ဣတော-ယုတ္တာ-စ-တော-ပ-ရ-မ-အ-လက်-တာ-ဟ-ယာ-ဟု-သော-၍-ပါ-ဋိ-၌၊ ဝ-စ-နု-ယောဇနာ-ဝိ-ဂြိုဟ်-ကို၊ ဒ-ဋ္ဌ-ဗ္ဗော-မှတ်အပ်၏။ ပ-ရ-မံ-အ-တိ-ဝိ-ယ-အာ-လွန်-လျှင်၊ ဝိ-သ-သ-တော-အာ-ထူး-အား-ဖြင့်၊ အ-လက်-တာ-တန်းဆာ-ဆင်-အပ်-ကုန်-သော-သူ-တို့-သည်၊ ဝါ-အာ-နုဝ-ည်း-ကား-ပ-ရ-မေ-ဟိ-ဥ-ဿ-မေ-ဟိ-မြတ်-ကုန်-သော၊ ဒိ-ဗ္ဗေ-ဟိ-နှတ်-ခ-ဖြစ်-ကုန်-သော၊ အ-ဿ-သာ-လက်-ရ-ဟိ-မြင်း-ခ-ဆင်-ယင်-ကုန်-သော-နှတ်-တန်း-ဆာ-

တို့ဖြင့်၊အလက်တာမဟုတ်နှင်းသာဆင်အပ်ကုန်သည်တို့တည်း။ ဝါဟုတုန်ည်း ကား၊ ပရမာအဂ္ဂါမြတ်ကုန်သော၊ သေဋ္ဌာအထူးသဖြင့်ပြီးမှပ်အပ်ကုန် သော၏ အာဇာနိယမဟုတ်အာဇာနိဖြစ်ကုန်သော(သဗ္ဗာလက်ခံရေတိမ်အားလုံးရုံ သော)ဘုန်းသာတို့ဖြင့်၊အလက်တာမဟုတ်နှင်းသာဆင်အပ်ကုန်သော၊ဟာယာ အာသသမဖြင်းတို့သည်၊ တောဘဝသင်နှတ်သမီ ၏ဂုဏ်ထူးရှုထားခြင်းယာ ဓိတာမဟုတ်ယှဉ်အပ်ကုန်သော၊ ဝါဟုတုန်ည်းကား၊ တေသင်၏ဂုဏ်ရှုထသမ ရှုထားအားလည်း၊ ယုတ္တာအနုဏ္ဏာဝိကာမဟုတ်လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ အညေ မည်သည်အချင်းချင်း၊ သဒိသတာယမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ယုတ္တာသံ သဠာမှီးနှောကုန်သော၊ဇာတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အကြွေးမဟုတ်။ စမ်းဆက်ချပြဦး။ ဤ၊ဤအရာ၌၊ပဌမအလက်တာတိယဟုမအလက်တာ ဟူ၍၊ ဝုရိမသို့ပဏ္ဍေ၊ရှေ့အဘွယောဇနာအတို့၌၊သန္ဓိ၊စပ်ခြင်းတည်းဟူ သောသန္ဓိကို၊အကတ္တာမပြုမူ၍၊ ဒဠ္ဍမ္ဘောမှတ်အပ်၏၊ဒုတိယသို့ပဏ္ဍ၊ ဒုတိယပဏ္ဍ၌၊ အာဝိဘတ္တိကနိုးဒ္ဒေသော၊ ပဌမာဝိဘတ်မရှိသဖြင့်ညွှန်းခြင်း ကို၊ ဒဠ္ဍမ္ဘောမှတ်အပ်၏၊အာဝေဟုခါတိ၊အာဝေဟုခါဟူသည်ကား၊ ဟော ဠာမုခါ၊အောက်သို့ရှေးရှုမျက်နှာမူလျက်၊ တေအာသသ၊ထိုမြင်းတို့သည်၊ တဒါ၊ထိုနှတ်ပြည့်မှဆင်းသောအခါ၌၊ ပကတိယာ၊ပြကတော့သဘော အားဖြင့်၊ဤဝေဝ၊ဤလူ.ဖြည့်၌သာလျှင်၊ယဒိဝိဋ္ဌတာ၊အားကယ်၍ကားတည် ကုန်၏၊ပနုဆိုသို့ပင်တည်ကုန်းသာ်လည်း၊ ဒေဝလောကတော၊နတ်ပြည် မှ၊သြားရာဘဝ်ထံသေနမ်းသက်ဆင်းသည်၏အစွမ်းအား ဖြင့်၊အဝေဟုခါ တိ၊အာ၊ဝေဟုခါဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ဆိုအပ်၏၊ အစသိဂမာတိ၊အစသိဂမာ ဟူသည်ကား၊ ဝေဟာသံ၊ကောင်းကင်သို့၊ ဂမာ၊သွားကုန်သော၊ဗလိတိ၊ ဗလိဟူသည်ကား၊ ဗလိနှောမှုန်အား၊ဗလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဇဝါတိ၊ ဇဝါဟူသည်ကား၊ ဇဝနကာ၊လျှင်သောအဟုန်ရှိကုန်သော၊ဗလဝ၊ကြီး ကြီး၊သော ဇွန်အား၊လည်းရှိကုန်၏၊ဝေဂဝ၊ကြီးစား၊လျှင်မြန်သော အဟုန် လည်းရှိကုန်၏၊ဇာတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အကြွေး၊အနက်တည်း။ ဒေ ဘိ နိမ္မိတာတိ၊အာဘိနိမ္မိတာဟူသည်ကား၊တဝ၊သင်၏ဂုဏ်ကမ္မေန၊ကောင်း မှုကံသည်၊ နိမ္မိတာ၊ဘာန်ဆင်းအပ်ကုန်သော၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြစ်စေအပ်ကုန် သော၊ဝါ၊ဟာနည်းကား၊ သိရိမာယ၊သိရိမာအမည်ရှိသော၊ဒေ၊ဝိတာယ၊ နတ်သမီး၏နိမ္မာနဂုတိဘာဝတော၊နိမ္မာနဂုဏ်နတ်ဘုံသူဖြစ်သောကြောင့်၊ သယံ၊မိမိ.ကိုယ်တိုင်၊နိမ္မိတာမေ၊ဘာန်ဆင်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဘိနိမ္မိတာတိ၊အာဘိနိမ္မိတာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်ပြီ။ ပဋ္ဌဂုဏာ

သတ္တာတိဆုံးပဝဲ-ပဌဝေထာသတာဟူသော၌ပုဒ်ကို၊ ဂါထာသုခတ္ထံ-ဂါထာ၌ ရှုတ်လွယ်စေခြင်းငှါ၊ ထကာရသမားဆေးကျမ်းရာ၏အားစိတ်ဖြစ်သော ရသသရ၏၊ ဒီဃဆွေ-ဒီဃသရကို လည်းကောင်း၊ လိင်ဝိပလ္လာသဆွေ-လိင်၏ဘောက်ပြန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကတ္တာ-ပြု၍ဂတ္တံ-ဆိုအပ်၏ဝိဘတ္တိ အလောပါဝါ-ပဌမာဝိဘတ် မကျေးသည်ကဲ့သို့ ရှုလည်း၊ ဒဠ္ဍဇ္ဇော-ဖုတ်အပ်၏၊ ပဌဝေထသတာနိ-ငါးရာကုန်သော ရထားတို့သည်၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အားထွေ-အနက်တည်း။ ၊အနေန္တိတံ သာရထိစောဒိတာဟယာတိ-အနေန္တိတံ သာရထိ စောဒိတာဟယာ ဟူသည်ကား၊ ဘဒ္ဒေ-ကောင်းမြတ်သော အဆင်းရှိသော၊ ဒေဝေ-နတ်သမီး၊ သာရထိဟု-ရထားထိန်းတို့သည်၊ စောဒိတာဝိယ-တိုက်တွန်းအပ်ကုန်သကဲ့သို့ ရထေသု-ရထားတို့၌ ဟုတ္တာ-ကအပ်ကုန်သော၊ ဣမေဟယာ-ဤမြင်းတို့သည်၊ တံ-သင်နတ်သမီးသို့၊ အနုဂန္ဓိတ္တာ-အစဉ်တစိုက်လိုက်ကုန်၏။သာရထိအစောဒိတာတိ-သာရထိအစောဒိတာဟူ၍ကေဝိအဋ္ဌိ ကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ပဌမန္တိ-ရှေ့တ်ကုန်၏။သာရထိဟု-ရထားထိန်းတို့သည်။အစောဒိတာ-ဝေ-မနှင့်မမောင်းဘဲသာလျှင်၊တံ-သင်နတ်သမီးသို့၊ အနုဂန္ဓိတ္တာ-အစဉ်လိုက်ကုန်၏။ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊အားထွေ-အနက်တည်း။ ၊သာရထိစောဒိတာ ဟယာတိ-သာရထိစောဒိတာ ဟယာဟူသော၊ ကေဝေ-ယောဝပဝဲ-တခုသောဝုဒ်ကိုပင်လျှင်၊ ဂါထာသုခတ္ထံ-ဂါထာ၌ ရှုတ်လွယ်းစခြင်းငှါ၊ ဒီဃံ-ဒီဃကို၊ ဂ. တွာ-ပြု၍ဂတ္တံ-ဆိုအပ်၏။သာရထိစောဒိတာဟယာ-ရထားထိန်းတို့သည်တိုက်တွန်းအပ်ကုန်သကဲ့သို့သော မြင်းရှိကုန်သော၊ ပဌမေ-ရထားတို့၌ကုန်သော ရထားတို့သည်၊ ဣတိ အယံ-ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ-ယောဇနာခြင်း တည်း။ ။

ဂ ။ သာတိဒ္ဓသိဘိ-သာတိဒ္ဓသိဟူသည်ကား၊ သာတွံ-ထိုသင်နတ်သမီးသည်၊ တိဒ္ဓသိ-တည်၏၊ ရထဝေတိ-ရထဝေဟူသည်ကား၊ ရထဗ္ဗာမေ-ဖြတ်သောရထား၌၊ အလက္ခိတာ-တိ-အလက်တာဟူသည်ကား၊ သမ္ဗိသကဒုဘာရေတိ-လှည်းအစီးခြောက်ဆယ်ဝန်ရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာလက်ာ-ရေတိ-နတ်ခွ၌ဖြစ်သော တန်းဆာတို့ဖြင့်၊ အလက်တသရိရာ-ဟုန်းဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ ဩဘာသယံ-လမိဝ-ဝေတိ-ပါဝ-ကောတိ-ဩဘာသယံ-လမိဝ-ဝေတိ-ပါဝ-ကောဟူသည်ကား၊ ဝေတိ-ဒီပံ-ဆီမီးသည်၊ ဩဘာသေန-ထွန်းလင်းတောက်ပလျက်၊ ပါဝ-ကော-ဆီးပုံကြီးသည်၊ ဝေန-တားပြောင်ပြောင်ထွန်းပလျက်၊ တိဒ္ဓတိ-ဝိယ-စာညသကဲ့သို့၊ တွံ-သင်နတ်ထွေး

သည်၊တိဠာဘိဟုတည်၏။သမန္တာဘဒ္ဒကဝန်းကျင်မှ၊ ဩဘာသေနှင့်ထွန်း လင်းနေလျက်၊ဇလနှင့်ယိုနဲ့ထိုနဲ့တောက်ပလျက်၊ဘိဠဒိသိဟုတည်၏။ဤတို့ ဤသို့ရှုတွေ့ဆိုကိုသည်၊ ဟောတိမဖြစ်၏။ဖောဘိတိဆုဒ်နှာမ်-ဖောတိဟူ သော ဤအမည်သည်၊ စန္ဒိမသူရိယနှင့်ဘွဲ့ တာရကရူပါနှုန်း လနေနှင့်တို့ တာရာ ကြယ်အားပါင်းဟို၏။ သာဓာရဏာနှာမ်-ဆက်ဆံသော အမည် တည်း၊ ဥ၁ခုစာရူဘိ-ဟရုစာရဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမရူပဝေါ-မြတ်သော အဆင်းအားချင်ကိုဆောင်သော၊သဗ္ဗဂ်သောဘဏ္ဍာအလုံးရုံသောအင်္ဂါ ကြီးပေါ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်သော၊ တတောဝေ-ထိုကြောင့်သာသျှင်ကြီးမှ ဒုတိယ မဒဿနေ အာလာမကဒဿနေ-မယုတ်မာသောရှုဘွယ်ရှိသော၊ ဒဿနီ ယော-ရှုဘွယ်ဘနန်းရှိသော၊ ပါသာဒိ-က-ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော၊ ဤတို့ အာယံ-ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇေ-ယခုအခါ ကသ္ဿနုကာယာ-ကသ္ဿနုကာယာ အနုဒိဝ-ရံ ဥပါဂမိ-

ပြီးတတ္တ။ ကိုယ်ကိုယ်ကို။ ကာမဂုဏ်ပတ္တာနုယမားဟုနိုင်ကုန်ရာတို့။ ကာမဂုဏ်ပတ္တာနုယမာဟုနိုင်ကုန်ရာဟူသည်ကား။ ကာမဂုဏ်တောဂေါ်ပါ။ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အသုံးအဆောင်ဘဏ္ဍာဖြင့်။ အဂ္ဂဘာဝံ။ ဖြတ်သောအဖြစ်သို့။ ပတ္တာနုံ။ ရောက်ကုန်သော။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီနုံ။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနုံ။ နတ်တို့၏။ ယံ ဒေဝကာယံ။ အကြင်နတ်ပြည်ကို။ ယသေနစ။ အားသျှအာရုံပရိသတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဘောဂါဒိဝသေနစ။ စည်းစိမ်ချမ်းသာအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အနုဘုရာတိ။ အာတုမရှိလွန်ကဲကုန်၏ဟူ၍။ ဝဒန္တိ။ ဆိုကုန်၏။ တထာ။ ထိုမှတပါး။ နိမ္မာယနိမ္မာယရမန္တိ ဒေဝတာတိ။ နိမ္မာယနိမ္မာယရမန္တိ ဒေဝတာဟူသည်ကား။ နိမ္မာနရတိ။ နိမ္မာနရတိဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝတာနတ်တို့သည်။ အတ္တနာ။ မိမိသည်။ ယထာရုစိ။ တေ။ အကြင်သို့အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကာမေ။ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ သယံ။ မိမိတို့သည်။ နိမ္မိနိတ္မာ။ နိမ္မိနိတ္မာ။ ဟာန်ဆင်းကုန်ဘန်ဆင်းကုန်၍။ ရမန္တိ။ မွေ့လျော်ပျော်ပါးကုန်၏။ ကိုယ်နှင့်။ ကစားမြူးထူးကုန်၏။ လင်္ဂနှာ။ ဆောင်တယ်စမ္ပယ်ကုန်လျက်။ အဘိမေ။ လွန်စွာမြတ်လျော်ကုန်၏။ တသ္မာ ကာယိတိ။ အာသ္မာကာယိဟူသည်ကား။ တသ္မာ နိမ္မာနရတိ ဒေဝနိုဟု ယာ။ ထိုနိမ္မာနရတိနတ်ပြည်မှ။ ကာမဂုဏ်နိ ဘိ။ ကာမဝတ္ထုနိဟူသည်ကား။ ကာမရူပဓာတု။ အလိုရှိအပ်သောအဆင်းကိုဆောင်တတ်သော။ ယတိန္ဓိ တရူပဓာတုနိ။ အလိုရှိတိုင်းသောအဆင်းသဏ္ဌာန်ကိုဆောင်တတ်သော။ ဂန္ဓဝါဂတာတိ။ ဂန္ဓဝါဂတာဟူသည်ကား။ ဂန္ဓဝဂ္ဂမဿိ မနုဿလောကေ။ ဤလူ့ပြည်၌။ ဝါ။ ဟာနည်းကား။ ဂန္ဓမိမဿိ မနုဿလောကံ။ ဤလူ့ပြည်သို့။ အာဂတာ။ လာရောက်ပါ၏။ ။

ဧကံ။ ဤသို့ဒေဝတာယနတ်သမီးသည်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ နိမ္မာနရတိ ဒေဝတာဘာဝေ။ နိမ္မာနရတိနတ်သမီး၏အဖြစ်ကို။ ဝိဘာဝိတေ။ ထင်ရှားပြသတ်သည်ရှိသော်။ ဝုနေ။ တာဘန်။ ထေရော။ ဝိဝိသမထေရ်သည်။ တသ္မာ။ ထိုနတ်သမီး၏။ ဟုရိမဂ္ဂဘာဝံ။ ရှေးဦးဖြစ်သောအတ္တဘောကိုလည်းကောင်း။ တတ္ထ။ ထိုရှေးဘဝ၌။ ကတပုညကမ္မဥ္စ။ ပြုခဲ့ဘူးသောကောင်းမှုကံကိုလည်းကောင်း။ လဒ္ဓိဥ္စ။ အယူကိုလည်းကောင်း။ ကထေပေတုကာမော။ ဆိုစေလိုသည်ဖြစ်၍။ တိ ။ တွံ ဝုဒေ။ (လ)။ ဗုဒ္ဓသာဝိကာတိ။ ကိ ။ တွံ ပုရေ။ (လ)။ ဗုဒ္ဓသာဝိကာဟု ကုန်သော။ ဒွေဝါ။ ထာ။ ဒွစ်ဝါ။ ထာတို့ကို။ အဘာသိ။ ရွတ်ဆို၏။ ။ ဝ (ဝ) ဝ ( ) ( ) ( )

နှာ်သမီးသည်၊ကိ'သုစရိတ်၊အာဘယ်သို့သ:ဘာရှိသောကုသိုလ်ကံကို၊ အာစရိ၊ဖြည့်ကျင့်ခဲ့ဘူးသနည်း။ကေနု၊အာဘယ်ကုသိုလ်ကံ:ကြောင့်၊ တွံ၊သင်နှတ်သမီးသည်၊ အမိတယသာ၊မျှား ဖြတ်သော အခြံအရံရှိသည်၊ သုခေမိတာ၊ချမ်းသာဖြင့်ကြီးပွါ:သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဇာဝ၊ဣန္ဒာနတ်၏အဖြစ်၌၊ အန္တိသိအမ္ဘာသိ၊ဟာည်သနည်း။ ကေနု၊အာဘယ်ကုသိုလ်ကံ:ကြောင့်၊ ဝေ၊သင်နှတ်သမီးအား၊အနဓိဝရာ-မိမိထက်လွန်ဖြတ်သော သဘောမရှိ သော၊ဂိဟာဂ်မား၊ကောင်းကင်၌သွား၊လာခြင်း:ဌ၊စွမ်:နိုင်သော၊ဇာတ်ဖြစ်၊တန်ခိုး: အာနုဘာဝ် သည်လည်း၊ အဟောသိ၊ဖြစ်သနည်း။ကေနု၊ အာဘယ်သို့ သ:ဘာရှိသော ကုသိုလ်ကံ:ကြောင့်၊ တော၊သင်နှတ်သမီး၏၊ ဝမ္ဘောစ၊ အာရောင်အဆင်:သည်လည်း၊ဒသဒိသ၊အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ဝိရောစ ဘိ၊ထွန်:ပ:စနိုင်သနည်း။ ။ဒေဝတော၊နှတ်သမီး၊တွံ၊ဆင့်ကို၊ ဒေ:ဝ တိ၊နှတ်တို့သည်၊ ပရိဝုတာ၊ဝန်ခြံရံအင်သည်လည်း:ကောင်း၊ သက္ကတာစ၊ အရိအသေပ္ပြုအပ်သည်လည်း:ကောင်း၊ အသိ၊ဖြစ်၏။တွံ၊ဆင့်သည်၊ပဌ ဝေ:ကိ သု၊ဝေါ:ပါ:ကုန်:သောဂတိတို့တွင်၊ ကုတောဝ၊ဘဝယ်ဂတိမှ၊ရုတာ၊ ရုတောခဲ့သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊သုဂတိ၊နိမ္မဂ္ဂတိသုဂတိသို့၊ ဂတာ၊ရောက် သည်၊ အသိ၊ဖြစ်သနည်း။တွံ၊ဆင့်နှတ်သမီးသည်၊ ကဿဝါ၊အာဘယ် ဆရာ၏လည်း။အနုသာသနီ၊အာဏုံ:အမကို၊လုမ္ဘဒို့ဆွ ဒေနှ-ခုံယူသဖြင့်၊ဝစ နှ ဘရာ၊ဟ ဘား:ကိုလိုက်နာ၍ ကျင့်ခဲ့ဘူး:သည်၊ အသိ၊ဖြစ်သနည်း။ ဒေဝ တော-နှတ်သမီး၊-တွံ:ဆင့်နှတ်သမီးသည်၊ ဗုဒ္ဓသာဝိကာ၊ဖြတ်စွာဘုရား:၏ တပည့်သမီးတော်သည်။ ယဒိသိယာ၊အာကယ်၍ ဖြစ်ပြား:ရှုံ့။ ဇေ:သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊မေ၊ဧါအား၊အာစိက္ခ၊ကြား:ပါလော။ ။

ဤ/ဗ်ာဘွား:ထိုကါထာ၌၊ အာစာရိတို့ ဇာဒ်ပဒ်၊ အာစရိဟူသော ဤပုဒ်ကို၊ ဒီစ်:ဒီစကို၊ ကပ္ပ၊ပြု၍၊ဝတ္တံ:ဆိုအပ်၏။ဥပစိနိ:ဆည်:ပူ:ခဲ့ဘူ:သနည်း၊ ဇာတိ အယံ:ဤသည်ကား၊ အ:ဝ္ဘော-အနက်တည်း။ဇာ-ဝတိ-ဇာဒ်:ဇာ-ပဟူ သော ဤပုဒ်သည်၊ နိ-ပါတ-မတ္တံ-နိ-ပါတ်မျှသာတည်း။ဝါ-တနည်:ကား။ ဇာ-ခ-ဇာ-မသို့ ဒေ-ဝ-ဘာ-ဝ-ဤနှတ်၏ကိုယ်အ:ဖြစ်၌၊ ကေနှ-ဆ-သိတိ၊ကေ. နှ-ဆ-သိဟူသည်ကား။ ကေနု၊အာဘယ်သို့ သ:ဘောရှိသော၊ ပုညကမ္မေန-ကောင်:မှုကံကြောင့်၊ အမိတယသာ၊မနှင်:ယှဉ်အပ်သော အ:ခြံအရံရှိ သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ အ-ဆ-သိ၊နေသနည်း။ ကေနာသိတ္ထိ-ကေနာသိတ္ထံ ဟူ၍၊ကေစိ-အ-ဆျှိကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ပဌမ-ကို-ရှတ်ကုန်၏။အမိတယ သာတိ-အမိတယသာဟူသည်ကား။ နမိတ္တယသာ-မနှင်:ယှဉ်အပ်သော

အခြို့ အရံရှိသည့်၊ အနုပ္ပဒေ ဝပရိဝါရာမျှားသော အခြားအရံရှိသည့်၊ သုခေဒိ တ္ထာ ဘိ သုခေဒိ ဘာဟု သည်ကား၊ သုခနှင့်ချမ်းသာသာဖြင့် ဝမ်းတာကြီး ပွါးသည့်၊ သုပရိဗြူဟိတ ဒိဗ္ဗသုခါ ကောင်းစွာထက်ဝန်းကျင်ပွါးစေအပ် သောနတ်၌ဖြစ်သောချမ်းသာရှိသည့်၊ ဇုတိအယံ ဣတိ သည်ကား၊ အားထွေ့ အနက်တည်း၊ ဇုတိ ဘိ ဇုတိ ဟု သည်ကား၊ ဒိဗ္ဗာနုဘာဝေါ နတ်၌ဖြစ်သော တန်ခိုးအာနုဘော်သည့်၊ အနုဒိဝရာ တိ အနုဒိဝရာ ဟု သည်ကား၊ အတ္တ နော မိမိထက်၊ အဓိကာ လွန်ကဲသော၊ ဝိသိဋ္ဌာ ထူးမြတ်သော၊ အညာ တပါးသော၊ ဒေဝိသာ ဣတိ ထိုသဘောရှိသော နတ်သမီးသည်၊ နတ္ထိ မရှိ၊ ဇုတိ ဆိုကြောင့်၊ အနုဒိဝရာ အနုဒိဝရာ မည်၏။ အတိဥတ္တမာ အလွန်မြတ် သော၊ ဇုတိ အယံ ဣတိ သည်ကား၊ အတ္ထော အနက်တည်း၊ ဝိဟာဂ်မာတိ ဝိဟာဂ်မာ ဟု သည်ကား၊ ဝေဟာသ ဂါထိမ်နှိုး ကောင်းကင်ထိုသွားခြင်း ဌာနမှ ကင်းသော၊ ဒုဿနိသာ ဘိ ဒုဿနိသာ ဟု သည်ကား၊ ဒုသဝိနိသာ အရုဝ်ဆယ် မျက်နှာတို့ကိုလည်း၊ ပိုရာစတိ ဘိ ပိုးရာစတိ ဟု သည်ကား၊ ဩဘာသေ တိ ထွန်းသင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း။ ✓ ပရိဝုတာ သဗ္ဗတာ စသိတိ ပရိဝုတာ သဗ္ဗတာ စသိ ဟု သည်ကား၊ သမန္တာ တော ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပရိဝုတာ ပ ခြိုရံအပ်သည် လည်းကောင်း၊ သ မ္ဗာ ဝိတာ စ ပြီးမွမ်းအပ် သည်လည်းကောင်း၊ အသိ ဖြစ် ၏။ ကူ တောရုတာ သုဂ္ဂတိ ဂတာ သိတိ ကု တောရုတာ သုဂ္ဂတိ ဂတာ သိ ဟု သည်ကား၊ ပဠု သုဂတိ သုဝါးပါးကုန်သော ဂတိတို့တွင်၊ ကတ ရဂတိ တော ဟု အာဘယ်ဂတိမှ၊ ရုတာ ရတော သည်။ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍။ သုဂတိ ဣဒံ ဒေ ဝဂတိ ဣဒံ ဣတိ ဒိမ္ပာနုရကိုနတ်ပြည်သို့၊ ပဋိသန္ဓိ ဝ ဒေ သနေ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ ဂတာ ယောရောက်သည့်၊ အ သိ ဖြစ်သနည်း။ ကသ ဝါ တွံ ဝ စနံ ဂ ဏှ ဒေ ဝ ကသ ဝါ တွံ ဝ စ နံ ဂ ဏှ ဒေ ဝ ဟု သည်ကား၊ ကသ ယ အာဘယ်မည်သော၊ သ ဗ္ဗ ဗုဒ္ဓ ဆရာ၏ သာသနေ အဆုံးအမ၌ ပါဝစနေ ဖြတ်သောစကား၌ ဩ ဝါ ဒါ နု သာ သနိ သမ္ပဒိ ဆ နေ နှ ဆုံးမ ဂ ဖြစ်ခြင်းကို အာ ဘန် တ ပ ပ ခံ သ ဖြင့်၊ တွံ သင်သည်၏ ဝ စ နံ ဂ ရာ စကားကို လိုက်နာ၍ ကျင့်သည်၊ အ သိ ဖြစ် သနည်း။ ဇုတိ အယံ ဣတိ သည်ကား၊ ယော ဇနေ ယော ဇနာ ခြင်းတည်း။ ဝါ တနည်းကား၊ အ နု သာ သ ဂ သ အ နု သိ ဒ္ဓိ ယံ အ ဝ ယ ဆရာ၏ အဆုံးအမ ၌ ပတိ ဌ ယ နေ ဟု သည်သ ဖြင့်၊ တွံ သင်သည်၊ ကသ ဝါ သ ဗ္ဗ ဗုဒ္ဓ ဆရာ ၏ ဝ စ နံ ဂ ရာ အဆုံး ဒ မ စကားကို လိုက်နာ၍ ကျင့်သည်၊ အ သိ ဖြစ် သ နည်း။ ဇုတိ ဝေ ဝ ဣ ဣ သို့မူ လည်း၊ ဣ ဣ ဣ

ဒဠ္ဍာဇွေးမှတ်အာဝ၏။ ၊ဧ၀ံ=ဤသို့၊ အာနုဘေသိကာ၀သေန=ညွှန်းပြခြင်းမရှိ သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တာသာ=ထိုသိရိမာ၏၊လမ်း=အယူကို၊ ပုစ္ဆိတွေ=မေး၍။ ပုန=အာဘာန်၊ဥဒ္ဒေသိက၀သေန=ညွှန်းပြခြင်းရှိသည်၏အစွမ်းအား ဖြင့်၊အာစိဏ္ဏမေတ္တံယဒိဗုဒ္ဓသာ၀ိကာတိ=အာစိဏ္ဏမေတ္တံယဒိဗုဒ္ဓသားဝိကာ ဟူ၍၊ ပုစ္ဆတိ=မေး၏။ တတ္ထ=ထိုပါဠိ၌၊ ဗုဒ္ဓသာ၀ိကာတိ=ဗုဒ္ဓသာ၀ိကာ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗံ၀ိ=အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ ဥယျာ၊မ=ဥယျာ၊မ=ဥယျာ၊ကို၊ သယမ္ဘူ=ဘုရားကောနေ=အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့်၊ဟတ္ထ တလေ=လက်ဝါးအပြင်၌၊အာမလကံ၀ိယ=ရှစ်ရှားသီးကဲ့သို့၊ပစ္စက္ခတော=ရှုကိုမြော်ကိုအားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ=သိတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓသ=ဥယျာဉ်တော်ရှင်ဘုရား၏ ဝမ္မသ၀ဒနဿ=တရားတော်ကို နာရသည်၏အဆုံး၌၊ဒေ ဝတာ=အာရိယာ၏အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဣတိ=ထိုသို့ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓသာ၀ိကာ= ဘုရားတပည့်မသည်။ ၊ဧ၀ံ=ဤသို့၊ထေရေန=၀ဂီသမထေရ်သည်၊ပုစ္ဆိ တံ=မေးအပ်သော၊ အတ္ထံ=အနက်ကို၊ကေ=ထင်ရှားပြကြားလိုသော၊ ဒေ၀ တာ=နတ်သမီးသည်၊ ဣမာ၊ဂါထာ=ဤဆိုလတ္တံ့သော၊ဂါထာတို့ကို၊ဒေ=ဘာ သိ=ရှာဘက်ဆိုးလျှောက်ထား၏။ ၊

1 ကြာ=ကြာ=အာရဉ်ဘုရား၊ အဟံ=အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ=ရှေးဘ၀၌၊ နဂ=ကြာ ရေ=တောင်ငါးလုံးတို့၏အလယ်၌၊ သုမာ၀ိတော=ကောင်းစွာတည်ထောင် ဘုန်းဆင်းအပ်သော၊ နဂ၀ရ၀ရေ=မြတ်သောရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊သိရိမတော= ဘုန်းပညာရှိသော၊ရာဇ၀ရသေ=ဘိမိုဿာရမင်းမြတ်၏၊ပရိစာရိကာ=မယားလုပ် အကျွေးပြုနိုးမသည်၊အဟု=ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ အဟံ=အကျွန်ုပ်သည်၊နဂ=ပွေ့ဟာခြင်း ၌လည်းကောင်း၊ဂိတေ=သီချင်း၌လည်းကောင်း၊ပရမသုသိက=ကြီးတာ=အလွန် ကောင်းမွန်စွာ သင်ကြားအပ်သည်၊ အဟုံ=ဖြစ်၏။ ရာ=ဝ၀ပေါ=ရာ=ဂြိုဟ် ပြည်၌၊မံ=အကျွန်ုပ် ဘို့၊သိရိမာတိ=သိရိမာဟူ၍၊အ၀ေ=ဒီ=သုသိကြပါကုန်၏။ ဘဂ=ကြာ=အာရဉ်ဘုရား၊ တဒါ=ထိုသိရိမာဖြစ်သောအခါ၌၊ ဣသိနံ=သတေ= နှိသတ်ခန္ဓာ=မင်းနှင့်တူသောရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော၊ ဝိနေ=ယကေ= ဝိနေယ=ကိုပယ်ရှားသတ္တ၀ါတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော၊ဗုဒ္ဓေ=စပြုမြတ်စွာဘုရား သည်လည်း=ကောင်း=အကျွန်ုပ်အား၊ သမုဒယဒုက္ခာ နိုဗ္ဗတ=ဆုမုဒယသစ္စာ ဒုက္ခသစ္စာ၏ မမြဲသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အသမ်တံ=တရုံတရ သော အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သော၊ သသတံ=မြဲသော သဘောရှိသော၊ ဒုက္ခနိရောဓ=ဒုက္ခ၏ချုပ်ခြင်း နိရောဓသစ္စာကို လည်း

ကောင်း။ အကုန်ရိုလုံ၊ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲခြင်းလည်းမရှိထသော၊ အဋ္ဌသံ၊ ပြောင့်မတ်သော ခရီးလည်း ဖြစ်ထသော၊ သိဝံချမ်းအေးစွာ ထသော၊ ရှုမဆွမဂ္ဂ၊ ဤအာရိယမဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဒေဝသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ။ ။ ဘဏ္ဍန္တ၊ အာရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အာကျွန်ုပ်သည်၊ တယာဂတသ၊ ဝိဝေသိ အစရှိသော ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းတော်မူထသော၊ အနုဗိ ဝရေသ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သော သူရှိတော်မမူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ အမတံပဒံအသင်္ခတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရည်မှတ်၍ဟောအပ်သည့်ဓမ္မ၏ ဖြစ်ကြောင့် အမတံပဒအသင်္ခတ ဟုဆိုအပ်သော၊ သာသနံသဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်း တို့၏ တရားကို၊ သုတ္တာန၊ ကြားနာရ၍၊ အဟံ၊ အာကျွန်ုပ်သည်၊ သိုလေ သုံ၊ သိလဘိုရ်၌ပရမသုသံဝုတာ၊ အလွန်ကောင်းစွာသာလျှင်စောင့်ရှောက် သည်။ အဟုံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။ နဓေဝရဇ္ဇဒေသိတေ၊ လူတို့၌ ကြီးမြတ်သောလုံ့လ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားတော်မူအပ်သော၊ ဝေဠု၊ ကျင့်အပ်သော တရား၌၊ ဌိတာ၊ တည်သည်၊ အဟုံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။ ။ ဘဏ္ဍန္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အာကျွန်ုပ်သည်။ တထာဂတေန၊ လာခြင်းကောင်း တော်မူသော၊ အနုဗိဝရေန၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောသူ ရှိတော်မမူသော ဘုရားမြတ်သည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ထသော၊ ဝိဝေ၊ ရောဂစသော အညစ်အကြေးတို့ဖြင့် ကင်းဝေစင်ကြယ်ထသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက် ကြောင်းဖြစ်ထသော၊ အသင်္ခတံ၊ မပြုပြင်အပ်ထသော၊ ဓမ္မံ၊ ဓာတုတရားကို၊ ဥတ္တာန၊ ထင်ပြီး၍၊ တတ္ထ ဝ ဃိုဝ ခဏ္ဍ ပင်လျှင်၊ သဝေ သမာဓိ၊ သမထ ဖြစ်၍ဖြစ်သော လောကုတ္တရာသမာဓိသို့၊ ဒေ ဖုသိ အဓိဂ ဆိ၊ ရောက်ပြီ။ ။ သာယေဝ၊ ထိုလောကုတ္တရာသမာဓိကို ရသည်၏အဖြစ်သည် ပင်လျှင်၊ ဟေ၊ အာကျွန်ုပ်၏ ပုဗ္ဗမနိယာမတာ၊ ဖြတ်သောဂေါတည်းဟူသောမြဲသည်၏ အဖြစ်သည်။ ။ အဟုံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။ ။ ဘဏ္ဍန္တ၊ အာရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အာကျွန်ုပ် သည်၊ ဝိသေသံ၊ ဟုထူးခြားတို့ကို ထူးသည်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သော၊ အမတစရံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန် တရားမြတ်ကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရပြီး၍၊ ကျေးဇူးကြီ၊ ကေနစင်စစ်ယူခြင်းရှိသည်။ အဟုံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။ အဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါး တို့ကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းခေါ်ဝိသေသိယ၊ အထူးသို့ရောက်၍၊ အညသိ သိယ၊ ကင်းသောယုံမှားခြင်းရှိသည်။ အဟုံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။ ။ အဟံ၊ အာကျွန်ုပ်သည်၊ ဗဟုဇနေ ပူဇိတာ၊ များစွာကုန်သော လူတို့သည်ပူဇော် ပြီးမွမ်းအပ်သော ဂုဏ်ရှိသည်။ အဟုံ၊ ဖြစ်ပြီ။ အနုဗုဒ်၊ များစွာသော၊ ခိန္နာရတိ၊ ကြွေးထူးခြင်း ဖြစ်၍ဖြစ်သောပျော်ပါးခြင်းကို၊ ပစ္စနုဘောမိ၊ ဆုံးဆောင်ခံစားရ၏။ ။ ။

ဘဏ္ဍန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေဠုဝန်သို့ ဆိုအာဝဇ္ဇဲပြီးသော နည်းဖြင့်၊ အားပမ်း အကျွန်ုပ်သည်၊အမတရသာမိုဇ္ဈာန်တည်းဟူသော အခုသာရိသော၊ဒေ ဝတာနတ်သမီးသည်၊အဖို့ဖြစ်၏။၊အနဓိဝရသော-ကိုယ်တော်ထက်လွန် မြတ်သောသူ မရှိသော၊ ဟတ္ထာဂတသော-မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝိကာ-တပည့်မဖြစ်သော၊ဝမ္မဒသာ-သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မြင်ခြင်းရှိသော၊ပဋ္ဌမဖလေ-သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌိတာ-တည်သော သောတာပန္နာ-သောတာပန်သည်၊ အဖို့ဖြစ်၏။မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ဒုဂ္ဂတိ-အပါယ်သို့ လားကြောင်းဖြစ်သော အကုသိုလ်သည်၊ နစအတ္ထိ-မရှိသည် သာသျှင်တည်း။ ၊ဘဏ္ဍန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ သာအဟံ-ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ အနုဓိဝရံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတုံ-ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ ပါသာဒိ-ကြည်ညိုဖွယ် ဘွယ်ကိုဆောင်တတ် ကုန်သော၊ ကုသလရတေ-အပြစ်မရှိသောနိဗ္ဗာန် တရားခွဲမြေလျော်ကုန်သော၊ ဘိက္ခဝေါစရဟန်းတို့ကိုလည်း၊နမဿိတုံ-ရှိခိုးခြင်းငှါ။ သမဏာသမဟ-ရဟန်းတို့၏ အစည်းအဝေးသို့ လည်း ဂေါဝင်း၏ သိုမ်းဘေးမရှိ ငြိမ်းအေးသော၏ ဝမ္မဗ-တရားတော်သို့ လည်း ကောင်း၊ ဥပါဂမိ-ဆည်းကပ်လာ၏။ သိရိမတော-ဘုန်းပညာ ရှိတော်မူ သော၊ဝမ္မရာဇိနော-တရားမင်းမြတ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏၊သဂါ ရဝါ-ရှိသော လေးမြတ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖို့ဖြစ်၏။ ။ဘဏ္ဍန္တေ-အရှင်ဘုရား။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၏ တထာဂတံ-ကောင်းသော လာခြင်း ရှိတော်မူ သော၊နုရဝေ-ဒေမသာရထိ-ဆုံးမအပ်ကုန်သောဝေနေယျ သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရ စေတတ်သော ယောဂျားမြတ် ဖြစ်တော် မူထသော၊ တထာဂတ-ဆိုခဲ့ပြီးသော ကြိုးကိုလည်းဖြတ်တော် မူတတ်ထ သော၊ကုသလခုတံ-အပြစ်မရှိသောနိဗ္ဗာန်တရားခွဲမြေလျော်တော်မူတတ် ထ-သော၊ဝိနာယကံ-ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့ကိုလည်း ဆုံးမတော်မူတတ် ထသော၏ မုနိ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ မုဒိတမနသ-ဝမ်းမြောက် သောစိတ်ရှိသည်၊ အဖို့ဖြစ်၏။အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၏ ပရမတ္ထိတာ-နုကမ္ပ ကံ-မြတ်သော အစီးအပွါးဖြင့်ခစ်သိပ်သော သတ္တဝါတို့ကို သနားခြင်း ရှိတော်မူသော၊တံ-မုနိ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒာမိ-ရှိခိုးပါ၏။ ✓ ✓ တတ္ထ-ဆိုဂါထာတို့၌၊ နုဝန္ဒနေ-ကိုးကန်ရေဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓသိရိလိ ဝေဝုလ္လဝေဘာရုပဏ္ဍော ဂိဇ္ဈကူဋသခ်ါတာ-ဗုဒ္ဓသိရိလိတောင် ဝေဝုလ္ဂ ဘောင် ဝေဘာရုတောင်ပဏ္ဍောတောင် ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်ဟု ဆိုအပ်ကုန် သော၊ ပဗ္ဗတ-ပတ္တတောင်-ပါ-လုံးကုန်သော တောင်တို့၏၊ အဘ-ရေဝေမ-ရွှေ-

အလယ်၌၊ ယခေါ၊အကြောင် တောင်ငါးလုံးတို့၏ အလယ်၌ တည်ခြင်း ကြောင့်၊ တံနုဂရံ၊ ဆိုရာဇကြိုဟ်ပြည်ကို၊ ဂိရိဇ္ဈဇန်၊ ဂိရိဇ္ဈဇံဟူ၍ ဤနှစ်တို၊ ဆိုအာပ်၏၊ နုဂရဝေတိ၊ နုဂရဝေဟူသည်ကား၊ ဥတ္တရမနုဿေ မြတ်သော ရာဇကြိုဟ်ပြည်၌၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇကြိုဟ်ပြည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍ အောပ၊ ဆိုပြီ၊ သုမာပိတေတိ၊ သုမာပိတေ ဟူသည်ကား၊ မဟာဂေါဝိန္ဒပဏ္ဍိတေန၊ မဟာဂေါဝိန္ဒ အမည်ရှိ၊ သော ပညာရှိအမတ်သည်၊ ဝတ္ထုဂိဏ္ဍာ ဝိဝေနာ၊ မြို့ရာ အတတ်ကိုစိုရင်သဖြင့်၊ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ နိဝေသိ တေ၊ ဟာည်ထောင်ဘန်ဆင်းအပ်သော၊ ပရိစာရိဂ၊ ဝတိ၊ ပရိစာရိကာဟူ သည်ကား၊ သံဂိတပရိစာရိတာယ၊ သိခြင်းဖြင့်လုပ်ကျွေးသည်၏အ ဖြစ် ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာယိကာ၊ လုပ်ကျွေးသော မိန်းမသည်၊ အ ဟုံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ရာ ဇ ဝရသာတိ၊ ရာဇဝရသဟူသည်ကား၊ ဗိမ္ဗိသာရမဟာရာဇသ၊ ဗိမ္ဗိသာရ မင်းမြတ်၏၊ သိရိမ၊ တောတိ ဣတ္ထေ၊ သိရိမတောဟူသော ဤဝုန်၌၊ သိရိတိ ဣတ္ထေ၊ သိရိဟူသော ဤဝုန်သည်၊ ဗုဒ္ဓဝုညာနံ၊ ပညာဘုန်းတို့၏ အ ဝိ ဝေ ဒ ံ၊ အမည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝ ဒ ဣ ဿ ိ၊ ဆိုကုန်၏။ အ ထ ဝါ၊ ဟာ ဒ ည်း သော်ကား၊ ဝုညနိဒ္ဒိတ္ထာ၊ ကောင်းမှုကြောင့်ဖြစ်သော၊ သိရိသောဘဂ္ဂါ ဒိသမ္ဘသမ္ဘတ္တိ၊ အ သ ရေ၏ တင့်တယ်ခြင်း အစဉ်ရှိသောအလုံးရုံသော ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ကတဝုညုံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုကံရှိသောသူကို၊ နိ သ ယ တိ၊ ရှိတ ် ၏၊ စ ါ ၊ ဟာ ဒ ည်း ကား၊ ကတဝုညေ ဟိ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ နိ သ ယ တိ ၊ ရှိ အ ပ် ၏ ။ ဣ တိ တ သ္မာ ၊ ဆိုကြောင့်၊ သိရိတိ၊ သိရိ ဟူ၍၊ ဝုဒ္ဓတိ၊ ဆိုအာပ်၏။ ဣ တ သ ရာ ဇ ဝ ရ သ ၊ ဆိုဗိမ္ဗိသာရမင်းမြတ်အား၊ သာသိရိ၊ ဆိုအသရေ၏ တင့်တယ်ခြင်း အစဉ်ရှိသော ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ဣတိ တ သ္မာ ၊ ဆိုကြောင့်၊ သိရိမာ၊ သိရိမာမည်၏။ တ သ သ် ရိ မ ၊ တောဟု ဆိုအသရေ၏ တင့်တယ်ခြင်းအစဉ်ရှိသော ပြည့်စုံခြင်းတည်းဟူ သော ဘုန်းကြောင်သရေရှိသော ဗိမ္ဗိသာရမင်းမြတ်၏၊ ပရမသုသိက္ခိတာ တိ၊ ပ ရ မ သု သိ က္ခ ိ တ ာ ဟူသည်ကား၊ အတိဝိယ သမ္မဒေဝ ၊ ကောင်းစွာ သာလျှင်သည်း၊ သိက္ခိတာ၊ ဆင်အပ်ပြီးသော အတတ်ရှိသည်၊ ဒ ဟူ၏ ။ အာဟုံ ဟူသည်ကား၊ အဟောသိ ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဒ ဝေ ဒ ိ သ ု တိ ၊ အ ဝ ေ ဒ ိ သ ု ဟူ သည်ကား၊ အညာသုံ ၊ သိကုန်၏။ ။

၂ ။ ဣ သိ နိ သ ဘောတိ ဣ ဏ ေ ၊ ဣ သိ နိ သ ဘော ဟူသော ဤဝုန်၌ ဂ ဝ သ တ ဇ ေ ဋ္ဌ ကောနွားတရာတို့၏ အကြီးဖြစ်သောနွားသည်၊ ဥ သ ဘော ၊ ဥ သ သ ာ မည်၏။ ဂ ဝ သ ဟာ သ ေ ဋ္ဌ ကောနွာ တ ထောင်တို့၏ အကြီးဖြစ်သော

နွားသည်။ ဝ သဘောမသဘာမည်၏။ ဝါမာနသည်းကား၊ ဝ ဧသတားဧဋ္ဌ
ကောမ်ခြီတရာဘို့၌အကြီးဖြစ်သောနွားသည်၊ ဥသဘောဥသဘာမည်၏။
ဝ ဧသ ဘသားဧဋ္ဌကောမ်ခြီတထောင်ဘို့၌ အကြီးဖြစ်သော နွားသည်၊
ဝ သ ဘောမသဘာမည်၏။သဗ္ဗဂဝ ဝ သ ဋ္ဌာမ်အလုံးရုံသောနွားတို့ထက်
မြတ်သော၊သဗ္ဗပရိသဿ သ ဘသ ဟောမ်အလုံးစုံသော ဘေးရန်တို့ကိုသည်းခံ
ခြင်း၌ပါတတ်နိုင်သော၊သေးတာမ်ကြီးသောအဆင်းရှိသော၊ပါသာဒိကောမ်
ကြည်ညိုဖွယ်ကိုဆောင်ဘတ်သော၊ မဟာဘာရုဝ ဟောမ်ကြီ မားလေး
လံ့ဖွယ်သော ဝန်ကိုချက်ဆောင်ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော၊အသနိသတသဒ္ဓေ
ဟိုဝိမ်အချာမဂသော ရိုးသားကြွေးသံ တို့ဖြင့်လည်း၊ အသမ္ဘဂဒ္ဓိ တောဝိမ်
တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော နွားသည်လည်း၊နိသဘောနိသဘာမည်၏။သော
ထိုနိသဘ အမည်ရှိသော နွားသည်၊ အဇ္ဈာနော်ဝိပိ ၌၊ နိသဘဗလနမ်
နိသဘအားနှင့်။ သမ္ပန္နာဂတောမ်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတ္ထသ်ဖြစ်၍၊ စတ္ထာဟိပါ
ဒေဟိမ်ခြေးလေးဘက် တို့ဖြင့်၊ ပထဝိမ်မြေကို၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌတ္ထာမ်ရှိပ်၍၊ ကေနစိ
ပရိသယေနမ်တစုံတခုသော ဘေးနှိုးဖြင့်၊ အဂဘိုယောမ်တုန်လှုပ်စေ
အပ်သည်ဖြစ်၍၊အစလဋ္ဌာနေမ်တုန်မလှုပ်ရုပ်တည်ခြင်း၌၊ဟိဋ္ဌတိယထာ-
တည်သကဲ့သို့။ ဇေဝ်ဘဆာမ်ထိုအတူ၊ဘဂဝါမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒသ
ဟိအယ်ပါးကုန်သော၊ တထာဂတ ဗလဟိယာ ဗလဟိယာ အားတော်တို့နှင့်၊
သမ္ပန္နာဂတောမ်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတ္ထသ်ဖြစ်၍၊ စတုဟိမ်လေးပါးကုန်သော၊
ဝေသာရဇ္ဇပါဒေဟိမ်ဝ ဝ သာရဇ္ဇဉာဏ်တည်းဟူသော ခြေတော်တို့ဖြင့်၊
အဋ္ဌပရိသာ ပထဝိမ်ရှစ်ပါးသော ပရိသတ်တည်းဟူသောမြေကို၊ ဥဒ္ဓိ
ဋ္ဌာမ်ရှိ၍၊သဒေဝကေမ်နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေမ်လောကဋ္ဌ၊ကေ
နစိမ်အာရုံတယောက်သော၊ ပစ္စတ္ထိကေနမ်ဆန့်ကျင်ဘက်ကို အလိုရှိသော၊
ပစ္စာမိတ္တေနမ်ရန်သူသည်၊ အဂဘိုယောမ်တုန်လှုပ်စေအပ်သည် ဖြစ်၍၊
အစလဋ္ဌာနေမ်တုန်မလှုပ် ရုပ်ခြင်း၌၊ တိဋ္ဌတိမ်တည်ရုပ်၏။ တသ္မာမ်ထို
ကြောင့်၊ယောဘဂဝါမ်အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိသဘောဝိယမ်နိသ
ဘအမည်ရှိသောနွားမင်းကဲ့သို့၊ ပေါတိမ်ဖြစ်၏။ဇုတိတသ္မာမ်ထိုကြောင့်၊
သောဘဂဝါမ်ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိသဘောမ်နိသဘ မည်တော်မူ
၏။ကုသိသာဒီနံ ဃသိသအစရှိကုန်သော၊ ဝမ္မတ္ထနွာနံ ဆမ္ဘတ္ထနံ ကျေးဇူးတို့ကို၊
သေနဋ္ဌေနမ်ရှာမှီးတတ်သော အနက်သတောကြောင့်၊ဇုသိတိမ်ဇုသိဟူ၍၊
လဋ္ဌဝေါဟာရေသုမ်ရှုအပ်သော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ သေခါသော
ဇုသိသုမ်သောခအသော ဖြစ်ကုန်သော ဇုသိတို့၌၊ နိသဘောနိသဘနှင့်

တူတော်မူသည်တည်း။ ဝါ။ ဤနည်းကား၊ ဣသိနံ။ သေခဒေ။ သေခဖြစ်ကုန်သော ဣသိတို့၏၊ နိသဘောနိသဘာတည်း။ ယောဘဂဝါ။ အကြင်ဖြတ်စွဲဘုရားသည်၊ ဣသိစ။ သိလဂန္ဓနိစသောကျေးဇူးတို့ကိုရှာဖွေးတတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သော။ ထိုရှာဖွေးတတ်၏ ဟူသည်၊ နိသဘောစ။ နိသဘာသည်လည်း၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်၊ ဣသိနိသဘော။ ဣသိနိသဘာမည်၏။ ဝေနေယျသတ္တော။ ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဝိနေတိ။ ဆုံးမတော်မူတတ်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ ဝိနာယကော။ ဝိနာယကမည်တော်မူ၏။ နာယကဝိဝေါဟောဝေါ။ ရှေ့ဆောင်ရှေ့သွားကင်းတော်မူ၏။ ဣတိဝါ။ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဝိနာယကော။ ဝိနာယကမည်တော်မူ၏။ ဣသယ ဣတိ။ ကိုယ်တော်အလိုလိုဖြစ်တော်မူ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဣသိဒေသယိသမုဒယ ဒုက္ခနိစ္စတန္တိ။ အဒေသယိသမုဒယ ဒုက္ခနိစ္စတံ ဟူသည်ကား၊ သမုဒယသစ္စသစ။ သမုဒယသစ္စာ၏ လည်း၊ ကာင်း၊ ဒုက္ခသစ္စသစ။ ဒုက္ခသစ္စာ၏ လည်းကောင်း၊ အနိစ္စတံ။ အမြဲမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝယဓမ္မတံ။ ပျက်စီးခြင်း ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘော ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ အဘာသိ။ ဟောတော်မူပေ၏၊ တေနဝစနေန။ ထိုစကားဖြင့်၊ ယံကိဉ္စိ။ အလုံးစုံသော တရား အပေါင်းသည်။ သမုဒယဓမ္မံ။ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံသော၊ တံ။ ထိုတရားအပေါင်းသည်၊ နိရောဓဓမ္မံ။ ချုပ်ပျောက်ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့၊ အတ္ထနော။ မိမိ၏။ အာဘိသမယညာဏသဟ။ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိသော မဂ်ဉာဏ်၏။ ပဝတ္တိအာကာရံ။ ဖြစ်သော အခြင်းအရာကို၊ ဒေသေတိ။ ပြ၏။ ဝါ။ တနည်းကား၊ သမုဒယ ဒုက္ခနိစ္စတန္တိ။ သမုဒယဒုက္ခနိစ္စတံ ဟူသည်ကား၊ သမုဒယသစ္စဉ။ သမုဒယသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသစ္စဉ။ ဒုက္ခသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ အနိစ္စတဉ္စ။ မမြဲသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တဇ္ဇဝစနေ။ ထိုစကားရေပါ၌၊ သမုဒယသစ္စဒုက္ခသစ္စ ဂဟဏေန။ သမုဒယသစ္စ သဒ္ဒါ ဒုက္ခသစ္စသဒ္ဒါ ဖြင့်၊ ဝိပဿနာယ။ ဝိပဿနာဉာဏ်၏၊ ဘူမိ။ အရာကို၊ ဒေသေတိ။ ပြ၏။ အနိစ္စတာ ဂဟဏေန။ အနိစ္စတာသဒ္ဒါ ဖြင့်၊ တသ္မာ ဝိပဿနာယ။ ထိုဝိပဿနာဉာဏ်၏၊ ပဝတ္တိအာကာရံ။ ဖြစ်သော အခြင်းအရာကို၊ ဒေသေတိ။ ပြ၏။ ဟိ သစ္စံ။ မှန်၏၊ သဒ္ဒါ ရာနံ။ သဒ္ဒါ ရတရားတို့၏၊ အနိစ္စာ ကာရေ။ ပျက်စီးသော အခြင်းအရာကို၊ ဝိဘာဝိတော။ ထင်စွာပြအပ်သည် ရှိသည်။ ဒုက္ခာကာရော ပိ။ ထင်းရဲသော အခြင်းအရာကို လည်းကောင်း၊ အနတ္တာကာရော ပိ။ အစိုးမရအတ္တမဟုတ်သော အခြင်းအရာကို လည်း

ကောင်း၊ ဝိဘာဝိတောဟုယဝမထင်စွာပြုအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ=ဖြစ်
၏။ ကဿ=အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တောသံ=ထိုသဘောတရားတို့
၏။ တံ=ဗုဒ္ဓနှုတ်ကွာ၊ ဣတိ=ထိုသခင်ဘုရားနှင့်စပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။
တေန=ထိုးကြောင့်၊ ယဒနိစ္စံ=တံ=ရုက္ခံ=ယံ=ရုက္ခံ=ဘဒနုတ္တာ=တိ=ယဒနိစ္စံ=တံ=ရုက္ခံ ယံ
ရုက္ခံ=တဒနုတ္တာ=ဟု၏။ အာဟ=ဟာ=ဟာ=တော်မူပြီ။ ယံ=ဝမ္မဇာတံ=အကြင်သဘော
တရားသည်၊ အနိစ္စံ=မမြဲ၊ တံ=ဝမ္မဇာတံ=ထိုသဘောတရားသည်၊ ဒုက္ခံ=ဆင်း
ရဲ၏။ ယံ=ဝမ္မဇာတံ=အကြင်သဘောတရားသည်၊ ဒုက္ခံ=ဆင်းရဲ၏။ တံ=ဝမ္ဘ
ဇာတံ= ထိုသဘောတရားသည်။ အနုတ္တာ=ကိုယ်မဟုတ်၊ အသခ်တံ=ဒုက္ခ
နိရောဓံ သဿတ=ဣ=အသခ်တံ=ဒုက္ခ နိရောဓံ=သဿတံ ဟူသည်ကား၊
ယံ=ဝမ္ဘ=ဇာတံ=အကြင်သဘောတရားကို၊ ကေနစိ=တစုံတခုသော=ပစ္စယ
နှင့်=ကံစိတ်ဥတုအဟာရတည်းဟူသော အကြောင်းတရားသည်၊ နသခ်တံ=
မပြုပြင်အပ်၊ ဇုတိတသ္မာ=ထိုကြောင့်၊ တံ=ဝမ္ဘ=ဇာတံ=ထိုသဘောတရား
သည်၊ အသခ်တံ=အသခ်တမည်၏။ သဗ္ဗကာလံ=အခါခပ်သိမ်း၊ ဘာဝ
ဝေန=မဘောက်မပြန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဿတံ=မြဲ၏။ သကလဝဋ္ဋ
ဒုက္ခနိရောဓဘာဝတော=ကြွင်းမဲ့သည်အလုံးရုံသောဝဋ်ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ
ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခနိရောဓံ=အလုံးရုံသောဝဋ်ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာ
ဖြစ်သော၊ အရိယာသစ္စာ=အရိယသစ္စာကိုလည်း၊ မေ=အကျွန်ုပ်အား၊ အဒေ
သယိ=ဟောတော်မူပေ၏။ ဇုတိအယံ=ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ=ယောဇနာ
ခြင်းတည်း။ မဗ္ဗဗ္ဗိမံ အကုဗ္ဗိလ မဗ္ဗသံသိဝ=ဣ= မဂ္ဂဗ္ဗိမံ=ဒ=ကုဗ္ဗိလ=ဗ္ဗသံသိဝ
ဟူသည်ကား၊ အ=ဣ=ဒ=ယပရိဝ=ဗ=ဒ=ကာ=ဗသုခလ္လိကာ=ဒ ယောဂစသော
အစုံအစုံသော အယုတ်တရားတို့ကို ပယ်သဖြင့်၊ ကုဗ္ဗိလာဝဝကရုံ=
ကောက်ကျစ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ မာယာဒိနုံ=မာယာသာ
ဒ္ဓေယျအစရှိကုန်သော အကုသိုလ် တရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကာယ
ဝက်ဒိနဗ္ဗ=ကာယဝက်ဝစီဝက် အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာ
နေန=ပယ်သဖြင့်၊ အကုဗ္ဗိလံ=မာယာသာဒ္ဓေယျစသောကာယဝက်စသော
ကောက်ကျစ်ခြင်းလည်း မရှိသော၊ တတောဝေ=ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
အဗ္ဗသံ=ဖြောင့်မတ်စွာသောခရီးလည်းဖြစ်ထသော၊ အသိဝဘာဝကရုံ=
မပြိမ်းအောသည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ကာမရာဂါဒိနုံ=ကာမရာဂ
အစရှိကုန်သောအကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ သမုဒ္ဓိန္ဒနေန=ကောင်းစွာ ဖြတ်
သဖြင့်၊ သိဝံ=နိဗ္ဗာန်=ချမ်းအောင်းစွာသော၊ ဗ္ဗ=ဣ=ဗ=ဂ္ဂံ=ဟူ သည်ကား၊ ယေ=ဗ=ဗ=
အကြင်တရားတို့ကို၊ နိဗ္ဗာနတ္ထိကေဟိ=နိဗ္ဗာန်ကိုအလိုရှိကုန်သော အပျိုး

သားတို့သည်၊မင်္ဂဿတိ၊ရာဇာ၏ အမိတော်ကို ကြားသိ၍ ကြောင့်၊ သောဝမ္မော၊ ထိုတရား သည်၊ မင်္ဂေါ၊ မင်္ဂမည်၏။ ဝါ၊ဟာနည်းကား၊ ယောဝမ္မော၊ အကြင်တရား သည်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ မာရေ၊ ရန်သူ၊ သတ်လျက်၊ ဂဆ္ဆတိ၊ သွားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော်ဝမ္မော၊ ထိုတရား သည်၊ မင်္ဂေါ၊ မင်္ဂမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လဒ္ဓနာမ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော၊ တုမှာကဠ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏ ထည်းကောင်း၊ မမ္ဗ၊ အကျွန်ုပ်၏ လည်း ကောင်း၊ ပစ္စက္ခဘူတံ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင်အမြင်အသိဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဒုဗ္ဗဒိုရောဂ ဂါမိနိုပဋိပဒါသင်္ခါတံ၊ ခုကျ၏ချေပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်၊ ဟု ဆိုအပ်သော၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်တရားကို လည်းကောင်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အဒေ သယိ၊ ဟာတော်မူပေ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည် ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။

၇ ။ သတ္တာနဟံ အမတံ ပဒံ အသင်္ခတံ တထာဂတ သဒ္ဓါ ဝီ ဝ ရ ဝ ဣ ဒ ဣ ဒ ဣ ဒ

အပ်ကုန်သော။ သိလေသုသိလတို့၌။ အဟံအကျွန်ုပ်သည်။ပရေ့သုသံဝ
တာတို့။ပရေမသုသံဝတာဟူသည်ကား။အာတိဝိယမ်းအလွန်သျှင်(သမ္မဒေဝ
ကောင်းစွာသာလျှင်)သုသံဝတာမည်သော်ရှေးက အပ်သည်။အဟု
ဟူသည်ကား။ အဟောသိ ဖြစ်ပြီ။ ဒေ္ဝေဇ္ဇိတာတို့-ဒေ္ဝဇ္ဇိတာဟူသည်
ကား။ ဝန္ဒပတ္တိခမ္ဘေ့ဖြည့်ကျင့်အပ်သောပဋိပတ်တရားခြို့ပတိုင်တာ့တည်
သည်။အဟုံ ဖြစ်ပြီ။ ။

၅ ✓ဥတ္တာနာတိ-ဥတ္တာနဟူသည်ကား။ သန္ဓိကိရိယာဘိသမယဝေသနာ
မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့်ထိုးထွင်းချက်ခြင်းတည်းဟူသောအဘိသမ
ယ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဇာနိတ္တာ။သိ၍။(တဏ္ဍေ)ဝါတိ-တဏ္ဍေဝဟူသည်ကား။
တဏှာ ယေဝခဏော-ထိုခဏခွဲသာလျှင်။ ဝါ-ဆာနည်းကား။ တဏှာ ယေဝ
အတ္တဘावေ-ထိုကိုယ်၏ အဖြစ်ခွဲသာလျှင်။ သမထသမာဓိမာဟသိန္ဒိ-
သမထ သမာဓိမာဟသိ ဟူသည်ကား။(ပစ္စနိက ဓမ္မာနံ-ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်
ကုန်သောကိလေသာတို့ကို)။ သမုဒ္ဓေ ဒဝသေန-အကြင်းမဲ့ဖြတ်တောက်
သည်၏အစွမ်းဖြင့်(သမနုတောဂ္ဂပသမတောပြိုင်းစေတတ်သောကြောင့်)
ပရေမတ္ထသမထဘာဝတံ-ပရမတ္ထသမထဖြစ်၍ဖြစ်သော။ လောကုတ္တရဝိသမာ
ဓိ-လောကုတ္တရာသမာဓိသို့။ အဲဒေသိ အဓိဂန္ဓိ-ရောက်ပြီ(ယထိ ခဏော-
အကြင်အရိယမဂ်ဉာဏ်ခဏခွဲ)။ နိရောဓသေ-နိရောဓသစ္စာကို။ သန္ဓိကိရိ
ယာဘိသမယော-မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့်ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်
ဟောတိ-ဖြစ်၏။(တထိ ယေဝခဏော-ထိုအရိယမဂ်ဉာဏ်ခဏခွဲသာလျှင်)
မဂ္ဂသော-အရိယမဂ်ဉာဏ်ကို။ ဘာဝနာဘိသမယော-ပွါးစေသောအားဖြင့်
ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်(ယဒိဝိဟောတိ-အဂေယ်၍ကားဖြစ်၏)။ ပနတထာ
ဝိ-ဆိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ အာရမ္မဏာပဋိဂဏှံ-အာရုံအားဖြင့် ထိုးထွင်း
၍သိခြင်းကို။ ဘာဝနာပဋိဂဏှံ ဝေ-ဘာဝနာပဋိဂဏှံ-အရိယမဂ်ဉာဏ်ကို ပွါးစေသော
အားဖြင့်ထိုးထွင်း၍သိခြင်း၏သာလျှင်။ ပုရိမသိဒ္ဓိကာရဏံ ဝိယ-ရှေးအတို
ခ္ခိုးသော အကြောင်းကိုကဲ့သို့။ ကတ္တာ-ပြု၍(ဒသေတုံ-ဖြခြင်း၌)ဥတ္တာနဟံ(ပ)မောဟုသိ ဟု၍။ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး။ ။
(တာယဝတေန-ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ထပ်ခြင်းကောင်းတော်မူသော) အနုဝ
ဝရေနမိမိထက် လွန်မြတ်သောသူရှိတော်မမူသောဘုရားမြတ်စွာသည်
ဒေသိတံ-ဟောတော်မူအပ်သော(ပဒံ-နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော)အ
သင်္ခတံ-မပြုပြင်အပ်သော(မဂ်)တရားတော်ကို။ ဥတ္တာနဟိ၍(တဏ္ဍေ)ဝ-
ထိုခဏခွဲပင်လျှင်(သမထသမာဓိ-သမထဖြစ်၍ ဖြစ်သောလောကုတ္တရာ

သမာဓိထို့အာဇာသိုးရောက်ပြီ။) ၊ယထသအာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ စက္ခုဒ္ဌ ပဒီပဓ္ဓပေစဥ္ပဒ္ဓတိ စက္ခုဝိညာဏန္တိ+စက္ခုဒ္ဌ ပဒီပဓ္ဓပေစဥ္ပဒ္ဓတိ စက္ခုဝိညာဏံဟူသကဲ့သို့တည်း။ စက္ခုဒ္ဌ+စက္ခုပသာဒကိုလည်းကောင်း၊ ဓူပေဝ+ဓူပါရုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဒီပ+ပွဲ၍၊ စက္ခုဝိညာဏံ+စက္ခုဝိညာဏ်သည်ဥပဓ္ဓတိ+ဖြစ်၏။ ဝါ+တနည်းကား ဥတ္တာနာတိဏ္ဍံ+ဥတ္တာနဟူသော ဤဝုဒ်ကို၊ သမာနကာလ သော+နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုခြင်းမဂ်ကိုပွါး+စေခြင်းတို့၏ကျေးဇူးသော ကာလ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝဋ္ဋံ+ဆိုအပ်ပြီ။ ဣတိ+ဤသို့၊ ဝိဝဋ္ဋံ+ဆိုအပ်၏။ ယထသအာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ နိဟတ္ထိသာနတမံ သဗ္ဗံ+အာဒိဗ္ဗောနဘာဝဂ္ဂတောတိ+ နိဟတ္ထိသာနတမံသဗ္ဗံ၊ အာဒိဗ္ဗောနဘာဝဂ္ဂ တော ဟူသကဲ့သို့တည်း။ ၊အာဒိဗ္ဗော+နေမင်းသည်၊ သဗ္ဗံ+အလုံးစုံ သော၊ တမံ+အမှိုက်ပြောင်ကို၊ နိဟတ္ထိသာန+ယယ်ဟျောက်၍၊ နဘံ+ကောင်းကင်သို့+ဥဋ္ဌတောမောက်၏။ ၊သ္ဝေယဝါတိ+သောယေဝဟူသည်ကား၊ ယာ လောကုတ္တရသမာဓိဖုသနာ+အကြင်လောကုတ္တရာသမာဓိသို့+ရောက်ခြင်းကို၊ လဒ္ဓါ+ရခြင်းသည်၊ အတ္ထိ+ရှိ၏။ သောယေဝ+ထိုလေ၊ ကုတ္တရာသမာဓိသို့ ရောက်ခြင်းကိုရခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ ပရမနိယာမတာတိ+ ပရမနိယာမတာ ဟူသည်ကား၊ ပရမာဥတ္တမာ+ဖြောက်သော၊ မဂ္ဂနိယာမတာ+မဂ္ဂနိယာမ၏ အဖြစ်သည်၊ အဟုံ+ဖြစ်ပြီ။ ။

။ ဝိသေသနန္တိ+ဝိ+သေသနံဟူသည်ကား၊ ဝုထုနေ+ဝုထုစဉ်ဝုဋ္ဌိ၊ လိတ္ထိမ+ဝိ+သေသကံ ဝိသိဋ္ဌဘာဝ+သာ+ခကံ+ထူးသည်၏အဖြစ်ကိုပြုံးစေတတ်သော၊ ကေံသိကာတိ+ကေံသိကာ ဟူသည်ကား၊ ဘဂ+ဝါ+ဖြောက်စွာဘုရားသည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ+သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓစသော ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဝမ္မာ+ဟု+ခုံးတော်သည်၊ သ္ဝာခါ+တာ+သ္ဝာခါတစသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သံ+ဃော+သံ+ဃာ+တော်သည်၊ သုပဋိပန္နော+သုပဋိပန္နစသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဣတိ+ဤသို့ ကေံသ+ဟ+ဝ+တိ၊ ၎င်စစ်မဂ္ဂ၂ကေန္ဒ အားဖြင့်ယူခြင်းရှိသည်၊ ရတနတ္တယေ+ရတနာသုံးပါးတို့၏အပေါင်းခွဲနိုင်ခြင်း ဝိဘိန္နာ+ကင်းသောယုံမှားခြင်းရှိသည်၊ အဟုံ+ဖြစ်ပြီ။ ဒုဘိသမယေ+ဝိသေ သိယာတိ+ အာဘိသမယေ+ဝိသေသိယာ+ ဟူသည်ကား၊ သစ္စပဋိဝေ+ဝ+သေ နာ+သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိသေသံ+ထူး သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ+ရောက်၍၊ ဝိသေသိနိုတိ+ဝိ+သေသိနိုဟု၍လည်း၊ ပဌမ+ရှေ+ကကုန်၏။ ၊အာဘိသမယ+ဟော+ ၊အာ+ရိယမဂ်ဥာဏ်ဖြင့် လေးတန် သောသစ္စာကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကြောင့်၊ ဝိသေသ+ဝ+တိ+အ+ထူး+ရှိသည်၊

ဆုတိအယံ။ ဤသည်ကား၊ အားထွေားအနက်တည်း။ အာသံသယာတိ။ အာသံ
သယာဟူသည်ကား၊ သောဌသဝတ္ထုကာယစေ။ တဆဲ့ခြောက်ပါးသော
ဝတ္ထုဂျိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အဌဝတ္ထုကာယစေ။ ရှစ်ပါးသော ဝတ္ထုဂျိ
သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိဝိဓိဿာယ။ ဝိစိကိစ္ဆာ။ ကို၊ ပဟီနတ္တာ။ ယပယ်အပ်ပြီး
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပဂတာသံသယာ။ ကင်းပြီးသောယုံမှားခြင်းရှိ
သည်။ အဟုံ။ ဖြစ်ပြီ။ အသံသိယာဘိ။ အသံသိယာဟူ၍၊ ကေစိ။ အချို့သော
ဆရာတို့သည်၊ ပဌမ္ဘိ။ ရှတ်ကုန်၏။ ဗဟုဇနပူဇိတာတိ။ ဗဟုဇနပူဇိတာ
ဟူသည်ကား၊ သုဂတိဝိ။ ကောင်းသော အလားသို့ ရောက်ကုန်သော၊
ပရေတိ။ သူဘပါးတို့သည်။ ပဋ္ဌနိယဂုဏာ။ တောင့်တအပ်သော ဂုဏ်
ကျေးဇူးရှိသည်။ အဟုံ။ ဖြစ်ပြီ။ ဆုတိအယံ။ ဤသည်ကား၊ အထွေားအနက်
တည်း။ ခိဏ္ဍာရဂတိန္တိ။ ခိဏ္ဍာရဂတိ ဟူသည်ကား၊ ခိဏ္ဍဘူတံ။ ပြိုးထူးခြင်းဖြစ်၍
ဖြစ်သော၊ ရဂတိ။ မွှေလျော်ခြင်းကို။ အထဝါ။ ဟာနည်းကား၊ ခိဏ္ဍ။ ပြိုးထူး
ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ရဂတိ။ မွှေလျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ခိဏ္ဍာဝိဟာ
ရ။ ပြိုးထူးပျောပါး၍ နေခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ရဂတိသုခ။ မွှေလျော်ပျော
ပါးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောချမ်းသာခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပစ္ဆနုဘောဝိ။ သုံး
ဆောင်ခံစားရ၏။ ✓ အမတရသမ္ဘိတိ။ အမတရသမ္ဘိဟူသည်ကား၊ အမ
တရသာ။ အမြိုက်တရားတည်းဟူသော အရသာရှိသည်။ နိဗ္ဗာနရသာဝိနိ။
နိဗ္ဗာနတည်းဟူသော အရသာရှိသည်။ အမှိ။ ဖြစ်၏။ ခမ္ဘဒ္ဒသာတိ။ ခမ္ဘဒ္ဒသ
ဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စံ။ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ဒိဋ္ဌဝတိ။ မြင်ခြင်းရှိသော၊
သောတာပန္နာတိ။ သောတာပန္နာဟူသည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂသောတံ။ အရိ
ယမဂ်ဘည်းဟူသော အယဉ်သို့။ အာဒိတော။ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ။ စ၍။ ပဋ္ဌာ။
ရောက်သည်။ အမှိ။ ဖြစ်၏။ နစ္စပနမတ္ထိဒုဂ္ဂတိတိ။ နစ္စပနမတ္ထိဒုဂ္ဂတိဟူသည်
ကား၊ အဝိနိပါတမဟုတ္တာ။ အာပါယ်သို့ ကျခြင်းသဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ မေ။ အာကျွန်ပ်အား၊ ဒုဂ္ဂတိ။ အာပါယ်သို့လားခြင်းသည်၊ နစ္စပနအတ္ထိ
မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

✓ ပါသာဒိ။ ကတိ။ ပါသာဒိကေဟူသည်ကား၊ ပသာဒါ ဝေ။ ကြည်ညို
ဘွယ်ကို ဆောင်တတ်ကုန်သော၊ ကုသလရတေတိ။ ကုသလရတေဟူ
သည်ကား၊ ကုသလေ အနဝဇ္ဇဝမ္မေ။ အပြစ်မရှိသောတရားဟု ဆိုအပ်သော၊
နိဗ္ဗာနေ။ နိဗ္ဗာန်၌၊ ရတေ။ မွှေလျော်ကုန်သော၊ ဘိက္ခဝေါတိ။ ဘိက္ခဝေါဟူ
သည်ကား၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့ကို၊ နမသိတုံ။ ကိုးခြင်း၊ ဌ၊ ဥပါဝမ်။ ဆည်း
ကပ်လာရောက်ပြီ။ ဆုတိအယံ။ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ။ ယောဇနာခြင်း

တည်း။ သမဏာသမာဂမံသိဝန္တိ၊ သမဏာသမာဂမံသိဝံ ကုသည်ကား၊ သမိတပါပါနံ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိကုန်သော သမဏာနှင့် ရဟန်းတို့၏။ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓသာဝကာနှင့် အရှင်းဘုရား ဖြတ်၏ တပည့်သားတော်တို့၏ သမာဂမဟု အစဉ်းအသေးသို့ လည်းကောင်း၊ ခေမံ၊ ဘေးမရှိသော သိဝံ၊ ငြိမ်းချမ်းစွာသော၊ ဝမ္မဟု၊ တရားတော်သို့ လည်းကောင်း၊ သဂ်မံ၊ ပေါင်းရုံး၍ ပယိရုပါသိတုံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ ဥပါဂတမ်၊ ရောက်ပြီ ဟူတို့ ဤသို့ သမ္ဗန္ဓသမ္ဗန္ဓ ဆက်ဆက်၏။ သိရိမတောဝမ္မရာဇိနောတိ ဣဒံ သိရိမတောဝမ္မရာဇိနော ဟူသော ဤပုဒ်သည်၊ ဘုမ္မဋ္ဌာနဝိသေသတို့ အနက်ရှိသော သိဝံ၊ ဆုံးမခြင်းရှိတတ်ရှိသော သဒ္ဒါတည်း။ သိရိမတိ၊ ဘုန်းပညာရှိတော်မူသော ဝမ္မရာဇိနိ၊ တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော ဘုရားဖြတ်ရှင်တို့ အနက်ရှိသော ဝိဝစနံ၊ ဆင်ခြင်ဖွယ်ရှိသော သဒ္ဒါတည်း။ သိရိမတိ၊ ဘုန်းပညာရှိတော်မူသော ဝမ္မရာဇိနိ၊ တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော ဘုရားဖြတ်ရှင်တို့ကို ဟူသော ဤပုဒ်သည်၊ အနက်ရှိသော ဝိဝစနံ၊ ဆင်ခြင်ဖွယ်ရှိသော သဒ္ဒါတည်း။ သိရိမတိ ဘုန်းပညာရှိတော်မူသော ဝမ္မရာဇိနိ၊ တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော ဘုရားဖြတ်ရှင်တို့ကို ဟူ၍ ဤပုဒ်ကား၊ အဂ္ဂေါ၊ အနက်တည်း။ ဝေမေဝစ၊ ဤသို့သိရိမတိ ဝမ္မရာဇိနိ ဟူ၍ သာသျှင်လည်း၊ ကေစိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ပဌမန္တိ ၍ကား ကုန်၏။ ။ ဥ ရိဒ္ဓိတမနုမ္ပိတိ၊ မုဒိတမနုမ္ပိ ဟူသည်ကား၊ မောဒိတမနသဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်၊ အမှိ ဖြစ်၏။ ပိဏ္ဍိတာတိ၊ ပိဏ္ဍိတာ ဟူသည်ကား၊ တုမ္ဗာ၊ နှစ်သက်သည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပိတိရသဝသေန၊ ပိတိတည်း ဟူသော အရသာဖြင့်၊ ကိတ္တာ၊ ချောင့်ရဲသည်၊ အမှိ ဖြစ်၏။ နရဝဝေဒမ္ဗသာဝေတိ ဣဒံ နရဝဝဒမ္ဗသာရုတိ ဟူသော ဤပုဒ်၌ အဂ္ဂဝုဋ္ဌလတ္တာ၊ ပဋ္ဌိလ်ခြင်ဖြစ်တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နရဝရောစ၊ ယောက်ျားဖြတ် သည်လည်း။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ သော ထိုနရဝရဟူသည်၊ ဒမ္မာနံ ဒမိတဇွာန်ဆုံးမ အပ်ကုန်သော၊ ဝေနေယျာနံ ဝေနေယျတို့ကို၊ နိဗ္ဗာနဿ ဘိမုခံ နိဗ္ဗာန်သို့ ရှေ့ရှု၍ သာရဏတောဝ ရှေ့ စေတတ်သောကြောင့်၊ ဒမ္မသာရထိ စ ဆုံးခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်သော ဝေနေယျတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ရှေ့ရှု ရောက်စေတတ် သည်လည်း၊ ဟောတိ ဖြစ်၏။ ဤတိတသ္မာ ထိုနှစ်ပါးသော သတ္တိကြောင့်၊ နရဝဝေဒမ္ဗသာရုတိ နရဝဝဒမ္ဗသာရုတိ မည်၏။ တံ နရဝဝဒမ္ဗသာရုတိ ဟု ထို ယောက်ျားဖြတ် ဖြစ်တော်မူသော ဆုံးမခြင်းငှါ ထိုက်သော ဝေနေယျတို့ ကိုနှိုဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော ဖြတ်စွာဘုရားကို။ ပရမတ္ထိတာနုကမ္ပ ဣဒ္ဓိ ယရမတ္ထိတာ နုကမ္ပကံ ဟူသည်ကား၊ ပရမေနဥတ္တမေန ဖြတ်သော ဟိတေန အစီးအပွါးဖြင့်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ အနုကမ္ပကံ အစဉ်သနားတတ်ထသော။

(၅/၇) ဝေံ ဤသို့ သိရိမာ သိရိမာ အမည်ရှိသော ဒေဝဓိတာ နတ်သမီးသည်၊ အဋ္ဌနောမိမိ၏ လဒ္ဓိပဝေဒနမုခေန အာယုကိုကြားလျှောက်ခြင်းကို ဆုခင်း

မူသဖြင့်၊ ရုဘနုတ္တရေယနေရတနာဘိုရ်၏ သုံးပါးတို့၏ အားပါင်းခြင်း ပသာဒ်ကြည်သို့ ခြင်းကို ပသေဒေဟေတု၊ကြားလျှောက်၍၊ဘဝ၁၀ နှင့်ပြည့်ဆာရားမြတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဘိ ဗျုသိဝသဗ္ဗညုရဟန်းအပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ဂိုဠိုး၍၊ပဒက္ခိဏာ၊ လက္ခဏာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတ္တွာ၊ပြု၍၊ ဒေဝလောကမေဃ၊နတ်ပြည်သို့သာလျှင်၊ ဂတာ၊သွားလေ၏။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တေ၊မဃဿ ကိ ဟွာ ဝ ဟွေ၊ ထို အစည်းအဝေးသို့သာ ကိသောဝဟ္ဒေ၊ကို သာသျှင်၊အနုပုဗ္ဗိ၊အနုကြောင်းဖြစ်ခြင်းကို၊ကတ္တွာ၊ပြု၍၊ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ဒေ၊သသိ၊ဟောတော်မူ၏။ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာ၊တော်၏အဆုံး၌၊ ဥက္ကာ ဗ္ဗိ ဘဘိက္ခု၊သာသနာတော်ဌမဗျော်၍ ဆန့်ကျင်သောရဟန်းသည်၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါပုဏိ၊ရောက်လေ၏။သာဓု ဒေသနာ၊ထိုတရား၊ဒေသနာ၊တော်သည်၊ သမ္ဘတ္တပရိသယ၊ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊လည်း၊ သတ္တိကာ၊အကျိုးစီးပွါး၊ရှိသည်၊ဇာတာ၊ဖြစ်လတ်ပြီ။ဟု ဘိ၍တွင်အပြီးတည်း။ (၊သိရိမာဝိမာနဝတ္ထုနာ၊သိရိမာနတ်သမီး၏ဝိမာနဝတ္ထု၊ အာတွင်သည်၊ နိဒ္ဒိဘာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

---

[၆] [၁-ဝိဒ္ဓဝဂ်-၁၇-ကေသကာရိဝိမာနဝတ္ထု၊]

ဇုဒ်ဝိမာနံ ရုစိရံ ပဘာသတေ ဇုဒ်၊ ဇုဒ်ဝိမာနံ ရုစိရံ ပဘာသတေ ဟူသော ဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ကေသကာရိဝိမာနံ၊ကေသကာရိဝိမာန ဝတ္ထုတည်း။ ဥဒ္ဒိ၊ဖြစ်ကြောင်း အာဒိ၊ဗုဒ္ဓိကား၊ ကား၊အဘယ်နည်း။ ။ဘဂဝါ၊ဘုရား၊မြတ်သည်၊ဗာရာဏသိယံ၊ဗာရာဏသီပြည်၏အနီး၌၊ ဣသိပတနေ၊ ပဋ္ဌေကဗုဒ္ဓါတို့၏ ကျေးဇူးဖြစ်သော၊ ဓိဂဒါယေ၊ဆောက်တို့အား၊သော်မဲ့ပေး၊ကုဖြစ်သော၊ဓိဂဒါဝုန်တော်၌၊ဝိဟာရတိ၊နေ၊တော်မူ၏။ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ပတ္တစီဝရံ၊ဆပိတ်သက်နှင်းကို၊ အာဒါယ၊ဝတ်ရုံလွယ်ယူ၍၊ဗာရာဏသီ၊ဗာရာဏသီပြည်သို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းခံခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပါဝိသိ၊သုံ့စင်ကုန်၏။(တေ ဘိက္ခု၊ဟူ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အညတရသေ၊တယောက်သော၊ဗြာဟ္မဏာသု၊ ပုဏ္ဏား၏၊ဂေဟနှါ၊သမီးပေနှု၊ အိမ်တံခါး၏အနီး၌ဖြစ်သောလမ်းခရီး၌ဖြင့်၊ စရန္တိ၊သွား၊လေကုန်၏။ တသ္မိံ စဂေ ဟေ၊ထိုပုဏ္ဏား၏ အိမ်၌လည်း၊ ကေသကာရိနှာမ၊ကေသကာရီအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏာသု၊ ပုဏ္ဏား၏ ဓိဘာ၊သမီးသည်။(ဂေ ဟနှါ ရသမီ ပေ၊အိမ်တံခါး၏ အနီး၌။

မာတာ၊အဖိ၏သိသတောဂြိုးခေါင်းမှဥကာဓသန်းတို့ကို၊ဂဟ္ဘန်ကောက်ယူလျက်၊ ၂၀ နှင့်နှစ်ကြိမ်ဆွမ်းခံကြွသွားကုန်သော၊ တောဘိက္ခုကိုထိုရဟန်းတို့ကို၊ဒိသွေးမြင်၍၊ ပေတရံမိခင်ကို၊ အာဟာ၊ဆိုး၏။ ကိ သာ အာဟာ၊အာဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ အမှီအိုမိခင်၏ ဘုရားမေပဇာဒိတာ နာမ၊ဤရဟန်းတို့မည်သည်၊ ဘဏ္ဍာဟာရာ၊ဆွမ်းတည်းဟူသော အာဟာရ ရှိကုန်၏။ ပဌမမေနယောဇနေ၊ပဌမအရှယ်နှင့်၊ သမ္ဗန္ဓာဂတာ၊ပြည့်စုံကုန်၏။ အာဘိရူပါ၊ အလွန်အဆင်းသဏ္ဌာန်လှကုန်၏။ ဒဿနီယာ၊ရှုဖွယ်သော အဆင်းရှိကုန်၏။ ပါသာဒိကာ၊ကြည်ညှိဖွယ်ကို ဆောင်ကုန်၏။ သုခုမာလာ၊ဆိပ်မွေ့နူးညံ့ကုန်၏။ ကေနစိပါရိဇုညေန၊တစုံတခုသော ပျက်စီး၊ဆုတ်ယုတ်ခြင်းဖြင့်၊ အာဘိဘူတာ မညေ၊နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်ယောင်တကား။ ကသ္ဌ၊အာဘယ်ကြောင့်၊ ဤမေဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ ဤမသို့ ယောဝဝ၊ယော၊ ဤပဌမအရှယ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဇ္ဇဓနှင့်နုခေါ်ရဟန်းပြုလေကုန်သနည်း၊ ဤတို၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ဆိုး၏။ တံမိတာရံ၊ထိုပုဏ္ဏား၏သမီးကို၊ မာတာ၊မိခင်သည်၊ အာဟာ၊ ပြောဆို၏။ ကိ အာဟာ၊ အာဘယ်သို့ပြောဆိုသနည်း၊ အမှီ၊ချစ်သမီး။ သက္ခ ပုဏ္ဏား၊သာကိုဝင်မင်း၏သားဖြစ်သော၊ သက္ခကုလား၊သာကိုဝင်မင်းမျိုး မှ၊ပဇ္ဇဓိ၊တောရရဟန်းပြုသော၊ သတ္တဝါ၊လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊နာ၊ မ၊ဘုရားမည်သည်၊ လောကေ၊လောကတို၌ ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်တော်မူ၏။ ပ သော၊ ထိုဘုရာ.ဖြတ်သည်။ အာဒိက လျှာ၊ကံ၊ အစဦးကောင်းခြင်းရှိသော၊ မဇ္ဈေ၊ က လျှာ၊ကံ၊ အလယ်ဦးကောင်းခြင်းရှိသော၊ ပရိယောသာ၊ က လျှာ၊ကံ၊ အဆုံ.ဦး ကောင်းခြင်းရှိသော၊ သာတ္ထံ၊အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ယဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ဟောရား၊တော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏။ ကေ ဝလပရိပုဏ္ဏံ၊အလုံးစုံပြည့်စုံသော၊ ပရိသုद्ध၊ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ဖြတ်သော အကျင့်ကို၊ ပကာသေတိ၊ပြတော်မူ၏။ ဤမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ တာ သ သ ဘဏ္ဍ၊ နော၊ ဆိုဘုရား ဖြတ်၏။ ဓမ္မံ၊ဟောရား၊တော်ကို၊ သုတ္တ၊ ကြား၊နာ၍၊ ပဇ္ဇဓနှင့်၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ဤတို၊ ဤသို့။ မာတာ၊မိခင်သည်၊ အာဟာ၊ ပြောကြား၏။ ။

တေ နစ သမယေ နေ၊ ထိ အခါ၌လည်း၊ အာဂတ ဟလော၊ ရ အင်ရောက် အပ်ပြီးသော ဗိုလ်ရှိသော၊ ဝိညာတ သာသနော၊ သိအပ်ပြီးသော အာဇုံ၊ အမ တော်ရှိတော်မူသော၊ အညတရော၊ ဟယောက်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ တာ ယ ဝိယိယာ၊ ဆိုခရိုးဖြင့်၊ ဂ ဆ ဏ္ဍော၊ သွား သည်ရှိသော်၊ တံ ဂ ထံ၊ ထိ အချင်းချင်း ပြောဆိုသော စကားကို၊ သုတ္တ၊ ကြား၍၊ ဘာ သံ၊

ထိုပိန်းမတို့၏ယဉ်ကြီးအတံသို့ဥပသက်ပါ၍ချဉ်းကပ်၏။ အထူးထိုအခါ၌ဗြာဟ္မဏီမိုးကြီးမသည်၊ နံ့ထိုဥပသကာကို ဥပါသကမ၊ အဟောင်ဥပါသကာ။ တောရဟိတ်ယသုဒ်ခါ၌ခေါ်ဆင်စစ်ဗဟူကုလဝုတ္တာမျှားစွာသော အမျိုးသားတို့သည်၊ မဟန္တံမျှားစွာသော၊ ဘောဂကွန္ဒံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ အရုဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဟန္တံမျှားစွာသော ဥာတိပရိဝဋ်ဆွေမျိုးအဆက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သကျကုလသမိုင်ပေ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးဖြစ်တော်မူသော ဘုရားဖြတ်၏အထံတော်၌ ပဗ္ဗဇင်္ဂန်၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ကိံ အဗ္ဗဝသံ၊ အဘယ်သို့သောအကျိုးထူးကို၊ သမ္မသန္တာ၊ ကောင်းစွာမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ပဗ္ဗဇင်္ဂန်ခေါ်ရဟန်းပြုလေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ပုန္တိမေး၏။ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍၊ ဥပါသကော၊ သိတင်းသည်ဒါယကာသည်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်ဘို့၌၊ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ နိက္ခမေ၊ ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်ခြင်း၌၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးဆက်ကို လည်းကောင်း၊ သမ္မ သန္တာ၊ ကောင်းစွာမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇင်္ဂန်ရဟန်းပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ဝာ၊ ပြောဆိုပြီး၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏ဥာဏ်ဗလနှုန်းမျှသာ ဥာဏ်စွမ်းသတ္တိရှိသော၊ ဒေ၊ လျှောက်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဝိဘာဝေတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ကထေသိ၊ ပြောဆိုတော်မူ၏။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ရတနာနဉ္စ၊ ရတနာတို့၏လည်း၊ ဂုဏေ၊ ကျေးဇူးတို့ကို၊ ပကာသေသိ၊ ဆင်ခြားပြု၏။ ပဋ္ဌနံ၊ ပါးပါးကုန်သော၊ သိလာနံ၊ သီလတို့၏၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂိကသမ္ပဒါယသိက်ံ၊ မျက်မှောက်တမလွန် ဖြစ်သော၊ ဂုဏာနိသံသဉ္စ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး အာနိသင်ကို လည်းကောင်း၊ ပဝေဒေသိ၊ ပြောကြားပေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏီ ဓိတာ၊ ရှင်ကြီးမ၏သမီးသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့နည်း။ အဒ္ဓေ ဟိ ဝိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ သရဏေသုစ၊ သရဏဂုံတို့၌ လည်းကောင်း၊ သိလေသုစ၊ သိလတို့၌လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍ဤ၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကမ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝတ္ဝာ၊ ပြောဆိုပြီး၍ ဗ္ရာဟ္မဏီ ဓိတာ၊ ရှင်ကြီးမ၏သမီးသည်၊ ပုန္ဒိ၊ ပုန္ဒိမေးမ၏။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကမ ဖြစ်ကုန်ကုန်သည်ကား၊ ကိံ ကတ္ဝာ၊ ပြုပြီး၍ ကိုယ်ကို ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

သည်းကောင်း။ သိလာနိစ္စသိလဘို့ကို လည်းကောင်း၊ အဒါသိပေးတော်မူ
သောဆိုရာဝုဏ္ဏားမ၏သမီးသည်၊ ဂဟိတသရဏာစာဃယူအပ်သောသရဏာ
ဂုဏ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ သမာဓိဏ္ဌာသိလာစာကောင်းစွာဆောက်တည်
အပ်ပြီးသော သိလရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟုတ္တာဖြစ်၍ပုနဇာတာနှင့်အာ
ဟာဆိုပြန်၏။ ကိ အာဟာအာဘပါသို့ဆိုပြန်သနည်း၊ ဇုတောဣတိ သဒ္ဒေါ ဂုဏ်
သိသထက်ဥဿုရိ၊ အလွန်ကရုဏာပြုအပ်သော၊ အညွှန်းတပါးသော
တရားသည်လည်း၊ အတ္ထိကိ ရှိလေ့သေးသလော၊ ဇုတိ ဣတိ သို့၊ အာဟာ
ဆိုအံ့။ သော၊ ဆိုသိုဘင်းသည်သည်(တ)ဿ၊ ဆိုရာဝုဏ္ဏားမသို့၏ ဝိညာဏာ
ဟာသိကြား လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကို(သလ္လေ)ကွန်ရာ၊ မှတ်သည်ဖြစ်၍ ဥပ
နိဿယသမ္ပန္နာ မဂ်ဖိုလ်ရခြင်း၏အကြောင်း ဥပနိဿယနှင့်ပြည့်စုံသည်
ဘဝ ဟုတိ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇုတိ ဣတိ သို့(ဥ)တ္တာ၊ ဆိ၍ သရဏဂုဏ်ခန္ဓာကိုယ်
သဒ္ဓာကို(ဝိ)ဘာဝေ(ဣ)ကွန်ရာ၊ ထင်ရှားပြလျက်(ဒ)ဿ ဒ္ဒိတ္တိ သာကာမဝုဏ်ကမ္ဘာနှံ
ဒ္ဒဘ္ဘိ သာကာရကမ္ဘာနှံ(ကို)(ကထေ)တ္တာ၊ ဟောပြော၍(ကာ)ယ ကျေပကာယ
ဒ္ဒ(ဝိ)ဘာဂံ၊ ရာဂ ၏ကင်းခြင်းကို(ဥ)ပ္ပါ(ဒေ)ဟာ၊ ဖြစ်စေ၍(ဥ)ပ(ရိ)အထက်၌
အနိစ္စတာဒိ ပဒိုသံယုတ္တာယ၊ အနိစ္စ၏အဖြစ် အစရှိသော လက္ခဏာရေး
သုံးပါးနှင့်စပ်သော(ဝေ)ဒိယာ(ကထာ)ယ၊ တရားစကားဖြင့်(သ)ရဏ(ဂေ)တ္တာ၊
ကောင်းစွာထက်စေ၍(ဝိ)ပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၏(မ)ဂ္ဂံ၊ အကြောင်း
ကို(အာ)စိက္ခိတ္တာ၊ ပြောကြား၍(ဂ)တောဃောသ(ဝ)ဏ္ဏေ(သ)ဿ ဆိုရာဝုဏ္ဏားမသမီး
သည်(တေန)၊ ထိုသိတင်းသည်ဒါယ(ကာ)သည်(ဝ)ဏ္ဏ(ဣ)ယ၊ ဝုဏ္ဏနယ်ဟောအပ်သော
နည်းဖြစ်သော(သ)ဒ္ဓံ၊ အလုံးရုံသောတရားကို(မ)နသိကရိတ္တာ၊ နှလုံးသွင်း၍(ပ)
ပဒိုက္ခ(သ)မနသိကာ(ရေ)၊ စက်ဆုပ် ရွံ့ရာတွယ်ဖြစ်သော နှလုံးသွင်းခြင်း၌(ဝ)
သမာဟိတစိတ္တာ၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍(ဝိ)ပဿ(နာ)ဝိပဿ
နာ(ကို)(ပ)ဋ္ဌာ(ပ)တ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍(ဥ)ပနိဿယသမ္ပတ္တိယာ၊ မဂ်ဖိုလ်ရထိုက်သော
အကြောင်း(ဥ)ပနိဿယနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်(နိ)ဝ(ရ)ဿ(ဝ)ကြာ(ဖြင့်)ဗ္ဗိ(သ)
လျှင်(ကိ)(သ)ောတာ(ပ)တ္တိ(ဖ)လော၊ (သ)ောတာ(ပ)တ္တိဖိုလ်၌(ပ)တိ(ဋ္ဌ)ဟိ၊ တည်လေ(ဏ)
အာ(ထ)ပ(ဋ္ဌ)ာ၊ ထိုနောက်ဖ(ရ)၊ အ(ပ)ရေ(န)၊ တပါး(သော)(သ)မယေန၊ အခါ၌(ကာ)
လံ(ဂ)တ္တာ၊ ရတော(ခြင်း)ကို(ပ)ဋ္ဌ(ဝ)၏ ဒေ(ဝ)ရ(ညော)၊ နတ်တို့၏ မင်းဖြစ်သော
သက္ကသ၊ ဆိုကြား(မင်း)၏(ပါ)ရိ(စ)ရိ(ကာ)၊ အလုပ်အားကျ(ဖြစ်)သော(နတ်)သမီ
သည်(ဟု)တ္တာ၊ ဖြစ်၍(နိ)ဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ(ဏ)။ (အ)ဿာ၊ ဆိုနတ်သမီး(အား)(သ)တ
(သ)ဟ(ဿ)ဿ(ဒ)ား၊ တသိန်းအတိုင်းအရှည် ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ အ(ဒ)ဿ(ဂ)
ပရိ(ဝါ)ရောနတ်သမီးအခြံအရံသည်၊ အ(ဟော)သိ၊ ဖြစ်(ဏ)(ဝ)ံ၊ ဆိုနတ်သမီး

ကို။ ဒေဝရာဇာ၊-နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော၊ သက္ကော-သိကြားမင်းသည်၊ ဒိသွာ-ခြင်၍။အနေ့ရှိယဉ့ဂ္ဂ၊ တစ်ဘွဲ့ဖောတော-ဖြစ်သောခုံဘွယ်အထူးမဖြစ်ဘူ.သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရမ္ပိတဟာဒယော-အလွန်ဝမ်းမြောက်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇာဒ်ဝိမာန်ရှစ်ရံပဘာသထရဲ့ အာဒိဟိ-ဇာဒ်ဝိမာန်ရှစ်ရံပဘာသရံ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ စတူဟိဂါထာဟိ- လေးဂါထာတို့ဖြင့်၊ တာယ-ဆိုနတ်သမီးသည်၊ ကတကမ္မံ-မြတ်အပ်သောကောင်းမှုကံကို၊ ပုစ္ဆိ-မေးမြန်း၏။ ✓

၀ အနောမဒဿနေ-မယုတ်မာသော ရှုဘွယ်ရှိသော၊ ဘဒ္ဒေ- အဘယ်နတ်သမီး၊ သတဘံ-အခါမပြတ်၊ ရှစိရံ-နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာရှိသော၊ ပဘာသရံ-ထွန်းတောက်ပသောအရောင်လည်းရှိထသော။ ဝေဠုရိယထမ္ဘံ-လျှောက်မျက်ရွှဲဖြင့်ပြီးသောသည်တိုင်လည်းရှိထသော၊ သတတံ-အလွန်ပျံ့ပြန့်စွာထသော၊ သုခိမ္ဘိတံ-ကောင်းစွာဘန်ဆင်းအပ်ထသော။ သုဝဏ္ဏရူ-ကွမ်ဟိ- ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သောသစ်ပင်ဖူးဖြင့်၊ သမန္တာ မောဇ္ဇတံ- ထက်ဝန်းကျင် ဗုံးလွှမ်းအပ်ထသော၊ မမံ-ငါ၏၊ ဌာနံ-နေရာဖြစ်မာန်လည်းဖြစ်ထ၊ သော၊ မမံ-ငါ၏။ ကမ္မဝိပါကသ ဟု ဝံ-ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်ထသော။ ဇာဒ်ဝိမာန်-ဤတုံဗိမာန်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ ။ အနောမ ဒဿနေ-မယုတ်သောရှုဘွယ်ရှိ၊ သော၊ ဘဒ္ဒေ-အဘယ်နတ်သမီး၊ တ-ကြွ-ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဗိမာန်ဌ၏ဥပပန္နာ-မဖို့သဒ္ဒေ အားဖြင့်ဖြစ်လာကုန်သော၊ ပုဗ္ဗ-ဒေဝတာ-ရှေးဦးစွာသော နတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇာမာဝုဏိမဏ္ဍ-ရာယော-ဤ-ရှေ့၌ ဖြစ်ကုန်သော နတ်သမီးတို့သည်၊ သတာသဟဿာနိ-တသိန်းအတိုင်း-ဒေ-ရှည်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ-ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ဘုဝံ-သင်သည်၊ သကေ-နကမ္ဘုနှာ-မိမိဥစ္စာဖြစ်သောကံ-ကြောင့်၊ အဇ္ဈ-ပဂတာ-ယသ-ဒုအခါကပ်ရောက်လာသည်။ အသိ-ဖြစ်၏။ ။ယသ-ဝသိနိ-အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟုတ္ဝာ-ဖြစ်၍၊ တေ-နေ့ဝ-သ-ကေ-နကမ္ဘုနှာ-ထိုမိမိဥစ္စာဖြစ်သော ကံ၏အာနုဘော်ကြောင့်သာလျှင်။ ဩဘာသယံ ဩဘာသယန္တိ-ထွန်းလင်းတောက်ပလျက်။ တိဋ္ဌတိ-ဏာည်၏။ ။ အနောမ-ဒဿနေ- မယုတ်သော ရှုဘွယ်ရှိ သော၊ ဘဒ္ဒေ-အဘယ်နတ်သမီး၊ သသိ-ယုန်ရုပ်အရေးအမှတ် တံဆိပ်ရှိ သော၊ နက္ခတ္တရာဇာ-နက္ခတ်တာရာကြယ်တကာတို့၏မင်းဖြစ်သော လ သည်၊ တာရကာနံ-နက္ခတ်တာရာကြယ်တကာတို့၏အပေါင်းကို၊ အဓိဂ္ဂယှ-လွှမ်းမိုးနှိပ်နင်း၍။ ဝိရောစတိ-ယထာ-တင့်တယ်သကဲ့သို့။ တထေ-ထို အတူသာလျှင်၊ တွံ-သင်နတ်သမီးသည်၊ ဇုတိ-အာနုဘော်သက်တံ-ဤနတ်ဘွဲ့

အားပါင်းကို။ သူသည်အခြားအရံဖြင့်ခန္ဓာမာနယာအလွန်ထွန်းတောက်ပခြင်းနှင့်သာဟာကွဲ့ဝိရောစသိဟာင့်တယ်ဟု။ ။အနုမဒသည်နေ့ယခုတိုသောရှာဘွယ်ရှိ၏သော။ ဘဒ္ဒေ၊အာဘယ်နတ်သမီး၊တို့ယောင်သည်၊ကိုယ်တော်၊ အာဘယ်ဘဝမှ၊ အာဂမ္ဘယောလတ်ခြင်း၊မမမ်ငါ၏။ ရှင်ဒဘဝနံ ဤဘုံဝိမာန်၌ ဥပပန္နသဟပဒိသည်နေ့အားဖြင့်ဖြစ်လာပေသနည်း။ သဟိန္ဒကာ၊ငါသိကြားနှတ်မင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ တိဒသာ၊ဘာဝတိံ သားနတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ ဒေဝါနတ်တို့သည်။ ပြဟ္မာ်ယဟံပတိ အမည်ရှိသော ပြဟ္မာကို။ ဒသသေနမှခြင်းဖြင့်၊နှတပ္ပတို့ရှာမရောင့်ရဲနိုင်ကုန်သကဲ့သို့။ သင်္ဂြိုဟ်ခပ်သိမ်းကုန်သော။ မယ်ဒေဝါ၊ငါ့ကိုနတ်အပေါင်းတို့သည်။ တံတဝမ်းတိုသင့်အား။ ဒသသေနမှကြည့်ရှုခြင်းဖြင့်၊ နှတပ္ပါမသော၊ မရောင့်ရဲနိုင်ကုန်တကား။ ။

✓ တဗ္ဗ၊ဆိုဂါထာ၌၊ ရှင်ဒဝိမာနဿ ရှုမိနာ၊ရှင်ဒဝိမာနံဟူသော၌ပါ၌ဖြင့်။ ယဿိ ဝိမာနေ၊အာကြင်ဝိမာန်၌၊သါဒေဝတာ၊ဆိုနတ်သမီးသည်၊ဥပပန္နာ၊ပဒိ သည်နေ့အားဖြင့်ဖြစ်လာ၏။ အဗ္ဘာနေ၊ဆိမိ၏။ တံဝိမာနံ၊ဆိုဝိမာန်ကို၊(သန္ဓာ ယ၊ရည်၏။ အာပာ၊ဆို၏။(သတတ္ထိ၊သတတံဟူသည်ကား၊ သမ္ဘကာ လံ၊အာခါခပ်သိမ်း။ ရုပိရံ၊ဟူလုံးမြွေလျှောပျော်ဘွယ်ရာရှိသော၊ ပတာသရံ၊ ပြိုးပြိုးပြက် ထွန်းတောက်ပသော အရောင်ရှိသော၊ ရှာတိအယံ၊ဤသည် ကား။ ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။(ဝါ၊ဆာနည်းကား။ သတတ္ထိ၊ သတတံဟူသည်ကား၊ သမ္ဘာ၊ကောင်းစွာ။ တတံ၊ကြီးကျယ်ပျံ့ပြောဆို၏။ အတ္ထိ ဝိယ၊အလွန်သွင်။ ဝိတ္ထိန်၊ကျယ်ပျံ့ရှိ၏(ရှာတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အဏ္ဍော၊အနုက်တည်း။(သမန္တာ မောဇ္ဇတ္ထိ၊သမန္တာ မောဇ္ဇတံဟူသည် ကား။ သမန္တာ တောဃ၊ဆက်ဝန်းကျင်မှ။ အဝဇ္ဇတံ ဆာဒိတံ၊ဖုံးလွှမ်းအပ် သော၊ဌာနဿ ရှာဒ်၊ဌာနံဟူသော၌ပုဒ်ကို။ ဝိမာနမေဝ၊ဆုံဝိမာန်ကိုပင်လျှင်။ သန္ဓာယ၊ရည်၏။ ဝဒတိ၊ဆို၏(ဟိသစ်မှန်၏။ ဣဒြာ၌ဆုံဝိမာန်၌ ကတ ဝုညာ၊ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိကုန်သော သူတို့သည်။ တိဋ္ဌန္တိ၊တည် နေတတ်ကုန်၏။(ရှာတိတာသ္မာ၊ဆိုကြောင့်။ တံ၊ဆိုဝိမာန်ကို။ ဌာနန္တိ၊ ဌာန ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ။ကမ္မဝိပါကသမ္ဘဝန္တိ၊ကမ္မဝိပါကသမ္ဘဝံဟူ သည်ကား၊ကမ္မဝိပါကဘာဝေန၊ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့်၊သမ္ဘ။ တံ၊ကောင်းစွာဖြစ်ထ၏သော။ ဝါ၊ဆာနည်းကား။ ကမ္မဝိပါကေန၊ကံ၏အကျိုး နှင့်။ သဟ၊ဆာကွ။ သမ္ဘ။ တံ၊ကောင်းစွာဖြစ်ထ၏သော။ မမ ဣဒ္ဓိ၊ငါ၏ဟူ သော၌ပုဒ်ကို။ မမ၊ငါ၏။ ဌာနံ၊နေရာဆုံဝိမာန်သို့။ မမ၊ငါ၏။ ကမ္မဝိပါက

သ ဖွဲ့ ၀ံ့ထံ ၏အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဤတို့ကဲ့သို့ဖြင့်ဟိ၀ိ၀ေဒေဟိ-
နှစ်ဝန်တို့နှင့်လည်း၊ယောဇဝတမ္ဘဏ်ရှည်အပ်၏။ (၅)။ တတ္တြ ပ၀ပန္နာ ဟိ ဂါထာ
ယာ-တတ္တြ ပ၀ပန္နာ ဟု သော ဂါထာ ၌။ အယံ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ သင်
ပဏ္ဍော-အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ ယထာ ဝုတ္တော အကြင်အကြင်
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ တတ္တြ တတ်ကြ ဝိမာနေ ဆိုဖိမာန်၌။ ဥ ပ ပန္နာ နိဗ္ဗတ္တာ-ဖြစ်
ကုန်သော၊ ပဂေ ၀ ၊ ရှေးဦးကသာလျှင်။ ဥ ပ ဋ္ဌ ဟာ-ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ပုဗ္ဗ ဒေ ၀ တာ-ပုဗ္ဗ ဒေ ၀ တာ မည်ကုန်သော။ ဤ ဤ ဤ

ယ သသား၊ အခြိုအရံဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗဋ္ဌမာနာ အတိုရိယဝိဇ္ဇောတမာနာ၊ အလွန်သျှင်ထွန်းတောက်ပသည်ဖြစ်၍၊ ဝိုရောစသိုးတင့်တယ်၏။ ဤတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အဘြောအနက်တည်း။ ဘွေစ၊ ဤဂါထာ၌လည်း၊ ဤဝါတိစ၊ ဤဝဟူသောဝုဒ်သည် လည်းကောင်း၊ ဤမ၌ဤစ ဤမဟူသော ဝုဒ်သည်လည်းကောင်း၊ နိပါတမတ္တံ နိပါတ်မျှသာတည်း။ ကေစိပန အာဟု သောဆရာတို့သည်ကား၊ နဂ္ဂတ္တရာစာရိဝတာရာဂဏံ တထေဝတ္တနိ၊ နဂ္ဂတ္တရာစာရိဝတာရာဂဏ်တဘဝတ္ထုဟု၍ ပဋ္ဌနိ၊ ဤ ဤ ဒါနိ၊ ယသုအခါ၌ တသား ဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သမီး၏။ ပုရိ ခဘဝ ဣဿရော ၌ဖြစ်သော ဘဝကိုလည်းကောင်း၊ တဿ ထိုရှေးဘဝ၌ကတပုညဿ ပြုခဲ့ကုသိုလ်မှာ ဟိုလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏော မေးလိုသည်ဖြစ်၍။ ကုတောနု အာဂမ္မ တိ ဂါထံ ကုတောနု အာဂမ္မ ဟု ထိုရှေးဘဝ၌ကတပုညဿ ပြုခဲ့ကုသိုလ်မှာ ဟိုလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏော မေးလိုသည်ဖြစ်၍။ ကုတောနု အာဂမ္မ ဟု ဤ ဤ ဒါ ဤ ဤ ဟု ကုတောနု ဘာ ဘာ ဘာ

ယခုသာမဏောင့်ရဲနှင်ဝ ကုန်သည်ကဲ့သို့ပေ၀ံတသားထိုအတူ၊ တံတားသင်
နှင်းသဒိုးအား၊ ဒသသဲနှုန်းရှာမျှော်ခြင်းဖြင့်၊ မယံသားဗွေ၀ါ၀ါတို့အလုံး
ရုံးသာနှင်အပေါင်းကို သည်၊ နတပ္ပါမသေမဏောင့်ရဲနှင်ကုန်ပါတကား။
ဤကိုအားယံ၍ သည်ကား၊ အတ္ထောမအနက်တည်း။ ဧ၀ံပန၊ ဤသို့လျှင်၊ ဒေ၀ါ
နမိန္ဒနှုန်နှတ် ကို့ကိုအစိုးရသော။ သဂ္ဂနှုန်ဆိုကြား နတ်မင်းသည်၊ ဝုဏ္ဏ
တာမေ အပ်သော။ သာဒေ၀တာထိုနတ်သမီးသည်၊ တမတ္ထံထိုအနက်
ကို၊ ပကာသေသန္တိ ထင်ရှားပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယမေတန္တိ ဂါထာနှယ်၊ ယမေ
တံအစရှိသော ဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အာဟာဆိုပြီ။ ။

၄ (သဂ္ဂသိကြား၏ ကုတောအာဘယ်အရပ်မှ၊ ရုတာဆိုရှေ့ လျှောမနေ
ရုဒ်ဘသော်တွဲ့ဆင်သည်၊ ဤ၀ဿာ၏ဖိမာန်သို့၊ အာဂတာ၀ဠိသည်နှင့်
အားဖြင့် လာ၊ ရုဒ်သနည်း။ ဤတိ၍ဤသို့ယမေတံ်သံတော်ပဋ္ဌံအကြင်ပြဿ
နာကို၊ မမံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုဝုန္ဓသော၊ လျှောက်ပတ်သောအား ပေးပေ
ကြား၏။ သဂ္ဂသိကြား၏၊ မနုဿလောကဟု ပြည့်၌၊ ကာသိနံကာသိ
ရဋ္ဌသ၊ ကာသိဘိုင်း၏၊ ဗာရာဏသိနာမပုရံ၊ ဗာရာဏသိအမည်ရှိသော
မင်းနေပြည်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပြည်၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
ဝုဏ္ဏောဂေ့ားဘ၀၌၊ ကေသ ကာရိကာ၊ ကေသကာရီ အမည်ရှိသော ပိန်းမ
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။သဂ္ဂသိကြား၏ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၀ဟု ရှာ၏ခ၌လည်း ကောင်း၊ ခမ္မေ၀ဟု ရှာ၏ခ၌ လည်း ကောင်း၊
သံ၀ေ၀ဟု ဆည်းညှာ၏ခ၌ လည်း ကောင်း၊ ပသန္နမာနသာ ကြည်ညိုသော
စိတ်ရှိသည်၊ ကေ ကိုယ်ကိုယ်ကို ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သင်္ဃ ဟူ၏ခ၌ ကြည်ညိုပြုပြီးသော
တော်ဘိုးနှင့် ပြည့်ဝ၏ဟု စင်စစ်ယူခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ အသံ်သယာ
ယုံမှားသံ်သယမရှိသည်၊ အ၀ေ၀ေသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အ၀ဏ္ဏသိ ကျွတ်ပခြိ၊ မကျိုး
မပါက်သောသိက္ခာ၀ုန်ရှိ သည်။ အာဂတ ဗဟုလာ ရောက်အပ်သော သော
တာ၀ဗ္ဗိုဗိုလ်ရှိသည်၊ အ၊ ဟာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သမ္ဘာ၀ိ ဗေ့ား သစ္စာလေးပါး
တရားတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိတတ်သော အရိယမဂ်ဉာဏ်တရား၌၊ နိယ
တာ၊ မြဲမြဲ ခိုင်ခံ့သော သဘောရှိသည်၊ အနာ၊ မယာ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခမရှိသည်၊
အ၊ ဟာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။ တတ္ထ ထိုကဲ့သို့ ဂါထာ၌၊ ယမေတန္တိ၊ ယမေတံ ဟူသည်
ကား၊ ယံ်ဇော်ပဋ္ဌံ အကြင်ပြဿနာကို၊ ဗုဒ္ဓ အသိ ဟု ရှာ၏ခ၌ ကြည်ညိုပြုပြီ
အနုဝုန္ဓသော်တိ၊ အနုဝုန္ဓသော ဟူသည်ကား၊ အနုကူလ
ဘာ၀ေန၊ သင့်လျော်းလျောက်ပတ်သည် အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝုန္ဓ သိ၊ ပေး၏ မမန္တိ၊
မမံ ဟူသည်ကား၊ မုံ၊ ကေသကာရိမည်ရ ကျွန်တော်မကို၊ ဝုဏ္ဏိတိ၊ ဝုဏ္ဏိ

ဟူသည်ကား၊ ပုရိုးပြည်သည်၊ အတ္ထိမ္ဂိုဏ်ကျောသိန္ဓိ၏ကာသိနိုင်ငံဟူသည်ကား၊ ကာသိရဋ္ဌသမ္ဘာကာသိတိုင်း၏၊ ကေသကာရိကာတိ ဆိုမိုးကေသကာရိကာဟူသောဤပါဠိဖြင့်၊ ပုရိမတ္တဘာဝေ၊ ရှေးသောကိုယ်၏အကြစ်၌၊ အတ္တနောမိမိ၏နာမ်အမည်ကို၊ ဝေဒတိ၊ ဆိုတို့။ ၊

ဗုဒ္ဓေစမ္ဘောတိ အာဒိနာ၊ ဗုဒ္ဓေစ ဓမ္မေစ ဤသို့အစရှိသောပါဠိဖြစ်၏၊ အတ္တနောမိမိ၏ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်ရှားပြပေ၏။ ဘုန်းတာဘန်၊ သင်္ကြော၊ ဆိုကြား၊ မင်းသည်၊ တာသော၊ ဆိုနတ်သမီး၏၊ တံပုညသမ္ဘတ္တိဗ္ဗ၊ ဆိုကောင်းမှုကံ၏ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း၊ တံဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိဗ္ဗ၊ ဆိုနတ်ဖြစ်သော စည်းစိမ်ကို လည်းကောင်း၊ အနုမောဒမာနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ တဉ္စ ဥဘိနန္ဒာမသောတိ အာဒိ၊ တဉ္စ ဥဘိနန္ဒာမသော ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ၊ ဗုဒ္ဓေစ၊ ဈာနများ ဖြတ်ခွဲလည်းကောင်း၊ ဓမ္မေစ၊ တရားတော်ခွဲ လည်းကောင်း၊ သံဃေစ၊ သံဃာတော်ခွဲ လည်းကောင်း၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသော၊ ကေနဉ္စိ ဂဝေ၊ စင်စစ်ယူခြင်းသို့ရောက်သော၊ အသံသယော၊ ယုံမှားသံသယလည်း မရှိသော၊ အခဏ္ဍသိက္ခာပဒေ၊ မကျိုးမပေါက်သော သိလရှိသော၊ အာဂ ဝ ပဋ္ဌလော၊ ရောက်အပ် ပြီးသော သောတာပတ္တိ ဖိုလ်ရှိသော၊ သမ္ပေါဓိဓမ္မေ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိတတ်သော ဥာဏ်ခွဲ၊ နိယတော၊ မြဲသောသဘောရှိသော၊ အနာမယော၊ ဆင်းရဲခက်ခဲမရှိသော၊ ဘဒ္ဒေ၊ ဖ�နတ်သမီး၊ ကိတ်ဆင်၏၊ တံ၊ ဆိုကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အာဘိနန္ဒာမသော၊ ငါတို့နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ကုန်၏။ တေ၊ ဆင်၏၊ ဣဝ၊ ဤငါ၏ ဘုံဗိမာန်သို့၊ အာဂမနံ၊ လာရောက်ခြင်းသည်၊ သွာဂတဉ္စ၊ ကောင်းသောလာခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တွံ၊ ဆင်သည်၊ ဓမ္မေန၊ တရားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယသသာ စ၊ အာခြံအာရုံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိရောစသိ၊ ဓာတ်တယ်၏။ (၄)

(၆) ကိတ္တယိ ဆိုဂါထာ၌၊ တဉ္စ ဥဘိနန္ဒာမသောတိ၊ တဉ္စ ဥဘိနန္ဒာမသော ဟူသည်ကား၊ တော၊ ဆင်၏၊ ဒုဝိဓေ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ တံသမ္ပတ္တိ၊ ဆိုနတ်ခွဲ ဖြစ်သောစည်းစိမ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အဘိနန္ဒာမ အာနုမောဒါမ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏။ ကွာဂတဉ္စ တေ တိ၊ ကွာဂတဉ္စ တေ ဟူသည်ကား၊ ကုယ်၊ ဆင်နတ်သမီး၏၊ ဣဓ ဂမနံ၊ ဤငါ၏ဘုံဗိမာန်သို့ ရောက်လာခြင်းသည်၊ သွာဂတဉ္စ၊ ကောင်းသောလာခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ ပိတိသောမနဿသ ပမ္ဘဒ္ဒနမေဝ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် စပ်သည်သာ ဖြစ်တည်း။ (သောသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်။

ဝတ္ထုနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ၊တံပနုပ ဝတ္ထိ၊ထိုအကြောင်းကိုကား။သင်္ကြောဒေဝရာဇာ၊သိကြားနတ်မင်းသည်၊ အာယသ္မတော၊ရှည်သောသက်တော်ရှိသော၊မဟာမောဂ္ဂလာန္ထေရသ-အာရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်အား။ ကထေသိ၊လျှောက်ကြားပေ၏။ထေရော၊ မထေရ်သည်။ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဋိဝေဒေသိ၊တဖန်ကြား လျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ တမတ္ထံ၊ထိုအနက် ကို၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ၊အကြောင်းအဋ္ဌုပ္ပတ္တိကို၊ကတ္တွာ၊ပြုတော်မူ၍၊သမ္ဘတ္တပရိသာယ-ရောက်လာသော ပရိသတ်အား။ ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟော တော်မူ၏။သာဒေသနာ၊ထိုဒေသနာတော်သည်၊ သဒေဝကဿ၊နတ်နှင့် တကွသော၊လောကဿ၊လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊အကျိုးစီးပွါးရှိ သည်၊ဟောတာ၊ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ဤ တွင်အပြီးတည်း။ ။ (ကေသကာရိုပိမာန ဝတ္ထုနှာ၊ကေသကာရိုပိမာန ဝတ္ထု၏ အဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။) (ဣတိဇုတိဇုမိနာဝစနက္ကမေနဲ့ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောသဒ္ဒါအစဉ် ဖြင့်။ပရေမတ္ထဒီပနိယာ၊ပရေမတ္ထဒီပနိအမည်ရှိသော်၊ရဒ္ဓကဌကထာယာ၊ရဒ္ဓက နိကာယ်အဋ္ဌကထာကို၊ သမတ္တိနိုဝိဇ္ဇေ၊ကောင်းစွာအကျုံးဝင်သော်၊ဝိမာန ဝတ္ထုသို့၊ ဝိမာန ဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ၌။ သတ္တရသ ဝတ္ထုပဋိမဏ္ဍိ တာသည်၊ တဆဲ့ခုနှစ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော၊ပဌမဝဂ္ဂသည်၊ ရှေးဦးစွာ သောပိဋ္ဌဝဂ်၏။ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာ၊အနက် အဘွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊အပြီးသို့ ရောက်လတ်ပြီ။ ။

---

[၆] [၂-စိတ္တလတာဝဂ်-၁-ဒါသိဝိမာနဝတ္ထု။]

ဒုတိယဝဂ္ဂေ၊ဒုတိယဝဂ်၌။ အဝိသဏ္ဌောဝဒေဝိန္နော တိ၊အဝိသဏ္ဌောဝ ဒေဝိန္နောဟူသော ဤဝိမာန ဝတ္ထု၊သည်၊ ဒါသိဝိမာနံ၊ဒါသိဝိမာန ဝတ္ထု တည်း။ဤပုတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းအဋ္ဌုပ္ပတ္တိကား၊ကား၊ဆောယ်နည်း။ ၊ဘဂဝ တိ၊ဘုရားမြတ်သည်၊ ဇေတဝနေ၊ကျောင်းမြတ် ဇိမာန်ဇေတဝန်၌၊ ဝိဟ ရေ၊နေတော်မူသည်ရှိသော်။ သာဝတ္ထိဝါသိ၊သာဝတ္ထိပြည်၌နေသော၊ အညတရော၊တယောက်သော၊ ဥပါသကော၊ဥပါသကာသည်။ သမ္ပ ဟုလေဟိ၊များစွာ ကုန်သော၊ ဥပါသကေဟိ၊ဥပါသကာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သာယန္ဟသမယံ၊ညနေချမ်းအခါ၌။ ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့။ ဂတ္တွာ၊ သွား၍၊ ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ သုတ္တာ၊နာ၍၊ပရိသာယ၊ပရိသတ်သည်၊ဝန္ဒိ

တာယာ။ ဆယတ်သော်၊ ဘဝဝန်း၏ ဖြတ်စွဲဘုရားသို့ ဥပသက်ပိတ္တွားချဉ်း ကပ်၍၊ ဘန္ဓေ၊ ဖြတ်စွဲဘုရား၊ ဤတောမျှိုနေ့မှ၊ ပဌာယမစ၍၊ အတံ။ အာကျွန်ပ်သည်၊ သံဃသမ္ဘေသတော်အား၊ စတ္တာရိ။ လေးပါးကုန်သော၊ နိစ္စဘဇ္ဇာနိ။ နိစ္စဘတ်တို့ကို၊ ဒဿာမိ။ ပေးလှူပါအုံ့။ ဤကဲ့။ ဤသို့၊ အာပဟ။ လျှောက်၏။ အထ။ ထိုအခါ၌၊ နံ။ ထိုဥပါသကာကို၊ ဘဝဝါ။ ဘုရားဖြတ်သည်၊ ကိ(ကိ)ဒဲ့ နဲ့ ဆုပိုက်ထိုဥပါသကာအား လျှောက်ပတ်သော၊ ဝမ္မကထံ။ တရားစကားကို၊ ကတွာ။ ပြောပြီးမှ၊ ဝိသေဒ္ဓေသိ။ လွတ်လိုက်၏၊ သော။ ထိုဥပါသကာသည်၊ ဘန္ဓေ။ အရှင်ဘုရား၊ မယာ။ တပည့်တော်သည်၊ သံဃသမ္ဘေသတော်အား၊ စတ္တာရိ။ လေးပါးကုန်သော၊ နိစ္စဘဇ္ဇာနိ။ နိစ္စဘတ်တို့ကို၊ ပညတ္တာနိ။ ဝတ်တည်အပ်ကုန်၏။ သေ။ နက်ဖန်၊ ပဌာယမစ၍၊ အရှင်ကောင်းတို့သည်၊ မမ ဂေဟံ။ တပည့်တော်အိမ်သို့၊ အာဂန္တွာ။ လာစေကုန်သတည်း။ ဤကဲ့။ ဤသို့။ ဘဂ္ဂုဒ္ဒေသကသမ္ဘေ။ ဆွမ်းညှန်ရဟန်းအား၊ အာရောစေတွာ။ ကြားလျှောက်၍၊ အတ္တနော။ မိမိ၏၊ ဂေဟံ။ အိမ်သို့၊ ဂန္တွာ။ ဆွားမြှောက်ပြီး၍၊ ဒါသိယာ။ ကျွန်မအား၊ တမတ္ထံ။ ထိုအကြောင်းကို၊ အာစိက္ခိတွာ။ ပြောကြား၍၊ တတ္ထ။ ထိုနိစ္စဘတ် ဆွမ်းလုပ်ကျွေးရာ၌၊ တယာ။ သင်သည်၊ နိစ္စကာလံ။ အာခါမပြတ်၊ အပ္ပမတ္တာယ။ မမေ့မလျော့ မပေါ်မတန်သည်၊ ဘရိတဗ္ဗံ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဤတို့ဤသို့(အာဟ)။ ထို၏(ဃာ)။ ထိုကျွန်မသည်၊ သာ(ရ)ဝတ်။ ကောင်းပြီဟု၍၊ သမ္ပဋိစ္ဆိ။ ခန်ခံ၏။ သာ(ဒါ)သီ။ ထိုကျွန်မသည်၊ ပကတိယာ ဝ။ ပြကေ(ဝ)သ(ဘော)အားဖြင့် သာလျှင်၊ သဒ္ဓါသမ္ပန္နာ။ သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဝုညကာမာ။ ကောင်းမှုကို အလိုရှိသည်၊ သီလ ဝတိ။ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ ဒိဝ။ သဒိဝ။ သ။ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း၊ ကာလ သ ဝ။ စောစောကသာလျှင်၊ ဝုဋ္ဌာယ။ ထ၍၊ ပ(ဟိ)တံ။ မွန်ဖြတ်သော၊ အန္နပါနံ။ ဆွမ်းအမျိုးကို၊ ပဒီယာ ဒေတွာ။ စီရင်၍၊ ဘိက္ခူနံ။ ရဟန်းတို့၏၊ နိသိဒနဋ္ဌာနံ။ နေထိုင်ရာအရပ်ကို၊ သုသမ္ဘဋ္ဌံ။ ကောင်းစွာပြေပြစ်သည်ကို၊ သုပရိဘဏ္ဍကံ။ ကောင်းစွာအားမွှေး အကြိုင်နံ့သာရေတို့ဖြင့်ထုံမွှန်းသည်ကို၊ ကတွာ။ ပြု၍၊ အာသနာနိ။ နေရာတို့ကို၊ ပညာပေတွာ။ ခင်း၍၊ ဥပဂတော။ အိပ်သို့လာရောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ။ ရဟန်းတို့ကို၊ တတ္ထ။ ထိုနေရာ၌၊ နိသိဒါပေတွာ။ ထိုင်နေစေ၍၊ ဝန္ဒိတွာ။ ဂါဝိုး၍၊ ဂန္ဓဝုဋ္ဌမ္ပိ။ မဒီပေဟိ။ နံ့သာပန်းအခိုးအထုံ ဆီမီးတို့ဖြင့်၊ ပူဇေတွာ။ ပူဇော်၍၊ သက္ကစ္စံ။ ကိုယေစွာ၊ ပရိဝိသတိ။ လုပ်ကျွေး၏(ဒေ)ထပန္တ။ ဆုံးထိုနောင် ၄။ ကေ ဒိဝသံ။ တနေ့သ၌၊ ဂ။ တာ ဘဂ္ဂကိ ဗွေ။ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစားခြင်း

ကိစ္စရှိကုန်သော၊ တိကွန်းရဟန်းတို့သို့ ဥပသင်ပိတ္တသာချဉ်းကပ်၍၊ ဝန္ဒိတ္တာ-ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ကထံနုခေါ်၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်း ဖြင့်၊ ဤတောမှ ပြီးသို့သောရှိသော၊ ဇာတိအာဒီဒုက္ခတောမပို့သည်ခေါ်ခြင်း အစရှိသောဒုက္ခမှ၊ ဗရိမရတ္တိ၊ လွတ်ကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဤတိုင်း ပြီးမှ သို့အာဟာ၊ လျှောက်ထား၏။ တိကွ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တာသဿ ထိုမိန်းမအား၊ သရဏာနိစ၊ သရဏဂုတို့ကို၊ လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌသိလာနိစ၊ ငါးပါးသော သီလတို့ကို၊ လည်းကောင်း၊ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍၊ ကာယ သဘာဝ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏ အသုဘအစရှိသောသဘောကို၊ ပကာသေ၊ ထင်ရှား စွာပြောဟောပြသလျက်၊ ပဋိကူလမနသိကာရေ၊ ပဋိကူလသညာကို နှလုံး သွင်းခြင်း၌၊ နိယောဇေသုံ၊ ယှဉ်စေကုန်၏။ အပရေ၊ အခြားပါးကုန်သော ရဟန်း တို့သည်။ အနိစ္စတာဒိပဋိသံယုတ္တံ၊-ဇ. ဖြိမ့်ရှိသည်၏အဖြစ် ဆစရှိသော အနိစ္စလက္ခဏာနှင့်ယှဉ်သော၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကထေသုံ၊ ဟော ပေကုန်၏။ သာ၊ ထိုကျွန်မသည်။ သောဋ္ဌသဝ သဿနိ၊ တဆဲခြောက်နှစ်တို့ ပတ်လုံး၊ သိလံ၊ သီလကို၊ ရက္ခန္တီ၊ စောင့်လျက်၊ အနုရဏ္ဏရာ၊ အကြား အကြား၌။ ယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်းအား ဖြင့်။ မနသိကရော တိ၊ နှလုံးသွင်းလျက်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဓမ္မသဝနသပ္ပါယံ၊ တရားနာခြင်း ၌ လျောက်ပတ်သောအဖြစ်ကို၊ ဃဝါတွာ၊ ရှု၍။ ဥာဏသမ၊ ဉာဏ်၏ သည်း၊ ပရိပက္ကတ္တာ၊ ရင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဍ္ဎေတွာ၊ မွေးမြူ၍။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို၊ သ ဆွာ ကာသိ၊ ရောက်ပြီပြီ။ နစိရဿေ ဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ကာ၊ ထံ၊ ကတွာ-ရတ္ထာ၍။ သက္ကသဿ ဒေဝရညော၊ သိကြားနတ်မင်း၏။ ဝလ္လဘာ၊ အကျုံ-ဝင်သော၊ ပရိစာရိကာ၊ အလုပ်အကျွေးမိန်းမသည်ဟု တွဲဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏။ သာ၊ ဆိုနတ်သမီးသည်။ သဗ္ဗိတုရိယ သဟသေသတိ၊ ခြောက် သောင်းကုန်သော တူရိယာတို့ဖြင့်။ ဝါဒိယမာနာ၊ တီးမှုတ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အနေ ရာသတ သဟဿပရိဝုတာ၊ တသိန်းသောနတ်သမီးတို့သည်ခြံရံ အပ်သည်ဖြစ်၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်ဓနဖြစ်သော စည်း စိမ်ကို။ အနုဘဝန္တီ၊ ခံစားလျက်။ မုဒါမောဒမာနာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက် သည်ဖြစ်၍။ သပရိဝါရာ၊ အခြံအရံနှင့်တကွ ဥယျာနာဒိသုစ ဥယျာဉ်အစ ရှိသည်တို့ဌလည်း။ ဝိစရတိ၊ ကျက်လည်သွားလာ၏။ ဤတံ၊ ဆိုနတ်သမီးကို။ အာဒယ ဿ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ ဟေဋ္ဌသ ဗ္ဗောကာ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဒိသွာ-

ဖြင့်၍။ အဝိသဏ္ဌောဝ ဒေဝိနော(လ)သဗ္ဗဒိသာ ပဘာသတိတိ။ အဝိ သဏ္ဌောဝ ဒေဝိနော(လ) သဗ္ဗဒိသာပဘာသတိဟူ၍ ဝုန္ဒိ။ မေးတော်မူ ၏။ ။ မဟာနုဘာဝေ။ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ ဒေဝိ။ နတ်သို့။ ဒေဝိနော။ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သဏ္ဌောဒေဝိ။ ဆိုကြားမင်းသည်လည်း။ ဒေဝဂဏာပုရက္ခိတာ။ နတ်များအပေါင်း ဖြီးရံလျက်။ အနုပရိယာတိ ဟုပ။ လှည့်လည်သကဲ့သို့ တွံ့ယောင်နတ်သို့သည်။ နာရိဂဏာပုရက္ခိတာ။ နတ်သို့အပေါင်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ရမ္မေ။ လှပ်ရှားလုံးမွှေ့ လျော်ဘွယ်ရှိသော။ စိတ္တလ တာဝနေ။ စိတ္တလတာအမည်ရှိသောဥယျာဉ်၌။ သမန္တာ။ ဆက်ဝန်းကျင် ၅။ အနုပရိယာသိ။ လှည့်လည်၏။ ဩသဓိတာရကာ။ သောကာ၌။ ကြယ် သည်။ သဗ္ဗဒိသာ။ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို။ ဩဘာသေန္တိ။ ထွန်းလင်းစေလျက်။ တိဋ္ဌတိ ဝိယ။ တည်သကဲ့သို့။ သဗ္ဗာဒိသာ။ ခပ်သိမ်း ကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို။ ဩဘာသေန္တိ။ ထွန်းလင်းစေလျက်။ တိဋ္ဌ ဃသိ။ စာည်၏။ ။ ။ မဟာနုဘာဝေ။ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ ဒေဝိ။ နတ်သမီး။ ကေန။ အဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်။ တေ။ သင်နတ်သမီးအား။ ဇောဒိသော။ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝဏ္ဏော။ အရောင်အဆင်းသည်။ ဇာတော။ ဖြစ်သနည်း။ ကေန။ အဘယ်သို့သဘော ရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်။ တေ။ သင်နတ်သမီးအား။ ဣဒေ။ ဤနေ့ရပ်၌။ ဝ ဣမာနံ။ ရအပ်သော။ သုစရိတမဟံ။ သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုး သည်။ ဣဒ္ဓတိ။ ပြည့်စုံသနည်း။ ကေန။ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော ကု သိုလ်ကံကြောင့်။ တေ။ သင်နတ်သမီးအား။ မနုသောဝိယာ။ စိတ်ဖြင့်နှစ် သက် မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ ယေကေစိ။ အလုံးရုံကုန်သော။ ဘောဂါစ။ အသုံးအဆောင် တို့သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ။ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ။ ။ မဟာနု ဘာဝေ။ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ ဒေဝိ။ နတ်သမီး။ တံ။ သင့် ကို။ ပုစ္ဆာမိ။ မေးမြန်း၏။ မနုဿဘူတာ။ လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ တွံ။ သင်နတ်သမီးသည်။ ကိံ ပုညံ။ အဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ် ကံကို။ အကာသိ။ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ ကေန။ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်။ တွံ။ သင်နတ်သမီးသည်။ ဧဝံ ဧလိတာနုဘာဝါ။ ဤသို့ ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်။ အသိ။ ဖြစ်သနည်း။ ကေန။ အဘယ်ကုသိုလ်ကံ ကြောင့်။ တေ။ သင်နတ်သမီး၏။ ဝဏ္ဏော။ အရောင် အဆင်းသည်လည်း။ သဗ္ဗဒိသာ။ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို။ ပဘာသတိ။ ထွန်းလင်း စေနိုင်သနည်း။ ။

" မောဂ္ဂလာနေနေ။—အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဝုဏ္ဏတာမေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာမနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊ သာဓုဝတ်ပြုနတ်သမီးသည်၊ ဒုဒ်ဟလ်။ ဤအကျိုးသည်၊ ယသကမ္ဘသေ။ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏ဟလ်။ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏ဟုဆိုခြင်းငါးအလိုရှိ၍ မေးအပ်သော၊ တံကမ္မံ။ ဆိုကံကို၊ ဝုဠာဝုဠာကာရေနေဝ။ မေးအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာသျှင်ပြိယာကာသိ။ ဖြေကြားပြီး။ ။မဟာနုဘာဝ။ ကြီးသော တန်ခိုး အာနုဘော် ရှိသော၊ ဘဏ္ဍာ။ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿေသု။ လူတို့၌၊ မနုဿဘူတာ။ လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကုလေ။ အမျိုး၌၊ ပရေ၊ ပေသိယာ။ သူတပါးတို့၏အိမ်၌ ထိုထို ကိစ္စကိုစေခိုင်းအပ်သော၊ ဒါသိ။ ကျွန်မသည်၊ အဟောသိ။ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ ဒါသိယာ။ ကျွန်မသည်၊ သမာနာယဝိ။ ဖြစ်ပါငြား သော်လည်း၊ စက္ခုမတောမေ။ ပါးသော ဥာဏ်မျက်စိ ရှိတော်မူထသော၊ ယသဿိနော။ မျိုးသောအခြိုးအရှိ အကျော်အစောနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဂေါတမသမ။ ဂေါတမ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော။ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓသမ။ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပါသိကာ။ ဥပါသိကာမသည်၊ ဟုတ္တာ။ ဖြစ်၍၊ သိလံ။ အသီလကို၊ ဂုက္ခန္ဓိယာ။ စောင့်ရှောက်သော၊ ကမ္မဗ္ဗာနဉ္စ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း၊ မနသိ ကရောန္တိယာ။ နှလုံးသွင်းသော၊ တဿာမေ။ ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ။ ဖြစ်သော၊ တာဒိနော။ ဧကာဒိ ဖြစ်တော်မူသော၊ တဿ ဗုဒ္ဓသ။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ။ သာသနာတော်၌၊ ပရိယာပဒေ။ အကျုံးဝင်သော၊ နိဂ္ဂမော။ သံဂီလေသာမှ ထွက်မြောက်ခြင်းကြောင့် နိဗ္ဗာန်မဟု ရအာပ်သော အမည်ရှိသော သမ္ပတ္တိ ဝါ ယာမသည်၊ အာသိ။ ဖြစ်ပြီ။ ။မေ။ ဘာပည့်တော်မ၏၊ အယံ။ ကာယော။ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်၊ ကာမံ ဘိဇ္ဇတု။ အကယ်၍မူလည်း ပျက်ပါစေ၊ တဏ္ဍ။ ထိုသို့ပျက်ချင်၌၊ ကိဗ္ဗိ မတ္တာ ဖိ။ ဖိုးစဉ်းမျှလည်း၊ အပေက္ခံ။ စဲကွက်ညှာတာခြင်းကို၊ အကရောန္တော။ မပြုမူ၍၊ ဇဏ္ဍေ။ ဤကမ္ဗဋ္ဌာန်းတရားပွါးများ၊ အဝ ထုတ်ရာ၌၊ မေ။ ဘာပည့်တော်မအား၊ သဏ္ဌာန်။ ဓိရိယကို ထွေ့ထွေ့ ပြုခြင်းသည်၊ နေ။ အတ္ထိ။ မ ရှိသည်သာတည်း။ ။မဟာနုဘာဝ။ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘဏ္ဍေ။ အရှင်ဘုရား၊ ပဋ္ဌန်။ ပါးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါ နံ။ သိက္ခာဝုဒ်တို့၏၊ သမ္ပဒါ ဘူတော။ စင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ သော ဝတ္ထိကော။ ကောင်းသော အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ရှိသော၊ သိဝေါ။ ဘေး မရှိ အေးချမ်းသော၊ အကဏ္ဏကော။ ရာဂအစရှိသော ဆူးငြောင့်မရှိသော၊

အဂေဟာနေ့ကိုလေသာ တည်းဟူသော ချုံလည်းမရှိသော၊ ဥဒုမ္ဗြာင့်
မတ်သော သဘောရှိသော၊ သန္တိပဝေဒိတောဟုခုရား အစရှိကုန်သော
သူတော်ကောင်းတို့သည်ဟောကြားအပ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊အရိယမဂ်သည်၊
အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ။ မဟာနုဘာဝကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ဘဂဝန္တ
အရှင်ဘုရား၊ ။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇုတ္တိကသဒ္ဒါလက်နှစ်သစ်မျှသာအထု
ရှိသော ပညာရှိသောမိုးမသည်၊ သမာနာဝိ၊ဖြစ်ပါလျက်လည်း၊တံမဂ္ဂံ
ထိုအရိယမဂ်သို့၊ယထာယေနာကာရေန၊အကြောင်းသို့လုံ့လအားထုတ်ခြင်း
တည်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်၊ ပါပုဏိ၊ရောကဿတိ၊တဿ၊ဆိုသို့သဘော
ရှိသော၊နိဗ္ဗာန်မသေ၊ဆုံ့လအားထုတ်ခြင်း၏။ ။ဇုတ်ဖလံ၊ဤအကျိုးကို၊ပ္ပသေ
၊ရှုပါ၊လော။ ။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ဝသဝတ္တိနောဟုနတ်ဗြည်ခ၊ဖြစ်သော၊
သက္ကသေ၊သက္ကာ အမည်ရှိသော၊ ရညော၊နတ်မင်းကြီး၏၊ အာမန္တနိကာ
အလ္လာပ သလ္လာပနှင့်ယှဉ်သည်၊အမှီ၊ဖြစ်၏။ ။အာလမ္ဗောစ၊အာလမ္ဗရုမည်
သောစည်လည်းကောင်း၊ ဂဠရောစ၊ဂဠရုမည်သော စည်လည်းကောင်း။
တိမ္ဗောစ၊တိမ္ဗမည်သော စည်လည်းကောင်း။ သာရဝါဒိစ၊သာရဝါဒိမည်
သောစည် လည်းကောင်း။ သံသယော၊သံသယမည်သော စည်လည်း
ကောင်း၊ပေါက္ခရောစ၊ပေါက္ခရုမည်သောစည် လည်းကောင်း၊သုဝ၊သော
စ၊သုဝသ မည်သော စည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ။သမ္ဘိတ္ဘရိယ
သ ဘဿသာနိ၊ခြောက်သောင်းကုန်သောစည်တို့သည်၊ မေ၊တပည့်တော်
မ၏၊ပဋိဗောဓံ၊ဝိတိ၊သောမနုဿတို့ကိုနှိုးခြင်းကို၊ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏။ ။
မ
ဟာနုဘာဝ၊ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ဘဂဝန္တ၊ရှင်ပင်ဘုရား
ဝိသာ၊မာဂ္ဂသီလာမောဂ္ဂါ အမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ၊နတ်သမီး
တို့သည်းကောင်း။ နန္ဒာ၊နန္ဒာအမည်ရှိကုန်သော၊နာရိယောစ၊နတ်သမီး
လည်းကောင်း။ သုနန္ဒာ၊သုနန္ဒာအမည်ရှိကုန်သော၊နာရိယောစ၊နတ်သမီး
တို့လည်းကောင်း။ သောဘိနီ၊သောဘိနီ အမည်ရှိကုန်သော၊နာရိ
ယောစ၊နတ်သမီးတို့ လည်းကောင်း။သုစိမ္ဘိတာ၊သုစိမ္ဘိတာ အမည်ရှိကုန်
သော၊နာရိယောစ၊နတ်သမီးတို့လည်းကောင်း၊အလမ္ဗု၊သာ၊အလမ္ဗု၊သာ
အမည်ရှိကုန်သော၊နာရိယောစ၊နတ်သမီးတို့လည်းကောင်း။ ဝိသာ၊ကေ
သိ၊မိ၊သာ၊ကေသိ အမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ၊နတ်သမီးတို့လည်း
ကောင်း။ ။ပုဏ္ဏရိ၊ကာ၊ပုဏ္ဏရိ၊ကာ အမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ၊နတ်
သမီးတို့ လည်းကောင်း။ အဟိဒါရိ၊ကိ၊အဟိဒါရိ၊ကိ အမည်ရှိကုန်သော၊
နာရိ ၊ယောစ၊နတ်သမီးတို့ လည်းကောင်း။ ဇေဏိ၊ဖ၊သ၊ဇေဏိ၊ဖ၊သ၊အမည်

ရှိကုန်သော၊ နာရီယောစနှာ်သဒီးတို့လည်းကောင်း၊ သုဗသသာ၊ သုဗသသာ အမည်ရှိကုန်သော၊ နာရီယောစနှာ်သဒီးတို့လည်းကောင်း၊ သံဘဒ္ဒါ၊ သံဘဒ္ဒါ အမည်ရှိကုန်သော၊ နာရီယောစနတ်သဒီးတို့ လည်းကောင်း၊ မုဒုကာဝဒီ၊ နှုးညံ့ပွာ ဆိုတတ်သော အလေ့ရှိသော နတ်သဒီးတို့လည်း ကောင်း၊ ဣတိ၏ သို့။ တောစဏ်ဆိုအင်ခဲ့ပြီးသော နတ်သဒီးတို့သည် လည်းကောင်း၊ အန္တရာနဲ့ယိုခြင်းအရာ၌ အထူးသဖြင့် ပြိုးမွမ်းအပ်ကုန် သောနတ်သဒီးတို့တွင်၊ သေယျာ၊ သေ၊ အထူးသဖြင့်ပြိုးမွမ်းအပ်ကုန်သော၊ အညာစမောပါးကုန်သော နတ်သဒီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ မေဃတာပညာ် တော်မ၏။ ပဗောမိကာ၊ ယိတိ၊ သောမနဿတို့ကို နှိုးသက်ဆို ပြုတတ်ကုန် ၏။ ၊ ၊ မဟာနုဘာဝကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ တန္တြ၊ အရှင် ဘုရား၊ တာ၊ ဒေါ တာ၊ ဆိုနတ်သဒီးတို့သည်၊ ကာလေနဟော်ကပ်တော်သော အခါ၌၊ မံဃာပညာ်တော်မသို့၊ ဥပဂတ်ဘီသဆုဉ်းကပ်လာကုန်၍၊ ဟန္ဒယသု၊ မယံဃျွန်းတော်မ ဘို့သည်၊ နစ္စာမ၊ ကာ ဖြူးပါကုန်အုံ့၊ ဂါယာမ၊ သိခြင်းဖွဲ့ဆို ပါကုန်အုံ့၊ ဟန္ဒယသု၊ မယံဃျွန်းတော်မတို့သည်၊ တံ၊ ရှင်မ ကို၊ ရှမယာမ၊ သေ- ရွှေလျော်ပါစေကုန်အုံ့၊ ဣတိ၏ သို့။ အဘိဘာသန္တိ၊ ရှေ့ရှုဖြစ်၍ ဆိုကုန် ၏။ ၊ ၊ မဟာနုဘာဝကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘန္တြ၊ အရှင်) ဘုရား၊ ဣဒ္ဓိဗိဒ္ဓါနံ၊ ဣတိ တပညာ်တော်မရအပ်သော အရာသည်၊ အကတပုညာ နံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုလေ့မရှိကုန်သောသူတို့အား၊ နပေါဝတိ၊ မဖြစ်။ အ၊ သော ကံ၊ ဆိုး၊ ရိပ်ခြင်း၊ လည်းမရှိသော၊ နန္ဒနံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ရမ္မံ၊ မြေလျော် ပျော်ဘွယ်ရှိသော၊ တိဒသာနံ၊ တာဝတိ သာနတ်တို့၏၊ ဣမံ၊ မဟာဝနံ၊ ဣတိ ဖြတ်သောဥယျာဉ်သည်၊ ကတပုညာနမေဝ၊ ပြုခဲ့ဘူး သော) ကောင်းမှုရှိကုန်သောသူတို့အား သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ ၊ မ ဟာနုဘာ ဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော် ရှိ၊ သော၊ ဘန္တြ၊ အရှင်ဘုရား၊ အကတ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုကို ပြုလေ့မရှိကုန်သော သူတို့အား၊ ဣဒေ၊ ဣတိ ပဋိပုဒ်ပြုနိ ဘာ၌လည်းကောင်း၊ ပရတ္ထေ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ သုခံ၊ ချမ်း သာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ (ကတပုညာနဉ်၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိကုန်သော သူတို့အား သာလျှင်၊ ဣဒေ၊ ဣတိ ပဋိပုဒ်ပြုနိ ဘာ၌ လည်းကောင်း၊ ပရတ္ထေ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ၊ ၊ မဟာ နုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘန္တြ၊ အရှင်ဘုရား၊ တော သံ၊ ဆိုတာဝတိ သာနတ်ဘို့၏၊ သဟ ဗျ ကာမာနံ၊ အပေါင်းအပေါ်၏အဖြစ် ကိုအလိုရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ဗဟုံ၊ များ၊ ဝ။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊

ကတ္တားမှုပြုအပ်သည်။ ဟောတိမြစ်၏ဟိသစ္စံမှန်၏။ ကတဝုညာဏပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ သင်္ဂေနတ်ပြည်၌၊ တောဂသမဂိနောဟုစည်းစိမ် ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မောဒနီမြေ့လျော်စံပျော်ရကုန်၏။ ဤတို့။ ။

၅ ၇ ။ ကတ္တားဆိုဂါထာတို့တွင်၊ အပိသင္ဂေါဝေဒေဝိန္ဒောတိ ဤ၌ အပိသင္ဂေါဝေဒေဝိန္ဒောဟူသော ဤပုဒ်၌၊ အပိသဒ္ဒေါ၊ အပိသဒ္ဒါကို၊ သ ဟု ဝေါဝနာယံ၊ ပြီးမှမ်းခြင်းအနက်၌၊ ဝုတ္တော ဆိုအပ်၏။ ဟု ဝသဒ္ဒေါ၊ ဟု ဝသဒ္ဒါကို၊ ဟုကာရ လောပ်၊ ဟုအက္ခရာကျသည်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဥပမာယံ၊ ဥပမာအနက်၌၊ ဝုတ္တော ဆိုအပ်၏။ တာသ္မာ ထိုကြောင့်၊ ယာထာနမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဒေဝါနမိန္ဒောနတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သင်္ဂေါသိကြားမင်းသည်၊ အနုပရိယာတိ ဟု၊ လည်လည်သကဲ့သို့၊ ဟုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော အနက်တည်း။ ။ သင်္ဂါသမတာဝေါ၊ သိကြားမင်းနှင့်တူသော အဖြစ်ကို၊ ဘေသာ ဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သမီး၏။ ပရိဝါ ရသမ္ပတ္တိ ဒဿနတ္ထံ၊ အာခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုပြခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တော ဆိုအပ်၏။ ကေစိ၊ အာ၌ကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ အပိတိ ဟု ဒဠ္ဌီ ဟု ဝေါ ဟု ဝသဒ္ဒေါ ဟု ဤပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ ဟုတိ ဤသို့ ဝဒန္တိ ဆိုကုန်၏။ စိတ္တလတာဝနေ တိ၊ စိတ္တလတာဝနေ ဟု သည်ကား၊ စိတ္တာယနာမ၊ သုစိတ္တာ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝဓိတာယ၊ နတ်သမီး၏။ ဝုညာနုဘာဝေန၊ ကောင်းမှု၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တေ၊ ဖြစ်သော၊ ဝါ၊ ဟာနည်းကား၊ ဝိစိတ္တဝုဗ္ဗဝလာဒိဝိသေသယုတ္တာနံ၊ အထူးသဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အပွင့်အသီးစသော အထူးနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ သန္တာနကမည်သော နွယ်အစရှိသည်တို့၏။ တတ္ထ ဆိုဥယျာဉ်၌၊ ယောဇုယျတာယ၊ မျှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စိတ္တလတာဝနန္တိ၊ စိတ္တလတာဥယျာဉ်ဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမေ၊ ရှုအပ်သော အမည်ရှိသော၊ ဒေဝယျာနေ၊ နတ်၏ဥယျာဉ်၌။ ။ ။ ပရေ ပေသိယာတိ၊ ပေရေ ပေသိယာဟု သည်ကား၊ ပရေ သံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ကုလေ ဆိပ်၌၊ တဘိ တဘိ ကိစ္စေ ဆိုထိုပြုဘွယ်ကိစ္စ ၌ ပေသနိယာ၊ စေခိုင်းအပ်သော။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဝေယျာဝစ္စကာရိ၊ မြဲဘွယ်ကိစ္စဟူသမျှကိုတစမက္ခုန်ပြုလေ့ရှိသော၊ ဟုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော အနက်တည်း။ ။ ။ တ ဿာ မေနိက္ခမော အာသိ ဿာ သနေ

တ သ ် တ ာ ဒ ိ န ော တ ိ ။ တ သ ် သ ာ မ ေ န ိ ဂ ္ဂ ေ ာ အ ာ သ ိ၊ သ ာ သ ေ ့ တ သ ် တ ာ ဒ ိ
နော်ဟူသည်ကား၊ တသ်သာဒုတိယယာဇထိုကျွန်မသည်၊ သမာနာယမိုးဖြစ်
ပါလျက်လည်း၊ ပဋ္ဌာယိစက္ခုပြိုးပါ.ပါးသော ဥာဏ်မျက်စိတို့ဖြင့်၊ စက္ခုမ
တောမေ့ပါးသောပညာစက္ခုရှိတော်မူထသော၊ ဘဂဝတောမဟာနုန်းတော်
ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓသမ္ဘာရတို့ရှေ့ဦးတည်ရာ
ဥပါသိကာမသည်၊ ဟုတ္တသမ္ဘာဖြစ်၍၊ သောဠသဝဿာနီးကပ်ခြောက်နှစ်
တိုင်တိုင်၊ သိလံသမာဓိကို၊ ရက္ခန္တီယသမောင့်ရှောက်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနဗျူ
ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း၊ မနုသိကရောဂန္တီယာနှလုံးသွင်းသော၊ မေမယ္ယံကပည့်
တော်မအား၊ မနုသိကာရာနုဘာဝေန ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုနှလုံးသွင်းခြင်း၏အာနု
ဘော်ဖြင့်၊ ဥပဇ္ဈာယမာနေ ဝိမိသ ဣာနဒ္ဓိဖြစ်သော၊ ဇုဒ္ဓာဒိသုဏ္ဏမ္ဘအစရှိသည့်
တို့ဒ္ဓ၊ တာဒိလက္ခဏာသမ္ပတ္တိယာ ဟု ဟောဘာ အလောဘစသည်တို့ဒ္ဓ ဤဝေါ
မနုဿမဖြစ်မူ၍ တူမျှသောလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ တဒေ့ဒိနေ့ သ
တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သတ္တုဃာတမြတ်၏၊ သတ္တိတိ သဗ္ဗေ
ဓိပဂ္ဂိယမမ္ပသခ် ါတောဃုံးဆဲ့ရုနစ်ပါးသော ဗောဓိပဂ္ဂိယတရားဟု ဆို
အပ်သော၊ သာသနေ အာသုံးအာမတော်ဒ္ဓ၊ တပ္ပရိယာပဒ္ဓေ ယေ ဝ ထိုသုံးဆဲ့
ရုနစ်ပါးသောဗောဓိပဂ္ဂိယတရားဒ္ဓအာကျုံးဝင်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊
သံကိလေသပက္ခတော ညစ်ညူးမှုပန်စေတတ်သောကိလေသာအာဘိမှ
နိုက္ခမနေနုဒယွက်မြောက်ခြင်းကြောင့်၊ နိုက္ခမောတိ နိုက္ခမဟူ၍၊ လဒ္ဓနာ
မောဟုအပ်သောအမည်ရှိသော၊ သမ္ဘာဝါယာမော သမ္ဘာဝါယာမသည်၊
အာသိအဟောသိဥပဒ္ဒိ ဖြစ်ပြီ။ ။

၄ ။ ဧတ္ထ ဘာဝ သ အာရိယမဂ်ဥာဏ်၏ရှေ့အာတို့ဒ္ဓဖြစ်သော၊ တ သ ပ နိုက္ခ
မ သ ။ ဧ ကိုသမ္ဘာဝါယာမ၏။ ပဝတ္တိတာကာရံ ။ အား ထုတ်သော အား ဖြင့်
ဖြစ်သောအခြင်းအရာကို ဒုဿသေ ဝုံ ။ ဖြခြင်း ဌ ။ ကာမံ ဘိဇ္ဇတု ယံ ကာ ယော၊
နေ ဝ အ ဗ္ဗေ ဗ္ဗ သ ဗ္ဗာ နု ဏ် ။ ကာ မ ံ ဘိ ဇ္ဇ တု ယံ ကာ ယော နေ ဝ အ ဗ္ဗေ ဗ္ဗ
သ ဗ္ဗာ နုံ ဟု ၍ ၎ တ္ကံ ။ ဆိုအပ်ပြီ ။ ကာ/ကျ ် ။ ။ ။

ပြုခြင်းသည်။ နေ၀အတွင်းမရှိသည်သာတည်း၊ ဇုတိမျှသို့ ဝိရိယပ်၊ ဝိရိယ ကို၊ သမုဒ္ဒေါ၏ ဝိနေယ်ကို ထက်စေလျက် ဩပသဿနံ၊ ဩပသဿနာကို၊ ဥသုဏ္ဏာပေ သိ၊ မနေမနား ကြိုးစားအားထုတ်ပြီ၊ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အကြောင်း အနက်တည်း။ ။

(၈) ဇုဒါနိ၊ ယသုအာ ခါဠိ၏ တထာ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဩပသဿနံ၊ ဩပသဿနာကို၊ ဥသုဏ္ဏာပေတွာ၊ မဟာသာဟ ဝိရိယဖြင့် နေ့ညမဟူ အားထုတ်မှု၍၊ ပဒိုလဒ္ဓဂုဏ်ရေအပ်သော လောကုတ္တရာကျေးဇူးကို ဒေ၀သတ္တိ၊ ပြုလိုသောနတ်သမီးသည်၊ သိက္ခာပဒါနံ၊ (လ)၊ ပါဝုဏိတ္ထိကာ တိ၊ သိက္ခာပဒါနံ၊ (လ)၊ ပါဝုဏိတ္ထိကာဟု၍၊ အာဟာ၊ ဆိုပြီ။ ။ တတြ၊ ထိုဂါ ထာ၌ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ သင်ပေ်ပဏ္ဍော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်ဟုတည်း။ နိစ္စသိလ ၀ သေန၊ အမြဲမပြတ်ဝေါ်ရှောက်အပ်သော သီလ၏ အပွမ်းအားဖြင့်၊ သမာဒိန္နာနံ၊ ကောင်းစွာကျင့်သုံး ဆောက်တည်အပ် ကုန်သော၊ ပဠဒ္ဓနိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနံ၊ သိက္ခာကောဋ္ဌာသာနံ၊ သိက္ခာ အတို့အရုတို့၏၊ ဥပနိဿယ ဘာ၀ေန၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ လဒ္ဓဇ္ဇာ၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တေသံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့၏၊ ပါရိပူရိတဇ္ဇာ၀၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်း ကောင်း၊ ပဠဒ္ဓနိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနံ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၏၊ သမ္ဘဒ္ဓိဘာ ဝေါ၊ သဟဇာတ်ဖြစ်ခြင်းသော၊ ယောမဂ္ဂေါ၊ အကြင်မဂ်သည်၊ ယတ္ထ' သန္ဓာ နေ၊ အကြင်ပဋိသန္ဓေ၌ သန္ဓာနိ၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ။ တသမဂ္ဂသ၊ ထိုမဂ်၏၊ သဗ္ဗာ ကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သောဠသ ဘာ၀ံ၊ ချမ်းသာသော အဖြစ်ကို၊ သမ္ပါဒေန တောစ၊ ပြီးစေတတ်သော ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သုခ္ခ ရတ္ထ ဘာ၀ တောစ၊ ကောင်းမြတ်သော အကျိုးစီးပွါး ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ သော၀ ဠသိကော သောဠသိကော၊ ချမ်း သာ့သော အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သော၊ သံကိလေသ ၀မ္မေဟိ၊ ညစ်ညူး စေတတ်ကုန်သော အကုသိုလ် တရားတို့သည်၊ အနုပဒ္ဒုတ ဇ္ဇာ၊ မနှိပ် စက်အပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ခေမ ပတ္ထိ ပေါ ဘုဘ္ဘ ကာ ယ စ၊ ဘေးမရှိသော အဖြစ်သို့ ရောက်ကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ သိ ဝေါ၊ ဘေးကင်းရာ ဖြစ်သော၊ ရာ ဂကဏ္ဍကာဒိနံ၊ ရာ ဂ စ သော ဆူးငြောင့်တို့၏၊ အာဘာ ဝေန၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အကဏ္ဍကော၊ ရာ ဂ စ သော ဆူးငြောင့်လည်းမရှိ သော၊ ကိလေသဒိဋ္ဌိ ဒုစ္စရိတ ဂဟန သမုဒ္ဓေ ဒနတော၊ ကိလေသာဒိဋ္ဌိ ဒုစရိုက်တည်းဟူသော တောချုံကိုအကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်းကြောင့်၊ အ ဂဟ

နော-ကိလေသာဒိဋ္ဌိအစရှိသော တောချုံလည်းမရှိသော၊ သင့္ဂဇိမှဝက် ကုန်ရှိသာဘဝါပဂမမေ့ တုတာယ-အလုံးရုံသောနွားသေးကောက် လရေး ကောက်ထွန်ကိုင်းကောက် ကဲ့သို့ကောက်သော အပြစ်မှကင်းကြောင်း၏ အပြစ်ကြောင့်၊ ဥဒုမ-ဖြောင့်မတ်သော သဘောရှိသော၊ ဗုဒ္ဓါဒိဟိ-ဘုရား အစရှိကုန်သော၊သပ္ပုရိသေဟိ-သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ပကာသိတဗ္ဗာ-ထင်ရှားပြအပ်သည်၏ အပြစ်ကြောင့်၊ သဒ္ဓိပဝေဒိတောဟု-ဘုရားအစရှိ သောသူတော်ကောင်းတို့သည် ဟောကြားအပ်သော၊အာရိယမဂ္ဂေါ-အာရိ ယမဂ်သည်၊ အဋ္ဌင်္ဂိကို၏ယုတ်အာရိယမဂ္ဂံ-ထိုအာရိယမဂ်သို့၊ ဥပါဟ တူတော နှ-အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ယထာယေနဝိရိယေန-အကြင်သို့သဘော ရှိသော ဝိရိယကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိဝုဋ္ဌိကာ-လက်နှစ်သစ်မျှသာ အထရှိသော ပညာရှိသော၊ဣတ္ထိကာ-မိန်းမသည်၊ သမာနာ-ဖြစ်ပါလျက်လည်း၊ ပါဝု ကိ-ရောက်ပြီ၊ယထာဝုတ္တဝိရိယ-အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဝိရိယဟုဆိုအပ်သော၊ဣဿနိက္ကမ-သားဆိုနိက္ကမဟုရအပ်သော အမည် ရှိသောသမ္ဘာဝါယာမ၏၊ဣဒံ-ပလံ-ဤအကျိုးကိုပ၊ သမ-ရှုပါလော၊ဣတိ-ဤ နာ-ဤသို့ဣဒံ-ပလံ-ပ-သ-ဟု-သော-ပါ၌ဖြင့်၊သက္ခံ-သိကြားနတ်မင်းကို၊ အာလ ပတိ-ခေါ်ရှုပြောဆို၏။ ။

✓<u>အာမန္တနိကာ ရညောမှ/သက္ကသ ဝသဝတ္တိနောတိ-</u>အာမန္တနိကာ ရညောမှ သက္ကသ ဝသဝတ္တိနောဟူသည်ကား၊ သယံဝသိ ဘာဝေန၊ ဝိမိ၏အလိုသို့လိုက်စေသည်၏အပြစ်ဖြင့်၊ ဝတ္တနတောဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒ္ဝိသုဒေဝ လောကေသု-နတ်ပြည်၌ နှစ်ထပ်တို့၌၊ အတ္တနောဝမိမိ၏၊ ဝသံ ဣသရိယံ-အစိုးရသောအပြစ်ကို၊ ဂေတ္တေတိ-ဖြစ်စေတတ်၏။ ဝသဝတ္တိ နောနတ်ပြည်နှစ်ထပ်တို့၌မိမိ၏အစိုးရသောအပြစ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ဒေဝရညော-နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော၊ တာသသက္ကသ-ထိုသိကြားနတ် မင်း၏၊ အာမန္တနိကာ အလ္လာပသလ္လာပ ယောဂေါ-အလ္လာပ သလ္လာပနှင့် ယှဉ်သော၊ ဝါ-ဟာနည်းကား၊ ကိဠာနုကာလေ-ဥယျာဉ်ကစားသော ကာ လ၌၊ တေနဒေဝရညော-ထိုသိကြား နတ်မင်းသည်၊အာမန္တေ-တဗ္ဗာ-ခေါ်ဆို တိုင်ပင်အပ်သောနတ်မိန်းမသည်၊ အမ-ဖြစ်ပြီ-နိက္ကမသင်ရိယ-နိက္ကမ ဟုရအပ်သော အမည်ရှိသော သမ္ဘာဝါယာမ၏၊ ပလံ-အကျိုးကို၊ ပ-ရှုပါလော၊ ဣတိ-အပ်-ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ-ယောဇနာခြင်း တည်း။ အာတတာဒိတောဒေနေ-အာတ-တ အစရှိသော အပြားအားဖြင့်၊ ပဠုတ္ထရိယဂ်ါနိ-ငါးပါးသော တူရိယာတို့၏အင်္ဂါတို့ကို၊ ဒ္ဒါဒသဟိ-တဆဲ

နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပါဏာ ဘာဝေ့ဟု၊-တိုးခြင်း အတို့တို့ဖြင့်၊ ကေတောဟု-တပေါင်းတည်း၊ ပဝတ္တ မာနာနိ၊-တိုးမှုတ်အပ်ကုန်သည် ဂိုဏေသိ၊ သဒ္ဒါ-ရှောက်ဆယ်တို့သည်၊ပေါ-ဖြစ်ကုန်၏။ ပယိ ရှုပါသနဝေသနဆည်း-ကပ်ခစားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပဒ္ဒိတာနိ၊-မိမိ၏ အနှိုးခ္ခ တည်ကုန်-သော၊ တာနိပနသဟသမတ္တာနိ၊ဆိုရှောက်ဆယ်ဖြင့် ရှောက်အပ်ကုန်-သောတထောင် အတိုင်းအရှည် ဂိုကုန်သော တူရိယာမျိုးတို့ကို၊ သန္ဓာ-ယာ၊ရည်၍၊ သဒ္ဒါတူရိယ သဟသ္သာနိ၊ပဋိဗောဓံ ကရောန္တိ မေတိ၊- သဒ္ဒါ-တူရိယ သဟသ္သာနိ ပဋိဗောဓံကရောန္တိ မေဟု၍၊ အာဟ၊မိန့်ပြီ။ တတ္ထ-ပါ၌ဥ၊ထိပါ၌ဥ၌၊ ပဋိဗောဓန္တိ၊ ပဋိဗောဓံဟု သည်ကား၊ ဝိတိသောမနဿာ-နံ၊မိတိသောမနဿတို့ကို။ ပဗောဓနံ၊နိုးခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏။ ။

ဂ/ အာလိမ္ပေါတိ အာဒိ၊- အာလမ္ပေါအစရှိသည်ကား၊ တူရိယဝါဒကာနံ၊-တူရိ-ယာမျိုးကို တီးမှုတ် တတ်ကုန်သော၊ ဒေဝဂ္ဂေါနံ၊-နတ်သားတို့၏။ ကေ-ဒေသတောဟု-တစိတ်အားဖြင့်၊နာမဂဟဏံ၊အမည်ကိုယူခြင်းတည်း။ မုတိ-ဤသို့၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ ပန၊ဆိုသို့ပင်ဆိုသော်လည်း၊ ဧတေ၊-ဤအာလမ္ပေါအ-စရှိသောသဒ္ဒါသည်၊တူရိယာနံ၊- တူရိယာမျိုးတို့၏၊ နာမဂ္ဂဟဏံ၊အမည်-ကိုယူကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဒါတည်း။ ဝိလာမောဂ္ဂဒိကာ၊ဝိလာမောဂ္ဂအ-စရှိသည်တို့ကား၊ ဒေဝဓိတာ၊-နတ်သမီးတို့တည်း။ ။ သုစိမ္ပိတာတိ၊-သုစိ-မ္ပိတာဟူသည်ကား၊ ဝိသုဒ္ဓါသိတာ၊- သန့်ရှင်စင်ကြယ်သောနတ်သမီး-တို့-သည်၊ဝါ၊-တနည်းကား၊ သော၊-၍ သုစိမ္ပိတာဟူသည်ကား၊နာမမေဝ၊-နတ်-သမီး၏အမည်သာလျှင်တည်း။ ။ သေယျာသေတိ၊-သေယျာသေဟူသည်ကား၊ သေယျတရာ၊-အထူး-သဖြင့်ပြီးမွမ်အပ်ကုန်သော၊ အန္ဓရာနန္တိ၊-အန္ဓရာနံဟူသည်ကား၊ အန္ဓ-ရာသု၊နတ်သမီးတို့တွင်၊ သဂ္ဂေ၊-ငါးပါးသောတူရိယာတို့ဖြင့်ကောင်း-စွာသီးခြင်းတီးမှုတ်ခြင်း၌၊ ပါသံသတရာ၊-အ-ထူးသဖြင့် ပြီးမွမ်းအပ်ကုန်-သောနတ်သို့တို့တည်း။ ပဗောဓိကာတိ၊ပဗောဓိကာဟူသည်ကား၊ပဗော-ဓနံ၊ဝိယ၊-ဗိတိသောမနဿကိုနိုး သကဲ့သို့၊ ကရော၊ပြုတတ်ကုန်၏။ ။ ကာ-လေနာတိ၊-ကာလေန ဟူသည်ကား၊ ယုတ္တ ပတ္တကာလေန၊-သင့် တင့်-လျောက်ပတ်သောကာလ၌။ အတိဘာသန္တိ၊-အတိဘာသန္တိ ဟူသည်

ကား။အာဘိဗုခါ။ဒ္ဓ ရှုဝါ။တနည်းကား။အာ ဘိရတာ။အာလွန်မြေလျှော်းပျံ
ပါး၊ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ။ဖြစ်ကုန်၍။ ဘာသ ဟု။ဆိုကုန်၏။ယထာ။အကြင်
သို့သောအခြင်းအရာ အား ဖြင့်လည်း။ဘာသ ဟု။ဆိုကုန်၏။တံ။ထိုသို့သော
အခြင်းအရာကို။ ဒေ သတုံ။ပြခြင်းငှါ။ဟန္ဒ နစ္စာမ ဂါထာမဟန္ဒ တံ ရမယာ
မ သေတိ။ဟန္ဒ နစ္စာမ ဂါထာမဟန္ဒ တံ ရမယာမ သေဟု၍ ဂုတ္တံ။ဆိုအပ်ပြီ။(၇)
ဤ ဒဏ္ဍ ဟူ။ဇုံ ဟူသည်ကား။ဇုံ ဟု ဆိုမယာ လဒ္ဓ ဌာနံ။ဤ အကျွန်ပ်ရအပ်သော အရာ
သည်။ အ ကတ ပုညာနံ။မပြု အပ်မပြုခဲ့ဘူး သော ကောင်းမှု ရှိကုန်သော သူ
တို့ အား။ နိ သ ဘ တိ။မ ရ။အ သော ဟု ။–အ သော ကံ ဟူ သည်ကား။ ဇုဒ္ဓ
ကန္တ ပိ ယ မ နာ ပါ နုံ ယော။အ လိုရှိ အပ်နှစ်သက်အပ်မြတ်နိုး အပ်နှလုံးကို ပွါး
စေ တတ်သည် သာ လျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ရူ ပါ ဒိုံ။ရူ ပါ ရုံ အ စ ရှိကုန်သော ကာ
မ ဂုဏ်ဘို့ ၏။သ ဗ္ဗ ၁ ဝ တော။–ဖြစ်သင့် ဖြစ်ထိုက်သော သဘောရှိသည်၏
အ ဖြစ် ကြောင့်။ဝိ သော ကံ။–ဗိုး ရိပ် ခြင်း၏ ကင်း ရာ ဖြစ်သော။ တ တော ဝေ။–
ထိ ဗိုး ရိပ် ခြင်း ကင်း သော ကြောင့် သာ လျှင်။ သ ဗ္ဗ ကာ လံ။–အ ခါ ခပ် သိမ်း
ပ မော ဒ သ မ္ပ ဒေ တော။နှစ်သက်ဘွယ် နှင့် ပြည့်ရုံ ခြင်း ကြောင့်။ နန္ဒ နံ။နှစ်သက်
ခြင်း ကို ဖြစ်စေ တတ်သော။ တိ ဒ သာ နု မ ဟာ ဝ နဲ့ ။–တိ ဒ သာ နုံ မ ဟာ ဝ နုံ ဟူ
သည်ကား။ တာ ဝ တိ သ ဒေ ဝါ နုံ။–တာ ဝ တိ သာ နတ် တို့၏။ မ ဟ ဣ ဒ
ယ ဗ္ဗ။ကြီး ကျယ် သည် လည်း ဖြစ်သော။ ဥ ယျာ နုံ။ဥ ယျာ ဉ် တ ည်း။။ ။
။ ဝ ဝ ရူ ပါ။ဤ သို့ သ ဘော ရှိ သော။ ဒိ ဗ္ဗ သ မ္ပ တ္တိ နာ မ ။–နတ် ၏ စည်း စိပ် မည်
သည်ကား။ ဥ ည ကမ္မ ဝ ယေ နေ ဝ ။–ကောင်းမှု ကံ ၏ အစွမ်း အ ား ဖြင့် သာ
လျှင်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ။ ဇုတိ။ဤ သို့ ဩ ဒိ သ ကေ နေ ယေ နေ ။–ရှည် ညွှန်း သော
နည်း ဖြင့်။ဝ တ္ထာ ဆိုပြီး၍ ပုန်း တ ဘာ နှ။ အ နေ ဝ ဒိ သ ကေ နေ ယေ နေ ။–မ ရှည် ညွှန်း
သော နည်း ဖြင့်။ ။ ဒ ယ ယ ကြောင့်။–ပြ လိ သည် ဖြစ်၍။ ဘ ဒ္ဒ ခ ဒ ကတ ပုညာ နဲ့ ဂါ
ထံ။–သုခ ံ အ ကတ ပုညာ နုံ ဟူ သော ဂါ ထာ ကို။ အ ာ ဟ ။–ဆိ ပြီ။။ ။ ပုန်
တ ဘာ နှ။အ တ္တ နာ ။ မိ မိ သည်။ လ ဒ္ဓ ယ ။ ရ အ ပ် သော။ ဒိ ဗ္ဗ ဌာ နာ ယ ။–နတ် ပြည်
အ ရ ပ် ကို။ ပ ။ ရ ဟိ။သူ တ ပါ း တို့ နှင့်။ သာ ဝ ါ ရ ဏ ကာ မ တာ ဝ ယေ နေ ။–ဆက်
ဆံ ခြင်း ကို အ လို ရှိ သော အ ဖြစ် ၏ အ စွမ်း ဖြင့်။ ဒ မ္ မ ။ အ ာ ရ ။ တော် ကို။ ကေ ထ ။–
ဟော လို သည် ဖြစ်၍။ တ ေ ဝ ံ ယ ဟ ဗ္ ။ ကာ မ ာ နဲ့ ။–တ ေ ဝ ံ ယ ဟ ဗ္ ။ ကာ မ ာ
နုံ ဟူ ၍။ ဩ ဝ ါ ဒ ။–အ ဆုံ း ဖြစ် သော ဂါ ထာ ကို။ အ ာ ဟ ။–ဆိ ပြီ။ ။ တ ေ
ဝ ံ ။–တ ေ ဝ ံ ဟ ။ သည် ကား။ တ ာ ဝ တိ ံ သ ဒေ ဝါ နုံ ။–တ ာ ဝ တိ ံ သ ာ နတ် တို့
၏။ ။ ယ ဟ ။ ။ ကာ မ ာ နဲ့ ။– ယ ဟ ။ ။ ကာ မ ာ နုံ ဟ ။ သည် ကား။ ။ ယ ဟ ။ ။ ။ ။
တ ကွ ။ ဖြစ် ခြင်း ကို။ ။ ။

မှန်၏။ ဧကဒဲ၊ ဤသ ဘဗျကာမာနံ ဟူသောပုဒ်သည်။ ဣတ္ထာ အတ္ထေ၊ ကတ္တာ၊ အနေကာ ဣသိ ဝေ စနံ၊ ဆဋ္ဌီ ဝိဘတ်ရှိသောပုဒ်တည်း။ သဟ၊ အာတ္မ ဘဝ ဝါ ဘိ ပ ဝ ဏ္ဏ တိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဧကတိ၊ ဆိုကြောင့်။ သဟ ဝေါ၊ သဟ ဝ မည်၏။ ထ သ၊ ဆိုအတ္တတကွ ဖြစ်သော သူ၏ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ သဟ ဗျံ၊ အတ္တတကွ ဖြစ်သော သူ၏ အဖြစ်၊ ယဝ ထ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူ ကား။ ဝိရ ဿ ဘာ ဝေါ ဝိ ရ ယ ဒ္ဒိ ဝိ ယ၊ ဝိ ရိ ဿ ဘာ ဝေါ ဝိ ရိ ယံ ဟူ သကဲ့သို့ တည်း။ ဝိ ဒုဿ၊ လုံ့ လရှိသော သူ၏ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ ဝိ ရိ ယံ၊ လုံ့ လ ရှိသော သူ၏ အဖြစ်။ ဧကတိ၊ ဤသို့ ဝေ ဒ ဝတ်ပုံ၊ ဃ ဝ ဝ ဏ ဏ ဝ ဟု ဆိုအာပ်၏။ (၂) ဝေ ဝံ၊ ဤသို့ ထေ ရော၊ အာ ရ ဂ ဝ မဟာ ဝေ ဝ ဂ ဝ ဟု ဆ ဝ ဝ ဟု ဝ ဟ ဝ ဟ ဝ ဟ

လည်း၊ကောဇနွါရနှေ့ဝ၊ကောဇနွါရရှာဟု၍သာလျှင်၊ ပညာယိတ္ထေ၊ထင်ရှား၊ကျော်စောပြီ၊ တတ္ထ၊ထိုရှာ၌၊ လခုမာနာမ၊-လခုမာအာမည် ရှိ၊သော၊ ကောဃတာ၊ယောက်သော၊ဇာတိ၊မိန်း၊မသည်၊ သဒ္ဓါပန္နာ၊သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်း ရှိသည်၊ ဗုဒ္ဓိသဗ္ဗန္ဓ၊ဆိတတ်သော၊ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊သာဇာတိ၊ဆိုမိန်း၊မသည်၊တောနွါရေန၊ဆိုကောဇနတံခါး၊ဖြင့်၊ ပဝိသန္တေ၊-မြို့ဝင်းသို့ဝင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်း ဘို့ ဘို၊ ဝန်ကွ၊ရှိခိုး၍အတ္တနော၊-ပိမိ၍၊ဂေဟံ၊အိမ်တွင်းသို့၊ နေတွာ၊ပင့်ဆောင်၍၊ ကဇုဏ္ဏ၊ဘိက္ခု၊တစ်နန်း သောဆွမ်း၊ကို၊ဒတ္ဝာ၊ပေး၍ကျွေး၊ တောနဝပရိစ၊ယန၊-ထိုသို့သောအာလော အလာ၊ဖြင့်သာလျှင်၊သဒ္ဓါယ၊သဒ္ဓါတရား၊သည်၊ဝစုမာနာယ၊တို့ပွါး၊လတ် သည်ရှိသော်၊ အသနသာလံ၊ဆွမ်း၊စား၊စရပ်ကို၊ ကာ၊ခေတွာ၊-ဆောက် လုပ်၊စေ၍၊တတ္ထ၊ထိုဆွမ်း၊စား၊စရပ်သို့၊ ပဝိဋ္ဌာနံ၊ဝင်လာကုန်သော၊ဘိက္ခု၊-နံ၊ရဟန်း၊တို့အား၊ အာသနံ၊နေရာကို၊ဥပနေတိ၊အာနိ၊သို့ဆောင်၍ပေါ်နိယံ၊-သောက်ရေကို လည်း၊ကောင်း၊ ပရိဘောဇနိယံ၊သုံး၊ဆောင်ရေကို လည်း ကောင်း၊ဥပဋ္ဌပေတိ၊အာည်ထား၏။ တတြ၊ဆိုဆွမ်း၊စား၊စရပ်ရှိ၊ယဉ်ကြေးနှ ကျမ္ဘာသဒုဂၢဒါ၊-အကြင်ထမင်း၊မယောမုံ့ဟင်း၊ရှက် အစရှိသည်သည်၊ အတ္ထနော၊-မိမိ၍၊ဂေဟေ၊အိမ်ရှိ၊ဝိဇ္ဇတိ၊-ရှိ၏။ တံ၊ထိုဆွမ်း၊အစရှိသည်ကို၊ ဘိက္ခု၊နံ၊-ရဟန်း၊တို့အား၊ဒေတိ၊လျှ၏။ သာ၊ဇာတိ၊ထိုမိန်း၊မသည်၊ သိက္ခု၊နံ၊-ရဟန်း၊တို့၏။ သန္ဓိ၊ကေဝ၊အာထံ၌သာလျှင်၊ ဓမ္မ၊ဓာရာ၊တော်ကို၊ သုဒ္ဓ၊-ကြား၊နာ၍၊ သရဏေ၊သုစ၊-သရဏဂုံတို့၌ လည်း၊ကောင်း၊ သီ၊လသုစ၊-သီလတို့၌လည်း၊ကောင်း၊ ပတိ၌ယ၊တည်၍ သမာဟိတာ၊တည်ကြည် သောသမာဓိရှိသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း-ဝိပဿနာ၊ကမ္ဘ ဋ္ဌာန်း၊ကို၊ ဥဂ္ဂဟ၊ဟတွာ၊သင်၍၊ ဝိပဿနံ၊-ဝိပဿနာ၊ကို၊ ဥဿုက္ကာ၊ပေ၊-မလျော့မဆုတ်အား၊ထုတ်သည်ရှိသော်၊ဥပနိဿယ၊သမ္ပန္နတာ၊ယ၊-မဂ်ဖိုလ်ကို၊ရခြင်း၏ အကြောင်း၊နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်၊ကြောင့်၊ နစိရေ၊သေ၊-မကြာမြင့်မိပင်လျှင်၊သော၊တာ၊ပတ္တိ၊ဖလေ၊-သော၊တာ၊ပတ္တိဖိုလ်ဋ္ဌ၊ပတိ၌ဟိ၊-တည်း၊လေ၏။ သာ၊ဆိုလခုမာ သည်၊အ၊ပရ၊ဘာ၊ဂေ၊-နောက်အာ၌ဖြစ်သော ကာလ၌၊ ကာလံ၊ကတွာ၊-ရ၊ဘေ၍၊ တာ၊ဝတိံ သာ၊ဝနေ၊-တာ၊ဝတိံ သာ နတ်ပြည်၌။ မ၊ဟာတိ၊ဝိမာနေ၊-ကြီး၊ကျယ်သော၊ဗိမာန်၌၊ ဒိဗ္ဗတိ၊-ဖြစ်လေ၏။ အာသာ၊ထိုနတ်သမီး၊အား၊အ၊ဆ္ဆ ရာသ၊ဟ သ၊ဆွေ၊နတ်သမီး၊တ၊ထောင်သည် လည်း၊ပရိ၊ဝါ၊ရား၊အ၊ခြေ့အ၊ရံ၊ရှိသည်။ အ၊ဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊သာ၊ထိုနတ်သမီး သည်၊ တတ္ထ၊ထိုတာ၊ဝတိံ သာနတ်ပြည်၌၊ ဒိဗ္ဗ၊သမ္ပတ္တိ၊နတ်၏ စည်း၊စိမ်

ကိုအနုဘဝဘွဲ့ခံစားသည်ဖြစ်၍ ပမောဒမာနာ၊ဝမ်းမြောက်လျက်ဝိစရိ
တိ၊လျှည့်လည်သွားလာ၏။ကံ၊ထိုနတ်သမီးကို၊အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာ
နော၊အာရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ ဒေဝစာရိကံ၊နတ်ခြည်ဒေသ
စာရိကို၊စရဏော၊-လျှည့်လည်သည်ရှိသော်။ အတိက္ကန္တေန ဝဏ္ဏေနာတိ
အာဒိဂါထာဟု၊-အာတိက္ကန္တေနဝဏ္ဏေန ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့ဖြင့်၊
ဝုဏ္ဏိ၊-မေးတော်မူ၏။ ။သင့်၊အလုံးစုံသည်၊ ဝဏ္ဏနယမေဝ၊-ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းရှိသည်သာတည်း။ ။

၂ ။မဟာနုဘာဝေ၊ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ဒေဝတေ၊နတ်ဘုံ၊
ဩသမိတာရကား-သောက်ရှူးကြိယသည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊-ခပ်သိမ်းကုန်
သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌတိ
ယ၊စာညည်သကဲ့သို့၊ယခုတဲ့၊အကြင်နတ်သမီးသည်၊အာတိက္ကန္တေန၊အလွန်
နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏေန၊အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗာဒိသာ၊-ခပ်
သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊ထွန်းလင်းတောက်ပ
ခစေလျက်၊ တိဋ္ဌသိ၊-တည်၏။ ။မဟာနုဘာဝေ၊-ကြီးသောတန်ခိုးအာနု
ဘော်ရှိသော၊ဒေဝိ၊နတ်သမီး၊ကောနု၊အာဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိလ
ကံကြောင့်၊တေ၊သင်နတ်သမီး၊အား၊ဘာတဲ့သော၊ဤသို့သဘောရှိသော၊
ဝဏ္ဏော၊-အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ဖြစ်သနည်း။ ကောနု၊အာဘယ
ကုသိလကံကြောင့်၊ တေ၊သင်နတ်သမီး၊အား၊ဤမျှ၊ဤအရပ်၌လ ဤမဟာနံ-
ရအပ်သော၊ယုစရိတဟုလံ၊-သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်၊ ဤမျှ
တိ၊ခြည်ရုံသနည်း။ ကောနု၊အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊သင်နတ်သို့
အား၊ မနသောပိယာ၊စိတ်ဖြင့်နှစ်သက် ဖြတ်နိုး၊အပ်ကုန်သော၊ ယေကေ
စိ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ဘောဂါစ၊အသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊ဥပဓိ-
ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ။မဟာနုဘာဝေ၊ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊
ဒေဝိ၊နတ်သမီး၊တံ၊သင့်ကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊ငါမေး၏။မနုဿဘူတာ၊လူ၏အဖြစ်
သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ တွံ၊သင်နတ်သမီးသည်၊ ကိ ဝုညံ၊-အာဘယ်သို့
သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကို၊အကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ကောနု၊အာဘယ
ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တွံ၊သင်နတ်သမီးသည်၊ဧဝံ-ဤသို့ဘုရားဝါ၊ဤသို့
ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ဖြစ်သနည်း။ ကော
နု၊အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊သင်နတ်သမီး၏၊ဝဏ္ဏောစ၊အရောင်
အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊
ပဘာသတိ၊ထွန်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း။ဤတို့၊ဤသို့၊ပုစ္ဆာ၊မေး၏။ ။

၄ မောဂ္ဂလာနေနေ။ အာရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပုဏ္ဏားတာ။ မေးအပ်
သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာ။ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသော၊ သာဓုဝေ
တာ။ ဆိုနှတ်သမိုး သည်၊ ဒုဒ်ဖလံ၏ အကျိုး သည်၊ ယသကမ္မသ။ အကြောင်
ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ။ အကျိုး သည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပဋ္ဌမ။ သိခြင်းဌာနအလိုရှိ၍
မေးအပ်သော၊ တံကမ္မံ။ ထိုကံကို၊ ပုဗ္ဗာပုဗ္ဗာကာရေနေ ဝ။ မေးအပ်သော
အခြင်းအရာ အားဖြင့်သာသျှင်၊ ဝိယာကာသိ။ ဖြေကြား၏။ ။ မဟာနု
ဘာဝ။ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသော၊ ဘိက္ခု။ ရှင်ရဟန်း၊ ပုဗ္ဗေ။
ဒေ။ ဘဝ၌၊ မယ်။ အကျွန်ုပ်၏၊ နိဝေသနံ။ အိမ်သည်၊ ဧကိ ဝ ဧ ဒ္ဒါ ရာ။ ကော
ဝ ဧ ဒ္ဒါ ရ အမည်ရှိသော ဗာရာဏသီပြည်၏ တံခါးမှ၊ နိက္ခမ္မ။ ထွက်ရာအရပ်
၌၊ အဟု။ ဖြစ်ပြီ။ ။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်၊ တတ္ထ။ ထိုကော ဝ ဧ အမည်ရှိသော
တံခါး၌၊ သံစရမာနာနံ။ လွှတ်ဝင်သွားလာကုန်သော၊ သာ ဝ ကာနံ။ ဘုရား
တပည့် သားတော် ဖြစ်ကုန်သော၊ မ။ ဟာသိနံ။ သိလကွန် အစရှိသော
ကျေးဇူးတို့ကို ရှာမြီး။ လ့ ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ။ ရဟန်းတို့အား၊ ဩဒနဗ္ဗ။
ဆွမ်းကိုလည်း ကောင်း၊ ကုမ္ဘာသဗ္ဗ။ မယောမုံ့ကို လည်း ကောင်း၊ ဒုကဗ္ဗ။
ဟင်းရွက်ကျက်ကို လည်း ကောင်း၊ အဒါသိံ။ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ဥဇုဘူတော
သု။ ဖြောင့်မတ်သော အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူသု။ ရဟန်းတို့
၌၊ ဝိပ္ပသန္နေနေ။ အထူး သဖြင့် ကြည်ညိုစွာသော၊ စေတသာ။ စိတ်ဖြင့်၊
လောဏသောဒိဂုဏဗ္ဗ။ စပါးတို့၏ အခရည်ဖြင့်ပြီးစေအပ်သော တဒုသော
၊ အဖျော်ကိုလည်း၊ အဒါသိံ။ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ။ မဟာနုဘာဝ။ ကြီးသော
တန်ခိုး အာနုဘော် ရှိသော၊ ဘိက္ခု။ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်၊
ပဏ္ဍ သ။ လသဆန်း ပဏ္ဍလသုတိယ ပဏ္ဍ၏၊ စတုဒ္ဒသိံ။ တာသဲ့လေးရက်ဖြောက်
သောနေ့ပတ်လုံး လည်း ကောင်း၊ ပဉ္စဒ္ဒသိံ။ တာသဲ့ငါးရက်ဖြောက်သောနေ့
ပတ်လုံး လည်း ကောင်း၊ ပဏ္ဍ သ။ လသဆန်း ပဏ္ဍ လသုတိယ ပဏ္ဍ၏၊ ယာစဒိဝ
ဒိ။ အကြောင်ရှစ်ရက်ဖြောက်သောနေ့ပတ်လုံး လည်း ကောင်း၊ ပါဋိဟာရိယ
ပဏ္ဍ ဗု။ စတုဒ္ဒသိ ပဉ္စဒ္ဒသိ အဋ္ဌမီတို့ကို အကြိုအဝိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဥဝသ်
တို့ကို စောင့်ရှောက်ရာ ဖြစ်သော နေ့ပတ်လုံး လည်း ကောင်း၊ အဋ္ဌင်္ဂ။ ရှစ်ပါး
သောအင်္ဂါ ရှိသော၊ သုသမာဂတံ။ ကောင်းစွာ ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ။
ဥဝသ်ကို၊ ဥပဝသိသံ။ ဆုံးခဲ့ဘူး၏၊ သဒါ။ ခမ်းသိမ်းသော ဥဝသ်နေ့၌ သီ
လသု။ သီလတို့၌ သံဝုတာ။ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခဲ့ဘူး သည်၊ အဟော
သိ။ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ အဟံ။ ဟာပည့်တော်မသည်၊ သညမာ။ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို
စောင့်သုံး သည်ဖြစ်၍ လည်း ကောင်း၊ သံဝိဘာဂါ။ စားခွဲခြမ်း ဝေဘာနှ်တတ်

သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ဝိမာန်၊ဗိမာန်၌ အာဝဿယိုးနေရပါ၏။ ။ မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသော တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ ဝိရတ၊ကြဉ်ရှောင်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ မုသာဝါဒါစိ၊ဟောတိ မဒုန်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှလည်း၊ သည္တာ၊စောင့်စည်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ထေယျာစ၊ခိုးတတ်သောသူ၏ အဖြစ်မှလည်း ကောင်း၊ အတိစာရာစ၊မိမိလင်ကို လွန်ကျူး၍ ယောကျ်ား၊အထူးတို့နှင့် မေထုန်အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းမှ လည်း၊ကောင်း၊ မဇ္ဇပါနာစ၊သောအရက်ကို သောက်စား၊ခြင်းမှ လည်း၊ကောင်း၊ အာရုကာ၊ပေးစွာ ရှောင်ကြဉ်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသော တန်ခိုး၊အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ စက္ခုမတော၊ ငါးပါးသောဥာဏ်မျက်စိရှိတော်မူသော၊ ယသသိနော၊ကျေးဇူးသတင်းပြန့်နှံ့ခြင်း အခြံအရံများခြင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ဂေါတမသမ၊ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပစ္ဆိမဘဝေ ပရိနိဗ္ဗာနပေ၊ငါးပါးသောသိက္ခာအတို့၌ ဝတ်၊ပြေ့ရှိသော၊ အရိယသစ္စာနုံ၊လေးပါးကုန်သော အရိယသစ္စာတို့၌ ကောဝိဒါ၊လိမ္မာသော၊ ဥပါသိကာ၊ဥပါသိကာမသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသော တန်ခိုး၊အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊တေနုဃိုသ္ဓိသဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ ဇာတိ၊သော၊ဗြဟ္မဏ၊ဆရာ၊အရှေ့ပိုင်းအာဆင်းသည်၊ စောတော၊ဖြစ်၏။ တေနုဃိုသ္ဓိသဘောရှိသော ကုသိုလ်တံကြောင့်၊ မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ ဇုဝ၊ဗျိတာ၊ဝတိ သာ နတ်ပြည်၌၊ လ ဇ္ဇ မာနံ၊ ရှိအပ်သော၊သုစရိတဝတ်သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဇုဇ္ဇတိ၊ပြည့်စုံ၏။ တေနုဃိုသ္ဓိ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ မနုသောပိယာ၊နှစ်သက် မြတ်နိုးအင်ကုန်သော၊ ယေကေစိ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ဘောဂါစ၊အာသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။ မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသော တန်ခိုး၊အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရှင်ရဟန်း၊ တေ၊ရှင်ရဟန်း၊အား၊ အကျွာမိ၊အကျွန်ုပ်ဖြေကြားပါ၏။ မနုဿဘူတာ၊လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ပယံ ဝုညှံ၊အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူး၏။ တေနုဃိုသ္ဓိသဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇေဝ်ဖလိတာ၊ဘာဝေ၊ ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုး၊အာနုဘော်ရှိသည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏။ တေနု၊

ထိုသို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေးအကွန့်ဝ်၏၊ ဝယ္ယာဝစ္စ-
အာရောင်အာဆင်းသည်လည်း၊သမ္ဘဒိသုခစ်သိမ်းကုန်သောအခုပ်မျက်နှာ
တို့ကို၊ပဘာသတိ-ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။ ဤတိ-ဤသို့၊ဝိသေဋ္ဌတိ-
ပြေ၏။ကြာ့ကွေ့-အာရုဏ်မဟာ မောဂ္ဂလာန်၊တို့၊အာရုဏ်ဘုရားသည်၊ဘဂဝန္တံ-
မြတ်စွာဘုရားသို့၊ဥပသင်္ကမိတွာ-ဆည်းကပ်၍၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရား၊
လခုမာနာမ-လခုမာအမည်ရှိသော၊ဥပါသိကာ-ဥပါသိကာမသည်၊ဘဂဝ
တောမြတ်စွာဘုရား၏၊ပါဒေ-ခြေထောက်တို့ကို၊သိရသာ-ဦးဖြင့်၊ဝန्दတိ-ရှိခိုး
လိုက်၏။ဤတိ-ဤသို့၊ဗမဟတပညာတော်မ၏၊ဝစနေနစ-လျှောက်ထားလိုက်သော
စကား-ဖြင့်လည်း၊ ဘဂဝတောမြတ်စွာဘုရား၏၊ပါ-ခြေတော်တို့ကို၊
သိရသာ-ဦးဖြင့်၊ဝန्दယျာသိ-ရှိခိုး-ပါလေ-လော၊ဘဂဝန္တံ-အာရုဏ်မဟာမောဂ္ဂ
လာန်၊ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊မိမိ-အကွန့်ဝ်ကို၊ အညတရသို့-တခု
သော၊သာမညဖလ-သာမညဖိုလ်၌၊ ယံဗျာကရေယျ-အကြင်ကြောင့်
ကြား-တော်မူရာ၏၊၊ တေံ-ထိုသို့ကြား-တော်မူခြင်း-သည်၊ ခေါပန-စင်စစ်
လျင်၊အာနန္ဒ-ရှင်ယံအာနုအာ-ဆွ-ရှင်ယံ-အာဖန်တသံလဲ့ကြွေဘွယ်ရှိပေစွတကား။
တံ-ထိုလခုမာကို၊ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဣဂဒါဂါဓိဖလ-သကဒါဂါဓိဖိုလ်
ဝိမုတ္တိ-ဖိုလ်၌ကျ-ကာသိ-ကြား-တော်မူ၏။ ဤတိ-ဤသို့၊ဒဠ္ဍ-မှတ်အပ်၏။ ကိုယ်
ထိုဂါထာ၌၊ကေဝဠ-ဒါရာနိ-ကဘ္ဘာတိ-ကေဝဠ ဒါရာနိ-ကဘ္ဘမဟု သည်ကား၊ကေ
ဝဠ-ဒါရတောကေဝဠ-မည်သော-တံခါး-၄၊နိ-ကဘ္ဘ-မနဒ္ဓာ-နေ-ထွက်ရာ-အရပ်၌၊
ဟုကန္တိ-ဟုခေါ်ဟု သည်ကား၊ တဏ္ဍုလေယျကာ-ဒီသာကဗျဥ်း-ဟင်းဆန်
ကွဲလက်သုတ် ဟင်းလျှာကို၊ လောဏသောဝိရကန္တိ-လောဏသောဝိရ
ကဲ့ဟု သည်ကား၊ဝညရသာ-ဒီဟိ-စပါး-ရည်အစစ-ရှိကုန်သော၊ဗဟု-ဟိ-များ
စွာကုန်သော၊သမ္ဘာရေဟိ-အဆောက်အဦးတို့ဖြင့်၊ သမ္ဘာဒေတဲ့-ပြီး-စ
အစ်သော၊ကော်-ဟာ-ခုသော၊ ပါနကံ-အဖျော်တည်း။ အစာမကင်္ဂါကလော
ဟုဒကန္တိ-ဝိ-ထမင်း-ချိုး-ပဒုံ-ရည် ဆား-ဝန်-ရည်-ဟု၍လည်း၊ဝဒန္တိ-ဆိုကုန်
၏။ ပုဏ္ဏာ-ဝိသဒ္ဓနာ-ဝ-သာနေ-ပုဏ္ဏာ-ကို-ဖြူ-ဆိုသော အဆုံး၌၊ သား-ထို
နတ်သမီး-သည်၊ထေ-ရသား-အာရုဏ်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်၏၊ဝမ္ဗ-ဒေသနာ
ယ-ဟောရာ-ဒေသနာ-တော်-ဖြင့်၊ သကဒါဂါဓိ-ဖလံ-သကဒါဂါဓိဖိုလ်-သို့၊ပါ
ဝုဏိ-ရောက်-ပြီ။ သော-သံ-ကြွင်း-သော-စကား-ရှေ့-သည်၊ဥတ္တ-ရေ-မာ-နေ-ဥတ္တ
ရာ-ဏိ-ဝိ-မာန-ဝတ္ထု-၌။ ဥတ္တ-နယ-မေ-ဝ-ဆို-အပ်-ပြီး-သော နည်း-ရှိ-သည်-သာ-လျှင်
တည်း။ ။ လခုမာ-ဝိမာန-ဝတ္ထု-နှင့်-လခုမ-ဝိမာန-ဝတ္ထု-၏-အာဘွဲ့-သည်-နှိုင်း
တာ-ပြီး-ခြင်း-သို့-ရောက်-ပြီ။ ။

၆ [၂-ဝိတ္ထလတာဝဂ်-၃-အာစာမဒါယိကာဝိမာနဝတ္ထု။]

[1] ၇/ဗ်ိုဝိဏ္ဏာယတေစရဏ္ဍသာတိဇ္ဇုန်း-ဝိဏ္ဏာယတေစရဏ္ဍသဟ္ဂူသော ဤ ဝိမာနဝတ္ထုသည်။ အာစာမ ဒါယိကာဝိမာနံ-အာစာမဒါယိကာ ဝိမာန ဝတ္ထုတည်း။ ဥပဓိကြီးမြစ်ကြောင်းကား။ ကာမအာဘယ်နည်း။ ။ဘဂဝါ-ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂေဟောရှေ့ကြိုတ်ပြည်ခ်ိုရ်ကလန္ဒကနိုဝါးပရိဗ္ဗာန် နက်ဘို့အားအစာပေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ-ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ခ်ို့ ဝိဟာရတို-နေတော်မူ၏။ တောနေခေါပနသမယေ-ထိုအခါခ်ို့။ ရာဇဂေဟော-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ခ်ို့။ အညတရံ-တဦးသော။ ကုလံ-အမျိုးကို။ ဥပဟိတဝါတ-ရောဂေနှင့်-အာဟိတ်ဝါတအာမည်ရှိသော အနာသည်။ ဥပဒ္ဒုတံ-နှိပ်စက်ဒုက္ခပ်သည်။ အဟောသိ-ဖြစ်၏။ တတ္ထ-ထိုအမျိုး-အိမ်ခ်ို့။ ကေဘုတ္ထိ-တယောက်သော ပိန်းမကို။ ဌပေတွာ-ထား၍။ သဗ္ဗေ-နာ-ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ မတာ-သေကုန်၏။ သာ-ကုန်ထိုး-ထိုပိန်းမသည်။ ဂေဟံ-အိမ်ကိုလည်းကောင်း။ ဂေဟဇနဉ္စ-အိမ်ခ်ို့နေသောလူကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော။ ဓနဉ္စ-ဥစ္စာဓနစည်းစိမ်ကို လည်းကောင်း။ ဆဒ္ဒေတွာ-စွန့်ပစ်၍။ မရဏာဘယဘီတာ-သေခေါ်သောဘေးမှ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ ဘိတ္တိဆိဒ္ဒေ-နံရံအပေါက်ဖြင့်။ ပလာတာ-ထွက်ပြေးသည်ရှိသော်။ အနာထာ-ဘိုးကွယ်မှီခိုရာမရှိသည်။ ဟုတွာ-ဖြစ်၍။ ပရေ-ပေါ်-သူတပါး-တို့၏အိမ်သို့။ ဂတ္တွာ-သွား၍။ ပရိ-ဆာရသ-သူတပါး-အိမ်၏။ ဝိဒ္ဓိ-ပ-သ-နောက်-ဖေးနံပါး-ခ်ို့။ ဝ-သတိ-နေ၏။ ။ တတ္ထ-ဝ-ဂေဟော-ထိုအိမ်ခ်ို့လည်း။ မနု-သာ-လူတို့သည်။ ကရုဏာယ-ကရုဏာ-သနား-ကရုဏာ ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥက္ခလိ-အာဒီသု-ထမင်းအိုးအစရှိ-သည်ကိုခ်ို့။ အာ-စ-ရှိ-သော-စား-ဘွယ်သောက်-ဘွယ်ကို-တ-သ-ား-ထိုပိန်းမ-အား-ဒေ-ကျွေး-ပေး-ကုန်၏။ တတ္ထ-ထိုအိမ်ခ်ို့။ သာ-ထိုပိန်းမသည်။ တေ-သံ-ထိုသူတို့၏။ ဝါ-ဟ-သ-အမှုကိုဆောင်ရွက်သ-ဖြင့်။ ဇီ-ဝိ-တံ-အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ-ပြု၏။ ။ ။

[2] တေနစ-သမယေန-ထိုအခါခ်ို့လည်း။ အာယသ္မာ-မဟာ-က-သ-ပေါ်-အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်။ သတ္တာဟံ-ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ နိ-ရောဓ-သ-မာပတ္တိ-နိ-ရောဓသမာပတ်ကို။ သ-မာ-ပ-ဇ္ဈိ-တွာ-ဝင်စား၍။ တ-တော-ထိုနိ-ရောဓသမာပတ်မှ။ ဝุฏฐิ-တော-ထ-လတ်-သော်။ အဟော-ဝါ-သည်။ အဇ္ဇ-ယနေ့။ အာ-ဟာ-ရ ပဋိဂ္ဂ-ဟ-ဏေ-နှ-အာ-ဟာ-ရကို ခံ-သ-ဖြင့်။ ကံ-အာ-ဘယ်သူ-ကို။ အ-နု-ဂ္ဂ

ထို့ သာမိနှင့်ခေါ်-ပြီးမြောက် ရပါအုံ့နည်း။ နဂ္ဂတိတောစ-နဂ္ဂတိမှလည်း ကောင်း၊ နဗ္ဗာတောစ-ဆင်းရဲပြုပြင်သော အဖြစ်မှလည်းကောင်း၊ မောစိ သာမိ-လွတ်စေရအုံ့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့ စိတ္တေ-ကြောက်ကြီသည်ရှိသော်၊ အာသန္နမရဏံ-နီးသောသေခြင်းရှိသော်၊ အသာ-ထိုမိန်းမ၏၊ နိရယသံဝတ္တနိကဟု-ငရဲ၌ဖြစ်စေတတ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ-အကံသည်၊ ကတော ကာသံ-ပြုအပ်သော အခွင့်ပေးခြင်းရှိသော၊ တံ ဣတ္ထိ-ထိုမိန်းမကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ အယံ-ဤမိန်းမသည်၊ မယိ-ငါသည်၊ ဂတေ-သွားသည်ရှိသော်၊ အတ္တနာ-မိမိသည်၊ လဒ္ဓံ-ရအပ်သော၊ အာစာမံ-ထမင်းချိုကို၊ ဒသ-တိုင်ပေးလှူ လတ္တိ-တေနေ၀-ထိုပေးလှူသောကောင်းမှုကြောင့်သာလျှင်၊ ဒေ၀လောကေ-နတ်ပြည်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ-သတိုးဖြစ်လတ္တံ့။ ဣစ္စေ-ဤသို့သော်လည်း၊ ဣမိနာ-ဤ ပပတ္တိ-ငရဲ၌ဖြစ်ခြင်းကို၊ မောစေတွာ-လွတ်စေ၍။ ဟန္ဒ-ယခု၊ ဒါနိ-ငါ သည်၊ ဣဒါ-ဤသာ၊ ဤမိန်းမအား၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ-နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ကို၊ ဒိတ္ဌေ-ဒေ-သာမိ-ပြီးစေအုံ့။ ဣတိ-ဤသို့နှလုံးပိုက်တော်မူ၍၊ ဝုဋ္ဌာ-သမယံ-နံ နက်အခါ၌၊ နိ၀ါ-သောတွား-သင်းပိုင်ကို ဖြင်ဝတ်တော်မူ၍၊ ပတ္တ-စိ၀ရံ-သ ဝိတ်သက်နိုးကို၊ အာဒါယ-ဓတ်ရုံလွယ်ယူတော်မူ၍၊ တ-သာ-ထိုမိန်းမ ၏၊ နိ၀ေ-သနဗ္ဗာနာ-သိမ့ခေါ်-နေရာအိပ်သို့ရှေး-ရှု၊ ဂန္တ္ဝါ-ကြွတော်မူ၏။ အ-ထ-ထိုအခါ၌၊ ဒေ၀ါ-နမိန္ဒော-နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော-သိကြား မင်းသည်၊ အညာတကဝေ-သေနှ-မထင်ရှားသောအသွင်ဖြင့်၊ အနေက ရသံ-ဓာပါးမကမျှား-ဖွာသော်အရသာရှိသော်၊ အနေကသူ-ပဗျဉ္ဇနံ-တာပါးမက မျှား-ဖွာသော-ဟင်းလျှာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဒိဗ္ဗာ-ဟာ-ရံ-နတ်၌ဖြစ်သော-အာ-ဟာ ရကို၊ ဥ-ပ-နေ-သိ-ဆက်လှူ၏။ တံ-ထိုသိကြားမင်းကို၊ ထေ-ရော-အာရှင်မဟာ ကဿ-ပ-မ-ထေရ်သည်၊ ဥ-ဘွား-သိ၍၊ ကော-သိ-ယ-ကော-သိ-ယ အနွယ်၌ဖြစ် သော သိကြားမင်း၊ တွံ-ဆင်သည်၊ ကတ-ကုသလော-ပြုအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုရှိ၏။ ကသ္မာ-အဘယ်ကြောင့်၊ ဧ-ဝံ-ဤသို့လည်း၊ ကရော-သိ-ပြု ဘိ-သနည်း။ ကပဏာ-နံ-အထိကျန်ကုန်သော၊ နဂ္ဂ-တာ-နံ-သူဆင်းရဲတို့၏၊ သမ္ပတ္တိ-စည်းစိမ်ကို၊ မာ-ဝိ-လုဗ္ဘ-သိ-မလုယက်ပါလင့်။ ဣတိ-ဤသို့၊ ပဋိက္ခိ ဝိတ္ဝာ-မယ်၍၊ တ-သာ-ဤထိုယာ-ထိုမိန်းမ၏၊ ပုရေ-တော-ရှေးမှ၊ အ-ဒ္ဓ-သိ-ရပ်၏။ ။

သာ-ဤထို-ထိုမိန်းမသည်၊ ထေ-ရံ-အာရှင်မဟာ ကဿ-ပ မ-ထေ-ရ်ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ အယံ-ဤမ-ထေ-ရ်သည်၊ မဟာ-နု-ဘာ-ဝေါ-ကြီးမြတ်သော-တန် ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ထေ-ရော-မ-ထေ-ရ်တည်း။ ဣ-မ-သ-ဤ-မ-ထေ-ရ်မြတ်

အား၊ ဒုတိယ၊ ဤအရှစ်ခု၊ ဒါတာဗွယဘုဇကံ၊ ပေးလှူသည်နှင့်ယှဉ်သော၊ ခါဒနီယံဝါ၊ ခဲဗွယ်သည်လည်း၊ ကောင်း၊ ဘောဇနီယံဝါ၊ ဘောဇဉ်သည်လည်း၊ ကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကိလိဋ္ဌာဘာဇနဂတံ၊ ညစ်နွမ်းသောအိုးခွံထည့်သော၊ တိဏာဒုဏ္ဍာဒေမနုကိဏ္ဏံ၊ မြက်မှုန့်ပြွတ်နှင့်ရောပွမ်းသော၊ အလောဏံ၊ ဆား၊ မရှိသော၊ သိတလံ၊ အေးမြသော၊ အပ္ပခုသံ၊ နည်းသော အရသော ရှိသော၊ အာစာမကပ္ပိကမတ္တံ၊ ထမင်းချိုးပမာ ရည်ချဉ်မျှသာ ဖြစ်သော၊ ဣဒဉ္စ ဘောဇနံ၊ ဤဘောဇဉ်သည်သာလျှင်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ ဘောဇနံ၊ ထိုဘောဇဉ်ကို၊ ဒေဿသ၊ ဤကဲ့သို့သော အရှင်၊ ကောင်း အား၊ ဒါတုံ၊ ပေးလှူခြင်း ဌာနဉ္စ သဟာပိ၊ ပေမဝံ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ အတိ ဆ ထာတိ၊ ကန်တော့ ပါသေး၏ဟု၍၊ အာဘာ၊ လျှောက်ထား၏။ ။ ထေရော၊ အရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ်သည်၊ ဗောဓိနိဗ္ဗိပမတ္တံ၊ ဘာဝါ၊ ချရာမျှကို၊ အပသဏ္ဌိတွာ၊ ဘဲ၍၊ အဒ္ဓာသိ၊ ရပ်ပြန်၏။ ဝေဟာ၊ ဝါ သိနော၊ အိပ်ခြင်းနေကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဥပဓေနသုံ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ နသမ္ဘုဏိ ဆ တိ၊ မခံ၊ သာ ဒုဂ္ဂတိတ္ထိ၊ ဆိုဆင်းရဲနွမ်းပါးသော ဓနိုး မသည်၊ မမေဝ၊ ငါ့ကို သာလျှင်၊ အနုဂ္ဂဟတ္ထာယ၊ ခြိုးခြောက်တော်မူခြင်းငှါ၊ ဣဒံ၊ ဤ အမုဝ်သို့၊ အာဂ၊ တော၊ ကြွတော်မူလာ၏။ ။ မမ သန္တိကမေဝ၊ ငါ၏ဥစ္စာ ဖြစ်သော လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို သာလျှင်၊ ပဋိဂ္ဂဟေတု ကာမော၊ ခံခြင်းငှါ အလိုရှိ တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဥတ္တရသိ၍၊ ပသန္နမာနသာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိ သည်၊ အာ ဒုရုဒ္ဓတာ၊ ဖြစ်သော ရှိသော ခြင်း ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍ တံ အာ စာမံ၊ ထိုထမင်းချိုးကို၊ ထေရသ၊ မထေရ်၏ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌ အာကိရိ၊ လောင်း၏။ ။ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တာ သာ၊ ထိုသူဆင်းရဲ၊ မ၏ ဗ်ိုသ်ာ ဒေ နနုဏ်း ကြည်ညိုခြင်းကိုဖြစ်စိမ့်သော ဌာ၊ ဘုဇ္ဇနာ ကာရံ၊ ဘုဉ်းပေးခဲ့သော အခြင်း အရာကို၊ ဒသ်ေသတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေသုံ၊ ခင်းကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုနေရာ၌ ၊ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်၍ တံ အာစာမံ၊ ထိုထမင်းချိုးကို၊ ဘုဇ္ဇိတွာ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၍ ဗိုဗိတွာ၊ ရေသောက်ပြီး၍ ဩနီတပတ္တပါဏိ၊ သပိတ်မှချပြီးသော လက်ရှိသည်ဖြစ်၍ အနုမောဒိတွာ၊ အနုမောဒနာပြု၍ တံ ဒုဂ္ဂတိတ္ထိ၊ ထိုသူ ဆင်းရဲမကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဣတော ၊ ဤဘဝမှ၊ တတိယေ၊ သုံးခုတို့၏ ဖြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ အတ္တ ဘာ ဝေ၊ ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ၊ မမ၊ ငါ၏ ၊ မာတာ၊ မိခင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဟု၊ ဝတ္တွာ၊ မိန့်တော်မူ ၍ ဂုတော၊ ကြွလေ၏။ ။ ဣတိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ တေ နဝစနေန၊ ထိုစကားဖြင့်၊

ထေးရေ-အာရဉ်မဟာ ကဿပ မထေရ်၌ အတိပသာဒဖွား-အလွန်းအကဲ ကြည်ညိုခြင်းကိုလည်း၊ ဥပုဒ်ဒေတွာ-ဖြစ်စေ၍ တသောရတ္တိယာ-ထိုညဉ့် ၏၊ပဌမယာ-မ-ပဌမယာမ်၌၊ကာလံကတွာ-ရောတ၍ နိမ္မာနရတီနံ-နိမ္မာန ရတိဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ဒေဝါနံ-နတ်တို့၏၊သပဇာတံ-အပေါင်း-အပေါ်၏ အဖြစ်သို့ဥပပဇ္ဇိ-ရောက်လေ၏။ အာသ-ထိုအခါ၌ သက္ကောဒေဝရာဇာ-သိကြား နတ်မင်းသည်၊ တသော-ထိုသူဆင်းရဲ ပိန်းမ၏၊ ကာလကိုတ ဘာဝံ-ရောတေမနေသေလွန်သောအဖြစ်ကို၊ ဥတ္တာ-သိ၍၊ကာယဿ-အ ရပ်၌ဥပဋ္ဌာနုခေါ-ဖြစ်လေသနည်း။ ဗုတ်-ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇနော-ဆင်ခြင် သည်ရှိသော်၊တာဝတိံ သေသု-တာဝတိံ သာနတ်ပြည်တို့၌၊ အဒိသွာ-မ ပြင်းသောကြောင့်၊ ရတ္တိယာ-ညဉ့်၏၊ မဇ္ဈိမ ယာမေ-မဇ္झိမယာမ်၌၊ အာ ယသ္မာ-မဟာကဿပ-အရှင်မဟာကဿပသို့ဥပသင်္ကမိတွာ-ချဉ်းကပ် ၍၊တသော-ထိုပိန်းမ၏၊ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနံ-ဖြစ်ရာအရပ်ကို၊ ဝုဏ္ဏော-မေး လျှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဏ္ဏာယတောစရဏ္ဏ သ(လ)ဂတာတိ-ဝိဏ္ဏာယ တောစရဏ်သ (လ)ဂတာဟု၍၊ ဒွေဂါထာ-နှစ်ဂါထာ တို့ကို၊ အဘာသိ-ဟု ဟောကြားပြီ၏။ ။

ဘဉ်-အရှင်ဘုရား၊ဝိဏ္ဏာယ-ဆွမ်းခံခြင်း-အကျိုးငှါ၊စဉ်ရဏ်သ-သွား သည်ဖြစ်၍၊တုဏ္ဍိဘူတ-သ-ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်၊ တိဋ္ဌတော-ရပ်သော၊ တေ-အရှင်ဘုရား-အား၊ဒလိဒ္ဓါ-ဆောင်းရဲ-သောသူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ကပဏာ-အသွေးအမျိုးပြုနိုး-တိ-၍ တယောက်အထိုးထိုး-သောကျန်သော၊ ပရာဂါရံ-သူတပါး-ဘို့၏အိပ်ကို၊ အပသိတာ-ဖိ၍နေသော၊နာရီ-မိန်း မ-သည်၊အာစာမံ-ထမင်းချိုးကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူ၏။ ဘဉ်-အရှင်ဘုရား၊ ယာနာရီ-အကြင်သူဆင်ရဲ-မသည်၊ ပသန္နော-ကြည်ညိုခြင်း-ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေဟိ-သကေဟိ-မိမိ၏ဥစ္စာ-ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိဘိ-လက်တို့ဖြင့်၊ တေ-အရှင်ဘုရား-အား၊ အာစာမံ-ထမင်းချိုးကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူ၏။ သာနာရီ-ထိုသူဆင်ရဲ-မသည်၊မာနုသံ-လူ့ဖြစ်-သော၊ဒေဟံ-ကိုယ်ခန္ဓာကို၊ ဟိတ္ဝာ-စွန့်၍၊ကာဒိသတံ-အာယတ်နတ်ပြည်သို့၊ဂတာ-ခဲ့သလား-လေသနည်း။ ဘုရား-ထိုဂါထာ၌၊ ဝိဏ္ဏာယတိ-ဝိဏ္ဏာယ-ဟူသည်ကား၊ ဝိဏ္ဏာပါတ-ဟူသော-ဆွမ်း-ဟူသောအကျိုးငှါ၊တုဏ္ဍိဘူတ-သ-တိဋ္ဌတော-တိ-ဟူ-ဒုဏ်-ရှုတ်ဘူတ-သ-တိဋ္ဌ တော-ဟူ-သော-၏ ဝုဒ်-သည်၊ဝိဏ္ဏာယ-ဆွမ်း-အလို့ငှါ၊စဉ်ဏာ-ကာ-ရ-ဒသ-နံ-သွား-သော-အခြင်း-အရာ-ကို-ပြကြောင်း-သ-ဒ္ဓါ-တည်း။ ဥဒ္ဓိ-သ-ဆွမ်း-ကို-ရည် ၍၊ တိဋ္ဌတော-ခုပ်-သော၊ဗုဒ္ဓ-ကိ-အပယ်-ဤ-သည်ကား၊ အတ္ထော-ဗုဒ္ဓ-နှုတ်-တည်း။

ဒုလိန္ဒါတိ၊ ဒုလိန္ဒါဟူသည်ကား၊ ဒုဋ္ဌတာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော၊ ကပ္ပကာတိ၊ ကပ္ပကာဟူသည်ကား၊ ဝရာကီ၊ အထီးကျန်သော၊ ဒုလိန္ဒါတိ ဣမိနာ၊ ဒုလိန္ဒါဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊ တသ္သာ၊ ထိုမိန်းမ၏၊ ဘောဂပါရိဇုညံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ကပ္ပကာတိ ဣမိနာ၊ ကပ္ပကာဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊ ဉာတိပါရိဇုညံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ပဠာဂါရံ အပသိတာတိ၊ ပဠာဂါရံ အပသိတာ ဟူသည်ကား၊ ဗရဏေဟံ၊ သူတပါး တို့၏ အိမ်ကို၊ နိဿိတာ၊ မှီ၍နေသော၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဘဝေ၊ အိမ်၌၊ ဗဟိပဋိဗဒ္ဓါ ဆဒန်း၊ အပဖြစ်သောနောက်ဖေးအရိုးကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ နေသော၊ ကံနှသာ ဒိသတံဂတာတိ၊ ကံနှသာ ဒိသတံဂတာ ဟူသည်ကား၊ ။ ။ ဆသုကာမဒေဝလောကသု၊ ကာမာဝစရနှတ်ဖြည့်ခြောက်ထပ်တို့တွင်၊ ကံနှာမဒိသံ၊ အာဘယ်မည်သောနှတ်ဖြည့်သို့၊ ဥပပဇ္ဇနဝသေန၊ ဖြစ်သည်၏ အဖွယ်အားဖြင့်၊ ဂတာ၊ သွားရောက်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့(သင်္ကြား၊ သိကြားမင်းသည်)။ ထေရေန၊ အာရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်(တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအား)ဖြင့်၊ ကတာနုဂ္ဂဟာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော်ပြီး၊ ပြောခဲ့ခြင်းရှိသော သူဆင်းရဲမသည်။ ဥဇ္ဇာရာယ၊ ဖြန့်ပြောကောင်းမြတ်သော၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ၊ နှတ်ခွဲဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာ၏၊ ဘာဂဒိနိ၊ အတွဲရှိသည်ဖြစ်ပါလျက်၊ နစဒိဿတိ၊ မထင်မြင်ပါတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော၊ ဒ္ဝိသုဒေဝ လောကေသု၊ နှတ်ဖြည့်နှစ်ထပ်တို့၌၊ အပသဏ္ဌာ၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ သံသယာပန္နော၊ တွေးတောခြင်း သံသယသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍(ဟု)ဆိုတိ၊ မေးလျှောက်၏။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌(အသ၊ ထိုသိကြားမင်း၊ အာ၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်)(ဝိဏ္ဏာယ မေစရဏ္ဏသေ၊(လ)ဒါယိကာတိ)-ဝိဏ္ဏာယမေစရဏ္ဏသေ၊(လ)၊ ဒါယိကာဟူ၍၊ ပုဏ္ဏိတနိယာမေနဝ၊ မေးအပ်သောအမှုတို့ဖြင့်သာလျှင်(ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို)၊ ဒေဿေ၊ ပေးသည်ဖြစ်၍(တသ္သာ၊ ထိုမိန်းမ၏)(ဒုနိဗ္ဗိတ္တဗ္ဗာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို)၊ ကထေသိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏။ (သက္ကသိကြားမင်း)(ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ)(ဧရဏ္ဏသေ၊ သွားသည်ဖြစ်၍)(တုဏ္ဍိ)ဘုတသေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်၊ တိဋ္ဌတောဝ၊ ခုပ်သော(မေ၊ ငါအား)(ဒုလိန္ဒါ-) သူဆင်းရဲ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော(ကပ္ပကာ)ဆွေမျိုးဥာတိ ပြုန်းတီး၍ ကျန်ရစ်သော(ပရာဂါရံ)သူတပါး၏အိမ်၌ အပဖြစ်(သောနောက်ဖေးအရိုး)ကို(အပသိတာ)၊ မှီ၍နေသော(နှာရိ)မိန်းမသည်(အာစာမံ)ဓာတမင်းချိုးကို(၊)

အဒါသိပေးလူ၏သက္ကားဆိုကြားမင်းယောနာရိအကြင်သူဆင်းရဲမသည်၊ ပဿနားဆဋ္ဌါကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သေတိပေါ်ပြီဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ပါဏာတိပါတ်လက်တို့ဖြင့် အာစာမဲ့ထမင်းချိုးကို မေ့ပါအား၊ အဒါသိပေးလူ၏သောနာရိဆိုသူဆင်းရဲမသည်မာနုသံလူ၌ဖြစ်သော၊ဒေဝတံ၊ ကိုယ်ခန္ဓာကို၊ပယ်တွား၊ဖွန်၍ တဝေါ၊ဆိုဆင်းရဲစွာသော လူ၏အဖြစ်မှ၊ ဝိပုဏ္ဏာ၊ထင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍ ဇာတောဤလူ၏အဖြစ်မှ၊ရတာ၊ရတော သည်ရှိသော်၊မတိဒ္ဓိကာ၊ကြီးမြတ်သော တန်ခိုးရှိကုန်သော၊ နိမ္မာနရတိ နောနာမ၊နိမ္မာနရတိအမည်ရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ဌာမာဝစရနတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ဗာဟုဇ္ဈ၊ဆိုနိမ္မာနရတိနှတ်ပြည်၌၊အာစာမဒါယိကာ၊ထမင်း ချိုးကိုပေးလှူတတ်သော၊သောနာရိ၊ဆိုမိန်းမသည်၊သုခိတာ၊ချမ်းသာခြင်း သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ မောဒိတာ၊ပျော်လျော်စံပျော်ရသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဗာဟုဇ္ဈ၊ဆိုဂါထာ၌ ဝိပုဏ္ဏာတိ၊ဝိပုဏ္ဏာဟူသည်ကား၊တဝေါ မနုဿဒေါဘဂ္ဂိယတော၊ဆိုမတင့်တယ်သောလူ၏အဖြစ်မှ၊ပရေမကာ၊ ဥဝုတ္တိတော၊လွန်စွာသနားဘွယ်သော အသက်မွေးခြင်းမှ၊ ဝိပုဏ္ဏာ အပဂတာ၊ထင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍။ ။ မောဒိတာစာမဒါယိကာတိ၊မောဒိ တာစာမဒါယိကာဟူသည်ကား၊ အာစာမမဇ္ဇဒါယိကာ၊ထမင်းချိုးကို မျှ သူဒါန်းရသော၊သာပိနာမဇ္ဈတ္တိ၊ဆိုသူဆင်းရဲမသည်ပင်လျက်လည်း၊ပဋ္ဌ မေ့ကာမသဂ္ဂေ၊ပေါ်ထပ်မြောက်သော ကာမာဝစရနတ်ပြည်၌၊ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ ယာ၊နတ်တို့၏စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့်၊မောဒတိ၊ပျော်လျော်ပျော်ပါး၏၊ခေတ္တ သမ္ပတ္တိဟလဲ၊အာလှူခံဝတ္ထုလိုမြတ် တည်းဟူသောခေတ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏ အကျိုးကို၊ ပဿတာဝ၊ရှုစမ်းပါလော၊ဇာတိအတွင်းဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသေသတိ၊ပြု၏။ ။

ဝုန်းတာဘန်၊သက္ကော၊ဆိုကြားမင်းသည်၊တသာ၊ဆိုမိန်းမ၏၊ဒါနသာ၊ ပေးလှူရသောဒါန၏၊မဟာဗလတန်ခူး၊ကဲ့ကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း ကောင်း၊မဟာနိသံသတန်ခူး၊ကြီးသောအာနိသင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း ကောင်း၊ သုတွား၊ကြားနာရ၍၊တံဒါန်း၊ဆိုအလှူကို၊ ထောမနော၊ပြုမပ်ခဲ့ ကုသိသည်ဖြစ်၍၊ အဟောဒါနန္တိ အာဒီ၊-အဟောဒါန်ဤသို့အစသောစကား ကို၊ မှာဟု၊ဆိုပြီ။ ။ တောအာ၊ချင်းတို့၊ကသာပေ၊ဒေ၊ရင်မဟာကသပဋ္ဌ၊ သုဝတိမ်ခြံတံ၊ကာင်းစွာတည်စေအပ်သော၊ဝရာကိယာ၊ဟာယောက်အထိ ထိုးကျုန်သော သူဆင်းရဲ၏၊ ဒါန်း၊အလှူသည်၊ အဟော၊ကြောင့်ခဲ့ဘွယ် သရဲရှိစွတကား၊ ပရာဘဝေန၊-သူတပါး၏၏အိမ်မှ ဆောင်အပ်သော၊

ဒါနေနှုန်းလျှော်ဘွယ်ဝတ္ထုဖြင့်ခြက္ခြိုးကားအလှူသည်၊ ဂုဏ်ရှိပြုဝတ်ပြည့်ရုံလေးဖွ
ဝတ်ကား။ ၊။ဘော၊အိုအချင်းတို့၊ သင်္ဃာ၏ကလျာဏီ၊ ခပ်သိမ်းသောအက်ါ
ကြီးငယ်တို့ဖြင့် တင့်တယ် ကောင်းမြတ်ခြင်းရှိသော၊ ဘဏ္ဍုစေ၊-လင်၏
လည်း၊ အနုမဒဿိကား-မယုတ်သောရှာဘွယ်ရှိသော၊ ယာနာရိ၊အကြင်
မိန်းမသည်၊ စက္ကဝတ္တိသား၊စက်ရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ရေဖြိုနှောင
လေးကျွန်းသနင်း စကြာမင်း၏၊ မဟေသိတ္တိ၊မိဘုရားမြတ်၏ အဖြစ်ကို၊
ကခရေယျ၊ပြုရာ၏၊ သောဇုတ္တိုရတနာဘာဝေ၊ထိုစကြာဝဠာတမင်း၏မိဘုရား
ရတနာ၏ အဖြစ်သည်၊ ဇောတသာစာမဒါနသား၊ထိုထမင်းချိုးကို ပေးလှူရ
သောကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလီ၊အာကျိုးကို၊ သောဠသိ၊တဆဲ့ခြောက်စိတ် စိတ်၌
ဒုတစိတ်မျှသော၊ ကလံ၊အစိတ်အတို့ကို၊ နာ၊ယူတိ၊မထိုက်။ ၊။ဘော၊အို
အချင်းတို့၊ သတ်နိုက္ခသဟဿာနိ၊-ရွှေစင်နိုက္ခ တသိန်းတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ သတ်အသားသဟဿာနိ၊-တသိန်းသောမြင်းတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ သတ်အသားတရိ ရထာသဟဿာနိ၊-အသားရှိမြင်းကသော
ရထားတသိန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အာမုတ္တမဏိကုဏ္ဍလာ၊ပတ္တမြား
နားဆောင်းကိုဝတ်ဆင်ကုန်သော၊သတ်ကညာသဟဿာနိ၊တသိန်းသော
မင်းသျှီးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ ၊။တောပိ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောအသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊ ဇောသာစာမဒါနသား၊ထိုထမင်း
ချိုးကိုပေးလှူရသောဒါနကုသိုလ်ကံ၏၊ဗလီ၊အာကျိုးကို၊ သောဠသိ၊နှစ်ရာ
ငါးဆယ် ခြောက်စိတ်စိတ်၌ တစိတ်မျှသော၊ ကလံ-အစိတ်အတို့ကို၊
နာ၊ယူတိ-မထိုက်ကုန်။ ၊။ဘော၊အိုအချင်းတို့၊ ဤသာဒနာ-ရထား
ထပ်.ပိုးနှင့်တူးသောအစွယ်ရှိကုန်သော၊ဥဗ္ဗဒ္ဓဝါ၊လျှင်မြန်ခြင်းလုံ့လတို့ဖြင့်
ကြီးပွါးကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏကဆွာ၊ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော လည်ပတ်ခါ၊ကြိုး
တန်းဆာအစရှိကုန်သောဆင်၏ကကြိုးနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဟေမကပ္ပနိဝါ
သသာ၊ရွှေဖြင့် စိချယ်အပ်ကုန်သော ဆင်၏အပေါ်ခွင်းအပ်သော ဆိုန်း
ကြယ်သောကမ္ဗလာ အစရှိကုန်သော ဆင်၏တန်ဆာတို့ဖြင့် ဖွဲ့အပ်ကုန်
သော၊ မာတင် ၊မာတင်ဆင်မျိုးခွဲဖြစ်ကုန်သော၊ သတ်ဟေမဝတာနာဂါ
သဟဿာနိ၊တသိန်းကုန်သောဟိမဝန္တာခွဲဖြစ်သောဆင်ပြောင်တို့သည်၊
သန္တိ-ရှိကုန်၏။ ၊။တောပိ၊ထိုဆင်းတို့သည်လည်း၊ ဇောသာစာမဒါနသား-
ထိုထမင်းချိုးကိုပေးလှူကြောင်းဖြစ်သော ဒါနကုသိုလ်ကံ၏၊ဗလီ၊အာကျိုး
ကို၊ သောဠသိ-နှစ်ရာငါးဆယ်ခြောက်စိတ်စိတ်၌တစိတ်မျှသော၊ ကလံ-
အစိတ်အတို့ကို၊ နာ၊ယူတိ-မထိုက်ကုန်။ ၊။ဘော၊အိုအချင်းတို့၊ မှုဝ၊ဤ

လောကဓိ့ ယောနေကြောင်ယောက်ျားသည်၊ စတုန္နံအရိယသစ္စာ ပါးအပြားရှိ သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိပါနုံ-ကျွန်းပေါ်နှစ်ထောင် အခြေအရံရှိကုန် သောကျွန်းကြီးတို့ကို၊ ဣသိရိုးအစိုးရသောမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာရဝေ-ပြိုရာ၏၊ သောပါဆိုစကြာဝဠာတောမင်း၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ဤတာသာစာ မဒါနသမားထိုထမင်းချိုးကို ပေးလှူကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံ၏ဖလဲ-အကျိုးကို၊ သောဌသိ-နှစ်ရာငါးဆယ်ခြောက်စိတ်စိတ်၍တစိတ်မျှသော၊ ကလံ-အစိတ်အတို့ကို၊ နာရှုတိ-ထိုကံ၏ဖလကို ခံတိ-ဤသို့။ အာဟာ-ဆိုပြီ။ ။ ။

ပြုလည်းမပြုလွန်းမနှုသောဝတ္ထုတို့၏အဆင်းကို၊ အတိုက္ကန္တာ-လွန်၏၊ ဒိဋ္ဌဝတ္ထုမှတ်တို့၏အဆင် သို့၊ အပ္ပတ္တာ-မရောက်တတ်၊ ဧကတိဝေါဟာသို့ ၎ကြောဟိ-ဆိုအပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဟိ-အလုံးစုံကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ-ကာရဏောဟိ-အာဂါ၏ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝါ-မဟာနည်းကား၊ သဗ္ဗေဟိ-အင်ပစ္စင်္ဂေါဟိ-အလုံးစုံသော အင်္ဂါတြီးငယ်တို့ဖြင့်၊ ဂ-လျှာဏိသောဘဏာ-တင့်တယ်သော၊ သုန္ဒရာ-ကောင်းမြတ်သော၊ ဘတ္တုစာနုမဒသိတာ-ဘတ္တုစာနုမဒသိတာ ဟူသည်ကား၊ သာမိကသခင်၏၊ အလာမက ဒသနုဒ-ယုတ်သောရှုဘွယ်ရှိသော၊ သာတိသယာ-အလွန်အကဲ့ဒသ နိယာ-ရှုဘွယ်ဘနန်းရှိသော၊ ပါသာဒိကာ-ကြည်ညိုဘွယ်ကိုဆောင်သော၊ ဇေ-သာစာမဒါနသ-ကလံနာ-ရှုတိ-သောဌာနကို-ဇေ-သာစာမဒါနသ-ကလံနာ-ရှုတိ သောဌာနဟု ဟူသည်ကား၊ ဇေ-ယ-ထိုဆင်းရဲရှာသော ဓိန်းမသည်၏ ဒိန္နသ-ဟူ-အပ်သော၊ ဇေ-သ-အာစာမဒါနသ-ထိုထမင်းချိုးအလှူ၏ ပလံ-အကျိုးကို၊ သော-ဌသဘာဝံ-ဟာ-ဆဲ-ခြောက်စိတ်ကို၊ ကတ္တာ-ပြု၍၊ တ-တော-ဆိုတ-ဆဲ-ခြောက်စိတ်မှ၊ ဧကော-ဘာဝံ-ဟာ-စိတ်သော-အဘို့ကို၊ ဝုန်-ဟတာ-ဘန်၏၊ သော-ဌသ-ဘာဝံ-ဟာ-ဆဲ-ခြောဝ်ကို၊ ဂ-ကွာ-ပြု၍၊ ဂ-ဟိ-တာ-ဘာဝ-သ-ခ်ါ-တံ-ယူ-အပ်သော အာဘို့ဟု-ဆိုအပ်သော၊ သော-ဌသိ-ဟာ-ဆဲ-ခြောက်စိတ် စိတ်၍-တစိတ်မျှ-သော၊ ကလံ-အစိတ်အာဘို့ကို၊ စက္ကဝတ္တိသ-စကြာ-ရတနာကိုသည်စေတတ်သော၊ ရညော-စကြာဝတေး-င်း၏၊ ဓုတ္ထိ-ရတနာ-ဘာ-ဝေါ-ဖ

-ဘုရားရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း၊ နာ-ရှုတိ-နာ-နှ-ဘော-ဟိ-မမ-ခ်ိ-ခ်ိ-ခ်ိ

ဒုန္ဒာဘလွတ်သောအစွယ်ရှိကုန်သော၊ ဇာတိအားသံမျှသည်ကား၊ အကြွေးအနှောင်တည်း။ တေနဝစနေနဟေတုကား ဖြင့်။ ဝိသာသဝိသံကတာဒိ ဘာဝံကားကား အစွယ် ကျယ်ဖြန့်သည်၏ အဖြစ်အစရှိသော သဘောကို၊ နိဝါရေတိ-မြစ်၏။ ဥရုဠ္ဠဝါတိ-ဥရုဠ္ဠဝါ ဟူသည်ကား၊ ထာမဇဝေပရေ့ကြွ မေတိ-အား-အစွမ်းလျှင်မြန်ခြင်း ပြင်းစွာသောလုံ့လတို့ဖြင့်၊ ဗြဟ္မာနော-ကြီးပွါးလျက်၊ မဟန္တံ-ကြီးကျယ်သော၊ ယုဒ္ဓကိစ္စံ-စစ်ထိုးခြင်းကိစ္စကို၊ ဝတ္တေတိ-ကျင်လည်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထာ-စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ ဇာတိအာပသံ-ဤသည်ကား၊ အကြွေး-အနှောင်တည်း။ သုဝဏ္ဏကဏ္ဌာမာတာ၊ သုဝဏ္ဏကဏ္ဌာမာတာ ဟူသည်ကား၊ ဟေမမယဂိုဏ်ဝယျကာဒိယုတ္တာ- ရွှေဖြင့် ပြီးကုန်သော လည်ကြိုးတန်းဆာ ခါးပတ် နှောက်သိုင်း အစရှိကုန်သော ဆင်၏တန်းဆာနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ဟိ-ဆိုသင့်စွ။ ကဏ္ဌာသိသေနဟေ-လည်ကြိုးတန်းဆာကိုအဝိုးပြုသဖြင့်၊ သဇ္ဇံ-အလုံးရုံသော-ဟတ္ထိယုတ္တံ-ဆင်နှင့် ယှဉ်သော တန်းဆာကို။ ဝဒတိ-ဆို၏။ ဟေမကပ္ပနိဝါသသာတိ-ဟေမကပ္ပနိဝါသသား ဟူသည်ကား- သုဝဏ္ဏခစိတာဂစကဏ္ဌရကကုဓာဒိဟတ္ထာ လာ်ာ၃ သမ္ပန္နာ-ရွှေတို့ဖြင့်စိုက်ယ်သော ဆင်၏အပေါ်၌ ခင်းအပ်သော ဆန်းကြယ်သော ကော်ဇောကမ္ဗလာ အစရှိသောဆင်၏ တန်းဆာတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ စတုန္နမဝိဒိပါနံ-ဇာသရဏ္ဍိ-စတုန္နမဝိဒိပါနံ ဇာသရဏ်ဟူ သည်ကား၊ ဒ္ဝိသဟာ သပရိတ္တ ဒိပပရိဝါရာနံ-ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင် အခြံ အရံရှိကုန်သော၊ ဇမ္ဗုဒိပါဒိနံ-ဇမ္ဗုဒိပါကျွန်းကြီး အစရှိကုန်သော၊ စတုန္နံ မဟာဒိပါနံ-ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့၏၊ ဇာသရိယံ-မင်း၏အဖြစ်ကို၊ တေန ဝစနေန-ဆိုစကားဖြင့်၊ သတ္တရတန သမုဒ္ဒသံ-ရတနာ ခုနှစ်ပါးတို့၏ အရောင်ဖြင့် ပြောင်ပြောင်တောက်ထွန်းသော၊ သကလံစက္ကဝတ္တိသိရိ-အလုံးရုံသောစကြာဝဠာတေးမင်း၏အသရေကို၊ ဝဒတိ-ဆို၏။ ဩဠာ-ဤဝတ္ထု ၌ယံဘနဝစနံ-အကြင်စကားကို၊ အဝတ္ထုံ-မဆိုအပ်၊ တံဝဇနံ-ဆိုစကား သည်၊ ဟေဌာ-အောက်၌၊ ဝတ္ထုနယမေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ဇ-ဖြင့်ယခု-ဤ အရာ၌၊ သကြော်နဒေဝရာဇေနစ-သိကြားနတ်မင်းသည် လည်းကောင်း၊ အဇ္ဇုနာစရိယိသည် လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုံ-ဆိုအပ်သော၊ သဇ္ဇံ-အလုံးရုံသောစကားကို၊ မဟာဂဟသပတ္တေ-ရောအာရှင် မဟာဂဟသပမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား-အား၊ အာရောစေသိ-ကြားလျှောက်၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံကာရဏာ-ထိုအကြောင်းကို၊ အမ္ဘုပတ္တိ-အမ္ဘုပတ္တိကို၊ ကတ္တာ-ပြု၍၊ သမ္ဗတ္တပရိသာယ-

ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ ဝိတ္ထာရေနအာကျယ်အားဖြင့်ဓမ္မံတရား တော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ သာဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာ တော်သည်၊ မဟာဇနသဟဿရှိများအပေါင်းအား၊ သာဓုကား၊ အကျိုး စီးပွါးများစွာရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ရှုတိ၏တွင်အပြီးတည်း။) ။ (အာစာရမဒ၊ယိကာဝိမာနဝဏ္ဏနာ၊အာစာရမဒါယိကာဝိမာနဝတ္ထု၏ အတွင်း သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

---

[၆] [၂-ဝိတ္ထလတာဝဂ်-၄-စဏ္ဍာလီဝိမာနဝတ္ထု။]

စဏ္ဍာလီဝန္ဒပါဒါနိုတိ၎င်း၊စဏ္ဍာလီဝန္ဒပါဒါနိုဟူသော ဤဝိမာနဝတ္ထု သည်၊ စဏ္ဍာလီဝိမာန်၊စဏ္ဍာလီဝိမာန ဝတ္ထုတည်း။ တသ၊ထိုဝတ္ထု၏ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်း သည်ကား၊ ကား၊အာဘယ်နည်း။ ဟာဂဝါ–ဘုရား မြတ်သည်၊ ရာဇဂေဟ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဟရတေ–နေတော်မူသည် ရှိသော်၊ ပဗ္ဗတ–သ ဝေလာယံ၊နံနက်ဖိုယင်းသောက်ထဒ၊ခါ၌၊ ဗုဒ္ဓါ၊စိတ္တံ၊ဘုရား တို့၏အလေ့အကျင့် တော်ဖြစ်သော၊ မဟာကရုဏာ သမာပတ္တိ၊မဟာ ကရုဏာသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ဝင်စားတော်မူ၍၊ ဝုဋ္ဌာသ၊မဟာ ကရုဏာသမာပတ်မှ ထတော်မူ၍၊ လောကံ၊သတ္တလောကကို၊ဝေါလော ကေန္တော၊ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်တော် မူသည်ရှိသော်၊ တတ္ထ ယေဝနဂရေ– ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင်လျှင်၊စဏ္ဍာလဂါမေ၊ဖွန်းစဏ္ဍားတို့၏ရွာ၌၊ဝသန္တိ နေသော၊ကြောင့်၊တယောက်သော၊ ဒါဏ်ဝယုဂံ၊ဟူနိုသောအသက်အပိုင်း အခြား၊ရှိ၊သော၊ မဟာလွိုက်၊–အသက်ကြီး၊သော၊ စဏ္ဍာလီ၊–ဖွန်း၊စဏ္ဍာ၊မ ကို၊အာဒဿ၊မြင်တော်မူ၍၊ အယ၊ထိုဖွန်း၊စဏ္ဍာ၊မ၏၊ နိရယသံဝတ္တနိုက်၊– ရေ၌ဖြစ်စေတတ်သော၊ ကမ္မဗ္ဗမကောင်းမှုကံသည်သည်၊ဥပဋ္ဌိတံ၊ရှေ့ရှိ တည်သည်ကို၊ အဒ္ဒသ၊မြင်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ထိုမြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ မဟာကရုဏာယ၊ကြီး၊စွာသော ကရုဏာတော်ဖြင့်၊ သမုဿာ ဟိတမနော၊သောကောင်းစွာ ကိုက်တွန်း၊အပ်သော ဖွေနှိုး၊တော်ရှိသည် ဖြစ်၍၊သင့ သံဝတ္တနိုက်ကံ၊ကမ္မံ၊နတ်ရွာသုဂတိ၌ ဖြစ်စေတတ်သောကံကို၊ ကာရေတွာ၊ပြုစေ၍၊ တောနကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံဖြင့်၊ အသာ၊ထိုဖွန်း စဏ္ဍာ၊မကြီး၏၊နိရယူပပတ္တိ၊ငရဲ၌ဖြစ်စေတတ်သော မကောင်းမှုကံကို၊ နိသေ၊ဝတွာ၊ဆား၊ဖြစ်၍၊ သင္ဂေ၊နတ်ပြည်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေ၊သာမိ–စာညီစေ အုံ၊ဟုကပ်ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတွာ၊ကြီးတော်မူ၍၊ မဟာတာ၊ရှား၊စွာသော၊ ဘိက္ခု၊

သံဃာနှုရ ဘန်းအပေါင်းနှင့်ယှဉ်သည်။ တာကွေ။ ရာဇဂဟတံ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ဝိဏ္ဍာယာ။ ဆွမ်းခံခြင်းအလို့ငှါ။ ပရိသတိ။ ခင်းတော်မူ၏။ တေနစသမယေ နု။ ထိုအခါ၌လည်း။ သာစဏ္ဍာလိ။ ထိုနွန်းစဏ္ဍား အိုမကြီးသည်။ ဒဏ္ဍေ။ တောင်ခြေးကို။ ကြဲလုန့ဟု။ ထောက်၍။ နဂရုတောမှ ထွက်ခြင်းမှ။ နိဂ္ဂမန္တိ။ ထွက်လတ်သည်ရှိသော်။ အာဂ ဆွန်ကို။ ကြွတော်မူလာသော။ ဘဂဝန္တံ။ ဘုရားရှင်ကို။ ဒိသွာ။ မြင်၍။ အဘိမုခီ။ ရှေးရှု။ ဟုတ္တွာ။ ဖြစ်၍။ အဋ္ဌာသိ။ ရပ်၏။ ဘဂဝါ ဝိ။ ဘုရားမြတ်သည်လည်း။ တ ဿာ။ ထိုနွန်းစဏ္ဍားမကြီး၏။ ဂမနံ။ သွားခြင်းကို။ နိဝါရေ။ ရှောက်ရှောက် ဝိယ။ တားမြစ် သကဲ့သို့။ ပုရတော။ ရှေးမှ။ အဋ္ဌာသိ။ ရပ်တော်မူ၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂ လာနော။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ သတ္တူ။ မြတ်စွာဘုရား၏။ စိတ္တဗ္ဗ။ စိတ်တော်ကို လည်းကောင်း။ တ ဿာ။ ထိုနွန်းစဏ္ဍား မကြီး၏။ အာယု ပရိက္ခယဉ္စ။ အသက်အပိုင်း အခြား၏ ကုန်ခြင်းကိုထည်းကောင်း။ ဥတ္တာ။ သိ၍။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား အား။ ဝန္ဒနာယ။ ရှိခိုးခြင်းငှါ။ တံ။ ထိုနွန်းစဏ္ဍားမကြီးကို။ ဒိုနိယောဇေ ရှေ့ကွန်းလိုသည်ဖြစ်၍။ စဏ္ဍာလိ ဝန္ဒပါ ဒါနိ(လ) ပရိတ္တံ တ ဝ ဇိ ရိ တ ဒ္ဒိ။ စဏ္ဍာလိ ဝန္ဒပါ ဒါနိ(လ) ပရိတ္တံ တ ဝ ဇိ ရိ တံ ဟု သော။ ဂါထာ ဒွယံ ဂါထာ ဒွေ ရှစ်ရတို့၏ အပေါင်းကို။ အာဟ။ ဆိုပြီး။ (စဏ္ဍာလိ-စဏ္ဍာလိ ဒါယကာမကြီး။) ယ သ သိ နော။ အာကျော်အစောအခြေအရံရှိတော်မူ သော။ ဂေါ ဘမ သ။ ဂေါတမဒသမည်တော်ရှိတော်မူသော။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒါနိ။ ခြေတော်တို့ကို။ ဝန္ဒ။ ရှိခိုး လော့။ ဣသိ သတ္တမော။ ပိပသီ အစရှိကုန်သော ဘုရားတို့တွင် ခုနစ်ဆူတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဇာသိ ဖြစ်တော်မူသော။ ဘဂဝါ။ ဘုရားမြတ်သည်။ တမေ ဝ တံ ဝေ။ သင့် ကိုသာ လျှင်။ အနုကမ္ပာယ။ ကြင်နာ ကြောက်တော်မူခြင်းငှါ။ အဋ္ဌာသိ။ ရပ်တော်မူ ၏။ ။ ။ စဏ္ဍာလိ-စဏ္ဍာလိ ဒါယိကာမကြီး။ တာဒိ နေ။ ဗုဒ္ဓအာနိဿံသတို့ ရှိတတ်ခြင်း အမျက်ထွက်ခြင်းမရှိသည်. ခံတော်မူသော။ အရဟာ နှုမှ။ ကိလေသာ တို့မှ ကင်းဝေး စင်ကြယ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အရဟံဂုဏ် ရှိတော်မူ သော။ ဘဂဝတိ။ မြတ်စွာဘုရား၌။ တ ဝ။ သင်၏။ မနံ။ စိတ်ကို။ အာဘိပ္ပသာ ဒေတိ။ ကြည်ညိုစေလော့။ ခိပ္ပံ။ လျင်စွာ။ ပဋ္ဌလိကာ။ ကြောက်ရွံ့အင်သော လက်အုပ်ရှိသည်။ ဟုတ္တွာ။ ဖြစ်၍။ ဝန္ဒ။ ရှိခိုးလော့။ တ ဝ။ သင်၏။ ဇိ ရိ တံ။ အသက်သည်။ ပရိတ္တံ။ နည်းလှ ၏။ ။

။ ဇိ တ ဗ္ဗ။ ဆိုဂါထာ၌။ စဏ္ဍာလိတို့။ စဏ္ဍာလိ ဟူသည်ကား။ ဇာတိအာဂ တေနမည်း အားဖြင့်လာသော။ နာမေန။ အမည်ဖြင့်။ တံ။ ထိုစဏ္ဍာလဒေါသိ

ကာမကြီးကို၊ အာလပတိ၊ခေါ်၏။ ဝန္ဒာတိ၊ဝန္ဒဟု သည်ကား၊ အတိဝါဒါ ဟိ၊ဒိဋိုးလော၊ပါဒါနိတိ၊ပါဒါနိဟု သည်ကား၊သဒေဝကသဟိတ်နှင့်ထက်ကွ သော၊လောကသဟိတ်သည်လောက၏၊သရဏာနိ၊ကိုးကွယ်ရာဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓ/ဓမ္ဓ/သံ ရဏာနိ၊ခြေတော်အရုံတို့ကို၊ တမေဝအနု ကမ္မာယသာတိ၊-တမေဝအနု ကမ္မာယဟု သည်ကား၊တမေဝ၊သင့်ဒါယိကာမကြီးကိုပင်လျှင်၊အနုဂ္ဂဏှ နတ္ထံ၊ပြီး၍ကြောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊အပါယူပေတ္တိတောအပါယ်ဘုံ၌ဖြစ်ခြင်း မှ၊နိုသေဝေတွေ့၊တာ၊ဖြစ်၍၊သင်ကိုယ်နှတ်ဖြည့်၌၊နိုဗ္ဗတ္တာပနတ္ထံ၊ဖြစ်စေခြင်း အကျိုးငှါ၊ဟူတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်ဝည်း။ အဗ္ဗာ သိတိ၊-အဗ္ဗာသိဟူသည်ကား၊ နဂရွေ့-မြို့တွင်းသို့လည်း၊ အပရိသိတ္တော၊-မဝင်ဦးမူ၍ ဂိုဏ်းတော၊-ရပ်တော်မူ၏။ ဣသိသတ္တမောတိ၊-ဣသိသတ္တမော ဟူသည်ကား၊ လောကိယသေက္ခာသေက္ခ ပရိုဂေကဗုဒ္ဓဣသိပါ၊-လောကိ ဣသိသေက္ခဣသိ အသေက္ခဣသိပရိုဂေကဗုဒ္ဓဣသိတို့ထက်၊ ဥတ္တမေ၊ဖြတ် တော်မူသော၊ ဥက္ကဋ္ဌတမော၊-အထူးသဖြင့်ဖြတ်သော သမ္မာသမ္ဗုद्ध ဖြစ် တော်မူသော၊ ဝါ၊စာနည်းကား။ ဝိပဿိအာဒိနံ၊ဝိပဿိအစရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဣသိနံ၊-သမ္မာသမ္ဗုद्ध ဣသိတို့၌တွင်၊ သတ္တမော၊-ခုနစ်ဆူတို့၏ ဖြည့် ကြောင်းတည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဣသိသတ္တမော၊ဣသိသတ္တမမည် ၏။ ၄။ အာသိပ္ပသာဒေဟိ တေမနုန္တိ၊ အာသိပ္ပသာဒေဟိတေမနဲ့ ဟူသည် ကား၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊သမ္မာသမ္ဗုद्ध၊သမ္မာသမ္ဗုद्धမည်တော် မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ တ၀၊သင်၏၊ စိတ်ကို၊ ပသာဒေဟိ၊-ကြည်ညိုစေ လော၊ အာရဟန္တမ္ပိတာဒိနေတိ၊အာရဟန္တမ္ပိတာဒိနေဟူသည်ကား၊ကိလေ သာနံ၊ကိလေသာတို့မှ၊ အာရကတ္တာ၊စ၊ဝေးတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တောသံယေ၀စအာရိနံ၊ထိုတထောင်ငါးရာကိလေ သာတည်းဟူသောရန်သူတို့ကိုသာလျှင်၊ဟတတ္တာ၊စ၊ဆတ်တော်မူတတ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သံသာရစက္ကဿ၊-အာဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ စသောသံသရာစက်၏၊အရာနံ၊အကန့်တို့ကို၊ဟတတ္တာ၊စ၊ဖျက်ဆီးတော် မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပစ္စယာနံ၊ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို၊ အာရဟတ္တာ၊စ-ခံတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပါပကရ ဏေ၊-မကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၌၊ ရဟာဘာ၀ါ၊စ-ဆိတ်ကွယ်ရာ အရုပ်မရှိ သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အရဟန္တေ၊ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူ သော၊ ဘဂ၀တိ၊ဖြတ်စွာဘုရား၌၊ ဒုပ္ပဗာဒိသုဘဒ္ဒအစရှိသည်တို့၌၊တာဒိ ဘာ၀ပတ္တိယာ-တာဒိ၏အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ တာဒိမ္ပိ၊တာဒိ

လည်းဖြစ်တော်မူထားသော၊ ခြိုင်ပွံ့ပဋ္ဌလိကာဝန္ဒာတိ၊ ခိုင်ပွံ့ပဋ္ဌလိကာဝန္ဒဟု သည်ကား။ သိလံ၊ ယဝ၊ ဃျင်စွာသောလျှင်။ ပဋ္ဌဟိတ အဋ္ဌလိကာ၊ ဖြောက်ချိအစ်သောလက်အုပ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍ ဝန္ဒ သူ၊ ရှိခိုးလော့။ ကသ္ဟ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်း ဟူမူကား။ ဣတိ စေဏျိ သို့ဆိုငြားအုံ။ တ ဝ၊ သင်၏။ ဖိုရိတံ၊ အသက်သည်။ ပရိတ္တံ၊ နည်းလတ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဒဠ္ဍဗ္ဗံ၊ ရှတ်အပ်၏။ ဣဒါနိ မေ ဝ၊ ယခုဆဲဆဲမကြာမြင့်မိပင်လျှင်။ ဘိဇ္ဇ၊ သဘာဝတ္တာ၊ ပျက်စီး၊ ခြင်း သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိတ္တံ၊ နည်း၏။ အာတိ ဣတ္တရံ၊ အလွန်တို၏။ ။

ဣတိ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ထေရော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ ဂါထာဒွေယေန၊ ဂါထာနှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂုဏေ၊ ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ သံကိတ္တေ၊ သံကီတ္တနာ ကောင်းစွာကြားတော်မူ လျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒုခါနုဘာဝေ၊ အာနုဘော်ဒုက္ခတွေ့ကြုံတည်၍။ တ သ ဝ၊ စ၊ ဇိုစဏ္ဍာလ ဒါယိကာမကြီး အား လည်း။ ဒိဏာယုကဝိဘာဝေ နေနုကုန်သော အသက်အဝိုင်း အခြားရှိသည်ကို ထင်စွာပြသဖြင့်။ သံဝေဇေ၊ ကြောက်လန့်စေလျက်။ သဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား အား။ ဝန္ဒနာယ၊ ရှိခိုးခြင်း၌။ နိယောဇေတိ၊ ချိုက်တွန်း၏။ သာ စ၊ ထိုဒါယိကာမကြီးသည်လည်း။ ဘံ ဝ စနံ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ကိုတွန်းသော စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ သံဝေဝေ၊ တ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ သဒ္ဓေ၊ ရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌ ပသန္နမာနသာ ဝ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်သာလျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍ ပဋ္ဌပတိ ဋ္ဌိ တေ နေ၊ ငါ၊ ပါ၊ သောတည်ခြင်းရှိ၊ သောရှိခိုးခြင်းဖြင့်။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ အဋ္ဌလိ-လက်အုပ်ချီခြင်း ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ နမ သ သ မာနာ၊ ရှိခိုးလျက်။ ဗုဒ္ဓဂတာ ယ၊ မြတ်စွာဘုရား၌အာရုံပြုသောအား ဖြင့်ဖြစ်သော။ ပီတိ ယာ၊ ပီတိဖြင့်။ ကေ ဂ ဝ စိတ္တာ၊ ထသည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ ဘဂ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဌေ ကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ၊ သော ဘုရား အား ရှိခိုးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံသည်။ ဇေ တိ သာ ယ၊ ထိုစဏ္ဍာလ တကာမကြီး အား။ သဂ္ဂ သမ္ပတ္တိ ယာ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ခြင်း၌။ ဒါ၊ အလံ၊ ထိုက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်တော်မူ၍။ ဘိက္ခု၊ သံ ဃေ နေ၊ ဟာန်း အားပါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ နဂရံ၊ မြို့တွင်း သို့။ ပါ ဝိ သိ၊ ဆွမ်းခံ ဝင်တော်မူ၏။ ။ အ ထ၊ ထိ အာ ခါ ဒ္ဒိ၊ နုံ၊ ထိုစဏ္ဍာလ တကာမကြီး ကို။ တ ရုဏာ ဝ ဋ္ဌာ၊ သား ငယ်ရှိသော။ ကော၊ တ ကောင်သော။ ဂါ ဝိ၊ နွား မသည်။ တ တော ဝေ၊ ထိုအရပ်မှ သာလျှင်။ အ ဘိ ဝေ ဝ ဏ္ဏိ၊ ရှေးရှုပြေးလာသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍ သိင်္ဂေါ နု ဝိုး ချိုပြင့်။

ပဟာရိတ္တာ-ဒွေ သတ်၍ဖိုဝိတာ-ဖိုဝိဘိန္ဒြေမှ ဝေါရောပေသိ-ချ၏။ ။ တံသဗ္ဗံ-ထိုအလုံးစုံကို ဒသေသတုံ-ပြခြင်း၌။ သဂိတိကာရာ-သာဂ်ယနာ တင်ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့သည်။ စောဒိတာ(လ)-ပဘာဂ်ရဲ့နဲ့-စောဒိတာ(လ)-ပဘာဂ်ရံဟူသော၊ ဂါထာနယံ-ဂါထာနှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းကို၊ (အာဟံသု-ရှုတ်ဆိုတော်မူကုန်ပြီ။) (ဘာဝိဘာဇ္ဇေနမ္ပါ-းစေအပ်ပြီးသော စိတ်လည်း-ရှိထသော၊ သရီရဲနဲ့ မဝေရိနာ-အာဆုံးစွန်သောဘုံလိုက်ဆောင်ထ-သော၊ မောဂ္ဂသာနေန-အရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ စောဒိတာ-တိုက်ဘွန်းနှိုးဆော်အပ်သော၊ စဏ္ဍာလိ-စဏ္ဍာလီဒေါယိကာမကြီးသည်၊ ယသသိ-နှာ-အာမြိုအရံအကျော်အစောရှိတော်မူသော၊ ဂေါတမသ-ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ ပါဒါနိ-ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္ဒိ-ရှိခိုး၏။ (အန္ဓကာ-ရေ-အာဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောမှောင်ဖြင့်ရိုက်သော၊ လောကေ-သတ္တလောကဓိ-ပဘာဂ်ရံ-ဥာဏ်တည်းဟူသော အရောင်အလင်းကို ပြုတော်မူတတ်သော၊ သမ္ဘုဇ္ဈိ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဋ္ဌလိ-လက်အုပ်ချီခြင်းကိုပြု၍၊ နမ-သမာနံ-ရှိခိုးလျက်၊ ဌိတံ-တည်သော၊ တမေနံ-စဏ္ဍာလီ-ထို စဏ္ဍာလီတကာ-မကြီး-ကို၊ ဂါဝိ-နွား-မသည်၊ အဝမိ-ဝေ့ သတ်ဘိ၏။ ။)

ဂ ။ (ဝိတ္ထ-ထ)။ ထိ ဂါထာ၌ ပဋ္ဌလိ ဌိတံ နမသမာနံ သမ္ဘုဇ္ဈိနဲ့-ပဋ္ဌလိ ဌိတံ နမသမာနံ သမ္ဘုဇ္ဈိဟူသည်ကား၊ မ-ဟာသိ-ဖြတ်ကုန်သော ဘိလက္ခနာ-အစရှိသောကျေးဇူးအပေါင်းတို့ကို ဂုဏ်-းတော်မူတတ်သော၊ ဘဂဝ-ဘုန်း-ဖြတ်စွာဘုရား-ကို၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏာ-ယ-ဟုဆိုရာ-ဘုရား-လျှင်-အာရုံရှိသော၊ ပိ-ပီ-ယ-ယ-ပီတိ-ဖြင့်၊ သမာ-ပတိ-တာ-ဓာ-ည်ကြည်သော-စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ-ဖြစ်၍၊ သမ္ဘု-ခါ-ဝိ-ယ-မျက်မှောက်ဌာ-ကဲ့သို့၊ အ-ပ-ဋ္ဌလိ-လက်အုပ်ချီခြင်း-ကိုပြု၍၊ နမ-သမာနံ-ရှိခိုး-လျက်၊ ဌိတံ-တည်သော၊ (အန္ဓကာ-ရေ-ကိုမှီ-အန္ဓကာ-ရေ-ဟူသည်ကား၊ အာ-ဝိ-ဇ္ဇ-ခဲ-ကာ-ရေ-နှစ်-အာ-ဝိ-ဇ္ဇာ-တည်း-ဟူ-သော-မှောင်-ဖြင့်-လည်း-ကောင်း၊ သက-လေ-နှ-အာ-လုံ-ရုံ-သော၊ ကိ-လေ-သ-န္ဓကာ-ရေ-နှစ်-ကိ-လေ-သာ-တည်း-ဟူ-သော-အ-ရိက်-မှောင်-ဖြင့်-လည်း-ကောင်း၊ အ-န္ဓ-ကာ-ရေ-ရိက်-သော၊ လော-ကေ-လ-ဘ-ဗ-ကို-ပ-ဘာ-ဂ်-ရ-ဉ-ဏ်-ရ-ဟု-သည်-ကား-၊ ဥ-ဏော ဘာ-သ-ကရံ-ဥ-ဏ်-တည်း-ဟူ-သော အ-ရောင်-အ-လင်း-ကို ပြု-တော်-မူ-တတ်-ထ-သော-၊ ။ သ-ဝ-စ-ထိ-စ-ဏ္ဍာ-လ-ဝ-ကာ-မ-ကြီး-သည်-လည်း-၊ တ-တော-ထိ-စ-ဏ္ဍာ-လ-ဘ-ဝ-မှ-ရ-တာ-ရ-တော-သ-ည်-ရှိ-သ-ပ်-၊ တာ-ဝ-တိ-သေ-သ-တာ-ဝ-တိ-သ-နှ-တ်-ပြ-ည်-တို့-၌-နိ-ဗ-တ္တိ-ဖြစ်-လေ-၏။ အ-သ-ာ-ထိ-နှ-တ်-သ-မီ-း-အာ-ရ-ုံ-အ-ဆ-ရ-ာ-နှ-ုံ-နှ-တ်-သ-မီ-း-တို့-၏-၊ သ-တ-သ-ဟ-သ-ာ-နိ-စ-ေ-ဓ-ာ-သ-ိ-န်-း-တို့-သ-ည်-လ-ည်-း-၊ ပ-ရိ-ဝ-ါ-ရော-အ-ခြ-ိ-အ-ရံ

သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ။ ၊တာဒဟောဝေ၊-ထိုနေ့၌ပင်လျှင်၊ သာဒေဝ
တာ၊ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဝိမာနေနု၊ဘုံဗိမာန်နှင့်၊ သဟ၊တကွ၊အာဝတ္ထိသ-
လာ၍၊ဝိမာနတော၊ဗိမာန်မှ၊ညြာတရိတွေ့ဆင်းသက်၍၊အာယသ္မန္တံ၊ရှည်
သောသက်တော်ရှိသော၊ မဟာ၊မောဂ္ဂလာန်၊မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သို့၊
ဥပသက်မိတွေ့ချဉ်းကပ်၍၊ဝန္ဒိ၊ရှိခိုး၏။တမတ္တံ၊ထိုအနက်ကို၊ဒဿေတုံ-
ပြခြင်းငှါ၊ဒိဏာသဝံ၊(လ)၊မဟာနုဘာဝန္တိ-ဒိဏာသဝံ၊(လ)၊မဟာနုဘာ
ဝံဟူ၍၊ဒေဝတာ၊နတ်သမီးသည်၊ အာဟ၊လျှောက်ဆို၏။ဒိဏာသဝံ၊ကုန်
ပြီးသော အာသဝေါလည်း၊ရှိထသော၊ ဝိဂတရဂံ၊ကင်းပြီးသော ရာဂစ
သောဖြူအညစ်အကြေးလည်း၊ရှိထသော၊ အနေဇံ၊ငြိမ်းမည်သောတဏှာ
လည်းမရှိထသော။ အရည့ဒ္ဓိ၊တော်အရှင်၌ ရေဟာ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာအရှင်၌
ကော်၊တာယောက်အထည်းတည်း၊ နိသိန္နံ၊ထိုင်နေသော၊အာယသ္မန္တံမဟာ
မောဂ္ဂလာန်၊-အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်သို့၊ ဒေဝိတ္ဌပတ္ထာ၊-နတ်ခွဲဖြင်သော
ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သော၊သာဒေဝတာ၊ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဥပသက်
မိတွေ၊-ချဉ်းကပ်၍၊ မဟာနုဘာဝ-ကြီးသောတန်ခိုး၊အာနုဘော်ရှိသော၊
ဝိရ-ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တံ၊အရှင်ဘုရားကို၊
အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ဝန္ဒာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။ ၊တံ၊ထိုနတ်သမီးကို၊ထေရော-
အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ၊(လ)၊မမ-ကို၊သုဝဏ္ဏ
ဝဏ္ဏာ၊(လ)၊မမံဟူသော၊ဂါထံ၊ဂါထာကို၊အာဟ၊ဆို၏။ ၊သုဘောတင့်
တယ်သော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဒေဝတေ၊နတ်သမီး၊ တွံ၊သင်သည်၊
သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏ၊သကဲ့သို့အဆင်းနှင့်တူသောအရေအဆင်းရှိသည်၊ဧလိတာ-
ထွန်းတောက်ပသည်၊ အသိ၊ဖြစ်၏။ ၊မဟာယသ၊သမျှားသောအကြီးအရိုရှိ
သည်၊အနေကစိတ္တာ၊တာပါ၊မကမျှား၊သောဆန်းကြယ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်၊
အသိ၊ဖြစ်၏။ ၊အဿ-ရသင်္ကောန၊နတ်သမီး-အပေါင်းဖြင့်၊ပရိဝါရိတာ၊ခြံရံ
အပ်သော၊ ကာတွံ၊အာဘ-ယမည်သောသင်သည်၊ဝိမာန်-ပျော်ဘွယ်သာ
ယာရှိသောဘုံဗိမာန်ကို၊ညြာရယ်ဟု-သက်ဆင်း၍၊မမ-ငါ့ကို၊ဝန္ဒသေ-ရှိခိုး-လာ
ဘိသနည်း။ ၊ ၊တတ္ထ-ထို၀ါထာ၌၊ ဧလိတာတိ-ဧလိတာဟူသည်ကား၊ရ
အတ္တနော-မိမိ၏၊ သရီရပ္ပဘာယ-ကိုယ်၏အရောင်ဖြင့် လည်းကောင်း၊
ဝဏ္ဏာဘရဏာဒီနံ-ဝတ်ဆင်အပ်ကုန်သောအဝတ်တန်းဆာစသည်တို့၏၊
ဩဘာသေန-အရောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧလ-ကို-ဝေတေ-ကို-ထိန်ထိန်
ထွန်းတောက်ပသည်၊အသိ၊ဖြစ်၏။မဟာယသာတိ-မဟာယသာဟူသည်
ကား၊မဟာပရိဝါရာ၊မျှား၊သော-အကြီးအရိုရှိသည်၊ဝိမာနမောရုယ္ဟာတိ-ဝိမာ

နမောရဟတ္တသည်ကား၊ ဝိမာနတော၊ မိမိနေရာတုံ့ ဗိမာန်မှ ကြွရပ်ချင်း သက်၍ အနေကစိတ္တာတိ၊ အနေကစိတ္တာဟူသည်ကား၊ အနေကဝိဝေစိတ္တ ယုတ္တသဒ္ဒတပါးမကျားသော ဆန်းကြယ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သည် အသံဖြစ်၏။ သုဘောတိ၊ သုဘောဟူသည်ကား၊ သုဘဂုဏ်ထူးတင့်တယ်သော ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော မမ္ဗန္ဓိ၊ မမံဟူသည်ကား၊ မံ၊ ဧ ကို။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဏ္ဏ ထေရေန၊ မထေရ်သည် ဝုန်ဆို တား၊ မေး အပ်သော နတ်သို့သည် ပုန်၊ ဟာဘန် အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုပြီ။ ကိ ံ အာဟာ၊ အဘာယ်သို့လျှောက်ဆိုသနည်း။ အဟံ ဘဒန္တေ (ဃ)မာဂတာတိ၊ အဟံ ဘဒန္တေ (ဃ)မာဂတာဟု၍ စတသော ဂါထာယော၊ လေးဂါထာတို့ကို အာဟ၊ ဆိုပြီ။ (ဘဒန္တေ၊ အာရှင်ကောင်း ထေရေန၊ ထေရ်ဖြစ်သော တယာ၊ အာရှင်ဘုရားသည် ပေသိတာ-ဘိုက်ဘွန်းနှီးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍ စဏ္ဍာလီ၊ နွန်းစဏ္ဍာအမျိုးဌ ဖြစ်သော အဟံ၊ တပည့်တော်မသည် အဝေဟတော၊ ကိုလေသာတို့မှ ကင်းဝေး တော်မူထသော ယသသိနော၊ မျှားသောအခြိုအရံ အကျော်အစောရှိ တော်မူထသော ဂေါတမသဒ္ဒ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ဝန္ဒိ၊ ရှိခိုးပြီ။ ။ ဘဒန္တေ၊ အာရှင်ကောင်း သာအဟံ ထိုတပည့်တော်မသည် တသ၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ ပါဒါနိ၊ ခြေတော်တို့ကို ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုးခြင်းကြောင့် စဏ္ဍာလ ယောနိယာ၊ စဏ္ဍာလအမျိုးမှ ရတာ၊ ရတသည်ရှိသော် နန္ဒနေ၊ နန္ဒအမည်ရှိသော ဘဝနေ၊ တာဝတိံ သာနတ်ပြည်၌ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဘန္ဒံ၊ ကောင်းမြတ် တင့်တယ်သော ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်၌ ဥပပန္နာ၊ ဥပဋ္ဌိသည်ဖြစ်သော အာ ဖြင့် ဖြစ်သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။ ဘဒန္တေ၊ အာရှင်ကောင်း၊ အာ ဆွေရာနံ၊ နတ်သမီး တို့၏ သတ သဟဿာ၊ တာ သိန်းတို့သည် ဝိမံ၊ တပည့်တော်မကို ဝုရက္ခိတွာ၊ ခြံရံကုန်၍ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည် တာသံ၊ ထိုနတ်သို့ တို့ထက်၊ ဝဏ္ဏေန၊ အရောင်အဆင်းဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ယသသာ၊ အခြိုအရံ ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ အာယုနာ၊ အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ပဝရာ၊ မြတ်သည် သေဋ္ဌာ၊ အထူးသ ဖြင့် ဖြိုမွမ်းအပ်သည် အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။ ဘဒန္တေ၊ အာရှင်ဘုရား၊ ဗ္ဗောဟာ ကတကလျာဏာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော မျှားစွာသော ကုသိုလ်ကံရှိသော သမ္ဘာနာ၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသော ပဒုမ်သ တာ၊ ဆင်သော သတိရှိသော အဟံ၊ တပည့်တော်မသည် လောကေ၊ သတ္တလောကဌ် ဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓ၏ အစိုးအပွားသူတော်ပါးတို့၏ အစိုးအပွားရှိသည် မရှိသည်ကို သိတတ်သော ကာရုဏိကံ၊ သနားခြင်းကရုဏာရှိတော်မူ

သော၎င်း တံမြက်ခြုံကိုကို ဝန္ဒီတုံ့ရှိခိုးခြင်းငါ့၎င်း အာဂတာ၊ လာရောက်ပါ၍ ဘုရားကျိုးကို ဆောင်ရွက်ထားပါ၏။ ✓ တဏ္ဍုဆိုဂါထာ၌ ပေသိတာတိ၊ ပေသိတာဟူသည်ကား၎င်း စဏ္ဍာလိဝန္ဓပါဒါနိုတိ အာဒိနာ၊ စဏ္ဍာလိဝန္ဓပါဒါနိ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၎င်း ဝန္ဓနာယ၊ ရှိခိုးစိပ်သောငါ့၎င်း ဥယျောဇိတာ၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၎င်း ဝန္ဓနာမယံ၊ ရှိခိုးခြင်းဖြင့် ပြီးသော၊ တံမုဆိုး၊ ထိုကုသိုလ်ကံသည်။ ပဝတ္တိဂ္ဂဏ္ဌဝေသနေ၊ ဖြစ်ဆဲခဏ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ယဒိဝိပရိတ္တံ၊ အကယ်၍ကား နည်းပါး၏။ ပနဲ၊ ထို့သို့ပင်နည်းပါးသော်လည်း။ ခေတ္တမဟန္တတာယ၊ ဘုရားရတနားတည်းဟူသော ပူဇော်ရာခေတ်၏ ဖြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဖလမဟန္တတာယ၊ အကျိုး၏ကြီးဖြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ မဟန္တမေဝ၊ များဖြတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘုတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဗဟုတကတကလျာဏာတိ၊ ဗဟုဘဂတကလျာဏာဟူ၍ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ တတ်ထား၊ ဆိုမှတပါး။ ဗုဒ္ဓါ၊ ခမ္ဘာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားလျှင်အားရှိ ရှိသော။ ဗိဘိယ၊ မိဘကဖြင့်။ ပဝတ္တိဂ္ဂဏ်း ဖြစ်သောခဏ၌။ ပညာယ၊ ပညာ၏လည်းကောင်း။ သတိယာ၊ သတိ၏လည်းကောင်း။ ဝိသဒဘာဝံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ သမ္ဗာနာပဒ္ဓိသတာ တိ၊ သမ္ဗာနာပဒ္ဓိသတာဟူ၍။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ (ပုနဲ၊ ဟာဘန်ကိုတည်း၊ သူတပါးတို့သည်ပြုအပ်သော ကျေးဇူးကို သိတတ်သောအလေ့ရှိသော။ ကတဝေဒိနိ၊ သူတပါးတို့သည် ပြုအပ်သော ကျေးဇူးကိုထင်စွပ်ပြုတတ်သောသဘောရှိသော။ စဏ္ဍာလိ၊ စဏ္ဍာလအမျိုးဖြစ်ဘူးသော။ သာဒေဝ တာ၊ ဆိုနတ်သမီးသည်။ ဇာဒ်ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဝတ္တွာနု၊ လျှောက်ဆိုပြီး၍ အရဟာတောဝ၊ ကိုလေသာဘိုမှ ကင်းဝေးတော်မူပြီး ထသော၊ မဟာ မောဂ္ဂလာနသဝ၊ အာရဒ်မဟာမောဂ္ဂလာန်၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုးပြီး၍ (တဏ္ဍေ ဝ၊ ဆိုအခုပ်ခ်ပင်လျှင်။ အန္တရ ဝယတိ၊ ကွယ်ပျောက်သော) ဇာတိအယံ ဂါထာ၊ ဤဂါထာကို။ သဂ်ိတိကာရေ ပိ၊ သင်္ဂီတိကာရေတိ၊ သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်။ ဌပိတာ ဃာ၊ ထားအပ်၏။ ✓ တဏ္ဍ၊ ဆိုဂါထာ၌။ စဏ္ဍာလိတိ ဇာဒ်၊ စဏ္ဍာလီဟူသော ဤစကားကို။ စဏ္ဍာလဘူတ ဝုဋ္ဌာ၊ ဒွန်းစဏ္ဍာ၊ အာမျိုးခ်ဖြစ်ဘူး၏။ ဇာတိ ကတ္တာ၊ ဤသို့ဒွန်းလုံးပိုက်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ တာနည်းကား။ မနုဿ လောကေ၊ လူ့ပြည်၌။ နိရုဇ္ဇာယ၊ ထင်သော။ သမညာယ၊ အမည်ဖြင့်။ ယံ ဝေါဟာရော၊ အကြင်ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ ဟိ၏။ ဇာဒ်၊ ဤခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်။ ဒေဝ လောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ အာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အ

ကျက်တည်း၊သေသံးကြောင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝတ္ထုနယမေဝ၊ထိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊(အာယသ္မာ၊ရှည်သောသက်တော်ရှိ၏သာ၊) မဟာ၊ဗာဂ္ဂလာနောပန၊–အာရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ ကား၊ဣဒံပဝတ္တိ၊–ဤအကြောင်းကို၊ ဘဂဝေါ–ဘုရား၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသိ၊–ကြား၊သျှောက်၏။(ဘဂဝါ–ဘုရား၊မြတ် သည်၊ တမတ္တံ–ထိုအကြောင်း ကို၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ–အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကို၊ ကတ္တား၊ပြုတော်မူ၍၊သမ္ဘတ္တ ပရိသာယ–ရှေ့တော်၊မှာက်သို့ ရောက်လာ၊သော ပရိသတ်အား၊ ဝမ္မ–တရားကို၊ ဒေသေသိ–ဟောတော်မူ၏။(သာ၊ခမ္ဘဒေသနာ–ထိုတရား၊ဒေသနာ၊တော်သည်၊ မဟာ၊ဇနသ–လူများ၊အပေါင်း၊အား၊ သာဓုကာ၊အာကျိုးစီး၊ပွါး၊များ၊စွာ၊ရှိသည်၊အဟောသိ–ဖြစ်ပြီ။(ဒုတိ–ဤ)သည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။) စဏ္ဍာလိ ဝိမာနဝဏ္ဏနာ–စဏ္ဍာလိ ဝိမာနဝတ္ထု၊ အာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ–ပြီး၊ခြင်း သို့ရောက်ပြီ။ ။(၈)

---

[၆] [၂-စိတ္တလတာဝဂ်-၅-ဘဒ္ဒိတ္ထိဝိမာနဝတ္ထု။]

<u>နိုလာပိတာ</u>စကာ<u>ဌာ</u>စာတိ<u>ဓုဇဒ</u>ံ၊နိုလာပိတာ<u>ဒ</u>ကာ<u>ဌ</u>ာ<u>ဒ</u>ဟ<u>ဟ</u>ုသော၎ဝိမာနဝတ္ထု၊သည်၊ဘဒ္ဒိတ္ထိဝိမာနံ–ဘဒ္ဒိတ္ထိဝိမာနဝတ္ထု၊တည်း။(တ၊သ၊ထိုဝတ္ထု၊၏ ဥပ္ပတ္တိ–ဖြစ်ကြောင်း၊သည်ကား၊(ကာ၊အာဘယ်နည်း။) (ဘဂဝါ–မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊(သာ၊ဝတ္ထိယံ–သာ၊ဝတ္ထိပြည်၏အနီး၌၊(ဇေတဝနေ–ဇေတဝန်း၊သား၏)ဥယျာဉ်၌၊ ကာ၊တာ၊ဆောက်လုပ်အပ်သော၊ အနာထ ပိဏ္ဍိကာ၊သ–အနာထပိဏ္ဍိကာ၊သူဌေး၏၊(အာ)ရုမေ၊ကျောင်းတော်၌(ဝိဟရတိ–နေတော်မူ၏။) တေနခ၊သမယေန–ထိုအခါ၌လည်း၊ ကိမိလ–ကိမိလ အမည်ရှိ၊သော မြို့၌(ရောဟကောနာမ–ရောဟကအမည် ရှိ၏တော့၊ ဂဟပတိ–ဂြိုလ်ကြယ်သား၊သည်၊သဒ္ဓေါ–သဒ္ဓါတရား၊နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ပသန္နော–ကြည်ညိုသည်၊သိသာစာ၊ရ၊သမ္ပန္နော–စာရိတ္တသိလ ဝါရိတ္တသိလနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ အဟောသိ–ဖြစ်ပြီ။(တသ္မိ ယေ ဝ စ–ထိုကိမိလ အမည်ရှိ၏သော မြို့၌ပင်ကျေး(တေ–ထိုသူကြွယ်သား၊နှင့်၊(သ ဟာ–ဘုရားသခင်–ဘုရားသောမျှား)သောစည်းဝိပ်ဥ ဗ္ဗာ–ရှိ၏သော၊(ကုလေ–အမျိုး၌(ကော–ကောင်းတော်ယောက်သော်၊(ဒါ–ရှိ)ကာ၊သတ္ကိ–သမီး၊သည်၊ သဒ္ဓါ–သဒ္ဓါ၊ပသန္နော–ကြည်ညိုခြင်း၊ရှိသည်(အ–ဟောသိ–ဖြစ်၏။(ပဂတိယာ–ပါ–သ–ကောအာ.ဖြင့်လည်း၊ ဘဒ္ဒတာ–ယ–ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဒ္ဒါ–နာ–ဟု–ဘဒ္ဒါ–အမည်ရှိ၏သည်(အ–ဟောသိ–ဖြစ်ပြီ။)

အသေးဆိုအခါ၌ရောဟကသေးရောဟကအမည်ရှိသောလုလင်၏မာတာ ပိတာ၊ ရှေးဟိဘာတို့သည်ဘဒ္ဒိ၊ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော၊ကုမာရိ၊သတို့သမီးကို၊ ဝါရေတွေ့ကြောင်းကုန်၍ တာဒိသော၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကာလ၊လ၊ ထိပ်ခြားမင်္ဂလာပြုရာသော ကာလ၌၊ တံ၊ထိုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော သတို့သမီး၊ကို၊အာနေတွေ့၊ ဆောင်ယူ၍၊အာဝါဟပိဝါဟံ၊ထိမ်းယူခြင်းထိမ်းပေးခြင်းမင်္ဂလာကို၊ကြောက်သု၊ပြုကုန်၏။ တေ ဥ ဘောပိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့သည်သည်း၊သမဂ္ဂဝါသံ၊ညီညွတ်သင့်မြတ်သောနေခြင်းကို၊ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ သေ၊ထိုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသောမိန်းမသည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊အာစာရသမ္ဘတ္တိယာ၊ကောင်းမြတ်သောအကျင့်နှင့်ပြည့်ရုံခြင်းကြောင့်၊ဘဒ္ဒိတိ၊ဘဒ္ဒိတိ ဘူ၍၊တ ဘိ' နဂရေ၊ထိုကိမိလအမည်ရှိသောမြို့၌၊ပါကဋာပညာ တာ၊ထင်ရှား၊သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊။ ၁။

တေနစသမယေန၊-ထိုအခါ၌လည်း၊ နွေအဝ သာဝကာ၊-နှစ်ပါးကုန်သော အဝ္ဌသာဝကတို့သည်၊ ပဗ္ဗသတာဘိက္ခုပရိဝါရာ၊-ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းဘိုးဖြင့် ခြံရံအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဇနပဒစာရိကံ၊-ဇနပုဒ်၌ဒေသစာရိသွား၊ခြင်းကို၊ စရန္တာ၊သွား၊ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကိမိလ နဂရံ၊ကိမိလမြို့သို့၊ ပါပုဏိ' သု၊-ရောက်ကုန်၏။ ၎င်းရောဟကောဟ၊ရောဟက အမည်ရှိသောသူကြွယ်သည်၊ တေသံ၊ထိုနှစ်ပါးကုန်သော အဝ္ဌသာဝကတို့၏၊ တဏ္ဍာ၊ဆိုမိမိနေရောကိမိလမြို့သို့၊ ဂတာဘာဝံ၊-ရောက်လာသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဥဘွာ၊သိ၍၊ သောမနဿ၊ဇောတော၊-ဖြစ်သော နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထေရေ၊အဝ္ဌသာဝက မထေရ်မြတ်နှစ်ပါးတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွေ့၊ချဉ်းကပ်၍၊ ဝန္ဒိတွေ့ရှိခိုး၍၊ သွာတနာယ၊-နက်ဖန်ကောင်းမှု အလို၌ဂျေ့နိမန္တေတွေ့၊ပင့်ဖိတ်၍၊ခုတိယဒိဝသေ၊-နှစ်ရက်မြောက်သော၊နေ့၌၊ ပဏီ၊တနု၊-မွန်မြတ်သော၊ ခါဒနိယေန၊-ခဲတွယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဘောဇနိယေန၊ဘောဇဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သပရိဝါရေ၊အခြံအရံနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ထေရေ၊မထေရ်တို့ကို၊သန္တပ္ပေတွေ့၊ကောင်းစွာ၊ရောင့်ရဲစေပြီး၍၊ တေဟိ၊ထိုအဝ္ဌသာဝကမထေရ်မြတ်နှစ်ပါးတို့သည်၊ ဒေသိတံ၊-ဟောအပ်သော၊ ဝမ္မဒေသနံ၊-တရားဒေသနာကို၊ ဘရိယာယ၊-မယား၊ဖြစ်သောဘဒ္ဒိထိုနှင့်၊သဟ၊-တကွ၊သုတွေ့၊နာခံမှတ်သား၍၊ တေသံ၊-ထိုအဝ္ဌသာဝက မထေရ်မြတ်နှစ်ပါးတို့၏၊ ဩဝါဒေ၊အာဇုံ၊အမင်္ဂ၊ပတိဋ္ဌ ဟန်ကြောင့်၊ဟာ၊ညည်လျက်၊သရဏာနိ၊သုဏာတုံတို့ကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ယူ၏။ ပဗ္ဗသိ၊သာနိ၊ပေါ်ပါ်ကုန်သော သိလတို့ကို၊ သမာဒိယိ၊ကောင်းစွာခံယူ၏။ အာသေ-

ထိုရောဟကသူကြွယ်၏၊ ဘရိယာပန္နမယားဖြစ်သောဘဒ္ဒိတ္ထိသည်ကား၊ အဋ္ဌမိ စတုဒ္ဒသီပန္နရသီ ပါဠိဟာရိကပကွေသု–အဋ္ဌမိစတုဒ္ဒသီ ပန္နရသီ ဥပုသ်နေ့ ပါဠိဟာရိကဥပုသ်နေ့တို့၌ ဥပေါသထံ–ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသိ၊ သုံးပြုပုံဝိသေသတောဟု အထူးအားဖြင့်၊ သီလာစာရသမ္ပန္နာ–သီလအကျင့် နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အဟောသိ ဖြစ်ပြီ၊ သာ၊ ထိုဘဒ္ဒိတ္ထိအမည်ရှိသော မိန်းမ ကို၊ ဒေဝတာဟိစ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ အနုကဓိတာ၊ အစဉ်သနား စောင့် ရှောက်အပ်သည်၊ အဟောသိ ဖြစ်ပြီ၊ စသည်ဖြင့်ရှိ၏။ တာယ ဝေဝေဒေဝတာ အနုကမ္ပာယ၊ ထိုသို့နတ်တို့အစဉ်စောင့်ရှောက် သနားအပ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်သာသတည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပတိတံ၊ ကျရောက် သော၊ မိန္ဓာစာရံ–မိန္ဓာစာရကို၊ နိရံ၊ ကတ္တား၊ ဟင်းသည်ကို ပြု၍ သုဝိသုဒ္ဓ သီလာစာရတာယ–အလွန်အကျူး အထူးစင်ကြယ်သော သီလအကျင့် နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ လောကေ၊ လော ကဒ္ဓိ၊ ပုဗ္ဗဇုယသာ–ဖြန့်နှံ့ကျော်စောခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ ဖြစ်၏။ ။ ပါ၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့ဦးဆုံး၊ သာ၊ ထိုဘဒ္ဒိတ္ထိ အမည်ရှိသော မိန်းမ သည်၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ကိမိလနဂရေ–ကိမိလမြို့၌၊ ဒ္ဝိတာ၊ တည်သည် ဖြစ်လျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သာမိကဿ–လင်ဖြစ်သော ရောဟကသူ ကြွယ်၏၊ ဝါကိဠာဝေသေနဟုခေါ်သွယ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တက္ကသိ လာယံ၊ တက္ကသိလမြို့၌ ဝသန္တဿ၊ နေစဉ်၊ ဥဿဝေ၊ ဝေဟဲသဘင် ခံသောနေ့၌၊ သဟာ၊ ယေဟိ–အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဥဿာဟိတ–သား တို့ကိုတွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နဂ္ဂတ္တ ကိဠိတ္ထေ–နဂ္ဂတ်သဘင်ကစားလို သောစိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နော–ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဃရေ၊ ဒေဝတာယ–အိမ်စောင့် နတ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒိဗ္ဗာနုဘာဝေန–နတ်တို့၏ တန်ခိုးအာနုဘော ဖြင့်၊ ဘာဇေ၊ ထိုတက္ကသိုလ်ပြည်သို့၊ နေတ္တာ၊ ဆောင်၍၊ သာမိကေန၊ လင်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ယောဇိတာ၊ ပေါင်းယှဉ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ တေနေဝ သမာ ဂမေန၊ ထိုသို့ ပေါင်းယှဉ်ခြင်းကြောင့် သာလျှင်၊ ပတိဋ္ဌိတာ ဂဟာ၊ တည် သောကိုယ်ဝန်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေဝတာယ၊ အိမ်စောင့်နတ်သည်၊ နံ၊ ထိုဘဒ္ဒိတ္ထိကို၊ ကိမိလနဂရံ–ကိမိလမြို့သို့၊ ပဒိုနိတာ၊ တာဘန်ဆောင်ခဲ့ အပ်၏။ ။ အနုဂ္ဂမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဝ ဟ္ဘိနိဘာဝေ–ကိုယ်ဝန် ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ ပါကဋော–ထင်ရှားသည်၊ ဟောတေ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ သဿု အာဒိဟိ–ယောက္ခမမိန်းမသူ အစရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ အတိစာရိနီတိ၊ လင်ကိုလွန်ကျူး၍ ကျင့်သောမိန်းမဟု၍၊ အာသင်္ကိတာ၊ တွေးတောယုံ

ရှား အမ်သည်ရှိသော်၊ တာယတေ၀ ဒေ၀တာယ၊–ထိုနတ်သည် သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာနုဘာ၀ေန၊ တန်ခိုး အာနုဘော်ဖြင့်၊ ဂဂ်ါမဟောဃော၊–ဂဂ်ါ၏ကြီးစွာသော ရေအယဉ်ရှိ၏ ကိမိလနဂရံ၊ ကိမိလမြို့ကို၊ သြဇွေရ ကြွေ ဝိဿဇ္ဇပ်း ရိုးအမ်သကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌာတေ၊ ရှေးရှု တည်း စအမ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပတိဋ္ဌတာ၀ါ၀ေ၀သံ သုစကေန၊–မိမိ၏ လင်အား ကျင့်ရာ သော ၀တ်အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို ပြတတ်သော၊ သစ္စာဝိဒ္ဒာန ဝုဇ္ဈကေနသ၊ သစ္စာဝိဒ္ဒာနှင့်ပြဒ္ဒာန်းခြင်းရှိသော၊ သပတေနသ၊ ကြွပ်ဆိုခြင်းဖြင့်၊ ဝါ-တ၀ေ၀ေနသ၊ လေအဟုန်ကြောင့်၊ သမုဒ္ဒတ ဝိစီ၊ ဖြင်းစွာ ထသော လှိုင်း တံပိုးတည်းဟူသော ရေအယဉ်ရှိသော၊ ဂဂ်ါမဟောဃံ–ဂဂ်ါ၏ကြီးစွာ သောရေအယဉ်ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အာပတိတံ၊ ရှေးရှု ကျရောက်သော၊ အာယသက္ခု၊ အကျော် အစော မရှိသော အဖြစ်ကို လည်း၊ နိ၀ဇ္ဇေတွာ၊ နစ်စေ၍၊ သာမိကေန၊ လင်နှင့်၊ သမာဂတာ၊ အညီ အညွတ် ပေါင်းမြဲနိုင်သည် ရှိသော်လည်း၊ တေန၊ ထိုခင်ပွန်း ဖြစ်သော သူကြွယ်သည်၊ ဝုဇ္ဈေ၊ ရှေးရှု၌၊ သ သု အာဒီဟိ၊ ယောဂ္ဂမမိန်း မသူ အစရှိကုန် သောသူတို့သည်၊ အာသကိတာ၀ိယ၊ ထွေးတောရှံ့ရှာ အပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ အာသကိတာ၊ ထွေးတောရှံ့ရှာ အပ်သည်ရှိသော်၊ တက္ကသိ လာယံ၊ တက္ကသိလာပြည်၌၊ တေန၊ ထိုခင်ပွန်းဖြစ်သော ဆောဟက သူကြွယ်သည်၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလိုက်အပ်သော၊ နာ၀မဒ္ဒိကံ၊ အမည်ထင်ရှား ရှိသော လက်စွပ်ကို လည်း ကောင်း၊ သညာနဗ္ဗ၊ အမှတ်အသားကို လည်းကောင်း၊ အ ပ္ပေ၀ ဗ္ဗိ၊ ပြီးမေ လျှက်၊ တံ အာသကံ၊ ထိုသို့ထွေးတော ရှံ့ရှာခြင်းကို၊ နိ ရံ ဂတ္တေ၊ ဟာင်း သည်ကိုပြု၍၊ ဘတ္တုနော၊ မိမိခင်ပွန်း၏ လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥ ဒ ရ ဗ ဟိ ဒေ ၊ ဝမ်းတွင်းနေ သမီးဆွေမျိုးဖြစ်သော လူမှုအပေါင်း၏ လည်းကောင်း၊ မဟာ ဇနသ ဟာယ ကေ ၊ ကြီးစွာ သော လူအပေါင်း၏ လည်းကောင်း၊ သ ဗ္ဗာ ၀ နိ ယာ ၊ ခြိုးမွမ်းခြင်း ဂုဏ်ထိုက်သော မိန်းမသည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပြီ။ ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သုဝိသုဒ္ဓ သိလာစာရတာယ အတိ ဝိယ လောကေ ပတ္ထဒုယသာ အဟော သိဘိ၊–သုဝိသုဒ္ဓ သိလာစာရတာယ အတိ ဝိယ လောကေ ပတ္ထဒုယသာ အ၊ ဟာ သိ ဟု၍၊ ဝုတ္တံ ဆိုအပ်ပြီ။ ၊ သော၊ ဧ ကိ တ ဒ္ဒိ ထ္ထိ အမည်ရှိသော မိန်းမ သည်၊ အ ပ ရေ နသ မ ယေ နေ ၊ တာ ပါ ၊ သော အခါ၌၊ ကာလံ ကတ္ဝာ၊ ရတ ၊ ၍ ၊ တာ ၀ တိ သ ဘာ ၀ နေ ၊ တာ ၀ တိ သ ဘ ၊ ( ) ( ) ( )

သို့ကဲ့သို့ကြွတော်မူ၍ ပါရိစ္ဆတ္တကမူလေးပင်လယ်ကသစ်ပင်၏အနီး၌ပဏ္ဍုကမ္ဗလ သိလာယံ၊ပဏ္ဍုကမ္ဗလာအမည်ရှိသော ကျောက်ဖျာ၌ နိသိန္နေ၊ထိုင်နေတော် မူသည်ရှိသော်၊ ဒေဝပရိသာယစ၊နတ်ပရိသတ်သည်လည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့ ဥပသက်မိတွေ့ဆည်းကပ်၍ ဝန္ဒိဘွာ၊ဖူးမိုး၍ ကေမန္တံ၊တင်အပ်လျောက်ပတ်သော အရေပ်၌ နိသိန္နာ ယဏေ့သည်ရှိ၊သော်၊ ဘန္ဒိတ္ထိ၊ဝိ၊ဘန္ဒိတ္ထိနတ်သမီး၊သည်လည်း၊ ဥပသက်မိတွေ့ဆည်းကပ်၍၊ ဝန္ဒိတွာ၊ဖူးမိုး၍ ကေမန္တံ၊တင်အပ်လျောက်ပတ်သော အရေပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ရပ်၏၊ဤအသ၊ဆိုအခါ၌ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိသာပိတာစ(လ)ဖလဉ္စ၊-နိသာပိတာစ(လ)ဖလံဟု၍၊ တာယ၊-ထိုနတ်သမီး၊သည်၊ ကတာဘိမုံ၊ရှေ့ဘဝ၌ ပြုဘူး၊သော ကုသိုလ်ကံကို၊ ပုဗ္ဗေ၊မေး-တော်မူ၏။ (၂)ဒေဝတေ၊နတ်သမီး၊ နိသာစ၊ညှိသော အဆင်းတို့လည်း၊ ကောင်း၊ပိတာစ၊ရှေ့သော အဆင်းတို့လည်း၊ကောင်း၊ကာဠာစ၊မည်း၊သော အဆင်းတို့လည်း၊ကောင်း၊မဇ္ဇိဋ္ဌာစ၊မောင်း၊သော အဆင်းတို့လည်း၊ကောင်း၊ လောဟိတာစ၊နီ၊သော အဆင်းတို့လည်း၊ကောင်း၊အထဟိ၊မှတပါး၊ ကြေဒါတာစ၊ဖြူ၊သော အဆင်းတို့ လည်း၊ကောင်း၊ ဒုတိ၊ဤ၌ဥပမာ၊ဝစာနံ၊ဝဏ္ဏာနံ၊အထူး၊ထူး အပြား၊ပြား အဆင်း၌ကုန်သော၊ကိုဋ္ဌကွဗရိ၊ဝါရိတာ၊ဟတ်ဆံ ဝတ်မှုံ၊တို့ဖြင့်ခြုံ၍အပ်ကုန်သော၊ မန္ဒာရ၊ဝါနံ၊မန္ဒာရ၊ဝ အမည်ရှိကုန်သော်၊ ပဗ္ဗါနံ၊ပန်း၊တို့၏၊မာလံ၊ပန်း၊ကုံ၊ကို၊ တွံ-သင်နတ်သမီး၊သည်၊ ရဒ္ဓနိ၊ထိပ်၌ ဝေ၊ရေသို့-ဆောင်၏။ (၂)သုဒမ္မ၊သော-ကောင်း၊သော ပညာရှိသော နတ်သို့၊ မေ၊ရှာ-ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး၊သော အဆင်း၊သဏ္ဌာန် စသည်ရှင်ယှဉ်ကုန်သော ပန်း၊ရှိကုန်သော သစ်ပင်တို့သည်၊ အညေ၊သု-တပါး၊ကုန်သော၊ ကာယေ၊သု-နတ်ပြည်တို့၌၊ နသန္တိ-မ၊ရှိကုန်၊ ကေ၊နု-အဘယ်သို့သ၊ဘော ရှိသော ကုသိုလ်ကံ၊ကြောင့်၊ တွံ-သင်နတ်သမီး၊သည်၊ တာဝတိံ-သံ-တာဝတိံ-သာ အမည်ရှိသော၊ ကာယံ-နတ်ပြည်၌ ဥပပန္နာ-ဟု-သ၌ အား၊ဖြင့်ဖြစ်၍ ယသသိနီ-ကျား၊သော အခြိုအရံ၊နှင့်ပြည့်စုံ၊သည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း။ ဒေဝတေ-နတ်သမီး၊ ဗုဒ္ဓံ-ပလံ-ဤ အကျိုး၊သည်၊ ကိ-သ-ကမ္မ-သ-အဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ-အကျိုးနည်း။ ပုစ္ဆိ-တာ-ငါမေး-တော်မူ-ပေ-သော၊ တွံ-သင်သည်၊ မေ-ငါ့-အား၊ အာစိက္ခ-ဖြေကြား-ဘိ-သော-။ (၂)

(-ရှေ့)ဘဝ-ထိ-ဂါထာ-တို့တွင်၊ နိသာပိတာစကာဠာစ၊ မဇ္ဇိဋ္ဌာ အ-ထ-လောဟိ-တာ-ဘိ-ဟု-နိသာ-ပိ-ဘာ-စ-ကာ-ဠာ-စ-မ-ဇ္ဇိ-ဋ္ဌာ-အ-ထ-လော-ဟိ-တာ-ဟု-သော-ဤ-ပါ-ဠိ-ဋ္ဌိ-စ-သ-ဒ္ဒေ-၊-စ-သ-ဒ္ဒါ-သည်၊ ဝ-ဏ္ဏ-ထ-သ-ရ-ပ-ရိ-ယာ-ဟု-ခေ-သော အ-နု-ဂ်

တို့ကိုပေါင်းစည်းခြင်းရှိ၏။ သောဆိုစသဒ္ဒါကို နိလာစပိတာစာတိအာဒိ နှင့်နိလာစပိတာစဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် ပစ္စေကံအသိုးအသိုးယောဇနာ တဗ္ဗောယည်အပ်၏။ အထာတိ သောသဒ္ဒါ အတဟူသော ဤသဒ္ဒါ သည် အညတ္ထောပါးသောအနက်ဖြစ်၍ ပါတောနိပါတ်ဝုန်တည်း။ တနေ ထိုအထဟူသောနိပါတ်ဖြင့် ဩဒါတာဒိကေ ဖြူသောအဆင်းအစရှိကုန် သော၊ အဝတ္ထာဝတ္ထေ ဆိုအပ်သော အဆင်းတို့ကို သင်ကျွန်တို့ သည်ကား ဤသို့ဟု ကိုယ်တိုင်ကိုယ်စီ ကိုယ်ကျင့်ကို ကိုယ်ကျင့်ကို ဤသို့ ဝေဒိတဗ္ဗောဆိုအပ်၏။ ဥပါ၊ ဟာနည်းကား၊ စသဒ္ဒါ၊ စသဒ္ဒါသည် အာဝဇ္ဇတ္ထသမုဋ္ဌယောဟု ဆိုအပ်သော အနက်တို့ကိုပေါင်းစည်းခြင်းရှိ၏။ အထာတိ သောသဒ္ဒါ၊ အထဟူသော ဤသဒ္ဒါ သည် ဒုတိယသဒ္ဒါ၏ အနက်ဖြစ်၍ ပဝတ္တောဖြစ်သော၊ နိပါတောနိပါတ်ဝုန်တည်း။ ဥဒ္ဓစ္စ ဝစနံ ဝဏ္ဏာနုဏ္ဍိ ဣတိ ဣတော ဥဒ္ဓစ္စ ဝစနံ ဝဏ္ဏာနုဏ္ဍိ ဣတိ ဣတော ဝိဘတ္တိယာ၊ ဝိဘတ်၏ နောလောပေါ၊ မကျေခြင်းကို ဒုတ္ထဗ္ဗောမှတ်အပ်၏။ ဥဒ္ဓစ္စ ဝစနံ ဝဏ္ဏာနုဏ္ဍိ ဣတိ ဣတော ဝိဘတ်ကို ဝဏ္ဏာနုဏ္ဍိ ဣတိ ဣတော ဝိဘတ်ကို ဥဒ္ဓစ္စ ဝစနံ

သော်မန္ဒာရဝရုက္ခသမ္ဘူတာ တာယမေနဲ့ရဝမည်သောပန်းပင်မှ ကောင်းစွာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မန္ဒာရဝါနှင့်-မန္ဒာရဝ အမည်ရှိကုန်သော် ပုပ္ပါနှင့်မန်းတို့၏ မာလံမန်းကုံးကို ဒေဝတေးနတ်သမီး တွံ့ဆင်သည့် တောဟိဝုပ္ပေပါ။ ဆိုထင်ရှားပန်းတို့ဖြင့်ကုတ်ဆုံးသိအပ်ကုန်သော်မာလာ ဂုဏ်မန်းကုံးကို အတ္ထနော မိမိ၏။ သိရသိခဲ့ကျောင်းဌ် ခေရေသိဝိဌ္ဌနှင့်သိ-ပန်ဆင်၏ ဣတိ ဤသို့ ဂုတ္တံ ဝတ္ထော ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏ ယံ တာ ရုက္ခတော-အကြင်ပန်းပင်မှ။ တာနိ ပုပ္ပါနိ ထိုပန်းပွင့်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ-ထိုပန်းပင်တို့၏။ ဝိသေသဝဏ္ဏတာယ-ထူးသော အဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနုညသာခရဏတံ-ဓာပါးသော နတ်ပြည်တို့နှင့် မဆက်ဆံသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒေဝေသတ္ထံ-ပြခြင်းငှါ။ နယိမေ အညေသုကာယေသုရုက္ခာသန္တိ သုမေဓသေတိ-နယိမေ အညေသုကာယေ သုရုက္ခာသန္တိ သုမေဓသေ ဟု၏။ ဂုတ္တံ-ဆိုအပ်ပြီ။ ။ တတ္ထ ပါ ဌေ-ထိုပါဠိ၌ ဣဒ္ဓေ မေတိ ဣဒ္ဓေ မေ ဟု သည်ကား။ ယထာ ဂုတ္တံ ဝတ္ထ ဝဏ္ဏ သဏ္ဌာနာ ဒိယုတ္တာ-အကြင် အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အဆင်းသဏ္ဌာန် အစရှိသည်တို့နှင့် ယှဉ်ကုန်သော်ပုပ္ပဝဏ္ဏော-မန်းပွင့်ရှိကုန်သော်။ ရုက္ခာ-မန်းပင်တို့သည်။ နသန္တိ-မရှိကုန်။ ဣတိ အယံ-ဤသည်ကား။ ယောဇနာ-ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။ ကာယေသု ဘိ-ကာယေသု ဟု သည်ကား။ ဒေဝနိကာယေသု-နတ်ပြည်တို့၌ သုမေဓသေတိ-သုမေဓသေ ဟု သည်ကား။ သုန္ဒရပညေ-ကောင်းသော ပညာရှိသောနတ်သမီး။ ။

တတ္ထ-ထိုပဌမဂါထာ၌။ နီလာတိ-နီလာ ဟု သည်ကား။ ။ ဣဒ္ဓနီလမဟာ နီလာဒိ ၎င်းတို့ရတနာနှင့်-ဣဒ္ဓနီလာပတ္တမြား မဟာနီလာပတ္တမြား ရတနာတို့၏ ဝဏ္ဏ-အဆွယ်အားဖြင့်။ နီလာ ဘာ သာ-ညိုသော အရောင်အဆင်းရှိကုန်၏။ ။ ပီတာတိ-ပီတာ ဟု သည်ကား။ ဇ ယ ရာဂ ကဏ္ဏိကာ ဒိမဏိ ရတနာနှင့်-ဇယရာဂပတ္တမြား ကဏ္ဏိကပတ္တမြား ဝဋ္ဌကပတ္တမြား အစရှိကုန်သော ပတ္တမြား ရတနာတို့၏ ဝဏ္ဏ-အဆွယ်အားဖြင့်လည်း ကောင်း။ သိရီသုဝဏ္ဏသ-သိရီသုဝဏ္ဏ ဆေးစင်၏ ဝဏ္ဏ-အဆွယ်အားဖြင့်လည်း ကောင်း။ ပီတော ဘာ သာ-ရွှေသော အရောင် ရှိကုန်၏။ ။ ကာဠာတိ-ကာဠာ ဟု သည်ကား။ အမတမ္ပ ကပိမလယကာဒိ မဏိ ရတနာနှင့်-အမတမ္ပကပတ္တမြား ဝိမလယကပတ္တမြား အစရှိကုန်သော ပတ္တမြား ရတနာတို့၏ ဝဏ္ဏ-အဆွယ်အားဖြင့်။ ကဏ္ဍောဘာ သာ-မည်းသော အဆင်းအရောင်ရှိကုန်၏။ ။ မဇ္ဇိဋ္ဌာတိ-မဇ္ဇိဋ္ဌာ ဟု သည်ကား။ ဟေတိ ရသ ဂေါ ရုတ္တက ဂေါ မေ ဒကာဒိ

မဏိရတနာနှုန်းဟောတိရုဿပတ္တမြားဂေါမုတ္တကပတ္တမြားဂေါမေဒကပတ္တမြားအစရှိကုန်သော ပတ္တမြားရတနာတို့၏။ ဝသေနုအစွယ်းအားဖြင့်၊ မဠဒ္ဒေါဘာသာ-မောင်းသော အာဆင်းအရောင် ရှိကုန်၏။ လောဟိတာတိ-လောဟိတာဟူသည်ကား၊ ပဒုမရုဂ်လောဟိတက်ပဝါဠရတနာဒီနှုန်း-ပဒုမရဂ်ပတ္တမြားနှင့် လောဟိတက်ပတ္တမြားနှင့် သန္တာရတနာအစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေနုအစွယ်းအားဖြင့်၊ လောဟိတောဘာသာ-နှင့်သော အာဆင်းအားရောင် ရှိကုန်၏။ ကေစိပန-အဆို့ကုန်သော ဆရာတို့သည်ကား၊ နီလာဒိပဒါနှုန်-နီလအစရှိကုန်သော ပုဒ်တို့ကို၊ ရုက္ခာဟိဒ္ဓမိနာ-ရုက္ခာဟူသော ဤပုဒ်နှင့်၊ နီလာ-ညိုကုန်သော၊ ရုက္ခာ-ဆစ်ပင်တို့လည်းကောင်း၊ ဒ္ဒုတိအာဒိနာ-ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ယောဇေတွာ-ယှဉ်၍၊ ဝဒန္တိ-ဆိုကုန်၏။ ဟိသဒ္ဒံ-မှန်၏။ ရုက္ခာ-ပိ-သစ်ပင်တို့သည်လည်း၊ နီလာဒိဝဏ္ဏေဟိ-အညိုအစရှိသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ပုပ္ဖေဟိ-ပန်းတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗနှုတ္တာ-ဟု-ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နီလာဒိယောဂတောပိ-ညိုသောအဆင်းအစရှိသည်နှင့်ယှဉ်သော အားဖြင့်၊ နီလာဒိဝေါဟာရံ-နီလအစရှိသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို၊ လဘန္တိ-ရကုန်၏။ ဒ္ဒုတိတသ္မာ-ဆိုကြောင့်၊ တေ-ဆိုသစ်ပင်တို့သည် နီလာ-ညိုသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ရုက္ခာ-သစ်ပင်တို့လည်းကောင်း၊ (ပ)၊ လောဟိတာ-နီသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ရုက္ခာ-ဆစ်ပင်တို့လည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ဒ္ဒုမေ-ဤသို့သောဝါရှိကုန်သော၊ ရုက္ခာ-ပန်းပင်တို့သည်၊ အညေသု-တပါးကုန်သော၊ ကာ-ယသု-နတ်ပြည်တို့၌၊ နှ-သန္တိ-မရှိကုန်၊ ဆုမေ-ဝေ-ကောင်းသောပညာရှိသောနတ်သမီး၊ တွံ-ဆောင်နတ်သမီးသည်၊ ယတော-အကြင်ပန်းပင်မှ၊ ဥစ္စာ-ဝစာနုဝဏ္ဏာနုံ-အထူးထူးအပြားပြားသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ကိဠဂ္ဂပရိဝါရိတာနုံ-ဝတ်ဆံဝတ်မှုံတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်ကုန်သော၊ မန္ဒာရဝါနုံ-မန္ဒရဝအမည်ရှိကုန်သော၊ ဝုဋ္ဌာနုံ-မန်းတို့၏၊ မာလံ-မန်းကုံးကို၊ ဝေ-ဟေသိ-မန်ဆင်၏ ခြေတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇနာ-ယောဇနာခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ-ပြုအပ်၏။ //တတ္ထ-ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ယထာဒိဋ္ဌ-ဆင်ခြင်တိုင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝဏ္ဏာဒိသေသယုတ္တော-ထူးသောအဆင်းနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ပုဒ္ဓ-ပန်းတို့ကို၊ ကိဠေတွာ-ကြား၍၊ တေသံ-ဆိုပန်းတို့၏ အသာဝေရဏာဘာဝ-ဒဿနတ္ထံ-သူတပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ရုက္ခာနုံ-မန်းပင်တို့၏ အာဝေဏိကာဘာဝ-ဒဿနုံ-အသီးအခြားတပါးနတ်ပြည်တို့၌မရှိသော အဖြစ်ကိုပြခြင်းသည်၊ ပဌမနယော-ပဌမနည်းတည်း။ ရုက္ခာနုံ-မန်းပင်တို့၏ အာသာဝေရဏာဘာဝ-ဒဿနေနု-တပါးသောနတ်ပြည်

တို့နှင့် မဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကိုပြုသဖြင့်၊ ဝုဒ္ဓါနုမန်းတို့၏ အာဝေဏိ
ကဘာဝဒဿနုံ၊-အသိုးအခြား တပါးနတ်သမီးတို့၌ မရှိခြင်းကင်းပြခြင်း
သည်၊ ဒုတိယနှယောဒုတိယနည်းတည်း။ ပဌမနှယောမဌမနည်း၌ ဝဏ္ဏာ
ဒယော-နိလပိတာအစရှိကုန်သော အဆင်းတို့ကို၊ သရူပေနမဟာရုပ်အား
ဖြင့်၊ ဂဟိတာ၊မယူအပ်ကုန်၏။ ဒုတိယနှယော၊ ဒုတိယနည်း၌ နိဿယမုခေန
မြိုးပန်းပင်ကို အဦးပြုသဖြင့်၊ ဝဏ္ဏာဒယော-နိလပိတစသော အဆင်း
စသည်တို့ကို၊ ဂဟိတာ၊မယူအပ်ကုန်၏။ ဒုတိအယံ၏ သည်လျှင်၊ တေ
သံ-ထိုနည်းနှစ်ပါးတို့၏ ဝိဒေသသော၊အထူးတည်း။ ။ကေနာတိ၊ကေန
ဟူသည်ကား။ ကေန၊အဘယ်သို့သတော်ရှိသော၊ ဝုညကမ္မေန၊ကောင်းမှု
ကံကြောင့်။ ကာယံတာဝတိံသံ-တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊ ဒုတိအယံ
၏ သည်ကား။ ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။ ဝုဏ္ဏိတာစိဂ္ဂါတိ၊မုဏ္ဍိ
တာစိဂ္ဂါဟူသည်ကား။ ဝုဏ္ဏိတာ-ငါဘုရားမေးတော်မူအပ်သော၊ တွံ-
သင်နတ်သမီးသည်၊ အာစိဂ္ဂကထေဟိ၊ပြောကြားဘိလော။ ။

ဝေါ၏ သို့ဟုဘာဝတာ၊ဖြတ်စွဲဘုရားသည်၊ ဝုဏ္ဏိတာ၊မေးတော်မူအပ်
သော၊ သာဒေဝတာ၊ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဒုမာဟိဂါထာဟိ၊၍ ဆိုလတ္တံ.
သောဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ပြောကြား၏။ ။ဘဂ္ဂေ-အာဂုဏ်ဘုရား။ ဝုဇ္ဇေ-
ရှေးဘဝ၌၊ ကိမိလာယံ၊ကိမိလပြည်တော်၌၊ ဘဒ္ဒိတ္ထိယာ၊ဘဒ္ဒိတ္ထိအမည်ရှိ
သော၊ဥပါသိကာတိ-ဥပါသိကာမဟု၍၊ ဝံ၊ဓာတုပည်တော်မကို၊ မနုဿာ-
လူတို့သည်၊ အညံ သု၊သိကုန်၏။ အဟံ၊ဓာတုပည်တော်မသည်၊ သဒ္ဓါသိလေ
နု၊သဒ္ဓါသိသနှင့်၊ သမ္ပန္နာ၊ဖြည့်စုံသည်၊ ဃဒါ၊အခါခပ်သိပ်း၊ သံဝိဘာဂ
ရတာ-စားရာတို့ဂ-တချို့ခွဲခြမ်းလှူဒါနိုးပေးဝေခြင်း၌ မြေလျော်ပျော်ပါး
သောနှလုံးရှိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ဘဂ္ဂေ-အာဂုဏ်ဘုရား။
အဟံ-ဓာတုပည်တော်မသည်၊ ဥဒုဘူ-တသု-ဖြောင့်မတ်သော အဖြစ်သို့
ရောက်ကုန်သော၊ဝိဂ္ဂ-သု-ရဟန်းတို့၌၊ ဝိပ္ပသန္နေန-အထူးသဖြင့်ကြည်ညို
စွာ-သော၊ စေတသာ-စိတ်ဖြင့်၊ အာ-ဆွ-ဒေ-ဒုဗ-အာဝတ်သက်နိုး အခြေ၊ အရုံကို
လည်း-ကောင်း၊ ဘတ္တ-ဆွ-ဆွမ်းကိုလည်း-ကောင်း၊ သေနာသန-ဆွ-အိပ်ရာနေရာ
ကိုလည်း-ကောင်း၊ ပဒီ-ဝ-ယ-ဆီမီးခွက်ကို လည်း-ကောင်း၊ အဒါသိ-ပေး
လှူခဲ့ဘူး၏။ ။ပဂ္ဂ-ဒ-ဝ-ဝ-သ-လဆန်းဟု၏ စတုဒ္ဒသီ-တဆဲ့သေးရက်တို့၏
ဖြည့်စုံကြောင်းဖြစ်သော နေ့ပတ်လုံး လည်း-ကောင်း၊ ပဉ္စဒ္ဒသီ-စာဆဲ့ငါးရက်
တို့၏ဖြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နေ့ပတ်လုံး လည်း-ကောင်း၊ ပဂ္ဂ-ဒ-သ-လဆန်း
လဆုတ်ပဂ္ဂ-ရှိ၊ ယာ-စ-အ-ဌ-မိ-အကြင်ဥစ္စာမရှိကောက်ပြောက်သော နေ့သည်၊ အတ္ထိ-

ဂိုဏ်း၊ တံအာမ္ဘဝိစားဆိုရှစ်ရက်မြောက်သော နေ့ပတ်လုံးဌင်း၊ ပါဠိဟာရိယ ပဋိဘဏ်စွမ်းစတုဒ္ဒသိပဋ္ဌမိအာမ္ဘပိနေ့တို့၌ အကြို့အဝိုတို့၏အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သောနေ့ပတ်လုံးဌင်း၊ အမ္ဘက်သုသမာဂတံ၊-အာဂ်ါရှစ်ပါးတို့နှင့် သာလျှင် ကောင်းစွာပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ၊ဥဝုသ်သိလကို၊ ဥပဝေါသိသံ၊သုံးခဲ့ဘူး၏၊ ပဏ္ဍိတ၊-ခမ်းမိမ်းကုန်သော ပဏ္ဍိတတို့၌ သိလေသုသိလတို့၌ သံဝုတာ၊-ဝေါဒ်စည်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ဗျာပါဒာ ဗျာပါဒါ တာ ဗျာပါဒါ ဟု ဗျာပါဒ ဗျာပါဒ ဗျာပါဒ

ကုသိုလ်ကံရှိသည်၊ ဟုတ္တပြုဖြစ်၍၊ သယံပဘာဝမိမိ၏အရောင်ဖြင့်တွန်းပ
လျက်၊ နန္ဒနံ၊နန္ဒမည်သောတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊အနုစိစရာမိ၊သွားလာ
ကျင်လည်ရ၏။ ၊ဘဏ္ဍာ၊အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊အာကျွန်ုပ်သည်၊ အပ္ပရိမိ
တံ၊မနှင်းယှဉ်နှင်သော၊သုခါဝတီ၊မိုးပွါး၊ချမ်းသာကို ပြီးစေတတ်သော၊
အဋ္ဌဂိုဏ်၊အင်္ဂါရှစ်ပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ဥပေါသထံ၊ဥပုသ်ကို၊သတတံ၊
အခါခပ်သိမ်း၊ ဥပဝသိ၊ဆောက်ခဲ့ဘူး၏။ အဟံ၊အာကျွန်ုပ်သည်၊ကတာဝကာ
သား၊ပြီးစေအပ်သော ကုသိုလ်ကံတည်းဟူသောအခွင့်ရှိသည်၊ကတာ ကု
သလား၊ပြုအပ်ပြီးသောကုသိုလ်ကံရှိသည်၊ဟုတ္တပြု၊ဖြစ်၍၊သယံပဘာဝမိမိ
အရောင်ဖြင့် ထွန်းတောက်ပလျက်၊ နန္ဒနံ၊နန္ဒနမည်သော တာဝတိံသာ
နတ်ပြည်၌၊ အနုစိစရามိ၊သွားလာကျင်လည်ရ၏။ ဤ၌ဟုတိ၊ဤသို့ဟု ကာသိ၊
ဖြေကြား၏။ ။

၂၁ ဘဏ္ဍာ၊ဆိုဝါထာတို့တွင်၊ ဘဒ္ဒိတ္ထိယာတိမံ အညံသု၊ ကိမိလာယံဥပါသိ
ကာတိ၊ ဘဒ္ဒိတ္ထိယာတိမံ အညံသု ကိမိလာယံဥပါသိကာ ဟူသည်ကား၊အာ
စာရသမ္ပတ္တိယာ၊–ကောင်းမြတ်သောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊သစ္စ
ကိရိယာယ၊–သစ္စာဓိဋ္ဌာန်ခြင်းလျင် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော ကျိန်ဆိုခြင်းဖြင့်၊
ဥဗ္ဗတ္တမာနုမဟောဿနိဝတ္ထနေန၊–လွှမ်း၍တက်သကဲ့သို့ဖြစ်သောကြီးသော
ဂဏ်ပြုခြင်းရှေ့အယဉ်ကို ဆုပ်နစ်စေသဖြင့်၊ အခဏ္ဍာသိလာတိ၊မကျိုးမပြတ်
သောသီလရှိသော ပိန်းမဟူ၍၊ သဠာတနိဿယာ၊–ကောင်းစွာပြစ်သော
ဆုံးဖြတ်ခြင်းရှိသော၊အယံ ဣတ္ထိ၊ ၍ပိန်းမသည်၊ဘာဒ္ဒါသုနုရာ၊ကောင်းမြတ်
သောပိန်းမတည်း။ ။ တသ္မာ၊ဆိုကြောင့်၊ဘဒ္ဒိတ္ထိကာ၊–ဘဒ္ဒိတ္ထိကာအမည်ရှိ
သော၊ ဥပါသိကာ၊ဥပါသိကာမတည်း။ ဣတိစ၊ ၍သို့လည်း။ မံ၊ငါပည့်
တော်မကို။ ကိမိလနုဂဝေါ၊သိနော၊–ကိမိလအမည်ရှိသောပြည်၌ နေကုန်
သောလူအပေါင်းတို့သည်၊ဇာနိ သု၊သိပါကုန်၏။ သဒ္ဓါသိလေနသမ္ပန္နာတိ
အာဒိ၊–သဒ္ဓါသီလေနသမ္ပန္နာ ၍သို့အစရှိသော စကား၊သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊–
အောက်၌။ ဝုတ္တနယတ္တာ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်၏ အာဖြစ်ကြောင့်၊
ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊–ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဒုဝိဓာ၊တနည်း
သော်ကား၊သဒ္ဓါတိ ဣမိနာ၊သဒ္ဓါဟူသော၍ပါ၌ဖြင့်၊သဒ္ဓါဝနံ၊သဒ္ဓါတည်း
ဟူသောသူတော်ဥစ္စာကို၊ ဒဿိတံ၊ပြအပ်၏။ သံဝိဘာဂရတာ အနုဿဒနဿ
ဘတ္တဿ၊ သေနာသနံ ပဒီဝိယံ၊ အဒါသိ ဥဇုဘူတေ သု၊ ဝိပ္ပသန္နေ နစေတသာ
တိ ဣမိနာ၊–သံဝိဘာဂရတာ အနုဿဒနဿ ဘတ္တဿ၊ သေနာသနံ ပဒီဝိယံ၊
) အဒါသိ ဥဇုဘူတေ သု၊ ဝိပ္ပသန္နေ နစေတသာ ဟူသော၍ပါ၌ဖြင့်၊ စာ(ဝ)ဂ်ခနံ၊

စာဂတည်းဟူသော သူတော်ဥစ္စာကို၊ ဒသဝိတံ၊ ပြုအပ်၏၊ သိလေနသမ္ပန္နာ စတုဒ္ဒသိ ပဉ္စဒ္ဒသိ ပဉ္စသိက္ခာပဒဂုတာတိ စဋ္ဌမိနာ၊ သိလေနသမ္ပန္နာ စတုဒ္ဒသိ ပဉ္စဒ္ဒသိ ပဉ္စသိက္ခာပဒဂုတာ ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်လည်း၊ သိလဝန်း သိလတည်း ဟူသော သူတော်ဥစ္စာ၏ကိုလည်း ကောင်း၊ ဟိရိဝန်း မိုရိတည်း ဟူသော သူတော်ဥစ္စာကို လည်းကောင်း၊ သြတ္တပ္ပဝန္စ၊ သြတ္တပ္ပတည်း ဟူသော သူတော်ဥစ္စာကိုလည်း ကောင်း၊ ဒသဝိတံ၊ ပြုအပ်၏ အာရိယသစ္စာနုကောဝိဒါတိ ဋ္ဌမိနာ၊ အာရိယသစ္စာန ကောဝိဒါ ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊ သုတဝန်း သုတတည်း ဟူသော သူတော်ဥစ္စာကိုလည်း ကောင်း၊ ပညာဝန်စ၊ ပညာတည်း ဟူသော သူတော်ဥစ္စာကိုလည်း ကောင်း၊ ဒသဝိတံ၊ ပြုအပ်၏ ဒုတိယတသ္မိ၊ ထိုကြောင့်၊ သာ၊ ထိုဘဒ္ဒိတ္ထိ အမည်ရှိသော နတ်သမီး သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ အား၊ သတ္တိပိဓံ၊ ခုနစ်ပါး အပြား ရှိသော၊ အရိယဝေါပဒိုလာဘံ၊ ဖြတ်သော အရိယာ သူတော်ကောင်းတို့၏ ဥစ္စာကိုရခြင်းကို၊ ဒသေသတိ၊ ပြ၏၊ ဥပါသိကာစက္ခုမတော၊ (ပ)၊ အနုဝိစရာမိနန္ဒနဉ္စ ဋ္ဌမိနာ၊ ဥပါသိကာစက္ခုမတော (ပ)၊ အနုဝိစရာမိနန္ဒနံ ဟူသော ဤဝါကျဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုသူတော်ကောင်း တို့၏ ဥစ္စာခုနစ်ပါး၏၊ နိဗ္ဗဝေဒ္ဓိကဘူ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်ဖွံ့ခံစား အပ်သည်လည်း ဖြစ်ထ သော၊ သမ္ပရာယိကဘူ၊ တမလွန်လောကဖွဲ့ ခံစား အပ်သည်လည်း ဖြစ်ထ သော၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာ ပြ၏။ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကတာဝကာသာတိ၊ ကတာဝကာသာ ဟူ သည်ကား၊ နှိပ်ပါးခြင်းစေ အပ်သော၊ သုစရိတာဝကာသာ၊ သုစရိုက် ကုသိုလ်ကံတည်း ဟူသော အဆင့်ရှိသည်၊ ဟိသစ်ပမာ၏။ သုစရိတကမ္မံ၊ သုစရိုက် ကုသိုလ်ကံသည်၊ တဒ္ဓေ၊ ထိုမျက်မှောက်ဖွဲ့ ရအပ်သော အကျိုးဖွဲ့လည်းကောင်း၊ အာယတိဖွဲ့နောင်တမလွန်ဘဝဖွဲ့လည်းကောင်း၊ သုခါဝါသဟေတုတာယ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုခဝိဟာရသ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်း၏ အာဝါသောတိ၊ အဆင့်ဟူ၍ ရဟတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ကတကုသလာတိ၊ ကတ ကုသလာဟူ၍ အာဟ၊ မိန့်ဆိုပြီ။ ကိုယ်ဖြင့်ကျင့်ခဲ့ အနာသေတခေတ္တဝိသေသံ၊ မသုံးသပ်အပ်သော ခေတ်အထူးရှိသော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒါနမယံ၊ ဒါန ဖြင့်ပြီးသော၊ ဝုညံ ဃကာင်းမှုကံကို၊ ဝတ္ဘေ၊ ဆိုပြီး၍ ဩဒါနိ၊ ယဇုအခါ၌၊ တဿ၊ ထိုဒါနကုသိုလ်ကံ၏၊ အာယတနဂတံ၊ ကြီးပွါးခြင်းသို့ ရောက် သည်ကို၊ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဘိက္ခုစ္စာတိ အာဒိ၊ ဘိက္ခုစ ဤသို့အစရှိ သောစကားကို၊ ဝတ္ဘံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ထတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဘိက္ခုတိ၊ ဘိက္ခုဟု

သည်ကား၊ အနဝသေသဘိန္နကိလေသတာယ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိ ပျက်ဆီးအပ်သော ကိလေသာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်၏။ ပရမဟိတာနု ကမ္မကေတိ၊ ပရမဟိတာနုကမ္မဟု သည်ကား၊ ပရမ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိနာ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်ဖြစ်သော အစီးအပွါးစသော၊ ဟိတောနု၊ အကျိုးစီးပွါးဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟကေ၊ ခြိုးမြှောက်အပ်ကုန်သော၊ အဘောဇယိန္တိ၊ အဘောဇယိ ဟူသည်ကား၊ ပဏီတောနု၊ မြတ်သော၊ ဘောဇနေနု၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်၊ ဘောဇယိ၊ ကျွေးမွေးလှူဒါန်းပြီး၊ တပဿိယုဉ္စ ဣ၊ တပဿိယုဂံ ဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမေနု၊ မြတ်သော၊ တပသာ၊ အကျင့်ဖြင့်၊ သဗ္ဗံ ကိလေသပက္ခံ၊ အလုံးရုံသော ကိလေသာဒုစရိုက်ကို၊ တာပေတွာ၊ မှုပန်စေ၍၊ သမုဒ္ဓိဒ္ဓိတွာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်၍၊ ဒ္ဋ္ဌဓမ္မာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တပဿိဘူတံ၊ အလုံးရုံသော ကိလေသာတို့ကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်တတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ယုဂံ၊ သာဝကအရုံဖြစ်သော၊ မဟာမုနိန္တိ၊ မဟာမုနိ ဟူသည်ကား၊ တာတောဝေ၊ ထိုကြောင့် သာလျှင်၊ မဟာဇုသိဘူတံ၊ မြတ်သော ဇုသိဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝါ၊ စာနည်းကား၊ မဟာတော၊ ကြီးကျယ်များမြတ်သော၊ အဋ္ဌနော၊ မိမိ၏၊ ဝိသယသော၊ အာရုံကို၊ မဟန္တေ နေ ဝ၊ ကြီးကျယ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ မုနနတောမရိန္ဒိန္ဒနတော၊ မိုင်းခြားမ ကြောင့်ကား၊ မဟာမုနိ၊ ရဟန်းမြတ်ကို၊ ဧတံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးရုံသော စကားကို၊ ဒ္ဒေ အဋ္ဌသာဝဏေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အဋ္ဌသာစကတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတတ်၏။ ဝိ၊ အပရိပိတံ သုခါ ဝဟန္တိ ဣဒ္ဓပဒံ၊ အပရိပိတံ သုခါ ဟူသော ဤပုဒ်ကို၊ အနုနာသိကလောပံ၊ နိဂ္ဂဟိတ်၏ကျေခြင်းကို၊ အကာတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝ ယတ္ထ ကာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ သဂ္ဂါ၊ နတ်ပြည်တို့သည်၊ သုခါ၊ ချမ်းသာကုန်၏၊ ဣဒ္ဓ၊ ဤနတ်ပြည် ချမ်းသာကို၊ အကျွာ နေနု၊ ဟောကြား သဖြင့်၊ ပါပုဏိတံ၊ ရောက်စိမ့်သော ဌာန၊ ယာဝ နသုကရံ၊ မပြုလွယ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ယူတတ်သော၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေ ပရိ မာဏံ၊ အဆုံးမရှိသော၊ ဟိတာသုခနိဗ္ဗတ္တကံ၊ စီးပွါး ချမ်းသာကိုပြုံးစေတတ်သော၊ ဝါ၊ စာနည်းကား၊ အဋ္ဌနော၊ မိမိ၏၊ အာနုဘာဝေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊ အပရိပိတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်နှိုင်းသော၊ သုခါ ဝတ်သုခသော အာဝဟနကံ၊ ချမ်းသာကို ရှုက်ဆောင်တတ်သော၊ သတ္ထတ္ထိ၊ သတ္ထတ်ဟူသည်

ကား၊သမ္ဘကာလံ၊အာခါခပ်သိမ်း၊ တံတံဥပေါသထ ဂေါ့ဘုနဒေသံ၊ထိုထို ဥပုသ်စောင့်ရှာသော ဂုဏ်ကို၊ အာဟာပေတွာ၊မယုတ်မလျော့စေမူ၍ဝါ၊-တနည်းကား၊ ထံတံဥပေါသထဂေါ့ဘုနဒေသံ၊ထိုထိုဥပုသ်စောင့်ရှာသော နေ့ရက်ကို၊အာခဏ္ဍံ၊မပြတ်သည်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ဗုဒ္ဓရိုးပဋ္ဌာန်း၊ပြည့်စုံသည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ဝါ၊ဟာနည်းကား၊သတတံသမ္ဘကာလံ၊အာခါခပ်သိမ်း၊သုခါ ဝဟံ၊ချမ်းသာကိုဆောင်ပေး၊တတ်သော၊ ဇုတိအယံ၊ဣတိသည်ကား၊ယော ဇနာ၊ယောဇနာခြင်း၊တည်း။ ၊သေသံ၊ကြွင်း၊သောစကား၊သည်၊ဟေဋ္ဌာ၊အော ဒ္ဓိ၊ဝုတ္တနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီး၊သောနည်း၊ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ အ်ထပန္ဓာ၊-ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊မနုဿ၊လောက်၊လူ.ပြည်သို့ အာဂန္တွာ၊ကြွတော်မူခဲ့၍၊ဘဒ္ဒိတ္ထိုဝိမာန်၊-ဘဒ္ဒိတ္ထိုဝိမာနဝတ္ထု၊ကို၊ဘိက္ခု၊-ဟန်း-ဟုဟန်းတို့အား၊ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူပေ၏။ သာဒေသနာ၊ထိုဒေသနာ တော်သည်၊သမ္ဘတ္ဘပရိသာယား-ရှေ့လာသောပရိသတ်အား၊သာတ္ထိကာ၊-အကျိုးရှိသည်၊အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ၊ဗုဒ္ဓတိ၊ဣတိတ္ထင်အပြီးတည်း။ (ဘဒ္ဒိတ္ထိ ဝိမာနဝတ္ထုနှာ၊ဘဒ္ဒိတ္ထိဝိမာန ဝတ္ထု၏ အာဘွင့် သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊-ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။ ✓

[B] [၂-စိတ္တလတာဝဂ်-၆-သောဏ ဒိန္နာဝိမာနဝတ္ထု၊]

[7/202] <u>အာဘိတ္တ</u>ရှေ့နဝဏ္ဏနှာတိ ဗုဒ္ဓဒ၊အာဘိဂ္ဂတ်ရှေ့နဝဏ္ဏနဟု သောဣ၀ိမာန ဝတ္ထု၊သည်၊သောဏဒိန္နာဝိမာန်၊-သောဏဒိန္နာဝိမာနဝတ္ထု၊တည်း။ တသ-ထိုဝတ္ထု၏ ဦးပဋ္ဌမ-ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊ အာဘယ်နည်း။ ၊ဘဂ ဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၏အနီး၌၊ဇေတဝန၊-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။ တနသမယေန-ထိုအ ခါ၌၊နှာဇနှာယံ-နှာဇနှာမြို့၌၊ သောဏဒိန္နာနှာမ-သောဏဒိန္နာအမည်ရှိသော၊ ဂေါ-အာယောက်သော၊ ဥပါသိကာ-ဥပါသိကာမသည်၊ သဒ္ဓါသမ္ပန္နာ-သဒ္ဓါတရား၌ပြည့်စုံသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဘိက္ခု၊-ရဟန်း၊တို့အား၊စတု ဟိပစ္စယေဟိ-ပစ္စည်း၊လေးပါး၊တို့ဖြင့်၊ သက္ကစ္စံ-ရှိသေစွာ၊ ဥပဋ္ဌဟတိ-လုပ်ကျွေး၏။ ဣတိ-ဤကဲ့သို့-အလွန်စင်ကြယ်သော၊ နိစ္စသီလံ-နိစ္စသီလကို လည်း-ကောင်း၊ အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတံ-အင်္ဂါ၇၊ရှစ်ပါး၌ ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ-ဥပုသ်ကိုလည်း-ကောင်း၊ ဥပဝသတိ-ခံ၏။ ဣတိ-ထိုဥပါသိကာ မသည်၊ ဓမ္မသဝနသပ္ပါယံ-တရား-တော်ကို နာခြင်း၌လျောက်ပတ်သည်၏အဖြစ်

ကိုယ်ပင်ငါလာဘိတ္တသေရသောကြောင့်၊ ဥပဓိသဿယသမ္ပန္နတာယမဟု ဥပဓိသဿယ နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာန်းသစ္စာလေးပါးနှင့်ပတ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုယ်ရိုးပြုဟု ဆိုးမွားသည်ဖြစ်၍ သောတာပန္နာမဟု သောတာပန်သည်အဟောသိဖြစ်ပြီ၊ အထပန္ဓာဟုဆိုမှနောက်၌ အညတရေန၊ အမှတ်မရှိတပါးပါးသော၊ ရောဂေနဟုနာသည်၊ ဗုဒ္ဓာ၊ ဓမ္မာ၊ သင်္ဃာ ဟူ၍ စက်အင်သည်ဖြစ်၍ ကာလံကတ္တာ၊ ဟုတော၍ တာဝတိံ သောသုဓာဝတိံ သာနုတ်ပြည်တို့၌ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏ ကံ၊ ဆိုနုတ်သမီး ကို၊ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ အာဘိက္ခဏေ နဝဏ္ဏေန(ပ)သဗ္ဗဒိသာ ပဘာသတိ၊ အာဘိက္ခဏေ နဝဏ္ဏေန(ပ)သဗ္ဗဒိသာ ပဘာသတိဟူ၍ ဆုမာဟိဂါထာ ဟု၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပဋိပုဏ္ဏိ၊ မေးတော်မူ၏။ ။ယောတံ၊ အကြင်သင်သည်၊ အာဘိက္ခဏေ နဝ၊ အလွန်နှစ်သက် ဘွယ်ရှိသော ဝဏ္ဏေန၊ အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို ပဘာသတိ၊ ထွန်းတောက် မစေနိုင် သနည်း။ ။မောဂ္ဂလာ နေန၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန် သည်၊ ပုဏ္ဏိ တာ၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍ အတ္ထမနာ၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဆုဒံ ဟလံ ဤအကျိုးသည်၊ ယသကမ္မသ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဟလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ပဠံ၊ သိခြင်းဌာနအလိုရှိ၍ မေးအပ်သော၊ တံ ကမ္မံ ထိုကံကို၊ ပုဗ္ဗာ ပုဗ္ဗာ ကာ ရေနေ့ ၊ မေးအပ်သော အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ ။သောဏဒိန္နာ တိ၊ သောဏဒိန္နာ ဟု၍ ထံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အညံ ဣ၊ သိကြပါ ကုန်၏။ ။ယသ ဣ ၊ နေ့ ၊ အချေအရံ ပရိသတ်များခြင်း ရှိသည်ရှိတော် မူထ သော၊ ဂဏိတ ဟု ၊ ဂဏိတ ဟု ခြတ်ခွဲကုန်ကုန်၏ ဥပါသိကာ ၊ ဥပါသိကာ ဟု သည်၊ အဟောသိ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။ ။ တေန ၊ ထိုသို့သော ကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊ မေ ၊ အပည့်တော်မ၏၊ တေ ဒိသော ၊ ဤသို့သော ဝဏ္ဏော ၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ခာ ၊ ကောင်းကုန်ကုန်ကုန်

[B] [၂-စိတ္တလတာဝဂ်-၆-ဥပေါသထပိမာနဝတ္ထု။]

[၈/၁၀၆] "အာဘိဏ္ဍနေနဝဏ္ဏေနာ"တိ ဇာတိ-အာဘိဏ္ဍနေနဝဏ္ဏေနဟူသော ဤပိမာနဝတ္ထုသည်၊ ဥပေါသထပိမာနံ-ဥပေါသထပိမာနဝတ္ထုကာလည်း။ ဇာတပျိုဝတ္ထု၌၊ အမ္ဘုပ္ပတ္တိယံ-အကြောင်း-အမ္ဘုပ္ပတ္တိ၌ သာကေတေ-သာကေတပြည်၌၊ ဥပေါသထာနာမ-ဥပေါသထ အမည်ရှိသော၊ ကောစာယောဂါ သော-ဥပါသိကာ-ဥပါသိကာမသည်၊ ဇာတိ-ဤသို့။ အယမေဝ-ဤစကား သည်သာလျှင်၊ ပိသေသော-ထူး၏။ သေသံ-ကြွင်းသောစကားရှေ့သည်၊ အနန္တရုပိမာန သုဒိသံ-အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဝိမာနဝတ္ထုနှင့်တူ၏။ တေန-ထိုကြောင့်၊ အာဘိဏ္ဍနေနဝဏ္ဏေန(ပ)သဗ္ဗဒိသာပဘာသတိတိ-အာဘိဏ္ဍနေ နဝဏ္ဏေန(ပ)သဗ္ဗဒိသာပဘာသတိဟူ၍ ဝတ္ထုဆိုအပ်ပြီ။ [1] အာဘိဏ္ဍနေ ဏေ-အလွန်နှစ်သိုက်ဘွယ်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏေန-အဆင်းဖြင့်၊ ပ-သဗ္ဗဒိသာ-ခပ်သိမ်း သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ-ထွန်းပစေနိုင်သနည်း။ [2] အတ္ထမနာ-နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသော၊ သာဒေဝတာ-ထိုနတ်သမီး သည်၊ (ပ)ဆုံးဖဿံ-၍အကျိုးသည်၊ ယသကမ္မသာ-အကြောင်းကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ-အကျိုးသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ သာကေတာယံ-သာကေတ မြို့၌၊ ဥပေါသထာ-ဥပေါသထအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာတိ-ဥပါသိကာမ ဟူ၍၊ မံ-ဖာပည့်တော်မကို၊ အညံသု-ဆိုကြပါကုန်၏။ (ပ)ယသသိနော-များသော အခြံအရံရှိသော၊ စက္ခုမတောသစက္ခု-ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဂေါတမသာသနေ-ဂေါတမပြုတ်စွာဘုရား၏ ဥပါသိကာ-ဥပါသိကာ မသည်၊ ဒုဟောသိ-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ တေန-ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ် ကံကြောင့်၊ မေ-ဖာပည့်တော်မအား၊ ဇောဒိသော-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော-အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော-ဖြစ်၏။ (ပ)မေ-ဖာပည့်တော်မ၏၊ ဝဏ္ဏော-အရောင်အဆင်းသည်လည်း။ သဗ္ဗဒိသာ-ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ-ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။ ဣတိ-ဤသို့ ပါဌာပတိ-ဤပါဌာတို့ဖြင့်၊ သာဒေဝတာ-ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဗုဒ္ဓ ကာသိ-ဖြေကြား၏။ ပုန-ထာဘန်၊ အတ္ထနော-မိမိ၏၊ ကေါ-ဖာရသော-ဒေါသံ-အခြစ်ကို၊ ဒဿေန္တီ-ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ။ အာဘိဏ္ဍ-(လ)ပဏ္ဍာနုတာ ဝိနိတိ-အာဘိဏ္ဍ-(လ)ပဏ္ဍာနုတာဝိနိဟူ၍၊ ဒွေဂါထာ-နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိ-ဟော်ကြားဆို၏။ ။ မဟာနုဘာဝ-ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော ရှိ-သော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်း။ နန္ဒနံ-နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကို၊ အာဘိဏ္ဍ-မပြတ်၊

သုတ္တာ။ကြောင်းခြင်းကြောင့်၊ မေ။တပည့်တော်မအား။ ဆန္ဒော။ဆန္ဒသည်၊ ဥပပဇ္ဇထေ။ဖြစ်လတ်ပြီ။ အဟံ။တပည့်တော် မသည်၊ တတ္ထ။ထိုနန္ဒဝန် ဥယျာဉ်ဖြင့်ညွှန်ပြအပ်သော တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌စိတ္တံ။စိတ်ကို၊ ပဏိဓေယ။ထောင်တစ်၍၊ နန္ဒနံ။နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ဖြင့် ညွှန်ပြအပ်သော တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ဥပပန္နော။ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်သည်၊ အမှိ။ဖြစ်ပြီ။ ။ မဟာနုဘာဝ။ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ တိက္ခုဏ္ဍာရိဝဟန်း ဗုဒ္ဓသာ။ဝပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သော၊ အာဒိစ္စဗန္ဓု နော။နေမင်းနှင့်တူသော အနန်ယရှိတော်မူထသော၊ သတ္တု။မြတ်စွာဘုရား ဏှိ၊ဝ၀စနံ။စကား၊တော်ကို၊ နာဂကာသိ။နာကရိ။ယလိုက်နာမိပါ၏လော၊ ။သော အဟံ။ထိုတပည့်တော် မသည်၊ ဟိ။နေ။ယုတ်သောဘဝ၏ ပြည့်စုံခြင်း၌၊ စိတ္တံ။စိတ်ကို၊ ပဏိဓေယ။တောင်တစ်၍၊ ပဏ္ဍာ။နုတာဝိနိ။-နောက်ကာလ၌ အဘာန်တလဲလဲပူပန်ခြင်းရှိသည်၊ အမှိ။ဖြစ်ပြီ၊ ။

၃ တတ္ထ။ထိုဂါထာတို့၌၊ ဥပေါသထာတိမံ အာသုံသုတိ။-ဥပေါသထာတိ မံ အာသုံသုဟူသည်ကား။ ဥပေါသထာတိ ဣမိနာနာမေန။-ဤဥပေါသထ ဟူသောအမည်ဖြင့်၊ မံ။ဆာပတ်တော်မကို၊ မနုဿ။သားသောကေတပြည်သူ လူအများတို့သည်၊ ဇာနိ။သိကုန်၏။ သာကေတာယ ဣဒိ။-သာကေတာ ယံဟူသည်ကား။ သာကေတ နဂရေ။-သာကေတမြို့၌ ဣဒိ။ဘိက္ခုဏာ ဣ-အာဘိက္ခုဏံ ဟူသည်ကား၊ အာဘိဏ္ဍံ။မပြတ်၊ နန္ဒနံ သုပ္ပဘာတိ။-နန္ဒနံ သုတ္တာ ဟူသည်ကား။ တာဝတိံသ ဘဝနေ။-တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ နန္ဒနဝနံ နာမ။နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်မည်သည်ကား။ ဇေဒိသဗ္ဗ ဇေဒိသဗ္ဗ။ဤသို့သောဟု ရှိသည် ဤသို့သောဟု ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ဣတိ။ဤသို့၊ အတ္ထနာ။မိမိ သည်၊ နာနာပိမံ။အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ။နတ်ခွင့်ဖြစ်သော စည်း၊ စိပ်ချပ်။သါ။ကို၊ သုတ္တာ။ကြား၍၊ ဆန္ဒော။တိ။ဆန္ဒဟူသည်ကား၊ တံ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ ကတဝုည ကမ္မသာ။-ထိုနန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌ဖြစ်စိပ်သောဌ၊ ပြုအပ်သောကုသိုလ်ကံ၏၊ ကာရဏဘူတ။သဟအဇော။ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကုသလ ဆန္ဒော။-ကုသိုလ်ဆန္ဒသည်၊ ။ဝ၊ဟာနည်းကား၊ တတ္ထ။ပတ္ထိ။သား၊ထိုနန္ဒဝန်ဥယျာဉ် ဖြင့်ညွှန်အပ်သောတာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ခြင်းဌ၊ ပတ္ထနာ။ဟူ။တော။-တောင့်တတတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တဏှာ။ဆန္ဒော။-တဏှာတည်းဟူ သောဆန္ဒသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ။ဖြစ်လတ်ပြီ၊ ဥပပဇ္ဇထာတိ။ဥပပဇ္ဇထဟူသည် ကား၊ ဥဗ္ဗဇ္ဇိထ။ဖြစ်ပြီ။ (တတ္ထာတိ။ဓာဏ်ဟူသည်ကား၊ တာဝတိံသ ဘဝ နေ။တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ နန္ဒနာ ပဒေ။သနုပါ။-နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကိုညွှန်ပြ

သဖြင့်လည်း၊ တံခေါ်ဝလောက်၊-ထိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်ကို၊ ဝေတိ-ဆိုအပ်၏(ဥပပန္နာဝိဘိ၊-ဥပပန္နာဝိဟူသည်ကား၊ ဥပပန္နာနိဗ္ဗာန်ကား-ဖြစ်သည်၏ အမှီ-ဖြစ်၏)ဟု(ဟောကြားတော်မူ၏) သဗ္ဗဒေဝနန္ဒိ-နာကာသိ သဗ္ဗဒေဝနန်ဟူသည်ကား၊ နာဟတ်ဘိက္ခုဝေ အာပမတ္တကဋ္ဌာဝဝံ ဝဏ္ဏောဒိတိ အာဒီနာ-နာဟတ်ဘိက္ခုဝေ အာပမတ္တကဒ္ဌိ ဘဝံ ဝဏ္ဏောမိ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ သဗ္ဗာရာ-ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရတ္တဝစနံ-ဟောတော်မူအပ်သော စကားတော်ကို(နှုတ်ရိုး-မလိုက်နာမိ)၊(ဘဝေ သုဟေ ဘဝတ္ထိ)ခဲ့ရ(ဆဲ)ဝတ်ကုန်ကုန်-တပ်နှစ်သက် တတ်သော ရာဂကို(နုပဇဟတိ-မပယ်နိုင်)၊ ဣတိ အယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ သ-အနုက်တည်း၊ အာဒီ ဧတေ သ-နေ့နတ်သားသည်(ဂေါ တမ ဂေါ ဣတ္ထာ-ဂေါတမ-အနွယ်ဖြစ်၏)၊ ဘဝဝါဒိ-ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်သည်း၊ ဂေါတမ ဂေါ ဣတ္ထာ-ဂေါတမ-အနွယ်ဖြစ်-တော်မူ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သ-ဂေါ ဣတ္ထာ-ယောကျ်ားသော-အနွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓသာ ဒိဋ္ဌမဂ္ဂေ-ဗုဒ္ဓသာ ဒိဋ္ဌမဂ္ဂေ-နော ဟူ၍(ရတ္တံ-ဆိုအပ်ပြီး-အထပါ-ဟာနည်းကား၊) အာဒိ-ဋ္ဌသားနေမင်း၏(ဗန္ဓု-အားဆွတည်း၊) ဣတိ-ဤတည်ကား-ဆိုကြောင့်၊ အာဒိ-ဋ္ဌမဂ္ဂေ-အာဒိ-ဋ္ဌမဂ္ဂေ-မည်၏(ဘဝ-ဝါ-ဖြတ်စွာ ဘုရားကို)လည်း တိုးရှုအပ်၏(ကသ္မာ-အာဘယ်ကြောင့်)၊ ဗန္ဓု-အာ-ဆွ-ဖြစ်သနည်း၊ တံ ဘဝဝန္တံ-ထိုဖြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ပဋိစ္စ-စွဲ၍၊ တ-သား-ဆိုနေနှုတ်သား-၏၊ အရိယာ-ယ-ဟော-တိ-ယာ-အာ-ရိယာ-ဟော-တ်-ဖြင့်(ဟော-တ-ကြား-ဖြစ်သည်)၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊(ဝါ-ဟာနည်းကား၊) ဩ-ခြေ-ဘသပုဏ္ဏ ဘာဝတော-ရင်ခွဲ-ဖြစ်သော-ဒေသနာ-ခမ္ဗာ-ကြောင့် အရိယာ-အဖြစ်သို့-ရောက်သည်-ဖြစ်၍-ရင်ခွဲ-ဖြစ်သော သား-တော်၏-အဖြစ်-ကြောင့်၊ (-ဟော-သား-ဆိုဖြတ်စွာ-ဘုရား-အား၊) အာဒိ-ဟော-နေမင်း-ဟု-ဆိုအပ်-သော(ဗန္ဓု) အာ-ဆွ-အမျိုးသည်(အတ္ထိ-ရှိ၏)၊ ဣတိ-ဆိုကြောင့်၊ (အာဒိ-ဋ္ဌမဂ္ဂေ-အာဒိ-ဋ္ဌမဂ္ဂေ-မည်၏)ဘဝ-ဝါ-ဖြတ်စွာ ဘုရား-ကို)လည်း ရတ္တ-ဟု-ရေ-အပ်၏(ကုတေ-ဟု-ဆိုကြောင့် သာလျှင်)၊ ယော-အနု ကာ-ရေ(လ)ပမုခ-သူ-ရှိယန်-၊-ယော-အနု-ကာ-ရေ(လ)ပမုခ-သူ-ရှိယ်-ဟူ၍(ရတ္တံ-ဟောတော်မူ-အပ်ပြီ)-ယော-သူ-ရှိ-ယော-အ-ကြင်-နေ-နတ်သား-သည်၊ အနု-ကာ-ရေ-ရှိ-က-သည်၏-အဖြစ်-ကို ပြုတတ်-သော(တမ-သိ-အာ-ခဲ-နက်-သော) အရိ-ကတ်-ကို-၏(ပဘာ-ကော-အာ-ရောင်-အလင်း-ကို-ပြု-တတ်-၏)(ဝ-ရောစ-နော-ဗုဒ္ဓ-ထော-ခ-မ-ကသော-ရောင်-ခြည်-တို့-ဖြင့်-ထွန်း-တော်-ပ-၏)၊ (မဏ္ဍ-လိ-ဟန်-သော-သဏ္ဌာန်-ရှိ-၏)ဥဋ္ဌ-တော-ဧ-ကော-ဆက်-မြက် ပြင်-ထန်-သော-တန်-ခိုး အာနုဘော-ရှိ-၏(ရေ-ဟု-ရော-ဟု-သူ-ရှိ-နှ)၊ အ-ခန္ဓ-လိ-ကြွ-ကောင်း-ကင်-ခွင်(၏)စရိ-ယာ-ညွှန်-ယ-သည်-သွား-လာ-သော(ပ)(မ-ခ-ဝ-ပါ-ဘုရား-၏)(ပ-ခ-ပ-ကော-ဝ-ခ-)

ဖြစ်သော(သူရိယံ)နေနတ်သားကို(မာဂိလိ)မမ္ပိုလင်္ဂါ(ပရဒ)ဖွားလတ်ဘိုလော(၄)
ဟိုနေတို(-ဟိုနေ ဟူသည်ကား(လာမကော(-ဝတ်မာသော)(အတ္တနော(-
မိမိ၏)(ဘဝါဘိရတိ'ဟာဝဋ္ဌ လွန်စွာမွေလျော်ခြင်းကို)(သန္ဓာယ(ရည်၍)
ဝဒတိ(ဆို၏)( )သာမ္ပိတိ(ပဒ)ဆ(-သာမ္ပိဟူသော(ပုဒ်ကို)(သာ)အမ္ပိတိ(-သာ)အမ္ပိ
ဟူ၍)(ပဒ)ဟော(ဒေါ)ရုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို(ကာတဗ္ဗော(ပြုအပ်၏)။ သာ)အပ(-ထိ
အကျွန်ပ်သည်(အမှိ(ဖြစ်၏)။ ( ) ( )

ဝေ(-ဤသို့(တာယဒေ(ဝတာယ(-ထိုနတ်သမီး)သည်(ဘဝါဘိရတိနှ
ဝိတ္ထေ(-ဆုဂတိဘဝ)ဌ)လွန်စွာမွေလျော်ခြင်းလျှင်)(ကြောင်း)ရှိသော(ဥပ)ဗန္ဓေ(-
ဝိမိဒ္ဓ ဖြစ်သော)(ဝိ)ပ)ဒ)ိသာ(ရေ(-)ကွလုံး မသာယာခြင်းကို)(ပ(ဝေ)ဒိတော(-ကြား
လျှောက်အပ်သည် ရှိသော)( ) ( ) ( )

သေလွန်သည်ရှိသော်မူ သားနှံလူတို့၏သဟဇာတမောင်အပေါင်းအဖော်၏ အဖြစ်သို့ကပ်ပါသတည်းရောက်ရာ၏။ ဖုန်းတာဘန်၊ ထေရောအာရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ မှာတွံ့ဥပေါသထေဘာယိ(လ)ဒုဋ္ဌတိတိ၊ မာတွံ့ ဥပေါသထေ ဘာယိ(လ)ဒုဋ္ဌတိဟူ၍၊ ဤမာယကါထာယား-၅၂ကါထာဖြင့်၊ သမုဏ္ဍေဒေသိ၊ ဆက်ဆိုစ၏။ ဥပေါသထေ၊ ဥပေါသထမည်သော နတ်ဝတ္ထိုနှင့် တွဲ၊ ဆင် နတ်သမီးသည်၊ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်၊ သောတာပန္နဿ၊ သောတာပန်သည်၊ ဝိသေသယိ၊ အထူးသို့ရောက်၏၊ ဤတို့၏သို့၊ သမ္ဘုဇ္ဇေ နာဝိ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်လည်း၊ ဗျာကတာ၊ ကြားတော်မူ အာပ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တဝ၊ ဆင် နတ်သမီးသည်၊ ဒုဋ္ဌတိ၊ အပါယ် ပဋိသန္ဓေကို၊ ပဟိနာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီ။ ၁။

ကိုယ်တိုင်ထိုကါထာ၌၊ ကိ ဝစိ ခဏ္ဍီ-ကိ ဝစိ ရ ဟူသည်ကား၊ ကိတ္တကံ အဋ္ဌါနံ၊ အဘာယ်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး၊ ဣဒေ တိ၊ ဤဝဟူသည်ကား၊ ဤမသို့ ဒေဝလောကေ ဤတာဝတိ သာနတ်ပြည်၌၊ ဝါ၊ ဟာနည်းကား၊ ဤဝစိမာနသို့ ဤဗိမာန်၌ အာယုနော တိ-အာယုနောဟူ သည်ကား၊ အာယုံ၊ အသက်ကို၊ ဇနော တိ ဤဝဟူသော ဤပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ-နိပါတ်မျှ သာတည်း။ ဝါ၊ ဟာနည်းသော်ကား၊ အာယုနော၊ အသက်၏၊ စိရဘာဝံ၊ ရှည်ကြာသောအဖြစ်ကို၊ ယဒိ ဟာနာ တိ၊ အကယ်၍ သိသည်ဖြစ်အံ့၊ အာယုနော၊ အသက်၏၊ ဤတိ အပယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇေ-အနက်တည်း။ ၊ မဟာမုနိတို့ ဤမိနာဝိ-မဟာမုနိ ဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့် လည်း၊ ထေရံ၊ ထေရ်ကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်ဟူခေါ်၏။ ၊ မာတွံ့ဥပေါသထေ ဘာယိတိ၊ မာတွံ့ ဥပေါသထေဘာယိဟူသည်ကား၊ ဘဒ္ဒေ ဥပေါသထေ-တင့်တယ်ခြင်းရှိသော ဥပေါသထာနတ်သမီး၊ တွံ့၊ ဆင် နတ်သမီးသည်၊ မာဘာယိ-မကြောက်လင့်၊ ကသ္မာ-အဘာယ် ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမ္ဘုဇ္ဇေ နာ-ဖြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဗျာက တာ၊ ကြားတော်မူ အာပ်သည်၊ အသိ-ဖြစ်၏။ ၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ မာ ဘာယိ-မကြောက်လင့်။ ၊ ကိ-အဘာယ်သို့၊ ဗျာကတာ-ကြားတော်မူ အာပ် သနည်း။ ဤတို့၏သို့ မေးဘွယ်ရှိ၏၊ သောတာပန္နော ဝိ သေသယိတိ-သော တာပန္နော ဝိ သေသယိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဖလသည်တံ-မဂ်ဖိုလ်ဟူဆိုအပ် သော်၊ ဝိ သေသံ၊ ဘေဒကို၊ ယာ တာ အဓိ ဂတာ-ရအပ်သိအပ်၏။ ၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ဟေ၊ ဆင်သည်၊ သဗ္ဗာ ဝိ အာလုံးလုံ လည်း ဖြစ်သော်၊ ဒုဂ္ဂတိ-ဒုဂ္ဂတိ ပဋိသန္ဓေကို၊ ပဟိနာ-သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီ။ ဤတို့

ဤသို့-ဣတိ ဝိဝိသော်၊-ဤသို့သောအထူးသို့လည်း၊ ယာတာ၊ရောက်၏။ ဣတိ၊ဆိုကြောင့်။ ဝိသေသယိ၊-ဝိ၊သသယိမည်၏။ သော်ကြောင်းသော စကားရပ်သည်။ ဝတ္ထုနယ မေဝ၊-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင် တည်း။ (ဥပေါသထာဝိမာနဝဏ္ဏနာ-ဥပေါသထာဝိမာနဝတ္ထု အာဘွင့် သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊)

[ ] [၂-ဝိဇ္ဇာလတာဝဂ်-ဣ-နိဒ္ဒါ ဝိမာနဝတ္ထု။]

အဋ္ဌမနဝမ ဝိမာနာနိ-အဋ္ဌမဝိမာနဝတ္ထု နဝမဝိမာနဝတ္ထု တို့သည်။ ရာဇဂဟနိဒါနာနိ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်လျှင် နိဒါန်းရှိကုန်၏။ အာဠဝကတ္တိယံ-အ ကြောင်းဖြစ်ခြင်း၌။ ယထာဝုတ္တံ-အစဉ်အတိုင်း၊ နိဒ္ဒါနာမ-နိဒ္ဒါအမည်ရှိ သော၊ ဥပါသိကာ-ဥပါသိကာမသည်။ ပ၊ယသသိနော-မျှားသောအမြဲ အရံရှိတော်မူသော၊ဂေါတမသ-ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏။ ၊တေန-ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်။ မေ-အပည့်တော်မအား၊ တော ဒိသော-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော-အရောင်အဆင်းသည်။ ဇာတော-ဖြစ်၏။ ပ-သုနိဒ္ဒါနာမ-သုနိဒ္ဒါအမည်ရှိ၊သော၊ဥပါသိကာ-ဥပါသိကာမသည်။ ဇုတိ-ဤသို့။ ဝတ္ထုဇ္ဈံ-ဝတ္ထု၊ အစဉ်ခွဲဆိုအပ်၏။ သော်ကြောင်းသောစကား ရပ်သည်။ ဝတ္ထုနယမေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဂါထာသုပိ-ဂါထာတို့၌လည်း၊ အဝုတ္ထံ-အသစ်သည်။ နတ္ထိ-မရှိ၊ တယာပိ တထာဝေ-ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ကေစ္စေသု-အချို့ကုန်သော၊ ပေါ်ဌဂေ သု-ပေတို့၌၊ ပါဠိ-ဂါထာပါဠိကို၊ ပေယျာလဝသေန-ပေယျာလ၏အစွမ်း အား-ဖြင့်။ ဗ္ဗဝိတာ-ထားအပ်၏။ ဇုတိ-ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-မှတ်အပ်၏။ ၊တေန-ထိုကြောင့်။ အာတိက္ခနေ-ဝဏ္ဏနေ(ပ)သဗ္ဗဒိသာ ပဘာသတိ-အာတိက္ခ နေ-ဝဏ္ဏနေ(ပ)သဗ္ဗဒိသာ ပဘာသတိဟု၍။ ဝတ္ထုဆိုအပ်ပြီး၏ အာတိက္ခ နေ-အလွန်နှစ်သက် ဘွယ်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏေ-အရောင် အဆင်းဖြင့်။ ပ-တော-ဆင်၏။ ဝဏ္ဏောစ-အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ-ခပ် သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ-ထွန်းလင်း တောက်ပ စေနိုင်၏။ ဇုတိ-ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ-မေးတော်မူ၏။ ၊အတ္ထမနာ-နှစ်သက် ဝမ်း မြောက်သောစိတ်ရှိသော၊ သာဒေ-ဝတာ-ထိုနတ်သမီးသည်။ ပ-ဇုဒ်ပလံ-ဤအကျိုးသည်။ ယသကမ္မသ-အကြောင်းကောင်းမှုကံ၏။ ဖလံ-အကျိုးသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ရာဇဂဟတော-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ နိဒ္ဒါ-နိဒ္ဒါအမည်ရှိ၊သော၊

ဥပါသိကာတိ။ ဥပါသိကာမဟု၍။ မမ်ိုးတပည့်တော်မကို၊ မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ အညံ့သူ၊ သိကုန်၏(ပ)။ ယသဿိနော၊ အခြံအရံ ရှိတော်မူထသော၊ ဂေါတမသား၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ တောနု၊ ထိုသို့သော်လည်း ရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်တော်မအား၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သောလည်း ရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင် အဆင်းသည်၊ ဇာတောပြစ်၏။(ပ)မေ၊ တပည့်တော်မ၏၊ ဝဏ္ဏောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်း စေနိုင်သည်။ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏိ၊ မေးတော်မူ၏။(အတ္ထမနာ၊-နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသော၊ သံဝေဇဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ (ပ)ဘုဇဝဟာသ္မိ။ ရှင်ဘုရားတို့ဟာ ပြည့်၌။ သုနိဒ္ဒါ၊ သုနိဒ္ဒါအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာတိ၊ ဥပါသိကာမဟု၍၊ မမ်ိုးတပည့်တော်မကို၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အညံ့သူ၊ သိပါကုန်၏။(ပ)ယသဿိနော၊ များသောအခြံအရံ ရှိတော်မူထသော၊ ဂေါတမသား၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ (ဒုတနု၊ ထိုသို့သောလည်း ရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အာပတ်တော်မအား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သောလည်း ရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင် အဆင်း သည်၊ ဇာတောပြစ်၏။ (ပ)မေ၊ တပည့်တော် မ၏၊ ဝဏ္ဏောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်း စေနိုင်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဗျာကာသိ၊ ပြကြား၏။ (သုနိဒ္ဒါ၊ သုနိဒ္ဒါ၊ အမည်ရှိ၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်၊ နိဒ္ဒိတာ၊ မြွက်ပြခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

---

[၆] [၂-စိတ္တလတာဝဂ်-၈-သုနိဒ္ဒါဝိမာနဝတ္ထု၊]

(ဘုရားရှင်ကြွေးနှုန်း အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏောနှင့်အရောင်အဆင်း ဖြင့်၊(ပ)သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်း စေနိုင်သနည်း၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏိ၊ မေးတော်မူ၏။(အတ္ထမနာ၊-နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသော၊ သံဝေဇဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ (ပ)ဘုဇဝဟာသ္မိ။ ရှင်ဘုရားတို့ဟာ ပြည့်၌။ သုနိဒ္ဒါ၊ သုနိဒ္ဒါ အမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာတိ၊ ဥပါသိကာမဟု၍၊ မမ်ိုးတပည့်တော်မကို၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အညံ့သူ၊ သိပါကုန်၏။(ပ)ယသဿိနော၊ များသောအခြံအရံ ရှိတော်မူထသော၊ ဂေါတမသား၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ (ဒုတနု၊ ထိုသို့သောလည်း ရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အာပတ်တော်မအား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သောလည်း ရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင် အဆင်း သည်၊ ဇာတောပြစ်၏။ (ပ)မေ၊ တပည့်တော် မ၏၊ ဝဏ္ဏောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်း စေနိုင်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဗျာကာသိ၊ ပြကြား၏။ (သုနိဒ္ဒါ၊ သုနိဒ္ဒါ၊ အမည်ရှိ၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်၊ နိဒ္ဒိတာ၊ မြွက်ပြခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

[ခ] [၂-စိတ္တလတာဝဂ်-၉-ဘိက္ခာဒါယိကာဝိမာနဝတ္ထု။]

အာဘိက္ကန္တေနဝဏ္ဏေနာတိ ဣဒံ၊ အာဘိက္ကန္တေန ဝဏ္ဏေနဟ္ရသော ဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ ဘိက္ခာဒါယိကာဝိမာန်၊ ဘိက္ခာဒါယိကာ ဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တသေဋ္ဌိဝတ္ထု၏ ဥပတ္တိဖြစ်ကြောင်း သည်ကား၊ ကာသီတိုင်းတော်ရှိ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟာရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဧကဒိဝသံ ယနေ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဥတ္တရေ မဃရာယံ၊ ဥတ္တရေ မဃရာအမည်ရှိသော မြို့၌၊ အညတရာ ဓာယေါ၊ တစေသော၊ ဓာတ်ဖိန်းမသည်၊ ဒိဏာယကာ၊ ကုန်သောအားကိုအပိုင်းအခြားရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အပါယေ၊ အပါယ်ဘုံ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနာ ခုဟာ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော အကုသိုလ်ကံသည်၊ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ဘဂဝါ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗဇိတ ဝေလာယံ၊ ရဟန်းသောက်ထ အခါ၌၊ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိတော၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍၊ ထောက်သတ္တလောကကို၊ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အပါယေ၊ အပါယ်ဘုံ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနာ ရဟံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော အကုသိုလ်ကံရှိသော၊ တံ ဓုတ္တိံ၊ ထိုမိန်းမကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ မဟာကရုဏာယ၊ မဟာကရုဏာတော်သည်၊ သဗ္ဗော ဒိတမာနုသော၊ ကောင်းစွာတိုက်တွန်းအပ်သော စိတ်နှလုံ့ရှိတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ တံ ဓုတ္တိံ၊ ထိုမိန်းမကို၊ သုဂတိယံ၊ သုဂတိဘုံ၌၊ ပတိဋ္ဌာ၊ ပတုကာမော-တည်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကောဟိုယံ၊ တော်အံ့ထည်းတည်၍၊ အဒုတိယော၊ နောက်တော်ပါ အပေါင်းအဖေါ်မရှိမူ၍၊ မဂ္ဂံ၊ မရဏာပြည်သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူလေ၏။ ဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူပြီး၍၊ ပဗ္ဗဇိတသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါ သေတွာ၊ သင်းဝိုင်ကို ဖြင်ဝတ်တော်မူ၍၊ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သက်နှံးကို၊ အာဒါယ၊ ဟတ်ရုံလွယ်ယူ၍၊ ဗဟိနဂရံ၊ မရဏာမြို့ဆီ အပသို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်း အလိုငှါ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ ၊ တေနခ သမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ သာ ဓုတ္တိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ သမ္ဘာဒေ တွား၊ ပြီးစေ၍၊ ကောမဇ္ဇေ၊ ဓာတ်အပ်လျောက်ပတ်သော အရေ၌၊ ပဒိသာမေ တွား၊ ဆိုမိ၍၊ ဃရံ၊ ရေအိုးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥဒကတိတ္ထံ၊ ရေခပ်သို့ ဂတ္တွာ၊ သွား၍၊ နှာယိတွာ၊ ရေချိုး၍၊ ဃရေ၊ အိုးဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍၊ အတ္တနော ဂေဟံ၊ ကိုယ်၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ အာဂန္တွာ၊ ရောက်လာသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီး အကြား၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားရှင်ကို၊ ပဿတိ၊ တွား ဖြင်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝိဏ္ဏာ၊ ဆွမ်းကို၊ အဝိလေ ဒ္ဓေ၊

ရတော်မူအပ်ပါ၏လော၊ ဤတိုကျေပြီသို့ဝတ္ထုးသော်ဆိုး၍၊ လတိသောမိုးရေ
လတို့ကဲ့ဤတစ်ကျေပြီသို့လည်းကြာကာတစ်ပြုတ်စွါဘုရားသည်ဝတ္ထုးမိန့်တော်
မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အလဒ္ဓဘာဝံမျှသာသေးသည်၏အဖြစ်ကိုကြတွေ့သိ၍၊
ယခုံးရေဒိုးကိုပြုပေတွေ့ဟုဆုထားခဲ့၍၊ ဘဂဝန်နှင့်ပြတ်စွာဘုရားသို့ဥပသင်
မိတွေ့ဆည်းကပ်၍ဝန္ဒိတွေ့ရှိခိုး၍ကာနှင့်အောရင်ဘုရား၊ အဟံဆင်ပည့်တော်
မသည်ဂိုဏ်ယူပါတံဆွမ်းကို၊ ဒသာမိဃ္ဘုပါဒ်၊ အဓိဝါသေထဿာယာဝန
ခံတော်မူပါလော့ဤတိုကျေပြီသို့၊ အာဟာရပြုလျှံထား၏၊ ဘဂဝါမြတ်စွာဘုရား
သည်ကုဏ္ဍိဘာဝေနုဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်၊ အာဓိဝါသေသိသည်းခံတော်
မူ၏ဟု သာဓုထွေးဆိုမိန်းမသည်ဘဂဝတောမြတ်စွာဘုရား၏၊ အဓိဝါသနုံ
သည်းခံတော်မူခြင်းကို၊ ဝိဒိတွေ့ပြီ၍၊ ပဌမတရုံးရှေးဦးစွာ၊ ဂတ္ဆိုးယွားလား
လင့်၍၊ သိက္ခသမ္ဘဝေ့ရေဖြင့်သွန်းဖြန်းကုန်ဖြစ်သောပြေပြစ်သန့်ရှင်းသော၊
ပဒေသေးအရပ်၌၊ အာသနံးနေရာကို၊ ပညာပေတွေ့ဆောင်း၍ဘဂဝတောမ
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဝေသနုံ ဝိမိအိပ် သို့ဝင်တော်မူခြင်းကို၊ ဥဒိက္ခမာနာ
ကြည့်ရှုလျက်ကားနှာခေါ်သိရုပ်၏၊ ဘဂဝါဘုရားမြတ်သည်ဂေဟံအိပ်
သို့ပရိသိတွေ့ဝင်တော်မူ၍၊ ပညတ္တေ့ဆောင်းထားအပ်သော၊ အာသနေ
နေရာ၌ကိုသိဒိဆိုင်နေတော်မူ၏၊ အထပ်ထိုအခါ၌သာဓုထွေးဆိုမိန်းမသည်
ဘဂဝန်နှင့်မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘောဇေတွေ့ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍ကိုသိဒိပြုထိုင်
နေ၏၊ ဘဂဝါမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ပြီးအပ်ပြီးသော
ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍ကြွကိုတပတ္တပါ၏ဟုပိတ်တော်
မှလက်တော်ကို ဖဲပြီးသည်ရှိသော်၊ တ ဿာ ဣတိ မိန်းမအား၊ အနုမောဒနုံ
အနုမောဒနာကို၊ ကတွေ့ပြောဟု၍၊ ပဏ္ဍိတမိဖဲကြွတော်မူလေ၏၊ သာ
ဓုထွေးဆိုမိန်းမသည်၊ အနုမောဒနုံ၊ အနုမောဒနာတရားစကားကို၊ သုတွေ့
ကြားနာရသောကြောင့်၊ အနုပုဂ်ံ၊ အနုဿုံ၊ ဝယ်မဟုတ်သော၊ ပိတိသောမန
သံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဋိသံဝေ၊ ဒန္ဓိ၊ ခံစားလျက်၊ ယာဝ
စက္ခုပထသမတိက္ကမာ၊ မျက်စိဖြင့်ဖြင်ကောင်းသောအရပ်ကို လွန်သည်
တိုင်အောင်၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံ ဘုရားလျှင်အာရုံရှိသော၊ ပိတိ ပိတိကို၊ အဝိ
ဟန်ကြီးမရွှန်ဘဲ၊ နမသမာနာ ရှိခိုးလျက်၊ အဋ္ဌာသိ ရပ်၏ကြားဓုထွေးဆိုမိန်းမ
သည်၊ ကာဘိပယနိဝသာတိက္ကမေ နောနှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်ပင်လျှင်
ကာလံ၊ ရုတေခြင်းကို၊ ကတွေ့ပြု၍၊ ထာဝတိ သာဝ နေ့ကာဝတိ သာ
နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်လေ၏၊ အသောထိုနတ်သမီး အား၊ အာ ဆ္ဆ ရာသဟ
သဿ ဌ နတ်သမီး တုထောင်သည်လည်း၊ ပုရိဝါ ရောမြို့အရံ ရှိသည်၊

အဟောသိဖြစ်၏။ တံဆိုနတ်သမီးကို၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနေ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ အာဘိဏှေန္ဒြိယ(လ)ပဋိဘာသတိတို၊ အာဘိဏှေန္ဒြိယ(လ)ပဋိဘာသတိဟူ၏။ ဂါထာပါဠိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပဒီပုန္ဒီးမေးတော်မူ၏။ ။မဟာနုဘာဝေကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေးနတ်သမီး၊ သြသဓိတာရုကာ၊ သောက်ရှု၊ ကြွယ်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ သြဘာသေတ္တိ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌတိ ဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ယာတွံ၊ အကြင်သင်သည်၊ အာဘိဏှေန္ဒြိယ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏေန၊ အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ သြဘာသေတ္တိ၊ ထွန်းလင်းစေ-လျက်၊ ကိဋ္ဌသိ၊ တည်၏။ ။မဟာနုဘာဝေကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ၊ သော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊ ကေနဗ္ဗာဘယ်သို့သော်ဘာရှိသော ကုသိုလ်ကံ-ကြောင့်၊ ဇုတေ၊ သင်အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သော်ဘာရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတောဖြစ်သနည်း။(ပ)၊ တော၊ သင်၏၊ မဏ္ဍောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း။ ။အာဂ္ဂမနာ-နှစ်သက် ၁၆ ပါး ပြောက်သောစိတ်ရှိသော၊ သာဒေဝတာ၊ ဆိုနတ်သမီးသည်၊ (ပ)၊ ဆုဒ်ပလံ၊ ဤ၊ အကျိုးသည်၊ ယ ဿ ကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊-အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အားဟူ-သော ဘိက္ခုရှင်ရဟန်း၊ ဘုရားပညာတော်မသည်မနုဿသာ-လူ ဘိုဒ္ဓ၊ မနုဿဘူတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဝုဏိမာယ၊-ရှေးဦးဖြစ်သော၊ ဇာတိယာ၊ ဘိုယ်၏အဖြစ်ဖို့၊ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်ဖို့၊ ဝိရုဇိ၊ ရောဂအစရှိသော အညစ်အကြေးတို့မှကင်း၀ေစင်ကြယ်တော်မူထ-သော၊ ပြိယသန္ဓိ၊ အာထူးသဖြင့် သန့်ရှင်းကြည်လင်သောဘုယ်ရှိတော်မူထ-သော၊ အနာဝိလံ၊ ကာမဝိတက်စသော မိန္ဆာဝိတက် မရှိခြင်းကြောင့် မနောက်ကျူ၊ သောစိတ်ရှိတော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာဒ္ဒသံ၊-ဖူးမြင်ခဲ့ဘူး၏။ ။အာဟံ၊ တာပညာတော်မသည်၊ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ-သည်ဖြစ်၍၊ သဟိ၊ မိမိဥစ္စာဖြင့်ကုန်သော၊ ပါဏိဘိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ တာသ-ဒေ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဘိက္ခုံ ဆွမ်းကို၊ အာဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ။မဟာ-နုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊-ထိုသို့သော်ဘာရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ ဓာပညာတော်မအား၊ တောဒိ-သော၊ ဤသို့သော်ဘာရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊-

ဖြစ်၏။(ပ)။တေနုဃိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေတ္တာပညာ တော်မူ၏။ ၀ဏ္ဏောဝေအာရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ ခေါ်သိမ်း ကုန်သော အရုပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ။ ထွန်းလင်းတောက်ပနိုင်၏။ ဤ ဇာတိမျှသို့။ ဒေ၀တာ၊ နှာသည်သမီး၊ သည်၊ ဗျာဘာသိ။ ဖြကြား၏။ သေသံ။ ကြွင်းသော၊ သဗ္ဗံ။ အလုံးရုံသော စကားခုပ်သည်၊ ပေါ်ပြား၊ အောက်၌၊ ဝတ္ထု နယတ္ထား။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေ ၀။ ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာ သတ်မှတ်တည်း။ (၂-ဘိက္ခာဒါယိကာဝိမာနဝတ္ထု နှာ။ ဘိက္ခာဒါယိ.ကာ ဝိမာနဝတ္ထု၏ အဘွင့်သည်၊ နိဒ္ဒေတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။)

---

[၆] [၂-စိတ္တလတာဝဂ်-၁၀-ဘိက္ခာဒါယိကာဝိမာနဝတ္ထု]

အဘိက္ခေ။ နိုန ဝ ဏ္ဏေနာ တိ ဓာတ်။ အဘိက္ခေ။ နိုန ဝ ဏ္ဏေ။ နဟု သော ဤ ဝိမာန ဝတ္ထု သည်၊ ဒုတိယ ဘိက္ခာဒါယိ.ကာ ဝိမာန်။ ဒုတိယ ဘိက္ခာ ဒါယိ.ကာ ဝိမာန ဝတ္ထု ဘာသည်။ ဖြေမ သော။ ဤ ဝတ္ထု၏။ အာဒိ ပုဗ္ဗဘိယံ။ အကြောင်း ဖြစ်ခြင်း၌၊ ဘဂ ဝါ။ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ရာဇဂဟေ။ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၌ ဂိုဟ ဂုတိ။ နေ။ တော်မူ၏။ (တတ္ထ။ ထိုရာဇဂြိုဟ် ပြည်၌) အညတရော။ တယော် သော၊ ဇာတိ ပိန်း မသည်၊ သဒ္ဓါ ပန္နာ။ ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါ တရား နှင့် ပြည့်စုံ သည်ဟု ဝတ္ထု ဖြစ်၍ အညဘရိ။ တပါ။ သော၊ ခိ.ကာ သ ဝ ဏ္ဏေ ရုံ။ ဟု ဟန္ဒာ မ ဏေ ရ ဗြတ်ကို၊ (ဝိဏ္ဏာ ယ။ ဆွမ်း ခံခြင်း ၌) စရန်။ ကြွ လာ သည်ကို၊ ဒိသွာ။ မြင်၍ အာဂ္ဂနော။ ပိမိ ၏ (ဂေဟံ။ အိမ်တွင်း သို့) ပ။ ၀ သေ တွာ။ ဆွမ်း ၍ (ဘောဇနံ။ ဆွမ်း စ သော) ဘောဇဉ် ကို။ အဒါသိ။ ပေး လှူ၏။ (သာ) ဇာတိ။ (ထိ) ပိန်း မ သည်၊ အ ပ (ရေ) နေ။ တပါ။ ( ) သာ (သမ။) ယနေ။ အခါ ၌ ( ) ( ) ( )

ဏ်။ ပလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အိတိ၊ ဆာပညတ်တော်မသည်၊ မနုဿသ
သု၊ လူတို့၌။ မနုဿဘူတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ (ပ)၊ မေ၊
တာပညတ်တော်မ၏၊ ဝဏ္ဏောစ၊ အရောင်အဆင်း သည်လည်း၊ သဒ္ဒဒိသာ၊
ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေ
နိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ (ဒုတိယဘိက္ခာဒါယိကာဝိမာ
နဝဏ္ဏနာ၊ ဒုတိယဘိက္ခာဒါယိကာ၁ ဝိမာနဝတ္ထု၏ အဘွဲ့သည်နိဿိတာ၊ ပြီး
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။) ၊ ဒုတိယဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ဒုတိယဝဂ်၏အဘွဲ့သည်၊ နိဿိ
တာစနိဿိတာ ၂ ၊ အာ ပြီးသို့ရောက်သည်သာ လျှင်တည်း။ ။

[ဗ] [၃-ပါရိဆ္ဆတ္တကဝဂ်-၁-ဥဒ္ဒါဟရိမာနဝတ္ထု။]

ပါရိဆ္ဆတ္တကဝဂ္ဂေ၊ ပါရိဆ္ဆတ္တကဝဂ်၌၊ ဥဒ္ဒါရောတေယသော၁ ဝဏ္ဏော
တိဗ္ဗာဒီ၊ ဥဒ္ဒါရောတေယသော၁ ဝဏ္ဏောဟူသော ဤဝိမာနဝတ္ထု၊ သည်၊ ဥဒ္ဒါရ
ဝိမာနံ၊ ဥဒ္ဒါရဝိမာနဝတ္ထု၊ တည်း။ ။ တသ၊ ထိ၊ ဝတ္ထု၏။ ဥပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း
သည်ကား၊ ကာ၊ အာဘယ်နည်း။ ။ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂ
ဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကလန္ဒကနိ၁ါ ပေရှည်နှက်တို့အား အစားပေး၍ မွေး
ရာဖြစ်သော၊ ဝေဠု၁ဝနေ၊ ဝေဠု၁ဝန်ကျောင်းတော်၌ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်ကုန်၏။ ၊
တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အာယသ္မာ တော
မဟာမောဂ္ဂလာန သ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်၏၊ ဥပဋ္ဌာကဿ ကုလေ-
အသုပ်အကျွေးဖြစ်သော ဆရာ့ကျိုးအိမ်၌၊ ကောဟာ ယေဝံ သော၊ ဒါရိကာ ဆတို့
သမီးသည်၊ ဒါနဗ္ဗာသယာ၊ ပေးလှူခြင်း၌ အာသိ၊ အစ္ဆာသယ ရှိသည်၊ ဝိယ
ဒါနသံဝိဘာဂါ၊ ချစ်မြတ် နှီးအပ်သော လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို ပေးလှူခြင်းရှိ
သည်၊ အ၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိ၊ သတ္တိ၊ သို့။ သည်၊ တသ္မိ ဂေ ဟေ၊ ထိုအိမ်
၌၊ ပုဏ္ဏတ္ထေ၊ နံနက်အခါ၌၊ ယံ ခါ ဒနိ ယ ဘောဇနိ ယံ၊ အကြင်ခဲဘွယ် ဘော
ဇဉ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိ၊ အိမ်၌၊ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်၊ လဒ္ဓပဋိ
သတော၊ ရအပ်သော အတ္ထိမှ၊ ဥပဆုံ၊ ထက်ဝက်သော၊ တံ ခါ ဒနိ ယ ဘောဇ
နိ ယံ၊ ထိုခဲဘွယ် ဘောဇဉ်ကို၊ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ဥ၊ ဆုံ၊ ထက်ဝက်ကို၊ အတ္ထနာ၊
မိမိသည်၊ ပရိဘုဥ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ ။ အဒတ္ဝာ ပန၊ မစေးမလှူဘဲမူကား။
နာ ဘုဥ္ဇတိ၊ မစား။ ။ ဒကွိ ကောယော၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အ ပသဿ ဒ္ဓိ ဝိ၊ မြင်
သည်ရှိသော်လည်း၊ ဒ္ဌပေတ္ဝာ ချန်ထား၍။ ဒိဋ္ဌကာ၊ လေ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို
မြင်သောကာလ၌၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ ယာ ဝ ကာ ဝ နံ ဝိ၊ တောင်းလာသောသူတို့

အား၊လည်း၊/ဒေတိယ၀ေယ်ပေးလှူသည်သာလျှင်တည်း။ အဟု၊ဆိုအခါ၌၊ အသီးဆိုသတ္တိသို့မျိုးဏ်၊မာတာ၊ဖခင်သည်၊မမမ၊ငါ၏ ဖိတာ၊သမီးသည်၊ ဒါနဏ္ဍာသယာ၊ပေးလှူခြင်း၌အလို၊ရှိသည်၊ဝိယဒါနသံဝိဘာဂ၊ချစ်ခြင်း နှိုး အပ်သော လှူဘွယ်၀တ္ထုကို ခွဲ၀ေ၍ပေးလှူခြင်း၊ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤ သို့၊ဟဒ္ဒတဒ္ဒါ၊အလွန်နှစ်သက်သောနှလုံး၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ကာ သာ၊ ထိ သတ္တိသမီး အား၊/ဒိဂုဏံ၊နှစ်ဆတက်သော၊ ဘာဝံ၊အတို့ကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊/ဒေန္တိ၊ပေးသည်ရှိသော်လည်း၊/ကော သို့ ဘာ၀ေ၊တာရုသောအတို့ ကို၊/ တာယ၊ထိုသတ္တိသမီးသည်၊ သံဝိဘာ၀ေ၊ခွဲ၀ေခြင်းကို၊ ကတော၊ပြု အပ်သည်ရှိသော်/ဝုန်၊တာဘန်/အပရံ၊တာပါ၊သောအဲတို့ကို/ဒေတိ၊ပေး၏။ သာ၊ဆိုသတ္တိသမီးသည်၊ တတော ဝိ၊ထိုအတို့မှလည်း/သံဝိဘာဂံ၊ခွဲ၀ေ /ခြင်းကို၊/ကရောတိ၊ယောင်၊ပြုသည်သာလျှင်တည်း။/ဧ၀ံ၊ဤသို့သောနည်း ဖြင့်/ကာလေ၊ကြာဖြင့်သောကာလသို့၊/ဂန္ဓဗ္ဗေ၊ရောက်သည်ရှိ၊သော်၊ ဝယပတ္တံ၊အချိန်အခါရယ်သို့ရောက်သော၊ တံ၊ဆိုသတ္တိသမီ.ကို၊မာတာ၀ တရော၊မိဘတို့သည်၊/ တသ္မိ ယေ၀ နဂရေ၊ထိုရာဇဂြိဟ်မြို့၌ သာလျှင်၊/ အညတရသ္မိ ကုလေ၊တဝိုးသောအမျိုး၌၊/ ကုမာရသဏ္ဌာတို့သား အား၊/ အဒ်သု၊ပေးကုန်၏။/တံ၀နကုလံ၊ဆိုအမျိုးသည်ကား၊/ ဓိဠ္ဠ၊ဒိဋ္ဌိကံ၊မှား သောအယူရှိသည်။ အသဒ္ဓံ၊ရတနာသုံးပါး၏မယုံကြည်သည်၊/အ၀ဿနံ၊ မကြည်ညိုသည်/ဟောတိ၊ဖြစ်၏။/အဟု၊ဆိုအခါ၌၊/အာယဿ ဝမဟာ၊ မောဂ္ဂ လာနော၊အာရှင်မဟာ၊မောဂ္ဂလာန်သည်၊/ ရာ၊ဇဂဟေ၊ရောဂြိဟ်ပြည်၌/ သိပ်ပြီ ဒါနံ၊/အိမ်စည်အတိုင်း၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းခံခြင်းငှါ၊/ စရမာနော၊ကြွတော်မူ သည်ရှိ၊သော်/တ သဿ ဒါရိကာယ၊ထိုသတ္တိသို့မျိုး၏၊/သ သဿုရ ဿ၊ယောက္ခမ ယောကျား၊သူ၏/ဂေဟဒ္ဒါ ရေ၊အိမ်တံခါး၌/ ဒ္ဒ ဌာသိ၊ရပ်၏/တံ၊ထိုရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် မယေရ၏ကို၊/ ဒိသွာ၊မြင်၍/ သ ဒါရိကာ၊ ထိုသတ္တိသို့မျိုးသည်/ ပ သ ဒ္ဓ ဝိ ဒ္ဓ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍/ ဘ ဒ္ဓေ၊အာရှင်ဘုရား/ပ ဝိ သ ဘ၊အိမ်တွင်းသို့ ဝင်တော်မူပါကုန်၊/ဣတိ၊ဤ၌/ ပ ဝေ သ ဘ ၊အိမ် တွင်းသို့သွင်း၍/ဝန္ဒိတွာ၊ရှိခိုး၍/ သ သ သုယာ ဗ ယောက္ခမ ဗ ဒ်ုမ ဗ သ ဗ ည်/ ဒ ဝ ဝ ဝ

ဒုနှံ့အနုမောဒနာတရားကို၊ကတ္တားပြောဟောတော်မူ၍၊ ပဏ္ဍိမိကြွတော်မူလေ၏၊ ဒါရိကာသေတ္ထိသမီးသည်၊ တုမ္မေဟိ၊ အာရင်မတ္ထိသည်။ ဌဝိတံ၊ ထားအပ်သော၊ ဟုဝံ၊ မှုံ့ကို၊ မဟာ မောဂ္ဂလာ နတ္ထေရသား၊ အာရင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ အဒါသိ၊ လှူလိုက်ပြီးတို့ဟု ဆိုကြ၏။ သ သုယာ၊ ပေါက္ခမမိန်းမသူအား၊ ဂ၊ ထေသိ၊ ပြောကြား၏။ သာ၊ ထိ ပေါက္ခမမိန်းမ သူသည်၊ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍၊ ဒုဒ်ကမ္မံ ဣတိ ဒေမ္ဟသည်၊ ကိန္နာမ၊ အာဘယ်သို့ ပြုသော အမှုမည်သနည်း။ ပါဂဒ္ဓိယံ၊ ယုတ်မာလှ၏ တကား။ အယံ ဣတိ သတ္ထိသမီးသည်၊ မမသန္တိကံ၊ ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်သောမှုံ့ ကို၊ အနာပုစ္ဆိတ္ဝာ ဝ၊ ငါ့ကိုမပန်းကြားဘဲသာလျှင်။ သမဏာ သေ၊ ရဟန်း အား၊ အဒါသိ၊ လှူလိုက်ဘိ၏တကား။ ဇာတိ ဣတိ သတ္ထိသမီးကို။ ကမ္ဘကဒ္ဒုယ မာနုသ၊ ကင်ကင်ဟူသော အသံကိုပြုလျက်၊ ကောဓဘိဘူ တာ၊ အမျက်ဒေါသသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယဏ္ဍာယ ဣတ္ထိ၊ သည်မသင့်သည်အမြစ်ကို၊ အစိန္တေ ဣတိ၊ ကြံစည်ဘဲ၊ ဥရေ ဝ ဒေ၊ ရင်ခေါင်းတည်သော၊ ရုသလခဏ္ဍ၊ ကျည်ပွေ့ တုံးကို၊ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍ မှတ်သားရွေ့ မခုံးစွန်း၌။ ပဟာရိ၊ ရိုက်ခတ်လိုက်၏။ သာ၊ ဆိ သတ္ထိသမီး သည်၊ သုသု မာလတာ ယ၊ သိမ်းမွှ နှုးညံ့ သည်၏အမြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပရိကဋ္ဌိ ဏာ ယ ဂ ဝ ယ ဝ ၊ ဟုန်သောအသက် အပိုင်းအခြား ရှိသည်၏အမြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တေ နေ ဝ ပ ဟာ ရေ ၊ ထိုသို့သို့သော ဝုတ်ခတ်ခြင်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဗလ ဝ နုဏ္ဍာ ဘိ ဘူ တာ ၊ ပြင်းစွာသောဆင်းရဲခြင်းဖြင့် နှိပ်စက် အပ်သည်၊ ဟုတ္ဝာ ၊ ဖြစ်၍။ ကတိ ပါ ဟေ နေ ဝ ၊ ဟောရက်နစ်ကြောက်ဖြင့်သာလျှင်။ ကာလံ ကတ္ဝာ ၊ ရှုတေ၍၊ တာ ဝ တိ ' သေ သု ၊ တာ ဝ တိ ' သာ နတ်ပြည်တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တိ ၊ ဖြစ်လေ၏။ ဟု ၊ ဤ ၊ ဟု ၊ ဤ ၊ ဟု ၊ ဤ ၊

ဥဒ္ဒေသရောမျှားမြတ်သည်။ဟောတိမြတ်၏။ဝဏ္ဏေသုအရောင်အဆင်းသည်၊ ဥဒ္ဒေသရောပြန့်ပြောကြီးကျယ်သည်။ ဟောတိမြတ်၏။ သဒ္ဒအခပ်သိမ်းကုန် သောဒိသာ၊အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ သြဘာသယတေဇေ၊ဝေတယတိ၊ထွန်း လင်းတောက်၊ ပစေန္တိ၏။ အလက်တာ၊ဓာန်းဆာဆင်အပ်သော ကိုယ် ရှိကုန်သော၊ နာရီ၊ယာစနတ်သမီး၊တို့လည်းကောင်း။ အလက်တာ၊တန်း ဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ဒေဝပုတ္တာစနတ်သား၊တို့ သည် လည်းကောင်း။တဝမ်းသင်နတ်သမီး၊အား။ ပူဇာယ၊မူ၊ဝေါ်ခြင်း၊ဌာ၊နစွဲ၊ ကမြဲ၊ကုန်၏။ဂါယန္တိ၊သီချင်း၊ကို၊သီကုန်၏။ မောဒေန္တိ၊သင့်ကို၊ဝမ်း၊မြော် စေကုန်၏။ ပရိဝါရေန္တိ၊သင့်ကို၊ခြံရံကုန်၏။ ။သုဒဿနေ၊ကောင်းသော ရှာဘွယ်ရှိသော၊ ဒေဝတေ၊နတ်သမီး၊ တ ဃသင်နတ်သမီး၏၊ ဣမာနိ၊ဝိမာ နာနိ၊ဤဗိမာန်တို့သည်။ သောဝဏ္ဏာနိ၊ရှေစင်အတိသာဖြစ်ကုန်၏။ သဒ္ဒ ကာမသင်္ခါတနိ၊အလုံးစုံသော ကာမဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ တဝံ၊သင် နတ်သမီး၊သည်။ဟောသံ၊ဆိုနတ်သား နတ်သမီး၊တို့ကို။ ဣသရော၊အစိုး၊ရ သည်။အသိ၊ဖြစ်၏။ အဘိဇာတာ၊ကောင်းစွာဖြစ်သည်။ မဟာနုဘော၊ကြီး ဖြတ်သည်။ အသိ၊ဖြစ်ပြီ။ တွံ၊သင်နတ်သမီး၊သည်၊ဒေဝကာယေ၊တာဝ တိံသာ နတ်မျှား၊အပေါင်း၌။ ပမောဒသိ၊မြတ်သော ဝမ်း၊မြောက်ခြင်း၊ဖြင့် ဝမ်း၊မြောက်၏။ သုဒဿနေ၊ကောင်းသော၊ရှာဘွယ် အဆင်း၊ရှိသော၊ ဒေဝ တေ၊နတ်သမီး၊၊ ဣဒံဗလံ၊ဤ၊အကျိုး၊သည်။ ကိသကမ္မသ၊အဘယ်သို့ ပြုခဲ့ဘူး၊သော၊ကုသိုလ်ကံ၏၊ဗလံ၊အကျိုးနည်း။ဣဒ္ဓိ တာ၊ငါမေး၊အပ်သော၊ တွံ၊သင်နတ်သမီး၊သည်။ မေ၊ဝေါ်၊အား။ အာစိက္ခ၊ပြောကြား၊ဘိ၊လော။ ။

ဘာဇ္ဇ၊ဆိုဂါထာ၌။ ယသော၊ဟု၊-ယသောဟု သည်ကား။ ပရိဝါ၊ရော၊-အခြံ၊အရံ၊တည်း။ ဝဏ္ဏော၊ဟု၊ဝဏ္ဏောဟု သည်ကား။ ဝဏ္ဏနိ၊ဘာ၊အား၊ဆင်း အား၊ရောင်တည်း။သရီရော၊ဘာ၊သော၊ကိုယ်မှတွက်သော၊အားရောင်တည်း။ ပန၊အာထုး၊ကိုဆိုဦး၊အဲ့၊ ဥဒ္ဒေ၊ရောတိ၊ဥဒ္ဒေ၊ရောဟု၍။ ဝိသေသေတ္ထာ၊အားထုး ပြု၍။ ဝတ္ထုတ္ထာ၊ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တ ဃသာ၊ဒေ ဝတာ၊ယာ၊ထိ နတ်သမီး၏၊ပရိဝါ၊သမ္ဘတ္တိစ၊အခြံ၊အရံ၏ပြည့်စုံခြင်း၊ကို လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏသမ္ဘတ္တိစ၊-အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်း၊ကို လည်းကောင်း။ ဝတ္ထု၊ဆိုအပ် သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တာသု၊ထိ၊နှစ်ပါး၊တို့တွင်၊ ဥဒ္ဒေ၊ရောတေ ဝဏ္ဏောတိ ဇ္ဇော၊ဥဒ္ဒေ၊ရောတေ ဝဏ္ဏော၊ဟု၊သောဤ၊ပုဒ်၌။ သခေါ၊ပ၊တာ၊အာ၊ကျဉ်း၊အား ဖြင့်။ဝတ္ထု၊ဆိုအပ်သော၊ ဝဏ္ဏသမ္ဘတ္တိ၊အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်း၊ကို၊ ဝိသယ ဝ၊သော၊-ထွန်း၊ပရာအာ၊ရုံ၏ အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်၊ဝိဇ္ဇာ၊ရေ၊တော၊အာ၊ကျယ်အား၊

ဖြင့်၊ ဒီသေနေ့အားပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာသြဘာသတေဒီသာတိ၊ သဗ္ဗာသြဘာသဂေဒီသာဟူ၍၊ ဝတ္ထုပေါင်းပြီး၍၊ သြဠာရောတေယသော တိ၊ သြဠာရောတေယသောဟူ၍ ဂုဏ်းဆိုအပ်ပြီ။ ပရိဝါရသမ္ဗန္ဓိ၊ အာရုံ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝတ္ထု၊ ဝသေန၊ ဝတ္ထု၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရ တော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဒသေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ နာရိယောနုစ္ဆိတ်ဝိ၊ အာဒိ၊ နာရိယောနုစ္ဆိ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ ဂုဏ်းဆိုအပ်ပြီ။ တတ္ထ ဆိုပါ၏။ ဤ၊ သဗ္ဗာသြဘာသတေဒီသာတိ၊ သဗ္ဗာသြဘာသတေဒီသာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာ သုဒ်ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒီသာ သုဒ်အရုပ်မျက်နှာတို့ဖြင့်ပြင်ဦးတတ်၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ ဝါ၊ တနည်ကား၊ သဗ္ဗာ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒီသာ၊ အရုပ်မျက်နှာတို့ ကို၊ သြဘာသယတေ ပိုင်းခြားတတယတိ၊ ထွန်းလင်းတော်ပစေနိုင်၏။ ဤတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော အနက်တည်း။ သြဘာ သတေတိ ပဒဿ၊ သြဘာသတေ ဟူသောပုဒ်၏၊ သြဘာသ နှင့်တိ၊ သြ ဘာသ နှင့်ဟူ၍၊ ကေစိ၊ အဆို့ကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ ဝစနဝိပလ္လာသေ နှ၊ ရှစ်ပြုန်သော အားဖြင့်၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဟိသဒ္ဒံ၊ ဗုဒ္ဓ ၏၊ တော၊ ဆိုကေစိ ဆရာတို့သည်၊ ဝဏ္ဏေနာ တိ၊ ဝဏ္ဏေနဟူ၍၊ ဝိဘာတ္တိ၊ ဝိ ဘတ်ကို၊ ပရိဏာမေတဗ္ဗာ၊ ပြုန်စေအပ်၏။ ဝဏ္ဏေနာ တိ၊ ဝဏ္ဏေနဟူသည် လည်း၊ ဟေတုမှိ၊ ဟိတ်အနက်၌၊ ကရဏဝစနံ၊ ဂ ရိုဏ်း ဝိဘတ်တည်း။ ဟေတုဘူတေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်းကြောင့်၊ ဤတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သဗ္ဗာ ဒီသာတိ၊ သဗ္ဗာ ဒီသာဟူ၍လည်း၊ ဝုဗ္ဗာ ဒီ၊ သေနေ၊ အနေ့ မျက်နှာ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်း အားဖြင့်၊ ဒီသာ သာမညေ၊ အရုပ်မျက်နှာ သာမညကို၊ အပေက္ခြိုတေ၊ ငဲ့သည် ရှိသော်၊ ဝစနဝိပလ္လာသေ နာ ဝိ၊ ကေ ဝုစ်ဗဟုဝုစ်ပြုန်သ ဖြင့်လည်း၊ ပယောဇနံ၊ အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နာရိယောတိ ဣတ္ထောဝိ၊ နာရိယော ဟူသော ဤပုဒ်၌လည်း၊ အာလက်တာတိ ပဒံ၊ အာလက်တာ ဟူသောပုဒ်ကို၊ အာ၊ နတ္ထာ၊ ဆောင်၍၊ သမ္ဗန္ဓိတဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏။ ဒေ ဝုတ္ထာ တိ ဣတ္ထေ၊ ဒေ ဝ ဝုတ္ထာ ဟူ သော ဤပုဒ်၌ စ သဒ္ဒေါ၊ စ သဒ္ဒါ သည်၊ လုတ္ထနိ ဒ္ဒေါ၊ လုတ္ထနိ ဒ္ဒတည်း။ တေ နု၊ ဆိုစ သဒ္ဒါ ဖြင့်၊ နာရိယော စ၊ နတ်သမီးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒေ ဝ ဝုတ္ထာ စ၊ နတ်သား တို့သည် လည်း၊ ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပုစ္ဆယော၊ ပေါင်းစည်းခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။ မောဒေ ဣတိ၊ မောဒေ ဣ ဟူသည်ကား၊ ပမောဒယန္တိ၊ နှစ်သက်စေကုန်၏။ ဟု ဓယာ တိ၊ ဟု ဓယ ဟူသည်ကား၊ ဟုဓနုတ္ထံ ဟုဓော ခြင်းအကျိုး ငှါ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဟုဓနိ ဣတ္ထံ၊-

ပူးတေဝါလိုသောကြောင့်၊ နစ္စကိန်းကာကုန်၏။ ဂါယနိန်းသီကုန်၏။ ဤတိအာယံ။ ဤသည်ကား။ ယောဇနာ-ယောဇနာခြင်းတည်း။ တဝိမာနိတိ ဣဿေ။ တဝိမာနိဟူသော ဤဝုန်ခွါ၊ တဝဏ္ဏမာနိတိ။ တာဝဏ္ဏမာနိဟူ၍ ပဒဏ္ဍေ ဒေါ။ ဝုန်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗေ။ ပြုအပ်၏။ ဟိ။ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိနိတိ။ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိနိဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေဟိ။ အလုံးရုံကုန်သော၊ ပဠုဟိကာမဂုဏေဟိ။ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ဝါ။ ဆာနည်းကား၊ ဘယာ။ ဆေးနှင့်သမီးသည်၊ ကာမိတေဟိ ဣဿိတေဟိ။ အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဟိ။ အလုံးရုံကုန်သော၊ ဝတ္ထုဟိ။ ဝတ္ထု၊ တို့နှင့်၊ သမိဒ္ဓါ။ ပြည့်ရုံကုန်၏။ ဒုဘိတ္ထ ဝတ္ထုဟိ။ ဒုဘိတ္ထ ဝတ္ထုဟူသည်ကား။ သုဘ ဝတ္ထု။ ကောင်းစွာဖြစ်သည်၊ မဟန္တာသိတိ။ မဟန္တာသိဟူသည်ကား။ မဟတိ။ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသည်၊ မဟာနုဘာဝါ။ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသည်၊ အာသိ။ ဖြစ်ပြီ။ ဒေဝ ကာယေ ပမောဒသိတိ။ ဒေဝကာယေ ပမောဒသိဟူသည်ကား။ ဣမတ္ထိ ဒေဝနိကာယေ ဤတာဝတိံသာနတ်တို့၏အပေါင်းခို၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိဟောတု ကေနနတ်တို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာသျှင် အကြောင်းရှိသော၊ ပဝုတ္ထမေနလွန်ဖြတ်စွာသော၊ ပဒမာဒနေနုနှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်။ ပမောဒသိ။ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်၏။ ။ဧတ္ထ ဤသို့၊ ထေရေန။ မဲထရ်သည်၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏ တာ။ မေးအပ်သော၊ ဒေဝတာနတ်သမီးသည်၊ တမတ္ထံ။ ထိုအနက်ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေသိ။ ဖြေကြား၏။ ။မဟာနုဘာဝ။ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု။ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ။ ဟာပညွှ်တော်မသည်၊ မနုဿဘူတာ။ လူ၏အာဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ ပုရိမာယ။ ရှေ့ခို ဖြစ်သော၊ ဇာတိယာ။ ဇာတ်အားဖြင့်၊ မနုဿ။ လူသားကောလူ ပြည်ခို၊ ဒုဿီလ ကုသီလ။ သီလမရှိသောအမျိုးခို၊ အသဒ္ဓေ။ သူယုံကြည်ခြင်း မရှိကုန်သော၊ ကဒရိယေ။ သူ။ ကြမ်းထန်းသော မနုဿရရှိကုန်သော သူတို့ခို၊ သုဏိသာ။ ရွေးမသည်၊ အဟောသိ။ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။အဟံ။ ဟာပညွှ်တော်မသည်။ သဒ္ဓါ သီလေန။ သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နာ။ ပြည့်ရုံသည်၊ သဒ္ဓါ။ အခါခပ် သိမ်း။ သံဝိဘာဂရတာ။ ခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်းခို မြေလျော်သည်။ အဟော သိ။ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။အဟံ။ ဟာပညွှ်တော်မသည်။ ဝိဿာယ။ ဆွမ်းခံခြင်းအကျိုး ဌါ။ ရေမာနသ။ ကြွသွားသော၊ တေ။ အာရှင်ဘုရား အား။ အပူဝံ။ အိုးကင်းခို ကြော်သောမုန့်ကို၊ အဒါသိ။ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ။မဟာနုဘာဝ။ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ။ ဘိက္ခု။ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ။ ဟာပညွှ်တော်မသည်၊ တဒါ။ ထိုအခါခို၊ ။ဒုယျော။ အာရှင်မ၊ သမဏော။ ရဟန်းသည်၊ ဣဝ။ ဤရှင်မ

တို့၏နေရာအိမ်သို့၊ အာဂတောဟုလာရောက်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဿနှေးကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ သေဟိသကေဟိ၊ မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဟိ ဘိ၊ ဆက်တို့ဖြင့်ပူဇော်ပေးခဲ့ကို၊ တဿ၊ ဟိ ခုဟန်း အာ-အဒါ သိ-ပေးလှူ လိုက်ပြီ။ ဣတိ-ဤသို့၊ သ သူယာ-ယောဂ္ဂမ မိန်းမသူ အာ-အာစိက္ခိ-ကြားပြီ။ ။ မဟာနုဘာဝ-ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိ၊ သာ၊ ဘိက္ခု-ရှင်ခုဟန်း။ သ သူ-ယောဂ္ဂမ မိန်းမသူသည်၊ ဝေ-ချေ-ချေ-မ၊ တွံ-ဆင်သည်၊ အာ-ဝိ-ခဲ့တာ-မေ-ဆုံ-မ-အာ-ပ်သည်၊ အာသိ-ဖြစ်၏။ မံ-ငါ့ကို၊ သံ-ဝု-နှစ်ကုံ-ပန်ကြား-ခဲ့သောဌ၊ နဋ္ဌ-ပျောက်-အလိုမရှိ။ သ-ယံ-မိမိကိုယ်တိုင်၊ သ-မ-ဏ-သ-ရဟန်း-အာ-ဒေ-ဒါ-ဒ-ါ-သိ-ပေးလှူဘိ၏။ ဣတိ-ဤသို့၊ ပရိ-ဘာ-သိ-ဆိုမည်ရေးရှိတ်-ဏ်။ ။ မဟာနုဘာဝ-ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ရှင်-ရဟန်း၊ တ-တောဟု-ဆိုနှောက်မှ၊ မေ-တ-ပညာ-တော်-မ-၏၊ သ သူ-ယောဂ္ဂမ သည်၊ ကုဝိ-တာ-အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ရ-သ-လေ-ကျည်ပွေ့-ဖြင့်၊ မံ-တ-ပညာ-တော်-မ-ကို၊ ပ-ဟာ-သိ-ပုတ်ခတ်၏။ မေ-အ-ကျွန်ုပ်၏၊ ကူ-ဌ-ဂ်-ခြေ-ပခုန်း-ဖွန်းကိုဖြတ်သည်၊ ဟု-တွာ-ဖြစ်၍၊ မံ-တ-ပညာ-တော်-မ-ကို၊ အ-ဝ-ဓိ-သတ်-၏။ အ-ပ-ံ-တ-ပညာ-တော်-မ-သည်၊ စ-ရံ-ကြာ-မြင့်စွာ-သော ကာလ ပတ်လုံး၊ ဒုဿီ-ဝိ-ဝုံ-အာ-သက်ရှင်ခြင်း-ဌ၊ နာ-သ-ကျိ-မ-တ-တ-နိုင်ပြီ။ ။ သာ-ပ-ံ-ထိ-တ-ပညာ-တော်-မ-သည်၊ ကာ-ယ-သ-ကိုယ်-ခ-နွာ-၏၊ ဘေ-ဒါ-ယ-ပျက်ခြင်း-ကြောင့်၊ တ-တောဟု-ဆိုသို့-သော-ဆင်-ရဲ-ခြင်း-မှ၊ ဝိ-မု-တ္တာ-လွတ်-ကင်း-သည်ဖြစ်၍၊ ဗုတာ-ရ-တ-သည်ရှိ-သော-၏၊ တာ-ဝ-တိ-သာ-နံ-တာ-ဝ-တိ-သာ-ဘ-ဝ်-၌ ဖြစ်-ကုန်-သော၊ ဒေ-ဝ-နံ-နတ်တို့၏။ သ-ဟ-ဗျာ-အ-ပေါင်း-အ-ဖော်-၏-အ-ဖြစ်သို့၊ ဥ-ပ-ပ-န္နာ-ဖြစ်-၏။ ။ မဟာနုဘာဝ-ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ရှင်-ရဟန်း၊ တ-တောဟု-ဆိုသို့သ-ော-ရှိ-သော ကုသိုလ်-ကံ-ကြောင့်၊ မေ-တ-ပညာ-တော်-မ-အား။ ဇ-တော-ဒိ-သော-ဤသို့ သ-တော-ရှိ-သော၊ ဝ-ဏ္ဏ-ော-အ-ရောင် အ-ဆင်း-သည်၊ ဇ-တော-ဖြစ်-၏။ (ပ)မေ-တ-ပညာ-တော်-မ-၏၊ ဝ-ဏ္ဏ-ော-အ-ရောင်-အ-ဆင်း-သည်လည်း၊ သ-ဗ-ဒိ-သာ-ခ-စ်-သိ-ပ-ဲ-ကုန်-သော-အ-ရေ-ပ-မျက်-နှာ-တို့-ကို၊ ပ-ဘာ-သူ-တိ-ထွန်း-လင်း-တောက်-ပ-စေ-နိုင်-၏။ ။ ဣ-တိ-ဤသို့၊ ဗျာ-ကာ-သိ-ဖြေ-ကြား-၏။ ။ ဒ-ဏ္ဍ-ဆုံ-ဂါ-ထာ-၌၊ အ-သ-ဒ္ဓေ-သု-တိ-အ-သ-ဒ္ဓေ-သု-ဟု-သည် ကာ-ယ-ရုတ-နှ-ုတ်-ယ-သ-ဒ္ဓါ-ယ-စ-ရု-တ-နှာ-သုံ-ပါ-း-ဒ္ဓ-ယုံ-ကြည်-ခြင်း-တည်း-ဟု-သော သ-ဒ္ဓါ-တ-ရား-၏ လည်း-ကော-င်း။ ကမ္မ-ဝ-လ-သ-ဒ္ဓါ-ယ-စ-ရ-ာ-ဂ-ံ-၏-အ-ကျိ-း-ကို-ယုံ-ကြည်-ခြင်း တည်း-ဟု-သော သ-ဒ္ဓါ-တ-ရား-၏ လည်း-ကော-င်း။ အ-တာ-ဝေ-နေ-မ-ရှိ-သည်၏-အ-ပြစ်-ကြောင့်၊ အ-သ-ဒ္ဓေ-သု-ယုံ-ကြည်-ခြင်း-သ-ဒ္ဓါ-တ-ရား-မ-ရှိ-ကုန်

သောဒုတိယမဇ္ဈိမယတာသမားကြီး ထပ်မံခက်ထန်သောဝန်တို့ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကဒရိသေသူမခက်ထန်သော မဇ္ဈိမယ ရှိကုန်သော သဿုအာဒီသုမယောဂ္ဂမအစရှိကုန်သောအမျိုးတို့၌အတံမြတ်ပည့်တော်မသည်သဒ္ဓါသီးလနယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါသိလနှင့်သံဃနာပြည့်စုံသည်။ အားဟာသိ။ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။ ဗိ။ အာပူဘာန္တိ၊ အပူဘံဟူသည်ကား၊ ကပလ္လပူဘံ၊ အိုးကင်းခွံကြော်သောမုန့်ကို၊ တောတိ၊ ဘာဟူသည်ကား၊ နိုပါတမတ္တံ၊ နိုပါတ်မျှသာတည်း။ ဂဟိတဘာဝညာပနတ္ထဉ္စ၊ ယူအပ်သောအဖြစ်ကိုသိခြင်းအကျိုးငါလည်းကောင်း၊ အနုဂ်ဟတ္ထဉ္စ၊ ထပ်မံပြောကိုဝပ်သောခြင်း အကျိုးငါလည်းကောင်း၊ သဿုယာ၊ယောဂ္ဂမအား၊ အာစိက္ခိ၊ ကြား ပြီ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယေ၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဣတိ သဒ္ဒေ၊ ဣတိသဒ္ဒေ ဟူသော ဤပါဒ ဖြစ်၏။ အာသဒ္ဒေ၊ အသဒ္ဒေ ဟူသည်ကား၊ နိုပါဘမတ္တံ၊ နိုပါတ်ပုဒ်မျှသာတည်း။ သမ္ဘာသဒ္ဒေ ဒဒါမဟာ နို့၊ သမ္ဘာသ ဒဒါမဟံ ဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမ္ဘာသ၊ ရဟန်းအား၊ ပူဇံ၊ ဆုံ့ကို၊ ဒဒါမိ၊ ပေးလှူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်၊ ဝေါ၊ ကို၊ သံဝုဿိတုံ၊ ပန်ကြားခဲ့သောငါ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဒုဿိ၊ အလိုမရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝရ၊ ရွေးမ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အဝိနိ ဘာ၊ မသဲ့မမှား၊ မ အပ်သည်၊ (အသိ၊ ဖြစ်၏) ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဿု၊ ယောဂ္ဂမ သည်၊ ပရိဘာသိ၊ ဆိုမည်ရေး၊ ရှာ၏ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာ ခြင်းတည်း။ ဗျ။ ပဟာသိတိ၊ မဟာသိဟူ သည်ကား၊ ပဟာရိ၊ ပုဏ်ခတ်ပြီ။ ကုဒုဂ်ဆ္ဆိ အဝဓိမဆ္ဆိ ဣတိ ကြောင့်၊ ကုဒုဂ်ဆ္ဆိ အဝဓိမ်ဟူသော ဤပါဒ ဖြစ်၏။ ပုရိမပဒဒေလောပေန၊ အံ သဟူသော ရှေ့ပုဒ်ကျသောအားဖြင့်၊ အံ သ ကူဒုံ၊ ပခုံ၊ ကို၊ ကုဒုဆ္ဆိ၊ ကုဒုံ ဟူ၏။ ဝတ္ထုံ၊ ဆိုအပ်၏ ကုဒုမေ ဃပခုံ၊ ဖွဲ့ သည်ပင်လျှင်၊ အဂ်ံ၊ အဂ်ီ၊ တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုဒုဂ်ံ၊ ကုဒုဂ်မည်၏။ တံ၊ ထိုပခုံ၊ ဖွဲ့ကို၊ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ ကုဒုဂ်ဆ္ဆိ၊ ကုဒုဂ်ဆ္ဆိ မည်၏။ ဝေါ၊ ဤသို့၊ ကောဓာဘိဘူတာ၊ အမျက် ထွက်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟုတ္တသ ဖြစ်၍၊ မံ၊ ထာပည့်တော်မကို၊ အဝမိ၊ သတ်ပြီ။ မမ၊ ထာပည့်တော်မ၏၊ အံ သ ကူဒုံ ပခုံ၊ ဖွဲ့ကို၊ ဆိန္ဒိ၊ ဖြတ်၏။ ဣ တေ နေ ဝ ဥ ပ ဏ္ဏ မေ နု၊ ထိုသို့သော လုံ့လ ဖြင့်သာလျှင်၊ မတ ဏ္ဍာ၊ သေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မံ၊ ထာပည့်တော်မကို၊ မာ ရေတိ၊ သတ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဏ္ဍော၊ အနုက်တည်း။ ဝေ ဒေ နု၊ ထိုကြောင့်၊ နာ သ ကျိ ဓိ ဝိ ဘုံ. ဝိ ရှေ့ နှိ၊ နာ သ ကျိ ဓိ ဝိ ဘုံ ဝိ ရံ ဟူ၏။ အာ ဟ၊ ဆိုပြီ။ ဝိ ပ ပ ရ ဏ္ဍာ ဝတိ၊ ဝိ ပ ရ ဏ္ဍာ ဟူ

သည်ကား။ တတောဒုက္ခတောဟု ထိုသို့သော ဆင်းရဲခြင်းမှ၊ သမ္ဘဝတ္တာ ကောင်းစွာလွတ်ပြီး၊ သေသံ၊ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝတ္ထုနယမေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ လျှင်တည်း။ (ဥဒ္ဒေါရ ဝိမာနဝတ္ထုနှာ။ ဥဒ္ဒေါရ ဝိမာနဝတ္ထု၏ အာဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။)

[B] [၃-ပါရိဆ္ဆတ္တကဝဂ်-၂-ဥဿုဒါယိကာဝိမာနဝတ္ထု၊]

m/ ၁၁၃

ဤ(ဘုရား)သယိတ္တာပထိ သဒေဝကဿ ဣဒံ။ ဤ(ဘုရား)သယိတ္တာပထိ သဒေဝကဟု သောဤ(ဝိမာနဝတ္ထု)သည်၊ ဥဿုဒါယိကာဝိမာန်။ ဥဿုဒါယိကာဝိမာန် ဝတ္ထုတည်း။ တသ၊ထိ ဝတ္ထု၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား။ ကာ၊အာဘယ်နည်း။ ။ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဟာရတိ၊နေတော်မူ၏။ ဣတိ အာဒိ၊ဤသို့အစရှိသော၊ သင်္ဃီ၊အလုံးစုံသောစကားရပ်သည်၊ အနန္တရ၊ဝိမာန်၊အခြားမဲ့သောဝိမာန်ဝတ္ထု၌၊ ဝတ္ထသဒိသံ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောစကားနှင့်တူ၏။ အယံ ပန၊ဤဆိုလတ္တံ့. သည်ကား၊ ဝိသေသော၊အထူးတည်း။ ဣဒံ၊ဤဝတ္ထု၌ ဥဿု၊ကြောကို၊ ဒိန္နာ၊ပေးလှူအပ်၏။ သဿုယာဝ၊ယောကျ္စမသည်သာလျှင်၊ ပိဌ္ဌကေန၊ အင်းပျဉ်ယော်ဖြင့်။ ပဟာတာ၊ရိုက်နှက်အပ်၏။ တပ်ဏာညေဝ၊ထိုရိုက်နှက်သောခဏ၌ပင်လျှင်၊ မတာ၊သေသည်ရှိသော်။ တာဝတိံ သေသု၊ တာဝတိံ သာနတ်ပြည်တို့၌ ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်၏။ တသ္သာ ယေဝ ရတ္တိယာ၊ထိုသောယဉ်ဝရတ္တိယာ၊ ဥဿုဒါ ပဝတ္ထတ်ပြည်တို့၌ ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်၏။ တသ္သာ ယေဝ ရတ္တိယာ၊ ကောဝလကပ္ပံ၊အကြွင်းအကျန်မရှိ အလုံးစုံသော၊ ဂိဗ္ဘကူဠံ၊ဓိဗ္ဘကုဋိတောင်ကို၊ စန္ဒောဝိယ စ၊လကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သူရိယောဝိယ စ၊နေကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဤ(ဘုရား)သယိတ္တာ ထွန်းလင်းတောက်ပစေလျက်၊ ထေရံ၊မထေရ်ကို၊ ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုး၍၊ ပဒ္ဒလိကာ၊လက်အုပ်ချီလျက်၊ နမဿမာနာ၊ရှိခိုးပူဇော်သည်ဖြစ်၍။ ကေမန္တံ၊တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော နေရာ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ရပ်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌၊ နံ၊ဆိုနှတ်သမီးကို၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဤ(ဘုရား)သယိတ္တာ၊(လ)ဟလ ဣတိ၊ ဤ(ဘုရား)သယိတ္တာ၊(လ)၊ ဟသံ ဟု၍။ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်။ ဝုဏ္ဏိ၊ မြွေ၊ တော်မူ၏။ ။(ဤ)သုဘော၊ဆောင့်တယ်သော(ဒေဝတော)နတ်သမီး၊ စန္ဒိမသူရိယာ၊ လဆနေတို့သည်၊ သဒေဝကံ၊ ကောင်းကင်နှင့်တကွသော၊ ပထဝိံ၊ မြေကို၊ ဤ(ဘုရား)သယိတ္တာ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပစေ၍၊ အတိရောစ၊ နှိုင်ယား

တင့်တယ်ကုန်သကဲ့သို့တို့၊သင်နှတ်သမီးသည်၊သဒေဝကံ၊ကောင်းကင်
နှင့်တကွသော၊ ပထဝီ၊ပြကို၊သြဘာသယိတွာ၊ထွန်းလင်းတောက်ပ
စေ၍၊အာတိရောစသိ၊အာလွန်တင့်တယ်၏။ဗြာဟ္မာ၊ဆယာံပတိအစရှိသော
ဗြဟ္မာသည်၊တိဒသေ၊တာဝတိံ သာနှတ်ဖြည့်ခ်ိန်ကုန်သော၊သဟိန္ဒကေ
သိကြား၊မင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ဒေဝေနှတ်တို့ကို၊အာတိရောစတိ ဣဝ
သာလွန်၍အင့်တယ်သကဲ့သို့တို့၊ဆင်နှတ်သမီးသည်၊သိရိယာစ၊အသ
ရေဖြင့် လည်း၊ကောင်း၏ ဝဏ္ဏနစ၊အာရောင်အဆင်းဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊
ယဇသနစ၊အခြိုအရံဖြင့်လည်း၊ကောင်း၏ တေဇသာစ၊တန်ခိုးဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ အာတိရောစသိ၊သာလွန်၍တင့်တယ်၏။ ။ဥပ္ပလမာလဓာရိနီ-
နှတ်ခ်ိုဖြစ်သောကြာပန်းတို့ကို ပန်ဆင်ခြင်းရှိ၏သော၊ အာဝေဠိနီ၊ရတနာဖြင့်
ပြီး၏သော နားသွယ်ပန်းလည်းရှိ၏သော၊ ကဏ္ဍနသန္ဓိတတ္တိ၊ဝေ၊ဖျော့ရောင်ကဲ့
သို့ပြောင်ပြောင်ထွန်းပ၏သော အသား၊အရေလည်းရှိ၏သော၊ အလက်တော-
တန်း၊ဆာဆင်အပ်သောကိုယ်ရှိ၏သော၊ဥတ္တမဝဏ္ဏဓာရိနီ၊ဖြတ်သောအဝတ်
ကိုဝတ်ရုံထား၏သော၊ သုဘေ၊ဆောင့်တယ်ခြင်းရှိ၏သော၊ ဒေဝတေ၊နှတ်သမီး၊
တံ၊ဆင့်ကို၊ဝုဏ္ဏာမိ၊ငါမေး၏။ ကာတွံ၊အ၊ဘယ်အ၊မည်ရှိ၏သောသင်သည်၊
မမ၊ငါ့ကို၊ဝန္ဒ၏ကိုခိုးသနည်း။ ။သုဘေ၊ဆောင့်တယ်ခြင်းရှိ၏သော၊ဒေဝ
တေ၊နှတ်သမီး၊ တွံ၊ဆင်နှတ်သမီးသည်၊ ဝုဒ္ဓေ၊ရှေ့ဟာဝ၌၊ အဇ္ဇနာ၊မိမိ
သည်၊ ကိ ကမ္မံ၊အ၊ဘယ်မည်သော ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ၊ပြု၍ခဲ့ဘူး
သနည်း။ ဝုရိမာယ၊ရှေ့၌ဖြစ်သော၊ဇာတိယာ၊ဘဝ၌၊ မနုဿဘူတာ၊လူ
ဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိ၏သော်၊ဒါနံ၊ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်းကို၊ သုစိဏ္ဏံ၊ကောင်းစွာ
လေ့ကျက်ခဲ့ဘူး၏သော၊အ၊ထ၊ထိုမှတပါး၊တွံ၊ဆင်နှတ်သမီးသည်၊သိလ
သံဝရံ၊သီလစောင့်စည်းခြင်း တည်းဟူ၏သော ကုသိုလ်ကို၊ အကာသိ၊
ပြု၍ခဲ့ဘူး၏သော၊ကေန၊အ၊ဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ယ၊သ၊သိနိ၊ဟျား၏သော
အခြိုအရံရှိ၏သော၊တွံ၊ဆင်နှတ်သမီးသည်၊သုဂတိ၊ကောင်း၏သောနှတ်ဖြည့်
ခ်ိုဥပပန္နာ၊ဖြစ်သောရ၏သနည်း။ ဣဒံ ပလံ၊ဤ၊အကျိုးသည်။ ကဿ ကမ္မဿ၊
အ၊ဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ပလံ၊အကျိုးနည်း။ ဝုစ္စတိ ဘာ၊ငါ၊မေး၏။ အ၊ပ်သော၊တွံ-
သင်နှတ်သမီးသည်။ မေ၊ငါ့အား၊ အာစိက္ခ၊ကြား၊လျှောက်ဘိလော။ ။
။ တဿ၊ထိုဂါထာ၌ ။ သြဘာသယိတ္ဝာ ပထဝိ သဒေဝကန္တိ ။ သြဘာသ
ယိတ္ဝာ ပထဝိ သဒေ၊ကံ၊ဟူ၏သည်ကား၊ စန္ဒိမသူရိယ ရတ္တိသမ္ဘိသော်ငါ-
လနေတို့၏အ၊ရောင်ဖြင့် ရောက်ခြင်းရှိကုန်သော၊ သိနေရုသား-မြင့်မိုရ
တောင်မင်းမှ၊ဝိနိ၊ဝ်ကွဲတော်၊-ပြိုးပြိုးကြက်ထွက်လတ်ကုန်သော၊ ပဘာ၊ဝိသ

ဒေဝီ၊သန့်ရှင်းသော အရောင်တို့ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇောတယမာနတာယ၊ ထိန်ထိန်
တောက်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေဝနုအာကာသေန၊ ထွန်းလင်းသော
ကောင်းကင်နှင့်၊ သဟ၊တာတ္ထ၊ ဝတ္ထုတို၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်(သ)ဒေဝကံ၊ကောင်းကင်နှင့်တကွသော(ဥပဂတာ)ဘုရားတို၊
ဆည်းကပ်ရာ ဖြေမျှော်နှာအတို့ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဣမံပထဝိ၊၍ဖြေအပြင်
ကို၊ဝိဇ္ဇောတေတွား၊ထွန်းလင်းစေ၍၊ ဂေကောဘာသံ၊ တပြိုင်နက် သော
အရောင် အလင်းကို၊ ကေပဇ္ဇောတံ၊တာ၊ခဲနက်သော တောက်ပခြင်းကို၊
ကတွား၊ပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထောအနက်တည်း၊ စန္ဒိမသူရိ
ယာ၊လနေတို့သည်၊ ဩဘာသယိ(တ)ွား၊ထွန်းလင်း၍၊ အတိ ရောစန္တိ ဝိယ၊
တင့်တယ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ယောဇနာ
ခြင်းတည်း။ အတိ ရောစသိတိ၊-အတိရောစသိ ဟူသည်ကား၊ အတိဣ
ဓိ ဘွား၊ထွန်၍၊ရောစသိ၊တင့်တယ်၏။ တံပနအတိရောစနံ၊ထိုသို့သား ထွန်၍
တင့်တယ်ခြင်း သည်ကား၊ ကေနအာဘယ်ကြောင့်၊ ရောစနံ၊တင့်တယ်
သနည်း။ ကိ ဝိယ၊အာဘယ်ကဲ့သို့၊ ရောစနံ၊တင့်တယ်ခြင်းနည်း၊ ကေ(ဝါ)
အာဘယ်သူတို့သည်မူလည်း၊ ရောစန္တိ၊တင့်တယ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့
မေးဘွယ်ရှိ(သ)ကြောင့်၊ သိရိယာတိအာဒိ၊ သိရိယာဒျိ(သို့) အစရှိသော
စကားကို၊ အာဟ၊ပြန်ပြု။ ၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ သိရိယာတိ၊သိရိယာဟု
သည်ကား၊ သောဘဂ္ဂ၊ဒိ၊သောဘာဝိ(သ)သော(အ)ရေ၏တင့်တယ်ခြင်း
အထူးဖြင့်၊ တ(ဿ)ာတိ၊ တ(ဿ)ာဟု သည်ကား၊ အတ္ထနော၊ယိမိ၏ အာနု
ဘာ(ဝ)နေ၊ဟာန်ခိုး အာနုဘော(ဝ)ဖြင့်၊ အာ(ဝ)ဇ္ဇနီတိ၊ အာ(ဝ)ဇ္ဇနီဟု သည်ကား၊
ရ ဘနမယပုပ္ပါ(ဝ)ဇ္ဇ(ဝ)တိ၊ ရတနာတို့ဖြင့်ပြီး(သ)သော နား(ဌ)ယ်ပန်းရှိ(သ)၏။ ၄

ဝေ၊ဤသို့၊ ထေ(ရ)ရေနမ(ထေ)ရ်သည်၊ ပုဏ္ဏိ(ယ)ဟု(ခေ)ခေါ်(ဒေ)တာ၊
နတ်သမီး(သ)သည်၊ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊-ဤဆိုလတ္တံ့(သော) ဂါထာတို့ဖြင့်၊
ဘိ ဿ(ဒ)ုသိ၊ ဖြေကြား(၏)။ ။ ဘဂ္ဂေ၊အာ(ရ)ဂ်ဘုရား၊ ဣဒါနိ၊ယ(ဒု)ဒေ(ခ)ါ(ဒ)ု၊ ဣမ
မေ(ဝ)ဂါမ်၊-ဤရာ(ဗ)ကြီးတ(ဝ)ကွေ(ဝ)ပင်လျှင်။ တုံ၊အာ(ရ)ဂ်ဘုရား(သ)သည်၊ ဝိ(ဟ)ာယ၊
ဆွမ်း(အ)လှူ(ဒ)ါ၊ အမှာကံ၊အာ(ဂ)ကျွန်ပ(တို့)၏၊ ဃ(ရ)ရဲ၊ အိမ်(သို့) ဥ(ပ)ါ(ဝ)မိ(တ)ကြောက်
လာ(၏)၊ ဟ(တ)ောဃ(ယ)ိ(သို့)ကြောက်လာ(ခြင်း)ကြောင့်၊ အတ်၊ အာ(ဂ)ကျွန်ပ်(သည်)
ပ(သ)ဒ(ဿ)ိ(ဟ)ာ၊-ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိ(သ)ည်ဖြစ်၍၊ အ(တ)ုလာ(ယ)၊ အတိုင်း
အ(ရ)ည်မရှိ(သော)၊ ပိတိ(ယာ)နှစ်သက်ခြင်း(ဖြင့်)ဥ(ဒ)ကွ(သ)၊ ကြည်ချောင်း(၏)ခဏ
ကံ၊အပိုင်းကို(တေ)၊ အ(ရ)ဂ်ဘုရား(အား)(အ)ဒါ(သိ)၊ ပေးလှူခဲ့ကုန်(၏)။ ။ ဘဂ္ဂေ+
အ(ရ)ဂ်ဘုရား၏ သ(ဿ)ုစ၊ ယောဂ(မ)မ(ပ)ိန်း(မ)သူ(သည်)လည်း၊ ပ(ဒ)ဏ္ဍ(ယ)၊ ပေးလှူပြီး

သော နောက်ကာလ၌၊ ဝရုဏ်ရေးမင်းဥဇ္ဇဟ၊ကြီးသည်၊ ကဟံနုအာဘယ်မှာ နည်း၊ ကေအာဘယ်အရပ်၌၊အာဝါကိရိဃွန်ပစ်သနည်း။ ဤတိုက်ကြီးမှ ပေ၊ အာကျွန်ပ် ကိုးကြားနုပဟူတော်ပေးမေးမြန်းစီစစ်၏၊တာဒါ၊ထိုအခါ၌၊အဋ္ဌယျောဂရင် မ၊မှယာ၊အာကျွန်ပ်သည်၊တံ၊ထိုကြီးကိုနှစ်ဆင့်ဦးတံ၊ဆွန်းလည်း၊မစွန်း၊နောစပန ခါဒိတံ၊ဆုတ်သည်းမရုတ်အပ်၊သည်နည်းသည်းပြိုပ်ပြီးသောကိလေသာ၌ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊သည်ရဟန်း၊အား၊အဟံ၊အာကျွန်ပ်သည်သဟံ၊ဆိုယ်တိုင်ကြားဒါသိ+ ပေးလျှလိုက်ပြီ၊ဤတိ၊ဤသို့၊ သဿုယား၊ယောဂ္ဂမပိန်းမသူအား၊အာစိက္ခိ၊ ကြား၏။ ။ဘာရှေ့အရှင်ဘုရား၊ သဿု၊ယောဂ္ဂမပိန်းမသူသည်၊ ဝရု၊ ရေးမ၊ ဤဒုဿသရိယံ၊ဤအိမ်၌ အဝိုးရသည်၏အဖြစ်သည်၊ တုယှံ၊သင် အား၊ ဟောတိနု၊ဖြစ်သလော၊အဝေ၊ထေ၊ဆိုသို့မဟုတ်မူကား၊မမံ၊ငါ့အား၊ ဟောတိနု၊ဖြစ်သလော၊ဤတိ၊ဤသို့၊ မမံ၊အာကျွန်ပ်ကို၊ ပရိဘာသတော၊ ဆိုမည်ရေးရှိတ်၏။ သာ၊ဆိုယောဂ္ဂမ မိန်းမသူသည်၊ ပိဋ္ဌ၊အောင်းပျဉ်ကို၊ ဂဟောတွား၊ယူ၍၊ မေ၊အာကျွန်ပ်အား၊ ပဟာရံ၊ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ။အဟံ၊အာကျွန်ပ်သည်၊ တတောဝေ၊ဆိုလူ.ဖြည်မှ၊ ရုတာ၊ရွှေ.လျှော သည်ဖြစ်၍၊ကာလက်တာ၊ရုတောမနေသေလွန်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ဒေ၀တာ၊ နှတ်သမီး၊သည်၏ အမှိ-ဖြစ်၏။ ။ဘာရှေ့အရှင်ဘုရား၊ မယာ၊အား၊ကျွန်ပ် သည်၊ ကုသလံ၊အပြစ်မရှိသော အကျိုး၊ကိုပေး၊ခြင်းလက္ခဏာသဘောရှိ သော၊ဘာဒေ၀ကမ္မံ၊ထိုကြီးကိုလွှဲရသောကြောင့် ဖြစ်သောကံကိုသာလျှင်၊ ကတံ၊မြဲအပ်၏။သုခ်ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ကမ္မဗျူဟာသိုလ် ကံ၏အကျိုးကိုလည်း၊ အဇ္ဇနုဃမိမိသည်၊ အခုဘောမိ၊သုံးဆောင်ခံစား ရ၏။ အဟံ၊အာကျွန်ပ်သည်၊ ဒေ၀ေဟိ၊နတ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ+တာကွ၊အတ္ထာခုံ၊ ဒိဗိဂိုယ်ကို၊ပုရိစာရယာမိ၊မြေလျှောစမ္ပာယ်ရ၏။ အဟံ၊အာကျွန်ပ်သည်၊ ပဗ္ဗတိ၊ငါ၊ပါ၊ကုန်သော၊ ကာမဂုဏေဟိ၊ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊မောဒါမိ၊ဝမ်း မြောက်ရ၏။ ။ဘဂဝေ့အရှင်ဘုရား၊ မယာ၊အာကျွန်ပ်သည်၊ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိကောင်းသော အကျိုး၊ပေးခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ တဒေ၀ကမ္မံ၊ ထိုကြီးလွှဲသောကြောင့် ဖြစ်သောကံကိုသာလျှင်၊ ကတံ၊ပြီးအပ်၏။ သုခ်ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မဗျူဟာ၏အကျိုး၊ကိုလည်း၊အဇ္ဇနာ၊မိမိသည်၊အခုဘောမိ၊သုံးဆောင်ခံစား ရ၏။ အဟံ၊အာကျွန်ပ်သည်၊ ဒေ၀ိန္ဒဂုတ္တာ၊သိကြား၊မင်းသည် လုံခြုံစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တိဒသေဟိ၊ တာ၀တိ်သာတုံ့ခဲ့ ဖြစ်ကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ရက္ခိတာ၊ စောင့်ရှောက် အပ်သည်ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗတိ၊ငါ.ပါ၊ကုန်သော၊ကာမဂုဏေဟိ၊ကာမဂုဏ်တို့နှင့်၊

သမင်ပို့တာ၊ပြည့်စုံသည်၊ အခန်းဖြစ်၏။ ။ဘဏ္ဍာ-အရှင်ဘုရား။ ဘောဒိသံ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝုညပလံ၊ကောင်းမှု၏အကျိုးသည်၊ အနုပဂက်၊ အတိုင်းမသိမျှားမြတ်၏။ မမ၊အကျွန်ုပ်၏၊ ဥဿုဒကို့ဏာ၊ ကြီတည်းဟူ သောအလှသည်၊ မဟာဝိပါက၊ပြုနိုင်ပြားကြီး၊ကုယ်သောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒေဝေဟိ၊နတ်တို့နှင့်၊သမ္ဗီ၊ဟာကွ၊ အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ် ကို၊ပရိစာရယာမိ၊မွေ့လျော်စမ်းယ်ရ၏။ အဟံ၊အကျွန်ုပ် သည်၊ပဠုဟိ၊ငါ၊ပါ၊ကုန်သော၊ ကာမဂုဏေဟိ၊ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊မောဒါ မိ၊ခမ်းမြောက်ရ၏။ ။ဘဏ္ဍာ-အရှင်ဘုရား၊ ။ဘောဒိသံ၊ ဤသို့ သဘောရှိ သော၊ဝုညပလံ၊ကောင်းမှု၏အကျိုးသည်၊အနုပဂက်၊အတိုင်းမသိမျှားမြတ် ၏။ မမ၊အကျွန်ုပ်၏၊ ဥဿုဒကို့ဏာ၊ကြီပိုင်းကိုပေးလှူသောစေတနာသည်၊ မဟာဇုတိကာ၊ကြီးမြတ်သောအာနုဘော်ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘဏ္ဍာ-အရှင်ဘုရား၊သ ဟာသယနေတ္တာ-မျက်စိတာဏာဝင်အမြင်ရှိသော၊သက္ကော-သိကြားမင်းသည်၊နန္ဒနေ-နန္ဒဝန်အမည်ရှိသော၊ဝနေ၊ဥယျာဉ်၌၊မောဒတိ ဇာဝ-မွေ့လျော်စံပျော်သကဲ့သို့။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒေဝိန္ဒဂုတ္တာ-သိ ကြားမင်းသည်စောင့်ရှောက်လိုခြုံစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊တိဒသေ ဟိ၊တာဝ တိ သာနော်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့သည်၊ ရက္ခိတာ-စောင့်ရှောက် အပ်သည်။ ဟုတ္တာ-ဖြစ်၍၊ မောဒါမိ-မွေ့လျော်စံပျော်ရ၏။ ။ဘဏ္ဍာ-အရှင်ဘုရား၊အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ အခုဂ်ဟမ္ပကံ-သနားခြင်းကရုဏာရှိ တော်မူသော၊ဝိနံ-သာဝကပါရမီဥာဏ်၏အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်ပြီးထ သော၊ဟုဝဠ-အရှင်ဘုရားကိုလည်း၊ ဥပေစ္စ-ဆီးကင်၍၊ဝန္ဒိ-ရှိခိုးပြီး၊တာဝ-အရှင်ဘုရား၏၊ ကုသလဿ-အနာမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ပုစ္ဆိ-သံ-မေးရပြီ။ တေ-တော-ဆိုမှတပါး။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ပသန္နစိတ္တော-ကြည် ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတုလာယ-မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော၊ ဝိတိယာ-နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊တော-အရှင်ဘုရား၏ သား၊ဥဿု-ကြီချောင်း၏၊ခဏ္ဍို ကံ-အပိုင်းကို၊အဒါသိ-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ။

ဝတ္ထု-ထိုဂါထာ၌၊ ဇာဒါနိ-ကိုဇာဒ်-ဇာဒါနိ-ဟူသော ဤစကားကို၊အနန္တရ ကိတဒ-ဝသတ္တာ-အခြားမရှိမူ၍လွန်ပြီးသောနေ့ဖြစ်သောကြောင့်၊အာဟာ-ဆိုပြီ။ အရေနာ-ယသုအခါ၌၊ ဇာတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇေ-အနက် တည်း။ ဇာမမေ-ဝဂါမန္တိ-ဇာမမေ-ဝဂါမံ-ဟူသည်ကား၊ဇာမ-ဆိုသော်ယော-ဝဂါ-မေ-ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌သာလျှင်။ ရာဇဂဟံ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို၊သန္ဓာယ-ရည် ၍၊ဝဒတိ-ဆိုရ၏။ ဟိ-သစ္စံ-မှန်၏။ ဂါ-မောဝိ(လ)ဝ-ဖွယ်တိတိ-ဂါ-မောဝိ(လ)ဝ-ဖွယ်တိ

ဟူ၍ ဂုဏ်း-ဆိုအပ်ပြီ။ ဂါမောဝိ-ရွာကို လည်း၊ ကာင်း၊ နိဂါမောဝိ-နိုင်ငုံးကို လည်း၊ ကာင်း၊ နဂရံဝိ-မြို့ကို လည်း၊ ကောင်း၊ ဂါမောဟူ-ရွာ-ဝါ-မဟူ၍ သာ လျှင် ဂုဏ်ပြုတိ-ဆိုအပ်၏။ ဤတွင်-ဤ-ဗုဒ္ဓမမေ ဝဂါမံ ဟူသော ပုဒ်သည်။ ဘုမ္မတ္ထေ-သံ ဘွဝိအနက်၌ ဥပယောဂဝစန်း-ဒုတိယာဝိဘတ်ရှိသော ပုဒ်တည်း။ ဥပဂ ဝိတိ-ဥပဂမဝိ ဟူသည်ကား။ ဥပဂတော အ-ကပ်လာသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ အတ္ထလာယတိ-အတ္ထလာယ ဟူသည်ကား။ အနုပမာယ-နှိုင်းယှဉ်စရာ ဥပမာမရှိသော ဂုဏ်-ဟု၊ အနည်းကား။ အပ္ပမာဏာယ-အတိုင်း-အရည်ပမာဏ မရှိသော ဂုဏ်-ဟု၊ အဝါကိရိယာ-အဝါကိရိ ဟူသည်ကား။ အပနေသိ-ဆင်ရှေ့သို့-ဖွဲ့ပြစ်သနည်း။ ဂါ-ဟု၊ အနည်းကား။ ဝိနာသေသိ-ပျက်ဆီးသနည်း။ သ-ဟု-သ-ဟု-ဟူ-ဟု-ဟု-ဟု

သောကံတို့ကို၎င်းနှစ်ပါးနှာမိမသိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေသ၊ အနုက်ကသည်း။ သုခဗ္ဗကမ္ဘန္တိ၊ သုခဗ္ဗကမ္ဘံ ဟူသည်ကား၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္ဘဟလဗ္ဘာကံ၏ အကျိုးကိုလည်း၊ အနုဘောဝိ၊ ခံစား၊ ရ၏။ ဟိ၊ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ကမ္ဘဟလံ၊ ကံ၏ အကျိုးကို၊ ဥတ္တရပဒလောပေနဝါ၊ ဟလံ ဟူ၊ သောနှောက်ပုဒ်၊ ကျသောအား ဖြင့်လည်း၊ ကောင်း၊ ကာရဏောပစာရေ နဝါ၊ အကြောင်းဖြစ်သောကံ၏ အမည်ကို အကျိုး၌တင်စား၊ သောအား ဖြင့်လည်း၊ ကောင်း၊ ဤ၀ယ် အာဟု၊ ကမ္ဘန္တိ၊ ကမ္ဘံ ဟု၍ ဝတ္ထုဆိုအပ်၏။ ကေသ ဝိယ၊ အာဘယ်ပါ၊ ဘိ၌ ရှိကဲ့သို့ နည်း ဟူမူကား။ ကုသလာနံ၊ (လ)၊ ပုညန္တိ စ အာဒိ သုဝိယ၊ ကုသလာနံ၊ (လ) ပုညံ ဤသို့အစရှိသောပါ၊ ဋ္ဌိ ရှိကဲ့သို့တည်း။) ဘိက္ခေ၀ေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကုသလာနံ၊ အဖြစ်မရှိကောင်းသော အကျိုးကိုပေး ခြင်းသဘောရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ သမ်ဘာဒါ၊ ပေါတုမ၊ ကောင်း စွာဆောက်တည်၍ ကျင့်ခြင်းတည်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ ပုညံ ဤကောင်းမှု၏ အကျိုးသည်၊ ပဝဒုတ်၊ ကြီးကျယ်ဖြန့်ပွါး များပြား၏။ ၊ သကံ၊ မိမိ၏ ဥစ္စာ ဖြစ်သော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးကို၊ အနုဘောဝိ၊ ခံစား၊ ရ၏။ ဟု၊ ဆနည်းကား၊ ကမ္ဘန္တိ ဣဒံ၊ ကမ္ဘံ ဟူသော ဤပုဒ်သည်၊ ကရဏတ္ထေ၊ ကရိယာ၏ အနက်၌၊ ဥပယောဂ၀စန၊ ဒုတိယာ ဝိဘတ်ရှိ၊ သော ပုဒ်တည်း။ ၊ ကမ္မေန၊ ကုသိလကံ ဖြင့်၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ဝါ၊ ဆနည်းကား၊ ကမ္မေ၊ ကံ၌ ဘ၀ံ၊ ဖြစ်သည် တည်း။ ၊ ကမ္မံ၊ ကံ၌ ဖြစ်သည်၊ တံ၊ ထိ ဥဒါ၊ ဟရဏ်သည်၊ ယထာ၊ အာဘယ်ကဲ့သို့ နည်း ဟူမူကား။ ၊ ကမ္မန္တိ၊ ကမ္မံ ဟူ သကဲ့သို့တည်း။ ၊ ကမ္မံ၊ ပညား ရှိကဝိသုခမိနှင့် ဖြစ်သည်။ ၊ အ၀ဝ၊ ဆနည်းသော်ကား။ ၊ ကာမေတာ ဇ္ဇတာယ၊ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ၊ ကမ္မံ၊ တမ္မမည်၏။ ၊ ဟိ၊ သင့်စွာ ရေ၀နှ ယဘာ၀တော၊ ဆပ်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ၊ ကာမူ ပသံ ဟိ တံ၊ ကာမ ဂုဏ်နှင့်စပ်သော၊ တဲ့သုခံ၊ ထိုချမ်းသာကို။ ၊ ကာမေတဗ္ဗံ၊ အလိုရှိ အပ်၏။ ၊ ဇာတိ၊ ဇာတိကြောင့်။ ၊ ကာမနိယံ၊ ကာမနိယမည်၏။ ၊ အတ္ထနာ တိ၊ အတ္ထ နာဟူသည်ကား။ ၊ အတ္ထနာ ၀ေ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ ၊ သယံ ၀သိ ကာယ၊ မိမိ ၏ အလိုအားလျော်စွာ နေ၀ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ၊ သေ ရိဘာ ၀ေ နု၊ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ၊ သယမေ ၀မ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ၊ ပရိစာ ရယာ မဟံ အတ္ထာ နန္တိ၊ ပရိစာ ရယာ မဟံ အတ္ထာ နုံ ဟူသော၊ ဝုဒ်မ ယ ဂါ ထာ ယ၊ ရှေ့ ဂါထာ၌ အတ္ထနာ တိ၊ အတ္ထနာ ဟူ၍ ၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်သော၊ ပဒ်၊ ပုဒ်ကို၊ ဝိ ဘတ္တိ ဝိ ပရိ ဏာ ၊ မနု၊ ဒုတိ

ယာပိဟတ်ပြန်သောအားဖြင့်၊ အတ္တာနန္တိ၊အတ္တာနံဟူ၍၊ ယောဇဝတ္ထုံ၊ ဟုဆို အပ်၏။ ။

၅ ။ ဒေဝိန္ဒဂုတ္တာတိ၊ဒေဝိန္ဒဂုတ္တာဟူသည်ကား၊ဒေဝိန္ဒနသည်ကြွေနှင့်သိကြား နတ်မင်းသည်၊ဂုတ္တာ၊စောင့်ရှောက်လုံခြုံစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ဝါ၊တနည်း ကား၊ ဒေဝိန္ဒောပိယ၊သိကြားနတ်မင်းကဲ့သို့၊ မဟာပရိဝါရတာယ၊ မျှား သောအခြံအရံ ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂုတ္တာ၊စောင့်ရှောက် လုံခြုံစေအပ် သည်ဖြစ်၏။ သမ္ပတ္တိတာတိ၊–သမ္ပတ္တိတာဟူသည်ကား၊ သုဒ္ဓ၊ကောင်းစွာ၊ အပ္ပိတာ သမ္ပန္နာဂတာ၊–ပြည့်စုံရုံ၏။ ။ မဟာပိပါကာတိ၊–မဟာပိပါကာ ဟူသည်ကား၊ ဝိပုလဖလာ၊–ပြန့်ပြော ကြီးကျယ်သော အကျိုးရှိ၏။ ။ မဟာဇုတိကာတိ၊–မဟာဇုတိကာဟူသည်ကား၊ မဟာဘေဇာ၊ကြီးသော တန်ခိုးရှိ၏။ မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ဤသည် ကား၊ အတ္ထောအနက်တည်း။ ။ ဣဒါနိ၊ယုဝံဟူသည်ကား၊ တံ၊အဋ္ဌင် ဘုရား၊ကို၊ အာနုကမ္ပကန္တိ၊–အနုကမ္ပကံဟူသည်ကား၊ ကာရုဏိကံ၊သနား ခြင်း၊ကရုဏာရှိသော၊ ဝိဒုန္တိ၊–စိဒုံဟူသည်ကား၊ သပ္ပညံ၊–သာဝကပါရမီ ဉာဏ်ရှိတော်မူထသော။ သာဝကပါရမိယာ၊–သာဝကပါရမီ ဉာဏ် ၏ မည်ကား၊–အထွတ်အထိပ်သို့၊ ပတ္တုံ၊–ရောက်တော်မူသော၊ ဣတိအယံ၊ဤသည် ကား၊ အတ္ထောအနက်ဘည်း။ ဥဒုပဓာတိ၊–ဥပေဓဟူသည်ကား၊ ဥပဂတ္တွာ၊– ကပ်၍ ဝ၊ဦးခိုက်ခြင်း ဟု ဟူသည်ကား၊ ပဓူပတိ ဗြဟ္မတေနေ၊–ပါ၊–သောဘည်ခြင်း ရှိသောရှိခိုးခြင်းဖြင့်၊ အာဘိဝါဒယိ၊–ရှိခိုးပြီ၊ ကုသလဿ အာရောဂျ၊–အနာမရှိ သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ အပ္ပဓန္တိ သဒ္ဒ ဝုဒ္ဓန္တိ ၊–မေးလျှောက်ပြီ၊ အတ္ထသာယ– မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော၊ ပိတိယာ၊–နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်၊ ဇာတဿ ကုသ လံ၊–ဤကုသိုလ်ကံကိုလည်း၊ အာနုဿရာမိ၊–အောက်မေ့ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ဤ သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊–အဓိပ္ပါယ်တည်း။ သေသံ၊ကြွင်းသောစကားရပ် သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊–အောက်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊–ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာ လျှင်တည်း။ (ဥဒ္ဓနုပါရမာနဝဏ္ဏနာ၊–ဥဒ္ဓနုပါရမာနဝတ္ထု၊ အဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိ တာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

---

[၆] [၃-ပါရိဆိုတ္တကဝဂ်၊-၃-ပလ္လင်္ကပါရမာနဝတ္ထု၊]

ပလ္လင်္ကသေဋ္ဌမဏိသောဝဏ္ဏစိတ္တော်ကို ဟူ၏။ ပလ္လင်္ကသေဋ္ဌမဏိသော ဝဏ္ဏစိတ္တောဟူသော ဤပါရမာနဝတ္ထု၊သည်၊ ပလ္လင်္ကပါရမာန်၊–ပလ္လင်္ကပါရမာန

ဝတ္ထုတည်း။ ကိုတသားဆိုဝတ္ထု၏ ဥပတ္တိ-ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ-အာဘယ်နည်း။ ၊ဘဂဝါ-ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၏အနီး-ဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ-ဇေတဝန်ကျောင်း-တော်၌၊ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏။ တေနသမယေန-ဆိုအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရသေ-စာယောက်သော၊ ဥပါသကသေ-ဥပါသကာ၏၊ ဓီတာ-သမီးသည်၊ ကုလပဒေသာနိ-အာမျိုးအရပ်အစဉ်ရှိသည်ဖြင့်၊ သဒိသသေ-တူသော၊ တိတ္ထေ-ဝါဆိုသာဝတ္ထိပြည်၌သာလျှင်၊ အညတရသေ-ယောက်သော-ကုလပုတ္တသေ-အမျိုးသား-အား၊ ဒိန္နာ-ပေး-အပ်၏။ ဣသာ-ဆိုသတို့သမီးသည်လည်း။ အကောဇနာ-အမျက်ဒေါသနည်း-သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣသိလာစ-ရသမဖွန်း-သိလအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ပတိဒေဝတာ-လင်ကိုနတ်ကဲ့သို့ရှိသော-လေး-ဖြတ်၏။ သမာဒိန္နပဗ္ဗသိလာ-ဆောက်တည်၍ ကျင့်အပ်သော ငါးပါးသိလရှိ၏။ ဥပေါသထေ-ဥပုသ်နေ့၌၊ သက္ကစ္စံ-ရိုသေစွာ၊ ဥပေါသထသိလာနိ-ဥပုသ်သိလတို့ကို-လည်း၊ ရက္ခတိ-စောင့်ရှောက်၏။ သာ-ဆိုမိန်းမငယ်သည်၊ အပရဘာဂေ-နောက်အခါ-ဖြစ်သော ကာလ-၌၊ ကာလံကတွာ-ဆုတေ-၍၊ တာဝတိံသေသု-တာဝတိံသာ နတ်ပြည်တို့၌၊ ဥပ-ဖြစ်-ဖြစ်လေ၏။ တံ-ဆိုနတ်သမီး-ကို၊ အာယသ္မာ-မဟာမောဂ္ဂလာန-ကြွ-ရောက်-အာရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်-မထေရ်သည်၊ ဟေ-ဌာ-အောက်၌ ဝတ္ထုနယေ-ဝတ္ထုနည်း-ဆိုအပ်ပြီးသော-နည်း-ဖြင့်သာလျှင်၊ ဂတ်-ကွဲ-ကြွ-တော်မူ၍ ပလ္လင်-သေ-ရှေ-(လ)-ပဘာသတိ-ပလ္လင်-သေ-ရှေ-(လ)-ပဘာသတိ-ဟူ၍ ဂါထာ-ဂါထာ-တို့ဖြင့်၊ ပုစ्छि-မေး-တော်မူ၏။ [မဟာ-နဲ့ ဘာ-ဝေ-ကြီး-သော] တန်ခိုး-အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ-နတ်သမီး-မြတ်သော-ဝတ္ထု-ကို-ပြောပြ-ထူး-ထူး-သော-ရတနာ-တို့၏ အရောင်-တည်း-ဟူ-သော ကွန်ယက်-တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင်-တောက်-ပ-သော-ပတ္တမြား-ရွှေ-စင်-တို့ဖြင့်ဆန်း-ကြယ်-ခြင်း-ရှိ-သော၊ ပုဗ္ဗဝိဘိကိ-ရွှေ-ပန်း-တို့ဖြင့်လည်း-ပွင်း-သော၊ သယနေ-အိပ်ရာ-ဖြစ်-သော-ဥဒ္ဓ-ရေ-မြန်-ပြော-ကြီး-ကျယ်-သော၊ တတ္ထ-ပလ္လင်-သေ-ရှေ-ထိ-မြတ်-သော-ပလ္လင်-၌၊ တံ-သင်-သည်၊ ဥစ္စာ-ဝစာ-အားမြတ်-အာယုတ်-ဖြစ်-သော၊ ဣဒ္ဓိ-ဝိဂုဇ္ဇမာန-အား-တန်ခိုး-တန်ဆင်း-လျက်-အာ-ဆွ-သိ-နေ-၏။ ၊ တေ-သင်-နတ်သမီး-၏ ဣဒ္ဓိမာ-စာ-ဆွ-ရာ-ယော-၏ အကြောင်းအရင်း-ဖြစ်-ကုန်-သော နတ်သမီး-တို့သည်လည်း။ သမန္တာ-တော-ဆက်-ဝန်း-ကျင်-၌၊ နစ္စန္တိ-စ-ကလည်း-ကကုန်၏။ ဂါယန္တိ-စ-သီလည်း-သီကုန်၏။ ပမောဒယန္တိ-စ-ဆင်-၏ဝမ်း-မြောက်-ခြင်း-ကိုလည်း-ဖြစ်-စေ-ကုန်-၏။ မဟာ-နုဘာ-ဝေ-ကြီး-သော-တန်ခိုး-အာနုဘော်ရှိ-သော၊ ဒေဝိ-နတ်သမီး-၊

တွံ၊-သင်နတ်သမီးသည်၊ ဒေဝိဒ္ဓိပတ္တာ၊-နတ်ဌာဖြစ်သော ဗြည့်ရုံခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ အဘည်းဖြစ်၍၊ မနုဿဘူတာ၊လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည် ရှိ၊သော်၊တွံ၊သင်နတ်သမီးသည်၊ ကိ ပုညံ၊အာဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံ ကို၊ အကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူး၊သနည်း။ ကေန၊အာဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တွံ၊-သင်နတ်သမီးသည်၊ ဧဝံ၊ဧလိတာ နုဘာဝါ၊-ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုး အာနုဘာဝ်ရှိသည်၊ အသိ၊ဖြစ်သနည်း။ ကေန၊-အာဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊သင်နတ်သမီး၏၊ ဝဏ္ဏော၊-အရောင်အဆင်း သည်သည်း။ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း။ ၊သာဝိ၊ထိုနတ်သမီးသည်လည်း၊ အာသ၊-ထိုရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊-ဤဆို လတ္တံ့သော ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊-ဖြေကြား၏။ ၊ဘာဒန္တေ+-အရှင် ကောင်း၊အဟံ၊စာပည့်တော်မသည်၊ မနုဿေသု၊လူတို့၌၊ မနုဿဘူတာ၊-လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ အဖေ၊-ကြွယ်ဝသော၊ ကုလေ၊-အမျိုး၌၊သုဏိသာ၊-ဆွေးမသည်၊ အဟောသိံ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူ ၏။ အကောဒနာ၊-အမျက် ဒေါသနည်းသည်၊ ဘတ္တာ၊ဝသာနုဝတ္တီ၊-လင်၏အလိုအား လျော်စွာ ကျင့်လေ့ရှိသည်၊ ဥပေါသထေ၊-ဥဝုသ်သီတင်း စောင့်ခြင်း၌၊ အပ္ပမတ္တာ၊-မမေ့ မလျော့သော နှလုံးရှိသည်၊ အဟောသိံ၊-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ "ဘာဒန္တေ-အရှင် ကောင်း၊မနုဿဘူတာ၊လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊အဟံ၊တပည့် တော်မသည်၊ ဒဟရာပိ၊-ပေယ်ရွယ်သော သူ ဖြစ်သော်လည်း၊ အပါပိကာ၊-ယုတ်မာခြင်းမရှိ၊အဟံ၊တပည့်တော်မသည်၊ပသန္နစိတ္တာ၊-ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပတိ၊-လင်ကို၊ အာဘိရာဝယိ၊-နှစ်သက်စေပြီ၊ အဟံ၊-တကား၊တော်မသည်၊ ဒိဝါ၊-နေ့၌လည်းကောင်း၊ ရတ္တေ၊-ည၌လည်း ကောင်း၊ မနာပစာရိနီ၊-လင်၏ နှစ်သက်ဘွယ်သော အကျင့်ကိုသာကျင့် လေ့ရှိသည်၊ အဟောသိံ၊ဖြစ်ပြီ။ ဘာဒန္တေ-အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊-စာကာ တော်မသည်၊ပုရေ၊-ရှေး၌ဝ၏၊သိလဝတီ၊-သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အဟော သိံ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ၊ပါဏာတိပါတာ၊-သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝိရ တာ၊-ကြဉ်ရှောင်သည်၊ အစောရိကာ၊-သူ၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှကင်းလွတ် သည်၊သံသုဒ္ဓကာယာ၊-ကောင်းစွာစင်ကြယ်သော ကာယကံရှိသည်၊သုစိ ဗြဟ္မစာရိနီ၊-ဖြူစင်သောလင်ကိုလွန်ကျူး၍ကျင့်ခြင်းမှကင်းခြင်းတည်းဟူ သောဖြတ်သောအကျင့်ရှိသည်၊ အမ်ဇူပါနာ၊-သေအရက်ကိုသောက်စား ခြင်းမရှိသည်၊ အဟောသိံ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ၊ဗုဿာ၊-ဗုဿာ၊-ဗုဿာ၊-ဗုဿာ

ဗုဿာ-ဗုဿာ-ဗုဿာ-

ကိုလည်း၊ အဘာဝကိုမဆို၊သိကျွေးပဒေသုသိကျွောပုဒ်တို့၌၊ ပရိပုဏ္ဏကာရီ နှိမ့်ဖြည့်ကျင့်လေ့ရှိသည့်၊ အဟောသိမ်ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ၎င်းနည်းအာရုဏ် ကောင်း၊အဟံစောကာတော်မသည့်၊ အတိပသန္နမာနသာမဉ်လွန်သဒ္ဓါ ယုံကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊အာနုဓမ္မစာရီနှိမ့်အရိယာတို့၏တရားအား လျော်စွာတရားကို ဖြည့်ကျင့်လေ့ရှိသည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိတိမနာမည်စ် သက်ဝင်းမြောက်သောနှလုံးရှိသည့်၊ဟုတ္တသ၊ဖြစ်၍၊ပဏ္ဍသ၊ သမ္ဘဝ၊ ပဏ္ဍ လဆုတ်ပဏ္ဍ၏။ ၊စာတုဒ္ဒသိမ်းတဆဲ့လေးရက်တို့၏ ဖြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ပဉ္စဒ္ဒသိမ်းတဆဲ့ငါးရက်တို့၏ ဖြည့်ကြောင်းဖြစ် သောနေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍသ၊နှစ်ပါးသောပဏ္ဍ၏။ ယားစအဋ္ဌ ဓိ၊-အကြင်ရှစ်ရက်တို့၏ ဖြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နေ့တို့ပတ်လုံး လည်း ကောင်း၊ ပါဋိဟာရိယပဏ္ဍ၊-အကြို့အပိုတို့၏အစွမ်းအားဖြင့် ဆောက် တည်၍ကျင့်ရာဖြစ်သောနေ့တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊အာဋ္ဌဂ်ိုပေတမ်ရှစ်ပါး သောအင်္ဂါ၄နှင့် ဖြည့်စုံသော၊ဥပေါသထံ-ဥပုသ်ကို၊ဥပါဝသိ+ သုံးခဲ့ဘူး ၏။ ၊ဘဒန္တေ-အရှင်ကောင်း၊ ကုသလံ၊အဖြစ်မရှိသော၊သုခဒြိယံ၊ချမ်း သာ၊သော အကျိုးအာနိသင်ရှိသော၊ အရိယံ၊အဖြစ်ဒေါသ မရှိသည့်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဖြူစင်သောသဘောရှိသော၊ အဋ္ဌင်ဝဂေါ-မြတ်သော အင်္ဂါ၄ရှစ်ပါးတို့နှင့်၊ ဥပေတံ၊-ဖြည့်စုံသော၊ ရှေးမဆုဥပေါသထံ-ဤပုဒ်ကို လည်း၊သမာဒိယိတ္တာ၊ကောင်းစွာဆောက်တည်၍၊ဥပါဝသိ+သုံးခဲ့ဘူး၏။ ၊ အဟံ၊စာကာတော်မသည်၊ဝုဇ္ဈေ၊ရှေးဘဝ၌၊ပတိမှ၊မိမိလင်၌၊ကလျာဏီ-ကလျာဏနှင့်ဖြည့်စုံသော၊ ဝသာနုဝတ္တီနိ-လင်၏အလိုသို့လိုက်၍ ကျင့် လေ့ရှိသော၊ သုဂတသ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သားဝိကာ-တပည့်မသည်၊ အဟောသိ+ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ၊ဘဒန္တေ-အရှင်ကောင်း၊အဟံ၊စာကာတော် မသည်၊ဇိုဝလောကေ၊သတ္တလောကဌ၊ ကုသလံ၊အဖြစ်မရှိကောင်းသော အကျိုးကိုပေးခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ ဘောဒိသံ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မံ၊ကုသိုလ်ကံကို၊ကရိတ္တာန၊မြဲခြင်းကြောင့်၊ဝိသေသဘာဝကိန်းထူးသော နတ်ဖြစ်ခြင်းစည်းစိမ်ကိုရခြင်းအာဘိုရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ကာယသ-ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ-ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ-သေလွန်သည်မှ၊ ပရံ-နောက်၌၊ အာဘိသမ္ဘရောယံ-တမလွန်လောက၌ ဒေဝိဒ္ဓိပတ္တာ-နတ်ဖြစ် သောပြည့်စုံခြင်းရှိသောသူ၏ အဖြစ်သို့ရောက်၍၊ သုဂတိမှ-သုဂတိသို့ အာဂတာ၊လာရောက်၏။ ၊ဘဒန္တေ-အရှင်ကောင်း၊အဟံ၊စာကာတော် မသည်၊ မနောရုမေ-နှစ်လုံးမြေလျော်ကွယ်ရှိသော၊ ဝိမာနပါသာဒဝရေ-

ဗိမာန်တို့တွင် မြတ်သော ဗြာသာဒ်၌ အာနေ့ရာ သင်္ဃာနေ့-နတ်သမီးအပေါင်းဖြင့်ပရိဝါရိတာ-ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍ သယမ္ဘာသမိတိ၏အရောင်ဖြင့်ထွန်းတောက်ပလျက်ပမောဒါမိ-မွေ့လျော်စံပျော်ရ၏။ ဒေဝဝိမာနမာဂတ်နတ်တို့၏ဗိမာန်သို့ ရောက်သော၊ ဒီဃာဝုကိ-ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ မဲ-ဓာတာတော်မကို၊ ခေါဝဏာ-နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ မေတ္တာ-မွေ့လျော်စေကုန်၏။ ၂။

ဝတ္ထုဆိုဂါထာတို့တွင်၊ ပလ္လင်္ကသေ-ပလ္လင်္ကသေ-ပလ္လင်္ကသည်ကား၊ ပလ္လင်္ကဝရေ-မြတ်သောပလ္လင်၌၊ ဥတ္တမပလ္လင်-မြတ်သောပလ္လင်၌၊ အသမပလ္လင်-သမ်းထိုပလ္လင်၏၊ တံယေ-ဝသေ-တံ-ထိုမြတ်သည်၏အဖြစ်ကိုသာ-ဟု၊ ဒသေတုံ-ပြုခြင်း-၄။ မဂ္ဂါသော-ဏ္ဍာစိ-ဣတိ-မဂ္ဂါသော-ဝဏ္ဏာစိ-ဣတိ-ဟူ၍။ ဝဏ္ဏံ-ဆိုအပ်ပြီ။ ဝိဝိ-ရေတံ-နရံ-သိလသမ-ဇ-ဣတိ-အထူးထူးသော ရတနာ-ရောင် ခြည်ကွန်ယက် တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင် ထွန်းတောက်ပကုန်သော၊ မဂ္ဂါဟိ-စေ-ပ-ဟတ္တမြား-ရောင်တို့ဖြင့်လည်း-ကောင်း၊ သုဝဏ္ဏေန-စ-ဣဒ္ဓိ-ဖြင့်လည်း-ကောင်း၊ ဝိစိတ္တေ-ဆန်း-ကြယ်သော၊ တတ္ထ-တိ-တတ္ထ-ဟူသည်ကား၊ သယနေ-တိစ-သယနေ-ဟူ၍လည်း၊ ဝတ္ထေ-ဆိုအပ်သော၊ သရိတဗ္ဗဋ္ဌာနဘူတေ-အိပ်အပ်သောနေရာ-ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပလ္လင်္ကသေ-မြတ်သောပလ္လင်၌ ဣတိ-ဟူ-ဟု-ဟူသည်ကား-တုယ်-ဆင်အား၊ သမန္တ-တောပ-မောဒယန္တိ-တိ-ဆမန္တ-တောပ-မောဒယန္တိ-ဟူသော၊ ပရုပဒံ-နောက်ပုဒ်-ကို၊ အပေက္ခိတွာ-ငဲ့၍၊ တန္တိ-တံ-ဟူ၍၊ ဝိဘတ္တိယာ-ဒုတိယာဝိဘတ်ကို၊ ပုရိ-ကာ-မေ-တ-ဗ္ဗာ-ပြုနိ-အပ်၏။ ၁၂။ ဓာနုသ်-ကား၊ ပ-မောဒ-ယန္တိ-တိ-ပ-မောဒ-ယန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပ-မောဒ-နှစ်သက်ဝမ်း-မြောက် ခြင်း-ကို၊ ကရောန္တိ-ပြုကုန်၏။ တုယ်-သင်အား၊ ပ-မောဒ-နံ-နှစ်သက်ဝမ်း-မြောက်ခြင်း-ကို၊ ဥပ-ပါ-ဒေ-တိ-ဖြစ်စေကုန်၏။ ဣတိ-အယံ-ဣ-သည်ကား၊ အ-ဣ-ဣ-အနက်တည်း။ ၁၃။ ဒ-ဟရာ-အ-ပါ-ဝိ-ကာ-တိ-ဒ-ဟရာ-အ-ပါ-ဝ-ကာ-ဟူ-သည်ကား၊ ဒ-ဟ-ရ-ဝ-ဒ-ယ်-ရှ-ယ်-သူ-ပင် ဖြစ်-သော်-လည်း၊ အ-ပါ-ဝ-ကာ-ယုတ်-မ-ခြင်း-မ-ရှိ၊ ဒ-ဟ-ရ-ယု-ဝ-ကျိ-ဖြစ်-နှ-နယ်-ယ်-ရှ-ယ်-၏။ အ-ထ-ဝ-တ-နည်း-သော်-ကား၊ ဒ-ဟ-ရ-ဝ-ပါ-ဝ-ကာ-တိ-ဝ-ကာ-ဒ-ဟ-ရ-ဝ-ပါ-ဝ-ကာ-ဟူ-၍-လည်း၊ ပါ-ဠော-ပါ-ဠိ-ရှိ-၏။ သော-ဝေ-အ-ဣ-ဣ-ထိ-အ-နက်-ကို-ပင်-ဣ-ဣ-ဣ

၂ ၁ ၁ ၁

ကား။ သုဝိနေ၊ သုဒ္ဓသေး-စင်ကြယ်သော။ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ သေး-အရိယမဂ်တည်း ဟူသော ဗြဟ္မစရိယ်သေးမဂ်၏ ရှေးအတွင်းဖြစ်သော ဗြတ်သောအကျင့်အား။ အနုရူပ သေး-လျောက်ပတ်သော။ ဝုဗ္ဘဘာဝ ဗြဟ္မစရိယ်သေးမဂ်၏ ရှေးအတွင်းဖြစ်သော ဗြတ်သောအကျင့်၏။ ဝသေနေ ဝ-အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ သုဝိဗြဟ္မစာရိနိ-စင်ကြယ်သော မဂ်၏ ရှေ့အတွင်းဖြစ်သော ဗြတ်သောအကျင့်ရှိသည်။

။ အနုဝမ္မစာရိနိ ဘိ-အနုဝမ္မစာရိနိ ဟူသည်ကား။ အရိယာနှင့်အရိယာ ဝဂ္ဂ၊ လင်ကို ခြေ။ ဝမ္မ သေး-ထာရေးအား။ အနုဝမ္မံ-ကျော်သော တရားကို။ စရတိ-ကျင့်လေ့ရှိ၏။ အနုနှုရိုးအခြားမဲ့၌ ဝတ္ထုံးဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ၂နိုင်ငါ သူတာယ်-အပြစ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အရိယံ-အပြစ်ကင်းသော။ ဗ္ဘမ္ဘဏ္ဍပေါသထံ-ဤဥဝုသ်သိလကိုလည်း။ သမာဒိယိတ္ဝာ-ကောင်းစွာ ဆောက်တည်၍။ ဥပါဝသိ-သီတင်းသုံးခဲ့ကုန်၏။ အမ္ဘဏ်ဝရေဟိ-အမ္ဘဏ်ဥတ္တရေ ဟိ-ရှစ်ပါးကုန်သော ဗြတ်သောအင်္ဂါတို့နှင့်။ ဝါ-အာနည်းကား။ အရိယတ္တာ ဘာ-အပြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ အရိယံ-အပြစ်မရှိ။ အမ္ဘဏ်ဝရေဟိ-ဗြတ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးတို့နှင့်။ ဥပေတံ-ပြည့်စုံသော။ အာရောဂျဗြဟ္မဏနှစ်-အနာမရှိသော အနုက်ကြောင့် လည်းကောင်း။ အနဝဇ္ဇဗြဟ္မဏနှစ်-အပြစ်မရှိသော အနုက်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ကုသလံ-အပြစ်မရှိသော။ သုခဝိပါကတာယစ-ချမ်းသာသောအကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သုခါနိသံသတာယစ-ချမ်းသာသော အာနိသင်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သုခုဒ္ဒရိယံ-ချမ်းသာသော အာနိသင်ရှိသော။ ဗ္ဘမ္ဘဏ္ဍပေါသထံ-ဤဥဝုသ်ကိုလည်း။ ဥပါဝသိ-သီတင်းသုံးခဲ့ကုန်၏။ ဗ္ဘတိ အာယံ-ဤသည်ကား။ ယောဇနာ-ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။ ဝိ-သသ ဘာဂိနိ ဘိ-ဝိ-သေသ ဘာဂိနိ ဟူသည်ကား။ ဝိ-သေသသေး-ထူးခြားလွန်ကဲသော။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိဘာဝ သေး-နတ်ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာ အဖြစ်၏။ ဘာဂိနိ-အာတို့ရှိသည်။ သုဂတိမှ အာဂတာ ဘိ-သုဂတိမှ အာဂတာ ဟူသည်ကား။ သုဂတိ-သုဂတိဘဝသို့။ အာဂတာ-ရောက်၏။ ဥပါဂတာ-ကပ်ရောက်၏။ ဝါ-အာနည်းကား။ သုဂတိမှ သုဂတိယံ-သုဂတိတဲ့၌ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယံ-နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာ၌။ အာဂတာ-လာရောက်၏။ သုဂတိ ဟိ အာဂတာ ဘိ ဝိ-သုဂတိ ဟိ အာဂတာ ဟူ၍လည်း။ ပါဌေ-ပါဠိ၌ ရှိ၏။ တတ္ထ-ထိုပါဠိ၌။ ဟိ-တိ-ဗျဒံ-ကား ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ နိပါတမတ္တံ-နိပါတ်မျှသာတည်း။ ဝါ-အာနည်းကား။ ယောတု-အကြောင်းဟူ၏ အနက်ရှိ၏။ ယသ္မာ-အကြောင်းကြောင့်။ သုဂတိ-သုဂတိဘဝသို့။ အာဂတာ-လာရောက်

ဏ်ရတသ္ဌာနဆိုကြောင့်။ ဝိသေသဘာဂိနိုးထူးမြတ်သောအတ္ထိဂုဏ်။ ဣဒုတိ အယံဤသည်ကား။ ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။ ဝိမာနပါသာဒ ဝရေတိ၊ဝိမာန ပါသာဒဝရေ ဟူသည်ကား။ ဝိမာနေသု–ဝိမာန်တို့တွင်၊ ဥတ္တမပါသာဒေ၊မြတ်သောပြာသာဒ်၌။ ဝါ၊ထေနည်းကား။ ဝိမာနသင်္ခါတေ၊ ဝိမာန်ဟုဆိုအပ်သော။ အဂ္ဂပါသာဒေ၊မြတ်သောပြာသာဒ်၌ ဝါ။ဟာနည်း ကား။ ဝိမာနေဝိဂတမာနေ၊ထင်းသောနှင်းယှဉ်ခြင်း ပမာဏရှိသော၊အပ္ပ မာနေ၊ဏမမာဏမရှိသော၊ မဟန္တေ၊ကြီးကျယ်သော၊ဝရေ ပါသာဒေ၊မြတ် သောပြာသာဒ်၌၊ ပရိဝါရိတာ၊အခြံအရံဖြစ်သော၊ အစ္ဆရာသင်္ဃောနှ၊ နတ်သမီးတို့၏အပေါင်းဖြင့်။ သယံပဘာ၊မိမိအလျောင်ဖြင့် ထွန်းပလျက်၊ ပမောဒါမိ–မွေ့လျော်စံးပျော်ရ၏။ ဝါ၊ဟာနည်းကား။ အမှိတိပဒံ၊အမှိဟူသော ပုဒ်ကို။ အာနေတ္ဝါ၊ဆောင်၍။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ယှဉ်အပ်၏။ ဒိဿာယုကိ–ဒိ ဿာယုကိ ဟူသည်ကား။ ဟေဋ္ဌိမေဟိ၊အောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ဒေဝေ ဟိ၊နတ်တို့ထက်။ ဒိဿတဗ္ဗာယုကတာယစ၊ရှည်သောအသက် အဝိုင်း အခြားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ တတြုပပန္နေဟိ၊ထိုတာ ဝတိ သာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝေဟိ၊နတ်တို့အောက်။ အနုပ္ပါ ယုကတာယစ–မနည်းသော အသက် အဝိုင်းအခြား ရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဒိဿာပယုကိ၊ရှည်သော အသက်အဝိုင်းအခြား ရှိသော။ ယထာဝုတ္တဒေဝ၊ဝိမာနံ–အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဆန်း ကြယ်သောဘုံဗိမာန်သို့၊ အာဂတဝါ၊ပဝါဂတံ၊ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ကပ်ရောက် သော၊ မဲ့၊အာဂ္ဂန္ဒ်ကို။ ဒေဝဂဏာ၊ခြွေရံပရိသတ် နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ရေမန်း–ရေမွှေလျော်စေကုန်၏။ ဣတိ အယံ–ဤသည်ကား။ ယောဇနာ၊ယော ဇနာခြင်းတည်း။ သေသံ–ကြွင်းသော စကားရပ်သည်။ ဝုတ္တနယမေဝ– ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ လျှင်တည်း။ ပလ္လင်ဝိမာနဝတ္ထုနှာ– ပလ္လင် ဝိမာနဝတ္ထု၏ အာဘွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ✓ ။

[B] [၃-ပါရိဆတ္တကဝဂ်-၄-လတာဝိမာနဝတ္ထု]

ကဲ ကျမ်း/ဒုတိ

လတာဝ သဒ္ဓါပဝဏ်ရှိသောဒေဝတာတို့ဆုံးလတာ၏သဒ္ဓါပဝဏ်ရှိသောဒေဝ တာဟူသော ဤဝိမာန ဝတ္ထုသည်။ လတာဝိမာနံ– လတာဝိမာန် ဝတ္ထု တည်း။ ကတ ဿ၊ထိုဝတ္ထု၏။ ဥပ္ပတ္တိ–ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား။ ကာ၊အာဘယ် နည်း။ ။ ဘဂဝါ–မြတ်စွာဘုရား၊သည်။ သာဝတ္ထိယံ–သာဝတ္ထိပြည်၏

အနိုးဖြစ်သော၊ ဧတေတဝနေ၊ ဧတေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဂိုဟာရုတိမ်းနေတော်မူ၏။ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ သာဝတ္ထိဝါသိနော အ သာဝတ္ထိပြည်၌နေသော၊ အညတရသဒ္ဓိသေ၊ တေယောက်သော၊ ဥပါသကသမ္ဗဟိ သ.ကာ၏ဖိုတာ၊ ဆေမီ:သည်၊ လဘာနာမ၊-လတာအမည်ရှိ၏။ ပဏ္ဍိတာ၊-ပညာရှိ၏။ ဗျတ္တာ၊ ဆည်နှိမ်မာ၏။ မေဓာဝိနိ၊-ထိုးထွင်း၊ သောဉာဏ်ရှိ၏။ ပဋိကုသံ-လင်၏အိမ်သို့၊ ဂတာ၊ လိုက်သွား၊ ရသည်ရှိသော်၊ ဘတ္တုစ၊-လင်အား လည်း၊ ကောင်း။ သသု သသုဏော-ယောကျ္မ ပိန်:မသူ ယောကျ္မမ ယောကျ်ား သူတို့ အား လည်း၊ ကောင်း၊ မနာပစာရိနိ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော အကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိသည်၊ ဝိယဝါဒိနိ-ချစ်ခြင်းဘွယ်သော စကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ ပရိဇနဿ၊-အစေအပါး အခြွေအရံဖြစ်သော လူအ ပေါင်းအား၊ (သင်္ဘာ ကုသလာ-သတ္တိတော် ခြိုးမြောက်ခြင်း၌ လိမ္မာသည်၊ ကုလဂေဟေ-အမျိုးအိမ်၌။ ကုဋုမ္ဗာ ခဲ့သော-ဥစ္စာတည်းဟူသော ငွေ ကိုရှိခြင်းရှိ၏ သမဇ္ဇာ-ဟုတ်ဆောင်ခြင်း၌ ဝါ စွမ်းနိုင်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ် ၏။ အကောခနော-အမျက်ဒေါသ နည်း သည်၊ သိသာစာ ဥဿဟနဿ-ဃသိလ အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဒါနသံဝိဘာဂရတာ-ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း၌မြေ လျော်သည်။ အာ ခဏ္ဍ ပဠ္ဌသိလ-မကျိုးမပေါက်သောပါးသိလ ရှိသည်၊ ဥ:ပါသသ ရက္ခဏောစ ဥဝုသ်သိတင်း သုံး၊ ခြင်း၌လည်း၊ အပ္ပမတ္တ-မမေ့ မလျော့သော သတိရှိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။ သာ ထိုလတာသည်၊ အပရဘာဂေ-နောက်အတို့၌ (ဝေ-ဝ) (ဝ-ဝ) (ဝ-ဝ) (ဝ

စသည်တို့၌။ ဆေက တာယား–လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သင်္ကေတ–သိကြား နတ်မင်းသည်၊ ဒုဗ္ဗတရား–အလွန်နှစ်သက် မြတ်နိုးအပ်သည်။ /အသေအဟောသိ–ဖြစ်ပြီ။ ကောတောမဟာပေါင်းတည်း။ သမာဂတ်ကွဲ့ားစည်း ဝေးကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုခ နိသဇ္ဇာယ၊ ချမ်းသာသော ထိုင်နေခြင်းဖြင့်၊ နိသိန္နာနံ–ထိုင်နေကုန်သော။ တာသံ–ထိုဝါးယောက်ကုန်သော နတ်သမီး တို့အား။ ကသိဏဝတ်ကိုပြုပြီးမှ ကခြင်းသီချင်းဖြင့်သာလျှင်ပဋိဂ္ဂံအာမေး ကို။ ပဋိစ္စမဲ့၍။ ဝိဝါဒေါ– အငြင်းအခုံစကားသည်။ ဥဗ္ဗဒ္ဓေ–ဖြစ်လတ်ပြီ။ သဗ္ဗာဝိ–အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တာ–ထိုနတ်သမီးတို့သည်။ ဝေ သ ဝဏ္ဏသမဟာရာဇာသ–အဘဖြစ်သော ဝေ သ ဝ ကို နတ်မင်းကြီး၏။ သ ဒ္ဒိ ကံ–အာထံသို့။ ဂတ္တွာ–သွား၍။ တာတာ– ခမည်းတော်။ အမှာကံ–ငါတို့ငါး ယောက်တို့တွင်။ ကတမာ– အဘယ်သူသည်။ နစ္စာဒီသု–ကခြင်းစသည် တို့၌။ ကုသလာ–လိမ္မာသနည်း။ ဒုတိ–ဤသို့။ ပုစ္ဆိ သုံးမေးကုန်၏။ သော– ထိုဝေ သ ဝ ကို နတ်မင်းကြီးသည်။ ဝေ–ဤသို့။ အာဟ–ဆို၏။ ကိ အာဟ– အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဒိတာ–ကောသမီးတို့။ ဂ ဆ ထ–သွားလေကုန်။ အနော တတ္တာ–ဒဟတိရေ–အနဝတတ်အိုင်၏ကမ်းနား၌။ ဒေ ဝ သ မာ ဂ–မေ–နတ် တို့၏အစည်းအဝေး၌။ သံဂီတံ–ပေါင်းရ၍ ကခြင်းသီချင်းကို။ ပ ဝ ဏ္ဏေ–ထ– ဖြစ်စေကုန်လော။ တတ္ထ–ထိုအစည်းအဝေး၌။ ဝေါ–သင်တို့အား။ ဝိသေ သော–ထူးသောအဖြစ်သည်။ ပါကဋော–ထင်ရှားသည်။ ဘဝိသတိ–ဖြစ် လတ္တံ။ ဒုတိ–ဤသို့။ အာဟ–ဆို၏။ တာ–ထိုနတ်သမီးတို့သည်။ တ ထာ–ထို နတ်မင်းကြီးဆိုတိုင်း။ အဂံသု–ပြုကုန်၏။ ယတ္ထ–ထိုအစည်းအဝေး၌။ ဒေ ဝ ဝ ဏ္ဏာ–နတ်သားတို့သည်။ လ တာ ယ–ပ–လ တာ နတ်သမီးသည်။ နစ္စမာနာ ယ–ဟသည်ရှိသော်။ အတ္ထနော–မိမိ၏။ သ ဘာ ဝ ေ နု–မြဂဟတော့သတော အား ဖြင့်။ ဌာတုံ–တည်တန့်ခြင်းငှါ။ နာ သက္ခိ သု–မတတ်နိုင်ကုန်။ သ ဗ္ဗာ တ မဟာဟသာ–ကြီးစွာသောရယ်ရွှင်မြူးထူးခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အ ဒ္ဓ ရှိ ယ ဒ္ဒ–တစ်ဖွဲ့တစ်ပေါ်–ဆုံ့ဘွယ်သဲမဖြစ်ဘူးမြဲသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ် ၍။ နိ ရ ဒ္ဓ ံ–ရုံ–အာ ခါ မ ပြတ်။ သာ ရ ကာ ရုံ–ကောင်းချီးကို။ ဒေ ဒ္ဓ ာ–ပေးကုန်လျက်။ ဥက္ကုဋ္ဌိသဒ္ဒေ–ကြွေးကြော်သောအသံတို့ကို လည်းကောင်း။ ခ စ လ ကွေ ပ ေ စ–ရှုချိုးဦးရစ် ပစ်မြောက်သည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပ ဝ ဏ္ဏ ာ–ဖြစ်စေ ကုန်လျက်။ တိ မ ဝ ဏ္ဏ ံ–ပ–တိ မ ဝ ဏ္ဏ ာ တောသုံးထောင်ကို။ ကမ္ဗယမာနာ ဝိ ယ ပ– တုန်လှုပ်စေသကဲ့သို့။ မဟန္တံ–ကြီးစွာသော။ ကောလာဟလံ–ဆူတ်ဆုတ် ကျက်ကျက်ကို။ အကံသု–ပြုကုန်၏။ ဒ္ဓ ုတ ရာ သု–လ တ ာ ဗ ု တ ပ ါ–ကုန်သော

နိတ်သမီးဘို့သည်။ နစ္စန္တိသုပနေ-ကကုန်သည်ရှိသော်ကား။ သိသိရုကာ
လေ-ဆိသိရဉ္ဇတုကာလဒ္ဓ။ ကောဂ်လာ-ဥ-ပြောဌက်တို့သည်။ တုဏ္ဍိဘူ
တာ-ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်၍။ နိသိဒိ' သုဝိယ-နေကုန်သကဲ့သို့။ ဇေ-ဤအာတ္ဘု
တည္ဆဲသံဂိ-တာ-ထိုသို့ပေါင်းစု၍ကခုန်ရာ၌။ လတာယ-လတာနတ်သမီး
အား။ ဝိသေသော-ထူးသော အဖြစ်သည်။ ပါကဋော-ထင်ရှား သည်။
အဟောသိ-ဖြစ်၏။ //အ-ထ-ထိုအခါ၌။ သုတာ-ယ-သုတာအမည်ရှိသော၊ ဒေ
ဝဓိတာယ-နတ်သမီးအား။ ဇေဝ်-သောပရိဝိတက္ကော-ဤသို့သောအကြံ
သည်။ အဟောသိ-ဖြစ်၏။ ကိ' အဟောသိ-အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ကိ'
ဟမ္ပိ-အဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံကို။ ကတ္ဝာ-ပြုခဲ့ဘူး သောကြောင့်။ အယံ
လတာ-ဤငါ၏ အစ်မကြီး ဖြစ်သော လတာနတ်သမီး သည်။ အမှေ-ငါ
တို့လေးယောက်တို့ကို။ ဝဏ္ဏေန-စေ-ဝ-အာဆင်းအရောင်ဖြင့်လည်း ကောင်း။
ယသသာ-စ-အခြေအရံဖြင့်လည်း ကောင်း။ အဘိဘုယျ-လွှမ်းမိုးနှိုင်စက်၍
တိဋ္ဌတိ-နေ-ခေါ်-ဓာည်လေသနည်း။ ယံ-နု-ယဒိ-ပန-အာဂယ်၍။ အဟံ-ငါသည်
လတာယ-အစ်မဖြစ်သော လတာ၏။ ကတာဂမ်-ရှေးဘဝ၌ ပြုခဲ့ဘူး သော
ကုသိုလ်ကံကို။ ပုဗ္ဗ-ယျံ-မေ-အံ့။ ဇာတိ-ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟော
သိ-ဖြစ်၏။ ဣသာ-ထိုသုတာ နတ်သမီးသည်။ တံ-ထိုအစ်မလတာနတ်သမီး
ကို။ ပုဗ္ဗ-မေ-၏။ ဇာတရာပိ-လတ်ဝ နတ်သမီးသည်လည်း။ တ-ဣ-ထို
ညီမသုတာအား။ ဇ-တမတ္ထံ-ထိုအနက်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ-ဖြေဆိုပေ၏။ ကတ-ယ
ဒ'တံ ဇာ-ဒ' သ-ဒ္ဓံ-ထိုအလုံးရုံသော စကားလေ-ကို။ ဝေ-ဿ-ဝ-ဏာ-မဟာရာ-ဇာ-
ဝေ-ဿ-ဝ-ဏ်နတ်မင်းကြီး-သည်။ ဒေ-ဝ-စာ-ရိ-ဂ-ဝ-သေ-နနတ်ပြည်ဒေသစာရီ
ကြွ၍ ဖြန့်မြန်းတော်မူသည်၏ အစွမ်းအား-ဖြင့်။ ဥ-ပ-ဂ-တ-သ-ဟာ-ပ်-ရောက်
လာသော။ အာ-ယ-သ္မ-တော-မ-ဟာ-မောဂ္ဂ-လာ-နသ-အ-ရှင်မဟာ-မောဂ္ဂလာန်
မထေရ်အား။ အာ-စိ-ဂ္ဂိ-ကြား-လျှောက်၏။ ထေ-ရော-မထေရ်မြတ်သည်။
တ-မတ္ထံ-ထိုအကြောင်းကို။ ပုဗ္ဗ-ယ-ပုဗ္ဗ-၏။ မူလ-ကာ-ရ-ဏ-တော-အ-
ကြောင်းရင်းမှ။ ပဋ္ဌာ-ယ-စ-၍။ ဘ-ဂ-ဝ-တော-မြတ်စွာဘုရား-အား။ အာ-ရော
စေ-ကြား-လျှောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ //လ-တ-ာ-စ-သ-ဒ္ဓါ(လ)ဝိ-သ-ဒ္ဓ-ဏီ-တိ-
လတ်ာစသဒ္ဓါ(လ)ဝိသဒ္ဓဏီ ဟူ၍။ အာ-ဟ-လျှောက်၏။ ✓

ဘုရားဖြစ်မြတ်စွာဘုရား။ ဝေ-ဿ-ဝ-ဏာ-သ-ဥ-ဿ-ဝ-ဏာ-အမည်ရှိ-သော
ရဟေ-ဒ-နတ်မင်းကြီး-၏။ ဓိတာ-သမီးဖြစ်ကုန်သော။ သိရိမတော-ဘုန်း
ပညာရှိသော။ ရာ-ဇ-ဝ-ရ-သ-နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့ထက်မြတ်သော
သက္ကသ-အိကြား-နတ်မင်း-၏။ ပရိစာရိကာ-အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော။

လတာ၊-လတာ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝတာစ၊-နတ်သမီး လည်းကောင်း။ သဇ္ဇာ၊သဇ္ဇာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝတာစ၊နတ်သမီးလည်းကောင်း။ ပဝရာ၊-ပဝရာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝတာစ၊နတ်သမီး လည်းကောင်း။ အန္ဓိမတိ၊-အန္ဓိမတိအမည်ရှိသော၊ ဒေဝတာစ၊နတ်သမီးလည်းကောင်း။ သုတာ၊-သုတာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝတာစ၊နတ်သမီး လည်းကောင်း၊ ဤတို့ကြ၏။ ရာဇိ၊ဆွေနိုးတောက်ပသောတန်ခိုး အာနုဘော်လည်းရှိကုန်ထသော၊ မတိ၊-ကြီးကျယ်သောပညာလည်းရှိကုန်ထသော၊ ဒေဝတာ၊နတ်သမီးတို့သည်ဧ ဝမ္ဘ ဂုဏောဟိ၊-တရား၌ ကျော်ကုန်သော ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ သောဘလ၊-ဝတင့်တယ်ကုန်၏။ ။ဘဏ္ဍာ၊မြတ်စွာဘုရား၊ ပဋ္ဌာ၊ငါးယောက်ကုန်သော၊ နာရိယော၊နတ်သမီးတို့သည်၊ ဩဠာ၊ကျိတိမဝန္ဓာ ကောအရေပ်ခ်ု၊သိတော ဒ ကံ၊ချမ်း၊အေး၊သောရေရှိသော၊ဥပ္ပလိနီ၊-ကြာညိုကြာဖြူစသောပန်းရှိသော၊ သိဝံ၊ဘေး၊ဥပဒ္ဒဝေါမရှိသော၊နဒီ၊အာနဝတတ်အိုင်မှ ထွက်သော မြစ်သို့၊ နှာယိတုံ၊ရေချိုးခြင်းငှါ၊ အာဂမိ သု၊-လာရောက်ကုန်၏။ တာ၊ဒေဝတာ၊-ထိုနတ်မိန်းမတို့သည်၊ တဏ္ဍုဝေါ၊ထိုမြစ်ခ်ု၊ နှာယိတ္ဝာ၊ရေချိုးကုန်၍၊ရေမိတ္ဝာ၊-မျှော်လျှော်ပျော်ပါးကုန်၍၊နုစ္ဆိတ္ဝာ၊ဟင်ဖြူးကုန်၍၊ဂါယိတ္ဝာ၊သီချင်းသီကုန်၍၊ ဝိဟာရိ သု၊-နေကုန်၏။ တာ၊သု၊-ထိုငါးယောက်သော နတ်သမီးတို့တွင်၊ သုတာ၊သုတာအမည်ရှိသောနတ်သမီးသည်၊လတံ၊လတာနတ်သမီးကို၊ ဂြိုဟိ၊-ဆိုတို့၏။ ။ဥပ္ပလမာလဝေရိနီ၊-ကြာပန်းကိုပန်ဆင်ခြင်းရှိထသော၊ အာ ဝေဠိနီ၊-နား၊သွယ်ပန်းလည်း ရှိထသော၊ ကဏ္ဍနသန္ထိဘတ္တာ၊-ဝတ်ကြေ-သိုင်ဖြစ်ခင် အဆင်းကဲ့သို့ ပြောင်ပြောင်တောက်ပသော အရေအဆင်းလည်း ရှိထ သော၊ တိမိရတမ္ဘကျွန်၊-ဓိတုံ၊ရောင်နှင့်တူသောမျက်လုံ၊အဆင်းနှင့်သောမျက် ရေးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော မျက်စိလည်း ရှိထသော၊ နဘေဝ သောဘတော၊-ကောင်းကင်ကဲ့သို့ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသောအာကာကြီးပေယ်တို့ဖြင့် ထွန်းပ ခြင်းလည်းရှိသော၊ ဒီဃသောယုကိ၊-ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဘဂိနိ၊-အစ်မ+ လတာ၊-တံ၊ဆင့်ကို၊ ပုဏ္ဏာ၊ဓိ၊-ကျွန်တော်မ လျှောက်မေး၊ပါ၏။ ကေန၊-အဘယ် သို့သောဝိုရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်။ ။တ ဝ၊-ဆင်အား၊-ယ သော၊-အ-ခြို့ အရံ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ကတော၊-ပြုအင်လေသနည်း။ ။ဘဂ္ဂ၊-ကောင်း မြတ်ခြင်းရှိ၊သော၊ ဘဂိနိ၊-အစ်မကြီး၊လတာ၊ ကေန၊-အဘယ်ကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊တံ့၊ဆင်သည်၊ ပတိ၊နော၊-လင်၏၊ ဝိယတရာ၊-ချစ်မြတ်နိုး၊အပ်သော မိန်းမသည်၊ အံ့သြ၊ဖြစ်သနည်း။ ရှုပတော၊-အဆင်းသဏ္ဌာန်၏ပြည့်စုံခြင်း ဖြင့်၊ ဝိသိဋ္ဌကလျာဏိတရာ၊-အထူးသဖြင့်ကောင်းမြတ်သော တင့်တယ်

ခြင်းရှိသည်၊အာသိမ်ဖြစ်သနည်း၊နေ့စဉ်နေ့စေ့ကခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ဂိတဝါဒီ တေဆိုခြင်းတို့ဟူတ်ခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ပဒက္ခိဏာ၊အာထုံးသဖြင့်ကြွပ်ကြင်လိမ္မာသည်၊အာသိမ်ဖြစ်သနည်း။နေ့ရက်ရှိပုဏ္ဏိတာ၊နတ်သား၊နတ်သမီးတို့သည်အာဘယ်မှာ လတာရှိသနည်းဟုမေးအပ်ကုန်သည်၊ အသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ကွဲ၊ဆင်သည်ကြောဟန်တော်မတို့အား၊အာစရိယ၊ဖြေကြား၊လော။။ သုတာယ၊သုတာ အမည်ရှိသော နတ်သမီးသည်၊ပုဏ္ဏိတာ၊-မေးအပ်သော၊လတာ၊ဆတာနတ်သမီးသည်၊အဟံမနုဿသုံ၊(လ)။ဓမ္မစာရိတိ၊-အဟံမနုဿသုံ၊(လ)၊ဓမ္မစာရိဟု၎။ အာဟာ၊ဆိုတို့။ ။

ဘဂိနီ၊ညီမသုတာ၊အဟံ၊ငါသည်၊မနုဿသု၊လူတို့၌၊မနုဿဘူတာ၊-လူ၏အာဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဥဒ္ဒါဝရဘောဂေ၊များ၊ဖြတ်သောစည်းဝိမ်ဥစ္စာရှိသော၊ ကုလေ၊အာမျိုး၌၊လုကိသာ၊ဆွေ့မသည်၊အ၊ဟောသိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ဒုကောဓနာ၊အမျက်ဒေါသနည်းသည်၊ဘာဏ္ဍု၊ဝ သာနိ၀တ္ထနိ၊လင်၏အ၊လိုအား၊လျော်စွာကျွင်းလေ့ရှိသည်၊ဥပေါသ၊ထေ၊ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်း၌။အပ္ပမတ္တာ၊မေ့မေ့မလျော့သော၊နှလုံးရှိသည်၊ အ၊ဟောသိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ဘဂိနီ၊ညီမသုတာ၊မနုဿဘူတာ၊-လူ၏အာဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဒဟရာ၊ငယ်ရွယ်သူပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ အပါဒိကာ၊ယုတ်မာခြင်းမရှိသည်၊ အ၊ဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ။ အဟံ၊ငါသည်၊ ပဿန္နစိတ္တာ၊ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သဒေ၀ဂုဏ်မတ်နှင့်တကွသော၊ သသ သုသ သုဂုဏ်၊-ယောက္ခမမိန်းမသူ ယောက္ခမယောက်ျား၊သူနှင့် တကွသော၊သဒါသကံ၊-ကျွန်ယောက်ျား၊ကျွန်းမိန်းမနှင့်တကွသော၊ပတိ၊-လင်ကို၊အာဘိရာ၊ယမ်း-လွန်စွာနှစ်သက်စေပြီ၊တမ်း၊ထိ ချွေ့မဖြစ်သောကာလ၌၊မမ၊ငါသည်၊တံနိဗ္ဗတ္တကံ၊-ထိုနတ်ပြည်၌ အခြံ၊အ၊ရံများ၊ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ဝုညံ၊ကောင်းမှုကို၊နိဗ္ဗတ္တနေ၊ဖြစ်စေသော အား၊ဖြင့်၊ယသော၊-အခြံ၊အ၊ရံ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ကတောဝ၊ပြုအပ်၏။ ။ဘဂိနီ၊-ညီမသုတာ၊ သာဟံ၊ဆိုင၊ငါသည်၊ ကုသလေန၊-အ၊ဖြစ်မရှိကောင်းသော အကျိုးကိုပေးခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ တေနကမ္မုနာ၊-ဆိုကံကြောင့်၊ စတုတ္ထိဌာနေဟိ၊-လေးပါးကုန်သောအ၊ကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အညာဟိ၊-တပါးကုန်သောနတ်ဆိုးတို့ယက်၊ဝိသေသံ၊ထူး-မြတ်လွန်ကဲသော၊ အာယုဗ္ဗ၊-အသက်ရှည်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ဝဏ္ဏဗ္ဗ၊-အ၊ဆင်းသဏ္ဌာန်ကိုလည်းကောင်း၊သုခဗ္ဗ၊-ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ ဗလဗ္ဗ၊-ခွန်အား-ကိုလည်းကောင်း၊ အ-ဋ္ဌကထာ၊ဟု၏။အ၊နုဗ္ဗကံ၊-များ-သော၊ဝိဒ္ဓသု၊-ရှိ-ထူ-းခြင်းကို လည်းကောင်း၊ရတိ-စ၊-ပ-ရေ-လျော်ခြင်း

ကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန္နဘောဝမိုးဆိုးဆောင်ခဲ့စားရ၏။ ၊ ၊ ဘဝဂိုဏ်ယောအစ်
မတို့၊ အမှာကံ၊ ကျွန်းတော်မတို့၏ ၊ ဥဒ္ဒေဘဝဂိုဏ်းအစ်မကြီးဖြစ်သော၊ အယံ
လတာ၊ ဣ၀ါလတာသည်။ ယံ၀စနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဘာသတိ၊ ဆိုရ၏၊ ကော၊-
ထိုစကားကို၊ ကုရုမှေ့ပါ၊ သင်တို့သည်၊ ယုတံ၊ ကြားအပ်ကုန်ပြီလော၊ နော၊-
ကျွန်တော်မတို့သည်။ ယံပဋ္ဌ၊ အကြင်သိခြင့်ဌာ၊ အလိုရှိ၍ မေ၊ အင်သော
အနက်ကို၊ အဝုစ္ဆိမှ၊ ငါ့မေးပါကုန်၏။ တံ၊ ထိုသိခြင်းဌာ၊ အလိုရှိ၍ မေ၊ အင်သော
အနက်ကို၊ နော၊ ကျွန်တော်မတို့အား၊ အာဂ်ဃယိ၊ ပြကြား၊ ပြု၊ နော၊ ကျွန်
တော်မတို့၏။ ပတိကိုရုံ၊ လင်မည်သည်ကား၊ နာရီနံ၊ မိန်းမဖြစ်ကုန်သော၊
အမှာကံ၊ ကျွန်တော်မတို့၏။ ဝိသိဋ္ဌာ၊ ထူးသော။ ဂတိ၊ ကိုးကွယ်လည်း
လျောင်းရာသည်လည်း။ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ တာသံ၊ ထိုကျွန်တော်မတို့၏
ပ၀ရာ၊ မြတ်သော၊ ဒေ၀တာ၊ နတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ ဘဝဂိ
ဏ်ယော၊ အစ်မတို့၊ ယဏ္ဍ၊ အကြင်လင်တို့အား၊ ကျင့်ရာသော ဝတ်ကို၊ စရိယ
မာနေ၊ ကျင့်သည်ရှိသော်၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ ပတိဇ္ဇတာ၊ ပတိဇ္ဇ
တာအမည်ရှိကုန်သည်။ ဘ၀ဏ္ဍိ၊ မြစ်ကုန်၏။ သဇ္ဇာ၊ ခပ်သိပ်ကုန်သော၊
မယံ၊ ကျွန်တော်မတို့သည်။ ပတိသု၊ လင်တို့၌။ ဝမ္မံ၊ ကျင့်အပ်သောတရား
ကို၊ ပစရာမ၊ ကျင့်ကုန်အုံ့။ ပတိသု၊ လင်တို့၌။ ဝမ္မံ၊ ကျင့်အပ်သောတရား၊ ကို၊
ပစရိတွာ၊ ကျင့်ခြင်း၊ ကြောင့်။ အယံ၊ လတာ၊ ဣ၀ါလတာသည်။ ဇေတဝုတိ၊ ယ၊ ရ
အခါ၌။ သမ္ဗတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ ယံ၀စနံ၊-
အကြင်စကားကို၊ ဘာသတိ၊ ဆိုရ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သဇ္ဇာ၊ ခပ်သိပ်ကုန်
သော၊ မယံ၊ ကျွန်တော်မတို့သည်။ လ ဆ္ဆ မသေ၊ ရကုန်လတ္တံ့။ ၊ ဘဝဂိုဏ်
ယော၊ အစ်မတို့၊ ပဇ္ဇတာ သာ နု ဂေါ ဝေ ရော၊ တောဝ္ဘုံ တောအုပ်တို့၌ ကျက်စား
လေ့ရှိသော၊ ဓံသ ဘာ ဇ နော၊ သားဖောင်းမျိုးသာလျှင် အစာရှိသော၊ သိ
ဟော၊ ဂေါသရာ ဇာ အမည်ရှိသော ခြင်္သေ့သည်။ မဟိန္ဒ ရံ၊ ဖြောက်ဆောင်
တတ်သော၊ ပဇ္ဇတံ၊ တောင်၌။ အာ ဝ သိတ္ဝာ ဝ သ ဏ္ဍာ ၊ နေ လျက်၊ ဣတ ဝေ၊-
ဓိ ဓိ ဓ တ ပါ၊ ကုန်သော၊ စ ဝ ရ ပ ဒေ၊ အခြေလေးချောင်း ရှိကုန်သော၊ ခုဒ္ဒေ၊-
အားနည်းကုန်သော၊ ဓိ ဂေ၊ သား ဘို့ကို၊ ပသယ္ဟ အ ဘိ ဘ ဝိ တွာ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်
နင်း၍။ ဟတ္ထိ၊ သတ်၍။ ခါ ဒ တိ ယ ထာ ၊ စား သကဲ့သို့။ ၊ တ ထေ ဝ၊ ထိုအတူ
သာလျှင်။ ဣဒ၊ ဣ၍ လော ဘ ဒ္ဓ ၊ သဒ္ဓါ ယုံကြည်ခြင်း ရှိသော၊ အရိယ သာ ဝ ကာ၊-
ဘုရား အစရှိသော၊ အရိယာတို့၏ အာဆုံ၊ အမကိုနာ ခံ၍ ကျင့်လေ့ရှိသော၊
နာရီ၊ မိန်းမသည်။ ဘတ္တာ ရံ၊ ကျေးမွေး တတ်သော၊ ပတိ ံ သာ မိ ကံ၊ လင်ကို၊
နိ သာ ယ၊ ဖြစ်၍။ ဝ ဏ ဏိ ၊ နေ လျက်၊ အ ခ ဇ္ဇ တာ ၊ ပ ဝ ၊ ကုန်

ရှိသည်။ ဟုတ္တာဖြစ်၍ ကောဓံအာဃာတ်ဒေါသဂိုဏ် ဝမိတ္တာပျက်ဆီး၍ မဆွေရုံးဆိပ်ဆည်းအင်သောဝတ္ထုတို့ဖြစ်ထိုက်သောမဆွေရုကို အာဘိဘုယျာနှိပ်နင်း၍ မြေစာရိနီတရားကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ ပေါတိုးဖြစ်၏။ သားဆိုမိန်းမသည်သည်ကုန်ကုန်ပြည်ခ်ုပ်မောခတိုးမြေလျှင်စံပျော်ရ၏ဟု ဤတိုးဤသို့လတာ့လတာသည်။ သုဘာယားညီမသုတာအားဝိသေသတို့ပြောဆိုသည်ဖြစ်၍အာဟာရဆိုပြီး။ ။

ဝိတ္ထေးထိုဂါထာတို့၏ လတာစသဒ္ဒါပဝရာ အာနိုမတိ သုတာတိုးလဘာစ သဒ္ဒါပဝရာ အာနိုမတိသုတာ ဟူသည်ကား။ တာသံ-ထိုငါးယောက်သောနတ်သမီးတို့၏နှာမံအာမည်တည်း။ စသဒ္ဒေါ။ စသဒ္ဒါသည်သမုစ္စယတွေ့ပေါင်းဆည်းခြင်း အနက်ရှိ၏။ ချစဝဏ္ဏသာတိ။-ရာဇဝဏ္ဏသဟူသည်ကား။ ရာဇူနှုစ်ဘုန်ဖမဟာရာဇာနှုန်နတ်မင်းကြီးလေးယောဝ်တို့သက်။ ဝဏ္ဏသားသဒ္ဒသားမြတ်သော။ ဒေဝရာဇသဟုနတ်တကာတို့၏ မင်းဖြစ်သော။ သက္ကသားကြီးမင်း၏။ ပရိစာရိကာသအလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော။ ဤတိအယ်ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယေ။ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဥညော တိ။ ဥညောဟူသည်ကား။ မဟာရာဇသဲ။ ဝေသဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏။ တော နဏိ ကြောင့်။ ဝေသဝဏသဒ်တာ တိ။ ဝေသဝဏသဒ်တာ ဟူ၍။ အာဟာမိန့်ပြု။ ဤဒ်ပဒ်ဤ ဒ်တာ ဟူသောပုဒ်ကို။ ပုဗ္ဗေ ကံ-အသိုးဒ်သိုး။ ယောဇေ တဗ္ဗံ-မှာ ဥ အာပ်၏။ ဝါ-ဆာနည်းကား။ ဝ-စနုဝိပလ္လာ-သာ။ ဝ-စနုဝိပလ္လာသ တည်း။ ဒ ဒ-ရာ-ဆမီးဖြစ်ကုန်သော။ ဤတိအယ်ဤသည်ကား။ အဂ္ဂေ-အနက်တည်း။ ရာ-ဇတိ ဝ ဒ္ဓေ-တတိ-ထွန်းတောက်ပတတ်၏။ ဤတိ-တသ္မာ ထိုကြောင့်။ ရာ-ဇိ-ရာ-ဇိ-မည်၏။ မတိ-တိ-မတိ-ဟူသည်ကား။ မဟာပညာ ဝ-တာ-ကြီးကျယ်သော ပညာရှိကုန်သော။ ဒေ-ဝ-တာ-နတ်သမီးတို့သည်။ ရာ-ဇိ-မတိ-တိ-ရာ-ဇိ-မတိ-ဟူ-သော။ ဤ-ဒ်-ဤ-ပုဒ်သည်။ သဗ္ဗာသံ-ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တာသံ-ထိုနတ်သမီးတို့အား။ ဝိ-သေသနှ-အထူးပြု၏။ ဝေါ-ဤ-ရ-ဇိ-မတိ-ဟူ-သော-သဒ္ဒါ-သည်။ ဂေါ-သာ-ဟု-ယောက်-သော။ ဒေ-ဝ-တာ-ယ-နတ်သမီး၏။ နာ-မ-မေ-ဝ-အာ-မည်-သာ-လျှင်-တည်း။ ဤ-တိ-ဤ-သို့။ ကေ-စိ-အ-ချို့-သော ဆရာတို့သည်။ ဝ-ဒ-န္တိ-ဆိုကုန်၏။ တေ-သံ-ထိုကေ-စိ-ဆရာတို့၏။ မ-တေ-နဲ-အာ-လိုအား-ဖြင့်။ ပ-ဝ-ရာ-တိ-ဓ-ဒ်-ဃ-ဝ-ရာ-ဟူ-သော-ဤ-ပုဒ်-သည်။ သ-ဗ္ဗာ-သံ-ခ-ပ်-သိမ်း-ကုန်-သော နတ်သမီးတို့၏။ ဝိ-သေ-သ-နမ-မေ-ဝ-ဝိ-သေ-သ-နာ-လျှင်-တည်း။ ဓ-မ-ဂု-ဏော-ဟိ-တိ-ဓ-မ-ဂု-ဏော-ဟိ ဟူ-သည်ကား။ ဓ-မ-ဂ-ယော-ဟိ-ဟု-ရာ-နှင့်-လျော်-ကုန်-သော။ ဓ-မ-ဂ-တော-ဟု-ရာ-မှ။ ဩ-ဒ-ပေ-တော-ဟိ-မ-ကင်း-မ-လွတ်-ကုန်-သော။

ဂုဏော်ဟိယထာဘုစ္စဂုဏော်ဟိ။ မဘောဂ်မပြုနိဟုတ်မှန်သောဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ဣတိအယံ။ ဣတိ သည်ကား၊ အတ္ထော။ အနုက်တည်း။ သောဘထာတိ။ သောဘထဟု သည်ကား၊ ဝိရောစထ။ ထာင့်တယ်ကုန်၏။ ပ။ ပ။ ပ္ပဇ္ဇေ ဣနာ ရိယောတိ။ ပ္ပဇ္ဇေ ဣနာ ရိယောဟု သည်ကား၊ ယထာဝုတ္တနာမာ။ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်သဲ့ပြိုးသော အမည်ရှိကုန်သော၊ ပဋ္ဌေ။ ပေါ်ယောက်ကုန်သော၊ ဒေဝ ဓိတရောနတ်သမီးတို့သည်၊ ဣဿ ဣတိ ဣမ ဝ ဣ ဣ ဣ

ဝေးကောင်းကင်ခွဲတည်းသော ဗိမာန်ခွဲလည်းကောင်း၊ ဝေသဒ္ဒါ၊ ဝေသဒ္ဒါ သည်၊ သမုဒ္ဒယဆွေး၊ ပေါင်းစည်းခြင်း အနက်ရှိ၏။ အာကာသဗိမာန် သုခ၊ ကောင်းကင်ခွဲတည်းသော ဗိမာန်တို့ခွဲ လည်းကောင်း၊ ဟိမဝန္တာပလုဝခွဲ ဂုဒိဘူမိပဒိုဗခွဲ ခွဲနေသုခ၊ ဟိမဝန္တာပလုဝ ဣန္ဒြေရှိတောင်အစရှိသော ဗြဟ္မာ့ဘုံ စပ်သော အခုပ်တို့ခွဲလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သင့်ဂုဏ်ထွေ ဝမ်းသော အခုပ်မျက်နှာတို့ခွဲသာလျှင်၊ သောဘမာနေ၊ တင့်တယ်ခြင်းရှိသော၊ ဣတိ အသံ၊ ဤ သည်ကား၊ အထွေး၊ အနက်တည်း။ ကေနကေ၊ တာတိ၊ ကေနက တောဟု သည် ကား၊ ကေနကိဒိသေန၊ အာဘယ်သို့သဘော၊ ရှိသော၊ လုဝညေန၊ ကောင်းမွက်ကြောင့်၊ နိုင့်ထွေး ဖြစ်သနည်း၊ ယသော ကိ၊ ယသောဟု သည် ကား၊ ပရိဝါရသမ္ပတ္တိစသော ခြံအရံ၏ ပြည့်စုံခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ကိတ္တိ သဒ္ဒါစ၊ ကျော်စောသော အသံသည် လည်းကောင်း၊ ယသော၊ ယသ မည်၏။ ကိတ္တိသဒ္ဒဂဟဏေန စ၊ ကိတ္တိသဒ္ဒါကိုယူသဖြင့်လည်း၊ ကိတ္တိသဒ္ဒ ဟောတုဘူတာ၊ ကိတ္တိသဒ္ဒါ၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂုဏာ၊ ဂုဏ် ကျေးဇူးတို့ကို၊ ဣယ္ဟန္တိ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ။

။ ပတိနောဝိယတရာတိ၊ ပကိနောဝိယတရာဟု သည်ကား၊ သာမိနော၊ လင်၏။ ပိယတရာ၊ အထူးသဖြင့် ချစ်ခြင်းနှိုး အပ်သော၊ သာမိဝလ္လဘာ၊ လင်နှင့်အကျွမ်း ဝင်သော မိန်းမသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တေနဝစနေန၊ ထို စကားဖြင့်၊ အသာ၊ ထိုလတာနတ်သမီး၏။ သုဘဂတံ၊ တင့်တယ်ခြင်းရှိ သည် ၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြ၏။ ဝိသိဋ္ဌကလျာဏိတရသရူပတောတိ၊ ဝိသိဋ္ဌကလျာဏိတရသရူပတောဟု သည်ကား၊ ရူပသမ္ပတ္တိယာ၊ အာဘင်း သဏ္ဌာန်၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဝိသိဋ္ဌာဝဏ္ဏမာ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သော၊ က လျာဏိတရာသုန္ဒရတရာ၊ အလွန်ကောင်းမြတ် တင့်တယ်ခြင်း ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ အာသုတိဇုဒ္ဒ၊ အာသုဟူသော ဤဝုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်ဝုဒ်မျှသာတည်း။ ဝိသိဋ္ဌကလျာဏိတရာဘိရူပတောတိစ၊ ဝိသိဋ္ဌက လျာဏိတရာဘိရူပတောဟူ၍ လည်း၊ ပဋိဇ္ဈန်း ရှာဘ်ကုန်၏။ ပဒက္ခိဏာတိ၊ ပဒက္ခိဏာဟု သည်ကား၊ ပကာရေတိ၊ အပြား တို့ဖြင့်၊ ဝါ၊ ဟာနည်းကား၊ ဝိသေသေန၊ အထူးသဖြင့်၊ ခဏ္ဍိဏာကုသလာ၊ လိမ္မာ၏။ နုစ္ဆရိတဝါဒိတော တိ ဣဿေ၊ နုစ္ဆရိတ ဝါဒိတောဟူသော ဤဝုဒ်တွင်၊ ခုစ္ဆာတိ ဣဿေ၊ နုစ္ဆဟူသော ဤ ဝုဒ်၌ ဝိဘတ္တိလေးပါ၊ သတ္တမီဝိဘတ်၏ ကျေခြင်းကို၊ ကတောပ္ပြအပ်၏။ နနွေ၊ ကခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဂိတဝါဒိတော စ၊ သိခြင်းတီးမှုတ်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိ အပမ်း ဤသည်ကား၊ အထွေး အနက်တည်း။ နုဝုနာရိ

ပုဗ္ဗန္တိတာဘိ၊နရဏနာရိပုန္တိတာဟူသည်ကား၊ ဒေဝပုတ္တေဟိစ၊နတ်သားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝဓိတာဟိစ၊-နတ်သမီးတို့သည် လည်းကောင်း၊ လတာ၊လတာနတ်သမီးသည်၊ကဟံ၊အာဘယ်ဌာနည်း၊ လတာ၊လတာနတ်သမီးသည်၊ကိံ၊-အာဘယ်သို့၊ကဇရောတိ၊-ပြုပါလိမ့်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့ ရူပဒဿနဋ္ဌေဝ၊-အဆင်းသဏ္ဌာန်တင့်တယ်ဟန်ကို ရှုကြည့်သိုသောဌာလည်းကောင်း၊ သိပ္ပဒဿနဋ္ဌေ၊ကခြင်း သိခြင်း စသောအတတ်ကို ရှုကြည့်နာလိုသောဌာလည်းကောင်း၊ ဝုန္တိတာ၊-မေးမြန်းအပ်၏။ နိစ္စံ၊-အခါခပ်သိမ်း၊ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ အသံသဒ္ဒတာယ၊- နှီးနှောရောပြွမ်းခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေဝေါ ဝိဟာ၊နတ်ကဲ့သို့၊ ရေမတိ၊-မြွေလျော်စေတတ်၏။ ဣတိ၊ဤကြောင့်၊ ဒေဝရောဒေဝရမည်၏။ ဝါ၊-ဟာနည်းကား၊ ဒုတိယော၊-နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ ဝရော၊- တောင့်တအပ်သော သူတည်း၊ ဣတိ၊ဤတသွား၊ထိုကြောင့်၊ ဒေဝရောဒေဝရမည်၏။ ဘာဂ္ဂ၊-ဆင်၏။ ကနိဋ္ဌ၊ဘာတာ-ညီအငယ်တည်း၊ ယောပတိ၊-အကြင်လင်သည်၊ ဒေဝရေနမတ်နှင့်သဟ၊-တကွ၊ ဝတ္ထုတိ၊မြစ်၏။ ဣတိတသွား၊ထိုကြောင့်၊ သောပတိ၊ထိုလင်သည်၊ သဒေဝရောသဒေဝရမည်၏။ သသုစ၊-ယောဂ္ဂမမိန်းမသူလည်း၊ သသုရောစ၊-ယောဂ္ဂမယောက်ျားသူလည်း။ သသုသသုရာ၊- ယောဂ္ဂမမိန်းမသူယောဂ္ဂမ ယောက်ျားသူတို့။ သသုသသုရေဟိ၊- ယောဂ္ဂမမိန်းမသူ-ယောဂ္ဂမယောက်ျားသူတို့နှင့်၊ သဟ၊-ဆာကွ၊ဝတ္ထုတိ၊-ဖြစ်၏။ ဣတိတသွား-ထိုကြောင့်၊ သသုသသုသသုရံ၊-သသုသသုသသုရမည်၏။ ဒ္ဝါ သေဟိ၊-ကျွန်ယောက်ျားတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဒ္ဝါ သိဟိ၊-ကျွန်မိန်းမတို့နှင့်လည်းကောင်း။ သဟ၊-ဆာကွ၊ဝတ္ထုတိ၊-ဖြစ်၏။ ဣတိတသွား-ထိုကြောင့်၊ သဒ္ဒါသတံ၊-ကျွန်ယောက်ျား-ကျွန်မိန်းမနှင့်တကွ၊ ပတိ-လင်ကို၊ အာဘိ-ရာဝယ်-နှစ်သက်စေပြု၊ ဣတိ-အယံ၊-ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ-ယောဇနာခြင်းတည်း။ ဘာမိက-ဟောတိ၊-ဆာမိကတောဟူသည်ကား၊ တမ်ကုလေ-ဆိုပြည့်စုံကြွယ်ဝသော-ဆွေမျိုးခွဲ၊ ဝါ၊-ဆာနည်းကား၊ တမ်ကာလေ သုဏိသာကာလေ-ထိုချွေးမဖြစ်သောကာလခွဲ၊ တံနိဗ္ဗတ္တကံ-ထိုပြည့်စုံခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ပုညံ-ကောင်းမှုကို၊ နိဗ္ဗတ္တနေန-ဖြစ်စေသဖြင့်၊ ယသေ-အခြံအရံပြည့်စုံခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ကတော-ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ-အယံ-ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော-အဓိပ္ပါယ်တည်း။ မုမာတိ-ဗုဒ်-မမဟူသော ဤပုဒ်ကို၊ ကတောတိပဒံ-ကတောဟူသောကံပေါ-ကြိယာပုဒ်ကို၊ အပေက္ခိတ္တာ-ဆင့်၍၊ မယာတိ-မယာဟူ၍ ပရိဏာမေတဗ္ဗံ-ဆာတိယာဝိဘတ်ပြုနိုင်ခဲ့၏။ ။

(၅) ၈/၁၂/ စတုဇ္ဈာနေဟိ ဘိ-စတုဇ္ဈာနေဟိ ဟူသည်ကား၊ စတုဟိကာရ ဧကေဟိ-လေးပါးကုန်သော အကြောင်းတို့ဖြင့်၎င်း၊ ဝါ၊ဟာနည်းကား၊ နိမိတ္တဘူတောသု-အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုသုဌာနေသု-လေးပါးကုန်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်၎င်း၊ ဝိသေသမဂ္ဂေ ဝါ တိ-ဝိသေသမဂ္ဂ၏ဟူသည်ကား၊ အညာဝတိ-ဟာပါးကုန်သော နတ်သွေး တို့ထက်၊ အတိသယံ-လွန်ကဲထူးမြတ်သော အဖြစ်ကို၊ အဓိဂတာ ဣဒ္ဓိ-အာယုဗ္ဗဝဏ္ဏ ဗ္ဗသုခံ ဗလ ဗ္ဗာတိ ဣမ-အာယုဗ္ဗဝဏ္ဏ ဗ္ဗသုခံ ဗလ ဗ္ဗဟူသော ဤသန္ဓါသည်၊ စတုဟိ ဌာနေဟိ တိ-စတုဟိ ဌာနေဟိဟူ၍၊ ၎ဂ္ဂါနံ-ဆိုအပ်ကုန်သော အကြောင်းတို့ကို၊ သရူပေ-သရုပ်အားဖြင့်၊ ဒဿနံ-ပြကြောင်းဖြစ်သော သန္ဓါတည်း၊ ဟိ သဗ္ဗံ-ဖုန်ဆီ၊ အာယုအာဒယော-ဝေ-အသက်ရှည်ခြင်းအစရှိသည်တို့သည်သာလျှင်၊ အသေ-ထိုလတာနတ်သမီး၏၊ အညေဟိ-တပါးကုန်သော နတ်သမီးတို့ထက်၊ ဣသိ ဌ ဌ-ဝ-ယ-ထူးမြတ်လွန်ကဲ့သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသေသာ-ထူးကုန်၏။ တထာ-ထိုမ,တပါး၊ တသာ-ထိုနတ်သမီးအား၊ သ ဗ္ဗာ ဝ ဒ ဝ ဝ ဝ

နောဟူသည်ကား-နိုပါတမတ္တံ၊နိုပါတ်မျှသာတည်း။ ပုနဟာဘန္တေနောတိ၊ နောဟူသည်ကား၊အမှောက်၊ငါတို့အား၊ဝါ၊ဟာနည်းဂုဏ်း၊နှနှောသမံအတ္ထိ တိအာဒိ သုဝိယ-နှနှောသမံ အတ္ထိဣတိ သို့အစဝ်ရှိသည်တို့၌ကဲ့သို့။ အဝဝေရ ဟောအဝဝေရဏအနုက်၌၊နိုပါတောဒုနိုပါတ်မျှသာတည်း၊တေနုထိဘုရား ရှတနာနှင့်၊သမံ၊ဟူ၊သာရှတနာသည်။ နှနှောအတ္ထိ-မရှိသည်သာလျှင် တည်း၊တေနုထိကြောင့်။ အကိ ဣယိယေဝ-ဖြေကြားပေသည်သာလျှင် တည်း၊အာဝိပရိတံ၊မဟောက်မပြန်ဟုတ်မှန်စွာ၊ဤကာသိယေ ဝ-ဖြေကြား ပေသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား။ အတ္ထော-အနက် တည်း။ ပတိနောဟိရေမှောက် ဝိသိဋ္ဌနာရီနံဝတိ-နသံ ပဝရာစဒေဝတာ-ပတိ-ပတိနောဟိရေမှောက် ဝိသိဋ္ဌနာရီနံဝတိ-ဗွနေသံ ပဝရာစဒေဝတာ ဟူသည်ကား။ အနုဏ္ဍတောဟု-အကျိုးစီးပွါး မရှိခြင်းမှ၊ပါလနတော-စောင့်ရှောက်တားမြစ်တတ်သောကြောင့်။ ပတိနော သာမိကောနာမ-လင်မည်သည်ကား။ နာရီနံ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမမြစ်ကုန်သော၊အမှောက်-အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဝိသိဋ္ဌာ-ထူးသော၊ဂတိစ-လားရာလည်း-မည်၏။ နေသံ-ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏၊ပဒိုသဝေ ကာ-ကိုးကွယ်ရာလည်း-မည်၏။ မာတုဂါမာနံ-မာတုဂါမ-မြစ်ကုန်သော၊ နေသံ-ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏။ သဝေဟာတော-ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်သောကြောင့်။ ပဝရာဥတ္တမာ-မြတ်သော။ ဒေဝတာစ-နတ်မည်သည်လည်း။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သမ္ဘတိစ-ယာခုပစ္စုပ္ပန်လောကဌ် လည်းကောင်း၊ အာယတိဗ္ဗ-တမ လွန်းလာကဌ် လည်းကောင်း၊ ဟိတသုခါ ဝဟတ္ထာ-စီးပွါးချမ်းသာကို ဆောင်တတ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ဘဒေ-ကောင်းစွာ သာလျှင်။ အာရာဓိကာ-နှစ်သက်စေတတ်၏။ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား။ အတ္ထော-အနက်တည်း။ ပတိသုခမ္ပပစာရာမသဗ္ဗာတိ-ပတိသုခမ္ပပစာရာမသဗ္ဗာ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗာ၀-အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ မယံ-အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ပတိသုအတ္ထာနော သာမိကေသု-မိမိလင်တို့၌။ ပုဗ္ဗုဋ္ဌာနာဒိကံ-လင်မထမီ-ရှေးအာဘို့၌ ထ၍ပြုအပ်သော ကိစ္စကိုပြုခြင်းစသော၊ စရိတဗ္ဗ ဝမ္မံ-မယားတို့သည့်ကျင့်ရာသော၀တ်ကို။ ပဝရာ-ဟု-အာရိအ်သောကျင့်ကုန် အုံ့-ယုတ္တာတိ-ယုတ္တဟူသည်ကား။ ယံနိမိတ္တံ-အကြောင်းလင်တို့၏ ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ ဝါ-တနည်းကား။ ယေသုပတိသု-အကြောင်းလင်တို့၌ စရိတဗ္ဗဝမ္မေ-ကျင့်အပ်သောတရားတို့ကို၊စရိယမာနေ-ကျင့်သည်ရှိသော် ဣတ္ထိယော-မိန်းမတို့သည်။ ပတိဗ္ဗတာနာမ-ပတိဗ္ဗတာ မည်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ သန္ဓာမသောဘာသတိယံ အယံလတာတိ-လန္ဓာမ

သောဘာသတိယံအာယံလတာ ဟူသည်ကား၊ အာယံလတာ၏ကျွန်တော်၏ မတ္ထိ၏ အမဖြစ်သော လတာသည်၊ တောခုတိုယခုအခါ၌၊ ယံသမ္ဘတ္တိုံ-အကြင်စည်းဝိပ်ချပ်းသာကို၊ လဘတိ-ရ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဘာသတိ-ဆိုဦး၊ တံသမ္ဘတ္တိုံ-ထိုစည်းဝိပ် ချပ်းသာကို၊ ပတိသုလင်တ္ဂ်၌၊ ဝမ္မံကျင့်ဝတ်တရားငါးပါးကို၊ ပစရိတ္တသရီးသစ္စာ ကြင့်သောကြောင့်၊ လတိသာမ-ရကုန်ဟု၏။ ။

၅။ ပဇ္ဇတသာနုဂါစားဟုတိ-ပဇ္ဇတသာနုဂါစရောဟူသည်ကား၊ ပဇ္ဇတဝနသဏ္ဌာစရိ-တောချုံ တောအုပ်တို့၌ကျက်စားလေ့ရှိသော၊ မဟိန္ဒရံ ပဇ္ဇတ မာဝသိတ္ထာတိ-ဣတော-မဟိန္ဒရံပဇ္ဇတ မာဝသိတ္ထာဟူသော ဤပုဒ်၌၊ မဟိ-ပြေကြီးကို၊ ဝေဒေတိ-ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ-ထိုကြောင့်၊ မဟိန္ဒရဒုနာမကံ-မဟိန္ဒရအမည်ရှိသော၊ ပဇ္ဇတံအစလံ-တောင်၌။ အာဝသိတ္ထာတိ-အာဝသိတ္ထာ ဟူသည်ကား၊ အဓိဝသိတ္ထာ-နေလျက်၊ တတ္ထ-ထို မဟိန္ဒမ အမည်ရှိသော တောင်၌။ ဝသန္တော-နေလျက်၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-အနက်တည်း။ ဟိယုတ္တံ-ဆင့်စ။ အာဝသိတ္ထာတိ ပဒံ-အာဝသိတ္ထာ ဟူသောပုဒ်ကို၊ အပေက္ခိတ္ထာ-ခဲ့၍၊ ဝေါ-ဤပဇ္ဇတပဟူသောပုဒ်သည်၊ ဘုမ္မတ္ထေ-သတ္တမီ အနက်၌၊ ဥပယောဂဝစနံ-ဒုတိယာဝိภတ်ရှိသော ပုဒ်တည်း။ ။ ပသယ္ဟာတိ-ပသယ္ဟ ဟူသည်ကား၊ အဘိဘဝိတ္ထာ-လွှမ်းမိုးဘိစိုး၍၊ ခုဠ္ဠေတိ-ခုဠ္ဠေဟူသည်ကား၊ ဗလဝသေန-ခွန်အားဖြင့်အစွမ်းဖြင့်၊ နိဟိ-နှယုတ်နိမ့်ကုန်သော၊ ပမာဏတောပန-အလုံးအရင်းပမာဏအားဖြင့် သော်ကား၊ မဟာန္တော-ကြီးကုန်သော၊ ဟတ္ထိအာဒေါ-ဆင်အစရှိကုန်သော၊ မိဂေ-သားတို့ကို၊ သော-ထိုကေသရာဇာ အမည်ရှိသောခြင်္သေ့သည်၊ ဟန္တိ-ယေဝ-သတ်ဖြတ်နိုင်သည် သာလျှင်တည်း။ ။ ဣတိ-ထိုဝေါဟိုဝါထေယ-ဟုတောဝဟူသောဂါထာ၌၊ အယံ-ဤ ဆိုလတ္တံ-သည်ကား၊ ဥပမာသံသန္ဒနေန-ဥပမာဥပမေယျကို နှိုးနှောခြင်းနှင့်၊ သန္ဓိ-တာကို၊ အတ္ထယောဇနာ-အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။ သီဟော-ကေသရာဇာ အမည်ရှိသောခြင်္သေ့သည်၊ အတ္ထနော-မိမိ၏၊ နိဝါသဌာနံ-ရှာနံ-နေရာကျက်စားရာဌာနဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပဇ္ဇတံ-တောင်ကို၊ နိဿယ-မှီ၍၊ ဝသန္တော-နေလျက်၊ အတ္ထနော-မိမိ၏၊ ယထိစ္ဆိတံ-အကြင်အလိုရှိအပ်သော၊ အတ္ထံ-အကျိုးကို၊ သာဓေတိ-ပြီးစေသကဲ့သို့၊ ဝေ-မေ-ဤအတူသာလျှင်၊ သဒ္ဓါ-သဒ္ဓါပသန္နာ-သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်းရှိသော၊ အရိယသာဝိကာ-အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တပည့်မဖြစ်သော၊ သာ-ဤ-ထိုမိန်းမသည်၊

ဃာသဆွာဒနာဒီဟိုးအစား အဝတ်အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဟုရေကာတောပေါ သနတောဃုပ်ကျွေးမွေ ဖြူပေတတ်သောကြောင့် ဟုတ္တာရုံပတ်သာပိုက်ခံ လင်ကို၊ နိုဿာယမှီ၍ ဝသန်အိမ်နေလျက်၊ သဗ္ဗတ္ထာဝိ၊ခပ်သိမ်းသော အရာဌာနဌလည်း၊ ပတိ၊လင်အလိုသို့အနုကူယသခ် ါဟောနေ-လျော်သည် ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝေတနအကျင့်ဖြင့် ဒေတ္တိ၊ဆုကျိုးစီးပွါးကို၊ ပတ်ဒေ နဋ္ဌတ္တာ၊ လင်အားလျော်သော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဇနာဒိသုအခြံအရံ ပရိသတ်အစရှိသည်တို့ဌ၊ ဥပဇ္ဈာနကကျော်ခံ၊ ဖြစ်သိုက်သောအမျက်ဒေါ သကိုဥဒိတ္ထာပဇေဟိတ္ထာ၊ဃယ်၍၊ ပဒိုဂ္ဂဟာဝတ္ထု။သုဃသိမ်းဆည်းအပ်သော ဝတ္ထု၊တို့ဌ၊ဥပဇ္ဈာနကမ်ားဖြစ်လတ္တံ့ သော၊ ပရေ-ရုံ၊-ဝန်တို့ခြင်းကို၊ ဒေ-ဘိဘုယ္ယ အာဘိဘာဝိတ္ထာ၊လွှမ်းမိုး၍၊ အနုပ္ပါဒေတ္ထာ၊မဖြစ်စေမူ၍၊ ပတိဗ္ဗတာ၊ဝမ္မသဟ၊ လင်အား လျော်သော ကျင့်ဝတ် တရားကို လည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာ ဝမ္မသဟ၊-ဥပါသိကာမတို့ကျင့်အပ်သော တရားကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ဗ ဒေဝ၊ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ပုရိသ၊-ယောကျ်ားတို့ကျင့်တတ်သောကြောင့်၊ ဝမ္မစာရိ ဒီ-ဥပါသိ.ကာမတို့ ကျင့်အပ်သောတရားကို ကျင့်လေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊-ဖြစ်၏။ သာဓုတ္ထိ-ဆိုမိန်းမသည်၊ သုဝ္ဍမ်ိုဒေ-ဝေလောကေ-နတ်ပြည်၌၊ မောဒ တိ-ပျော်ရွှင်လျော်ရဲ၏။ ပမောဒ-ပျော်ရွှင်ပျော်ပါးဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇ တိ-ရောက်၏။ ဒုဗ္ဘဂိအာယ်-၍ သည်ကား၊ အတ္ထယောဇနာ-အနက်ယောဇနာ ခြင်းတည်း။ သေသံ-ကြွင်းသော စကားခုပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးရုံတို့၌ ဂတ္ထနယမေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ၎လတာဝိမာ နဝတ္ထုနှာ-လတာနတ်သမီး၏ ဝိမာနဝတ္ထု အာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီးခြင်း သို့ရောက်ပြီ။ ။)

[B] [၃-ပါရိဆတ္တကဝဂ်-၅-ဂတ္တိလဝိမာနဝတ္ထု။]

သတ္တတ္ထိ သုမဂုရတ္ထိ-ဣဒံ-သတ္တတ္ထိ သုမဂုရံဟူသော ဤဝိမာန ဝတ္ထုသည်၊ ဂတ္တိလဝိမာနံ-ဂတ္တိလဝိမာနဝတ္ထု၊ တည်း။ တာသု-ထိုဝတ္ထု၏ ဥပ္ပတ္တိ-ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ-အဟာယ်နည်း။ ။ဘဂဝတိ-မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဟရတေ-နေတော်မူသည် ရှိသော်၊ ခဏေ-ခဏတည်း မဟာမောဂ္ဂလာနော-အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဟောဒ္ဒါ-ဒေါကာ်၌၊ ဂတ္ဘနယေနေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေ ဝစာရိကံ-နတ်ပြည်ဒေသစာရိကို၊ စရန္တော-ကြွသွားတော်မူသည်ရှိ

သော်၎င်းတာဝတိံသာဘဝနှင့်၊တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၎င် ဂန္ဓိမ္ဗာကြွရောက်တော်မူ၍၊ တတ္တ၊ဆိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ပဋိပါဒိယာ၊အစဉ်အတိုင်း၊ ဦးတသု၊ဘည်ကုန်သော၊ ဆတ္တိံသာယဝိမာန၊သု၊သုံး၊ဆဲ့ခြောက်ခုသော ဘုံဗိမာန်တို့၌၎င်း ဆတ္တိံသ၊ဒေဝ ဗိဘာရော၊သုံး၊ကျိပ် ခြောက်ယောက်သော နတ်သမီး၊တို့ကို၎င်း ပစ္စေကံ၊အသီး၊အသီး၊ အာန္တ ရာသဟသ္သပရိဝါရ၊နတ် သမီး တထောင်တထောင်စီ အခြံအရံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း မဟာတိံ၊ ကြီး ကျယ်သော၊ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊နတ်၌ဖြစ်သောစည်း၊စိပ်ချမ်း သာ ကို၎င်းအနုဘဝတို့ ယော၊ခံစား၊သည်ဘို့ကို၎င်းဒိသ္ဝါ၊ဖြင့်၎င်း၊တာဟိ၊ဆိုနတ်သမီး၊တို့သည်ဝုဇ္ဈေ၊ ရှေ့ရှေ့၊သောကိုယ်၏အဖြစ်၌၎င်းကဘာကမ္မံ၊ပြုခဲ့ဘူး၊သော ကောင်းမှုကံကို၎င် အာဘိဏှေနဝဏ္ဏနာတိအာဒီဟိ၊-အာဘိဏှေနဝဏ္ဏနဉ္စာသို့အစရှိကုန် သော၊ကိုယ်ဂါဏ၊ဟူ၊ပဋိပါဒိယာ၊အစဉ်အတိုင်း၊ပုန္ဓိ၊ မေ၊တော်မူ၏။ တာဝိ၊ဆိုနတ်သမီး၊တို့သည်လည်း၊ တသု၊ဆိုရှင်မောဂ္ဂ လာန်မထေရ်အား၊ ပုန္ဓာနဉ္စာရံ၊-မေ၊သည်၏အခြား၊မဲ့၌၎င်း ဝဏ္ဏ၊ဣဒ္ဓိမဒါယိ ကာအဟန္တိ အာဒီနာ၊ဝဏ္ဏ၊ဣဒ္ဓိမဒါယိကာ အဟံ ဤအစသည်ဖြင့်၎င်းဗျာက ရိ သု၊ဖြေကြား၊ကုန်ပြီ။ အထ၊ဆိုနောက်မှ၎င် ထေရော-အရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၎င် တတော၊-ထိတာ၊တိံ သာနတ်ပြည်မှ၎င်မနုဿလောကံ၊ လူ.ပြည်သို့၎င် အာဂတ်ကွဲ၊ကြွ၊တော်မူခဲ့၍၎င် ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၊အား၎ ဘေ၊မတ္တံ၊ဆိုအကြောင်း၊ကို၎င်းအာ၊ရောစေသိ၊ကြား၊လျှောက်၏။ ဘုံ၊စုနှုံ၊ထို စကား၊ကို၎င်းသုတ္တာ၊ကြား၊တော်မူ၍၎င်ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ မောဂ္ဂလာ န၊မောဂ္ဂလာန်၎င်ဘာ၊ဒေဝ ဘာ၊ဆိုနတ်သမီး၊တို့သည်၎ကေ ဝလံ၊သက်သက်၎ တယာ ဝေ၊ သင်သည်သာလျှင်၎ ပုန္ဓိ ဘာ၊မေ၊အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၎ ဒေ၊ ဤ၎ဗျာကရိ သု၊ဖြေကြား၊ကုန်သည်ကား၎ နု၊မဟုတ်ကုန်သေး၎အထ ခေါ၊- စင်စစ်၊သင်ကား၎ ဝုဇ္ဈေ၊ရှေ့အခါ၌။ မယာ ဝိ၊ဧါ ဘုရား၊သည်လည်း၎ ပုန္ဓိ ဘာ၊မေ၊အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၎ ဒေ ဝမေ ဝ၊ ဤ အာ ဘူ သာလျှင်၎ ဗျာကရိ သု၊ဖြေ ကြား၊ဘူ၊လေ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၎ ဝတ္တွာ၊မိန့်တော်မူ၍၎ ထေ ရေနာ- အရှင် မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၎ ယာ ဝိ တော၊ တော၊င်း ပန်ထျောက်ထား၊အပ်သည် ဖြစ်၍၎ အာ ဘိ တ်၊ လွန်လေ ပြီ း သော၊ အာ ဟ္ဘ နော၊ မင်ုယ်တော်မြတ်၏၎ ဂုတ္တိ လာ စရိယံ၊-ဂုတ္တိ လ ဟော င်း သ မား ဖြစ် သော အ ခါ ၌ အ ကျင့် ကို၎ ကထေ သိ၊ ဟော တော်မူ၏။ ။

အတိ ၊ တေ၊ ဌေ ့ နှ ် လေ ပြီ း သော အ ခါ ၌ ဗျာ ရ ေ ဏ ာ သိ ပ ် ၊ ဗာ ရ ာ ဏ ာ သီ ပြည် ၌ ဖြ ဟ ္ မ ၊ ဣ ဏ ် ဂ ေ ့ ၊ ဖြ ဟ ္ ဒ တ် မ င် း သ ည် ့ ဇ ္ ဇ ် ၊ မ င် း ၏ အ ဖြ စ် ကို ၎ ကာ ရ ေ (့) ် ၊ ပြ ု သ ည်

ရှိသေး၊ မဟာသတ္တဝေါဟုရားလောင်းသည်၊ ဂန္ဓဇာကုလေးစောင်းသမား အမျိုးဌာ၊ နိဗ္ဗတ္တိတွေးဖြစ်၍၊ ဂန္ဓဇာသိပ္ပေးစောင်းဆောတတ်ဌာ၊ ပရိယောဒါတ သိပ္ပတာယားပြုစင်သောအတတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တိမ္ဗရုနားတိမ္ဗ ရုနတ်မင်းနှင့်၊ သဒိသောဟူသော၊ သဗ္ဗဒိသာသုခပ်သိမ့်သော အရုပ် မျက်နှာတို့ဌာ၊ ပါကဋေ့ သုံ ထင်ရှားသော၊ ပုညာတောဟု ကျော်စောသော၊ နိုဝ် မေနုဟုအမည်အားဖြင့်၊ ဂုတ္တိုလောနာမ၊ ဂုတ္တိလမည်သော၊ အာစရိယောဟု ဆရာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သော၊ ဆုံ ဂုတ္တိလဆရ. ကြီးသည်၊ အခွေ့ မျက်စိကွယ်သ.ကုန်သော၊ ဖိုးကြွေ့ အိုမင်းကြီးရင့်ကုန်သော၊ မာတာပိတာရော့ ဖိခင်ဘခင်တို့ကို၊ ပေါသေတ်ရေပ်ကျွေးမွေးမြူ၍၊ တသားထိ ဂုတ္တိလဆရ ကြီး၏၊ သိပ္ပနိမ္ဗတ္တိ့ စောင်းအတတ်ဌာ အပြီးတိုင်အောင် တတ်. လိမ္မာသည် ၏အဖြစ် ကို၊ သုတ္ဝေ့ ကြား၍ ဥဒ္ဓေနိ ဝါသိ ဥဒ္ဓေနိ ပြည်ဌာနေသော၊ မုသိလော နာမ၊ မုသိလအမည်ရှိသော၊ ဂန္ဓဇောစောင်းသမား သည်၊ ဥပဂတ်ကွဲ့ ကပ်လာ၍၊ တံ၊ ထိ ဂုတ္တိလဆရာ ကို၊ ဂန္ဓဇာတွေ့ ရှိခိုး၍၊ ကေမန္ဒုံ့ တင့်အပ်လျောက် ပတ်သောအရုပ်ဌာ၊ ဒ္ဝိတေ့ တည်သည်ရှိသော်၊ ကသ္ဝ၊ အာဘယ်ကြောင့်၊ အာဂတောလာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဟု တိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝုတ္တေ့ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တုမှာကံ ဆောင်တို့၏၊ သန္တိ ကေ၊ အထုံ့ ဌာ၊ သိပ္ပ ်အတတ် ကို၊ ဥဂ္ဂဟေ ဘတုံ ဆောင်အံ့သောငှါ၊ အာဂတောလာ၏၊ ဟု တိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဂုတ္တိလာစရိယောဟု ဂုတ္တိလဆရာသည်၊ တံ၊ ထိ မုသိလ ကို၊ ဩဋ္ဌိ လောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ လက္ခဏကုသလတာယ၊ လက္ခဏာ၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အယံ ဝုရိ သော၊ ဤယောကျ်ား သည်၊ ဝိသမ ဗ္ဗာသယော၊ မည်မည်တို့သော အကျင့်ရှိသည်၊ ကဗ္ဗ ဗ္ဗေ ဟု ခက်ထန်သည်ဖြစ်ရာ သော-ကြမ်းကြုတ်သည်၊ အကတညူ၊ ကိုယ်ကူတပါး တို့၏ ကျေးဇူးကို မသိသည်၊ ဘဝိ ဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ။ နုသင်္ဂဟတ ဗ္ဗော ၊ ပြီးမြောက်အပ်၊ ဓုတိ၊ ဤသို့ နှုတ်ဆိုက်၍ သိပ္ပကုန်ဟု ဆုံ့ ၊ အတတ်ပညာကို သင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သြကာ သံ၊ အခွင့်ကို၊ နာကာသိ နုအကာသိ မပြု ။ သော၊ ထိ မုသိလ သည်၊ တ သား-ထိ ဂုတ္တိလ၏၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ပယိ ရှုပါ သိတ္ထာ၊ ဆည်း ကပ်ခစား၍၊ တေ ဟိ၊ ထိ အမိအဘတို့ကို၊ ယာစ၊ ပသိ၊ တောင်းပန်စေ၏ ။ ဂုတ္တိလာစရိယောဟု ဂုတ္တိလဆရာသည်၊ မာတာပိတရော ဟိ၊ အမိအဘတို့သည်၊ နိ ဗ္ဗိ ဇ္ဇိ ယမာနော ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂရုဝ စနံ၊ အလေးအဖြတ်ပြုအပ် သောမိဘ ဘို့၏ စကား ကို၊ အလဃိ နိ ယ ဘိ ့ ၊ မလွန်ကျူးအပ်ဟု ၍ ၊ တ သား-ထိ မုသိလ အမည်ရှိ သောစောင်းသမား အား၊ ပိ ပ ' ' အတတ် ကို ၊ ပ ဒ္ဓ ပေတ္တာ-

ဖြစ်၏။ ဝိဂတမဇ္ဈရိယတာယစ-ကင်းသော မဇ္ဈေရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်း၊ ကောင်း။ ကာရုဏိကတာယစ-သနားခြင်းကရုဏာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်း၊ ကောင်း။ အာစရိယမုဒ္ဒီ-ဆရာ၏ လက်ဆုပ်ကို၊ အ ကတွာ-မပြုမူ၍၊ အနုဝေသသတော-အကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊ သိပ္ပံ-ဟောင်းအတတ်ကို၊ သိကျွေးပေသိ-ဆင်စေ၏။ ။

သောဝိ-ဆိုမုသိသဟောင်းသမား-သည်လည်း၊ မေဓာဝိတာယစ-ဟူသော ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်း၊ ကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေးဘ၌၊ ကတပရိစိတတာယစ-ပြုအပ်သော အလေ့အကျက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း၊ ကောင်း၊ အကုသိတာယစ-ပျင်းရိခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း၊ နစိရဲ-သော-မကြာမြင့်မီ ပင်လျှင်၊ ပရိဒေါဒါတသိ-ပွါ-ဖြူစင်သော အတတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏။ ။ကိ-စိန္တေသိ-အဘယ်သို့ ကြံသနည်း။ အသံဗာရာဏသိ-ဤဗာရာဏသီပြည်သည်၊ ဇမ္ဗုဒ္ဒီ-ပဝိ ကျွန်း၌၊ အဂ္ဂနဂရံ-မြတ်သောပြည်တည်း။ အဟံ-ငါသည်၊ ဣဒါနိ-ယခု ဗာရာဏသီပြည်၌၊ သရာဒိကာယမင်းနှင့်တကွသော၊ ပရိသာယ-မရိသတ်၌၊ သိပ္ပံ-အတတ်ကို၊ ဒသေယာမိ-ပြရမူကား၊ ယံနူန-ကောင်းစွတကား။ ဧဝံ-ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ အဟံ-ငါသည်၊ အာစရိယတောပိ-ဆရာဂုတ္တိလ ထက်လည်း၊ ဇမ္ဗုဒီပေ-ဇမ္ဗုဒီပါကျွန်း၌၊ ပါကဇေါ-ဆင်ရှားသည်၊ ပညာ တော-ဆင်ပေါ်ကျော်စောသည်၊ ဘဝိဿာမိ-ဖြစ်အုံ့။ ဣတိ-ဤသို့စိန္တေသိ-ကြံ ၏။ စိန္တေတွာ-ကြံပြီး၍၊ သောဏုတ္တရော-သောဏုတ္တရသည်၊ အာစရိ ယ-ဆရာ အား၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂဏ္ဍေ-ဆမင်း၏၊ ပုရတော-ရှေ့တော်၌၊ သိပ္ပံ-အ တတ်ကို၊ ဒသေတုကာမော-ပြခြင်းငှါ အလိုရှိပါ၏။ မံ-အကျွန်ုပ်ကို၊ ရာဇာနံ-မင်းကြီး၊ ဣသေထ-ပြုပါကုန်လော။ ဣတိ-ဤသို့၊ အာရောစေသိ-ကြားပေ၏။ မ ဟာသတ္တောဃုရားလောင်းသည်၊ အယံ-ဤမုသိလသည်၊ မမ-ငါ၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ဥဂ္ဂဟိတသိပ္ပေါ-သင်အပ်ပြီးသော အတတ်ရှိ၏။ ပဘိဒ္ဒံ-ဟာ ညီရောမှိုရာကို၊ လဘာတု-ရပါလေစေ။ ဣတိ-ဤသို့၊ ဂဏ္ဍော ယမဟာနုဘာဝသနှားသည်ဖြစ်၍၊ တံ-ထိုမုသိလကို၊ ရညော-မင်းကြီး၏၊ သန္တိ ကံ-အထံသို့၊ နေတွာ-ဆောင်၍၊ မဟာရာဇ-မင်းကြီး၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏ အန္တေ-ဝါသိကသား-တပည့်ဖြစ်သော၊ ဣမသာ-ဤမုသိလ၏၊ ဝိဇာယ-ပေါ်ပေါ်ပြဂုဏ်ဘုံ-လွန်လသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပသဟတော-မှုတော်မူလော။ ဣတိ-ဤ သို့၊ အာဟ-ဆိုလျှောက်ဆို၏။ ရာဇာ-မင်းကြီးသည်၊ သာဓုတိ-ကောင်းပြီ ဟု၍၊ ပဒ္ဒိသုဏိဘွာ-ဝန်ခံ၍၊ တ သော-ထိုမုသိလ၏၊ ဝိဇာဝါဒိတသဒ္ဒ-

စောင်းတီးသောအသံကို၊ သုတ္တမကြား၍၊ ပရိတ္တဌေမနှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓာရကာမ်-အရပ်ဘပါးသို့သွားလိုသော၊ တံဆိုမဂ္ဂသိလကို၊ နိဝါရေတွေ့မတားဖြစ်၍၊ မမေထေါ၏သားလျှင်၊ သန္ဓိကေအမည်ခံ၍ဝ,သားဟိန်းနေလော၊ အာစရိယသားဆရာအား၊ ဒိန္နဝရတောမပေးအပ်သောဆုအားတို့မှ ဥပဓိုဆောက်ဝက်သောအတို့ကို၊ ဒသသာမိပေးခဲ့ကြုတိ၏။ အာဟာဆိုတ်။ မဂ္ဂသိလောမဂ္ဂသိလသည်၊ အဟံအကျွန်ုပ်သည်၊ အာစရိယတောမဆရာမှ၊ နဟာယာမိ-မယုတ်မလျော့ပါ။ သမမေဝ-ဆရာနှင့်ထပ်တူမျှသောအခကိုသာလျှင်၊ ဒေယျပေးတော်မူပါလော။ ဟုတိ၏။ ဝတ္ထုမလျှောက်တင်၍ ရည်ရွယ်ပင်းကြီးသည်၊ ဧဝံ၏။ မာဒေဝကိုမမဆိုလင့်၊ အာစရိယောနာမ-ဆရာမည်သည်ကား၊ မဟန္တောကြီ ဖြတ်၏။ ဥပဓိမေဝ-ထက်ဝက်သောအတို့ကိုသာလျှင်၊ တုယ်ဟသင်အား၊ ဒသသာမိ-ပါပေးခဲ့ကြုတိ-၏။ ဝတ္ထုကြောင်းဆိုအပ်သည်ဟိသော်၊ မမမစ-အာကျွန်ုပ်၏လည်းကောင်း၊ အာစရိယသမ-ဆရာဂုတ္တိလ၏လည်းကောင်း၊ သိပ္ပံ-အတတ်ကို၊ ပဿထမ-ရှေးတော်မူစုန်းပါလော။ ဟုတိ-၏။ ဝတ္ထုမဆို၍၊ ရာဇဂေဟတောမင်း၏ဘွဲ့နန်းတော်မှ ဒိဋ္ဌမိတ္တာ-ဆွေကိုခဲ့၍ ဟုတောဟု၏နေ့မှ၊ သတ္တမေဒိဝသောခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ မမစ-အာကျွန်ုပ်၏လည်းကောင်း၊ 'ဂုတ္တိလာစရိယသမ-ဂုတ္တိလဆရာ၏လည်းကောင်း၊ ရာဇဂဟေ-ရာဇဂေါမင်းရင်ပြင်၌၊ သိပ္ပဒသသန်း-အတတ်ပြခြင်းသည်၊ ဘဝိသတိ-ဖြစ်လတ္တံ့။ တံဆိုအတတ်ပြခြင်းကို၊ ပဿိတုကာမာ-ရှုကြည့်လိုကုန်သောသူတို့သည်၊ ပဿန္တု-ကြည့်ရှုကြကုန်လော။ ဟုတိ-၏။ တဗ္ဗတဗ္ဗ-ထိုထိုအရပ်သို့၊ အာဟိဏ္ဍန္တော-လှည့်လည်လျက်၊ ဥဗ္ဗေဂေသောသိ-ပြေးကြောင်၏။ ၊

မဟာသတ္တဝေါ-ဘုရားလောင်းသည်၊ တံဆိုကြေးကြောင်သော အသံကို၊ သုတ္တမကြား၍၊ မယ္ယံ-ငါ၏၊ သိသောတပည့်ဖြစ်သော၊ အယံ-ရှေးသိလော-ဤမရှေးသိလသည်။ တရုဏောပျိုမျစ်၏။ ထာမဝါ-အားခွန်ဗလနှင့်ပြည့်ရုံ၏။ အတ်ပနုဝါ-ပါမူကား၊ ဒိဏ္ဍောဆိုမင်းထိုင်မြို့ကြီး၏ဒုဗ္ဗလေ-အားခွန်ဗလနည်းပါးပြီ-ပနုစင်စစ်သော်ကား၊ မေ-ငါ့အား၊ ပရာဇယော-ရှုံးခြင်းသည်၊ ယဒိဘဝေယျ-အကယ်၍ဖြစ်ပြီးခဲ့၊ ဧဝံ-ဤသို့ရှုံးခဲ့သည်ရှိသော်။ မေ-ငါ့အား၊ ဇီဝိတာ-အသက်ရှင်သောထက်၊ မတံ-သေခြင်းသည်၊ သေယျံ-ဖြတ်လတ္တံ့ ၏။ ကိတ်ဘ်ဘ်ဝ-ထိုကြောင့်၊ အရည်ုံ-တောသို့၊ ပဝိသိတ္ဝာ-ဝင်၍ ဂိဂ်-လည်ကို၊ ဥဗ္ဗန္ဓိတ္ဝာ-ကြိုးဖြင့်ဖွဲ့၍ မရိသာမိ-သေတော့ခဲ့ကြုတိ-၏။ ဟုခဲ့လုံးပိုက်၍၊ အရည်ုံ-တောသို့၊ ဂ-တောသွားသည်ရှိသော်၊

မရဏာဘယတစ္ဆိတောဟု သေကေးမှကြောက်သောကြောင့်၊ ပဒုံနိဝတ္ထိုးပြန်နှစ်ခွဲ၏။ ဂုဏ်ဟာဘန် မြရိတုကာမေဟု သေခြင်းဌာနအလိုရှိသည်။ ဟုတ္တသဖြစ်၍၊ ဝတ္ထိုးဆွေးပြန်၍၊ ပုနဝိုဟာ ဘန်သည်း၊ မရဏာဘယေနဟု သေရမ်းသည်မှ ကြောက်သဖြင့်၊ ပဒုံနိဝတ္ထိုးပြန်နှစ်ခွဲ၏။ ဒေဝ်ဟု၏သို့၊ ဂမနာဂမနံ-သွားခြင်းပြန်ခြင်း ဟု၊ ကရောန္တသ-ပြုသောဘုရားလောင်းဂုတ္တိသ၏၊ တံဌာနံ-ထိုသွားရာ အရပ်သည်၊ ဝိဂတာ-ကင်း-ကင်းသော ဖြောက်ရှိသည်။ ဒေဝေါ-ဟု သိ-ဖြစ်၏။ ၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ ဒေဝရာဇာ-သိကြားနတ်မင်းသည်၊ မဟာသတ္တံ-ဘုရားလောင်းသို့၊ ဥပသက်မိတ္တာ-ချဉ်းကပ်၍၊ ဒိသမာနရူပေါ-ထင်ဖြင်းသော အရုပ်အသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာကာသေ-ကောင်းကင်၌၊ ဌတ္ဝာ-ရပ်၍၊ အာစရိယ-ဆရာ-ကို-အာဘယ်အမှုကို-ကရောသိ-ပြုသံနည်း၊ ဟုတိ-ဟု-ဟု-ဟု

စောင်းညှိုတို့ ဘိုတီးခြင်းရှိသော၊ တံဝိသယံ-ထိုအသံခုနစ်ပါးလျင်အခြာ ရှိသည်ကို၊ကတွေ့ပြု၍၊ ယထာရုတံ-ထိုကဲသည်အားလျော်စွာ၊ဗွါဝိသတိ ယာ-နှစ်ဆဲ့နှစ်ပါးအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ သုတိဘေဒါနံ- သုတိအပြားတို့ ၏၊ အဟာပနတော-မယုတ်ခြင်းကြောင့်၊ သဠ-အလွန်၊ မဒုရံ-သာယာ သည်တည်း၊ဟု တိ-၍ဤသို့၊ သုဝဒုရံ-အလွန်သာယာသည်၊ ယထာဝိဂတာ နံ-ရထိုကဲကုန်သော၊ သမပညာသာယ-အမျှငါးဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိ သော၊မှ ဆုနာနံ-တီးခြင်းတို့၏၊ပရိဗျတ္တတာယ-ထင်သည်၏အပြစ်ကြောင့်၊ သရသမ-သိခြင်းသံ၏ လည်းကောင်း၊ ဝိဏာယ-စောင်း၏၊ သရသမ-ညှိုမှထွက်သောအာသံ၏ လည်းကောင်း၊ အညမညံ-အချင်းချင်း၊သံသန္ဒ နေန-မယုတ်မလွန် နှီးနှောသပြင်၊ သုဏာန္တာနံ-နာကုန်သောသူတို့၏၊အတ ဝိ သ-အလွန်လျင်၊ မနောရုမဘာဝတော- နှစ်လုံးမြွေလျော်ဘွယ်ရှိသည်၏ အပြစ်ကြောင့်၊ရာမဏေယကံ-နှလုံးမြွေလျော်နှာပျော်ဘွယ်ရှိသော၊ သရဂ တာဒိဝိဘာဂတော-သရဂတအစရှိသောအပြားအားဖြင့်လေးပါးအပြား ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ဂန္ဓဗ္ဗံ-စောင်းတီးခြင်းကို၊အဟာပေတွာ-မယုတ် စေမူ၍၊ဂန္ဓဗ္ဗသိပ္ပံ-စောင်းအတတ်ကို၊ အာဝါစယိန္တိ- အာဝါစယိ ဟူသည် ကား၊ဝါစေသိ-ဆင်းစပြု၊ ဥဂ္ဂဏှာ-ပေသိ သိကျွှာပေသိ-သင်စေပြု၊သော ရသိလော-ဆိုရသိလသည်၊ အန္တေဝါသိသမာနော-တပည့်ဖြစ်ပါလျက်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊အာစရိယံ-ဆရာဖြစ်သော၊ မံ-အာကျွန်ုပ်ကို၊ရုဏ်ဖွဲ့ရေ်-ဏ္ဍာ လေ-မွဲ့သဘင် အရုအာဝေ-ခ၌၊ အဝေတိတိ-အဝေတိ ဟူသည်ကား၊သော ရဏ္ဍာဝသေန-ချုတ်ချယ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ဝိသေ သံ-အထူးကို၊ဒုဿသေ-တုံ-ပြခြင်းငှါ၊သံစာဠဿ-ထိပ်ပါ-တို့ကိုခိုက်ခ၍ပြော ဆို၏။ ဟေ-လာတို့သည်၊သိပ္ပံ-အတတ်ကို၊ဒုဿေသေ-ပြလော။ ဟု တိ-ဤသို့၊ ဗံ-အကျွန်ုပ်ကို၊အာစိက္ခိ-ပြောကြား၏။ ကေါသိယ-ကောသိယဒေသ၌ပြစ်သော၊ ဒေဝရာဇ-သိကြားမင်း၊တွံ-သင်သိကြားမင်းသည်၊ဘာသမ္ဘော-ထိုအကျွန်ုပ် ၏၊အာဝသထ-ကိုးကွယ်မှီခိုရာသည်၊ ဟောဟိ-ဖြစ်တော်မူပါ၊ လော၊ ဟု တိ-ဤသို့၊အာဟ-ဆို၏။

တံဝစနံ-ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ-ကြား၍၊ သက္ကောဒေဝရာဇာ-သိကြား နတ်မင်းသည်၊အာစရိယ-ဆရာ၏ တို့လေးပေါင်းသမား၊မဟာဝယိ-မကြေ့ ထင်၊ အဟံ-ငါသည်၊ တေ-သင်၏၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာသည်၊ ပရာ ယဏံ-လည်းလျှောင်းရာသည်၊ ဟောမိ-ဖြစ်အံ့၊ဟု တိ-ဤသို့၊ ဒဿေသေ-ပြ လိုသည် ဖြစ်၍၊ အဟံ တေ သရဏံ ဟောမိ(လ)ဧသေတိတိ-အဟံ

တေသခုဏ် ဟောမိ(လ)ဧသတိဟူ၍ အာဟာ-ဆိုပြီ။ [1]အာစရိယ-ဆရာ ဂုတ္တိလ၊ အဟံ-ငါသည်၊ တေ-သင်၏၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာသည်၊ ဟောမိ-ဖြစ်အံ့၏။ ဣတိ-ငါသည် အာစရိယ ပူဇကော-ဆရာသမား တို့အား ပူဇော် တတ်သော သူတည်း။ အာစရိယ-ဆရာ ဂုတ္တိလ၊ တံ-သင့်ကို၊ သိ သော-ဟာပည့်ဖြစ်သော မုသိလသည်၊ နဇယိသတိ-မနှိုင်လတ္တံ့။ သိသံ-တပည့်ဖြစ်သော မုသိလကို၊ တွံ-ငေ-သင်သည်သာလျှင်၊ ဧသတိ-နှိုင်လတ္တံ့။ ဒေဝ-ရည်ရွယ်-နတ်တို့၏ မင်းဖြစ်သော ထက္ကသ-ကြီးမင်း၏ ပုရိ မတ္တဘာ-ဝေ-ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ မဟာသတ္တော-ဘုရားလောင်း သည်၊ အာစရိယော-ဆရာသည်၊ အဟောသိ-ကိုရေ-ဖြစ်သတတ်၊ တေ-ဒုန-ထိုကြောင့်၊ [2]အဟမာစရိယ ပူဇကောတိ-အဟမာစရိယ ပူဇကောဟူ၍ အာ-ဟာ-ဆိုတ၏။ အဟံ-ငါသည်၊ အာစရိယာနံ-ဆရာသမား တို့အား၊ ပူဇကော-ပူဇော်တတ်သည်တည်း။ မုသိလော-ဝိယ-မုသိလကဲ့သို့၊ ယုဝ-ရွှေ့ကြီး-ကဲ့သို့ယ နှင့်အင်ဘူ ပြိုင်ဘက်မူ တတ်သော သူသည်၊ နမဟုတ်-မဟာဒိသေသ-ငါတို့ ကဲ့သို့သော သဘောရှိကုန်သော။ အ-ကြွေ-ဝါသိကောသု-တပည့်တို့သည်၊ ဌိတေသု-ဆင်ရှားတည်ကုန်သည်ရှိ-သော်၊ တာဒိသ ဿ-သင်တို့ကဲ့သို့သော သဘောရှိ-သော။ အာစရိဂဿ-ဆရာ အား-ပုရာဇယော-ရှိ-ခြင်းသည်၊ ကထံ-အဘယ်ကြောင့်၊ သိယာ-ဖြစ်ရာ-နည်း။ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ သိ သော-ဟာပည့် မုသိလသည်၊ တံ-ဆင်ကို၊ နဇယိ သတိ-နှိုင်လတ္တံ့။ [3]အာစ ရိယ-ဆရာ၏ အာဇည ဒဏ္ဍ-စင်စစ်၊ သိသံ-ဟာပည့်ဖြစ်သော၊ မုသိလံ-မုသိလ ကို၊ တွေ-မေ-ဝ-ဆင်သည်သာလျှင်၊ ဧယိ သတိ-နှိုင်လတ္တံ့။ [4]သိ သော-ဟာပန-တပည့် မုသိလသည်ကား၊ ပရာ-ယော-ဘုတော-ဝိ-ရှုံ့သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိနှ-သံ-မျက်စိ-ခြင်းသို့၊ ပါ-ဝုဏိ-သတိ-ရောက်လတ္တံ့။ [5]ဣတိ-အယံ-ဤသည်ကား၊ အ-ဝိ-ပါ-ယော-အဝိပါယ်တည်း။ [6]ဝေ-ဌ-ပန-ဤသို့သော စကားကိုလည်း၊ ဝတ္တာ-ဆိုပြီး၍ အာဟံ-ငါသည်၊ သတ္တမေ-ဝ-ဝ-ခုနစ်ကော်ပြောက်သော နေ့၌၊ သာ-ဆ-ဆာ-မ-ဟာ-ယ-ပဲ-ကွယ်ပြောဆိုကြရာ-ဖြစ်သော သဘင် အစည်း အ-ဝေ-သို့၊ [7]အာ-ဂ-မိ-သ-မိ-လာ-ခဲ့-ကုန်-ပြီ-ဆင်တို့သည်၊ ဝိ-ဿ-ဗျာ-လေ-တ် လတ်-ဝါ-ဒေ-ထ-ကိ-ကုန်-လော-ဤ-ကဲ့-ဤ-ကို-ကား-ကုန်-ကုန်-ကုန်

နသဇ္ဇာ-အာတတ်ကိုပြုဆုံသောဒုစရိုအရင်ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ-ဖြစ်ကုန်၍။ ဥပသက်ခိတ္တာ-ကပ်ကုန်၍။ ရာဇာနံ- မင်းကြီးကို။ ဝန္ဒိတ္တာ- ရှိခိုးကုန်၍။ အတ္ထာနောအတ္ထာနော- ဝိမိမိမိ၏။ လဒ္ဓါသနော-ရသောနေရာ၌ နိသိဒိတ္တာ- ထိုင်နေကုန်၍ ဝိဏာ-စောင်းတို့ကို ဝါဒယိ သု-တီးကုန်၏။ သင်္ဂ္ဂါဟ-သိကြားမင်းသည်လည်း။ အာဂတ္တွာ- လာလတ်၍ အန္တလိက္ခေ-ကောင်းကင်၌ အဋ္ဌာသိ-တည်၏။ တံ-ထို သိကြားမင်းကို။ မဟာသတ္တော-ကောင်းသောသတ္တဝါ-သူရား လောင်းသည်သာလျှင်။ ပဿတိ- မြင်ရ၏။ ဣဒ္ဓိတရေ-ပန်းသူရားလောင်းမှ တပါးကုန်သောသူတို့သည်ကား။ နပဿန္တိ-မြင်ကုန်။ ပရိသာ-ပရိသတ်တို့သည်။ ဒ္ဒိုနဒ္ဓိ- နှစ်ယောက်ကုန်သော ဆရာတပည့်တို့၏လည်း၊ ဝါဒနေ- တီးခြင်း၌။ သမ-စိတ္တာ-ထပ်တူထပ်မျှသောစိတ်ရှိသည်။ အ-ဟောသိ-ဖြစ်၏။ သင်္ဂ္ဂါ-သိကြား မင်းသည်။ ဂုတ္တိလံ-ဂုတ္တိလဆရာကို။ ကေတာ နု-တ ချောင်းသောညို့. ကို၊ ဆိန္နံ-ဖြတ်လော။ ဟုတ်၏ဤသို့။ အာဟ-ဆို၏။ ဝိဏာယ-စောင်း၏။ တာ နု-ယာ-တချောင်းသောညို့. ကို၊ ဆိန္နာ-ယပိ-ဖြတ်သေး၏လည်း။ တထေဝ-ထိုမဖြတ်သေးသောညို့. ရှိသောစောင်း၏အတူသာလျှင်။ ဝေဒ ရှိ-ရှိသော-ကျိုသောသောအသံရှိသည်။ အဟောသိ-ဖြစ်၏။ ဧဝံ-ဤအတူ။ ဒုတိယံ-နှစ်ခုမြောက်သော စောင်းညို့ကို။ တတိယံ-သုံးခုမြောက်သော စောင်းညို့ကို။ စတုတ္ထံ-လေးခုမြောက်သော စောင်းညို့ကို။ ပဉ္စမံ-ငါးခု မြောက်သော စောင်းညို့ကို။ ဆဋ္ဌံ-ခြောက်ခု မြောက်သော စောင်းညို့ ကို။ သတ္တမံ-ခုနှစ်ခုမြောက်သော စောင်းညို့ ကို။ ဆိန္နံ-ဖြတ်လော။ ဤဤ-ဤသို့။ အာဟ-ဆို၏။ တာသု-ထိုစောင်းညို့တို့ကို။ ဆိန္နာသုပိ-ဖြတ်ကုန် သေ၏လည်း။ ဝိဏာ-စောင်းသည်။ သုမဓုရနိဿောသော-ဝ-အလွန်သာယာ နာပျော်ဘွယ်ရှိသော အသံရှိသည်သာလျှင်။ အဟောသိ-ဖြစ်၏။ တံ-ထို ထိုစောင်းသံကို။ သုတ္ဝာ-ကြား၍။ မုသိလော-မုသိလသည်။ ပရာဇယ ဘူတ-ရှုံးခြင်းသို့ ရောက်သော သဘော ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပတ္ထကွ ဒ္ဓေ-ဝ-ဃည်ဝိုက်ဆိုက်၏။ အဟောသိ-ဖြစ်၏။ ပရိသာ-ပရိသတ်တို့သည်။ ဟ-ဟု ဟု-ဟာ-ရွှင်လပ်း နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ စေ-ကြွေ ပေ-ရေဆိုးဦးရစ်ခြောက်ဖြစ်သည်တို့ကို။ ကရောန္တိ-ပြုကုန်၏။ ဂုတ္တိလ-ဂုတ္တိလဆရာ-အား။ သာဓုကာရံ-ကောင်းပြီးကို။ အဒါသိ-ပေး၏။ ရာ-ဇာ-မင်းကြီးသည်။ မုသိလံ-မုသိလကို။ သဘာယ-ဖွဲ့သဘင်မှ။ နိတရာ-ပေ သိ-နှင်ထုတ်စေ၏။ မဟာ-ဇနော-လူများ-အား-ပါ-ပါ-ပ-ပ-ပ

မုသိလဲကို။ တဘက်ဆိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဓိုဝိတာကွယ်။အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့ပါ၊ပေသိ။ရောက်စေ၏။ ။

သင်္ဂြာဒေါနမိန္ဒော။ဆိုကြားနှတ်မင်းသည်၊မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့သေနေဘုရား လောင်းနှင့်ရဟန်း တို့ကွယ်သမျှသောဒုနံ့ပေါ်းမြောက်ကြောင်းဖြစ်သောစကား ကို၊ကဗျာပြောဆို၍၊ ဒေဝလောကမေဝေ။မိမိနေရာ တာဝတိံသာ နှတ်ပြည်သို့သာလျှင်၊ ဂတောဝ။ပြန်သွားလေ၏။ တံ။ဆိုသိကြားမင်းကို၊ဒေဝတာ။နှတ်တို့သည်၊မဟာဘုရားဇာတ်။မင်းမြတ်၏ကုဟိ။အာဘယ်အရင်သို့၊ဂတော။ကြွသွားကုန်သည်၊ အဖြေ။ဖြစ်ကုန်သနည်း။။ဟူတိ။ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏိတ္တေ။မေးသောကြောင့်၊တံ၊ပဝတ္တိ။ထိုလူ.ပြည်သို့သွာ ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ဝတ္ထာ-ပြောဆိုခဲ့၏။သုတ္တာ။ကြားသောကြောင့်၊မဟာရာဇမင်းမြတ်၏မယား။ကွယ်နှင့်တို့သည်၊ဂုတ္တိလာစရိယ်။ဂုတ္တိလဆရာကို၊ပုသိသောမဟူးမြင်ပါလိုကုန်၏။ သာရု။တောင်းပန်ပါကုန်၏၊ တံ၊ဆိုဂုတ္တိလဆရာကို၊ဟူ၊ဤတာဝတိံသာ နှတ်ပြည်သို့နေတွေ့ဆောင်၍၊ နော။အာကျွန်ုပ်တို့အား၊ဒေသေတိ။ပြတော်မူပါလော၊ဟူတိ။ဤသို့၊ အာဟံသု။ဆိုကုန်၏။ သင်္ဂြာ။ဆိုကြားမင်းသည်၊ ဒေဝတာနံ။နှတ်တို့၏၊ဝစနံ။စကားကို၊သုတ္တာ။ကြား၍၊ မာဘ။လိ။မာတလိ နှတ်သား ကို၊ ဂန္ဓ။ဆွား။ချေ။။ဝေဇယန္တရထေန။ ဝေဇယန္တာရထား ဖြင့်၊ အဗျာကံ။ဧါ ဘို့၏၊ဂုတ္တိလာစရိယ်။ဂုတ္တိလဆရာကြီး ကို၊အာ။နှတိ။ဆောင်ပါချေ။ ဒေဝတာ။နှတ်တို့သည်၊ တံ၊ဆိုဂုတ္တိလဆရာကို၊ ဒဿနကာမာ။ မြင်ခြင်းဌာအလိုရှိကုန်၏၊ ဟူတိ။ဤသို့။အာဏာပေသိ။စေလိုက်၏။ သာ။ ထိုမာတလိနှတ်သား သည်၊ တဏာ။ဆိုသိကြား မင်းဆိုတိုင်း၊ အကာသိ။ ပြုပေ၏။။သင်္ဂြာ။သိကြားမင်းသည်။ မဟာသတ္တေ။ဘုရားလောင်းနှင့်၊ သင်္ဂီ။စာကို။ သားမွာဒနိယ်။ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောအပ်သော စကား ကို၊ကဗျာ။ပြောဟော၍၊ အာစရိယ။ဆရာဂုတ္တိလ၊ဝိဏာ။စောင်းကို၊ ဝါဒယ။တီးလော၊ဒေဝတာ။နှတ်တို့သည်၊ သောတုကာမာ။နာခြင်းဌာ အလိုရှိကုန်၏။ဟူတိ။ဝေ။ဤသို့။ အာဟာ။ဆို၏။ဖွယ်။အကျွန်ုပ်တို့သည်ကား၊ သိပ္ပ။ပဇ္ဇိဝိနော။-အာတတ်ပညာ ကိုမှီ၍ အသက်မွေး၊ရကုန်၏။ ဝေတနေန။ အခန္ဓာ၊ဝိနာ။ကင်း၍၊သိပ္ပ။အာတတ်ကို၊ဒေဝသမ။မပြုကုန်အံ့။ဟူတိ။ဤသို့ ဂုဏ်ကြီ။ဆိုအပ်သည်ရှိ။သော်၊ ကိ ဒိသံ။အာဘယ်သို့ သင်ဘာရှိသော၊ ဝေ တနံ။အာ ခကို၊ဟူ ဆ သိပန်။အလိုရှိပါသနည်း။။ဟူတိ။ဤသို့။ဝုဏ်။မေး၏။ မ-အကျွန်ုပ်အား၊အညေန။ဘပါ။သော၊ဝေ တနေန။အာ ခြင်း၊ ကိစ္စ-ပြုဘွယ် ကိစ္စသည်၊နှ အတ္ထိ။မရှိ။ပန်။မင်စစ်သော်ကား၊ ဟူမာသံ ဒေ ဝတာနံ။ဤ

နတ်သမီးတို့၏ အတ္တနာ အတ္တနာမိမိမိမိသည်၊ ဝဇ္ဇေးရှေးသောဂိုယ်၏ အဖြစ်၌ကတာကုသလကထနမေဝ၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ကံကို ပြော ပေးခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ ဝေတနံ၊အာခသည်၊ ဟောတုပြစ်ပါစေ၊လော။ ဇုတိ၊ဣတိသို့၊အာဟာ၊ဆိုတို့။ တာ၊ဆိုနတ်သမီးတို့သည်၊ သာဓုတိ၊ကောင်း ပါပြီဟူ၍၊သမ္ဘိုဆို သုဝဏ္ဏခံကုန်၏။ ဒေ၊ထ၊ဆိုသို့ဝန်ခံသောအခါ၌၊မဟာ သတ္တော၊ဘုရား၊လောင်းသည်၊ပါ၊ရေ့ကွံ့ အားသီးအားသီး။ တာတိ၊ဒေ၊တာ ဟိ၊ဆိုနတ်သမီးဘို့သည်၊တဒါ၊ဆိုအခါ၌၊ ပဒိုလဒ္ဓသမ္ဘတ်ကိုတွန့်မုခေ၊ နုအပ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ကြားခြင်းကိုအငေ်းမူသာဖြင့်၊ တသာ သမ္ဘတ်ယား၊ဆိုစည်းစိမ်ချမ်းသာ၏၊ ဟေ၊ဝုဘူတံ၊အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ် သော၊ပုရိမဇာတာ၊ဝေ၊ရှေးသော ဘိုယ်၏ အဖြစ်၌၊ ကတံ၊ပြုခဲ့ဘူးသော၊ သုစရိတံ၊သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ ဘို၊အာယ ဿ ဝမဟာ၊မောဂ္ဂလာ၊နှာ၊အာရှင် မဟာ၊မောဂ္ဂလာန် မ၊ထရ်သည်၊ ပုဏ္ဏ ဇော ဝိယ၊-မေ၊တော်မူ သကဲ့သို့၊ အာဘိဏ္ဍ ဇော ဝ၊ဏ္ဏနာတိ အာဒိ၊ဂါ၊ထာ ဟု၊-အာဘိဏ္ဍ ဇော ဝ ဏ္ဏ ဣတိ ဣတိ သို့ အစရိကုန်သော ဂါ၊ထာတို့ဖြင့်၊ ပုဏ္ဏ-မေ၊၏။ တာ ပိ၊ဆိုနတ်သမီးတို့သည်) လည်း၊ ( ) ( ) ( )

ကုန်၏။ တဘွေ့ဆိုသုံးကျိပ်ခြောက်ယောက်ကုန်သော နတ်သမီးတို့တွင်၊ ကောဇာဟူ၏-တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ ဝတ္ထုံအာဝတ်သက်နှုံးကို၊ အဒါသိမ်လျှောခဲ့ဘူး၏။ ကောမာယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ သုမနမာလံ-မြက်လေးပန်းကို၊ အဒါသိမ်လျှောခဲ့ဘူး၏။ ကောဓာယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ ဂန္ဓမ်နံ့သာကို၊ အဒါသိမ်းပေးလျှောခဲ့ဘူ.၏။ ကောတယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ ဥဇ္ဇာဟာနိ-ပြန့်ပြောကောင်းမြတ်ကုန်သော၊ ဗလာနိ-သစ်သီး ဘို့ ကို၊ အဒါသိမ်းပေးလျှောခဲ့ဘူး၏။ ကောမာယောက်သော နတ်သမီ.သည်၊ ဥဇ္ဇုရသံ-ကြိုရည် ကို၊ အဒါသိမ်-ပေးလျှောခဲ့ဘူး၏။ ကောဓာယောက်သော နတ်သမီ.သည်၊ ဘဂဝတောမ-ကသဿပမြတ်စွာဘုရား၏ စေတိယေ-စေတိ.ဘဝ်၌၊ ဂန္ဓပဿဝဏ်လိကံ-နံ့သာဖြင့်လက်ငါး.ချောင်းရာ ထင်အောင်လိမ်းကျံ-မြင်းကို၊ အဒါသိ-ပေးလျှောခဲ့ဘူ.၏။ ကောတယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ ဥပါသထံ-ဥပုသ်ကို၊ ဥပ.သိ-ဆောက်တည်ခဲ့ဘူး၏။ ကောမ-တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ ဝေသာယမ္ပန်-တည့်.သော အခါသည်၊ ဥပဂဗ္ဗာယ-နိ-လတ်သည်ရှိ.သော်၊ ဘုဇ္ဇန္တာ သေ-ဆွမ်းစားသော၊ သိက္ခု-နောမ-ရဟန်းအာ.ဥဒကံ-ရေကို၊ အဒါသိ-ပေးလျှောခဲ့ဘူး၏။ ကောဓာယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ ကောဓနာနံ- အမျက် မာန်စောင် ကြီးကုန်သော၊ သဿုသဿု-ဟုနံ-ယောက္ခမမိန်းမသူ ယောက္ခမ.ယောက်ျားသူတို့အား၊ အကောဓနာ-အမျက်ဒေါသမရှိသဖြင့်၊ ဥပဠာနံ-ဆုပ်ကျွေးခြင်းကို၊ အကာသိ-မြဲခဲ့ဘူး၏။ ကာ-ဆယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ ဒါသိ-ကျွန်မသည်၊ ဟုတ္ဝါ-ဖြစ်၍၊ အတ္တနို့ တာစာ-ရာ-မပျင်းမရိကောင်းမြတ်သော အကျင့်ရှိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ကာ-တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ ဝိဏ္ဏာစာရိကာသ-ဆွမ်းခံသွားသော၊ ဘိက္ခု-နေ-ရဟန်း-အား၊ ဒီ-ခဘတ္တံ-နှီ-ကာဆွမ်.ကို၊ အဒါသိ-ပေးလျှောခဲ့ဘူး၏။ ကောမာယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ ဗာဏိတံ-ဆောင်လဲခဲ.ကို၊ အဒါသိ-ပေးလျှောခဲ့ဘူး၏။ ကော-တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ ဥဇ္ဇုခဏ္ဍံ-ကြိုဝိုင်းကို၊ အဒါသိ-ပေးလျှောခဲ့ဘူး၏။ ကော-ဆယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ တိမ္ဗရုသက်-ဆာည်သီးကို၊ အဒါသိ-ပေးလျှောခဲ့ဘူး၏။ ကော-တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ ကဏ္ဏာ ရုက်-သစ်ပင်း ဆေစ်သီးကို၊ အဒါသိ-ပေးလျှော ခဲ့ဘူး၏။ ကော-တယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ ဇ္ဇောလုက်-သစ်ပင် ကြောင်သီးကို၊ အဒါသိ-ပေးလျှောခဲ့ဘူး၏။ ကော-ဆယောက်သော နတ်သမီးသည်၊ ဝလ္လိ ဗလံ-ဖရုံသီးကို၊ အဒါသိ-ပေးလျှောခဲ့ဘူး၏။ ကော-ဆယောက်သောနတ်သို့

သည်။ ဖာရုသက်၊-ပက်သက် တရော်သိုးကို။ အဒါသိ၊-ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော၊-တယောက်သော နှတ်သမီးသည်။ အင်္ဂါရုကပင်လျှံ၊-ဖိုးမယ်ဖြူအိုး ကင်းကို၊အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော၊-တယောက်သောနှတ်သမီးသည်။ သာကံ၊ဟင်းရွက်ကျက်ကို။ အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး ၏။ ကော၊-တယောက် သောနှတ်သမီးသည်။ ဗုဒ္ဓိကမဂ္ဂ၊-ပန်းတဆုပ်ကို။ အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး ၏။ ကော၊-တယောက်သောနှတ်သမီးသည်။ မူလကလာပ်၊-ကြာရင်းတ စည်းကို။ အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော၊-တယောက်သောနှတ်သမီးသည်။ ဒိမ္ဗမဂ္ဂ၊-တမာရွက်တဆုပ်ကို။ အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော၊-တယောက် သောနှတ်သမီးသည်။ ကဠိကပန်းခေါ်ကို။ အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော၊-တယောက်သောနှတ်သမီးသည်။ ဟိလဝိညာဏ်၊-ဆီနှင့်တကွသောနှမ်း ပျစ်ရုံ့ကို။ အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော၊-တယောက်သောနှတ်သမီးသည်။ ကာယဗန္ဓနံ၊-ခါးပန်းကို။ အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော၊-တယောက်သော နှတ်သမီးသည်။ အံသဗန္ဓနံ၊-အံသကပ်ကို။ အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော၊-တယောက်သောနှတ်သမီးသည်။ အာယောဂပတ္တံ၊-အာယောဂပတ်ကို။ အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော၊-တယော်သောနှတ်သမီးသည်။ ဝိဇဂုပနံ၊-လေး ထောင့်ယပ်ကို။ အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော၊-တယောက်သောနှတ်သမီး သည်။ တာလပဏ္ဏံ၊-ထပ်ရွက်ယပ်ကို။ အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော၊-တ၊ယောက်သောနှတ်သမီးသည်။ မောရပတ္တံ၊-ဥဒေါင်းမြီးဖြင့်ပြုအပ်သော ယဉ်ကွန်ယပ်ကို။ အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော၊-တယောက်သော နှတ် သမီးသည်။ ဆတ္တံ၊ထီးကို။ အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော၊-တယောက် သောနှတ်သမီးသည်။ ဥပါဟနံ၊-ဖိနပ်ကို။ အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော၊-တယောက်သော နှတ်သမီးသည်။ ပူဝံ၊ရွှံ့ကို။ အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော၊-တယောက်သော နှတ်သမီးသည်။ မောဒကံ၊ကတွန်ရုံ့ကို။ အဒါ သိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ကော၊-တယောက်သောနှတ်သမီးသည်။ သက္ခလိကံ၊-သကာရုံ့ကို။ အဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ဧကကာ၊-တယောက် တယောက် ကုန်းသာ။ တာ၊ဇိုနှတ်သမီးတို့သည်။ အန္တရာသဟသပရိဝါရ၊-နှတ် သမီးတထောင်စီ အခြံအရံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ တာဝတိံသာဘဝနေ၊-တာ ဝတိံသာနှတ်ပြည်၌။ သက္ကသ ဒေဝရာဇသ၊-သိကြားနှတ်မင်း၏။ ပရိ စာရိကာ၊-အလုပ်အကျွေးနှတ်သမီးတို့သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်ကုန်၍။ နိဗ္ဗတ္တာ၊-ဖြစ်ကုန်၏။ ဂုတ္တိလာစရိယေန၊-ဂုတ္တိလဆရာသည်။ ပုဗ္ဗဝိတာ၊မေးအပ်သော နှတ်သမီးတို့သည်။ ဝတ္ထုတ္တမဒါယိကာနာရိတိ အာဒိနာ၊-ဝတ္ထုတ္တမဒါယိ

ကာနာရိ၏သို့ အစဉ်ရှိသည်ဖြင့်၊ အတ္တနာအတ္တနာမမမမသည်၊ ကတာကုသလံမ-ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ကံကို၊ ဗျာကရိ သမ-ကြားကုန်၏။ ။

၂ ။ မဟာနုဘာဝေ-ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေနတ်သမီး-သြဿမိတာရေကာ-သောက်ရှု၊ ကြွယ်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာခပ်သိမ်းသောအရေပ်မျက်နှာ၌ကို၊ သြဘာသေနှာ-ထွန်းလင်းစေသျှက်၊ တိဋ္ဌတိ ဝိယ-စာသည်သကဲ့သို့။ ယာတွံ-အကြင်သင်နတ်သမီးသည်၊ အာဘိက္ခဏေ-အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏေန-အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ-ခပ်သိမ်းကုန်သောအရေပ်မျက်နှာတို့ကို၊ သြဘာသေနှာ-ဓွန်းလင်းစေသျှက်၊ တိဋ္ဌတိ-စာသည်၏။ ။ မဟာနုဘာဝေ-ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သမီး၊ ကေနအာဘယ်သို့ သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ-သင်အား၊ ဣတောဒိသော-၌သို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော-အရောင်အဆင်းလှပခြင်းသည်၊ စာတေ-ဟုပြစ်သနည်း။ ကေနအာဘယ်သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ-သင်အား၊ ဣဒေ-၌၊ ဣဘာဝတိ-သာနတ်ပြည်ဖြစ်ခြင်းလေ ဤ မာနုံ-ဇနအာပ်သော၊ သုစရိတပဟလံ-သုစရိုက်ကံ၏ အကျိုးသည်၊ ဣဒ္ဓိကို-ပြည့်စုံသနည်း။ ကေနအာဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ-သင်အား၊ မနုသောပိယား-နှစ်သက်ဖြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေစိ-အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါစ-အသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊ ဥပဓိတိ-ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ။ မဟာနုဘာဝေ-ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သမီး၊ တံ-ဆိုင်ကို၊ ပုစ္ဆာမိ-ငါမေး၏။ ။ မနုဿဘူတာ-လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တွံ-သင်သည်၊ ကိံ-ဝတ္တရားအာဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ-ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ ကေနအာဘယ်သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဝေ-ဝေလိတာနုဘာဝါ-ဤသို့ထွန်းတောက်ပသောအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း။ ကေနအာဘယ်သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ-သင်၏၊ ဝဏ္ဏောစ-အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ-ခပ်သိမ်းကုန်သော အရေပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ-ထွန်းပသစေနိုင်သနည်း။ ဒုတိ-ဤသို့ပုစ္ဆိ-မေး၏။ ။ မောဂ္ဂလာနေန-အာရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပုစ္ဆိတာ-မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တ-မနုဿနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော်လည်း၊ ဒေဝ-တာ-ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဒုဒ်ပလံ-ဤအကျိုးသည်၊ ယသကမ္မသာ-အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ-အကျိုးသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ပဠံ-ဆိုခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ မေးအပ်သော်တဲ့ကမ္မံ-ထိုကံကို၊ ပုဗ္ဗာပုဗ္ဗာကာရေ-နှစ်ဝေမေးအပ်သောအခြင်းအရာအား-ဖြင့် သာလျှင်၊

ဝိယာဟာသိ-ဖြေကြားပြီး။ ။မဟာနုဘာဝ၊ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော၀် ရှိသော၊ တိကျွန်ရှင်ရဟန်း၊ ဝတ္ထုတွင်မဒါယိကာ-အဝတ်ပုဆိုးတကာတို့ တက်မြတ်သောအဝတ်ပုဆိုးကိုပေးလှူတတ်သော်နှာရီ၊မိန်းမသည်၊နုရေ သူ-ယောကျ်ားတို့၌ခွဲလည်းကောင်း၊ နှာရီသူ၊မိန်းတို့၌ခွဲလည်းကောင်း၊ပ၀ ရာ၊မြတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၎င်း၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ဝိယ ရူပဒါယိကာ၊ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော သဘောရှိသော၀တ္ထုကိုပေးလှူတတ် သော၊ သာနှာရီ၊ဆိုမိန်းမသည်။ မနာပ်-ကျွဲလုံးကိုပွါး-စတတ်သော၊ ဒိဋ္ဌိ-နှတ်ခွဲဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာသို့၊ ဥပေစ္ဆ-ရောက်၍၊ဌာန်-ဗိမာန်စသော နေရာကို၊လဘတေ-ရ၏။ ။မဟာနုဘာဝ-ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော၀် ရှိသော၊ တိကျွန်ရှင်ရဟန်း။ တသ္သာမေ-ထိုအကျွန်ုပ်၏၊ ဝိမာန်-ဗိမာန်ကို၊ ပဿ-ရှုတော၀်မူပါလော၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ကာမ၀ဏ္ဏေနိ-အလိုရှိအပ် သော အဆင်းအရောင်ရှိသော၊ အန္တ-ရာ-နှတ်သမီး-သည်။ အတ္ထိ-ဖြစ်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊အန္တ-ရာသဟာသသ-အေခြိုအရံနှတ်သမီး-တထောင် ထက်၊ပ၀ရ-မြတ်သည်၊ အ-သို့-ဖြစ်၏၊မမ-အကျွန်ုပ်၏၊ပုညာနံ-ကောင်းမှု တို့၏၊ ဝိပါကံ-အကျိုးကို၊ပဿ-ရှုတော၀်မူပါလော။ ။မဟာနုဘာ၀-ကြီး သောတန်ခိုးအာနုဘော၀် ရှိသော၊ ဘိကျွန်ရှင်ရဟန်း။ တေန-ထိုသို့သဘော ရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ တေ-ဒေ-ဤ၀ယ-ဤသို့သဘော ရှိသော-၀ဏ္ဏ-အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတေ-ဖြစ်၏။ တေန-ထိုသို့ သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇာ-ဝ-ဤတာ၀တိं သာနှတ်ပြည်၌၊လ ဌ-မာန်-ရအပ်သော၊ သုစရိတ-ပဓလံ-သုစရိုက်ကုသိုလ် ကံ၏အကျိုးသည်၊ဇာ-ရှာတိ-ပြည့်စုံ၏။ တေန-ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ် ကံ-ကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ မနုသော-ဝိယ-နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန် သော၊ ယေ-ကေစိ-အလုံးရုံကုန်သော၊ ဘောဂါစ-အသုံးအဆောင်တို့သည် လည်း-ဥပ-ဇာ-ဖြစ်ကုန်၏။ ။မဟာနုဘာ၀-ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော၀် ရှိ-သော၊ ဘိကျွန်ရှင်ရဟန်း၊ တေ-အာ-ရှင်တုရေ-အား၊ အ-ကွာမိ-အကျွန်ုပ်မြေ ကြီးပါ၏။ မနုဿဘူတာ-လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ အ-ဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ယံ-ပုညံ-အကြင်ကောင်းမှုကို၊ အ-ကာသိ-ပြုခဲ့ဘူး၏။ ၊ တေန-ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်။ အ-ဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇော-ဝ-လိ တာနုဘာ၀ါ-ဤသို့ထွန်းတောက်ပသောတန်ခိုးအာနုဘော၀်ရှိသည်၊အာမှ-ဖြစ်၏။ ။ တေန-ထိုသို့သဘောရှိ-သော ကုသိုလ်ကံ-ကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ၀ဏ္ဏော-အ-ရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သ-ဗ-ဒိသာ-ခပ်သိမ်းကုန်သော

အရုပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ထွန်းလင်းတောက်ပ စေနိုင်၏။[1] [2]ဤ၊ စေ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအုံ၊ ဘွေ့ဗျို့ဝတ္ထုတ္တာမဒါယိကာဝိမာနဝတ္ထု၌၊ ဝိတ္ထာရဲ့တော၊ ယထာ၊ အကျယ်ချဲ့အပ်သကဲ့သို့၊ ဇဝံတထာ၊ ထိုအဆုံးဗျူဟပရိ၊ ၄ ထက် ၌ သမ္ဘဝိမာနေသု၊ အလုံးရုံသောဝိမနာဝတ္ထုတို့၌၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏။) ၊ ပြ၊ ဘာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ ပုဗ္ဗတ္တာမဒါယိကာ၊ ပန်းတကာတို့ထက်မြတ်သော မြတ်လေးပန်းကို လှူဒါန်း ပူဇော်လေ့ရှိ၊ သော၊ နာရိ၊ မိန်းမသည်၊ နဂေ့သု၊ ယောက်ျား တို့၌လည်း ကောင်း၊ နာရိသု၊ မိန်းမတို့၌လည်း ကောင်း၊ ပဝရ၊ မြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၅ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ ဂန္ဓတ္တာမဒါယိကာ၊ နံ့သာတကာတို့ထက်မြတ်သော စန္ဒကူးနံ့သာကို ပေးလှူ တတ်သော၊ နာရိ၊ မိန်းမသည်၊ နဂေ့သု၊ ယောက်ျား တို့တွင်လည်း ကောင်း၊ နာရိသု၊ မိန်းမတို့တွင် လည်း ကောင်း၊ ပဝရ၊ မြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။(ပ)။ ၆ ဃလုတ္တာမဒါယိကာ၊ သစ်သီးတကာတို့ထက်မြတ်သော ဝိနဲ့သီး အစရှိသော သစ်သီးကို ပေးလှူတတ်သော၊ နာရိ၊ မိန်းမသည်၊ (ပ)။ ၇ ဝေ့သုတ္တာမဒါယိကာ၊ ကောင်းမြတ်သော အရသာကို ပေးလှူတတ်သော၊ နာရိ၊ မိန်းမသည်၊(ပ)။ ၈ မေဟာဝဲနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ ပုဂ္ဂဲ၊ ကျွေးကြားဘဝ၌၊ ကသပသ၊ ကသပ အမည်တော်ရှိ သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပဆို၊ တယူဇနာ အတိုင်းအရှည် ရှိသော ရွှေစေတီ၌၊ ဂန္ဓပဋ္ဌိ ဂိုလိုက်နံ့သာ ဖြင့် ထက်ငါး ချောင်းရောက်အောင် ပေး ခြင်းကို၊ အာဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(ပ)။ ၉ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ အာကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေး ဘဝ၌၊ ပန္ဓပဋ္ဌိ ပန္နေ ဆရိုးသွားတုန်သော ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း ယောက်ျား တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီ ယောခ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို လည်းကောင်း၊ အန္ဓသာ သိ၊ ဖြင်ခဲ့ဘူး၏။ ဘာဒ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ အာကျွန်ုပ်သည်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်း တို့၏၊ ခမ္ဗံ၊ အာရုံ၊ ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၊ ခဲ့ရ၍၊ ကေ့ပေါသ ထံ၊ တနေ့ပတ်လုံး ဥဝသ်သုံ၊ ခြင်းကို၊ ဥပါဝ ဝသိ သ၊ ဆုံ၊ ခဲ့ဘူး၏။ တ သာ ဟေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်ကို၊ ပ သ၊ ရှုပါ လော၊(ပ)။ ၁၀ ဗြဟ္မဒေ၊ ရေ ဝိပ်ခြင်ခြင်ကား၊ အာ သော၊ အဟံ၊ အာကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိပ္ပ သ ဒ္ဓေ၊ အာ ထူ၊ သ ဖြင့် ကြည်ညိုစွာ သော၊ စိတ္တေ၊ နမိတ် ဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်း အား၊ ဥဒကံ၊ သာ ကာ ရေ ကို၊ အ ဒါ သိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(ပ)။ ၁၁ အဟံ၊ အာကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေး ဘဝ၌၊ စ ဏ္ဍိ ကော၊ ကြမ်းကြုတ်သော အမျက်ဒေါသ ရှိကုန်သော၊ ကောဓ နေ စ၊ အမျက်ဒေါသ

ကြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဖရုသေစကြာမင်းကြီးသော စကားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဿတ္ထုမယောဂ္ဂမမိန်းမလူကိုလည်း ကောင်း၊ သဿတမဗ္ဗုဟယောဂ္ဂမ ယောဂျားသူကို လည်းကောင်း၊ အနုသယပျိုးကာ ပြုစုစောင့် မြှောင်းမကောင်းသော အကျင့်မှကင်းသည်ဖြစ်၍ ဥပဇ္ဈာယသီလလုပ်ကျွေးခဲ့ဘူး၏။ အဟံ အာကျွန်ုပ်သည်၊ သကေနမိဒိဌိဌ္ဌာ ဖြစ်သော၊ သီလနှင့်သီလဖြင့်၊ အာပဇ္ဇာဒေါမဇ္ဈမလျော့သည်၊ အဟောသိ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။(ပ)။ ။ အဟံ အာကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုရေ့ရှေးဘဝ၌၊ အပရကမ္မကေ ရှိနိုဟူတပါးတို့၏ အမှုကြီးငယ်ကို ရှာဖွေခေါ်ရသော၊ ဒေ့ထွေနှင့်အမှုကိစ္စပြင့်၊ အတန္ဒိတာသပျင်းရိခြင်းမရှိသော၊ ဒါသိ၊ ကျွန်မသည်၊ အာသိ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ဒေကောဝနသ အမျက်ထွက်ခြင်းနည်းသည်၊ အနတိမာနီ၊ ထောင်လွှားတတ်သောမာန်မာနမရှိသည်၊ အာသိ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ အဟံ အာကျွန်ုပ်သည်၊ သကသမ္ပတ္တိ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဘာဂဿ အတွက်ကို၊ အတ္ထိကာ နှစ်သက်ရှိကုန်သော သူတို့အား၊ သံဝိဘာဂီ၊ ခွဲဝေးပေးကမ်းတတ်သော အလေ့ရှိသည်၊ အာသိ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။(ပ)။ ။ အဟံ အာကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုရေ့ရှေးဘဝ၌၊ ဝိလ္လာယ ဆွမ်းခံခြင်းဌာန၊ စရန်ကုန်သော၊ သွားလာသော၊ ဘိက္ခုနှင့်ရဟန်းအားရှိခိုးရာ ဒုနှုန်ရှိ ရည်ညွှန်းရာ၊ သာဆွမ်းကို၊ အဒါသိ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ဝေ၊ ဤသို့ကမ္ပံ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံ ကို၊ ကရိတွာ ပြုသောကြောင့်၊ သုဂတိ ကောင်းမှုကိုပြု၊ သော သူတို့၏ လားရာဖြစ်သော ဘဝတိ သာနတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇိ ရောက်၍၊ မောဒါမိ ဝမ်းမြောက်ခဲ့၏။(ပ)။ ။ အဟံ အာကျွန်ုပ်သည်၊ ဖာ ကိတံ ဆောင်လဲကို၊ အဒါသိ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(ပ)။ ။ အဟံ အာကျွန်ုပ် ဥဿုခဏ္ဍိကံ ကြံပိုင်းကို၊ အဒါသိ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(ပ)။ ။ အဟံ အာကျွန်ုပ် သည်၊ တိမ္မရသကံ ဟာသည်သီးကို၊ အဒါသိ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(ပ)။ ။ အဟံ အာကျွန်ုပ်သည်၊ ကက္ကာရကံ သွားဆေးသီးကို၊ အဒါသိ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(ပ)။ ။ အဟံ အာကျွန်ုပ်သည်၊ ဇောလကံ သွားကြောင်သီးကို၊ အဒါ သိ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(ပ)။ ။ အဟံ ဤကျွန်ုပ်သည်၊ ဝလ္လိဖကံ ဖရုံသီးကို၊ အဒါသိ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(ပ)။ ။ အဟံ အာကျွန်ုပ်သည်၊ ဖာရုသကံ ဖက်ရုတာရေသီးကို၊ အဒါသိ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(ပ)။ ။ အဟံ အာကျွန်ုပ်သည်၊ ဟတ္ထပတာပကံ မီးမယပြွန်ဟုဆိုအပ်သောမီးဒိုးကင်းကို၊ အဒါသိ ပေး လှူခဲ့ဘူး၏။(ပ)။ ။ အဟံ အာကျွန်ုပ်သည်၊ သာဂရမုဒ္ဓိ ဟင်းရွက်ဝဆုပ်ကို၊ အဒါသိ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(ပ)။ ။ အဟံ အာကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုမ္ဘဂရမုဒ္ဓိ ပန်းလက်တဆုပ်ကို၊ အဒါသိ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(ပ)။ ။ အဟံ အာကျွန်ုပ်

သည့်မူလကံ၊ ကြာဖွယ်ကြာရင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(၀)။ ။ အဟံ၊ အာကျွန်ပ်သည်၊ နိမ္မရုဒ္ဓိ၊ တမာရွက်တဆုပ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(၀)။ ။အဟံ၊ အာကျွန်ပ်သည်၊ အမ္ဗကဠိကံ၊ ချဉ်သောပဆုံးရည်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(၀)။ ။အဟံ၊ အာကျွန်ပ်သည်၊ ဒေါဏိနိမ္မဇ္ဇနံ၊ ဆီနှင့်တကွသော နှမ်းဖျော်မုန့်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(၀) ။အဟံ၊ အာကျွန်ပ်သည်၊ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းကြိုးကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(၀)။ ။ အဟံ၊ အာကျွန်ပ်သည်၊ အံသုဗန္ဓနံ၊ အင်္ကျီလွှတ်ကိုက်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(၀)။ ။အဟံ၊ အာကျွန်ပ်သည်၊ အာခုယောဂပတ္တံ၊ အခေါယောဂပတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(၀)။ ။အဟံ၊ အာကျွန်ပ်သည်၊ ဝိဓူပနံ၊ လေးထောင့်ယမ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(၀)။ ။အဟံ၊ အာကျွန်ပ်သည်၊ တာသပဏ္ဏံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(၀)။ ။အဟံ၊ အာကျွန်ပ်သည်၊ မောဟတ္ထံ၊ ဥဒေါင်းမီးဖြင့်ပြုအပ်သောယပ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(၀)။ ။အဟံ၊ အာကျွန်ပ်သည်၊ ဆင်ဖွဲ့ထီးကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(၀)။ ။အဟံ၊ အာကျွန်ပ်သည်၊ ဥပါဟနံ၊ ဘိနပ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(၀)။ ။အဟံ၊ အာကျွန်ပ်သည်၊ ပူဝံ၊ မုန့်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(၀)။ ။အဟံ၊ အာကျွန်ပ်သည်၊ မောဒကံ၊ မုန့်တွတ်မုန့်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(၀)။ ။အဟံ၊ အာကျွန်ပ်သည်၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်းငှါ၊ စရန်လှည့်သော၊ သွားသော၊ ဘိက္ခုနောဝေဟာန်းအား၊ သက္ကလိ၊ သကာခဲကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။(၀)။ ။မဟာခုဘာဝကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော၊ ရှိသော၊ ဘိက္ခုမှုင်ရဟန်း၊ တသဿဝေ၊ ထိုအာကျွန်ပ်၏၊ ဝိမာန်၊ ဗိမာန်ကို၊ ပဿမှုတော်မူပါလော၊ အဟံ၊ အာကျွန်ပ်သည်၊ ကာမဝဏ္ဏီနီ၊ အလိုရှိအပ်သော အသင်း၊ အရောင်ရှိသော၊ ဒေဝဓီတာ၊ နတ်သမီးသည်။ အတ္တဖြစ်၏။ အဟံ၊ အာကျွန်ပ်သည်၊ ဒေဝဓီတာ သဟ ဿ ဿ၊ အခြံအရံ နတ်သို့တကွ ထောင်ထစ်၊ ပဝရ ပြုတ်သည်၊ အတ္တဖြစ်၏။ မေ၊ အာကျွန်ပ်၏။ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဿမှုတော်မူပါလော။ ။ တေ၊ ထိုသို့သော ရှိသော ကုသိုလ်ကံ၊ ကြောင့်၊ မေ၊ အာကျွန်ပ်အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သော ရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်း သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။(၀)။ ။ တေ၊ ထိုသို့သော ရှိသော ကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊ မေ၊ အာကျွန်ပ်၏။ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်း သည်လည်း။ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်ချက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။ ။ မဟာဝိရာဇ၊ ဖြင့်သော သိကြားမင်း၊ ယံ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကာမဝဏ္ဏိ ယော၊ အလို

ရှိအပ်သော အရောင်အဆင်း ရှိကုန်သော၊ အနှစ်ရေးနတ်သမီး ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ ယာဇနတ်တို့ကို၊ အဒ္ဒသ၊ သမိုဟ ဖြင့်ရှုမြင်ခဲ့၏။ ဤသို့ယထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓဝေါ်တာ၊ ဝတိ သာနတ်ပြည်သို့၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အာဝမနံ၊ လာ၊ ရေ၊ ကာ်ခြင်း၊ သည်၊ သွာ၊ ဂတံ ဝတ၊ ကောင်း၊ သော လာ၊ ရောက်ခြင်း ဖြစ်ပေ၏တကား။ အဓ္ဓ၊ ယာ၊ နေ့၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဂတ္တိ ယာ၊ ညာ၏၊ ဝိဘာ၊ သ ယံ၊ ဒိ ၊ သော်လည်း၊ ခြင်း၊ သည်၊ သုပ္ပ၊ ဘာ ဝတံ ဝတ၊ ကောင်း၊ သော ဒိ ၊ သော်လည်း ခြင်း ဖြစ်ပေ၏တကား။ အဓ္ဓ၊ ယာ၊ နေ့၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒ္ဓိ ယာ၊ ညာ၏၊ ဝိဘာ၊ သ ယံ၊ ဒိ ၊ သော်လည်း ခြင်း၊ သည်၊ သုပ္ပ၊ ဘာ ဝတံ ဝတ၊ ကောင်း၊ သော ဒိ ၊ သော်လည်း ခြင်း ဖြစ်ပေ၏တကား။ အဓ္ဓ၊ ယာ၊ နေ့၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒ္ဓိ ယာ၊ ညာ၏၊ ဝိဘာ၊ သ ယံ၊ ဒိ ၊ ထ ခြင်း၊ သည်လည်း၊ သုဘ ဘုဒ္ဓိတံ ကောင်း၊ စွာ ထ ခြင်း ဖြစ်ပေ၏တကား။ ။ ။ မဟာ ရာ ဇ၊ ဖြတ်သော သိကြား၊ မင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗုဒ္ဓ ဘုရား ကို၊ ဝန္ဒိ ၊ ဝန်ရှိ ၏ ။ ။ ။

ပြည့်ဖွံ့ဖြိုးတဝတ္ထုပြုပြီးသည့် ၏အဖြစ်ကြောင့်ဖြိုးဖြိုးမမည့်၏ဤဘဝပေါ်ရောက်ခြင်းပေ
စွပ်ဟူသည်ကားဥပဝဏ္ဏာပေါ်ရောက်ခဲ့၍ဝါးဆာနည်းကား၊ ရှစ်တောတွေ့ကမ္ဘာ့ဘုရားရှင်
၏ဒေါ်သမီးမြတ်သို့သဘောရှိသောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ လေဘယျံ၊ ရေလိုရှိ၏။
ဤ ဘိုးမြတ်သို့ပြကားပြတွေ့ကြုံ၍၊ ဤတိုအယ်၊ ဤသည်ကား၊ အကြွေးအနက်
တည်း၊ မြှုပ်နှံနှိုးမြှောက်ဟူသည်ကား၊ ပိုမါနာဒိုက်ဖိမာန်အစရှိသော၊ ဌာနံ၊ နေ
ရာဌာန ကို၊ ဝါးဆာနည်းကား၊ ဤ ယရိယံ၊ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူ
သောအရာ ကို၊ မနာပါတိဝိ၊ မနာပါဟူ၍လည်း၊ ပါ၊ ဌာ၊ ပါ ဌသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏။
အညေသံ၊ ဆူဘပါ၊ တို့၏ မနုဝဗုနကာ၊ ကုလုံ၊ ကိုပွါ၊ စေတတ်သည်ဟုတွေ့
ဖြစ်၍ ဤ ဘိုးအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အကြွေး၊ အနက်တည်း၊ ကိုယ်သပ္ပညာနံ ဝိပါ
ကဿ၊ ပသပ္ပညာနံ ဝိပါကံ ဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုတ္တယမဒါနဿ၊ သ၊ အဝတ်တကာ
ကို၊ ထက်မြက်သောအဝတ် ကိုပေးလှူရသောဒါနတို့၏ ဤ ဒိသံ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော၊ ဇုဒ်နာမပလံ၊ ဤမည်သောအကျိုးကို၊ ဝ ပသာတိ ဇုဝိနာ၊ ပ သ ဟူ
သော ဤ ပုဒ်ဖြင့်၊ အဘ္ဘနာ၊ ဃိ ပိ သည်၊ လဒ္ဓသမ္ပတ္တိ ၊ ရအာပ်သောနတ်ခွဲဖြစ်
သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ သံ ဝိဘာ ဝေ ဇ္ဇာ ၊ ကောင်းစွာပြသည်ဖြစ်၍၊ ဝ ဒ
တိ၊ ဆိုတို့၏။ ပုဗ္ဗုတ္တမ ဒါယိကာတိ၊ ရှေ့တုတ္တမဒါယိကာ ဟူသည်ကား၊ ဒ
ရတနတ္တယ ပူဇာ ဝ ဝ သေနေ ရတနာသုံးပါးတို့အား ပူဇော်ခြင်း၏ အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ ပုဗ္ဗုတ္တမ ဒါယိကာ ၊ ယန်းတကာတို့ထက်မြတ်သောပန်းကိုပေးလှူတတ်
သော၊ ဂ ဒ ဗုတ္တမ ဒါယိကာ ပါ ၊ ယန်း သ ၊ တကတို့ထက်မြတ်သော နံ့ သာကိုပေး
လှူ ဘက်သည်ကိုလည်း၊ တ ထာ ၊ ထိ အ ဘ ၊ ဒ ဒ ဗ ဗ ၊ ဗ ၊ ဗ ၊

ပဒုမ္ဘိုးမည်ကုန်ပိုပဒုမ္ဘာဟူသည်ကား၊ မင်္ဂုံခရိုးသို့ဂန္ဓာ ကြွေးသွားကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့ကို ကြေးပေါသထန်း ကြေးပေါသထံဟူသည်ကား၊ ကေ ဒိဝသံ၊ဓာနေ့ပတ်လုံး ကြေးပေါသထ ဝါသံ၊ ဥပုသ်သုံးခြင်းကို၊ ဥဒကမဒါ သိန်း ဥဒကမဒါသီ ဟူသည်ကား၊ မုခံ၊ခံတွင်းကို ဝိုက္ကာလနတ္ထံ၊လုပ်ဆေး ခြင်း အကျိုးငါလည်းကောင်း၊ ဝိဝနတ္ထဗွေ၊သောက်ခြင်း အကျိုးငါလည်း ကောင်း ဥဒကံ၊ပါနီယံ၊သောက်ရေကို အာဒါသိ၊ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ဗ်ကို ၊စက္ခု ကေတိ၊စက္ခုကေဟူသည်ကား၊ စက္ခု၊ကြည်မ်းတန်းကုန်သော၊ အနုသယိ ကာတိ၊အနုသယိကာဟူသည်ကား၊ ဥသယ၊ကြ၊စွဲစောင်း မြောင်းခြင်း မှ၊ရုတိတာ၊ကင်းသည်ဖြစ်၍ ပရေကမ္ဘကာရိတိ၊ ပရေကမ္ဘကာရိဟူသည် ကား၊ ပရေသံ၊သူတပါးတို့၏ ဝေယျာဝစ္စကာရိနိ၊အမှုကြီးငယ်ကို ပြုလေ့ရှိ သော၊ အဗ္ဗေနာတိ၊ အဗ္ဗေနဟူသည်ကား၊ အဗ္ဗေနကိစ္စေန၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စ ဖြင့်၊ သံဝိဘာဂိနိစသကသဘာဝသာတိ၊ သံဝိဘာဂိနိစသက သဘာဝ သဟူသည်ကား၊ အတ္ထိကာနံ၊ အလိုရှိကုန်သော သူတို့အား၊ အဗ္ဗေနဲ့ မိမိ သည်၊ ပုဒ္ဂိုလဒ္ဓဘာဝသီး၊ ရှုအပ်သောအတို့ကို ပြိဘာဇနသီလာ၊ ခွဲးဝေတတ် သောအလေ့ရှိ၏။ ဗ်၊ ဒိုရောဒနဲ့ ဒိရောဒနံ ဟူသည်ကား၊ ဒိဝေ သဒ္ဓိ သံ၊ နှင့် ရောသော၊ သြဒနံ၊ ဆွမ်းကို ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒိဝေ၊ နှင့် ရည်နှင့် သဒ္ဓိ၊ စာကွ၊ သြဒနံ၊ ဆွမ်းကို အာဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ဗ်၊ တိမ္ဗရုသ ကနိ၊ တိမ္ဗရုသကံ ဟူသည်ကား၊ တိန္ဒုကပလံ၊ တည်သီးကို တိဝုသသ ဒိ သာ၊ သခွါ၊ ပြုတ်သီးနှင့်တူသော ကောဟာ၊ ဝ၊ လို့ စာတိ၊ ခွယ်ချို အမျိုးမှ ပြုစ်သော အာသီ၊ ကို၊ တိမ္ဗရုသကနိ စ၊ တိမ္ဗရုသ ကံ ဟူ၍လည်း။ ဝဒနိ၊ ဆိုကုန်၏။ ကဏ္ဏာရကနိ၊ ကဏ္ဏာရကံ ဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဒကဇ္ဇောလ ကံ၊ သခွါ၊ ခြောစ်သီး ကို၊ တိဝုသနိ ဝိ၊ သခွါ၊ ပြုတ်သီး ဟူ၍လည်း။ ဝဒနိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဟဠိဒ္ဒပတာပကနိ၊ ဟဠိဒ္ဒပတာပကံ ဟူသည်ကား။ မန္ဒာရမဒိ၊ ပိ၊ မယ်ပြု အိုးကင်းကို၊ ဗ်၊ အမ္ဗကဋ္ဌိကနိ၊ အမ္ဗကဋ္ဌိက ဟူသည်ကား၊ အမ္ဗိလကဋ္ဌိကံ၊ ချဉ်သောပဆုံးရည် ကို၊ ဗ်၊ ဒေါဏိနိမ္ဗဇနိ၊ ဒေါဏိနိမ္ဗဇ နိ ဟူသည်ကား၊ သတောလ၊ ဆိန်နှင့်တကွသော၊ တိလဝိညာကံ၊ မှုပ်ပျစ်ရုံ ကို။ ဗ်၊ ဝိဓူပနဲ့ ဝိဓူပနံ ဟူသည်ကား၊ စတုရသဝိဓနိ၊ လေးတောင့်ယပ် ကို။ ဗ်၊ တာလဝဏ္ဏဲ၊ တာလဝဏ္ဏံ ဟူသည်ကား။ တာလပဏ္ဏတို၊ ထန်း ရွက်ဘို့ဖြင့်၊ ကတမဏ္ဍလဝိဓနိ၊ ပြုအပ်သောယပ်ဝန်းကို။ ဗ်၊ မောရဟတ္ထဲ၊ မောရဟတ္ထံ ဟူသည်ကား။ မယူရဝိဠေတိ၊ ဥဒေါင်းမြီးစည်းတို့ဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ မကသဝိဓနိ၊ ယပ်နှင်ယပ်ကို။

ဝေါ၍ကျိ သို့။ မဟာသတ္တေား။ ဘုရားလောင်းသည်။ တာဟိဒေဝတာဟိ။-ထိုနတ်သမီး တို့သည်။ ကတာ သုစရိုတော။ ပြုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကုသိုလ်ကံ ကို။ ဗျာကတေ။ ပြောကြား အပ်သည်ရှိသော်။ တုဋ္ဌမာနသောမှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ဘာဒနံ။ ပေါ်ပေါ်ကိုယ်သာ ပြောဟောခြင်းကို။ ကရောန္တာ။ မြဲလျက်။ အတ္တနောစ။ မိမိ၏လည်း။ သုစရိတစရဏော။ သုစရိုက် ကုသိုလ်ကံကို ပြုခြင်း၌။ ယုတ္တပယုတ္တတံ။ ပြင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း ကောင်း။ ပိဝန္တော သယ။ တဗ္ဗဝဝန်ဖွယ်ကင်းကုန်၌ အစ္ဆာသယ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို လည်း ကောင်း။ ပဝေဒေန္တော။ ကြားသိ သည်ဖြစ်၍။ သွားဂတန္တိ အာဒီ။ သွားဂတံ ဣတိ သို့ အစ ရှိသည်ကို။ အာဟ။ မိန့်ပြီ။ တတ္ထ။-ထိ။ ဣတိ ၌။ သွားဂတံ ဝတာ မေတိ။-သွားဂတံ ဝတာ မေဟု သည်ကား။ မယ္ဟံ။-အကျွန်ုပ်၏။ ဟုဒေ ဣတိ တာ ဝတိ သောနတ်ပြည်သို့ အာဂမနံ။ လာရောက်ရခြင်း သည်။ ဇသာ ဘာ ဝတ ဝတ ဒေ ဝတ ဝတ ဝတ ဝတ ပေ ဝတ ကား။ အဟေ ၁ သုန္ဒရံ။ ကြေပါ ကောင်း ပေ ဝတ ကား။ အ ဗ္ဗ သု ပ ဘာ ဝ တံ သု ဟု ဒ္ဓိ ဝ တ ဝ ဗ္ဗ ကား။ အ ဗ္ဗ သု ပ ဘာ ဝ တံ သု ဟု ဒ္ဓိ ဝ တ ဝ ဗ္ဗ သည်ကား။ အ ဗ္ဗ ယ နေ့။ မယ္ဟံ။ အကျွန်ုပ်၏။ ရတ္တိ ယာ။-ညဉ့်၏။ သုဒ္ဓ ပ ဘာ ဝ တံ။ ကောင်းစွာ လင်းသော အဖြစ်သည်။ သမ္ဘ ဒေ ဝ။-ကောင်းစွာ သါလျှင်။ ဝိဘာ ယ နံ။ ထင်းခြင်းသည်။ ဇာ တံ။ ဖြစ်၏။ သယ နတော။-အိပ်ရာမှ ဝိုင်ဘာနမ်ပြီးထခြင်းသည်လည်း။ သုဟ ဒ္ဓိ ဝ တံ သု ဒ္ဓ ဒ္ဓိ ဝ တံ။ ကောင်းစွာ ထခြင်းသည်။ ဇာ တံ။ ဖြစ်၏။ ကိ ကာ ရဏာ။ အ ဘာ ယ အ ကြောင်းကြောင့် နည်း။ ဇုတိ ဝေ ၊ ဤ သို့ မေ ပြောပေ အံ့။ ယံ အ ဒ္ဓ သာ ဝိ ဒေ ဝ တာ ယော ဘိ အာ ဒီ။-ယံ အ ဒ္ဓ သာ ဝိ ဒေ ဝ တာ ယော ၊ ဤ သို့ အ စ ရှိ သော စ ကား ကို။ အာ ဟ။ ဆိုပြီ။ ၊

ဂ ။ ဝမ္မံ သုတ္တာ နာ တိ။-ဝမ္မံ သုတ္တာ နု ဟု သည်ကား။ ကြမ္မဗလ သ။-ကံ၏ အာ ကျိုး ကို။ သ ဗ္ဗ ကျ ဘ ရ ဏ ဝ ဝ သ နု။ ကျက်ရှောပ်ပြီသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ တုဗ္ဗ ဝ ဝ တိ။ သင်နတ်သမီး တို့သည်။ ကတံ။-ပြုအင်ပြီးသော။ ကုသလံ။ ကုသိုလ်ဖြစ် သော။ ဝမ္မံ။ ထောက်ကို။ သုတ္တာ။-ကြားနာ ရသော ကြောင့်။ ကာ ဟာ ဒိ တိ။ ကာ ဟာ ဒ ဒ ဒ

ဒိဝိ၏ရင်း၊လောကသစ်ဆယ်ထောက်၏ရင်း၊ဝိဝဋ္ဋပုနိသယတံ၊ဝန်၏ ကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကိုမှီသည်၏ အဖြစ်ကို၊ဒေသေတုံ၊ပြခြင်းငှါ၊သွာဟံတဘော်ဝ ဝဂ္ဂသာမိယတ္ထဂတ္ထိုနသောစရေတိ၊သွာဟံတဘော်ဝ ဝဂ္ဂသာမိယတ္ထဂတ္ထိုနသောစရေဟု၍၊ဂတ္ထုံ၊ဆိုအပ်ပြီး၊ဇော်၊၍သို့၊ဝတ္ထုတ္ထုမဒါယိကာဝိမာနာဒိ ဝသေန၊ဝတ္ထုတ္ထုမဒါယိကာဝိမာန ဝတ္ထုစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဆတ္တိ သဝိမာနသင်္ဂဟား၊သုံးဆဲ့ခြောက်ခုသောဝိမာနဝတ္ထုတို့ကိုပေါင်း၍ ယူဆုယူကြောင်းဖြစ်သော၊ အပယ်ဒေသနာ၊၍ဒေသနာတော်သည်၊အာ ယသ္မတော အဟာမောဂ္ဂလာ နသ၊အာရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ ဝိဘာဝနဝေသန၊–ထင်ရှားပြသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တာဝိယ၊ဖြစ် သကဲ့သို့၊ဂုတ္တိသာစရိယ သာဝိ၊ဂုတ္တိလ ဆရာအား၊လည်း၊ဝိဘာဝနဝေသ နာ၊ထင်ရှားပြသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တာ၊ဖြစ်လတ်ပြီ၊ဆုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂုတ္တိသ ဝိမာနဉ္စေဝ၊–ဂုတ္တိလဝိမာန ဝတ္ထု၊ဟူ၍ သာလျှင်၊ သင်ဟံ၊–သင် ၀ယနာသို့၊ ယဒိပိအာရဒ္ဓာ၊–အကယ်၍ကား တင်အပ်၏၊ ပန၊ဆိုသို့ပင်တင်အပ်သော်လည်း၊ ဝိမာနာနိ၊ဗိမာန်တို့သည်၊ဣတ္ထိပဒ္ဓိဗနွာ နိ၊နတ်မိန်းမတို့နှင့် စပ်ကုန်၏၊၊ဆုတိတသ္မာ၊–ထိုကြောင့်၊ ဣတ္ထိဝိမာနေယေ ဝ၊ဣတ္ထိဝိမာနဝတ္ထု၌သာလျှင်၊တာနိ၊ထိုဗိမာန်တို့ကို၊သင်ဟိ တာနိ၊သင် ၀ ယနာတင်အပ်ကုန်၏၊၊တာပနဣတ္ထိယော၊ဆိုမိန်းမတို့သည်ကား၊ဒသဇလ သ၊ဧရိယ်တော်အား၊ဆယ်ပါး၊ဥာဏ်တော်အါ၊ဆယ်ပါး၊နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ သော၊ကသပ သ၊ဟာသပမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊လက်ထက်တော် ၌၊ထုယသာဝုတ္ထာ၀မ္ဘစရေ၊လောနု၊ဆိုအပ်ပြီးသောကုသိုလ်တရား၊တို့ကို၊ပြည့်ကျင့် ခြင်းဖြင့်၊အာပရာပရဝုဒ္ဓနွေ၊စေတနာ၀သေန၊–အဆင့်အဆင့်ဖြစ်သောစေတနာ ၏အစွမ်း၊အားဖြင့်၊ ဒုတိယတ္ထ ဘာ၀တော၊ နှစ်ခုမြောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ကော်ဗုဒ္ဓန္တရီ၊–နှစ်ဆူသောဘုရား၌တို့၏ အကြား ဖြစ်သော တခုသောကာလပတ်လုံး၊၊ ဒေ၀လောကေ၀ေ၊ နတ်ပြည်၌သာ လျှင်၊သံသရာ၌ယော၊ကျင်လည်ကုန်လျက်၊၊ အမှာကံပိ၊ငါတို့ဏ်လည်း၊ ဘ၀ ၀တော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊တာ၀တိ သ ဘ၀နေယေ၀၊တာ၀တိ သာ နတ်ပြည်၌သာလျှင်၊နိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်သည်ရှိ သော်၊အာယသ္မာတာမဟာမောဂ္ဂလါနေန၊အာရှင်မဟာမေါဂ္ဂလာန်မ၊ထေရ် သည်၊ဝုဏ္ဏိတာ၊မေး၊အပ်ကုန်သောနတ်သမီ.တို့သည်၊ကမ္မသရိက္ခတာယ၊ ရှေး၌ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ကံနှင့်ဘူသော အဖြစ်ဖြင့်၊၊ဂုတ္တိလစာရိယေန၊– ဂုတ္တိလဆရာသည်၊ ဝုဏ္ဏိတကာလေ၀ိယ၊မေး၊သောကာလ၌ကဲ့သို့ဣ၊ကာ

ရိ သုဇေဖြကြားပေကုန်၏။ ဆုတိုးကျိသို့။ ဒဠ္ဍဗ္ဗာမှတ်အပ်ကုန်၏။ (ဂုတ္တိလဝိမာနဝတ္ထုနှာ။ ဂုတ္တိလဝိမာနဝတ္ထု၏ အဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ✓) ။

[B] [၃-ပါရိဆ္ဆတ္တကဝဂ်။-၄-ဒဠ္ဍဝိမာနအဘွင့်။]

ဒဠ္ဍမာနာဝတ္ထုနှာတိုဟုဆိုအံ့။ ဒဠ္ဍမာနာဝတ္ထုနှာဟူသော ဤဝိမာနဝတ္ထု သည်။ ဒဠ္ဍဝိမာန်။ ဒဠ္ဍဝိမာနဝတ္ထု တည်း။ ဟုသော်ဆိုဝတ္ထု၏ ဥပမတ္တိ။ ဖြစ်ကြောင်း သည်ကား။ ကား။ အဘယ်နည်း။ ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရား သည်။ သာဝတ္ထိယံ။ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဇေတဝနေ။ ဇေတဝန်ကျောင်း တော်၌။ ဝိဟရတိ။ နေတော်မူ၏။ ။ တေန စ သမယေန။ ဆိုအခါ၌လည်း။ ။ နာဠကဂါမကော။ နာဠကအမည်ရှိသော ရွာဝယ်၌။ အာယသ္မာ တာရေ ဝတ္ထေ ဟု ရသေ။ အရှင် ရေ ဝတ်မထေရ်၏။ ဥပဋ္ဌာကသည်။ အာလုပ်အကျွေး ဖြစ်သော။ အညတရသည်။ တယောက်သော။ ကုတမ္ဘိကသည်။ ဆူကြွယ်အား။ ဒွေ ၂ စု ၊ ယောက်ကုန်သော ဒိတရောဟု။ ဆိုအပ်ကုန်သည်။ ။ အဟောသုံ။ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ။ တာသုဆိုနှစ် ယောက်တို့တွင်။ ကောဟာယောက်သော သမီး အကြီးသည်။ ဘဒ္ဒါနာမ။ ဘဒ္ဒါအမည်ရှိ၏။ ။ ဣတရော။ ဟာယောက်သော သမီးအငယ်သည်။ သုဘဒ္ဒါ နာမ။ သုဘဒ္ဒါအမည်ရှိ၏။ တာသုဆိုနှစ်ယောက်တို့တွင်။ ဘဒ္ဒါ။ ဘဒ္ဒါသည်။ ပတိကုလံ။ ခင်ပွန်းအိမ်သို့။ ဂတာ။ ရောက်သွား၏။ ။ သဒ္ဓါ။ ဟုံကံ ဖြင့်အကျိုးကို ယုံကြည်၍။ ပသန္နာ။ ရေတနာသုံးပါး၌ကြည်ညိုခြင်းရှိ၏။ ဗုဒ္ဓသမ္ပန္နာ။ ဃညာနှင့်ပြည့် စုံ၏။ ဝဏ္ဏာဝ။ သားသမီးမမွေးသည်ဖြစ်၍မြဲ။ သည်လည်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။ သာ။ ဆိုဘဒ္ဒါသည်။ သာမိကံ ယောင်ကို။ အာဟာ။ ဆို၏။ ။ ကိံ အာဟာ။ အာဘယ် သို့ဆိုသနည်းဟူမူ ကား။ မမ ငါ၏။ ။ ကနိဋ္ဌာ။ ညီမငယ်ဖြစ်သော။ သုဘဒ္ဒါနာ မ။ သုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော မိန်းမသည်။ အတ္ထိ ရှိ၏။ ။ တံ။ ထိုသုဘဒ္ဒါကို။ အာနေ ဟိ။ ခေါ်ဆောင်ယူလော။ ။ အသာ။ ဆိုသုဘဒ္ဒါအား။ ပုတ္တော။ သားသည်။ သစေ ဘဝေယျ။ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်ငြားအံ့။ ။ သော။ ထိုသားသည်။ မမ ဝိ။ အကျွန်ုပ်၏လည်း။ ။ ပုတ္တော။ သားသည်။ သိယာ။ ဖြစ်ရာ၏။ ။ အာယဋ္ဌကုလဝံ သော။ ဤအမျိုးအနွယ်သည်လည်း။ ။ နနု သေယျ။ မမျှော်ရာ။ ။ ဣတိ။ ဤသို့ အာဟာ။ ပြောဆို၏။ ။ သော။ ထိုခင်ပွန်းဖြစ်သောသူသည်။ သာဓု တိ။ ကောင်းပြီ ဟု၍။ သမ္ဘဒ္ဒိ ဆိုတွားဝန်ခံ၍။ တထာ။ ထိုဘဒ္ဒါမိန်းမ ဆုတိုင်း။ အကာသိ။ ပြု၏။ ။ အထ။ ထို အခါ၌။ ဘဒ္ဒါ။ အစ်မကြီးဖြစ်သော ဘဒ္ဒါသည်။ သုဘဒ္ဒံ။ ညီမ သုဘဒ္ဒါ

ကို၊ သြဝဒိ၊ ဆုံး၊ မသွန်သင်၏။ ကိ၊ အာဘယ်သို့လျှင်၊ သြဝဒိ၊ ဆုံး၊ သွန်သင်သနည်း၊ သုဘဒ္ဒေ၊ သုဘဒ္ဒါ၊ ဒါနသံဝိဘာဂ၊ ဝတ္ထာ၊ ပေးကမ်း၊ စွန့်ကြဲ၊ ခြင်း၊ ၌ မွေ့လျော်သည်၊ ဝမ္မစရိယာ၊ ယ၊ တရား၊ ကိုကျင့်ခြင်း၊ ၌၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မေ့မလျော့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လေ၊ ဝေ၊ ဤသို့ပြု သည်ရှိသော်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ ကာ၊ မျက်မှောက်သော၊ ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အကျိုးစီးပွါးသည် သည်းကောင်း၊ သမ္ပရာယိကော၊ တ၊ လွန်ဘဝ၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော၊ အတ္ထော၊ အကျိုးစီးပွါးသည်လည်းကောင်း၊ ဟ တ္ထ ဂတော ဝေ၊ လက်သို့ ရောက်သည်သာ သျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သြဝဒိ၊ ဆုံး၊ မ၏။ (သား၊ ဆိုသုဘဒ္ဒါ သည်၊ ဘာသား၊ ဆိုအစ်မ သုဘဒ္ဒါ၏ (သြဝါဒ၊ အာ ဆုံး အမှု၌ ကြားတော်မူ၏။ ဝတ္ထုနှင့်ယှဉ်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သောနည်းဖြင့်။ ပဋိပဒ္ဓမာ နာ၊ ကျင့်သည်ရှိ၊ သင့်၊ ကေ၊ ဒိဝ သံ၊ ဟာ၊ နေ့ သ၌ (အာ၊ ယ သ္မိံ၊ ရေ ဝ တ ထ္ထေ ရံ၊ အ ရှင်ရေ ဝ တ မ ထေ ရ ကို၊ အ တ္ထ ဒ္ဒ မံ၊ တိုယ်တော်လျှင် ရှစ်ယောက်မြောက် ရှိသည်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍ (နိမန္တေ သိ၊ ပင့်ဖိတ်၏။ ထေ ရော၊ အ ရှင် ရေ ဝ တ မ ထေ ရ သည်(သုဘဒ္ဒါ ယ၊ သုဘဒ္ဒါ၏ (ဂုဏ်ကောင်းမှု၏ ပွါးများ ခြင်း ကို၊ (အာ ဂ မ် ၊ နှောင်ကြိုရှိသည်ဖြစ်၍ (သံ ဃ ဒေ ၊ သ ဝ ဿ ၊ သ ယံ ၊ ဗ ဟု ဗ ဟု ၊ ကြွ ၊ ရ ၊ ခ ဏ ၊ ပါ ၊ သော ရဟန်းတို့ကို၊ ဂ ဟေ တွား ၊ ခေါ်၍ (တ ၊ သား ၊ ထို သုဘဒ္ဒါ၏ (၊ ဂေ ဟံ ၊ အိမ်သို့ (အ ဂ မ ၊ သိ ၊ ကြွ သွား ၊ တော်မူ၏ (သား ၊ ထို သုဘဒ္ဒါ သည် (ပ သ ဋ္ဌ စိ တ္တ ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ (အာ ယ သ္မ တ္တံ ၊ ရေ ဝ တံ ၊ အ ရှင် ရေ ဝ တ မ ထေ ရ ကို ၎ င်း ၊ (တ ေ စ ဘိ က္ခ ၊ ထို သ ယ်ာ မ ညွှန်းသော ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပ ဏီ တေ န ၊ မွန်မြတ်သော (ခါ ဒ နီ ၊ ယ နှ ၊ ခဲ တွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ (ဘာ ဇ နီ ယေ နှ ၊ ဘော ဇဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သ ဟ တ္ထ ၊ မိ မိ လ က် ဖြင့်၊ သန့်ပြေသိုးကောင်းစွာ ရောင့်ရဲစေ၏။ ထေ ရော ၊ မ ၊ ထ ရ သည်၊ အ နု မော ဒ နံ ၊ အ နု မော ဒ နာ ကို၊ ကတ္တာ ၊ ပြု ၍ ၊ ပ ဏ္ဍ မိ ၊ ပဲ ကြွ ၊ တော်မူလေ ၏ (သား ၊ ထို သုဘဒ္ဒါ သည် (အ ပ ရ ဘ ာ ဝ ေ ဝ ေ ၊ နာ ဂ် အ ဘို့ ဖြစ်သောကာလ၌ (ကာ ၊ လံ ၊ ကတ္တာ ၊ ယော လွန်၍ ၊ နိ မ္မာ နရ တိ နံ ၊ နိ မ္မာ နရ ကိ ဘုံ ၌ ဖြစ်ကုန်သော (ဒေ ဝ ါ နံ ၊ နတ်တို့၏ (ဂ ဟ ဇ ၊ ဗျတ်၊ အ ပေါင်း အ ဝေ ဝ ၏ အ ဖြစ်သို့ (ဥ ပ ပ ဇ္ဇ ၊ ရောက်လေ ၏ (ဘ ဒ္ဒ ါ ပ နု ၊ ဘ ဒ္ဒ ါ သည်ကား (ပ ဂ္ဂ လေ သုံ ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဘို့ ၌ (ဒ ါ နာ နိ ၊ အ လ္ဟ တို့ကို (ဒ တ္တာ ၊ ပေးလှူသောကြောင့်၊ သက္ကသ ဒေ ဝ ါ နု မိ ၊ ဒ္ဓ သ ယ သ ကြား နတ်မင်း ၏ (ပ ရိ စာ ရိ ကာ ၊ ပ ရိ စာ ရိ ကာ ယ ၊ အ လုပ်အကျွေး အ ရြေ အ ရံ ၏ (၊ ဟ တ္ထ ာ ဘာ ဝ ေ န ၊ အ ဖြစ်ဖြင့်၊ နိ ဗ္ဗ တ္တိ ၊ ဖြစ်လေ ၏ ။ (၁) ။

အထပ်ဆိုအခါ၌။ သုဘဒ္ဒါ၏ဆုဘဒ္ဒါသည်၊ အတ္တနောဟမိတိ၏ သမ္ဘတ္တိ၊ စည်းဝိပ်ချမ်းသာကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတ္တွေ့ ဆင်ခြင်၍၊ အဟံ၊ ဧါသည်၊ ကောနု၊ အာဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ ပုညေန၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုလ္ဘာ ဒုတိဘုံ၌ဥပပန္နာနုခေါ်ဖြစ်လာရသနည်း။ ဒုတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇနာ်ဆင် ခြင်သည်ရှိသော်ကုဒ္ဒါယ၊ ဘဒ္ဒါ၏၊ ဩဝါဒေ၊ အာဇုံ၊ အာမဠ၌ ဌတ္တာ၊ တည် ၍၊ လံ၊ ဃ ဂ ဘာယ၊ သံ၊ ဃာ၊ တော်၌ဖြစ်သော၊ ဧကဂ္ဂတာ ယ၊ အာလှုဒါနဲ့ကြောင့်၊ ဒုမံ သမ္ဘတ္တိ၊ ၏သို့သော စည်းဝိပ် ချမ်းသာသို့၊ သမ္ဘတ္တာ၊ ရောက်ရပြီ၊ ဘဒ္ဒါ၊ ငါ၏ အစ်မကြီး ဘဒ္ဒါသည်၊ ကတံ နုခေါ်၊ အာဘ၊ ယ်မှာ ရှိလေသနည်း။ ဒုတိ၊ ဤသို့၊ ဩလောကေ နှိ၊ ကြည့်လတ်သည်ရှိသော်၊ သဏ္ဌာသ၊ ဆိုကြားမင်း ၏၊ ပုရိစာရိကာဘာဝေန၊ အလုပ်အကျွေး အခြေအရံ၏ အဖြစ်ဖြင့်နိဗ္ဗတ်၊ ဖြစ်သော၊ တံ၊ ဆိုဘဒ္ဒါကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အနုကမ္ပမာနာ၊ ဆင်စဉ်သနား ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထ ဿ၊ ဆိုဘဒ္ဒါ နတ်သမီး၏၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်သို့၊ ပါ ဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ ၊ အထ၊ ဆိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုသုဘဒ္ဒါကို၊ ဘဒ္ဒါ၊ ဘဒ္ဒါသည်၊ ဒဠ္ဍမာ နာ(ဿ)မမ္ပိ၊ ဒဠ္ဍမာနာ(လ)မဝံ ဟု၍၊ ဒွိဟိ ဂါထာဟိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏေ၊ မေး၏။ ဗြဟ္မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောထနိုး အာနုဘော် ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊ တွေ့၊ သင်သည်၊ ဝဏ္ဏေန၊ အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ ဒဠ္ဍမာနာ၊ အလွန်ထွန်းလင်း တောက်ပလျက်၊ ယ ဿ သာ၊ အခြံအရံဖြင့်လည်း။ ယ ဿ သိနိ၊ ချားသောအခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တာဝတိံ သေ ဒေဝေ၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့ကို၊ ဝဏ္ဏေန၊ အရောင်အဆင်း ဖြင့်၊ အတိ ရောစတိ၊ သာလွန်၍တင့်တယ်၏။ ဗြဟ္မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊ အို တောသ၊ ဤနေ့ဟု၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေ့ကာ လ၌(တ ဝ)သင်အား၊ ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းကို၊ နာ ဘိ ဝ နာ ပိ၊ မသိစဖူး၊ အုဒ်၊ ဤ ယခုမြင်ခြင်းသည်(ပဌမ ဒဿနံ)ရှေးဦးစွာသော မြင်ခြင်းတည်း။ တွံ၊ သင် သည်(ကသ္မာ ကာယာ၊ အာဘယ်မည်သော နတ်ဗြည်မှ၊ အာဂမ္မ၊ လာလတ်၍၊ မဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ နာ မေနု၊ ဘဒ္ဒါ ဟု သော အမည်ဖြင့်)ဘာသ သေ နု၊ ခေါ်ဆို ပေသနည်း(အုဒ်၊ ဤသို့ ဝုဏ္ဏေ၊ မေး၏။ ၊ သာ ဝိ၊ ဆိုသုဘဒ္ဒါ သည်လျှာ်သည်း။ တ ဿာ၊ ဆိုဘဒ္ဒါ နတ်သမီး အား၊ အဟံ ဘဒ္ဒေ(လ) သဟာ ဗျတ ဿိ၊ အဟံ ဘဒ္ဒေ(လ) သ ဟာ ဗျတ ဝံ ဟု၍ ဒွိဟိ ဂါထာဟိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာ ကာ သိ၊ ပြော ကြား၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မဘဒ္ဒါ၊ အဟံ၊ အာ ကျွန်ုပ်သည်(ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေ့အာ ဝ ဒ္ဓိ၊ မ ခုသ ကောဘ ဝေ ဃ ရ, ထုံ ၌)သုဘဒ္ဒါ၊ သုဘဒ္ဒါ အမည်ရှိသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ဟေ၊ သင်နှင့်၊ သ ဟ ဘာ ဝရှိယာ၊ ဟူသော လင်ရှိသော ဧယား သည်လည်း။

အာသိုးဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ တ၊–သင်၏ကနိဋ္ဌကာ၊ အငယ်ဖြစ်သော ဘုရားဘဝနိုး၊ ညီမသည်လည်း၊ အာသိုးဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ သောဟံ၊–ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ကာယသားဆိုယခန္ဓာ၏ ဘေဒါယမျက်ခြင်းကြောင့်၊ စုတေသေထိုလူ၏အဖြစ်မှ၊ ဝိပုမရတ္တာ၊ လွတ်ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ရုတာ၊ သေလွန်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ နိမ္မာနရတိ၊ နိမ္မာနရတိဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနုံ၊ နတ်တို့၏ သဟ ဗျတ်ဆုံ၊ ပေါင်းအပေါ်၏အဖြစ်၌ ဥပပန္နာ၊ ဟုပန္နသည်ဖြစ်၏။ ၂။

ဤတဏှာ၊ ဆိုဝါထာ၌ ဝ ဏ္ဏောနာ တိ၊ ဝ ဏ္ဏောနဟု သည်ကား၊ ဝ ဏ္ဏာ ဒိ သမ္ပတ္တိ ယာ၊ အဆင်းအရောင်အစရှိသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဒုဿသနံ နာ ဘိ ဇာ နာ ဒိ ဘိ၊ ဒဿနံ နာ ဘိ ဇာ နာ ဝိ ဟု သည်ကား၊ ကြွတော၊ ဤနေ့မှ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌ ၊ တ ဝ၊ ဆောင်အား၊ ဒဿနံ၊–မြင်ခြင်းကို၊ နာ ဘိ ဇာ နာ ဝိ၊ မသိစဖူး၊ တံ၊ ဆောင့်ကို၊ မယာ၊–ငါသည်၊ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊–မမြင်စဖူး၊ ကြွတိ အယံ၊–ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇေါ၊ အနုက်တည်း၊ ၊ တောနဆိုကြောင့်၊ ကြွဒ်ပဋ္ဌမဒဿနန္တိ၊ ကြွဒ်ဌပမေ ဒဿနံ ဟု၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ၊ ကဿ ဝ ကယာ နု အာ ဂ ဗ္ဘ နာ မေ နာ ဘာ သ သေ မ မ န္တိ၊–ကသ္မာ ကာ ယာ နု အာ ဂ ဗ္ဘ နာ မေ နာ ဘာ သ သေ မ မံ ဟု သည်ကား၊ ကတရေ ဒေ ပ နိ ကာ ယ တော၊ အာ ဘယ် နတ်ပြည်မှ၊ အာ ဂ တ္တွာ၊ လာလတ်၍၊ ဘ ဒ္ဒေ တိ–ဘ ဒ္ဒ ဟု၍ နာ မေ နု၊–အမည်အား ဖြင့်ဖုံ၊ ရှေ့ကို၊ အာ လ ပ သိ၊ ခေါ်ဆိုသနည်း။ ။ အ ဟံ ဘ ဒ္ဒေ တိ ဘ ဒ္ဒေ၊–အဟံ ဘ ဒ္ဒေ ဟု သော ဤပုဒ်ကို ဤ ပါ ဒ ဒ္ဒ ၏ ဘ ဒ္ဒေ တိ ဣ ဒ္ဓ ၊–ဘ ဒ္ဒေ ဟု သော ဤပုဒ်သည်၊ အာ လ ပ နံ၊–ရှေ့ရှု ခေါ်ဝေါ် ခြင်းတည်း။ ။ သုဘ ဒ္ဒါ သိ တ္ထိ၊–သုဘ ဒ္ဒါ သိ' ဟု သည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုဘ ဒ္ဒါ နာ မ၊ သုဘ ဒ္ဒါ အ မည်ရှိ သော၊ တ ဝ ၊ သင်၏ ဘ ဂိ နိ ကနိဋ္ဌကာ၊ ညီမ အငယ်သည်၊ အာ သိ' အ ဟော သိ'၊–ဖြစ်ပါ။ ။ တ ဇ္ဇ၊–ထိုဝါထာ၌ ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့ဖြစ်သော၊ မနုဿ လောကေ၊ လူပြည်ဟု ဆိုအာ'သော၊ ဘ ဝေ၊ ဘုံ၌ ။ တေ ဘ ယာ၊ သင်နှင့် ၊ သ ဟ ဘ ရိ ယာ သ မာ နာ ဘ ရိ ယာ၊–ဟူသော သင်ရှိသော မယား သည်၊ ကေ သ ဝ၊ စာ ယေ ဝံ ထည်း သော လင်၏ သားလျှင်၊ ဘ ရိ ယာ၊–မယား သည်၊ ၊ တ ဝ ပ တိ နော ဝေ ။ သင့်လင်၏ သားလျှင်၊ ဘ ရိ ယာ၊–ဟူ သော မယား သည်၊ အာ သိ'–ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ကြွ ဘိ အာ ယံ၊–ဤ သည်ကား၊ အ ဇ္ဇေါ၊ အနုက်တည်း။ ။

ပုနံ၊ စ ဘ ဒ္ဒ ၊ ဘ ဒ္ဒါ၊ ဘ ဒ္ဒါ နုတ်သမီး သည်၊ ဗဟုဇ္ဇ ကတ ကလ္ယာ ဏာ(လ) ဖလ ဣ ဒ္ဓ ၊–ဗဟုဇ္ဇ ကတ ကလ္ယာ ဏာ(သ) ဖလံ ဟု သော၊ တိ ဟိ ဂါ ထာ ဟိ၊ သုံး ဂါ ထာ တို့ ဖြင့်၊ ပုန္တိ၊–မေး၏ ။ ကြ ဘ ဒ္ဒေ၊ ရှင်မ သုဘ ဒ္ဒါ ။ ယော သံ ဒေ ဝါ နုံ၊ အ ကြင် နတ်များ ရှိ ရတိ နုတ် တို့၏ ။ အ ဇ္ဇ ရေ ၊ အ လ မ ယ် ၌ ။ တံ၊ သင်သည် ။ အ ဇ္ဇ နော၊–ပ ဒ ၏ ။ ဇ ာ တိ'–အ ဖြစ် ကို ။ နော၊–အ ကျွန်ုပ်တို့ အား ။ ကိ ဇ္ဇ ယိ သ သိ ကား ထ သိ၊–

ကြားပြီး၊ ဗဟုတ္တကတာကလျာဏာ၊ မျှားစွာပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကံရှိကုန်သော၊ ပါဏာတိပါတနှင့်သင့်တော်ကုန်သော ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

ကလျာဏာ၊-မျှားစွာပြုအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်ကံရှိကုန်သော၊မဟာဝုညာ၊-ကြီးကျယ်သော ဘုန်းကံရှိကုန်သော၊ ပါဏာတိပါတာ-သတ္တဝါတို့သည်၊တေ-နိမ္မာနရတိဒေဝေ၊-ထိုနိမ္မာနရတိနတ်တို့သို့၊ ဥပဓိဝေသနေ-ပဋိသန္ဓေအား-ဖြင့်ဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယန္တိ ဂစ္ဆန္တိ-ရောက်ကုန်၏။ ပါဏာတိပါ-သတ္တာ-သတ္တဝါတို့သည်၊ ယောသံနိမ္မာနရတိနံ ဒေဝါနံ-အကြောင်နိမ္မာနရတိ-နတ်တို့၏၊ အန္တရေ-အလယ်၌၊တွံ-ဆင်သည်၊ အတ္တနော-မိမိ၏ ဇာတိံ-အဖြစ်ကို၊ ကိတ္တယိ-ဩသိ ကထေသိ-ဆိုပြီ။ ဣတိ-ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ-ယောဇနာခြင်းတည်း။ ၇ ။ ကေန ဝဏ္ဏေနာတိ-ကေနဝဏ္ဏေန-ဟူသည်ကား၊ ကေနကာရဏေန-အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ကိဒိသေ-နေဝါတိ ဣဿေ-ကိဒိသေနေဝ-ဟူသော၌ပါ၌ ဧဝသဒ္ဒေ-ဧဝသဒ္ဒါသည်၊ သမုစ္စယ-ဩသမုစ္စည်း-အနက်ရှိ၏။ ကိဒိသေန-အဘယ်သို့သော-ရှိသော၊ ဒါနေန-ဝါ-အလျှဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသည်ကား။ အဩော-အနက်တည်း။ ဝါ-ဆန-ညည်ကား၊ အယမေဝ-ဤကိဒိသေန-ဟူသော-ပါ၌သည်သာလျှင်၊ ပါ-ဩ-ပါ၌ရင်းတည်း။ သုဇာတေနာတိ-သုဇာတေန-ဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရေန-ကောင်းမြတ်သော၊ ဝ-တေန-အကျင့်ဖြင့်၊ သုဝိ-သုဒ္ဓေန-အလွန်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော၊ သိလေန-သီလဖြင့်၊ ဣတိ-ဤသည်ကား၊ အဩော-အနက်တည်း။ ၈ ။ အဗ္ဗေ ဝိဏ္ဏပါတာနိတိ-ဣမိနာ-အဗ္ဗေ ဝိဏ္ဏပါတာနိ ဟူသော-ဤပါ၌ဖြင့်၊ အဗ္ဗနံ-ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့အား၊ ဒိန္နဝိဏ္ဏပါတေ-ပေးလှူအပ်သော ဆွမ်းတို့ကို၊ သန္ဓာယ-ရည်၍၊ ဝဒတိ-ဆိုတို့။ အဗ္ဗဒဒ္ဓန်-အဗ်ဗ်ဟူသည်ကား၊ အဒါသိ-ပေးလှူပြီ။ ဝေ-ဤ သို့။ သုဘဒ္ဒါ-သုဘဒ္ဒါသည်။ ကထိတေ-ဖြေကြားလတ်-သော်၊ ဝုန်-တာဘာန်၊ ဘဒ္ဒါ-ဘဒ္ဒါနှင့်သမီးသည်။ ဆဟံ-ဟယာ(လ)ဖလန်တို့-၉ အဟံ-ဟယာ(လ)ဖလံ-ဟူ၍။ ဝုန်-ကေ-ပြီ။ ။ ။ သုဘဒ္ဒေ-သုဘဒ္ဒါ ဒေ-မည်ရှိ-သော၊ ဒေဝ-တေ-နတ်သမီး၊ အဟံ-ငါသည်။ ဝုရေ-ရှေးဘဝ၌ ပဿနာ-သဒ္ဓါကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္ဝာ-ဖြစ်၍၊ သေဟိ-သကေဟိ-မိမိ-ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏာတိပါ-လက်တို့ဖြင့်၊ တယာ-သင်ထက်၊ ဗဟုတရေ-အထူးသဖြင့် များမြတ်ကုန်သော၊ သညတေ-ကိုယ်နှုတ်နှလုံး သုံးပါးလုံး-တို့ကို စောင့်ရှောက်တတ်ကုန်သော၊ ဗြဟ္မစရိယေ-မြတ်သော အကျင့်ကို-ကျင့်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို၊ အန္နပါနေန-ဆွမ်းအပျော်ဖြင့်၊ တာ-ပေ-သိ-ရောင့်ရဲစေခဲ့ဘူး၏။ ။ ။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ တယာ-သင်ထက်၊ ဗဟုတရံ-အထူးသဖြင့်များမြတ်စွာ၊ ဒတ္တွာ-ပေးလှူပူဇော်ပါလျက်၊ ဟိန

ကာယဟုပဏ္ဍိတ်ညီ့သောတာဝတိံသာဗ္ဗြဟ္မာလာရ၏။ကထံအာဘယ်သို့
သော အကြောင်းကြောင့်၊ တွံ့ဆင်သည်။ အပ္ပတရံ၊ အကျွန်ုပ်အောက်
နည်းစွာ၊ ဒတ္တာပေးလှူသည် ဖြစ်ပါလျက်၊ ဝိသေသ-ထူးမြတ် သည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဝိပုလံ၊ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အဇ္ဈာဂါ၊ရှုပေသနည်း၊လု
ဘဒ္ဒေ၊ဆုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော၊ နေဝတေ၊နတ်သမီး။ ဇုတံပလံ၊ဤအကျိုး
သည်၊ကိုယ်သကမ္မသ၊အာဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံ၏၊ပလံ၊အကျိုးနည်း။
ဝုစ္စတိ အဓိပ္ပါယ်မေးအပ်သော၊ တွံ့ဆင်သည်၊ မေးအကျွန်ုပ်အား၊အာစိက္ခ၊
ဖြေကြားလော့။ ၊တတ္ထ-ထိုဂါထာ၌။ တယာတိ ဇုတံ-တယာဟု သော
ဤသဒ္ဒါသည်၊ နိသ္သဋ္ဌေ-ပဋ္ဌမိအနက်၌၊ကရဏာဝစနံ-ကရိဏီ-ဝိဘတ်ရှိ
သောသဒ္ဒါတည်း။ ။

ပုန်အာဘန်၊လုသာဒ္ဒါ၊သုသာဒ္ဒါအမည်ရှိသော နတ်သမီးသည်၊မနောဘာ
ဝနိယော(လ)ဖလန္တိ-မနောဘာဝနိယော (လ)ဖလံဟု၎။ အတ္ထနာ-မိမိ
သည်၊ကတကမ္မံ-မြဲခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ကံကို၊ ကထေသိ-ဖြေဆိုရ၏။ ။
ဘဒ္ဒေ-ရှင်မဘဒ္ဒါ၊ ပုရေ-ရှေးဘဝ၌၊ မနောဘာဝနိယော-နှလုံးကိုပွါးစေ
တတ်သော၊ ရေဝတောဟရေဝတ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘိက္ခုဟုဟန်း
သည်၊မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဃဋ္ဌိဒ္ဒေါ-မြင်ဘူးသော အဆွေခင်ပွန်းသည်၊အဟု-
ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ဘဒ္ဒေ-အရှင်မဘဒ္ဒါ၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ အတ္ထနာ-ကိုယ်
တော်နှင့်၊အဇ္ဈမ်ရှစ်ယောက်မြောက်သော၊ရေဝတံ-ရေဝတအမည်တော်
ရှိသော၊တံ ဘိက္ခုံ-ထိုရဟန်းကို၊ဘတ္တေန-ဆွမ်းဖြင့်၊ နိမန္တေသိ-ပင့်ဖိတ်
ခဲ့ဘူး၏။ ။ ဘဒ္ဒေ-အရှင်မဘဒ္ဒါ၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏ အတ္ထ ပုရေကျွေးရောမ-
အကျိုးစီးပွါးကိုခြေးရှိသော၊ သောရေဝတောမ-ထိုအရှင်ရေဝတမထေရ်
သည်၊မံ-အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုကမ္ပါယ-အစဉ်သနားသဖြင့်၊သုဘဒ္ဒေ-သုဘဒ္ဒါ
တွံ့ဆင်သည်၊ သံဃသံဃသ-သံဃာတော်အား၊ ဒေတိ-ပေးလှူလော့။
ဇုတိ-ဤသို့၊ မံ-အကျွန်ုပ်ကို၊ အဝေါစ-ပြန်ဆို၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်
တသ-ထိုရေဝတမထေရ်၏၊ ဝစနံ-စကားကို၊ အကရိံ-လိုက်နာ၏။ ။
ဘဒ္ဒေ-အရှင်မဘဒ္ဒါ၊အပ္ပမေယ္ယ-မနှိုင်းယှဉ်အပ်သောဂုဏ်ရှိသောသံဃာ
တော်၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ-တည်စေအပ်သော၊ သံဃဂတာ-သံဃာတော်သို့
ရောက်သော၊သုဒက္ခိဏာ-ထိုအလှူဒါနဝတ္ထုသည်။ မဟပ္ဖလာ-အကျိုး
ကြီးမြတ်သည်၊ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တယာ-သင်သည်၊ ပုဗ္ဗလေ သုပုဗ္ဗလာနံ-
ပုဗ္ဗိုလ်တို့အား၊ ဒိန္နံ-ပေးလှူအပ်၏။ တဝ-သင်၏၊ တံဒါနံ-ထိုအလှူသည်၊
မဟပ္ဖလံ-အကျိုးကြီးမြတ်သည်၊နဟောတိ-မဖြစ်။ ။

၃ တတ္ထ။ ဆိုဂါထာ၌ မနောဘာဝနိယောတိ။ မနောဘာဝနိယောဟု သည်ကား။ မနုဝဏ္ဏနကောဒစိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သော၊ ဥဒ္ဒါဝုဂဏတာယ။ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော ဂုဏ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ဘာဝနိယော။ သူခပ်သိမ်းတို့သည် ပြိုးမွမ်းအပ်သော၊ သန္ဓိဗ္ဗောတိ။ သန္ဓိဗ္ဗောဟု သည်ကား။ နိမ္မန္တနဝသေန။ ပင့်ဘိတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗောဓိတောဒသ စေအပ်၏။ ကဝိတောသလ္လောက်ထားပြောကြားအပ်၏။ တောနေ့ထိုကြောင့်။ တာဟံဘဒ္ဒေ နိမန္တေသိ။ ရေဝတံအတ္တနာ ဘုဉ္ဇမန္တိ။ တာဟံဘဒ္ဒေ နိမန္တေသိ။ ရေဝတံအတ္တနာ ဘုဉ္ဇမံဟု၏။ အာဟာရမိန့်ပြီ။ ။ မနောဘာဝနိယံ။ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သော၊ တံအယျံ ရေဝတံ။ ထိုအရှင်ရေဝတမထေရ်ကို။ အတ္တနာ။ မိမိနှင့်။ အဋ္ဌမံ ရှစ်ယောက်မြောက်သည်ကို၊ ကတ္တာ။ ပြု၍။ ဘဂ္ဂေန။ ခွတ်ဖြင့်။ ဣဟ။ အကျွန်ုပ်သည်။ နိမန္တေမိ။ ပင့်ဘိတ်၏။ ။ ။ သောမေ အတ္ထု ပုရေက္ခာရောတိ။ သောမေ အတ္ထဝုရေက္ခာရောဟု သည်ကား။ သော အယျော ရေဝေတော။ ထိုအရှင်ရေဝတမထေရ်သည်၊ ဒါနုဿ။ အလှူဒါန၏။ မဟပ္ဖလ ဘာဝကခုဏောနေ။ အကျိုးကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြုတော်မူပေသဖြင့်။ မမ။ အကျွန်ုပ်၏။ အတ္ထဝုရေက္ခာရော။ အကျိုးစီးပွါးကို ရှေးရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဟိ တောသိ။ အကျိုးစီးပွါးကို အလိုတော်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုံ့ဃောဒေဟိတိမံ အဝေါ စာတိ။ ခဲ့ဃောဒေဟိတိမံ အဝေါစဟု သည်ကား။ သုဘဒ္ဒေ။ သုဘဒ္ဒါ။ တွံ။ သင်သည်။ အဋ္ဌန္နံ ဘိက္ခူနံ။ ရှစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ယဒိဒါတုကာမာ။ အကယ်၍လှူခြင်းငှါ။ ဒေလိ ရှိသည်ဖြစ်ပါမူကား။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်၊ ပုဂ္ဂလဂတာယ။ ပုဂ္ဂိုလ်သို့ရောက်သော။ ဒက္ခိဏာ ဝေ။ အလှူသည်သာလျှင်၊ မဟပ္ဖလတရာ။ အကျိုးကြီးမြတ်၏။ ဟသ္ဒာ။ ထိုကြောင့်။ သုံ့ဃော သုံ့ဃာ သမာ။ သုံ့ဃာ တောဟိ သို့ရောက်သော။ ဒက္ခိဏာ ဝေ။ အလှူသည်သာလျှင်၊ မဟပ္ဖ လတရာ။ အကျိုးကြီးမြတ်၏။ ဟသ္ဒာ။ ထိုကြောင့်။ သုံ့ဃော သုံ့ဃာ သမာ။ သုံ့ဃာ တောဟိ။ ဒေဟိ။ လှူလော၊ သုံ့ဃံ။ သုံ့ဃာ တော်ကို။ ဥဒ္ဒိသ။ ရည်၍။ ဒါနံ။ အလှူကို။ ဒေဟိ။ ပေးလှူလော။ ။ ဇုတိ။ ဤသို့။ မံ။ အကျွန်ုပ်ကို၊ အာဟာသိ။ ဆိုပြီ။ ။ ။ ဘဒ္ဒေ။ တံ ဟု သည်ကား။ တံ ဒါနံ။ ထိုအလှူသည်။ ။ ။ ဝေ။ ဤသို့။ သုဘဒ္ဒါ ယ။ သုဘဒ္ဒါ နတ်ဆမီးသည်၊ ဝုတ္တေ။ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဒ္ဒါ။ ဘဒ္ဒါ နတ်သမီးသည်။ တမတ္တံ။ ထိုအကြောင်းကို။ သမ္ဘိဇ္ဈ ဇ္ဈ။ ဝန်ခံလို သည်ဖြစ်၍ ဥဇ္ဇုဂ္ဂ ရ။ အတိုင်းထက်အလွန်လည်း၊ တထာ။ ထိုသုဘဒ္ဒါ နတ် သမီးပြောဆိုတိုင်း။ ပဒိပဒ္ဓိတုကာမာ။ ကျွင်လိုသည်ဖြစ်၍။ ဇုဒါ နေ ဝါ ဟံ ဇာနာမိ(လ)ပုနပုနန္တိ။ ဇုဒါ နေ ဝါ ဟံ ဇာနာမိ(လ)ပုနပုနံ ဟု သော၊ ဂါထံ။ ဂါထာကို။ အာဟ။ ဆိုပြီ။ ။ ။ သုဘဒ္ဒါ။ အရှင်မ သုဘဒ္ဒါ။ သုံ့ဃော သုံ့ဃာ သမ။

သံဃာတော်အား၊ ဒါန်းပေးလှူကြောင်းဖြစ်သော ဒါနကုသိုလ်ကံသည်၊ မဟာပွဿံးအကျိုးကြီးဖြတ်၏။ ဤသို့။ ဤဒါနနေဝယသုဒေါခါ၌သာလျှင်၊ အဟံအကျွန်ုပ်သည်၊ ဇာနာမိ၊သိ၏။ သုဘဒ္ဒေ၊အရှင်မသုဘဒ္ဒါ၊သည်ဟံ သာအဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿတို့၊လူ၏အဖြစ်သို့၊ဂတိုဝေါ၊ရောက် သည်ရှိသော်၊ဝဒညူ၊အာလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အခြင်းအရောကိုသိသည်၊ ဝိတ ဓနော၊ဘဏ္ဍာ၊ဘဏ်းသောမဏ္ဍိုရရှိသည်၊ အပ္ပမတ္တော၊မမေ့မလျော့သည်၊ဟုတ္တော၊ ဖြစ်၍။ သံဃေ၊သံဃသည်၊သံဃာတော်အား၊ ဒါနာနိ၊လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့ကို၊ ပုနပ္ပုနံ၊အဘာနိ၊တလဲလဲ၊ဒဿာမိ၊ပေးလှူအံ့။ ။ ။သုဘဒ္ဒါပန၊သုဘဒ္ဒါသည် ကား၊အရှင်နော၊မိမိ၏၊ဒေဝ၊လောကမေ၊နိမ္မာနရတိနတ်ပြည်သို့သာလျှင်၊ ဂတာ၊ဈားလေ၏။ ။

အဲဒီ၊ဆိုအခါ၌ သင်္ဂြိုဟ်ဒေနမိန္ဒော၊ဆိုကြား၊နတ်မင်းသည်။ သင်္ဘေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊တာဝတိံသေ၊ဒေ၊ဝ၊တာဝတိံသာနတ်တို့ကို၊အကြား နော၊မိမိ၏။ သဝိ၊ရေ၊ဘာ၊သေန၊ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့်၊ အာဘိဘုယျ၊ ဩဘာ၊ဓိ၊နှိပ်စက်၍။ ဝိ၊ရောစမာနံ၊တောင့်တယ်သော၊ သုဘဒ္ဒံ၊သုဘဒ္ဒါအမည် ရှိသော၊ ဒေ၊ဝ၊ဓိတရံ၊နတ်သမီး၊ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင့်၍။ တာသံ၊ထိုနှစ်ယောက် သောနတ်သမီး၏။ တဗ္ဗကထာသလ္လာပံ၊ဆိုသိုဒေါ၊ချင်း၊ချင်း၊ပြောဆိုကြ သောစကား၊ကိုလည်း၊သုတွာ၊ကြား၍။ တာဝ၊ဒေ၊ဝ၊စ၊ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ သုဘဒ္ဒါယ၊သုဘဒ္ဒါနတ်သမီး၊သည်။ အနန္တ၊ရတိ၊တာယ၊ ကွယ်ပျောက်ခဲ့ သည်ရှိသော်။ တံ၊ထိုနတ်သမီး၊ကို၊အာယံ၊နာ၊မာ၊တိ၊ ၍အမည်ရှိသောနတ် သမီး၊ဟူ၍။ အာ၊ဟာ၊နု၊န္တော၊ မသိ၊ရကား၊။ ကာ၊သော(လ)အတိ၊ရောစသိတိ၊ ကာ၊သော(လ)အတိ၊ရောစသိဟူ၍။ ဘဒ္ဒံ၊ဟာ၊ဒါနနတ်သမီး၊ကို၊ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ ။ ။ ကြာ၌ဒ္ဒေ၊ဘဒ္ဒါ၊ယာ၊ဒေ၊ဝ၊တာ၊အကြင်နတ်သမီး၊သည်။ စာ၊ယ၊ဆင်နှင့်၊သဟာ ဘ၊ဂွ၊မ္ဗန်ယ၊တော၊ပြောဆို၏။ သင်္ဘေ၊ဆယ်သိမ်း၊ကုန်သော၊ တာဝတိံ၊သေ ဒေ၊ဝ၊တာဝတိံ၊သာနတ်တို့ကို၊ ဝ၊ဏ္ဏေ၊နု၊အရောင်အဆင်း၊ဖြင့်၊အတိ၊ရော စသိ၊သာလွန်၍ တင့်တယ်၏။ ဒေ၊သာ၊ဒေ၊ဝ၊တာ၊ထိုနတ်သမီး၊သည်။ ကာ၊ အာ၊ဘယ်အမည်ရှိသောနတ်သမီး၊နည်း။ ။ ။ ၊သာ၊ဝိ၊ဆိုဘဒ္ဒါနတ်သမီး၊သည် လည်း။ အသ၊ထိုသိကြား၊မင်း၊အား၊ မနုဿ၊ဘူ၊တာ(လ)ဝိ၊ရောစသိတိ၊ မနုဿ၊ဘူ၊တာ(လ)ဝိ၊ရောစသိဟူ၍။ ကထေ၊သိ၊ ပြေ၊ဆိုတ၏။ ။ ။ ။ ဒေ၊ဝ၊ဒိ၊ဒ္ဓ၊နတ် တို့ကိုအစိုး၊ရ၊သော၊သိကြား၊မင်း၊။ သာ၊ဒေ၊ဝ၊တာ၊ထိုနတ်သမီး၊သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဂ္ဂေ၊ဘ၊ဝ၌။ မနုဿ၊ကေ၊ဘ၊ဝေ၊လူ့ပြည်၌။ မနုဿ၊ဘူ၊တာ၊လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ မေ၊အာ၊ကျွန်ုပ်နှင့်။ သဟ၊ဘ၊ရိယာ၊စ၊တူ၊သော၊လင်ရှိ

သောမယား သည်လည်း၊ အာသိုးဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ကနိဋ္ဌကာ အာဝယ်ဖြစ်သော ဘဂိနီ၊ ညီမသည်လည်း၊ အာသိုးဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ဒေဝိန္ဒ နှင့် တို့၏ အကျင့်ဖြစ်သော သိက္ခာ မင်း၊ သံဃသံဃ သမ္ဘတ်သံဃာ တော်အား၊ ဒါနာနိသင်္သဝယ် ဝတ္ထုတို့ကို၊ ဒတ္တာနုပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ ကတာဝုညာ ပြုအပ်ပြီး သော ကုသိုလ်ရှိသော၊ သာ၊ ထိုနတ်သမီး သည်၊ ဝိရောစသိုးဆောင်တယ်၏။ ။ အထူးထိုအခါ၌၊ သင်္ဂြိုဟ်သိကြားမင်း သည်၊ တာဝတိသာ ထိုဘဝ၌ နတ်သမီး အား၊ သံဃဂကာယ၊ သံဃာတော်သို့ရောက်သော၊ ဒက္ခိဏာယ အလှူဝတ္ထု၏၊ မဟာပလဝါဘယ် အကျိုးကြီးမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေသနာ ပြလျက်၊ ဓမ္မပဒေ ဂါထာ ၁ စကားကို၊ ကထေသိ ပြောတော်မူ၏။ ။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မေန(လ)မ ပေတိ ဣဿာ နန္တိ၊ ဓမ္မေန(လ)မ ပေတိ ဣဿာ နံ ဟု၎င်း၊ ဝတ္ထုံ ပိန့်အပ်ပြီ။ ။ ဘဒ္ဒေ ဘဒ္ဒါ နတ်သမီး၏ ပုဗ္ဗေ ရှေးဘဝ၌၊ တောသင်၏ ဘဂိနီ ညီမသည်၊ အပ္ပမေယျ ဂုဏ်ကျေးဇူး အာနုဘော်၏ အစွမ်းအားဖြင့် နှင်းယှဉ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သော၊ သံဃမှ ဃံသံဃာ တော်၌ ဒက္ခိဏာ အလှူကို၊ ယံ ယသ္မာ အကြင်ကြောင့်၊ ပတိဋ္ဌပေသိ တည်ရစ်၏။ တသ္မာ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မေန အသင့်အားဖြင့်၊ တယာ သင့်ထက်၊ ဝိရောစသိုး တင့်တယ်၏။ ။ ဟိ ဆိုစကား သင့်စွ၊ ယဏ္ဍ အကြင်အသွေ့ ခံဝဋ္ဋိ လိ်အား၊ ဒိန်းပေးလှူ ကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံ သည်၊ မဟာပလ် ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိ သည်၊ ဟောတိ ဖြစ်၏။ သံဝိဘာဂ သမ ဝေဘန်ပေးကန်းခြင်း ကုသိုလ်၏ ဝိပါက်အကျိုးကို၊ ဂိဏှကုဋုမ္ဘိ ဂိဏှကုဋုဏ် အမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗ တန်းတောင်၌ ဝသန္တော ခိတင်းသုံးနေတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ မယာ ငါသည်၊ ဝုန္ဓိ တောမေးအပ်ပြီ။ ။ ဘဒ္ဒေ အာရှင်ဘုရား၊ ယဇမာနာ နှင်းပေးလှူပူဇော်ကုန်သော၊ မနုဿာ နှင်း လူတို့၏ ဩပဓိက် ခန္ဓာအစရှိသော ဥပဓိကိုပြုတတ်သော အားလုံးရှိသော၊ ပုညံ ကောင်းမှုကို၊ ကရောန္တာ နှင်း ပြုကုန်သော၊ ပုညပေက္ခာ နှင်း ကောင်းမှု၏ အကျိုးကို အလိုရှိကုန်သော၊ ပါဏိ နှင်း သတ္တဝါတို့၏၊ ကတ္ထ အဘာယ်သို့သော အလှူခံ ဝဋ္ဋိ လိ်အား၊ ဒိန်းပေးလှူ ကြောင်းဖြစ်သော ဒါနကုသိုလ်ကံ သည်၊ မဟာပလ် အကျိုးကြီးမြတ်သည်၊ ဟောတိ ဖြစ်သနည်း၊ ဟု တိ ဤသို့ မယာ ငါသည်၊ ဝုန္ဓိ တောမေးအပ်ပြီ။ ။ ဘဒ္ဒေ ဘဒ္ဒါ။ ယဏ္ဍ အကြင်အလှူခံ ဝဋ္ဋိ လိ်အား၊ ဒိန်းပေးလှူ ကြောင်းဖြစ်သော ဒါန ကုသိုလ်ကံ သည်၊ မဟာပလ် ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိ သည်၊ ဟောတိ ဖြစ်၏။ သံဝိဘာဂ သမ ပေးကမ်း ဝေဘန်ခြင်း တည်းဟူသော ဒါန ကုသိုလ်ကံ၏၊ တံ ဝိပါက် ဆိုအကျိုးကို၊ သက် သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ဥစ္စာ

ဖြစ်သော၊ ကမ္မဗလံမဟာကံကံ၏အကျိုးနှစ်ပါးကို၊ စာနံစာနနှင့်ကြားသိတော်မူ
သော၊ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေဓေါ့အား၊ ဝိယာကာသိ-ဖြေကြား
၇ တော်မူပြီ။ ။မဟာရာဇ-မင်းမြတ်၊ ပဒုံပန္နာ-မင်္ဂ၌တည်ကုန်သော၊ စတ္တာ
ရောစ-လေးယောက်ကုန်သော ဝုဋ္ဌိလိတ္ထိလည်းကောင်း၊ ဖလေ-ဖိုလ်၌
ဌိတာ-တည်ကုန်သော၊ စတ္တာရောစ-လေးယောက်ကုန်သော ဝုဋ္ဌိလိ
တ္ထိလည်းကောင်း၊ ဧသေ-သောသံဃာ-၏ရှစ်ယောက်သောဝုဋ္ဌိလိတ္ထိ၏
အပေါင်းဖြစ်သော သံဃာတော်သည်၊ ဥဇု ဘူတော-ဖြောင့်မတ်သော
အဖြစ်သို့ရောက်တော်မူ၏၊ ပညာသိလသမာဟိတော-ပညာသိလနှင့်ပြည့်
၁၀ စုံတော်မူ၏။ ။မဟာရာဇ-မင်းမြတ်၊ ယဇမာနာနံ-ပေးလှူကုန်သော၊
မနုဿာနံ-လူတို့၏၊ ဩပဓိကံ-ခန္ဓာအစဉ်သော ဥပဓိကို ပြုတတ်သော
သဘောရှိသော၊ ပုညံ-ကောင်းမှုကို၊ ကရောတော-ပြုကုန်သော၊ ပုညပေက္ခာ
နံ-ကောင်းမှု၏အကျိုးကိုအလိုရှိကုန်သော၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ သံဃေ
သံဃ ဿ-သံဃာတော်အား၊ ဒိန္နံ-ပေးလှူကြောင်းဖြစ်သောဒါနကုသိုလ်က
သည်၊ မဟပ္ဖလံ-ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ဣတိ-၎င်သို့
ဝိယာကာသိ-ဖြေကြားတော်မူပြီ။ ။ဘဂ္ဂေါ-ဘဂဝါ၊ သေသေ-ကျန်သော
ဃောဇေသိ-သံဃာတော် သည်သာလျှင်၊ ဝိဝုလော-ပြန့်ပြောကြီးကျယ်ခြင်း
၏အကြောင်းဖြစ်၏။ ။မဟာဂ္ဂတောဟုတ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့် မြတ်သည်၏အဖြစ်
သို့ရောက်၏၊ ။ဧသေ-ဧသော သံဃော-ထိုသံဃာတော်သည်၊ ဥဒမိ-ရေ၏
တည်ရာဖြစ်သော၊ သာဂရော-သမုဒ္ဒရာသဲသည်၊ ဥဒကတော-ရေအားဖြင့်၊
အပ္ပမေယျော-ဆုံ၊-ရေတွက်ခြင်းငါ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့။ ဧဝံ-ထိုသို
အတူ။ ဂုဏေဟိ-ဂုဏ်အားဖြင့်၊ အပ္ပမေယျော-ရေတွက်ခြင်းငါ မတတ်
နိုင်။ ။ဧတေဟိ-ဧတေ-ဝေ-ထိုရှစ်ယောက်သောအားရှိယာ သံဃာတော်မြတ်တို့
သည်သာလျှင်၊ သေဋ္ဌာ-မြတ်ကုန်၏။ နရုဝိရုသာ-ဝကာ-ဝိရိယနှင့်ပြည့်စုံ
တော်မူသောဘုရားမြတ်၏တပည့်သားဖြစ်ကုန်သော၊ ပဘံကရာ-အရောင်
အဆင်းကိုပြုတတ်သော ဝုဋ္ဌိလိတ္ထိသည်၊ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ ဝမ္မ-
တရားကို၊ ဒေသိတံ-ဟောတော်မူကုန်၏။ ။ဘိက္ခေ-ဘိက္ခု ။ယော-အကြင်သူ
တို့သည်၊ သံဃံ-သံဃာတော်ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ-ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ-အလှူကို၊ ဒေတိ-
ပေးလှူကုန်၏။ ။တသ်-ထိုသူတို့ အား၊ ကုသိနံ-ကောင်းသောပေးလှူခြင်းသည်၊
သုဟုတံ-ကောင်းသောဆောင်ရွက်ခြင်းသည်၊ သုယိဋ္ဌံ-ကောင်းသောပူဇော်
ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။သံဃဂတာ-သံဃာတော်သို့ ရောက်သော၊
ပတိဋ္ဌိတာ-သံဃာ တော်၌ တည်သော၊ သာဒက္ခိဏာ-ထိုအလှူသည်၊

မ ဘဝ္ဗလာ-အကျိုးကြီးမြတ်သည်။ လောကဝိဒူဟိ-ဘုရားမြတ်တို့သည်။
၅ဝဏ္ဏိတ-ပြီးပွမ်းတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။ ဘဒ္ဒေ-ဘဒ္ဒါ။
လောကေ-သတ္တဝါလောကတို့၊ ယေ-အကြင်သူတို့သည်။ ဝေဒဇာတာ-ဖြစ်
သောပမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကုန် သည်ဖြစ်၍။ ဝေါဒိသံ-ဤသို့ သဘောရှိ
သော-ပုညုံ-ကုသိုလ်ကံကို၊ အနုသရန္တာ-အာဘန်တလဲ့လဲ့အောက်မေ့
ကုန်လျက်-ဝိစရန္တိ-သွားလာကျင်လည်ကုန်၏။ တေ-ထိုသူတို့သည်။ သမ
လံ-အာဒိနှင့်အစရှိသောမှုလတို့နှင့် တကွဖြစ်သော၊ မဏ္ဍေ-ရမလံ-မဏ္ဍေ-
တည်းဟူ-သော အညစ်အကြေးကို၊ ဝိနေယျ-ပယ်ဖျောက်၍။ အနိန္ဒိတာ-
ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့သည်မကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်၊ ဟုတ္ဝာ-ဖြစ်ကုန်၍။
သဒ္ဓံ-နတ်ပြည်ဖြစ်သော-ဌာန်-အာရပ်သို့-ဥပေန္တိ-ကပ်ရကုန်၏။ ။
၂ ။ တတ္ထ-ထိုဝါထာ၌။ ဝမ္မေနာတိ-ဝမ္မေန ဟူသည်ကား၊ ကာရဏေန-
အကြောင်းအားဖြင့်-ဝါ-အာနုဘာဝကား-ဥာယေန-အသင်အားဖြင့်-တယာ-တိ
ရှုဒ်-အာယာ-ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်ကိုနိ-သဏ္ဌေ-ပဌမိအာနက်၌၊ ကရဏေ-ဝစနံ-
ကရိဏာ-ဝိဘတ်တည်း။ ဒုတိယာနိ-ယသ-အာခါ၌၊ ဝမ္မေနာတိ-ဝမ္မေန-ဟု၍၊ ၇ တွင်-
ဆိုအပ်သော-တံ-ကာရဏာ-ဆိုအကြောင်းကို၊ ဒေ-ယသတုံ-ပြုခြင်း-ဌာ-ယံ-သံ
ဃမ္ဘိအပူမေ-ယျ ပတိဋ္ဌပေ-သိဒကို-ဟု-ကန့်-ယံ-သံ-ဃမ္ဘိအပူမေ-ယျ-ပတိဋ္ဌပေ
သိဒကို-ဟု-ဟု၍၊ ၇ တွင်-ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ အပူမေ-ယျ-တိ-အပူမေ-ယျ-ဟု
သည်ကား-ဂုဏာနုဘာဝ-ဃ-ဝ-ရုတ်ကျေးဇူး-အာနုဘော်ဖြင့်လည်း-ကောင်း၊
အတ္တနိ-မိမိ၌-ကတာ-ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကာရာ-ကောင်းမှုကံတို့ဖြင့်-ပလ
ဝိ-သော-ဃ-ကျိုး-အထူး-ဖြင့်လည်း-ကောင်း၊ ဝ-သေ-ဆွမ်း-အားဖြင့်
ပမိ-ကုန်-ရှိ-ပ-ခြင်းငါ့-အ-ကျွန်ုပ်-ကောယျ-မတတ်-ကောင်း-မတတ်-ရှိ-ခ
-သော-။ ။ ၈ ။ အယ-ဤ-အ-ထွေ-ဤ-အနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝ-တော်-ဖြတ်စွာ
ဘုရား-၏-သမ္ဗုဒ္ဓ-ခါ-မျက်မှောက်-တော်-ရှိ-သုတော-ကြား-နာ-ခဲ့-ရ-၏-သမ္ဗုဒ္ဓ-ခါ-
မျက်မှောက် တော်မှ-ပ-ရှိ-ဂ-ပါ-တော-နာ-ခံ-ရ-တ် ယူ-အပ်-၏။ ဒုတိ-ဤသို့-
ဒ-သော-နည်း-မြဲ-လို-သော-သိ-ကြား-မင်း-သည်-ပုဏ္ဏ-တော-တိ-အာ-ဒိ-ဟု-ဏ္ဍ-တော-
ဤသို့-အစ-ရှိ-သည်-ကို-အာ-ဟာ-ဆို-ပြီ။ ။ တတ္ထ-ထိုဝါထာ-၌-ယ-ဘယာ-နာ-နန့်-
ယ-ဘယာ-နာ-နဲ့-ဟု-သည်-ကား-ဒ-ဒန-နည်း-နဲ့-ပေး-လှူ-ပူ-ဇော်-ကုန်-သော-ပုညေ-ကျွန်-
ပါ-ကို-နန့်-ပုညေ-ပကျွန်-ပါ-ကို-နဲ့-ဟု-၍၊ အ-ခု-နာ-သိ-က-လော-ပ-ရှိ-ဂ-ပါ-တ်-၏
ကျေ-ခြင်း-ကို-ကတွေ-ပြု-၍-နိ-ဒ္ဒေ-သော-သွန်-ခြင်း-ကို-ကတော-ပြု-တော်-မူ-ဒ-ပ-
၏။ ပုညဝ-လံ-ကောင်း-မှု-၏-အ-ကျိုး-ကို၊ အ-ဂ-ခ-ဏ-နှ-ခဏ-နဲ့-အ-လို-ရှိ-ကုန် သော-
သ-တ္တ-ခဏ-ဆယ်-ဝါ-တို့-၏-သြ-ပ-မိ-ဂ-ဏ-ဖြင့် ထွေ-ပြား-မိ-ကံ-ဟု-သော-ဤ-ပါ-ဌ-၌-ဥ-ပ-မိ

နာမ-ဥပဓိတို့မည်သည်ကား၊ ခန္ဓာ-ခန္ဓာတို့တည်း။ ဥပဓိသမ-ခန္ဓာဟူသော ဥပဓိကို၊ ကရဏာသိလ်-ပြုတတ်သော အလေ့သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ ဣတိ-ဆိုတိတသွေ-ထိုးကြောင့်၊ သြပဓိကံ-သြပဓိ ဟုမည်၏။ (၀) ။ စာနည်းကား၊ ဥပဓိပယောဇနံ-ခန္ဓာဟူသော ဥပဓိလျှင်အကျိုး ရှိသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဆိုတိတသွေ-ထိုးကြောင့်၊ သြပဓိကံ-သြပဓိကမည်၏။ အတ္ထတာ၀ စနကံ-ခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘော၀ကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ပဒီသဒ္ဓိပ၀တ္ထိ၀ိပါကဒါယကံ-ပဒီသဒ္ဓေ အကျိုးပ၀တ္ထိအကျိုးကိုပေးတတ်သော၊ ပုညံ-ကောင်းမှုကို၊ ဝေါနံ-ဝန်ကမ္မ ဗလံ-သကန်-ဝန်ကမ္မဗလံသကံဟူ၏။ သတ္တာနံ-သတ္တ၀ါတို့၏။ သကံ သကံ-ဗ-ထာသကံ-အကြင်အကြင် မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပုညံ-ပုညဗလဟု-ကောင်းမှုကံ ထိုကံ၏အကျိုးကိုလည်း၊ ဟဇ္ဇတလေ-လက်ဝါးအပြင်၌၊ အာမလကံ-ဒီယ-ဆွမ်ရှားသီးကဲ့သို့-ဓါနဇ္ဇသ-ထင်ရှားတည်ရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓေါ-ဘုရား-ဖြတ်စွယ်ဘုရားသည်။ ၀ါ-စာနည်းကား၊ သကန္တိ-ဇာတ်-သကံဟူသော ဤပုဒ်ကို၊ ယ-ကာရ-ဃ-ယ-အာဘွဲ့ရာ၏၊ ကကာရံ-ကအာဘွဲ့ရာကို၊ ကာဘွား-ပြု၍၊ ၀ဏ္ဏသ-ဆို ခပ်၏။ သ-ယံ-အတ္ထနာ-မိမိသည်၊ ဇာတိ-အယံ-ဤသည်ကား၊ အညော-အနက် ဘည်း။ ။ ပဒီပန္နာ-ပဒီပန္နာ-ပဒီပန္နာ-ပဒီပန္နာဟူ သည်ကား၊ ပဒီပဇ္ဇမာနာ-ဖိလ်ကို ရခြင်းငှါကျင့်ဆဲ ဖြစ်ကုန်သော၊ မဂ္ဂဋ္ဌာ-မဂ်၌ တည်ကုန်သော ၀ုဋ္ဌိ-လ်တို့ လည်း-ကောင်း၊ ဇာ-ဘိ-အ-သံ-ဤသည်ကား၊ အညော-အနက်တည်း။ ဥဇုဘူ-ဥ-ဇုဘူ-ဘာ-ဟူ-ဘာ-ဟူ သည်ကား၊ ဥ-ဇုပဋိပတ္တိယာ-ဖြောင့်မတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်သ-ဖြင့်-ဥ-ဇုဘာ-ဘ-ဖြောင့်မတ်သော အဖြစ်သို့၊ ပ-ကြွေ-ကောပေ-ပျောက်-ဖြတ်သော အလ္ဟကိုခံ-ခြင်းငှါ-ထိုက်သည်၊ ဇာ-ကောသ-ဖြစ်၏။ ဒုညာ-သိ-လ-သ-မာ-ဟိ-တော-တိ-ပညာ-သိ-လ-သ-မာ-ဟိ-တော-ဟူ သည်ကား၊ ပညာ-ယ-စ-ပညာ-နှင့်-လည်း-ကောင်း၊ သိ-လေ-နစ-သိ-လ-နှင့် လည်း-ကောင်း၊ သ-မာ-ဟိ-တော-ဖြည့်ရုံ-တော်-မူ-၏။ ဒိ-ဒ္ဓါ-သိ-လ-သ-မ-ညော-ပညာ-သိ-လ-နှင့်-ဖြည့်ရုံ-တော်-မူ-၏။ အ-ရိ-ယာ-ယ-အ-ရိ-ယာ-တို့-၏-ဥစ္စာ-ဖြစ်-သော၊ ဒိ-ဒ္ဓါ-ယာ-စ-မ-ဂ်-ဉာ-ဏ်-နှင့် လည်း-ကောင်း။ အ-ရိ-ယေ-နေ-အ-ရိ-ယာ-တို့-၏-ဥစ္စာ-ဖြစ်-သော၊ သိ-လေ-နစ-သိ-လ-နှင့်-လည်း-ကောင်း၊ သ-မ-ဓာ-ဂ-တော-ဖြည့်ရုံ-တော်-မူ-၏။ တေ-နပိ-ထိ-ပ-ဒ-ဖြင့် လည်း။ အ-ယ-သ-ံ-ဆ-သ-ထိ-သ-ံ-ဆ-သ-တော်-၏။ ပ-ရ-မ-ဏ္ဍ-သ-ံ-ဆ-ဘာ-၀-မေ-ပ-ရ-မ-ဏ္ဍ-သ-ံ-ဆ-သ-တော်-၏-အ-ဖြစ်-ကို-သ-လျှင်-၊ ဝိ-ဘာ-ဝေ-တိ-ဆင်-ရှာ-ဖြတော်-မူ-၏။ ပ-ကို-သ-ဖျက်-မှန်။ ဒိ-ဒ္ဓါ-သိ-လ-သ-မ-ညော-နေ-ပညာ-သိ-လ-တို့ သည်-၏-အ-ဖြစ်-ဖြင့်၊ သ-ံ-ဆ-ဒိ-တ-ဏ္ဍ-ဆ-ပေါင်း-အ-ပ်-သည်-၏-အ-ဖြစ်-ကြောင့်-သ-ံ-ဆ-ဆ-သ-ံ-ဆ-သ-တော်-မည်-၏။ ။ အ-ဆ-ဝါ-တနည်း-သော်-ကား၊ သ-မ-ာ-ဟိ-တ-ံ-ကောင်း-စွာ-အာ-ရုံ-၌-ထား-တတ်

သောဘရားသည်၊သမာဓိ-သမာဓိတည်း။ အာသဝေါသုံးထိုသံဃာ
တော်အား၊ပညာသိလ၊သမာဓိကိုတပ်၊-ပညာသိလသမာဓိ သည်လည်း။
အတ္ထိ-ရှိ၏။ဟုတိတသွေး၊ထိုကြောင့်၊ပညာသိလသမာဓိတော်-ပညာသိလ
သမာဓိတမည်၏၊ဧကနပဒေနေ-ထိုပညာသိလသမာဓိတော်ဟူသောဝန်
ဖြင့်၊အာသဝေါသုံးကိုသံဃာတော်၏၊သိလာဒိဓမ္မကွန်ယူယသမ္ပန္နတာ
ယ-သိလကွန်သမာဓိကွန်ပညာကွန်သုံးဝတို့၏ အပေါင်းတို့နှင့်ပြည့်စုံသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျာဘာဝံ-ဖြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်
၏အဖြစ်ကို၊ဝိဘာဝေတိ-ဆောင်ရွက်ပြတော်မူ၏။ ။

၂။ ဝိပုလောမဟဂ္ဂတောတိ-ဝိပုလောမဟဂ္ဂတောဟူသည်ကား၊ဂုဏေဟိ-
ဂုဏ်ကြီးမြတ်ကုန်တို့ဖြင့်၊မဟတ္တံ-ဖြတ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ဂတောရောက်၏။
ဟုတိတသွေး၊ထိုကြောင့်၊ မဟဂ္ဂတောမည်၏။တတောပေ-ထို
ကြောင့်သာလျှင်၊ အတ္ထနိ-မိမိ၌၊ ကတာနံ-ပြုအပ် ကုန်သော၊ ကာရာနံ-
ကောင်းမှုတို့၏၊ဖလဝိပုလဟေတုတာယ-အကျိုး၏ကြွယ်ဝြောကြီးခြင်း
၏အကြောင်း ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပုလောမည်၏။ ဥဒဓိဝ
သာဂရောတိ-ဥဒဓိဝသာဂရောဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထေ-ဤမဟာသမုဒ္ဒရာ၌
ဥဒကံ-ရေသည်၊ဝိယတိ-ဆာသည်တတ်၏။ဟုတိ-ထိုကြောင့်၊ဥဒဓိ-ဥဒဓိမည်၏။
ဟုတိ-ဤသို့၊လဒ္ဓနာမေ-ရအပ်သော အမည်ရှိသော။ သာဂရော-ယထာ-
သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့၊ဥဒကအာဒုကာနိ-ရေကွမ်းစားတို့သည်၊ဣတ္ထေကာနိ-ဤမှ
အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏။ဟုတိအာဒိနာ-ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ဥဒကတော-
ရေအားဖြင့်၊၊အပ္ပမေယျောယထာ-မရေတွက်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဝေ-ထို
ထိုအဟူ၊သေ-သော်သံဃာ-ထိုသံဃာတော်သည်၊ ဂုဏတော-ဂုဏ်
အားဖြင့်၊အပ္ပမေယျော-မရေတွက်နိုင်၊ဟုတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇော-
အနက်တည်း။ ဇေတေဟိတိ-ဇွေ-ဇေတေဟိဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ဟိသဒ္ဒေ-
ဟိသဒ္ဒါသည်၊အဝဝေါ-ရေ-အဝဝေါ-ရေ-ကအနက်၌၊ပဝတ္တတိ-ဖြစ်၏။ ဇေတ
ဝေ-ထိုသံဃာတော်တို့သည်သာလျှင်၊ သေဋ္ဌာ-အထူးသဖြင့်ဖြတ်ကုန်၏။
ဟုတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇော-အနက်တည်း။ဟိသစ္ဆံ-မှန်၏။ယာဝ
တာဝိဘဝေ(လ)မဘ္ဘာယတိတိ-ယာဝတာဝိဘဝေ(လ)မဘ္ဘာယတိဟူ
၍၊ဇော်ဝစနံ-ထိုစကားကို၊ ဝတ္ထုံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဘိဘဝေ-ရဟန်း
တို့။ ယာဝတာ ယတ္ထကာ-အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ သံဃာ၀ါ-သံ
ဃာတို့သည် လည်းကောင်း။ ဂဏာ၀ါ-ဂိုဏ်းတို့သည် လည်းကောင်း
သန္တိ-ရှိကုန်၏။၊တေသံ-ထိုသံဃာဂိုဏ်းတို့တွင်၊တထာဂတသေ-ဖြတ်စွာ

ဘုရား၏၊ သာဝကသံဃာ-တပည့်သားသံဃာကို၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ-မြတ်၏ ဟူ၍၊ အကျွာယတိ-ဆိုအပ်၏။ နုဝေါ ဣ သာဝကာတိ-နုဝေါ ဣ သာဝကာဟူ သည်ကား၊ နဝေသုဏာတိ ဣ၊ ဝိရိယသမ္ပန္နသာ-ဝိရိယနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ သော၊ နုဝေါ ဣ သာ-ဘုရား-မြတ်၏၊ သာဝကာ-တပည့်သားတို့တည်း၊ ပဋိပန္နာ ရှုတိုးမဘက်ရာဟူ သည်ကား၊ နိ-လောကသာ-ဆဋ္ဌလောကဒေသ-ဥဿာ-ဟောလောက ကရာ-ချွေဟောက်တည်း ဟူသော အလင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယတ္ထ ဝမ္ဘမုဒ္ဒိသန္တိ-ယတ္ထ ဝမ္ဘမုဒ္ဒိသံ ဟူသည်ကား၊ ဟိ-ဆိုစကား ကို ထင်စွာပြုပြီး-အုံ၊ ဝမ္ဘသာ ဝိနာ-တရား-၏အာရုံဖြစ်တော်မူသော ဘုရား-မြတ်သည်၊ ဝမ္ဘ ပဋ္ဌာတော-တရား-တည်း ဟူသော အရောင်အလင်းကို၊ အရိယသံဃ-အာရိယသံဃာ၌၊ ဌပိတောဃော-ထား-တော်မူ အပ်၏။ ။

၄ ယေသံ ဃမုဒ္ဒိသ ဒဒန္တိ ဒါနန္တိ-ယေသံ ဃမုဒ္ဒိသ ဒဒန္တိ ဒါနံ ဟူသည် ကား၊ ယေ သတ္တာ-အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ အရိယသံဃံ-အာရိယာသံ တော်ကို၊ ဥဒ္ဒိသ-ဥဒ္ဒိသ-ခုတ်မှတ်၍၊ သမ္ဗုတိသံဃေ-သမ္ဗုတိသံဃာ၌၊ အန္ဓ ဗေသာ-အာယုတ်သဖြင့်၊ ဂေါ-ကြာဘုပုဂ္ဂလေသုပိ-ဂေါ-ကြာဘု ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ပ-လည်း၊ ဒါနံ-အာလှူကို၊ ဒဒန္တိ-လှူကုန်၏။ သံဝိဘာဂဝေသေန-ခွဲခြမ်းဝေဘန် ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒိန္နံ-လှူအပ်သော၊ တံ ဒါနံ-ထိုအလှူသည်၊ သုဒိန္နံ-ကောင်းစွာလှူအပ်သော အလှူမည်၏။ အာဟုနပါဟုနဝေသေန-ပူဇော်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဟုတဗိုဓနဝေါ-ခြင်းသည်လည်း၊ သုဟုတံ-ကောင်းစွာပူဇော်ခြင်းမည်၏။ မဟာယာဂဝေသေန-ကြီးစွာပူဇော် အပ်သော အလှူ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယိဋ္ဌဗိုဓနဝေါ-ပူဇော်ခြင်းသည်လည်း၊ သု ယိဋ္ဌမေဝ-ကြီးစွာသော ပူဇော်ခြင်း မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ-မှတ်အပ်၏။ ။ ကသ္မာ-အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ယသ္မာ-အကြင်ကြောင့်၊ သံဃဂတာ-သံဃာတော်သို့ရောက်သော၊ ပဋိဠ္ဌ တာ-ဆည်းကပ်ခြင်းရှိတည်သော၊ သာဒကိုဏာ-ဆိုအလှူသည်၊ မဟပ္ဖလာ-ကျေး ကျေးသော အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ လောကဝိဒူဟိ ဝဏ္ဏိတာ-လောကဝိဒူဟိ ဝဏ္ဏိတာ-ဟူ သည်ကား၊ လောကဝိဒူဟိ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေဟိ-ဖြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ နတ္ထေ ဝါဟံ(လ) လောကသ္မာ ဝိစ အာဒီနာ-နတ္ထေ ဝါဟံ(လ) လောကသ္မာ ဣတိ အစ-ရှိသည်ဖြင့်လည်း၊ မဟပ္ဖလတာ-ကျေးကျေး သော အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝဏ္ဏိတာ ပသဒ္ဓာ-ခြီးမွမ်းတော်မူ အပ်၏။ ထေရပါဒါ-ထေရမဟာအစရှိသော အရှင်တို့၏ ဣတိ-ဤသို့ အယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-အနက် တည်း။ ဂဂါ-ဂဂါမဟိ-ဂဂါမဟိ ကနစိ-ပရိယာယေန-ဟာရံ-ဝတ-ခုသော-အကြောင်း

ဖြင့်၊သံစဉ်ဂတာယ၊သံစဉ်သာတော်သို့ရောက်သော၊ဒကွိုဏ်ကာယ၊အလှူထက်၊ ပဋ္ဌသဂတံ၊မဂ္ဂ၊လိသို့ရောက်သော၊ဒကွိတံ၊အလှူကို၊မဟပ္ပလတရံ၊အကျိုး ကြီး၊ဖြတ်၏ဟူ၍။ အဟံ၊ငါဘုရား၊သည်၊ နတ္ထေ၀ ၀ဒါမိ၊ဟောတော်မမူ သည်သာတည်း။ ပုညံ၊ကောင်းမှုကို၊ အာကင်မာနာနံ၊အလိုရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ယဇေ၊တံယဇန်တာနုံ၊–ပူဇော်ကုန်သော သူတို့အား၊ ၀ေ၊စင်စစ်၊သံ ဃော၊–သံဃာတော်သည်၊မုခံ၊အဦးတည်း။ လောကသာ၊သတ္တလောက ၏၊အာနုဘာ၀ရှိ အနုဘာ၀ကား–အာဘုမရှိသော။ ပုညကွေတို့ ပုညကွေတော်၊ ကောင်းမှု တည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့၏ဖိုက်မျိုးရာ လယ်တာမြေကောင်း သဘွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဗ်ုဒ္ဓေ၊တောဒိသံ ပုညံ မနုဿဒေ၀တာ၊ တောဒိသံ ပုညမနုဿဒေ၀ဟူသည်ကား၊ဗုဒ္ဓေ၊တောဒိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊သံဃံ၊– အရိယာ သံဃာတော်ကို၊ဥဒ္ဒိဿ၊ယူ၍၊ အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ ကတံ၊ပြု အပ်သော၊ဒါနံ၊အလှူကို၊အနုဿရိတ္တာ၊အာဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကုန် လျက်၊ဂိုစရေ၊–သွား၊လာကျင်လည်ကုန်၏။ ဒေ၀ဒေ၀တာ၊ ဒေ၀ဒေ၀တာ ဟူသည်ကား၊ ဒေ၀တာသော မနုဿာ–ဖြစ်သော ၀ပ်း၊ပြေ၊ကင်ခြင်း ရှိကုန် သည်ဖြစ်၍။ ဝိနေယျမ်ဘွယ်ရှိ၏ မလံသမူလန္တိ–ဝိနေယျမဟူ၏ မလံသမူ လံဟူသည်ကား၊မဟ္ဆေ၊မေ၀–မဟ္ဆေ၊ရသည်သာလျှင်၊ စိတ္တသန္တာန်တို့၏ မလိနဘာ၀ ကရဏတော၊–ညစ်နွမ်း သည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော ကြောင့်၊မဟ္ဆေ၊မလံ၊မဟ္ဆေ၊မလမည်၏။ အ၊ထ ၀ါ–တနည်းကား၊မဟ္ဆေ၊ဗ္ဗ– မဟ္ဆေ၊ရသည်လည်း၊ဟောတိ–ဖြစ်၏။ အညွှန်–တပါ.လည်းဖြစ်သော ဣသာလောဘဒေါသါဒိမလဗ္ဗ–ဆူတပါးဘို့၏စည်းစိမ်ကိုပြု၊ရခြင်းလိုချင် တပ်မက်မောခြင်း အမျက်ထွက်ခြင်းအစရှိသော အညစ်အကြေးသည် လည်း၊ဟောတိ–ဖြစ်၏။ ဣတိ–ထိုကြောင့်၊မ–ဟ္ဆေ၊မလံ၊မဟ္ဆေ၊မလမည်၏။ တဗ္ဗ–ထိုမ–ဟ္ဆေ၊ရသည်လည်း၊ အ၀ိဇ္ဇာ၀ိစိကိစ္ဆာ၀ိ လ္လောသာဒိဟိ–အ၀ိဇ္ဇာ၀ိ စိကိစ္ဆာ၀ိ–လ္လောသ အစရှိကုန်သော၊ မူလေဟိ–အကြောင်းရင်းမူလတို့နှင့်၊ သဟ–အာကွ၊ဘ–ဟူတိ–ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ–ထိုကြောင့်၊သမူလံ–သ မူ လမည်၏။ ဝိနယိတ္တာ–ပျောက်၍။ ဝိကွန္တိတ္တာ–ခွါ၍။ အနိဿိတာ–သူ၊ တော်ကောင်းတို့မကဲ့ရဲ့အပ်သည်၊ ဟုတ္တာ–ဖြစ်၍၊ သင်္ဂဏိ–နတ်ပြည်၌ ဖြစ်သော ဌာနံ–အာရုပ်သို့၊ဥ–ပ–ဿ–ကပ်ရကုန်၏။ ဣတိ–အယံ–ဤ သည်ကား၊ယောဇနာ– ယောဇနာခြင်းတည်း။ သသံ–ကြွင်းသော စကား၊ပေ်သည်၊ ၀ဏ္ဏနယ–မေ၀– ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း၊ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ သမ္ဘံ–အလုံးရုံသော၊ ဣမံ–ပ– နုပ၀ တ္တိံ–ဤ အကြောင်းအဓိပ္ပတ္တိကို၊ သက္ကောဒေ၀ါနုမိန္ဒော–သိကြား နတ်

မင်းသည်၊ ဒဒ္ဒဠ္ဍမာနာတိအာဒိနာ၊-ဒဒ္ဒဠ္ဍမာနာဏိသို့အစ ရှိသည်ဖြင့်၊ အ၊ ယသ္မာတောမဟာမောဂ္ဂလာနသ၊-အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ အာစိက္ခိ၊-ကြား၊လျှောက်၏။ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊-အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊-မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ အာရောစေ သိ၊-ကြား၊လျှောက်၏။ ဘဂဝ၊-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္တံ၊-ထိုအကြောင်း ကို၊ အဇ္ဇုပ္ပတ္တိ၊-အဇ္ဇုပ္ပတ္တိကို၊ ကတ္တာ၊-ပြုတော်မူ၍၊ သမ္ဗဇ္ဇပရိသာယ၊- ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊-တရား၊ကို၊ ဒေသေသိ၊-ဟောတော် မူပြီ။ သာဒေသနာ၊-ဆိုသောဒေသနာတော်သည်၊ မဟာဇနသ၊-လူများ၊အပေါင်း အား၊ သာတ္ထိကာ၊-အကျိုးစီးပွါး၊ရှိသည်၊ အဟောသိ၊-ဖြစ်ပြီ၊ဟုတိ၊-ဤသည် လျှင် အပြီးတည်း။ (ဒဒ္ဒဠ္ဍ ဝိမာန ဝတ္ထုနှာ၊-ဒဒ္ဒဠ္ဍ ဝိမာနဝတ္ထု၏ အဘွင့် သည်၊ နိဒ္ဒိတာ၊-ပြီး၊ခြင်း သို့ရောက်ပြီ။ ။)

---

[၆] [၃-ပါရိဆ္ဆတ္တကဝဂ်-၃၅-ပေသဝတီဝိမာနဝတ္ထု၊]

ပလိကခေတဟောမ ဇာလသန္ဓနီဒုဒ်၊-ပလိကဇေတဟောမ ဇာလသန္ဓနီ ဟူသော ဤဝိမာနဝတ္ထု၊ သည်၊ ပေသဝတီဝိမာနံ၊-ပေသဝတီဝိမာနဝတ္ထု၊ တည်း။ တဿ၊-ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊-ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊-အာဘယ် နည်း။ ဘဂဝါ၊-မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊-သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဇေတဝ နေ၊-ဇေတဝန်ကျောင်း၊တော်၌၊ ဝိဟရတိ၊-နေတော်မူ၏။ တေနခေါ၊-နသမ ယေန၊-ဆိုအခါ၌၊ မဂ်ဒသု၊-မဂဓရေတိုင်းတို့၌၊ နာဠကဂါမေ၊-နာဠကာ အမည်ရှိသော၊ ဂ္ဂါမ၌၊ ကေစိ ဂဟပတိကုလေ၊-တဦးသော သူကြွယ်၏အိပ် ၌၊ ပေသဝတိနာမ၊-ပေသဝတီအမည်ရှိသော၊ ကုလသုဏှာ၊-အမျိုးခွေးမ သည်၊ အဟောသိ၊-ရှိသည်ဖြစ်၏။ ကိရ ဝိယ ဣတိ ဣတိ ဆိုဦးအုံ။ သာ၊-ထိုအမျိုးခွေးမသည်၊ ကသ္သပဿ၊ ထသ္သပအမည် တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ယောဇနိကေ၊-တယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိ သော၊ ကနကထူပေ၊-ရွှေစေတီကို၊ ကယိရမာနေ၊-တည်ထား ပြုရသည်ရှိ သော်၊ ဒါဋိကာ၊-သူငယ်မသည်၊ ဟုတ္ဝာ၊-ဖြစ်၍၊ မာတရာ၊-အမိနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊- တကွ၊ စေတိယင်္ဂဏံ၊-စေတီတည်ရာအရပ်သို့၊ ဂတ္တဝါ၊-ရောက်၍၊ မာတရံ၊- အမိကို၊ အမ္ဘ၊-မိခင်၊ ဟေ၊-ဤ သူတို့သည်၊ ကိ ကမ္မံ၊-အာဘယ်သို့သော အမှု ကို၊ ကရောန္တိ၊-ပြုကုန်သနည်း။ ဟုတိ၊-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊-မေး၏။ စေတိယံ၊-စေတီကို၊ ကာရာပေ၊-ပြုခြင်း၌ ။ သုဝဏ္ဏိ ဣကာ၊-ရွှေဆုတ်တို့ကို၊ ကရောန္တိ၊-ပြုကုန်၏။

ဈာတိမျိုးသို့ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုသည်ရှိသော်၊ တံဝစနံဆိုစကားကို၊ သုတွားကြားမျှ၊ ဒါရိကာမယတို့သမီးငယ်သည်၊ ပဿနမာနသားကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မာတာရံအမိကို၊ အမှီပြုဒေါ့အမိ၊ မမအောက္ကန်ပ၏၊ ဂိုဝါယမလည်ဌ၊ သုဝဏ္ဏမယမ်းရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ မေမင်၏၊ ဈာန်ခုဒ္ဒကဝိဇ္ဇနှုန်းမျှ ငယ်သောတန်းဆာသည်၊ အတ္ထိမှိ၏။ ဈာမ်ခုဒ္ဒကဝိဇ္ဇနှုန်းမျှ ငယ်သောတန်းဆာကို၊ ဒေ ဟမ်း-အကျွန်ပ်သည်၊ စတိယတ္ထာယမေတို့၏အကျိုးငှါ၊ ဒေမိ-လျှောတဲ့ဖုံ၊ ဈာတိ-ဤသို့၊ မာတရံအမိကို၊ အာဟ-ဆို၏။ မာတာ-အမိသည်သားရယကောင် ပြီ။ ဒေဟိ-လျှောလော-ဈာတိ-ဤသို့ ဝတ္ထာ-ဆို၍၊ တံဝိဇ္ဇနှုန်းထိုလည်ရှဲ့ တန်းဆာကို၊ ဂိုဝတောမလည်ဖျ-ကြေမုဋ္ဌိတွား-ချတ်၍၊ သုဝဏ္ဏကာရသားရွှေပန်းထိပ်ရှိ-ဟဇ္ဇေမလက်ဦး၊ အဒါသိ-ပေး၏။ ဈာ-ဒဝိဇ္ဇနှုန်း-ဤလည်ရှဲ့ တန်းဆာကို၊ ဈာမယဒါရိကာယ-ဤသတ္ကိုသမီးငယ်သည်၊ ပရိစ္ဆဒိတံ-စွန့်လွှင့်အပ်၏၊ ဈာမဗ္ဗိ-ဤတန်းဆာ ကိုလည်း၊ ပက္ခိဝိတွား-ထည့်၍၊ ဈာဒ္ဒကံ-ရွှေအုတ်ကို၊ ကရောတိ-ပြုပါလော၊ ဈာတိ-ဤသို့ဆို၍၊ အဒါသိ-ပေး၏။ သုဝဏ္ဏကာရော-ရွှေပန်းထိပ်သည်သည်၊ တထာ-ထိုသို့ဆိုတိုင်း၊ အကာသိ-ပြု၏။ သာဒါရိကာ-ဆိုသတ္ကိုသမီးငယ်သည်၊ အပရဘာဂေ-တပါး သောနောက်အတို့၌ ကာလံ ကတွား-သေလွန်၍၊ တေနေဝုညကမ္မေန-ထိုလည်ရှဲ့တန်းဆာကိုပေး လှူရသောကုသိုလ်ကံကြောင့်သာလျှင်၊ ဒေဝလောကေ-တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌နိဗ္ဗတ္တိတွား-ဖြစ်၍၊ သုဝတိယမေဝ-သုဝတိဘဝ၌သာလျှင်၊ အပရဘဝံ-အခဏက်ဆက်ကုသိုလ်သင့်ကျင်လည်ဘည်ရှိသော်၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓကာလေ-ဖြတ်စွာဘုရား၏လက်ထက်တော်၌၊ နာဠကဂါမေ-နာဠကရွာ၌နိဗ္ဗတ္တာ-ဖြစ်လာ၏။ အနုက္ကမေန-အစဉ်အားဖြင့် ဒ္ဒါဒသဝဿိကာ-တဆဲ့နှစ်နှစ်အရွယ်ရှိသည်၊ ဇာတာ-ဖြစ်၏။ ။

သာ-ထိုသတ္ကို သမီးသည်၊ ကေဒိဝသံ-တနေ့သောနေ့၌၊ မာတရံ-အမိသည်၊ ပသိတာ-စေခိုင်းအပ်သည်။ ဟုတွား-ဖြစ်၍၊ မူလံ-အသိုးကို၊ ဂဟေတွား-ယူ၍၊ တေလတ္ထာယ-သီကိုဝယ်ခြင်းငှါ၊ အညတရံ-အာပဏံ-အိမ်ဈေးတခုသို့၊ အဂမာသိ-သွားလေ၏။ တာတ္ထိ စအာပဏေ-ထိုအိမ်ဈေး၌လည်း၊ အညတရော-တယောက်သော၊ ကုဋုမ္ဘိကဝဏ္ဏော-သူကြွယ်သား သည်၊ ပိတိရာ-အဘသည်၊ နိဒဟိတွား-သိမ်း၍၊ ဌပိတံ-ထားအပ်သော၊ ဗာဟုံ-မျှားစွာသော၊ ဟိရညဿ-ရွှေကို လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏမုတ္တာမဏိရတနာနိ-မရုတ်လုပ်သေးသောရွှေပလဲပတ္တြားရတနာတို့ ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတုံ-ယူနှုံသောဌာနေ-ဥဒ္ဓရဏေ-ကျွန်းဘုံးကောင်ထုတ်

သောင်သည်ရှိသော်၊ အာပဏိကော၊ အိမ်ရှေးသည် ယောက်ျားသည်၊ ကမ္ဘဇလေနဟုဆိုအပ်သော ကြွေးကြော်ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ကထလပါသာဏသက္ခရ ရွှေပေနုအရိုးခြမ်းခွဲ ကျောက်ခဲ ကျောက်စရစ်ဟူ၏ အသွင်ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာကနှာခေါ်ထင်သည်ဟူကို၊ ဒိသွားဖြင့်၍ ဘဝတောဟထိုဖြင့်ပြီးသော အာဘိုဝုဒ္ဓ၏ ကေဒေသံ၊ တာစိတ်ကို၊ ပုညဝန္တာနုံ၊ ဘုန်းကံ ရှိကုန်သော သူတို့၏၊ ဝသေနု၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏာဒိ၊ ရွှေငွေအစရှိသည်သည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမံသိတုံ၊ ရှုစမ်းခြင်းငှါ၊ ရေသိ၊ အရကို၊ ကတ္တွာ၊ ပြု၍၊ ဌပေသိ၊ ထား၏။ အထဟိ အခါ၌၊ နံ၊ ထိုအရပြု၍ ထားသောဥစ္စာကို၊ သာဒါရိကာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်၊ ဒိသွား၊ ဖြင့်၍ ကသ္ဟာ၊ အာဘယ်ကြောင့်၊ ကဟာပဏာရတနာနိ၊ အသပြာရွှေငွေ ရတနာတို့ကို ဝေါ်၏။ ဌပိတာနိ ထား အပ်ကုန်သနည်း၊ သမ္ဘဝေ ဝ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ပဋိသာမေတဗ္ဗာနိ နာမနုဒ္ဓ ဆိပ်ခံသည်းသိမ်းအပ်သည် မည်သည်မဟုတ်ပါတုံလော။ ဣတိ ဤသို့ အာဟ ဆို၏။ အာပဏိကော၊ အိမ်ရှေးသည်သူကြွယ်သားသည်၊ တံ ကထံ၊ ဆိုစကားကို၊ သုတ္ဝာ ကြား၍၊ အယံ ဒါရိကာ ဤသတို့သမီးသည်၊ မဟာဝုညာ ကြီးသောဘုန်းကံရှိ၏။ ဣဒါနိ ယာ ဤသတို့သမီးယခု၏ ဝသေနု၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣဒံ ဤသို့ဟု အလုံးရုံသည်၊ ဟိရညော ဒိဝေ ရွှေငွေအစရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတ္ဝာ ဖြစ်၍ အမှာကံငါတို့အား၊ ဝိနိယောဇေ ယောင်းသုံးဆောင်ကောင်းသည်၊ ဘဝိသတိ ဖြစ်လတ္တံ့။ နံ ဆိုပါနှင့်မဝယ်ကို၊ ဣတိ ဟိ ဤသို့ပြီးပြီ ပြောကုန်ဆုံ၊ ဣတိ ဤသို့နှုတ်ဆိုပြီး၍ ထိုသတို့သမီး၏ ပါတုံ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်ကို ကံ၊ ဤသို့ကံ၊ ကရိ ပြုပြီ။ ဣတိ ဤသို့ ဝုတ္တ ပြောဆိုခဲ့ပြီးသော ဥစ္စာ ကို၊ ကတ္ဝာ ပြု၍၊ ဌပေသိ ထား၏။ အထ ထိုအခါ၌၊ ဣတိ ဤသို့ ဝုတ္ဝာ ပြောဆိုပြီးသော ဥစ္စာ ကို၊ ကတ္ဝာ ပြု၍ ဌပေသိ ထား၏။

ကံ၏အစွမ်းကြောင့်အနန္တရေဝယန္တိ-ကွယ်ပျောက်ကုန်၏။ တပေါသင်၏။ ပုညဝိသေသသနပန်းကောင်းမှကံအထူးကြောင့်၊ ပုန်းတပန်ဝိသေသသန်း အထူးတို့သည်စောတာနိုးဖြစ်ကုန်၏။ တသွားထိုကြောင့်ဣတောဒေဝေ ဣမေ ပဋ္ဌာယေ။ စ၍ဣမသို့ဂေဟေ ဣမိ ဒိပ်ဒ္ဓါ သမ္ဘိုးအလုံးစုံသောဥစ္စာကို တွံယ ဝေ။ သင်သည်သားလျှင်ဝိစာရေဟိ-စိုရင်လော။ တယာ-သင်သည်၊ ဒိန္နမေ ဝ-ပေးအပ်သောဥစ္စာကိုသာလျှင်မယံ-ငါတို့သည်ပရိဘုဇ္ဇိ သာမ-သုံးဆောင်ပါကုန်အုံ့။ ဣတိ-ဤကဲ့သို့။ ဝတ္တွာ-ဆိုပြီး။ တတောပဘုတိ-ထိုနေ့မှစ၍ တံ-ထိုသတ္တိသမီးကို။ ပေသဝတိတိ-ပေသဝတီဟူ၍ ဝေါဟာရိ-သု- ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏။ ။

တောနှစ်သမီးယောနှ-ထိုအခါ၌လည်း။ အယ္ယသ္မာ ဓမ္မသေနာ ပတိ-တရား စစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ အတ္တနော-မိမိ၏ အာယုသင်္ခါရာနံ-အာယုသင်္ခါရတို့၏ ပရိကိ္ခီဘာဝံ- ကုန်သည်၏အဖြစ်ကို ဥတ္တာ-သိ၍ မယှံ-ငါ၏ မာတုယာ-အမိဖြစ်သော ရူပသာရိ ဗြဟ္မဏိ-ရူပသာရီအမည်ရှိသောပုဏ္ဏားမ၏ ပေါသာဝ-နိကမ္ဘလံ-ပွားသော ကျေးဇူးအာဘိုးအခကို ဒတ္တာ-ပေးဆပ်၍ ပရိနိဗ္ဗာယိ-သာမိတိ-ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုအံ့ဟူ၍ စိန္တေတ္တာ-ကြံအောက်မေ့၍ ဘဂဝတော-ဘုရားရှင်၏ ဥပသက်မိတ္တာ-ချဉ်းကပ်၍ ပရိနိဗ္ဗာနံ-ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကို အနုဇာနာပေတ္တာ- ခွင့်ပြုစေ၍။ သတ္ထုနော-မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဏာယ-အာဏာ တော်ဖြင့်ဟု မဟာနာမ-ကျား-မြတ်သော ပါဠိဟာရိယံ-တန်ခိုးဟာဒိဟာကို။ ဒသေ-တွာ-ပြ တော်မူ၍ အနေ-ကဟိ-တပါး-မကမျှားစွာကုန်းသာ-ထုတိသဟသေဟိ- အထောင်းသော ပြိုးမှပ်-ခြင်းတို့ဖြင့်။ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားကို။ ထေ မေတ္တာ-ပြိုးမှပ်၍ ယာဝဒဿနဝိသယာတိက္ကမာ-ခြင်တော်မူရာ အာရုံ၏ လွန်သည်တိုင်အောင်။ အာဘိမုခေါ-ယျက်နှာ-ရှေ့-ရှပ်ပြု၍သာလျှင်။ အပက္ခမိ- ဖဲတော်မူ၏။ အပက္ခမိ-ဆွား-ဖဲပြီး၍ ပုန်-တာနှ-ဝန္ဒိတွာ-ရှိခိုး၍ ဘိက္ခုသံ ဃပရိဝုတော-ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဗိဟာရာ-ကျောင်း တော်မှ-နှိုက်ဆွဲ-ထွက်၍။ ဘိက္ခုသံဃသ-ရဟန်းအပေါင်း-အား။ ဩ-ခြ-ဒ-အဆုံး-အမကို။ ဒတွာ-ပေး-တော်မူ၍။ အာယဿ-အာနန္ဒာ-အာရှင်အာနန္ဒာ မ-ထရ်ကို။ ဩမဿသေ-ကွာ-နှစ်သိမ့်စေ၍ စတသော-ဝိပရိသာ-လေးပါး ကုန်သော-ပရိသတ်တို့ကို-လည်း။ နိ-ဝတ္တာ-ပေတွာ-ပြန်နှစ်စေ၍။ အာနုဂ္ဂဟေ-မေနှ- အစဉ်သဖြင့်။ နာဠကဂါမံ-နာဠကရွာသို့ ပတွာ-ရောက်၍။ မာတရံ-မယ် တော်ဖြစ်သော ရူပသရိပုဏ္ဏားမကို။ သောတာ-ပတ္တိ-ဖလေ-သောတာပတ္တိ

ဖိုလ်ခြုံ၊ပတိဋ္ဌာနေပတ္တွားတာည်စေ၍၊ ပဋ္ဌာသသမယေ၊ ရိုးသားသောက်ထဒေခါ ခြိုးခြားတောဝခုကော၊ ဖွားတော်မူရာခန်းတိုက်ခြုံ၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု တော်မူ၏။ ပရိနိဗ္ဗုတသဟ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသည်သည်းဖြစ်သော၊ အာသာထေရသ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမ၊ ထေရ်၏။ သရိရသက္ကာရကာရ ကာသေနု၊ အာလောင်းတော်ကိုပူဇော် သကာပြုခြင်း၏အစွမ်းအား၊ ဖြင့်၊ ဒေါ၊ စေဝ၊ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်း ကောင်း၊ ယတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက် ကို၊ ဒိတိနာမေသုံ၊ လွန်စေကုန်၏။ အာဂရစန္ဒနဒိတိ၊ အားကျော်စနွယ်ကူးအာစရိသည်ဘို့ဖြင့်၊ ဟတ္ထသတုဗ္ဗေမံ၊ အတောင် တရာ အမြင့်အစေ၊ ကိုရိသော၊ စိတကံ၊ ဆင်းပုံကို၊ အားကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ။

ပေသဝတ်ပါ၊ ပေသဝတ်သည်လည်း၊ ထေရသ၊ အာရဒ်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ ပရိနိဗ္ဗာန်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကို၊ သုတွား ကြား၍ ဂတ်ကွဲ့ ကင်ယက်ခိုင် သွား၍ ပြုဖို့ သာမိ ယူ ဧ ဝ် ခ ဲ့ ။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့ ။ သုဝဏ္ဏ ပုပ္ပ ပေ ပ ဟိ စ ၊ ရွှေပန်း တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓစေ ဝ ဟိ စ ၊ နံ့သာမျိုး တို့ဖြင့်လည်းကောင်း ပူဇိတာ နိ၊ ပြည့်ကုန်သော၊ စေ ၊ ကော်ဝ ဒုကာ နိ ၊ ပန်းပုံ တောင်း တို့ကို ဂါ ၊ ဘာ ပေ တ္တ ၊ ယူ စေ ၍ ဝ ဏ္ဏ ဂ ် ် ်

တံပုဒေသံ၊ဆိုအရေပ်သို့ ဥပဂန္ဓိ၊ကပ်လာ၏။ တံဟတ္ထိ၊ထိဆင်ကို၊ ဒိသွား၊ ဖြင့်၍ မရဏာဘယဘီ၊တာသု၊-သေရန်သောဘေး၌ ကြောက်ကုန်သော၊ မနုဿသား-လူတို့သည်။ ပလာ ယန္တေသု၊-ပြေးကုန်သည်ရှိသော်၊ ဇနသမ္ဘဒ္ဓေနုဃလူအပေါင်းဖြင့်ကျဉ်းမြောင်းခြင်း ဖြင့်၊ ပတိတံ၊-မြေ၌လည်းသော၊ ပေသဝတိ၊-ပေသဝတီ အမည်ရှိသောမိန်းမကို၊ မဟာဇနော၊-လူများအပေါင်းသည်။ အဂ္ဂမိတ္ထာနင်း၍။ မာရေသိ၊-သေစေ၏။ သာ၊ဆိုမိန်းမသည်။ ပုဗ္ဗာသဏ္ဌာရံ၊-ပူဇော်သင်္ကာရ၊ ပူဇော်သင်္ကာရကို၊ ကတ္တုကာမပြု၍၊ ထေရကတာယ၊-အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်၌ဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါယ၊-သဒ္ဓါခြင်းဖြင့်၊ ပသန္နစိတ္တာ၊-ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ကာလံကတ္တွာ၊-သေလွန်၍။ တာဝတိံ သေသု၊-တာဝတိံသာ နတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ-ဖြစ်လေ၏။ အသား၊ထိုပေသဝတီ နတ်သမီး၏၊ အာနုဘာသဟသဗ္ဗနတ်သမီးတထောင်သည်လည်း၊ ပရိဝါရောအခြံအရံရှိသည်၊ အဟောသိ၊-ဖြစ်၏။ သား၊ထိုနတ်သမီးသည်။ တာဝတေဝ၊-ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊-မိမိ၏၊ သမ္ဘတ္တိ၊-စည်းစိမ် ချမ်းသာကို၊ ဩလောကေတ္တွာ၊-ကြည့်၍။ ကိမိဒေန၊-အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ ပုညေန၊-ကောင်းမှုကြောင့်၊ မယာ၊-ငါသည်၊ လဒ္ဓါ-ရခဲ့ရ၏။ အပ်သနည်း။ ဣတိ-ဤသို့။ တ ဿာ၊-ထိုစည်းစိမ် ချမ်းသာ၏၊ ဟေတုံ၊-အကြောင်းဖြစ်သောကုသိုလ်ကံကို၊ ဥပဓာရေတွာ-ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ထေရံ၊-အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကို၊ ဥद्दिस्स-ရည်ရွယ်၍၊ ကတံ၊-ပြုအပ်သော၊ ပူဇာသဏ္ဌာရံ၊-ပူဇော်သင်္ကာရကို၊ ဒိသွား-ဖြင့်၍၊ ရတနတ္တယေ-ရတနာသုံးပါးတို့၏အပေါင်း၌။ အဘိပသန္နမာနသာ-အလွန်သဒ္ဓါကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထာရံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတုံ-ရှိခိုးခြင်း၌။ အနုဘာသဟဿ ပရိဝုတာ-နတ်သမီးတထောင် အခြံအရံရှိသော၊ သမ္ပတ္တိသကဒ္ဓ ဘာရာလင်္ကာ-ခုပဒ္ဓိမဏ္ဍိတဘဏ္ဍာဘာဝါ-လှည်းအစည်းခြောက်ဆယ် ဝန်ရှိသော တန်းဆာတို့ဖြင့် ဆင်ခြန်းအပ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်လျက်၊ သုမဟတိယာ-အလွန်ကြီးကျယ် မျှားပြားလှသော၊ ဒေဝိဒ္ဓိယာ-နတ်တို့၏ တန်ခိုးဖြင့်၊ စဒ္ဓေ ဝိယစ-လမင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ သူရိယော ဝိယစ-နေမင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဒသ ဒိသာ-ဆယ်ပါးသော အရေပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသယမာနာ-ထွန်းလင်းတောက်ပ စေသည်ဖြစ်၍။ ဝိမာနေန-မိမာန်နှင့်။ သဟ-တကွ၊ အာဂန္တွာ-လာလတ်၍။ ဝိမာနတော-မိမိနေရာ သုဓိမာန်မှ၊ ဩရုယှ-ဆင်းသက်လတ်၍။ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတ္တာ-ရှိခိုး၍။ အဋ္ဌလိ-လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယှ-မြှောက်၍။

အဋ္ဌာသိမရေပ်ကျ၊ ၎င်းတနုစသမယေနမဆိုအခါ၌လည်း၊ အာယသ္မာဝံဂီသော။ အရှင်ဝံဂီသမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သမီးပေမအနီး၌ရှိသိုးနွားထိုင်နေလျက်၊ ဘဂဝန္တံမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဒုဿာတိမံ ဘဂဝါ ဣဒမိဿာ ဒေဝတာယ ကတကမ္မံ ပုစ္ဆတု ဣဒါနိ ပဒုဿာတိမံ ဘဂဝါ ဣဒမိဿာ ဒေဝတာယ ကတကမ္မံ ပုစ္ဆတုဟူ၍၊ ခေါ်ကျိုးသို့၊ အာဟ။ လျှောက်ဆိုပြီး။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣမိဿာ ဒေဝတာယ။ ကျိုနတ်သမီး၏၊ ဂ. တကဂ္ဂံ။ ရှေးဘဝ၌ဆည်းဘူးအပ်သော ကုသိုလ်ကံကို၊ ပုစ္ဆတု။ မေးခြင်းငါ၊ မံ။ မမ။ အကျွန်ုပ်အား၊ ပဒုဿာတိ။ ထင်၏၊ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝံဂီသ။ ဝံဂီသ၊ တ်။ ဆင်အား၊ ပဒုဿာတု။ ထင်စေလော၊ ဣတိ။ ကျိုသို့၊ အဝေါစ။ မိန့်တော်မူ၏။ အာသ။ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ ဝံဂီသော။ အရှင်ဝံဂီသမထေရ်သည်၊ တာယ။ ဒေ ၊ တာယ။ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ကတကမ္မံ။ ရှေးဘဝ၌ဆည်းဘူးအပ်သော ကုသိုလ်ကံကို၊ ပုစ္ဆိ။ တုကာမော။ မေးခြင်းငါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဌမံ။ တာ ဝ။ ရှေးဦးစွာ၊ အာသ ။ ထိုနတ်သမီး၏၊ ဝိမာနံ။ ဗိမာန်ကို၊ သံဝဏ္ဏေန္တော။ ချီးမွမ်းလိုသည် ဖြစ်၍၊ ဟလိကရေ ၊ တ(လ)အဝ ၊ သိဒ္ဓာ ၊ ပမ္ဘေ ဟိ။ ဟလိကရ ၊ တ(လ)အဝ ၊ သိဒ္ဓာ ၊ ပမ္ဘေ ဟူ၍၊ အာဟ။ ဆိုတ်။ ။ ဗ ။ ဗ ။ ယ်ယသ်သိနိ။ ကျားသော အခြိုအရံရှိသော၊ ဒေဝိ။ နတ်သမီး၊ အ။ ဟံ။ ငါ သည်၊ ဟလိကရ ၊ တ ၊ ဟာ ၊ မ ၊ ဘ ၊ လ ၊ ဆန်း။ ယလ်ကျေးဇာတ်ကို ဖြင့် ပြုအပ်သော နံ့ရံ ရွှေ ၊ ငွေ ၊ ကို ဖြင့် ပြီးသော ကွန်ယက်ကို ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ထသော၊ ဝ ၊ ဝ ၊ ဝ ၊ ဝ ၊ ကြာ ၊ ဘ ၊ လ ၊ ။ ဆန်းကြယ်သော အပြင်နှင့်ပြည့်စုံထသော၊ သုဇော်။ အလွန်နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိထသော၊ ဗျမ္ဘ။ နတ်လူတို့၏ နေရာဖြစ်ထသော၊ သုနိမ္မိတ ။ ကုသိုလ်သည်ကောင်းစွာ ဘန်ဆင်းအပ်ထသော၊ တောရေ ။ ကျူပပန္နံ။ ရတနာတို့ဖြင့် ပြီးသောဆန်းကြယ်သော တူရိယာတို့နှင့် ပြည့်စုံထသော၊ ရုစကုပကိဏ္ဏံ။ ရွှေသဲ ဘုံ ဖြင့်ပြွမ်းသော၊ သုဘံ။ ဓာတ်တယ်သော၊ ။ တ ဝ ။ ဆင် ၏ ။ ဇာဒ်ဝိမာနံ။ ဗျိုဗိမာန် ဘုံ ။ ဒဿေသိ။ ပြင်ရ၏။ ။ ။ ယ်ယသ်သိနိ။ ကျားသော အခြိုအရံရှိသော၊ ဒေဝိ။ နတ်သို့။ ဘ ဝ ။ ဆင် ၏ ။ ဇာဒ်ဝိမာနံ။ ဗျိုဗိမာန်သည်။ ။ ခ ။ ဘော ။ ကောင်းကင်၌ သူရိုးယာဇာ ။ နေ ။ လုလင်ကဲ့သို့ ။ ဒ ။ ယ ။ ဒ ။ ယ ။ ။ ။

နိသတိကြည့်အခါ၌ သင်တရိတာဇာဝကလျှပ်စစ်နွယ်ကဲ့သို့၊ နယနံမျက်စိ ကို၊ မုသတိပေးမှုစေတတ်သည်လည်းဖြစ်၏။ ယသသိနိများသောအခြံ အရံရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သမီး၊ အာကာသေကောင်းကင်ပြင်၌၊ ဌဝိတံကဲ့ သည် တည်ခေအပ်သော၊ တာဝတိသင်နတ်သမီး၏။ ဣဒ္ဓိဝိမာန်။ ဤဗိမာန် သည်၊ မနုဿဘုံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော၊ ဝိဿာမရုဏသမ္ဘာဝဌသံဃာ့ခြံ့စောင်း မရိုးစည်ခွက်ခွင်းလက်ချပ် ကြေးနင်းတို့၏ အသံတို့ဖြင့် မတိတ်ညံသော အသံလည်းရှိ၏။ တာဝတိသင်နတ်သမီး၏။ ဣဒ္ဓိဝိမာန်။ ဤဗိမာန်သည်၊ ဇာနုပုရိ ယထာ၊ သိကြားမင်း ၏နေရာတာဝတိသာကဲ့သို့၊ ဇာနု၊ နတ်သားနတ်သမီး ဘုံ၌နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဤ၌ ဤသင်၏ဗိမာန်၌၊ ပဒုမကုမုဒုပ္ပလကုဝလယ်၊ ကြာပဒုမ မာကြာပုဏ္ဏရိက်ကုမုဒ်ကြာကြာနီ ကြာညိုစသော ကြာမျိုးသည်လည်း ကောင်း၊ ယောဓိက ဗန္ဓုကနှောဇကာစ၊ ကြက်တက်လယ်ခေါင်းရုန်းနှင် ဇာပန်းတို့သည်လည်း၊ ကာင်း၊ ကသုမိတာ၊ ဃင့်သောပန်းရှိကုန်သော၊ သာ လာစ၊ ဆောင်ကြင်းပင်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ ပဠိတာ၊ ဃင့်ကုန်သော၊ အ သောကာစ၊ ပန်းသုံးပင်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဝ၊ သင်၏။ ဣဒ္ဓိဝိမာန်၊ ဤဗိမာန်သည်၊ ဝိဝိဓဒုမဂ္ဂသုဂန္ဓသေရိတံ၊ အားထူးထူး သောမြတ်သော သစ်ပင်တို့၏တင့်တယ်သောအနံ့တို့ဖြင့်ထုံအပ်၏။ ။ ယသသိနိ၊ များသောအခြံအရံရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သမီး၊ သဠလလဗုဇ ဘုဇကသံယုတ္တာ၊ ထင်းရှူးပင်တောင်ဝိန်းပင်ဘုဇကမည်သော သစ်ပင် တို့နှင့်ယှဉ်သော၊ ကုသကသုဗုလ္လိတလတာဝလဘွဲနိဟိ၊ ထန်းအုန်းရည်အ စရှိကုန်သောတွဲ့ရွဲ့ဆွဲ့ကုန်သော သန္ဓာနကမည်သော နွယ်ဇေ၊ စရှိကုန် သောကောင်းစွာပွင့်ကုန်သောနွယ်မျိုးတို့နှင့်၊ သံယုတ္တာ၊ ယှဉ်သော၊ မဏိ ဇာလသဒိသာ၊ ဖြူဖြင့် ပြီးသော ကွန်ယက်ရှိသော၊ ရတ္တာ၊ နီလုံး မြွေလျှပ် ဘွယ်ရှိသော၊ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်၊ တော၊ သင်၏။ ဥပဇ္ဇိတာ၊ ဗိမာန်၏ အနီးဌိတည်၏။ ။ ပဒုမ္ဘဇာတာ၊ ပွင့်လတ်သော အမျိုးဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဒ ကဂ္ဂ၊ ရေခွံ့ရောက်ကုန်သော၊ ယေရက္ခာစ၊ အကြင်ပဒုမာအစရှိသော ပန်းပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ထလဇ၊ ကြည်းကုန်၌ ရောက်ကုန်သော၊ ယေရက္ခာ၊ အကြင်ကြက်တက်ပင်အစရှိကုန်သောသစ်ပင်တို့သည်လည်း ကောင်း၊ အာဏိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အညေပိ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှတပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပုပ္ဖ၊ ပဝဝလုပဝါ၊ ပွင့်ခြင်းသီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော၊ ယေရက္ခဇာတာစ၊ အကြင် သစ်ပင်မျိုးတို့ သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ မာနုသကာစ၊ လူ.ပြည်၌ရောက်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အမာ

နဲ့သကာစ-နတ်ပြည်၌ရောက်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ဒိဗ္ဗာဘရဏ်းတဘ
ပသောအာနုဘော၀် ရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗမောသိမ်းကုန်သော၊ တေရုက္ခာ-
ထိုသစ်ပင်တို့သည်၊ဟုဟမ်းသင်္ဂ၏၊ နိုင်ဝသနမြို့-နေရာဘုံဗိမာန်၏အနီး၌
ဖေါတာ-ဖြစ်ကုန်၏။ ။အာ၀စာသိဌာရပမ္ဘေးနွားတို့မျက်တောင်ကဲ့သို့တင့်
တယ်သောမျက်တောင်ရှိသော၊ဒေ၀ိ-နတ်သို့၊အယံ၀ိပါကောဣတိ အကျိုး
သည်၊ကိုယ်-အာဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ သံယမဒမသမ-ကွန်ဒြေကိုဆုံးမ
ခြင်း၏၊ဝိပါကောအာကျိုးနည်း၊ ကေနကမ္မဖလေန-အာဘယ်သို့သောကံ၏
အကျိုးဖြင့်၊တွံ-သင်သည်၊ဣဒေ-ဤတာ၀တိ သာနတ်ပြည်၌၊ဥ၀ပန္နာ-ပဋ
သန္နအား-ဖြင့်ဖြစ်လာသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း။ယထာစ၊ အကြင်သို့
သောကံကြောင့်လည်း၊တေ-သင်သည်၊ဣဒ်ဝိမာန်-ဤဗိမာန်ကို၊အဓိဂတံ-
ရအပ်၏။စသံကမ္ဘီ-ဆိုကံကို၊အနုပဒ်-အနုရူပပဒ်-ငါသည်မေ-အပ်သောပုဏ္ဏ
ပဒအား-လျော်သည်ကို၊ကတ္တာ-ပြု၍၊အာ၀စာသိ-ဖြေဆိုဘိလေ၏။ ။
ဒေ ။ တတ္ထတာ-သုဂါထာ-သု-ထိုဂါထာ တို့၌၊ ပလိက ရ-ဇတ-ဟော-မ-ာ-လ
ဆန္ဒန္တိ-ပလိကရ-ဇတ-ဟော မ-ာ-လ-ဆန်း ဟူသည်ကား၊ ပလိကမ-ဏိ-ဟိ-
ပလ်ကျောက်ဘို့ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ဘိတ္တိ-ဟိ-နံရံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ရ-ဇ
တ-ဟော-မ ဇာလေ-ဟိ-ရတနာ-ကွေ-ဖြင့်ပြီးသော ကွန်ယက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဆာဒိတံ-ရိုး-အပ်ထသော၊ ပလိကမ-ဏိ-မယာ-ဟိ-ပလ်ကျောက်တို့ဖြင့်ပြီး
ကုန်သော၊ဘိတ္တိ-ဟိ-နံရံတို့ဖြင့် လည်း-ကောင်း၊ ရ-ဇတ-ဟော-မ-မ-ယေ-ဟိ-
ရွှေ-ငွေ-တို့ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ဇာလေ-ဟိ-ကွန်ယက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
သမန္တာ-တော၀-ယက်ဝန်းကျင်မှလည်းကောင်း၊ဟေ-ဌာ-ဝ-အောက်၌လည်း
ကောင်း၊ဥ-ပရိ-ဝ-အထက်၌လည်းကောင်း၊ဆာဒိတံ-ရိုး-အပ်၏။ဝိ-ဝ-ဏ္ဏာ-
နံ-အထူး-ထူး-အပြား-ပြား-မျိုး-စွာ-သော အာ-ဘ-င်-ရှိကုန်သော၊ ဝိ-ဓိ-ဘ-ာ-နံ-သ-ဒ္ဒ
ဝေ-သာ-နံ-ဆန်း-ကြယ်သော နေရာ-ရှိကုန်သော၊ တ-လာ-နဲ့-အ-ပြင်တို့၏
လည်း-ကောင်း၊ဟု-မိ-နဲ့-ခြေ-တို့၏-လည်း-ကောင်း၊ဝ-သေ-နမ-အစွမ်း-အား-ဖြင့်၊
ဝိ-ဝ-ခ-ဓိ-ကြ-ဘ-လံ-အထူး-ထူး-အပြား-ပြား ဆန်း-ကြယ်သော အ-ပြင်ရှိသော၊
ဝိ-မာ-နံ-ဗိ-မာ-နဲ့-ကို-ဣ-ဒ္ဓ-သံ-ပ-သ-သိ-ဖြင်-ပြီ-ဟု-ဣ-ဒ္ဓ-ဟု-ဆုရ-ဖွဲ့-ဟု သည်-ကား-သုဒ္ဓ
ရေ-ဏ-ယံ-အ-လွန်-နှ-လုံ-ပ-ဖွ-လျော် ဖျော်-ဘွ-ယ်-ရာ ရှိသော-ကြွေ-ဤ-ဗိ-မာ-နဲ့၏
ဝိ-ဟ-ရိ-တ-ကာ-မာ-နေ-ခြင်း-ဌါ-အ-လို-ရှိ-ကုန်သော-နတ်-သား-နတ်-သ-မီး-တို့သည်
ဝ-သ-ဒ္ဓိ-နေ-တတ်-ကုန်၏။ဣ-တိ-တ-ဿ-ထိုသို့နေရာ-ဖြစ်-သော-သ-တ-ကြောင့်
တံ-ဆိုဗိ-မာ-နသည်-ဗျ-မ-ဗျ-မ-ည်-၏။ဘ-ဝ-နံ-နေရာ-ဗိ-မာ-နဲ့-ကို၊လ-ဒ္ဓ-တ်-ရ-အ-ပ်
၏။ဘ-ဝ-ရ-ဏ-ပ-ပ-နဲ့-ဒ္ဓိ-တော-ရ-ဏ-ပ-ပ-နဲ့-ဟု သည်-ကား၊ ဝိ-ဝ-မ-လာ-ဂ-မ-ဒ-ဝိ

စိုးတွေ့မှုအထူးထူးအပြားပြားရှိသော ခြုံးပန်းခြုံ။ နွယ်ဆစ်ရှိသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သောသုတ္တရုတနမယေနရုတနာဝုန်စပါးဖြင့်ပြီးသော၎င်းတောရ ကောနေ့-တူရိုင်းတိုင်နှင့်၊ ဥပေတံ-ပြည့်စုံသော၊ ဝါ-ဟာနည်းကား၊ တောရကန်တို့-တောရကံ ဟူသော အမည်သည်၊ ဘွဲ့ရကျောင်းဝင်ကပါသားဒသ-တံခါးမတ်ပြောသာန်၏၊ နာမ်-အမည်တည်း။ အင်ကန်ကဘူမိဘာဝေ နေ့-မျှား ဖွားသောဘုံဆင့်-ဘဝ်ဖြင့်၊ ဝိစိတ္တာကာရေနေ့-ဆန်းကြယ်သောအခြင်းအရာ ရှိသော၎င်းတောနစပါသာဒေနေ့-ဆိုတာခါးမတ်ပြောသာန်နှင့်လည်း၊ တံဝိ-ဝန်-ထိ ဝိမာန်သည်၊ ဥပေတံ-ပြည့်စုံ၏။ ရှေ့ကျူပကိဏ္ဏတ်-ရှစ်ကျူပကိဏ္ဏံဟူသည် ကား-သုဝဏ္ဏဝါလိကာဟု-ဆိုသော်-နှင့်တူသောရွှေမှုန်တို့ဖြင့်၊ သြကိဏ္ဏ-ကဲ-ဖြိမ်းသောအပြင်လည်း ရှိသော၎င်းယိပယုတ္တံ-ဆိုသင့်၏။ ဝါလိကသဒိသာ-သဲမှုန်နှင့်တူသော၎င်းသုဝဏ္ဏစကျွေးရွှေခဲရွှေမှုန်သည်၊ ရှုစာနာမ-ရှုစာမည်၏။ ရှုစာမေဝ-သဲနှင့်တူသော ရွှေခဲရွှေမှုန်ကိုသာလျှင်၊ ရှုစကန်တို့-ရှုစက-ဟူ၍ ၎င်းတို့-ဆိုအပ်၏။ သုဘန်တို့-သုဘံဟူသည်ကား၊ သောဘတိ-တင့်တယ် တတ်၏။ ဒုတိတသွေ-ဆိုကြောင့်၊ သုဘံ-ဃောဘမည်၏။ ဝါ-ဟာနည်းကား၊ သုဒ္ဓမုဏ်ကောင်းစွာ၎င်းဘာတိ- ထွန်းပတတ်၏။ ဒုတိတသွေ-ဆိုကြောင့်၊ သုဘံ-သုဘမည်၏။ ဝိမာနန်တို့-ဝိမာနံ-ဟူသည်ကား၊ ဝိသိဋ္ဌမာနံ-အထူးသဖြင့်နှိုင်း ယှဉ်အပ်သော၎င်းပမာဏတောဒေ-ပမာဏအားဖြင့်မဟာ-ကြီးကျယ်သော၊ ဒုတိအာသံ-ဟု၏။ ဘာတိတိ-ဘာတိ-ဟူ သည်ကား၊ ဘောတတိ-ပဒ္ဓလတိ-ထွန်းတောက်ပ၏။ နဘောဝသူရိယောတိ- နဘောဝယူရိ-ယော-ဟူသည်ကား၊ အာကာသေ-ကောင်းကင်၌၊ အာဒိစ္စော-ဝိ ယ-နေမင်းကဲ့သို့၊ သရဒေတိ-သရဒေ-ဟူသည်ကား၊ သရဒေသမယေ-တန် သောင်းမုန်းလအခါ၌၊ တမောနုဒေါတိ-တမောနုဒေါ-ဟူသည်ကား၊ အန္ဓ ကာရဝိဓွံသနော-အမှိုက်အားမှောင်ကိုပယ်ဖျောက်တတ်သော၊ တုတ္ထာတပ ဝိမိဒန္တိ-ဟာထာ-တပ-ဝိဒံ-ဟူသည်ကား၊ သရဒကာလေ-သရဒဥတုအခါ ၌၊ သဟာ-သမ-ရုံ-ဝိ-ရောင်ခြည်တထောင်ကိုဆောင်သော၊ သူရိ-ယ-နေမင်း သည်၊ တာပတိ-ယထာ-ထွန်းတောက်ပသကဲ့သို့။ တထာ-ထိ-အာတ္ဌ-တာ ဝ-သင်၏။ ဟုဒ-ဝိမာနံ-ဤဗိမာန်သည်၊ တာပတိ-ဒိဗ္ဗတိ-ထိန်ထိန်ထွန်းတောက်ပ ၏။ မ-ကာ-ရော-မ-ဟာ-ကွ-ရာ-သည်၊ ဒေ-သ-ဒ္ဓိ-ကရော-ရှေ့-ပုဒ်-နော-ကပုဒ်-တို့၏စပ် ခြင်းကိုပြုတတ်၏။ ဇလမိ-ဝ-ရှမ-သိ-ခေါ-တိ-ဇလမိ-ဝ-ရှမ-သိ-ခေါ-ဟူသည်ကား၊ ဇလ-ရွှာ-ထိန်ထိန်-တောက်ပ-သော-၊ အဂ္ဂိ-ဝ-ယ-မီး-ကဲ့သို့-ဟု-သင်္ဂီ-မှုန်၏။ တာ-ယ-ထိ-မိ-၏-၊ အ-ဂ္ဂ-တော-အ-ဟျော-မှ-ရှေ့-မာ-အ-ခိုး-သည်၊ ပညာယတိ-

သင်၏ဟုတ်ကဲ့ဘုရားဆိုကြောင့်အတ္ထိမီးကိုရှုမသိခေါ်ရှုမသိခဟု၍လည်း
ကောင်းရှုမကောဟုတ်စေရှုမကောဟုပဟု၍လည်းကောင်းရှုဝစ္ဆတိုးဆိုအင်္ဂါ။
နိုးသတိုးနိုးသေပဟုသည်ကား။ နိသတိုးသည်ဖြစ်၍ ဣတ္ထိယံးသည်ဖြစ်၍ဟုတိအပယံ-
ဤသည် ကား။အာဇ္ဇော-အနုက်တည်း။နဘဂ္ဂေတိ-နဘဂ္ဂေဟု သည်ကား။
နဘကောဌ္ဌာသေ-ကောင်းကင်ဟုဆိုအပ်သောအတ္ထိ၌ဒုကာသပဒေသေ-
ကောင်းကင်အရပ်၌ဟုတိ-ဤသို့ဝတ္ထုရတ္တောဆိုလိုသည်ပြောဘိ-ဖြစ်၏။
ဝါ-စာနည်းကား။ နဘဂ္ဂေတိ-နဘဂ္ဂေဟု၍ ပါဠေါ-ပါ၌အဆို့ဂိ၏။ ပဗ္ဗတ
သိခရေ-တောင်ထွတ် တောင်ဖျားခု၏ ဟုတိအပယံ-ဤသည်ကား။ အာဇ္ဇော-
အနုက်တည်း။တ ဝ-သင်၏ဟုဒ်ဝိဘာန်-ဤဖြစ်နိသည်ဟုတိအပယံ-ဤသည်
ကား။ယောဇနာ-ယောဇနာခြင်းတည်း။ ဝိ-မုသတိ ဝ နုယနုန္တိ-မုသတိ
ဝ နုယနုံဟု သည်ကား။ဟုတိ ဝိယ-အာလွန်လျှင်။အတ္ထနောမိဒ်၏။ပဘာသမ
တာယ-ပြိုးပြိုးပြက် ထွက်လတ်သော အရောင်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဒ္ဒိ
ဟာနုန်-စက္ခုပသာဒအား ဖြင်းစွာ ပုတ်ခတ်လျက်၊ ဒဿနကိစ္စ-မြင်ခြင်း
ကိစ္စကို၊ကာတုံ-ပြုခြင်းငှါ။အဒေန်-မပေးမူ၍။ သြလောကေန္တာနံ-ကြည့်
ရှုနိုသောသူတို့၏ စက္ခုံ-မျက်စိကို၊မုသတိ ဝိယ-မှေ့စေသကဲ့သို့၊ တေန-
ထိုကြောင့်။ သတေရိတာ ဝါ ကိ-ဆေးတရိတာ ဝဟု၍၊အာဟ-မိန့်ပြု၏ ဝိဇ္ဇ
လတာ ဝ ဝိယ-လျှပ်စစ်နွယ်ကဲ့သို့၊ ဣတိအပယံ-ဤသည်ကား၊အဇ္ဇော-အနုက်
တည်း။ ဝိ-ဟာ-မုရဇသမ္ဘတာ-ဌသံ-ယုဇ္ဇန္တိ-ဝိ-ဟာ-မုရဇသမ္ဘတာ-ဌသံ-ယုဇ္ဇံ
ဟု သည်ကား၊ မဟာတိ-အာဒိ-ဝိ-ဟာ-နှင့်-မဟာတိ-အစရှိကုန်သော-စောင်းတို့၏
လည်းကောင်း။ ဘေရိ-အာဒိ-ပဟာ-တာ-နှင့်-စည်ကြီး-အစရှိကုန်သော-တီးခတ်
ကုန်သော-တူရိယာတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထတာလ ကံ-သတာလ-နှင့်-
လက်ခုပ် မောင်းကြေး-နင်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ သဒ္ဒ-ဟိ-အာသံ-တို့ဖြင့်၊
ဃောသိတံ-ဆာပြင်နက် ဝဲ-တင်ထပ်-သော-အာသံ-ရှိ၏။ကေနိ-နှာခေါ်-တခဲနက်
ဝဲ-တင်ရိုက်၏။ဇုဒ္ဓ-ဇုန်-ဇုဒ္ဓ-ဟု သည်ကား၊ ဒေဝ-ဝုတ္တော-ဟိ-နတ်သား-တို့ဖြင့်
လည်းကောင်း။ဒေဝ-ဗီ-ဘာ-ဟိ-နတ်သမီး-တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ဒိဗ္ဗ-သမ္ဘတ-ဒို
ယာ-စ-နတ်ဖြစ်သော စည်း-စိပ်ချမ်း-သာ-ဖြင့်လည်းကောင်း။ သမ-ဒ္ဓ-ဖြည့်
ရုံ၏။ဇုန္ဒ-ပုရုံ-ယ-ထာ-တိ-ဇုန္ဒ-ပုရုံ-ယ-ထာ-ဟု သည်ကား၊ သုဒ-ဿ-ဝ-ဝ-ရ-ဝိ-ယ-
သိ-ကြား-မင်း၏ သုဒဿန နတ်မြို့ကဲ့သို့တည်း။ ပဒုမ-ဝ-ဝ-ကြာ-ပဒုမ-ဝ-
တို့လည်း၊ကုမုဒ-ဝ-ကုမုဒ်-ကြာ-တို့လည်း၊ ဥပ္ပလ-ဝ-ကြာ-ဦ-ကြာ-ညို-တို့လည်း၊
ကုဝ-လယ-ဝ-ကုဝ-လယ်-ကြာ-ချည်း တို့သာ-လည်း။ ပဒုမ-ကုမုဒုပ္ပ-လ ကုဝ
လယံ-ပဒုမ-ကြာ ကြာ-ပုဏ္ဍရိက်-ကုမုဒ်-ကြာ ကြာ-နီ-ကြ-ညို-ဤ-ဣတိ-ဤ-ကို-

ကေတ္တာဝသေနမဟာပေါင်းကိုမှီ၍ကေဝုစ်၏အဖြစ်ဖြင့်။ဂုဏ်ရည်ဆိုအပ်၏။အ-ထိ
ဝိဝစနမဟာအထိဟူသော ဤသန္ဓါကို၊ ပရိယာယမေတ္တာမဟုနှင့်သိပြန်၏။ယောဂေ
တဇ္ဇီယဟု အပ်၏။တဆူးထိုပုန်တွင်။ ပဒုမဂဟာကောနမဟု ပဒုမသန္ဓါကို ယူ
သဖြင့်။ဂုဏ္ဍာရိဂမ္ဘီကြာပုဏ္ဍာရိက်ကိုလည်း၊ဂဟိတံယူအပ်၏။ကုမုဒဂဟာ
ကောနကုမုဒသန္ဓါကိုယူသဖြင့်။သေတရတ္တဟောဒါနိုးနှင့်ပြုဒုနိုးပြာ၌ကုန်
သော၊သဗ္ဗာနိုးအလုံးစုံကုန်သော၊ ကုမုဒါနိုးကုမုဒြာကြာတို့ကို၊ဂဟိတာ
နိုးယူအပ်ကုန်၏။ ဥပ္ပလဂဟာကောနဥပ္ပလသန္ဓါကိုယူသဖြင့်။ ရတ္တုပ္ပလဲ
ကြာနီကို၊ဂဟိတံယူအပ်၏။ဝါ၊တာနည်းကား၊သဗ္ဗာ-အလုံးစုံသော၊ဥပ္ပလ
ဇာတိ၊ကြာမျိုးကို၊ဂဟိတာ၊ယူအပ်၏။ ကုဝလယဂဟာကောန၊ ကုဝလယ
သန္ဓါကိုယူသဖြင့်နိလုပ္ပလမေဝ၊ ကြာညိုကိုသာလျှင်ဂဟိတံ၊ယူအပ်၏။
ဣတိ၊ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ယောဂိကဗန္ဓုက နောဇကာစသန္တိ
ဣတိ၊ယောဂိကဗန္ဓုကနောဇကာ စသန္တိဟူသော ဤပုဒ်၌။ စကာရော-
စသန္ဓါသည်၊နိပါတမတ္တံ၊-နိပါတ်မျှသာတည်း။ယောဂိကာ၊ကြက်တက်
ပင်တို့သည်၎င်း၊ဗန္ဓုဇီဝကာ၊-လယ်ခေါင်ရှိပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊
အနောဇကာရုက္ခာစ၊-အနှေးဖောပန်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သန္တိ-
ဂိုကုန်၏။ဣတိအယံ၊-ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာယ်အနက်တည်း။ကေစိ၊-အ-
ကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ အ-နောဇကာ၊ဝိသန္တိတိ၊-အ-နောဇကာ၊ဝိသန္တိ
ဟူ၍၊ပါဠိ-ပါဋိကို၊ ဝတ္ထာ-ရှတ်၍၊အနောဇကာ၊ဝိ-အ-နေ-ဇာ ပန်း၊တို့သည်
လည်း၊သန္တိ-ဂိုကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တာ-ဆိုလိုသည်။ ယောတိ-
ဖြစ်၏။ဣတိအတ္ထံ-ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝဒန္တိ-ဆိုကုန်၏။သာလကုသုမိ
တဝုဋ္ဌိတာ အ-သောကာတိဇ္ဇေ-သာလကုသုမိတာ ပုဋ္ဌိတာအ-သောကာ
ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ကုသုမိတာ၊ပုဋ္ဌိတာ-မှင့်သောပန်းပွင့် ဂိုကုန်သော၊သာ
လာစ-အင်ကြင်းပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပုဋ္ဌိတာ-ပွင့်ကုန်သော၊
အသောကာစ-ပန်းသုံးပင်တို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ-ဂိုကုန်၏။ဣတိ-
ဤသို့။ ယောဇနာ-ယောဇနာ-ဟု အပ်၏။ ဝိဝိဓဒုမဂ္ဂသုဂန္ဓ သေဝိတမိဒန္တိ-ဝိဝိ-
ဒုမဂ္ဂသုဂန္ဓသေဝိတမိဒံဟု သည်ကား၊နာနာဝိဓာနံ-အ-ထူးထူးအ-ပြား-ပြား
ဂိုကုန်သော၊ဥတ္တမရုက္ခာနံ-ထူးမြတ်သောသစ်ပင်တို့၏။သောဘာဝေဟိ-
တင့်တယ်ကုန်သော၊ဂန္ဓေဟိ-အနံ့တို့ဖြင့်၊တော-သင်၏။ဣဒံ-ဝိပဿနံ-ဤ-ဝိပဿနာ
ကို၊ သေဝိတံ-ပရိဘာဝိတံ-မွှေးမွှေးကြိုင်ကြိုင်ထုံမွှန်း-အ-၏။ ဣတိ-အ-ယံ-
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-အနက်တည်း။ သဒ္ဒလလဗဟုဝုစကသံယုတ္တာ
ဟိ-သဒ္ဒလလဗဟုဝုစကသံယုတ္တာဟု သည်ကား၊ဟိ-ရေ-ကမ်း-နှင့်ပြည်ပြ-ဝေ

ဟိ၊-ဓာညကုန်သော၊ သဒ္ဓေးလဟိစ၊-ထင်းရှူးပင်တို့နှင့် လည်းကောင်း၊ လဗုဇေဟိစ-တောင်ပိန်းနဲပင်တို့နှင့် လည်းကောင်း၊ ဘုဇကရုက္ခေဟိစ၊-ဘုဇကမည်သောနတ်သစ်ပင်တို့နှင့် လည်းကောင်း၊သဟိတာ၊-တာကွဖြစ်ကုန်သော၊ ဘုဇကောနာ၊-ဘုဇကအမည်ရှိ၊သော၊ ဧကောဟ-တခုသော၊ သုဝဏ္ဏရုက္ခော-ကောင်းသောအနုံရှိ၊သော သစ်ပင်သည်၊ ဒေဝလောကေ-နဘ၌ပြည့်၍သည်းကောင်း၊ဂန္ဓမာဒနေ-ဂန္ဓမာဒနဆေးပေါင်း၁သောတောင်၌သည်.ကောင်း၊အတ္ထိမှာ ၏။၊အညဿ-တပါး၊သော အရပ်၌နတ္ထိ-မရှိ၊ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကိုကုန်၏။ ကုသကသုဗလ္လိတာ သတာ ၊ လမ္ပိနီ ဟိ ဘိ-ကုသကသုဗလ္လိ ၊ အလ ၊ ဘာ ၊ လမ္ပိနီ ဟိ ၊ ဟူ သည်ကား၊ တာ ၊ လ ၊ ၊ ဒ္ဓိ ကေ ရာ ဒီ ဟိ-ထန်းအခုန်းအစရှိကုန်သော၊ ကုသကေ ဟိ ဘိ ဟာ ၊ ၊ ဘိ ဟိ-မြက်မျိုးတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ကြာလမ္ပမာနာ ဟိ-ထွဲ့ရရှဲ့ဆွဲကုန်သော၊ သန္ဓာနကဝလ္လိ အာ ဒီ ဟိ-သန္ဓာနကနွယ် အစရှိကုန်သော၊ သဒ္ဒ ၊ ကုသုမိတ ၊ လ ၊ ၊ ဘ ၊ ဟိ ၊-ကား၊ ကား ၊ စွင့်စွင့် ကောင်းစွာပွင့်သော နွယ်မျိုးတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ သံယုတ္တာ-ယှဉ်ကုန်သော၊ ဇုတိ အပယံ-ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ-ယောဇနာ ခြင်းတည်း။ မဂ္ဂေ ၊ ၊ ၊

အစဂ္ဂိသောကြည်ကုန်းခွ ရောက်ကုန်းသာ သစ်ပင်မျိုးတို့တည်း။ ယေစ သန္တိတိ၊ယေစသန္တိဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗုပဂါစရမဂ္ဂင်ခြင်းသို့ ရောက်သည်လည်းဖြစ်ကုန်ထားသော၊ ဗလုပဂါစရ-သိုးခြင်းသို့ရောက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထားသော၊ အညောဝိ၊ဘာပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေရုက္ခ ဇာတာ၊ အကြင်သစ်ပင်မျိုးတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏။ တောဝိရက္ခားထိုသစ်ပင်မျိုးတို့သည်လည်း၊တဝေးသင်နှတ်သမိုး၏၊ ဝိမာနသမိုင်ပေးတော်ဖိ၊မာန်၏ အနိုးခွ၊ ၊သန္တိယေဝ၊ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ကိသသံယမဒမသယံ ဝိပါကောတိ၊ကိသသံယမဒမသယံ ဝိပါကောဟူသည်ကား၊ကာယသံယမဟူသည်းကိုယ်ဖြင့်စောင်းစည်းခြင်း အစဂ္ဂိသည်တို့တွင်၊ကိဒိသသ-အာဘာလသို့သဘောရှိသော၊သံယမသ-စောင့်စည်းခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယဒမနာဒိသု-ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်း အစဂ္ဂိသည်တို့တွင်၊ ကိဒိသသ-အာဘာလသို့သဘောရှိသော၊ ဒမန သ-ဆုံးမခြင်း၏ လည်းကောင်း၊ အယံ ဝိပါကောဤအကျိုးသည်၊ဟောတိ-ဖြစ်သနည်း။ ကေနာသိတိ-ကေနာသိ ဟူသည်ကား၊ဥပပတ္တိနိဗ္ဗတ္တကံ-တာဝတိံသာနတ်ရွာဘုံဖိ၊မာန်ခွ၌ပဋိသန္ဓေ ကိုဖြစ်စေဘတ်သောကုသိုလ်ကံသည်။ အညမေဝ-တပါးသည်သာလျှင်တည်း။ ဥပဘောဂ သုခနိဗ္ဗတ္တကံ-နတ်ခွ၌ဖြစ်သော ဘုံဖိ၊မာန်စသောအသုံး အဆောင်ကိုခံစားရသည်ကိုဖြစ်စေတတ်သော ကုသိုလ်ကံသည်၊အညံ-တပါးသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဒုတိယသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ကေနာသိဂမ္ဘ ဗဟုလနိဗ္ဗုပပန္နာတိ-ကေနာသိဂမ္ဘဗလေ နိဗ္ဗုပပန္နာဟု၍၊ ဝတ္ထု-ဆိုပြီး၍ ပုန်-တဘန်၊ ယထာစတောအဓိဂတပဓိဒ်ဝိ၊မာနန္တိ-ယထားစတော အဓိဂတ ပဓိဒ်ဝိ၊မာန်ဟူ၍၊ အာ-ဘ-ဆိုအံ့။ တတ္ထပါ-ဗေ-ထိုပါ၌ ဒ္ဒ၌။ ဂ-မ္ဘ ဗလေနာတိ-ဂမ္ဘဗလနဟူသည်ကား၊ ဝိပဿိဘုံ-အာဂ္ဂိ-ပမ်ားခြင်းဌာ၊ အာရဒ္ဓေန-အား-ထုတ်အပ်သော၊ဂမ္ဘဗလနဟုခေါ်၏အာဂ္ဂိ-ဖြင့်ဟူတိ-ဤ-ဝိ၌ ဝစနသေသော-ပါ၌ အကြောင်း-ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-မှတ်အပ်၏။ ထေ-ဤ-အာရဒ္ဓေနဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ဟုဏ္ဍ-ဟူ-တလက္ခဏေ-ဟုဏ္ဍ-ဟူ-တ လက္ခဏ အနက်ခွ၊ ကရဏ ဝစနံ-ကရိယာ-ဝိဘတ်တည်း။ တ-ဒနုပပဒံ-အဝစာသိတို့၊-စာ-ဒနုပပဒံ-အဝ-စာသိဟူသည်ကား၊ တံ-ကမ္မံ-ထိုကံ-ကို၊ မယာ-ငါသည်၊ ဝဏ္ဏသ-ဆိုအပ်သော၊ ပဒသ-မေ-အပ်သော ဝုဒ်-အား၊ အနုပဒံ-အနုရူပပဒ-လျော်သော ပုဒ်ရှိသည် ကို၊ ကတ္တာ-ပြု၍၊ ကထေယျ-သိ-ဖြေဆိုဘိလော။ အာ-ဌာ-ရုပ-ဗ္ဗေတိ-အာ-ဌာ-ရုပ-ဗ္ဗေဟူသည်ကား၊ ဗ-ပါ-လ-သ-ဝ-ဘ-ပ-ရ-ခ-ထ-ရ-ထ-ထ-ထ-ထ-ခ-ခ-ကပ်ပေါင်းစုအပ်သော-ရုက်-ပ-ရ-ခ-ကောင်ရှိသော၊ ဒေဝိ-နတ်သမီး၊

ဂေါပခုမေးနွားသူငယ်၏ မျက်မှေးနှင့် တူသော မျက်မှေးရှိသော၊ ဆုတိ အယံ့ကြီသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်ကား အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။

အထူးထိုသို့မေးသောအခါ၌ဒေဝတာမနုတ်သမီးသည်၊ယထာစ၊လ၊ ဌာနန္တိ,ယ ဘာစ၊လ၊ဌာနံ ဟု၍၊(အာဟာ၊ဖြေဆိုလျှောထား၏)ကြောင့်အနှောင် ဘုရားတို့၊ယထာစ၊အကြင်သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်လည်း၊ ကောမ္ဘမယုရ,ကော်ရသ်ဃစရိတံ၊ မိဃ,ဝ,ဟုဆိုအပ်သောအမည်ရှိကုန် သောရေ၌ကျက်စားသောဂုက်မျိုးကြီးကြောဥဒေါင်းစင်ယော်စသောဂုက် အပေါင်းတို့၏သွားလာရာဖြစ်သော၊ ဒိဗ္ဗဝိလာဟံသရာဇစိတ္တုံနတ်ပြည်၌ ဖြစ်သောရေ၌ပေါ်၍သွားတတ်သောဟင်းသာမင်းတို့၏ ကျင်လည်ကျက် စားရာဖြစ်သော၊ဒိဗ္ဗကာရဏ္ဍဝကောကိလာဘိနာဒိတံ၊ဝမ်းဘဲးတီးတုတ် ဥသြဂုက်ထိုဂုက်ဘို့မှတပါးကုန်သော ဂုက်တို့၏တွန်မြူးရာဖြစ်သော၊ဇုန်ဒ ဝိမာနံ၊ဤဗိမာန်ကို၊ မေးအာကျွန်ုပ်သည်၊အဓိဂတံ၊ရအပ်၏။ ။ယထာစ၊ အကြင်သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်လည်း၊နာနာသန္တာနကပုဗ္ဗရက္ခဝိဝိဓာ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ခက်မခက်သေးရှိကုန်သောသန္တာနက၊မည် သောနွယ်အထူးထူးအပြားပြားသောပန်းပင်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သောအရ အဝေးရှိသော၊ပုဗ္ဗလိဗမ္ဘအသေါကရက္ခဝန်း၊ဆွတ်သပြေပန်းသုံးစသော သစ်ပင်ရှိသော၊ဇုန်ဒဝိမာနံ၊ဤဗိမာန်ကို၊မေးအာကျွန်ုပ်သည်၊အဓိဂတံ၊ ရအပ်၏။(တံကမ္မံ၊ဆိုကံကို၊)တေ၊အာရဉ်ဘုရား၊အား၊ပုဗ္ဗဝဒယာမိ၊ကြားပါအုံ။ ။ဘဂ္ဂေ၊အာရဉ်ဘုရား၊သည်၊သုဇောဟိ၊နာတော်မူပါလော။ ။ဘဂ္ဂေ၊အာရဉ် ဘုရား၊မြဂဝဝရပုရတွင်မေနု၊မြတ်သောမဂဝတိုင်း၏၏အရှေ့မျက်နှာ၊အတို့ ဖြင့်၊နာဠကဂါမောနာမ၊နာဠကာအမည်ရှိသောရွာသည်၊ အဲ,ယွန်ရှိ၏၊ဘာယ ထိုနာဠကရွာ၌၊ပုဗ္ဗမျှော်ရှေးသေါကိုယ်၏အဖြစ်၌၊အဟံ၊ဟာပည်တော်မသည်၊ ကေသို ဂဟပတိကုသလ၊-တဦးသောသူကြွယ်အမျိုး၌၊ သုဏိသာ၊ချွေးမ သည်၊(အဟောသိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏)၊ဘာယ,ထိုနာဠကရွာ၌၊ မမံ၊အာကျွန်ုပ်ကို၊ မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ပေသဝတိကိ၊ပေသဝတီဟု၍၊ခေါ်သုတကုန်၏။ ။ ဘဂ္ဂေ၊အာရဉ်ဘုရား၊သောဟံသာ၊အဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊အပစိတယ,ဝမ္မ ကုသလံ၊-အလွန်အကဲအကျိုး အကြောင်း၌ လိမ္မာတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရား၊ကိုဒေ,ရိ၊အသေပြုတတ်ထသော၊ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊နတ်လူအပေါင်း တို့သည်ပူဇော်အပ်ထသော၊မဟန္တံ၊များမြတ်သောကျေးဇူးတို့နှင့်ပြည့်စုံ တော်မူထသော၊ နိဗ္ဗုတံ၊-ငြိမ်းပြီးသော ကိလေသာလည်း ရှိတော်မူထ သော၊ အပ္ပမေယျံ၊-မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးလည်း ရှိတော်မူ

ထသော၎ဥပတိသဿ၊ ဥပတိသအမည်တော်ရသော အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကို၊ မုဒိတာမနာ၊-နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုသုမေဟိ၊ရတနာတို့ဖြင့်ပြီးသောပန်းတို့ဖြင့်၊အာဇ္ဇ၊ကိရိ၊ ကြဲဖြန့်ပူဇော်ခဲ့ဘူး၏။ ။ဘဏ္ဍာ-အရှင်ဘုရား၊ ပရေမဂတိဂတံ၊အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန ဓာတ်သို့ရောက်တော်မူပြီးထသော၊၊ အန္တိမဒေဟာ၀ရံ၊အဆုံးစွန်သောကိုယ် ခန္ဓာကို သောင်တော်မူထားသော၊ ဥဒ္ဓာရံ၊ပြန့်ပြော ကောင်းမြတ်ထသော၊ ဣသိ၊အရှင်ရဟန်းကို၊ပူဇယိတွား-ပူဇော်၍၊အဟံ၊တပည့်တော်မသည်၊ မာနုသကံ၊လူ့ဖြစ်သော၊သမုဿယံ-ကိုယ်ခန္ဓာကို၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊တာဒ သဂတာ၊ဣာ၀တိ သာနတ်ပြည်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ဣဒေ၊၍ကာ၀တိ သာနတ်ပြည်၌၊ဌာနံ-နေရာဝိမာန်ကို၊ အာ၀သာမိ-ပိုင်သခုပ်ဖိုးလွမ်းမိုး နေထိုင်ရ၏။(၂)။

၃/ တဏ္ဍုတာသုဂါထာသုံးဆိုဂါထာတို့တွင်၊ကောဠမယူရစကော်ရသံဃ စရိတန္တိ-ကောဠမယူရစကော်ရ သံဃာစရိတ် ဟူသည်ကား၊ သာရသ သိခဏ္ဍီကုဋ္ဌကာရ ကုက္ကုရဂဏောဟိ-ကြိုးကြာဥဒေါင်းစင်ယောင်ကြက် အားပါင်းတို့သည်၊တဏ္ဍုတဏ္ဍု-ဆိုထိုအရေပ်၌၊ဝိစရိတံ-လှည့်ပတ်သွားလာ အပ်၏။ ။ဒိဗ္ဗဝိလ၀ဟံသရာ၀စိတ္တာနိ-ဒိဗ္ဗဝိလ၀ဟံသရာဇ စိတ္တော်ဟူသည် ကား၊ဥဒကေ-ရေ၌၊ဝိလ၀ိတွား-ပေါ်၍၊ဝိစ၊ဏာ၀ေ-သွားလာတတ်သော ကြောင့်၊ ဝိလ၀ါတိ-ပေါ်လ၀ဟူ၍၊လဒ္ဓနာမေဟိ-ရေ-အင်သော အမည်ရှိကုန် သော၊ဥဒကသကုဏောဟိ-ရေ၌ကျက်စားသောငှက်တို့သည်ရင်း၊ဟံသ ရာ၀ေဟိ-ဃာင်းသာမင်းတို့သည်ရင်း၊ဟိ-ဟိ-ထိုထိုအရေပ်၌၊ဝိစရိ တံ-ခွားလာအပ်၏။ ။ဒိဗ္ဗကာ၀ရဏ္ဍာ-ဝကောကိလသာသိနာဒိတာ-ဒိဗ္ဗကာ၀ရဏ္ဍာ ၀ကောကိလသာသိနာဒိတံဟူသည်ကား၊ ကာ၀ရဏ္ဍ၀ေဟိ-ဝမ်းဘဲငှက်တို့ သည်လည်း၊ကောင်း၊ ကာဒမ္ဘေဟိ-ဒီးဝှက်ငှက်တို့ သည်လည်း၊ကောင်း၊ ကောကိလေဟိ-ခွေးသြားငှက်တို့သည် လည်း၊ကောင်း၊အညေဟိ-ထိုမှတပါး ကုန်သော၊ဒိဗ္ဗေဟိ-ငှက်ဘို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ အာသိနာဒိတံ-လွန်စွာ မည်တွန်အပ်၏။ ။

၄/ နာနာသန္ဓာနကပုဗ္ဗရုက္ခဝိဝိဓာတိ-နာနာသန္ဓာနကပုဗ္ဗရုက္ခဝိဝိဓာဟူ သည်ကား၊နာနာ၀ိ၀ိ၀ိ၀ိ-ခါ-ပ-သာ-ခ-ဝ-ဏ္ဏာ-အထူးထူးအကြားကြားသောခက် မခက်သေးရှိကုန်သော သန္ဓာနက နွယ်တို့လည်း။ နာနာပုဗ္ဗရုက္ခာ-အ ထူးထူးသောပန်းပင်တို့လည်း၊ နာနာသန္ဓာနကပုဗ္ဗရုက္ခာ-အထူးထူးအ ကြားကြားသော ခက်မခက်သေး ရှိကုန်သော သန္ဓာနကနွယ် အထူးထူး

သောပန်းပင်တို့၊တောဟိသန္တာနာကဝုဋ္ဌရုက္ခေဟိ၊ဆိုအထူးထူးအပြားပြား သောခက်မခက်သေးရှိကုန်သောသန္တာနကနွယ်အထူးထူးသောပန်းပင် တို့ဖြင့်၎ဝိဝိဓံဝိတ္ထာကာရံ၊ဆန်းကြယ်သော အခြင်းအရာရှိသည်တည်း။ ဝိဝိတ္ထသဒ္ဒေဝေသံ၊ဆန်းကြယ်သောရုဝေးရာရှိသည်တည်း။နာနာသန္တာန ကဝုဋ္ဌရုက္ခဝိဝိဓာ၊အထူးထူးအပြားပြားသော ခက်မခက်သေးရှိကုန်သော သန္တာနကနွယ်အထူးထူးသော ပန်းပင်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အခြင်း အရာအစုအဝေးရှိသည်။ ဟိယုတ္တံ၊ဆိုစကားသည်သင့်၏။ဝိဝိဓ နှင့်ဝိဝိဓံ ဟူ၍။ ဝတ္ထုဗျေ၊ဆိုအပ်လျက်၎ဝိဝိဓာတိ၊ဝိဝိဓာဟူ၍။ ဝတ္ထုဆိုအပ်၏ဟု၊ ဆက်၍ပြဦးအုံ့။သန္တာနကာတိ၊-သန္တာနကာဟူသည်ကား။ ကာမဝလ္လိ ယောဒနတ်သားနတ်သမီးတို့သည် တောင့်တတ်အပ်သောနွယ်တို့တည်း။ ဗ္ဗေ၊ဤဗိမာန်၌ ဝိဝိဓာ၊အထူးထူးအပြားပြား ရှိကုန်သော။ တာ၊ထိုနတ် သားနတ်သမီးတို့သည် တောင့်တအပ်သော သန္တာနက နွယ်တို့သည် လည်းကောင်း၎နာနာဝိဓဝုဋ္ဌရုက္ခာ၊အထူးထူးအပြားပြားရှိ၊သောပန်းပင် တို့သည်လည်းကောင်း။(သိမ်ကြီ)ရှိကုန်၏။ဤတိတာသ္မာ၊ဆိုကြောင့်၊ နာနာ သန္တာနက ဝုဋ္ဌရုက္ခဝိဝိဓာ၊-နာနာသန္တာနက ဝုဋ္ဌရုက္ခဝိဝိဓ မည်၏။ဝါ၊- တနည်းကား။တောဟိ၊ဆိုနတ်သားနတ်သမီးတို့ တောင့်တအပ်သောပန်း ပင်တို့ဖြင့်၎ဝိဝိဓံ၊အထူးထူးအပြားရှိသည်တည်း။ဤတိတသ္မာ၊ဆိုကြောင့်၊ နာနာသန္တာနက ဝုဋ္ဌရုက္ခဝိဝိဓာ၊-နာနာသန္တာနက ဝုဋ္ဌရုက္ခဝိဝိဓ မည်၏။ နာနာသန္တာနကဝုဋ္ဌရုက္ခဝိဝိဓံပါဠေ၊လိဗ္ဗေ၊အသောကရုက္ခဝဏ္ဏနိ၊နာနာ သန္တာနက ဝုဋ္ဌရုက္ခ ဝိဝိဓံပါဠေ၊လိဗ္ဗေ၊ အသောကရုက္ခ ဝဏ္ဏံဟူ၍လည်း၊ ကေဝိ၊အချို့ကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။တောဟိ၊ပဒေဟိ၊- ထိုပုဒ်တို့နှင့်၊ဝုဋ္ဌရုက္ခာသန္တိ၊ဝုဋ္ဌရုက္ခာသန္တိ၊ဟူသောပုဒ်ကို၊အာနေ တွား၊ဆောင်၍၊သမ္ဗန္ဓိတဗ္ဗံ၊ဆက်အပ်၏။နာနာသန္တာနက ဝုဋ္ဌဝိဝိဓာ၊အထူး ထူးအပြားပြားသော ခက်မခက်သေးရှိကုန်သော သန္တာနကနွယ်အထူး ထူးသောပန်းပင်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သောအခြင်းအရာ အစုအဝေးရှိကုန် သော။ ပါဠေ၊လိဗ္ဗေ၊အသောက ရုက္ခဝဏ္ဏာ၊ဆိုသတ္တတ်သည်ပြေ ပန်းသုံးစသော သစ်ပင်မျိုးရှိကုန်သော၊ ဝုဋ္ဌရုက္ခာ၊ယနေ့ပင်တို့သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ဝါ၊- တနည်းကား(ဝုဋ္ဌရုက္ခာတိ)သော်သည်ဝေ၊ဝုဋ္ဌရုက္ခာဟူသော၏သည်ပ၊ အာဝိဘာဝတ္ထိကနိ၊ဖြေသော၊အာဝိဘာဝတ္ထိ၊ကနိ၊ဖြေသတည်း။(ဝုဋ္ဌရုက္ခနိ၊ဝုဋ္ဌရုက္ခံ ဟူ၍)ဝတ္ထုဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။

၁ ။ မဂဓဝရ ပုရတ္ထိမေနာတိ။-မဂဓဝရ ပုရတ္ထိမေနဟူသည်ကား၊ မဂဓ ဝရေသုမြတ်သော မဂဓတိုင်းတို့၌ ပုရတ္ထိမေနအမှုကိန္နာအားတို့ဖြင့်၊ အတဝါ၊ဆာနည်း သော်ကား၊ အဘိသမ္ဘောဓိဌာနတရားမ-သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကိုထူးသောဥာဏ်ဖြင့် သိုးတော်မူရာ ဌာနဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥတ္တမမြတ်သော၊ မဂဓရွှေမဂဓတိုင်း၌ ပုရတ္ထိမဒေသာယ-အမှုကိန္နာအားပေါ်၌ တည်ထားအပ်သော ပုံရေသုကိသာတိ-တည်ထားအပ်သော ပုံရေသုကိသာဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေးသောကံ့ယ်၏အားဖြစ်၍ အားဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ တဘိဿ နာဌက ဂါမေ-ထိုနာဌကရွာ၌၊ ကေသိ ဂဟပတိ ကုလေ-ဟူ၏ ဥိုးသောသူကြွယ်မျိုး၌ သုကိသာသုဝဏ္ဏာ-ရွှေမသည့် အားဟံ-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ယောဘဂဝါ-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာတိသ ယံ-အလွန်အကဲနှင့်တကွ၊ အဇ္ဇေသုစ-အကျိုးတို့၌လည်းကောင်း၊ ဒမ္မေ သုစ-အကြောင်းတို့၌ လည်းကောင်း၊ ကုသလော၊ သိမ္ဘာတော်မူ၏။ ဣတိ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ သောဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဇဒမ္မကုသ လော-အဇ္ဇဒမ္မကုသလမည်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ လ ဣတိ-ခေါ်၏။ ဇေတေန-ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်၊ အဇ္ဇဒမ္မကုသ လော-အကျိုးအကြောင်းတို့၌ အလွန်လိမ္မာတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ကို၊ အပစိကောအာရိအသေပြုအပ်၏။ ဣတိ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ သေသ-ထို မထေရ်သည်၊ အပစိတဇ္ဇဒမ္မကုသလော-အပစိတဇ္ဇ ဒမ္မကုသလမည်၏။ ဒမ္မ-သနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ် ကို၊ လ ဣတိ-ခေါ်၏။ (တံ-အပစိတဇ္ဇဒမ္မကုသလံ-ထိုအကျိုးအကြောင်း တို့၌အလွန်လိမ္မာတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကိုအာရိအသေပြုတတ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်ကို၊ ဝါ-ဆာနည်းကား။ အပစိတံ-ချဝီပဒို သန္တေ ကိုဗျ ဟိ-ဆီးခြင်း၊ အပစယောဟုတိပဒို သန္တေ-ကိုဗျက် ဆီးခြင်း။ နိဗ္ဗာ နံ-နိဗ္ဗာန်ကို၊ လ ဣတိ-ခေါ်၏။ (တသ္မာ-ထိုနိဗ္ဗာန်မှ၊ (အဝ သိဋ္ဌအဇ္ဇ ဒမ္မော-ကြွင်းသောအကျိုးအကြောင်းတရား၌၊ ကုသလံ-လိမ္မာတော်မူထ သော။ ဝါ-ဆာနည်းကား၊ အပစိ-တ ပုဗ္ဗနိယော-ဟူ-ဝေ်ထိုက်သော။ အဇ္ဇေ-ဒမ္မ နိရောဓမဂ္ဂေစ-နိရောဓသစ္စာမဂ္ဂသစ္စာ၌ လည်းကောင်း၊ ကုသလံ-လိမ္မာ တော်မူထ သော၊ မဟာ-ကြီးမြတ်ကုန်သော၊ (ဥဋ္ဌာ-ရေတိ-ပြန်ပြောကြား ကျယ်ကုန်သော၊ (သိလက္ခန္ဓာဒီဟိ-ဆိုလေးကျေးဇူးအစရှိသည်တို့နှင့်၊ (သမန္နာ ဂတတ္တာ-ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာ-ကြီးမျှားမြတ် ကြီးကျယ် ဥသော၊ (ကုသမေဟိ-ကုသမေဟိ ဟူသည်ကား၊ (ရတနာ-ယေဟိ-ရတနာ

တို့ဖြင့်ပြီးကုန်သော်၊ကုသုမေဟိစမန်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဤတဘေဟိ စမဟုတာနှာတို့မှတာပါ၊လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသုမေဟိစမန်းတို့ဖြင့်လည်း ကောင်း။ ✓ပရမကတိဂတန္တိ၊–ပရမကတိဂတံ ဟူသည်ကား၊ အနုပါဒိ သေသနိဗ္ဗာနပဋ္ဌေ၊–ဝိပါကိနာမက္ခန္ဓာ ကမ္မဇရူပ် အကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာန ဝေတိသို့ရောက်သော၊ သမ္ပသဿယန္တိ၊–သမ္ပသဿယံဟူသည်ကား၊သရိရံ– ခန္ဓာကိုယ်.ကို၊တိဒသဂတာတိ၊–တိဒသဂတာဟူသည်ကား၊ တိဒသဘာဝ နံ၊ဘာဝတိ.သာ နတ်ပြည်သို့၊ ဂတာ၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘာဝတိ.သ ဒေဝနိကာယံ၊ဘာဝတိ.သာနတ်ပြည်၌၊ ဥပပန္နာ၊ဟုဆိုသည်နှင့်အားဖြင့် ဖြစ် သည်ရှိသော၊ အာ၊ဝတိ၊–အာဝဟူသည်ကား၊ အာမသို့.ဒေဝလောကေ၊ဤဘာ ဝတိ.သာနတ်ပြည်၌၊ အာဝသာမိဌာနန္တိ၊–အာဝသာမိဌာနံဟူသည်ကား၊ အာမံ ဝိမာနံ၊ဤဗိမာန်ကို၊အဓိဝသာမိ၊လွှမ်းမိုး၍နေရ၏။ သေသံ၊ကြွင်းသော စကားရေပ်သည်။ (၀) ( ) ( ) (

နာရာယံ၊ကုသိနာရုံပြည်၏၊ ဥပဝတ္တနေ၊ဥပဝတ္တနမည်သော လင်းဒေး တွေ့ ဖြိုးမလ္လရာဇာနှုန်း မလ္လာမင်းတို့၏၊ သာလဝနေအောင်ကြင်း ဥယျာဉ်တောဒ္ဒိ ယမကသာလာနုံးအစုံသော အင်ကြင်းပင်ကျိုတို့၏၊ အနွေ့ရေအကြာ ဒ္ဒိ ဝိသာခဝုဏ္ဏာမာပယံ၊ကဆုနိုလပြည့်နေ့ဒ္ဒိ၊ ပစ္ဆိုသဝေလာယံ၊ဖိုစယ်ံ၊သောက် သောအခါဒ္ဒိ၊အနုပါဒိသေသာယ၊ဝိပါက်နာကွေ့နှာက မ္ဘဇရုပ်အကြင်းမရှိ သော၊နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ သောကနာထေ၊ လူသုံးဦ တို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော၊ဘဂဝတိ၊ဘုရား၊မြတ်သည်၊ပရိနိဗ္ဗုတောပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူသည်ရှိသော်၊ဒေဝမနုဿေ၊ဟိ၊နတ်လူတို့သည်၊တဏှာထိ မြဲတ်စွာဘုရား၏၊သရီရဓာတုယ၊အလောင်းတော်ကို ပူဇော်ခြင်းကို၊ကဲ ရိ ယမာနာ၊ဃ၊ပြုလတ်သည်ရှိသော်၊ တဒါ၊ထိုပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသော အခါဒ္ဒိ၊ကုသိနာရုံ၊ကုသိနာရုံပြည်ဒ္ဒိ၊ဝသမာနာ၊နေသော၊ဗဟု၊လသ၊ ဗဟု၊လစ်သူကြီး၏၊ဘရိယာ၊မယား၊ဖြစ်သော၊မလ္လရာဇပုတ္တိ၊မလ္လာမင်း၏ သမီး၊ဖြစ်၊သော၊ မလ္လိကာနာမ၊မလ္လိကာအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာ၊ဥပါ သိကာမသည်၊ သဒ္ဓါပသန္နာ၊သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဝိသာခါယား၊–ဝိသာခါအမည်ရှိသော၊ မဟာဥပါသိကာယား၊ ဥပါသိကာမ ကြီးသည်၊ပသာဒနသဒ္ဒိသံ၊ဆောင်ယင်သောတန်းဆာနှင့်တူသော၊ အားတ္ထ နောမမိမ်၏၊မဟာလွတာပသာဒေ၊မဟာလွတာတန်းဆာကို၊ဂန္ဓောဒကေန၊ နှံ့သာ၊ဖြင့်၊ဓောဝိတ္မာ၊ဆေး၍၊ ဒုကူလစုမ္ဘဝေန၊ ဘွဲ့ပြုပုဆိုးဖြင့်၊ ဗဒ္ဓိ တွား၊ပွတ်တိုက်၍၊အာညဉ္ဇ၊ထိုမှတပါး၊လည်းဖြစ်သော်၊ဗဟု၊မှုး၊စွာသော၊ ဂန္ဓမာလာဒီ၊နှံ့သာပန်း၊အစရှိသည်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သရီရဓာတု၊–သရီရဓာတ်တော်ကို၊ ပူဇေသိ၊ပူဇော်ခဲ့၏။ အယံ၊ဤ၊ဆိုခဲ့ပြီးသော စကား၊သည်၊ ဇေ့၊–ဤ၊အဋ္ဌကထာ၌၊ သင်ပေါ၊– အကျဉ်း၊တည်း။ ဝိဿာဇနောပန၊–အကျယ်အား၊ဖြင့်ကား၊ မလ္လိကဝတ္ထု၊– မလ္လိကာ၏ဝတ္ထု၊သည်၊ ဓမ္မပဒဝဏ္ဏနာယံ၊–ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၌၊ အာဂတ ပေး၊လာသည်သာသျှင်တည်း။ ။

သား၊ထိုမလ္လိကာသည်၊ အာပဇ္ဇာ၊ဝေ၊နောက်အာတို့၌၊ ကာလံ၊ကတ္တွာ၊ ရုတေ၍၊တာဝတိံ၊သောသုဒ္ဓာ၊ဝတိ၊သာနတ်ပြည်တို့၌၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်ပေ၏။ တေနခ၊တန ပူဇာနုဘာ၊ဝေန၊–ထိုရုတနာတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ တ၊သာ၊ထိုနတ်သမီး၊အား၊ အညေ၊ဟိ၊ ဗဟု၊ကုန်း၊သော နတ်သမီး၊တို့နှင့်၊ အသာ၊ဧ၊ဏ၊ သ၊ မဆက်ဆံ၊သော၊ဥဇ္ဇာ ရာ၊ပြန့်ပြော်ကောင်း၊မြတ်း၊သော၊ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊နတ်၏စည်း၊စိမ်ချမ်း၊သာ၊သည်၊

အားဟာသိမ်းဖြစ်ပြီ။ ဝတ္ထုသာလက်ဘရ ဝိမာနာနှိုး အာဝတ်တန်းဆာ သုံ့ဝိမာန်တို့သည်၊ သဘ္ဘရုတန သမုဒ္ဒလာနိုးရုတနာခုနစ်ပါးတို့၏ အာရောင်ဖြင့် ပြောင်းပြောင်တွန်းတောက်ကုန်၏။ ဝိသေသတေဓအတူးအားဖြင့်၊သဗ္ဗဒီသားခပ်သိပ်းကုန်သော အရုဝ်မျက်နှာတို့သည်၊ သိရီသုဝဏ္ဏာဘာသာနှီးသိရီရွှေပင်အားရောင်ဖြင့် တောက်ပသော အရောင်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တသမ္ဘဝဖြစ်ကုန်၍ အတိဝိယအာလွန်လျှင်၊ ပဘာသရာနှိုးပြိုးပြိုးပြက်ထိန်ထိန်တောက်ပကုန်၏။ အာသိဠမာနာဝ၊ သွန်းလောင်းအပ်ကုန်သကဲ့သို့။ သုဝဏ္ဏရုသဓာရာဝိဇ္ဇုရာ၊ ရွှေရည်အယဉ်ကဲ့သို့ ရွှေအာဘင်းရှိကုန်သော ရောင်ခြည်တို့ကို၊ ကားရာ၌ပြုကုန်၏။ အထူးထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာနာရုဒေါ၊ အရှင်နာရဒမထေရ်သည်၊ ဒေဝစာရိကံ၊ နက်ပြည်ဒေသစာရီကို၊ စရဏ္ဍာဟသည်လည်း ကြွသွားသည်ရှိသော်၊ တံဆိုမလ္လိကာနတ်သမီးကို၊ ဒိသွဟမြင်၍၊ ဥပဝန်ဆီ၊ အနီးသို့ချဉ်းကပ်၏။ သာဓုဆိုနတ်သမီးသည်၊ တံဆိုအရှင်နာရဒမထေရ်ကို၊ ဒိသွဟမြင်၍၊ ဝန္ဒိတ္တွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဠလိ၊ လက်ခုပ် ကို၊ ပဋိယာဒေါ၊ ပြု၍၊ အဠာသိ၊ ရပ်၏။ သောဆိုနာရဒမထေရ်သည်၊ တံဆိုနတ်သမီးကို၊ ပိတာဝတ္ထု ဝိမာနဝတ္ထု ပြီးအာဒိနှာ၊ ပိတာဝတ္ထေ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာစကားဖြင့်၊ ဟုန်ဆီ၊ မေး၏။ ။ ဤပြိတာဝ၊ ဘုရားရှေ့သောအရောင်ရှိသော အာဝတ်ကိုဝတ်ဆင်သော၊ ပိတာဝေ၊ ရှေ့သောအဆင်းရှိသော တံခွန်ရှိ၊ သော၊ ပိတာလက်ဘရတို့သိ၊ တာ၊ ရှေ့သော အရောင်ရှိ၊ သောတန်းဆာတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိ၊ သော၊ တွံ့ဆင်နတ်သမီ.သည်၊ ဝဂ္ဂု၊ ဟိ၊ တင့်တယ် ကုန်သော၊ ပိတန္ဓရာဟိ၊ ရှေ့သောအဆင်းရှိကုန်သော အဝတ်ဘို့ဖြင့်၊ အပိဠန္ဓနာ၊ ထန်းဆာမဆင်ဘဲ ဝျက်သာလျှင်၊ ရူပသမ္ပတ္တိယာ၊ အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်း၊ ကြောင့်၊ သော ကာသိ၊ တင့်တယ်၏။ ၊ ကာဂမ္ဘု ကာယုခ ခေ၊ ရှေ့ဖြင့်ပြီး သော လက်ကောက်ဝတ်ဆင်သော၊ ကဠဘနာ ဝေ ဠဘူ သိ၊ တ၊ ရှေ့ဖြင့်ပြီးသောနားသွယ်ပန်းကိုပန်ဆင်ခြင်းရှိသော၊ ဟေမဇာလ ကသဏ္ဍေ နေ၊ ရုတနာ ချည်ဖြင့်ချုပ်သိအပ်သော ရှေ့ဖြင့်ပြီးသော ကွန်ယက်ငယ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ နာနာ ရတနမာလိနိ၊ ဗြီ၊ ခေါင်း၌ စွပ်အပ်သောအသုံးထူးအပြား ပြား.ရှိကုန်သောရုတနာပန်းသွယ်ရတနာပန်းကုံးတို့ဖြင့်ပန်ဆင်ခြင်းလည်းရှိ၊ သော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ တွံ့ဆင်သည်၊ ကာ၊ အားဘယ်မည်သော နတ်သမီး၊ နည်း၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သို့၊ တဝ၊ သင်၏၊ သမိ၊ ခေါ်ကိုယ်၌၊ ရတနမာလ၊ ရတနာပန်းကုံးတို့သည်၊ သော ဝဏ္ဏမယာ ၊ သီရီ ရှစ်ဖြင့်လည်းပြီးကုန်၏။ လောဟိတက်မယာ ၊ ပဒုမရုက်စ ၊ သော ပတ္တ ဖြာ၊ နိ ဖြင့်လည်းပြီးကုန်

၏။ ရတ္တာမယာစေးရုလဲဖြင့်လည်း ပြီးကုန်၏။ ဝေဠုရိယမယာစေးကျောက်မျက်ရွဲးဖြင့်လည်းပြီးကုန်၏။ သဟာလောဟိတာဂ် ၄ ပတ္တာမြားနီနှင့်တကွပြစ်ကုန်သော၊ မသာရဂလ္လာစေးပတ္တာမြာပြောင်ဘို့ဖြင့်လည်းပြီးကုန်၏။ ပါရေဝတာကို ဟိမဝန္တာ၏မျက်စိနှင့်တူကုန်သော ပတ္တာမြားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဏိဟိုစေးဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသောပတ္တာမြား တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စိတ္တတာ၊ ဆန်းကြယ်သောအဖြစ်ရှိကုန်သော၊ ဗြဟ္မာ့ပြိုပန်းကုံးတို့တွင်၊ ကောစိုးကာမိုးအ ချို့ချို့သောပန်းကုံးသည်၊ မယူရသုဿရောဠဒေါင်း၏ အသံကဲ့သို့ ကောင်းသောအသံရှိ၏။ အညောဃတပါးသောပန်းကုံးသည်၊ တံသဿရောဃသော်၏အသံနှင့်တူသောအသံရှိ၏။ ကောဟ၊ အချို့သောပန်းကုံး၊ ကရုဝိကသုဿရော၊ ကရုဝိတ်ဌက်၏အသံကဲ့သို့ကောင်းသောအသံရှိ၏။ သုပ္ပဝါဒိတံ၊ ကောင်းစွာတီးမှုတ် အပ်သော၊ ပဉ္စဂိုတံ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိသော၊ တူရိယံ၊ စည်ကျိုးခ္ခ(သရော၊ အသံကို၊ သုယျတိဗ္ဗဝ၊ ကြားအပ်သကဲ့သို့၊ တေသံ၊ ဆိုပန်းကုံးတို့၏ ဝဏ္ဏ၊ ရူပေါ၊ ချိုသာသော သဘောရှိသော၊ သရော၊ အသံကို(သုယျတိ၊ ကြားအပ်၏။ သုပ္ပဝါဒိတံ၊ ကောင်းစွာတီးမှုတ်အပ်၏။ ။ ကဠုနဝိမ္ဗဝ ဏ္ဏော၊ ရှေ့အသင်းနှင့်တူသော အရောင်အသင်းရှိသော၊ ဒေဝ တေ၊ နတ်သမီး(တေ၊ သင်၏)ရုလောစ-ရှည်းသည်လည်း(သုဘောဝ၊ ကောင်းမြတ်တင့်တယ်သည်)ဝဏ္ဏ၊ နှစ်သက်မြတ်နိုးဘွယ်ရှိသည်(ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာနာရတနစိတ္တိတော၊ အထူးထူးသောရတနာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်၏။ ရုစိ ရော၊ ပြိုးပြိုးပြောင်ပြောင်တောက်သော အရောင်ရှိ၏။ နာနာဝဏ္ဏာဟိ၊ အ ထူးထူးသောသဏ္ဌာန်ရှိကုန်သော(ဓဇတူဟိ၊ ဓဇတို့ဖြင့်) သုဝိဘတ္တော ဝ၊ ကောင်းစွာဝေဘန်အပ် သည်သာလျှင်၊ ဟုတ္တွာ(ဖြစ်၍) သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ။ ကဠုနဝိမ္ဗဝ ဏ္ဏော၊ ရှေ့ဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊ ဒေဝ တေ၊ နတ်သမီး(တေ၊ သင်၏)ရုလောစ-ရှည်းသည်လည်း(သုဘောဝ၊ ကောင်း မြတ်တင့်တယ်သည်)ဝဏ္ဏ၊ နှစ်သက်မြတ်နိုးဘွယ်ရှိသည်(ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာနာရတနစိတ္တိတော၊ အထူးထူးသောရတနာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်၏။ ရုစိ ရော၊ ပြိုးပြိုးပြောင်ပြောင်တောက်သော အရောင်ရှိ၏။ နာနာဝဏ္ဏာဟိ၊ အ ထူးထူးသောသဏ္ဌာန်ရှိကုန်သော(ဓဇတူဟိ၊ ဓဇတို့ဖြင့်) သုဝိဘတ္တော ဝ၊ ကောင်းစွာဝေဘန်အပ် သည်သာလျှင်၊ ဟုတ္တွာ(ဖြစ်၍) သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ။

၇ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌ ပိတာ ဝ ဣတိ၊ ပိတာ ဝ ဣတိ ဟူသည်ကား(ပရိ သဒ္ဓစာမိကရပဘာသရတာယ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သောစာမိကရဖြင့်ကဲ့သို့ ပြိုးပြိုးပြက်ထွက်သော အရောင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်) ပိတောဘာသနိ ဝါသိနိ၊ ရှေ့သောအဝတ်ကိုဝတ်သော၊ ပိတာ ဝ ဣတိ၊ ပိတာ ဝ ဣတိ ဟူသည်

ကား၊ဝိမာနဒွါရေ၊ ဗိမာန်တခါး၌လည်းကောင်း၊ ရထေး၊ရထား၌လည်း
ကောင်း၊လှပမဲ့သိဘဟောမမယဝိပုလကေတုဘာဝတောဟိုက်ထောင်အပ်
သောဘုရားဖြင့်ပြီးသောပြန့်ပြောသောတံခွန်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗိတော
ဘာသခေါ်ရှေးသောအဆင်းရှိသော တံခွန်ရှိသော၊ ပိတာလက်ခံရတ္တသိ
တော့ဟု၊ ပိဘာလက်ခံရတ္တသိတော ဟူသည်ကား၊ ဗိတောဘာသေပယ်ရှေ
သောအရောင်ရှိကုန်သော၊ အာဘရဏောဟု၊ တန်းဆာတို့ဖြင့်၊ အလက်
တော်တန်းဆာဆင်အပ်သောကိုယ်ရှိသော၊ အလက်ခံရာနှုတ်၊ တန်းဆာတို့၏
နာနာပိခရံသိဇာလပိဝိခဋတနုပိစိတ္တဘာဝေ၊ အထူးထူးသောရောင်ခြည်
ကွန်ယက်တို့ဖြင့် တောက်ပသော အထူးထူသော ရတနာတို့ဖြစ် ဆန်း
ကြယ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ သတိုဝိ၏ရှိသော်လည်း၊ တာဒိသ သုစရိတ
ဝိုးသသ နိဗ္ဗတ္တတာယပန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော သုစရိုက် ကုသိုလ်ကံ
အထူ သဖြင့် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်ကား၊ သုပရိသုဒ္ဓစာဒိကရမရိစိဇာလ
ဝိုးစ္ဆာတိဘတ္တာ၊ အလွန်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သောစာဒိကရှေ့မှတယ္ယာယ်ယ္ယာ
ထွက်သောရောင်ခြည် ကွန်ယက်တို့ဖြင့် ထွန်းပသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ဝိသေသတောအထူးအားဖြင့်၊ ဘာသာ၊ထိုနတ်သမီး၏၊ ပိတနိဘာသာနိ
ရှေ့သောအရောင်အဆင်းရှိကုန်သော၊ အာဘရဏာနိ၊ တန်းဆာတို့သည်၊
အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပိတန္ဓရာဟိတိ၊ ပိတန္ဓရာဟိဟူသည်ကား၊ ပိတ
ဝဏ္ဏေဟိ၊ ရှေ့သောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဥတ္တရိယေဟိ၊ ကိုယ်ဝတ်တို့ဖြင့်၊
တေနဘိကျ္ဇနာ၊ ထိုရုဟန်းသည်၊ တတောဝ၊ ထိုသုံးထည်သောသင်္ကန်းမှ၊
သန္ဓရိတ္တာရုပ်ရမ်း၊ သင်းပိုင်နှင့်တကွသော ကိုယ်ဝတ်အတိုင်း အရှည်ရှိ
သော၊ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ သာဒိတဗ္ဗံ၊ သာယာအပ်၏။ ဣတိ အာဒိသုဣတိ
အစရှိကုန်သော ပါဠိတို့ဖြင့်၊ နိဝါသနေ၊ သင်းပိုင်ဟူသောအနက်ဖြင့်၊ အန္တရ
သဒ္ဒါ၊ အန္တရသဒ္ဒါသည်၊ အာဂတောဃလာ၏။ ဣဝပန၊ ဤအရာ၌ကား၊
အန္တရသာဒုကာ၊ အပေါ်တင်ပုဆိုး၊ ဣတိအာဒိသုဝိယ၊ ဤသို့အစရှိသော
ပါဠိတို့ဖြင့်ကဲ့သို့ ဥတ္တရိယေ၊ ကိုယ်ဝတ်ဟူသောအနက်ဖြင့်ဒုတိယ
၏၊ အန္တရာ၊ အန္တရာသဒ္ဒါ၊ ဥတ္တရိယံ၊ ဥတ္တရိယသဒ္ဒါ၊ ဥတ္တရာသင်္ဂေါ၊ ဥတ္တ
ရာသင်္ဂသဒ္ဒါ၊ ဥပသံဝျာနံ၊ ဥပသံဝျာနသဒ္ဒါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကုန်သော ဒေဝေ၊ ထိုသဒ္ဒါတို့
သည်၊ ပုရိယာယသဒ္ဒါ၊ ကိုယ်ဝတ်၊ ဘိုဟောသောပရိယာယ်သဒ္ဒါတို့တည်း။
ဝဏ္ဏဟိတိ၊ စဏ္ဍဟိဟူသည်ကား၊ သောဘကေဟိ၊ ကောင်းစွာတင့်တယ်
ကုန်သော၊ သဏ္ဌာနမဋ္ဌေဟိ၊ သိမ်မွေ့ပြေပြစ်ကုန်သော၊ အာပိဠန္ဓာ၊ သောဘ
ညိတိ၊ အာပိဠန္ဓာ၊ သောဘသိဟူသည်ကား၊ တွဲ၊သင်နှတ်ထိုး်သည်၊ ဣမေ

ဟိအလက်ားရေဟိ၊-ဤသို့သောတန်းဆာတို့ဖြင့်၊ အနုလက်တာဝိ၊-တန်း ဆေးမဆင်ဘဲလျက်လည်း၊ အတ္တနောပိဝိ၏၊ ရူပသမ္ပတ္တိယာဝ၊အားဆင်း အရောင်၏ဖြည့်ရုံခြင်းဖြင့် သာလျှင်၊ သောဘသိ၊-တင့်တယ်၏၊ တေပန အလက်ားရာ၊ဆိုဘန်းဆောတို့သည်ကား၊ တာဝ၊ဆင်နှတ်သို့၏(သ)ရိရုံ၊ကိုယ် သို့၊ပတ္တာ၊-ရောက်၍၊(သ)ဘာ၏-တင့်တယ်ကုန်၏၊(တ)ဿ၊-သို့ကြောင့်၊ အနုလက်တာဝိ၊ဟုတန်းဆာမဆင်ဘဲလျက်လည်း၊(တွံ)ဆင်သည်၊အလက်ား ရသဒိသိ၊-တန်းဆာဆင်အပ်သည်နှင့် တူ၊သောကိုယ်ရှိ၏၊ ဈုတိအယံ၊ဤ သည်ကား၊(အ)ဝိပ္ပါယော၊-အဝိပ္ပါယ်ဘည်း၊။ ။

၂။ ကာကမ္ဘုကာယူရ၊ရေတိ၊ကြွေ၊ကာ၊ကမ္ဘုကာယူရ၊ရေဟု သော၍ပါ၌ ၌(တွံ)ဆင်နှတ်သမီ၊သည်၊ (ကာ)ကတရ၊ဒေ၊နိကာယ၊ပရိသာ၊-အ၊ဘယ် နှတ်အ၊ပါင်း၏ပရိသတ်၌၊ ပရိယာ၊ပန္နာ၊-အကျ၊်း၊ဝင်သနည်း၊(သု)ဝဏ္ဏမယ ပရိဟာ၊ခုကဝ၊ရေ၊-ရှေ့ဖြင့်ပြီ၊သောတန်းဆာ(ကို)လ ည်း၊ဆော၊င်တတ်ထ၊သော၊ ဝါ၊-တနည်းကား၊ သု၊ဝဏ္ဏမယာ(ကာ)ယူရ၊ရေ၊-ရှေ့ဖြင့်ပြီ၊သော လက်ကြ၊ဝ် တန်းဆာ အထူ၊(ကို)လည်း ဆော၊င်တတ်ထ၊သော၊ စ၊ဆက်ဦ၊အုံ၊။ ဟ(ဏ)ာ လက်ား(ရ)ဝိ၊သ၊သော၊-လက်ဦ၊ဆင်၊သောတန်းဆာ၊-အ၊ထူ၊(ကို)၊(ကမ္ဘ)ပရိဟာ(ရ) ကန္တိ၊-ကမ္ဘ)ပရိဟာ(ရ)ကံ(ဟု)၍၊(ဝ)ဠ(ဝ)တိ၊ဆိုအပ်၏။ ဟု(ဝ)ာ(လ)ကား(ရ)ဝိ၊သ၊သော-လက်ရုံ၊ဦ၊ဆင်သောတန်းဆာ၊-အ၊ထူ၊(ကို)၊(ကာ)ယူ(ရ)ကန္တိ၊-ကာ(ယ)ူ(ရ)ဟု၍၊(ဝ)ဠ(ဝ)တိ-ဆိုအပ်၏။ အ(ဝ)ဝါ၊-တနည်းသော်ကား၊။ ကမ္ဘ)တိ၊-ကမ္ဘ) ဟု သည်ကား၊။ သု(ဝ)ဏ္ဏံ၊(ရ)ဟောတည်း။ တ(ဿ)၊-ဆိုကြောင့်၊ ကမ္ဘ)ကာ(ယ)ရ(ရ)ရှေ(သု)ဝဏ္ဏမယ ဗ(ဟာ)ဘ(ရ)ဏာ(ခ)ရှေ၊-ရှေ့ဖြင့်ပြီ၊သောလက်ရုံ၊ တန်းဆာ(ကို)လည်း(ဝ)တ်ဆင် ထ(သော)၊ ဈုတိအယံ၊-ဤ သည်ကား၊(အ)ဝ(ဿ)ဝ၊-အနက်တည်း၊(ဟ)ဗ္ဗနာ(ဝ)ဇ္ဇ ဘူ(သိ)-(တ)တိ၊-(ဟ)ဗ္ဗနာ(ဝ)ဇ္ဇ(ဘူ)သိ(ဟ)ဟု သည်ကား၊ (ဟ)ဗ္ဗနမ(ယာ)ဝ(ဇ္ဇ)ပ(ဋ)ဋ္ဌ နာ(ဘူ)တော၊-ရှေ့ဖြင့်ပြီ၊သောနား(သွယ်)ပန်း(တန်)ဆာ(ကို)လည်း(ပန်)ဆင်ခြင်း(ရှိ)ထ သော၊ ဟောမ(ဟ)ာ(လ)ကသ(ဋ)ဋ္ဌနေ(တိ)-ဟောမ(ဟ)ာ(လ)က သ(ဋ)ဋ္ဌ-နှ(ဟု)သည်ကား၊ ရ(တ)နပရိသိ(ဒ)ိ(ဝ)ေ(ဟ)-ရ(တ)နာ(ရှေ)ချည်ဖြင့် ချုပ်အပ်သော၊ ဟောမ မ(ယ)ေ(ဟ)-ရှေ့ဖြင့်ပြီ၊သော၊(ဇ)ာ(လ)ကေ(ဟ)-(ထ)ွန်(ယ)က်(ပ)ေ(ယ)ဖြင့်၊(ဆ)ာ(ဒိ)တ(သ)ရိ(ရှေ)ဖုံ.(လ)ွယ်-အပ်သောကိုယ်ရှိ၊သော၊ နာ(နာ)ရ(တ)နမာ(လိ)နိ(တိ)-(ဒ)-(ဟ)-(ရ)တ(ဟ) မာ(လ)ိ(ဒ)ိ(ဟ)ု သည်ကား၊(ကာ)ဋ(ပ)ဏ္ဍ(ရ)ဏ(တိ)ယံ-(ဝ)ဏ(ယ)ပ(ဏ္ဍ)ဖြစ်(သော)ညဋ္ဌ-(ခ)ါ(ဒ)ိ(ရ)ဏ(ဏ)ဏ(ရ)ဏ(ခ)ိ(ရ)ဏ(ခ)ိ(ရ)ဏ(ခ)ိ

အထူးထူးသောရုတနာပန်းလည်းရှိသော၊ တံမြတ်နတ်သမီးသည်းကား၊ အဘယ်နတ်မျိုးနည်း၊ ဧာတိ၊ဤသို့ပုဏ္ဏားတို့-မေးရာ၊ သောဝဏ္ဏမယာ တိအာဒိ-သောဝဏ္ဏမယာ ဤသို့အစရှိသော စကားသည်၊ ယာဟိုရုတနမာလာဟု-အကြင်ရုတနာပန်းတို့ဖြင့်၊ သာဒေဝတာ-ထိုနတ်သမီး ကို၊ နာနာရုတနမာလိနီတိ- နာနာရုတန မာလိနီဟူ၍၊ ဝတ္ထာ-ဆိုအပ်၏။ တာသံ-ထိုရုတနာပန်းတို့ကို၊ ဒဿနံ-မြင်ကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဒါတည်း။ တတ္ထ-ထိုဂါထာ၌။ သောဝဏ္ဏမယာတိ-သောဝဏ္ဏမယာ ဟူသည်ကား၊ သိဂီ သုဝဏ္ဏမယာ-သိဂီရွှေစင်ဖြင့် ပြီးကုန်သော၊ မာလာ-ဖွဲ့ပန်းတို့တည်း။ လောဟိတက်မယာတိ-လောဟိတက်မယာဟူသည်းကား၊ ပဒုမရာဂါ ဒေ့ဗျ မဏိမယာ-ပဒုမရာဂ အစရှိသော ပတ္တမြားနီဖြင့် ပြီးကုန်သောပန်းတို့ တည်း။ မသာရဂလ္လာတိ-မသာရဂလ္လာ ဟူသည်ကား၊ မသာရဂလ္လမဏိ မယာ-မသာရဂေတောင်၌ဖြစ်သော ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ သဟလောဟိတက်ါတိ-သဟလောဟိတက်ါဟူသည်ကား၊ လောဟိတက်မဏိမယာ ဟိ-သောဟိတက်မည်သောပတ္တမြားနီဖြင့်ပြီးကုန်သော ရုတနာပန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဒိ-တကွ၊ ကဗဒေမဏိမယာ-စသော-ပတ္တမြားပြောက်တို့ဖြင့်ပြီးကုန်သည် လည်းကောင်း၊ လောဟိ တက်သက်ါတရတ္တ မဏိမယာစ-လောဟိတက် ပတ္တမြားဟူဆိုအပ်သောပတ္တမြားနီတို့ဖြင့် ပြီးကုန်သည် လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ဧာတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အဗ္ဗောဟာရော-အနက်တည်း။ ပါရေဝတက္ခေါ်ဟိ မဏိဟိစိတ္တတာတိ-ပါရေဝတက္ခေါ်ဟိ မဏိဟိစိတ္တတာ ဟူသည်ကား၊ ပါရေဝတက္ခေ သဒိသေဟိ-ခိုး၏မျက်စိနှင့် တူကုန်သော၊ မဏိဟိ-ပတ္တမြားတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ယထာဝုတ္တမဏိဟိ-အကြင် အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပတ္တမြားတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာတစ်ဖွဲ့ တာဝေ-ကောင်းစွာဖြစ်သော ဆန်းကြယ်သောအဖြစ်ရှိကုန်၏။ ဧာမဘဒ္ဒ ဤ သည်တို့ကား၊ တဝေသင်နတ်သမီး၏၊ ကေသဟဿေ-ဆံစည်း၌ရှိတော်မူ မာလာ-ယန်ဆင်အပ်သောရုတနာပန်းတို့တည်း၊ ဧာတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါ-ယာ-အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။

ကောဓိကောဓိတိ-ကောဓိကောဓိ ဟူသည်ကား၊ ကေဠောကေဠော-အချို့အချို့သောပန်းကုံးသည်၊ ဣဿေ-ဟောသုမာလာ-ခါမေသုဤပန်းကုံးတို့ တွင်၊ မယ္ဟရသုသသရောတိ-မယ္ဟရသုသသရောဟူသည်ကား၊ မယ္ဟရေ-ဝိယ-ဥဒေါင်း၏အသံကဲ့သို့၊ သုန္ဒရနာဒေါ-ကောင်းသောအသံရှိ၏။ ဟံသသ ရှည်ရှည်တို့ ဟံသသရည်ရှည် ဟူသည်ကား၊ အညေ-တပါ-သောပန်းကုံး

သည်။ ဟံသသရေးမာသ်၏ အသံနှင့်တူသောအသံရှိ၏။ အပရေး တပါးသောပန်းကုံးလည်း ဟံသသဒီသသရေးမာသ်၏အသံနှင့်တူသော အသံရှိ၏။ ကရေဝိကသုဿရေတိ၊–ကရေဝိကသုဿရော ဟူသည်ကား၊ ကရေဝိ၊ကာဝိယ၊–ကရေဝိက်ငှက်မင်း၏ အသံကဲ့သို့၊ သောဘာတသရေး ကောင်းမြတ်သောအသံရှိ၏။ တေသံမဟာလာဒါမာနံ၊–ထိုပန်းကုံးတို့၏ ပေယ္ယ ရသရေးခြင်းငါးပါး၏ အသံနှင့်တူသောအသံကို၊ ဟံသသရေးမာသ်၏ အသံနှင့်တူသောအသံကို၊ ကရေဝိကသရေးကရေဝိက်ငှက်မင်း၏အသံနှင့် တူသောအသံကို၊ သုယျတိယထား–ကြားနာပ်သကဲ့သို့။ ဒေဝတထား၊ ထိုအ ဘုရားရှင်ပေါ်ကျိုသောသဘောရှိသော၊ မရုရာကာရေးကျိုသောသော အခြင်းအရာရှိသော၊ သရေးအသံကို၊ သုယျတိ–ကြားအပ်၏။ ကိဒိဝေ အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ပုဝါဒိတံ၊–ပေါ်ထွန်းလေ့ရှိသော သူသည်တိုး အပ်သော၊ ပဠုဂိုက်ပေါ်ပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊ တူရိယံ၊–ဗုဒ္ဓရိယာမျိုးခု၊ သရေးအသံ ကို၊ သုယျတိ–ကြားနာပ်သကဲ့သို့။ ကုသလေနပေါ်ပွားသော သူသည်၊ ဝါဒိတေ၊–ဟိုးမှတ်အပ်သော၊ ပဠုဂိုကေ၊–အင်္ဂါ၊ ပါ၊ ရှိသော၊ တူရိယေ၊ တူရိယာခု။ သရေးအသံကို၊ သုယျတိယထား–ကြားအပ်သကဲ့သို့။ ဒေဝတ ထား၊ ထိုအ တူ၊ ဘေးသံမဟာလာဒါမာနံ၊–ထိုပန်းကုံးတို့၏ ပဝဋ္ဋ ရှုပေါ်ကျိုသော သဘောရှိသော၊ သရေးအသံကို၊ သုယျတိ–ကြားအပ်၏။ ဣတိ အယံ–ဤ သည်ကား၊ အဓိပ္ပာယ်–အနက်တည်း။ ဟိ သစ္စံ–မှန်၏။ ဣဒံ–ဤ ပဠုဂိုက်တူရိယံ ဝပဝါဒိတံ ဟူသောပုဒ်သုံးခုသည်။ ထုမ္ဘတ္ထေ–ထွက်ဆိုအနက်ခု ဥပယောဂ ဝစနံ–ဒုတိယဝိဘတ်တည်း။ ။ နာနာဝဏ္ဏာ ဟိ ခေါ တူ ဟိ တိ– နာနာဝဏ္ဏာ ဟိ ခေါ တူ ဟိ ဟူသည်ကား၊ အနေကရူပါ ဟိ–များသောသဘောရှိကုန်သော၊ အာကွေ့ စက္ကာ ဤသာဒိအာဝယ ဝေ ခေါ တူ ဟိ–ဝင်ရိုးလှည့်ကား လှည့်သံအားရှိ ကုန်သော ခေါ တ်အစိုက်တို့ဖြင့်။ သုဝိဘတ္တေ ဝေ သောဘတိ တိ–သုဝိဘတ္တော ဝ သောဘတိ ဟူသည်ကား။ အာ ဝယ ဝါနံ–ခေါ တ်အစိတ်တို့၏။ အညမညံ– အချင်းချင်း။ ယုတ္တေ ပမာဏတာယ စ–လျော်ကပ်သောပမာဏရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိဘတ္တိ ဝိဘာ ဝ သမတ္တိ ယာ စ–ဝေဘန်အပ် သည်ကဲ့သို့ ဝေဘန်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သု ဝိဘတ္တော ဝ–ကောင်းစွာ ဝေဘန်အပ်သည်သာသျှင်၊ ဟုတ္တွာ–ဖြစ်၍၊ သော ဘတိ–ဆင့်တယ်၏။ ၊ အထ ဝါ–ထာနည်းသော်ကား၊ သုဝိဘတ္တော တိ–သု ဝိ ဘတ္တော ဟူသည်ကား။ ကေ ဝလံ–သက်သက်၊ ကမ္မနိဒ္ဒေသ ဝိ–ကံကြောင့် ဖြစ်သော်လည်း။ ၊ သုသိက္ခိတော–ကောင်းစွာသင်အပ်ပြီးသော အတတ်ရှိ

သောကသို့ပါစရိုးယနေ့လက်သွားဝိသုကာဘုရားကြီးသည်။ ဝိဘတ္တောဝ ဝိခုဝိတောဝိယားဝေဘန်စိခုင် အပ်သကဲ့သို့။ သောဘတိမ်းတင့်တယ်၏။ ဤတို့အာယံမျှသည် ကား။ အတ္ထေါ့အနုက်တည်း။ ။

၂ ကဠုနဒီမ္ဗဝဏ္ဏတိ။ ကဠုနဒီမ္ဗဝဏ္ဏော ဟူသည်ကား။ သာဝတီသယံမဟာ လွန်အကဲ့။ ဗိုဇတောဘာသတာယမ်းရှေ့သော အရောင်အဆင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကဠုနသဒိသော။ သိရီ၌ရှစင်အဆင်းနှင့်တူသော။ တသို့ ရေထေးဆိုရုထား၌။ ဝါ။ တာနည်းကား။ ကဠုနဒီမ္ဗဝဏ္ဏောတိ ဤပဒံ။ ကဠုနဒီ ဝဏ္ဏောဟူသော ဤပုဒ်သည်။ တ သာဒေဝတာယမ်ဆိုနတ်သမီးကို။ အာလ ပန်းရှေ့ရှု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတည်း။ ဝန္ဒောဒကေနမ်ရေသည်ဖြင့်။ ခေါဝိတ္တေ။ ဆေးမြီးတိပါဂိုလ်ကရေသေနေ။ ဆင်းသပဒါးစစ်၏အရည်ဖြင့်။ ဗဒ္ဓိတ္တေ။ ပွတ်တိုက်၍ဒုက္ခလရမ္ဘဒုကေနမ်ဘွဲ့ ပြုပုဆိုးဖြင့်။ မဒ္ဒိတကဠုနပဒ္ဒိမာသဒိ သော။ မွတ်တိုက်အပ်သော ရွှေဆင်းတုနှင့်တူသော အရောင် အဆင်းရှိ သော။ ဤတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထေါ။ အနုက်တည်း။ ကာသသိမံ ဗဒေ သန္တိ။ ဘာသသိမံ ပဒေသံ ဟူသည်ကား။ သကလဒ္ဓိ။ အားလုံးစုံလည်ဖြစ် သော။ ဤမံ ဘူမိပ။ ဒေသံ။ ၏ မြေအရပ်ကို။ ဘာသသိုဝိ။ ဝေတယသိ။ ထွန်း လင်းတောက်ပစေ၏။ ။ ( ) ။ ၏ ထေရေနမ်ထေရ်သည်။ ပုဏ္ဏိတ အမေး အပ်သော။ ကသာဝိဒေ ဝတာ။ ထိုနတ်သမီးသည်လည်း။ ဤမာဟိ ဂါထာဟိ။ ၏ ဆိုလတ္တံ့ သောဂါထာတို့ဖြင့်။ ဗျာကာသိ။ ဖြေကြား လျှောက်ထား၏။ ။ ကြွ ကျွန်။ အာရှင်ဘုရား။ အဟံ။ ဆေးညှပ်တော်မသည်။ ပုရေ။ ရှေးဘဝ၌။ ပရိနိဗ္ဗု တေ။ ဖရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်းတော်မူသော။ အပ္ပမေယ္ယော။ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငါမတတ် နှိုင်သော။ ဂေါတမေ။ ဂေါတမအနွယ်၌ ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားမြတ်၌။ ပသန္နစိတ္တော။ သဒ္ဓါယုံကြည်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ။ ဖြစ်၍။ မဏိသော ဝဏ္ဏစိတ္တိတံ။ အထူးထူးသော ပဋ္ဌမြား။ ရွှေတို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော။ မဏ္ဍာ စိတံ။ အကြားအကြား၌ ဖွဲ့အပ်သော ဝုလဲသွယ်တို့စီချယ်အပ်သော။ ဟေမ ဇာလေန။ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ကွန်ယက်ဖြင့်။ သဗ္ဗန္ဓိ။ ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်းအပ် သော။ သောဝဏ္ဏော ဇာလံ။ ကိုယ်တော်နှင့်မျှသော ပမာဏအားဖြင့်ပြုအပ် သော။ ရွှေစင်ဖြင့်ပြီးသော ကွန်ယက်ကို။ အာသိ။ ရောဝယိ။ တင်လျှက်ပူဇော် ခဲ့ဘူး၏။ ။ ။ ဘဂဝန်။ အာရှင်ဘုရား။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ ကုသလံ။ စက် ဆုပ်အပ်သော အကုသိုလ်ကို ရိတ်ဖြတ်တတ်သော။ ဗုဒ္ဓဝဏ္ဏိတံ။ မြတ်စွာ ဘုရားသည်ပြီးမွမ်း။ ။ ။

ချမ်းသာခြင်း ရှိသည်။ အနာဘယား-ရောဂါဘေးရန်မရှိသည်။ ဟုတ္ထ-ဖြစ်၍ သံပမာဒါမိ-လွန်စွာမွေလျော်ရှေ့ကြီ။ ကိုယ်ကျင့်ထိုဂါထာ တို့ကွင်း သောဝဏ္ဏဇာလဿ-သောဝဏ္ဏဇာလံ ဟူသည်ကား။ သရီရပုမာဏော-ကိုယ်တော်နှင့်မျှသောပမာဏဖြင့်ကတံ-ပြုအပ်သော သုဝဏ္ဏမယံ-ရွှေဖြင့် ပြီးသော ဇာလံ-ကွန်ယက်ကို မဏိသောဝဏ္ဏ-စိတ္တိတန်၊ မဏိသောဝဏ္ဏ-စိတ္တိကံ ဟူသည်ကား။ သိသာဒိဌ္ဌာနေသုပိ-ဦးခေါင်းတော်စသော အင်္ဂေါ်-တို့ဌိလည်း။ ဝသိသုပဂရိဂုပဂါဒိ အာဘာရဏာဝ-သော-ဦးခေါင်းဌိ-ခင်သော တန်းဆာလည်ဌိ-ခင်သောတန်းဆာ အစရှိကုန်သောတန်းဆာတို့၏ အစွမ်း အားဖြင့် နာနာဝိဓေဟိ-အထူးထူး အပြားရှိကုန်သော။ မဏိဟိစ-ပတ္တြား တို့ဖြင့်လည်း ကောင်း။ သုဝဏ္ဏေန-ရွှေရတနာဖြင့် လည်းကောင်း။ စိတ္တိတံ-အာဆန်း အကြယ်ပြုအပ်သော။ ရတ္တာ စိတ-ကို ရတ္တာစိတံ ဟူသည် ကား။ အနေ-ရေ-ရာ-အကြား-အကြား-ဌ။ အာဗန္ဓာ-ဟိ-ဖွဲ့သိုအပ်ကုန်သော။ ရတ္တာ-ဝဇ္ဇိဟိ-ဝုလဲသွယ်တို့ဖြင့်။ အာစိတံ-စိုင်းအပ်သော။ ဟေ-မဇာလေန သဏ္ဌာနေန-ဟေမဇာလေန သဏ္ဌာနံ ဟူသည်ကား။ ဟေ-မမယေန-ရွှေဖြင့် ပြီးသော။ ပဘာဇာလေန-ရောင်ခြည် ကွန်ယက်ဖြင့်။ သဏ္ဌာနံ-ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ဟိသစ္ဆံ-ရှုနှင့်။ ကုဟ်-ထိုတနင်္ဂနွေ ဟူသော ရွှေကွန် ယက်သည်။ နာနာဝိ-ဓေဟိ-အထူးထူး အပြားပြားရှိကုန်သော။ မဏိဟိ-စေ ဝ-ပတ္တြား တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏေန-ရွှေရတနာဖြင့် လည်း ကောင်း။ စိတ္တိတံ-အာဆန်း အကြယ်ပြုအပ်သည်။ ရတ္တာ-ဝဇ္ဇိဟိ-အကြား-အ ကြား-ဌ-ဖွဲ့တပ်သော ဝုလဲသွယ်တို့ဖြင့်။ အာစိတံ-စိ-စိုင်းအပ်သော်လည်း။ သုပရိ သုဒ္ဓဿ-အလွန်သန့်ရှင်း-စင်ကြယ်သော။ ရတ္တာ-သုဝဏ္ဏသော-ရွှေနီပလံ၏ သာလျှင်။ ယေ-ဘုယျ-ဘာယ-ချားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒိ-ဝ-သ-ကာ-ရုကိ-ရောဟ သမ္ဘသ-ကော-နေ၏ အရောင်နှင့်ကောင်းစွာ ထိခြင်းကြောင့်။ အတိ-ဝိယ-အလွန်လျှင်။ ပဘာ-ဿ-ရေ-ပြိုး-ပြိုးဖြက်ထွက်သော။ ဟေ-မ-ယေ-နေ-ရွှေဖြင့် ပြီးသော။ ပဘာ-ဇာ-လေ-ရောင်ခြည်ကွန်ယက်ဖြင့်။ သ-ဗ္ဗ-ဒိ-တံ-ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ဒ-ကာ-ဘာ-သံ-ဓာ-ခဲ-နက်သော အရောင်ရှိသည်။ ဟု-တ္ထာ-ဖြစ်၍။ ကဋ္ဌ-နာ-ဒါ-သံ-ဝိ-ယ-ရွှေကြေးမုံကဲ့သို့။ ကိ-ဋ္ဌ-တိ-ဓာ-သည်၏ ပရိနိဗ္ဗုတေ-ပရိနိဗ္ဗုတေ-ဟူသည်ကား။ အ-နု-ပါ-ဒိ-သေ-သ-ယ-ဝိ-ပါ-ဂ်-နာ-မ-ဘ-ဝ-ဗ-ဟ-ရ-ပ် အကြင်း-မရှိသော။ နိ-ဗ္ဗာ-နု-ဓာ-တု-ယာ-နိ-ဗ္ဗာ-နု-ဓာ-ဂ်-ဖြင့်။ ပ-ရိ-နိ-ဗ္ဗု-တေ-ပ-ရိ-နိ-ဗ္ဗာ-နံ-လွန်တော်မူပြီးသော။ ဂေါ-တ-မေ-တိ-ဗုဒ္ဓ-ဝိ-နာ-ဂေါ-တ-မေ-ဟု-သော ဤ-ပါ-ဌ-ဖြင့်။ ဘ-ဂ-ဝ-တံ-ကို-မြတ်စွာဘုရားကို။ ဂေါ-တ-တ-ကြောင့်-အာ-နွယ်တော်အား-ဖြင့်။ နိ-ဒ္ဒိ-သ-တိ-

ညွှန်ပြ၏။ အပ္ပေးမယျောဘိ၊ အပ္ပမေယျဟု သည်ကား၊ ဂုဏာနုဘာဝတော၊ ဂုဏ်းကျေးဇူး အာနုဘာဝ်းတဝ်အား ဖြင့်၊ ပမိနိုတုံ မိုင်းယှဉ်အံ့သောငှာ၊ အ အာကြားကောယျေ၊ မတတ်နိုင်သော ဂုဏ်းကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပသန္နစိတ္တာတိ၊ ပသန္နစိတ္တာဟု သည်ကား၊ ကမ္မဗလဝိသယာယ ပ၊ ကံ၏ အကျိုးလျှင် အာရုံရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မ္မကာယ ပ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား၏ ဂုဏ် ၊ တော်သျှင် အာရုံရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါယ ၊ သဒ္ဓါ တရားဖြင့် ၊ ပသန္နမာနသာ ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ၊ အာဘိရောပယိ ဣဒ္ဓိ ၊ အာဘိ ၊ ရောပယိ ဟု သည်ကား၊ ပုစ္ဆာဝ ၊ သနေ ၊ မုဇော်သည်၏ အစွမ်း အားဖြင့် ၊ ဃရိ ၊ ရေ ၊ ကိုယ်တော်၌ ၊ ရောပယိ ၊ တင်လှူခဲ့ဘူး၏ ၊ ပဋိမုဋ္ဌိ ၊ ဝတ် ဆင်ခဲ့ဘူ ၏။ ။

၅ တာဟာ ဣဒ္ဓေ ၊ တာဟံ ဟု သော ဤဝုဒ္ဓ၏ တံ အဟံ တိ ၊ ဘံ အဟံ ဟု ၍ ၊ ဆေဒေ ၊ ဝုဒ္ဓ ဖြတ်ခြင်း ကို ၊ ကာဝ ၊ ဗ္ဗေ ၊ ပြု အပ်၏ ၊ ဘံ ကမ္မံ ၊ ထိုကံ ကို ၊ အဟံ ၊ အ ကျွန်ုပ်သည် ၊ ကုသလ ဣ ၊ ကုသ လံ ဟု သည်ကား ၊ ကုဿိတသလနာဒိ အံ့ဖွယ်နှုန်းကောက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသော အကုသိုလ်တရားကို ရိတ်တတ်ဖြတ်တတ် သည် အစရှိသော အနက်အားဖြင့် ၊ ကုသလံ ၊ ကုသိုလ် မည်သော၊ ဗုဒ္ဓ ဝဏ္ဏိတ ဣ ၊ ဗုဒ္ဓါ ဝဏ္ဏိတံ ဟု သည်ကား ၊ ယာဝ တာ ဘိက္ခေ ၊ သင္ဂ္ဂါ အပ ဒါ ဝါ ဒ္ဝိ ပ ဒါ ဝါ တိ အာဒိနာ ၊ ယာ ဝ တာ ဘိက္ခေ ၊ သင္ဂ္ဂါ အပ ဒါ ဝါ ဒ္ဝိ ပ ဒါ ဝါ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့် ၊ ဃ ၊ ရ ၊ ဝ ၊ ရ ၊ ဗြာဟ်စွာ ဘုရား သည် ၊ ပ ၊ သ ၊ ထွံ ၊ ၍ မွမ်းတော်မူအပ်သော ။ ။ ဘိက္ခေ ၊ ရုဟန်းတို့ ၊ ယာ ဝ တာ ၊ ယ ဗ္ဗ ကာ ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော ၊ သင္ဂ္ဂါ ဝ ၊ သ ဗ္ဗ ဝ ၊ တို့သည်လည်းကောင်း ။ ဒ္ဝိ ပ ဒါ ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သော ၊ သ ဗ္ဗ ဝ ၊ သ ဗ္ဗ ဝ ၊ တို့ သည်လည်း ကောင်း ၊ သ ဣ ၊ ရှိကုန်၏ ။ ။ ၊ အပေတ သော ကာ တိ ၊ အပေတ သော ကာ ဟု သည်ကား ၊ သော ကဟော ဘူ ၊ ၊ ဗို ရိပ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော ၊ ဘာ ဝ ဗျ သ ၊ ဒီ ၊ ၊ စည်းစိပ်ဥစ္စာ၏ ပျက်စီးခြင်း အစရှိသည်ကို ၊ အ ဘာ ဝေ ၊ ၊ မ ရှိခြင်း ကြောင့် ၊ အပေတ သော ကာ ၊ ကင်းသော စိုးရိပ်ခြင်း ရှိသည် ဖြစ်၍ ၊ ၊ ၊

လည်း၊အသားထိုနတ်သမီး၏၊ပဝေမာဒါပတ္တိ-မြေလျှောပျော်ပါးခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်၊ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ သရီရဒုက္ခာဘာဝေနေ-ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊အ သားထိုနတ်သမီး၏၊အရောဂတာ-အနာဘေးရန်မရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ရတေနေ-ထိုကြောင့်၊သမ္ဘ ဝေမာဒါမနာမယာတိ-သမ္ဘဝေမာဒါမနာမယာဟူ၍၊ အာဟာ-ဆိုပြန်သေသော်-ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းမှိသည် သာလျှင်တည်း၊ အယဉ္စ အဘ္ဘော-ဤအနက်ကို လည်း၊ တဒါ-ထိုအခါ၌ အတ္တနာ-စိမ်မိသည်လည်းကောင်း၊ဒေဝ တာ-ယစ-နတ်သမီးသည်လည်း ကောင်း၊ ကထိတနိယာ-မနေဝ-မမြဲနိုးဖြေဆိုလျှောက်ထား အပ်သောနည်း ဖြင့်သာသျှင်၊သရီတိကာ-လေ-သက်ရှိယနှာတင်သောအခါ၌၊အာယသ္မာတာ နာ-ရဒေနေ-အာရှင်နာရဒမထေရ်သည်၊ ဝမ္မသက်ရှိဟာကာနံ-သုတ်အာတိ-ဝမ္မာ ဝိနည်းကိုသက်ရှိယတနာတင်ကုန်သော ရဟန္တာ အာရှင်မြတ်တို့အား၊အာ ရောစိတော-ကြားလျှောက်အပ်ပြီ၊ ၊တေစ-ထိုသက်ရှိယနှာတင်အာရှင် မြတ်တို့သည်လည်း၊ဘဂဝေ-ထိုအာရှင်နာရဒမထေရ်ကြားအပ်သောအ တိုင်းသာလျှင်၊နှုန်းဆိုမလ္လိကာဝိမာနဝတ္ထုကို၊သက်ဟံ-သက်ရှိယနှာသို့၊အာ ရောပယိ-သု-ဓာတ်လေကုန်ပြီ၊ ၊ဣတိ-ဤသို့သော အပြီးကို၊ဒဠ္ဍမ္ပိ-ဥတ် အပ်၏။ (၊မလ္လိကာဝိမာနဝဏ္ဏနာ၊ မလ္လိကာဝိမာနဝတ္ထု၏ အဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊)

[ဗ] [၃-ပါရိဆ္ဆတ္တကဝဂ်-၉-ဝိသာလက္ခီဝိမာနဝတ္ထု၊]

ကာနာမတ္တံ-ဝိသာလက္ခီတိ-ဆုဒ်-ကာနာမတ္တံ-ဝိသာလက္ခီဟူသော၌ဝိမာ နဝတ္ထုသည်၊ဝိသာလက္ခီဝိမာနံ-ဝိသာလက္ခီဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တဿ-ထိုဝတ္ထု၏ဥပတ္တိ-ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ကာ-ကား-အဘာယနည်း။ဘဂဝတိ-မြတ်စွာဘုရား-သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ-ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အစောသတ္တုနာ-အစောတသတ်အမည်ရှိသော၊ရညာ-မင်းသည်၊အတ္တနာ-မိမိသည်၊ပဋိလဒ္ဓါ-ရအပ်ကုန်သော၊ဘဂဝေ-တော-မြတ်စွာဘုရား၏၊သရီရ ဓာတုယာ-ဓာတုယာ-ဓာတ်ရိုးတော်တော်ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူခဲ့၍။ ရေ-ဂဟေ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ထူပေစ-စေတီကိုရင်း၊မဟေစ-ပြုတော်ထော်ကိုပူဇော်ခြင်း ကိုရင်း၊ ကလော-ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ရာဇဂဟဝါသိနိ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နေသော၊ကောဇာ-ယော်သော-ဗုဒ္ဓရိယသာဝိကာ-ဘုရားစသောဗုဒ္ဓရိယာ

တို့၏အာဆုံးအမကိုနာခံတတ်သော၊သောတာပန္နာ၊သောတာပန်ဖြစ်သော၊ မာလာကာရေဒိတာ၊ပန်းသည်၏သွီးဖြစ်သော၊သုနန္ဒာနာမ၊သုနန္ဒာအမည်ရှိသော၊ဥပါသိကာ၊ဥပါကာမသည်၊ဝိတုဂေဟာတော၊အာဘာအိမ်မှ၊ပေသိတံ-ရှိသား၊စအမ်သော၊ဗတုံ၊မျှား၊ဖွာသော၊မာလဆွဲ၊ပန်းကိုင်ရင်း။ ဂန္ဓမူနံ.သာ ကိုသည်းကောင်း။ ပေသေတွေ၊-သူဘပါ၊တို့ကို စေလွှတ်၍။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊စေတိယေ၊-စေတီတော်၌၊ပူဇော်ခြင်းကို၊ကာရေသိ၊-ပြုစေ၏။ ဥပေါသထ ဒိဝ၊သောသုပန၊-ဥပုသ်နေ့တို့၌ကား၊ သယမေဝ၊ဒိဝိ ကိုယ်တိုင်သာ၊ဣတ္ထိ၊ဂတ်ကွဲ၊ဆွား၍၊ပူဇော်ခြင်းကို၊အကာသိ၊-ပြု၏။သော-ထိဥပါသိကာမသည်၊အပရဘာဂေ၊နောက်အာတို့၌၊အညတ ၊ရုန်းအမှတ် မရှိသော၊ရောဂေန၊-အနာသည်၊ဗုဒ္ဓ၊-နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ကာလံ ကတွာ၊ရုဝေ၍၊သုဒ္ဓသဒေဝရောဟ-သိကြား၊နတ်မင်း၏၊ပရိစာရိကာ၊-အလုပ်အကျွေးသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြစ်လေ၏။အထ၊ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊တာနေ့သ၌၊သာ၊ထိုနတ်သမီး၊သည်၊ ဒေဝါနမိန္ဒေန-နတ်တို့ကို အစိုး၊ရသော၊သက္ကေန၊-သိကြား၊မင်း၊နှင့်၊သဟ၊တကွ၊စိတ္တလတာ၊ဝန်း၊စိတ္တ လတာအမည်ရှိသော၊ဥယျာဉ်သို့၊ပါ၊ဝိသိ၊ဝင်လေ၏။တတ္ထ၊ထိုဥယျာဉ်၌ လည်း၊အညေသံ၊တပါ၊ကုန်သော၊ ဒေဝတာန်၊နတ်တို့၏၊ပဘာ၊အရောင် သည်၊ပုပ္ပါဒိနံ၊-ပန်းပွင့်အစရှိသည်တို့၏၊ ပဘာဟိ၊အရောင်တို့ဖြင့်၊ပနိဟ တာ၊ထိခိုက်အပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ဝိစိတ္တဝဏ္ဏာ-ဆန်းကြယ်သော အဆင်း၊အရောင်ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သုနန္ဒာယ၊-သုနန္ဒာနတ်သမီး၏၊ ပဘာပန၊-အရောင်အဆင်းသည်ကား၊ ထာဟိ၊ထိုပန်းပွင့်စသည်တို့၏အ ရောင်တို့သည်၊အနတိဘူတာ၊မနှိပ်စက်မလွှမ်း၊မိုးနိုင်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ သဘာဝေနေဝ-သဘော အတိုင်းသာလျှင်၊အဋ္ဌာသိ-တည်၏။ တံ၊ထို အခြင်း၊အရာကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ဃ-ကြား၊ဒေဝရာဇာ-သိကြား၊နတ်မင်းသည်၊ တာယ၊ထိုနတ်သမီး၏၊ ကတာသုစရိတံ-ပြုခဲ့ဘူး၊သော၊သုစရိုက်ကုသိုလ် ကံကို၊ဥာ၊တုကာမော-သိလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒုမာဟိ၊ဂါထာဟိ-၅ဂါထာတို့ ဖြင့်၊ပုစ္ဆိ၊ပုဏ္ဏိ၊မေး၊မြန်း၏။ ။

[ဝိသာလကို၊-မြန်ပြော၊တင့်တယ် ရှာဘွယ်ဘုန်း၊သော၊မျက်စိရှိသော၊ ဒေဝီ၊နတ်သမီး၊ ဝုရိမတ္တတာ၊-ရှေး၊သောကိုယ်၏အပြစ်၌၊ကာနာ၊မကိုဒိ သာနာမ၊အာဘယ်သို့သဘောရှိသည်မည်သော၊တို့၊-သင်နတ်သမီးသည်၊ ရမ္မေ၊နှလုံး၊ဖွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာရှိသော၊ စိတ္တာလတာ၊ဝန်း-စိတ္တလတာ အမည်ရှိသော၊ဥယျာဉ်၌၊နာ၊ရိဂဟ-ဝုဂ္ဂေ၌ဘာ၊နတ်သမီး၊အပေါင်း၊ခြံရံအပ်

သည်ဖြစ်၍(သမန္တာ၁၊လက်ဝန်းကျင်မှ)အနုပရိယာယပါ(တည်လည်ရာ)။ ။
(ဒေဝတေ၊နတ်သမီး)၊ ယခါအကြင်အခါ၌(၊ တာဝတိံသာ၊တာဝတိံသာ
ဆုံ၌ဖြစ်ကုန်သော(ဒေဝါ၊နတ်တို့သည်)၊ ဇုတမ်ဝန်ကျိစိတ္တာလတာဥယျာဉ်
သို့(ပရိသန်း၊ဝင်ကုန်၏)(တခါ၊ထိုအခါ၌(ဇုတမ်ကျိစိတ္တာလတာဥယျာဉ်သို့)၊
အာဂတာ၊ဧသာရောက်ကုန်သော၊(သယောဂ)၊ ဆင်ယာဉ် မြင်းယာဉ်စ
သောယာဉ်နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော၊(သရထ)၊ ရထားနှင့်တကွဖြစ်ကုန်
သော၊(သဇ္ဇ)ခေါ်သိမ်းကုန်သော(ဒေဝါ၊နတ်တို့သည်)၊ စိတ္တြ၊ဆန်းကြယ်
သောအခြင်း အရာရှိကုန်သည်(၊ ဟောနှိ၊ဖြစ်ကုန်၏)။ (ဇုတမ်ကျိ)အရှင်သို့)၊
ပဇ္ဇာယ၊ရောက်သည်ဖြစ်၍(၊ ဥယျာနေ၊ဥယျာဉ်၌(၊ ဝိစရန္တိ ယာ၊သွား၊လာ
ကုန်လည်လည်သော(တုယ္ဟာ)၊ သင်၏သာလျှင်(ကာယေ၊ကိုယ်၌(၊ စိတ္တံ၊ဆန်း
ကြယ်သောအခြင်း အရာသည်)၊ နဒီသတိ၊မထင်(၊ ဒေဝတေ၊နတ်သမီး)၊
ကေန၊အဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်(၊ တဝ၊သင်၏(၊ ရူပံ၊ရုံ)ယ်အ
ဆင်းသည်(ဒေဝိသံ၊ဤသို့သသောရှိသည်)၊ ဟု တွေ၊ဖြစ်၍(၊ ဘိဒ္ဒသိ၊တည်
သနည်း။(ဇုတမ်ပလံ၊ဤအကျိုးသည်)၊ ကိသက ဝမ္မသ၊ အဘယ်သို့ သော
ကုသိုလ်ကံ၏(ပလံ)၊ အကျိုးနည်း(ဟု)ဆိုတော၊ ဝါသည်မေးအပ်သော(ကွဲ)
သင်နတ်သမီးသည်(မေ၊ဝါသိကြား၊မင်း)အား(အာစိက္ခ)ပြကြားလော။ ။
(ကတ္ထ)ဆိုဝါထာတို့တွင်(၊ ကာနာမတ္တန်)၊ကာနာမတ်ကို ဟု သည်ကား(၊ ဝုရိ
မတ္တဘာ၊ဝ)ရှေ့သောကိုယ်၏အဖြစ်၌(ကာနာမကိဒိသံ)နာမ၊အ.ဘယ်သို့
သဘောရှိသည်မည်သော(တံ)ဆောင်သည်(ယတ္ထ)အကြင်ရှေ့သောကိုယ်၏
အဖြစ်၌(ကေ)တန၊ပြုအပ်ခဲကုံးသော(၊ သုစရိတေန)သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ
ကြောင့်(တေ)သင်အား(ဤဒိသိ)ဤသို့သဘောရှိသော(၊ အယံ)အာနုဘာဝ
သမ္ပတ္တိ)ဤတန်ခိုးအာနုဘော်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်(အဟောသိ)ဖြစ်သနည်း။
ဇုတိအယ်)ဤသည်ကား(၊ အဓိပ္ပါယော)အဓိပ္ပါယ်တည်း(ဝိသယတ္ထိတိ)
ဝိသယလက္ခဏာဟု သည်ကား(၊ ဝိပုလလောစနေ)ပြန့်ပြောကောင်းမြတ်သော
မျက်စိရှိသော(ဟု)။ (ယဒါတိ)ယခါတိ(ယာဒါ)ဟု သည်ကား(၊ ယသ္မိံ)ကာလ)အကြင်
အခါ၌(ဇုတမ်ဝနန္တိ)ဇုတမ်ဝန်ဟု သည်ကား(၊ စိတ္တာလတာဝနာနာမကံ)စိတ္တာ
လတာဥယျာဉ်မည်သော(ဇုတမ်ဥပဝနံ)ဤဥယျာဉ်တော်သို့(စိတ္တြာ)ဟောန္တိ
တိ)မြတ်ကြီးဟောန္တိ)ဟု သည်ကား(ဇုမတ္ထိ)စိတ္တာလတာဝနေ)ဤစိတ္တာလတာ
ဥယျာဉ်တော်၌(၊ ဝိစိတ္ကပဘာသံ)သရွေ့)ဆန်းကြယ်သောအရောင်တို့၏
အချင်းချင်းနှီးနှောသဖြင့်(အတ္ထနော)မိမိ၏(ဣဒ္ဓိ)ရုဝတ္ထာလက်ဝတ်ရာဒီနှံ)ကိုယ်
အဝတ်တန်ဆာစသည်တို့၏(ပကတိ)ကြာဘာသတောဝိ)ပြကတော့သော

ဗ

အရောင်ထက်လည်း၊ဝိသိဋ္ဌာဘာဝဖွဲ့တို့ယသမားထူးမြတ်လွန်ကဲသောအဖြစ်
သို့ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိဝိတြာကာရများဆန်းကြယ်သောအခြင်းအရာ၏
ကုန်သည်ဟောဆို့မြစ်ကုန်၏။ ဣဝေါဂတာတိ။ ဣဝေါဂတာဟူသည်ကား၊
ဣဝမျှအရုပ်သို့၊အာဂတံသမ္ဘတ္တာ။ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဝါ။တနည်း
ကား၊ဣဝမျှစိတ္တာလတာဥယျာဉ်တော်သို့၊အာဂမနဟေတုရောက်ခြင်း
ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ။ ဣဝပတ္တာယသာတိ။ ဣဝပတ္တာယသဟူသည်
ကား၊ဣမံဌာနံမျှအရုပ်သို့ပတ္တာယသဥပဂတာယသ။ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ကေန
ရုပ်တာဝေါ်သနည်း။ ကေနရုပ်တာဝေါ်သံဟူသည်ကား။ ကေနကာရဏေန။
အဘယ်သို့သဘောရှိသောအကြောင်းကြောင့်(တာဝေါ်)ဆင်၏၊ ရုပ်ဆောင်
သည်၊သရိရံ။ ကိုယ်သည်။ ဒေါ်သံ(ဝေ)ရုပ်။ ဤသို့သဘောရှိသော၊ စိတ္တာ
လတာဝနသ။ စိတ္တာလတာ ဥယျာဉ်တော်၏။ ပသံ။ အားရောင်ကို၊အာဘိ
ဘာ နှင့်။ လွှမ်းမိုးနိုင်ပုံနင်းသည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိ။ တည်သနည်း။ ဣတိအယံ။
ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော။ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဝေါ်။ ဤသို့(သင်ကြားနှိုး
နတ်မင်းသည်)။ ပုဗ္ဗာ။ မေ။ အပ်သော၊ သာဒေ ဝတာ။ ထိုနတ်သမီးသည်၊
ယေနကမ္မေန(လ)သိယ နှင့်။ ယေနကမ္မေန(လ)သိယံဟု၍၊ ဣမာဟိ ဂါထာ
ဟိ။ ဤဂါထာတို့ဖြင့်(ဗုဒ္ဓကာသိ။ ဖြေကြားပေ၏။)။ ။

ဥ။ ပုရိန္ဒဒ။ ရှေးဦးအလှူကို ပေးတတ်သော၊ ဒေဝိန္ဒ။ သိကြားမင်း၊ယေန
ကမ္မေန။ အကြင်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊မယ်။ အာဂ္ဂေ နှစ်ပ၏၏၊ရှေ့ပမ္ပ။ အဆင်းသည်
ရင်း(ဂတိ)ဝန်တ်ဂတိသည်ရင်း။ မေ။ အာဂ္ဂေ နှစ်ပ၏၏ ဣဒ္ဓိ။ ဝန်တ်၏တန်ခိုးသည်
ရင်း။ အာနုဘာဝေါ။ အာနုဘော်သည် လည်းကောင်း။ ဒေဝေသ။ ဤသို့
သဘောရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ (တံကမ္မံ။ ထိုကံကို)ယုတ္တာဟိ။ နာ။ တော်မူ
(သော)ပုရိန္ဒဒ။ ရှေးဦးအလှူကိုပေးလှူတတ်သော၊ ဒေဝိန္ဒ။ သိကြားနတ်မင်း၊
အဟံ။ အာဂ္ဂေ နှစ်ပ၏သည်၊ပုဗ္ဗေ။ ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်ဌာ၊ ဗ္ဗမ္ဗ။ ကုလုံ။ မြေ့လျော်
ပျော်ဘွယ်ရာရှိသော၊ရာဇဂဟေ။ ရာဇဂြိုဟ်အမည်တွင်သောမင်းနေပြည်
ဌာ၊ သုနန္ဒာ ဒါသီ။ သုနန္ဒာအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာ။ ဥပါသိကာ မသည်၊ အ
ဟောသိ။ ဖြစ်ခဲ့ ဘူး၏။ သဒ္ဓါသီလေန။ ယုံကြည်ခြင်း သီလသီတင်းကို
ဆောက်တည်၍ကျင့်ခြင်းနှင့်၊သမ္ပန္နာ။ ပြည့်စုံသည်၊ သဒါ။ အ။ ခါ။ ခ ၀ ပ်သိမ်း၊
သံဝိဘာဂရတာ။ ခွဲးဝေ၍ ပေးလှူခြင်းဌ ပ္ပ. လျော်သော နှလုံးရှိသည်။ အ
ဟောသိ။ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ ။ ပုရိန္ဒဒ။ ရှေးဦးအလှူကိုပေးတတ်သော၊ ဒေဝိန္ဒ။
သိကြားမင်း၊အဟံ။ အာဂ္ဂေ နှစ်ပ၏သည်၊ ပုရေ။ ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်ဌာ ဥဒ
ဘူတေသု။ ပြောင့်မတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု။ သူ။ ရဟန်း

၃ ၁၅၆

၃၀၀၄ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိုင်သျှ

တို့၌ဝိပဿနာနေနေ၊အဝေးသဖြင့်ကြည်ညိုသော၊စေတသာ၊စိတ်ဖြင့်၊အာနာ
ဒနဗျူဟာ၊အာဝတ်အရံကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝဗျူဟာ၊ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊သေ
နာသနဗျူဟာ၊အိပ်ရာအံ့ခင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဒီပိယဗျူဟာ၊ဆီမီးတန်ဆောင်ကို
၊လည်းကောင်း၊-အဒါသိ၊-ပေးလှူခဲ့ကုန်၏။ ။-ပက္ခသဿဆွန်းပက္ခဆွတ်
ပက္ခ၏၊စာတုဒ္ဒသီ၊တဆဲ့လေးရက်တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနေ့ပတ်လုံ
လည်းကောင်း၊ပဉ္စဒသီ၊တဆဲ့ငါးရက်တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနေ့ပတ်
လုံးလည်းကော်ာင်း၊ပက္ခ သဿဆွန်းပက္ခဆွတ်ပက္ခ၏၊ယာစအာဠဝိ၊အကြင်
ရှစ်ရက်တို့၏ပြည့်ကြောင်းနေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ပါဋိဟာရိယပက္ခ၊
အကြို့အပိုတို့၏နေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ အဠက် အဠဂေါ်ဟိ၊ရှစ်ပါးကုန်
သောအင်္ဂါတို့နှင့်၊သုသမာဂတံ၊ကောင်းစွာပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ
ဥပုသ်ကို၊ဥပဝသိသံ၊သုံးခဲ့ကုန်၏။ သဒါ၊ခပ်သိပ်မိုးကုန်သောဥပုသ်နေ့တို့
၌၊သိုလေသုဟသိုလတို့၌၊သံဃတာ၊ကောင်းစွာစောင့်အပ်သည်၊အဟောသိ-
ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။ ။ပါ၊ဟာတိပါတာ၊သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝိရတာ၊-
ကြဉ်ရှောင်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။ ရသာဝါဒါ၊-မဟုတ်မမှန်
သော်စကားကိုဆိုခြင်းမှလည်း၊သဉ္ဇတာ၊-စောင့်စည်းသည်၊အဟောသိ-
ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။ ။တေယျာ၊-သူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှလည်းကောင်း၊အာတိ
စာရာ၊-လင်ကိုလွန်ကျူးခြင်းတို့နှင့်မေထုန်အကျင့်
ကိုကျင့်ခြင်းမှလည်းကောင်း၊ မဇ္ဇပါနာ၊-သောအရက်ကိုသောက်စားခြင်း
မှလည်းကောင်း၊အာရကာ၊-ဝေးကွာကျဉ်ရှောင်သည်။ အဟောသိ-ဖြစ်ခဲ့
ကုန်၏။ ။ပဠေသိကျွာပဒေ-ငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ်၌ ရတာ၊-ဖွဲ့လျော်
သောစိတ်ရှိသည်။ အရိယသစ္စာနံ-အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဂေါဝိဒါ-လိမ္မာ
သည်၊အဟောသိ-ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။စက္ခုမတောပါ-ငါးပါးသောပညာမျက်စိရှိ
ဘော်မူသော၊ ယသသိနော-မျိုးသောအခြံအရံလည်းရှိတော်မူသော၊
ဂေါတမသဒ-ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏ဥပါသိကာ-ဥပါသိကာမသည်၊
အဟောသိ-ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။ ။ဝုရိန္ဒ၊-ရှေးဦးအလှူကိုပေးတတ်သော၊ဒေဝိန္ဒ-
သိကြား၊နတ်မင်း၊ဝုရေ-ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်ဟု၊သဿမေ-ထိုအကျွန်ုပ်
၏၊ ဥာတိကုလံ-ဆွေမျိုးမိဘတို့၏အိမ်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တတော-ထို
အိမ်မှ၊ သဒါ-အခါခပ်သိပ်၊ မာလံ-ပန်းကို၊ အာဟရိတုံ-ဆောင်ခဲ့၏။
အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ တံ-ထိုပန်းကိုလည်းကောင်း၊ အညဉ္စ-ဟူပါ-သော
နံ့သာကို လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗမေဝ-အလုံးရုံကိုပင်သျှင်၊ ဘဂဝတော-
မြတ်စွာဘုရား၏ထူးပေ-ဧစေတီ-တော်၌၊အာသိ-ရောပယိ-ပူဇော်ခဲ့ကုန်၏။ ။

ဥပေါသ၊ထစ်ခဲ့ပုသိမ်နေ့ခဲ့မှုကား၊အဟံ၊အာကျွန်ုပ်သည်၊ဂတိုဝ၊ဟေတိရိရာ သို့ကိုယ်တိုင်သွား၍၊ ပဿနာ၊ဆဋ္ဌါပယံကြည်သော စိတ်ရှိသည်၊ဟုတွေး ဖြစ်၍၊သေဟိသဂေဟိ၊ မိမိဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော၊ပါဏာတိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ မာလာဂန္ဓာဝိ၊လေပနံ၊-ပန်းနံ့သာနံ့သာ ပြောင်းကို၊ ထူ၊ သို့၊ စေတိတော်၌၊ အာဘိရောပေသိ၊တင်လှူခဲ့ဘူး၏။ ၊ဟုရိန္ဒ၊ဒေ၊ရှေး၌အာလှကိုပေး၊တတ်သော၊ ဒေဝိန္ဒ၊-သိကြား၊နတ်မင်း၊အဟံ၊-အာကျွန်ုပ်သည်၊ မာလံ၊ပန်းကို၊ ယံအာဘိ ရောပယိ၊အကြင်စေတိတော်၌တင်လှူခဲ့ဘူး၏။ တေ၊ကမ္မေန၊ထိုကုသိုလ် ကံ၊ကြောင့်၊မယ္ယံ၊ကျွန်တော်မ၏၊ ရှုပဗ္ဗ၊အာဘင်းသည်လည်း၊ကောင်း၊ဂတိစ-နတ်၏အဖြစ်သည် လည်း၊ကောင်း၊မေ၊-အာကျွန်ုပ်၏၊ ဇုဒ္ဓိ၊စ-နတ်၏တန်ခိုး သည်လည်း၊ကောင်း၊ အာနုဘာဝေါ၊-အာနုဘော်သည် လည်း၊ကောင်း၊ ၊ဒေ၊ဒေ၊သော-ဤသို့သဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၊ဟုရိန္ဒ၊ဒေ၊ရှေး၌အာလှ ကို ပေးတတ်သော၊ ဒေဝိန္ဒ၊-သိကြား၊နတ်မင်း၊ ဟုရှေ၊ရှေ၊ဘဝ၌၊ အဟံ၊-အာကျွန်ုပ်သည်၊ ယံယေနသိလရက္ခဏေန၊-အကြင်သီလကို၊စောင့်ရှောက် ခြင်း၊ကြောင့်၊ သီလဝတီ၊သီလနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊တံသီလ ရက္ခနံ၊ထိုသီလကို စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊ နတာဝဝိပဗ္ဗတိ၊-အာကျိုးကို မပေးသေး၊ အဟဗ္ဗပနေ၊သည်ကား၊ကာထုံ၊အာဝယ်သို့သော အကြောင်း ဖြင့်၊သ-ကဒါဂါ၊ဝိနိ၊သ-ကဒါဂါ၊ဝ်မိန်းမသည်၊သိယံ၊ဖြစ်ရပါအုံ့နည်း၊ဟုတိ၊ ဤသို့၊မေ၊အာကျွန်ုပ်၏၊ အာသာ၊ဆေ၊တောင့်တခြင်းသည်လည်း၊ဒေ၊ဟောသိ၊-ဖြစ်၏။ ✓ ၊

၊ဟာ-ဌ-ဆိုဂါ-ဝါ-ဒါ-ဖြ-ဂတိ-ဂတိ-ဟု-သည်ကား၊အယံ-ဒေ-ဂတိ-ဤ-နတ်တို့၏ ဂတိသည်၊ဝါ၊တနည်းကား၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဇုဒ္ဓိတိ၊-ဇုဒ္ဓိ-ဟု-သည်ကား၊ အယံ-ဒေ-ဂတိ-ဤ-နတ်တို့၏တန်ခိုးသည်၊ဝါ၊တနည်းကား၊အဓိပ္ပါယသမိဒ္ဓေ-အလို၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊အာနုဘာ-ဝေ-တိ-အာနုဘာ-ဝ-ဟု-သည်ကား၊ပဘာ ဝေ၊-ဆန်ခိုး-အာနုဘော်သည်၊ ဒေ-ဒေ-သ-ဤ-သို့သ-ဘော-ရှိသည်၊ ဟော-တိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ဟုရိန္ဒ-ဒါ-တိ-ဇုမိ-နာ-၊-ဟုရိန္ဒ-ဒ-ဟု-သော ဤ-ဟု-ဖြင့်၊သက္ကံ-သိကြား-နတ် မင်းကို၊အာ-လ-ပ-တိ-ခေ-၏။ ဟိ-သ-ရှိ-မ-ခ-ဒ-၏။ သော-ထိုသိကြားမင်းကို၊ဟုရေ ဒါ-ခ-ဒ-ဒါ-တိ-ဘိ-ဇုမိ-နာ-ဝ-စ-ခ-ထွေ-၊-ဟုရေ-ဒါ-ခ-ဒ-ဒါ-တိ-ဤ-သို့-အ-စ-ရှိ-သော-ဝ-စ-ခ-ထ ကြောင့်၊ ဟုရိန္ဒ-ဒေါ-တိ-ဟုရိန္ဒ-ဒေါ-ဟု-၍၊ဝ-စ-တိ-ဆို-အပ်၏။ ၊ဟုရေ-ရှေ-အာ-ခါ ၌၊ဒါ-ခ-အာ-လှ-ကို၊ ဒ-ဒါ-တိ-ပေး-တတ်၏။ ဇုတိ-ဘ-ဝ-ဌ-ဆိုကြောင့်၊ ဟုရိန္ဒ-ဒေါ-ဟုရိန္ဒ-ဒ-မည်-၏။ ✓ ၊ဤ-တိ-ကုလ-ဆိ-ဇုမိ-နာ-ဗျာ-ဘ-ကုလံ-ဟု-သော-ဤ-ပုဒ်-ဖြင့်၊ဝိ-တ ဂေ-ဟံ-မိ-ဘ-၏-အိမ်-ကို၊ သန္ဓာယ-ရည်-၍၊ဝ-ဒ-တိ-ဆို-၏။ ညဒါ-မာ-လာ-ဘိ-ဟ-ရ

တိုတိုသောဒါမာလာဘိဟာရတိဟူသည်ကား၊ သဒါသဗ္ဗကာလ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ နိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ဥာတိကုလတော ဝိတုဂေဟာ တောမိဘအိမ်မှ၊ ပုပ္ပံပန်းကို မယ့်အကျွန်ုပ်အား၊ အဘိဟာရိယတိ ရှေးရှုဆောင်အပ်၏ သဗ္ဗမေဝါဘိရောပယိန္တိ၊ သဗ္ဗမေဝါဘိရောပယိ ဟူသည်ကား၊ မ ဘုံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဝိလန္ဓနဇာယ၊ ပန်ဆင်စိမ့်သော ၎င်း ဝိတုဂေဟ တောမိဘအိမ်မှ၊ အာဘာတံ၊ ဆောင်ခဲ့ အပ်သော၊ မာလံ၊ ပန်းကို လည်းကောင်း၊ အညဉ္စ၊ တာပါး လည်းဖြစ်သော၊ ဂန္ဓဗိ၊ နံ့သာစသည်ကို လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးရံကိုသာ လျှင်၊ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်၊ အပရိဘုဇိတ္တာ၊ မသုံးဆောင်မူ၍၊ ဘဂဝတော၊ ဗြိတ်စွာဘုရား၏ ထူပေ၊ စေတီတော်ဖြစ်ရာ ဘဂဝတော၊ ဗြိတ်စွာဘုရား၏ ထူပေ၊ စေတီတော်ကို၊ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကာရေသိ၊ ပြုစေပြီ။ ဥပေါသထ စာတံ ဂတ္ဝါ တိ၊ ဥပေါသ၊ ထ စာတံ ဂတ္ဝါ ဟူသည်ကား၊ ဥပေါသထ ဒိဝသေ ဥဝုသ်နေ့ ဖြစ်၊ အဟမေဝ၊ အကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်သာ လျှင်၊ ထူပဠ္ဟာနံ၊ စေတီတော်ရှိရာ အရပ်သို့၊ ဂတ္ဝါ၊ သွား၍၊ ယံမာလံ အာဘိရောပယိန္တိ၊ ယံမာလံ အာဘိရောပယိ ဟူသည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ ဖြစ်၊ ဘဂဝတော၊ ဗြိတ်စွာဘုရား၏ ထူပေ၊ စေတီတော်ဖြစ်၊ ယံမာလာ ဂန္ဓာ ဘိ၊ ရောပနံ၊ အကြောင်းပန်းနံ့သာကို တင်လှူပူဇော်သောကံ ဟု၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ တေနကမ္မေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဣဒါနိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာ ခြင်းတည်း။ နတ်တာဝ ဝိပဠတိ တိ၊ နတ်တာဝ ဝိပဠတိ ဟူသည်ကား၊ ယံ ယေ နသိလ ရတ္ဂ၊ တော နှ-အကြောင်သိလ ဟု စောရှောက်ခြင်းဖြင့်၊ သိလ ဝ တိ၊ သိလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တံ သိလ ရတ္ဂ ဆံ၊ ထိုသိလ ကို စောင့်ရှောက် ခြင်းသည်၊ တံ ရတ္ဂ ဘံ သိလံ၊ ထိုစောင့်ရှောက်အပ်သော သိလ ကို၊ ပူဇေမယ ဝုညသ-စေတိ၊ တော် ကို ပူ၊ ဇော်ခြင်းဖြင့်ပြီးသော ကုသိုလ်ကံ ကို၊ ဗလ ဝ ဘာ ဝေ နှ-အား ကြီးသည်၏ အ ဖြစ်ကြောင့်၊ အလ ဒ္ဓေ ကာသံ၊ မရ အပ်သော အခွင့်ရှိ)သည်၊ ဟု တွေ့ ဖြစ်၍ နတ်တာ ဝ ဝိပဠတိ၊ အကျိုးကို မ ဖြစ်စေသေး။ ဝိပဠတုံ၊ အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်ငါ၊ နှ အာ ရဒ္ဓံ၊ အား မတုတ် အပ်သေး၊ အပရုတ္တိ ယေ ဝ-နောက်ဖို့ သာ သျှင် ဖြစ်သော၊ အတ္ထ ဘာ ဝေ၊ ကိုယ်၏ အ ဖြစ်ဖို့၊ တာ သ၊ ထို ကုသိုလ်ကံ၏ ဝိပါကော၊ အကျိုး သည်၊ ဘ ဝိ သ တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣဒါ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက် တည်း။ အာ သာ စ ပန မေ ဒေ ဝိ ဒ္ဓ၊ သ ကဒါ ဂါ ဝိ ဒိ ဒိ သိ ယ ဒ္ဓိ၊ အာ သာ စ ပန မေ ဒေ ဝိ ဒ္ဓ၊ သ ကဒါ ဂါ ဝိ ဒိ ဒိ သိ ယံ ဟု သည်ကား၊ ဒေ ဝိ ဒ္ဓ၊ ဆိုကြား နတ်မင်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့ သော အကြောင်းကြောင့်၊ အ ဟုံ

ငါသည်(သကၠဒါဂါဟိဒိုဋ်ဆကၠဒါဂါပါဒိုဋ်မသည်) ဘဝေယျံနုခေါ်ဖြစ်ခဲ့ပါ အံ့နည်း၊ဟု တိ၊ ဤသို့ မေးအာကျွန်ုပ်၏ အရိယာမဂ္ဂဝိသယသ-ဖြတ်သော တရားလျှင်အာရုံရှိသော၊ ပဏ္ဍိတာစ-တောင့်တခြင်းသည်လည်း၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ၊ ဘဝ၀ိ-သေသ၀ိသယသ-လူ.ဘုံနတ်ရုပ်ဖြတ်သော ဘဝအထူးလျှင် အရာရှိသည်၊ နပုနအဟောသိ-မဖြစ်။ ပုန-စင်စစ်သော်ကား၊ သ၀ိမဏ္ဍံ-ကြည်သော ထေ၀ပတ်ကို၊ ဒုဿ-ကြော-အလိုရှိသော၊ သော-ထို သူသည်၊ ဒဠိ-တော-နို့.ခပ်-မှ၊ ပစိတံ ဝိယ-ချက်အပ်သကဲ့သို့၊ အာနုနိ-ပ္ပါဒိ-အထက် မဂ်ဖိုလ်တရား၀ူးကို အစဉ်အတိုင်း-မဖြစ်-စေအပ်သည်၊ (ဟောတိ-ဖြစ်၏)၊ ဒုတိ-ဒုတိယ-အတွက်၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ (ဒ-ဟေတိ-ပြု၏။)သေသံ-ကြွင်း သောစကား၊ ရပ်သည်၊ (ဂုတ္တနယမေ၀-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ လျှင်တည်း။ ။ ဒုတိယ-ပုနအတွက်၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ သဏ္ဌာနေ၀ါနုဓိန္ဒေ သိကြားနတ်မင်းသည်၊ အဇ္ဇနာ-ပေ-ဖိ-ဝိ-သည်၊ လည်းကောင်း၊ တာယ-ဒေ ဝ-ဓိ-ဘာယ-ဖေါ်ထိုနတ်သမီး-သည်လည်းကောင်း၊ ဂုတ္တနိ-ယာ-မေ-နေ-ဝ-ပေးမြန်း ပြေဆိုအပ်သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ အာယသ္မတော ဝ-ဝီ-သ-ဣ-ဣ ရဟ-ဝ-ဝ-ဝီ-သ-ထေ-ရ်-အား၊ အာရောစေသိ-ကြားလျှောက်၏။ (အာယသ္မာ ဝ-ဝီ-သော-အရှင်ဝ-ဝီ-သ-ထေ-ရ်သည်လည်း၊ သ-ဝီ-တိ-ကာ-ယ-သ-ဂ်-ယ နာ-တင်-သော-အခါ၌။ ဝ-ဗ-သ-ဂ်-ယာ-ကာ-နုံ-ဃ-သုတ်-အ-ဘိ-ဝ-ဗ-ယာ-ဝိ-နည်းကို သ-ဂ်-ယ နာ-တင်-ကုန်-သော၊ မ-ဟာ-ထေ-ရာ-နုံ-ရဟ-န္တာ-အ-ရှင်-တို့-အား၊ အာရောစေသိ-ကြားလျှောက်၏။ (တေ-စ-ထေ-ရာ-ဝ-ထိ-အ-ရှင်-ဖြတ်-တို့ သည်လည်း၊ နံ-အ-ဏ္ဍ-ဝ-ထိ-အနက်ကို၊ (တ-ထေ-ဝ-ဝ-ထိ-ဝ-ဝီ-သ-ထေ-ရ်-ကြားလျှောက်သော အတိုင်း သာလျှင်(သ-ဝီ-ဘိ-ဃ-သ-ဂ်-ယ-နာ-သို့) အာ-ရောပယိ-သု-တင်-တော်မူ-ကုန်ပြီ။ ဒုတိ-ဤသို့ပြီးဆုံးခြင်း-ကို(ဒ-ဠ-ဟ-ပ-ရိ-ယာ-ယ-ကို) ။(၇)ဝိသာလကၠိ၀ိမာနဝတ္ထုနှင့် ဝိသာလကၠိ၀ိမာနဝတ္ထု(၏)အဘွင့်သည်(နိ-ဒ္ဒ-တာ-ပြီးခြင်း-သို့ရောက်ပြီ။ ။)

[ ] [၃-ပါရိဆ္ဆတ္တကဝဂ်-၁၀-ပါရိဆ္ဆတ္တကဝိမာနဝတ္ထု၊]

<u>ပါရိဆတ္တကေ-ကော ဝိ-ဌာ-ရေ-တိ-ဒုတ-ဒံ</u>-ပါရိဆတ္တကေ ကော-ဝိ-ဌာ-ရေ-ဟု သော-ဤ-ဝိ-မာ-နဝ-တ္ထု-သည်၊ ပါရိ-ဆ-တ္တ-ကဝိ-မာ-နုံ-ပါရိ-ဆ-တ္တ-ကဝိ-မာ-နဝ-တ္ထု-တည်း-တ-ဿ-ထိ-ဝ-တ္ထု-၏ ဥ-ပ-တ္တိ-ဖြစ်-ကြောင်း-သည်ကား၊ ကာ-အာ-ဘ-ယ-နည်း။ ။ ဘ-ဂ-ဝါ-အာ-ရာ-ဂြတ်-သည်၊ သာ-ဝ-တ္ထိ-ယံ-သာ-ဝ-တ္ထိ-ပြည်-၏ အနီး-၌ ဖြစ်-သော၊ ဇေ-တ-ဝ-နေ-ဇေ-တ-ဝ-နုံ-ကျောင်း-တော်-၌၊ ဂ-ဟ-ရ-တိ-ယ-ကို-နေ-တော်-မူ-၏။ ။

တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌သာဝတ္ထိဝါသိ၊သာဝတ္ထိပြည်၌နေသော အညတရော၊တယောက်သော ဥပါသကေ၊ဥပါသကာသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသက်မိတွား၊ချဉ်းကပ်၍၊ သွားတနာယား၊နက်ဖြန်ဆွမ်း အလို့ငှါ၊နိမန္တဏာတွားယင်မိ ဟု၍၊ အတ္တနော၊ဃရေ၊ဂေဟ၌ရှိရှေ့အိမ်တံခါး၏ အနီး၌၊မဟန်း၊ကြီးစွာသော၊မဏ္ဍပ်မဏ္ဍပ် ကို၊ သင်္ဃတွေ့ဆုံသောက်လုပ်၍၊သာဝတ္ထိပါ ကာရုံ၊ဘင်းတိန် အ ရံကို၊ပရိကပ္ပိ ဝိတွား၊ဘုတက်ဝန်း ကျင်မှ ကာရုံ၌ ဥပရိ၊အာယတ ကိ၌ ရိတာန်း၊ဖိတာန်မျက်နှာ ကြက်ကို၊ ဗဒ္ဓိတွား၊ မဖွဲ့၍ ဝေ၊ပ ဒုဿ ကာဒယော၊ဟော်ခွန်ကုက္ကား၊စသည်တို့ကို၊ ဥ ဿာ ပေတွား၊ ဖိုက်ထောင် စေ၍၊နာနာ ဝိ ရာဂ ဝဏ္ဏာန်၊အထူး ထူး သော တပ်နှစ်သက်ဘွယ်သော အဆင်းရှိကုန်သော၊ဝ ဏ္ဏာနိ၊အဝတ်တို့ကိုရင်း၊ ဂန္ဓဒါမမာလာဒါမာနိ၊ပန်း နံ့သာဆိုင်းပန်းဆိုင်းတို့ကို လည်း၊ကောင်း၊ ဩ လမ္ပိတွား၊ တွဲ ရ ရွဲ ဆွဲ၍ ဥဒ ကဟေ၊သိတသမ္ဘဒ္ဓေ၊ရေ ဖြင့်သွန်းလောင်း၍ အ ပြေ အ ပြစ်ပြ အပ်သော၊ပ ဒေ သော၊အရပ်၌ ဩ ဿ ဇနာနိ၊နေ ရာ အ ခင်းတို့ကို၊ ပညာ ပေတွား၊ခင်းစေ၍ ဘ ဂ ဝ၊တော၊ဖြတ်စွာဘုရား အား၊ကာလံ၊အခါကို၊ အာ ရော စေ သိ၊ကြား လျှောက်ပ၊ ။ ဃ၊ဃ ဆိုအခါ၌ ဘ ဂ ဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ ပဋိဠ္ဌ သမယံ၊နံနက်အခါ၌ နိ ဝါ၊ သ ဘွား၊ဆင်းလိုင်းတော်ကိုဖြင် ဝတ်၍၊ ပတ္တ စီ ဝရံ၊သ ပိတ်သက်နှင်းကို၊ အာ ဒါ ယ၊ ဝတ်ရုံ လွယ်ယူ၍၊ နေ ဝ ပိ မာ နံ ဝိ ယ၊ နတ်ဗိမာန်ကဲ့သို့၊ အ လက်တ ပန္နိ ယ ဘွဲ့ ဆာန်း သာ ဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သော၊ မဏ္ဍပ်မဏ္ဍပ်သို့၊ ပ ဝိ သိ တွား၊ ဝင်ဘေ၌ မူ၍၊ သ ဟ သ ရံ သိ ရောင်ခြည်တထောင်ဆောင်သော နေမင်း သည်၊ အ ဏ္ဍ ဝ ကုန်ဆို၊သ မ ဒ္ဒ ရာ ဝပ်း ကို၊ ဩ ဘာ သ ယ မာ နာ ဝိ ယ၊ ထွန်း လင်း တောတ်ပစေ သကဲ့သို့၊ ပ ညတ္တေ၊ခင်းထား အ ပ်သော၊ အာ သ နေ၊ နေ ရာ ၌ ၊ နိ သိ ဒိ၊ ထိုင်နေ တော်မူ၏ ဥ ပါ သ ကော၊ ဥ ပါ သ ကာ သည်၊ ဂ န္ဓ ဝ ဗ္ဗ ဓူ ၊ ဒိ ပေ ဟိ၊နံ့သာ ပန်း အ ခိုး ဆိ ပ်း တို့ ဖြင့်၊ ဘ ဂ ဝ န္တံ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား ကို၊ ပူ ဇေ သိ၊ ပူ ဇော်၏။ ။

တေနခ သမယေန၊ ထိုအခါ၌ လည်း၊ အ ညတ ရော၊ တ ယောက်သော၊ ကဋ္ဌ ဟာ ရိ ကာ၊ ထင်းခွေ သော၊ ဟ ဏ္ဍိ၊ မြီးမ သည်၊ နှာ ခွ ဝ နေ၊ ဆူ ကန်း တော ၌ ၊ သ ပ ဋ္ဌ ထံ၊ ကောင်းစွာ ပွင့် သော၊ အ သော ကဂ ရ ကို၊ မြင်း သုံး ပင် ကို၊ ဒိ သွား၊ ဖြင် ၍ ၊ သ ပ လ ဝ ကို ရာ နီ၊ ရှက် နှ အ ညွှန်းနှင့် တ ကွ ဖြစ် ကုန် သော၊ ဝိ ဏ္ဍိ က တာ နီ၊ အ ဆုပ် အ ဆုပ် ဖြစ် ကုန် သော၊ ဗ ဟူ နီ၊ ပျား စွာ ကုန် သော၊ အ သော ကဝ ပ္ပ ါ နီ၊ ပန်း သုံး ပွင့် တို့ ကို၊ ဂ ဟေ တွား၊ ယူ၍၊ အာ ဂ ဆ ဆ ကို၊ လာ သည် ရှိ သော်၊ တ ဏ္ဍ ထိ မ ဏ္ဍ ပ် ၌ ၊ နိ သိ နှ်း ထိုင် နေ တော်မူ သော၊ ဘ ဂ ဝ န္တံ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား ကို၊ ဒိ သွား-

မြင်၍ပဲသန္ဓိတ္တာ။ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နှာသနသားနေရာ
တော်၏ထုပမန္တတောဟု ထက်ဝန်းကျင်မှာ တောဟိုပုပ္ပေါ်ကိုးထိုပန်းတို့ဖြင့်
ပုပ္ပသန္ထရဲ့ယနဲ့အခင်းကို ပသန္ထရဲ့နီခင်းလျက် ဘဝဝတော်မြတ်စွာဘုရား
အားပူဇော်ပူးဇော်ခြင်းကို ကတွေ့ပြု၍ ဝန်ကြီးတွေ့ရှိခိုး၍ တိုက္ခတ္တုံ သုံးကြိမ်
ပဒက္ခိဏာ။ လက္ခဏာရစ်လည်သည်ကို ကတွေ့ပြု၍ နေမသေ မာနှာ ရှိခိုးလျက်
အဂမာသိ။ သွားလေ၏။ သာဓုကို ဆိုမိန်းမသည် အပရေနသမယေ နုတာပါ
သောအခါ၌ ကာလံကတွေ့ရ တော၍ တာဝတိံသေသု။ တာဝတိံသာနတ်
ပြည်ကို၌ နိဗ္ဗတ္တိဖြစ်လေ၏။ အနေ့ရောသဟာသပရိဝါရ။ နတ်သိုးတဝေါင်
အခြံအရံသည် ဗြဟာသိ။ ဖြစ်၏။ ယောဘူယျနေ့များသောအားဖြင့် နေ့ခဏ
ဝနေ။ နေ့ဝန်ဥယျာဉ်၌ နစ္စတီ။ ကခြင်းလျက်။ ဂါယတိ။ သီချင်းလျက်။ ပါရိဆ္ဆတ္တ
ကမာလာ။ ပင်လယ်ကသစ်ပွင့်ကို။ ဂဏ္ဍေတိ။ ကုံးသည်လျက်။ ကိဠတိ။ ဖြင်း
တူးလျက်။ ရတဏံ။ သာဝင်ကို။ (အနုဘာဝတိ။ ခံစား၏။) ။ အဝေ။ ဆိုအခါ၌ (အာ
ယသ္မာ မဟာ။ မဂ္ဂလာ နော။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ (ပဗ္ဗာ
အောက်၌) ။ ဝုတ္တနယေန။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်။ (တာဝတိံ သ ဘဝနံ
တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့) ။ ဂတော။ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်။ (ဘံ) ။ ဆို
နတ်သမီးကို (ဒိသွာ) ။ မြင်တော်မူ၍ (ဘာယ) ။ ဆိုနတ်သမီးသည် (ကတကမ္မံ
ပြုခဲ့ဘူသောကုသိုလ်ကံကို) ။ (ပါရိဆ္ဆတ္တကေ) ။ ထပေလန္တိ။ (ပါရိဆ္ဆတ္တကေ) ။ လ
ပလံဟူကုန်သော ( ) ။ (ဇုမာ) ။ (ဟိ) ။ (ဂါထာ) ။ (ဤ) ။ (ဂါထာ) ။ ( ) ။ ( ) ။ (

ဝေတာတ်ကုန်သော်၊ဒိဗ္ဗာဟုတ်ဌာဖြစ်ကုန်သော၊ ဂန္ဓာဟာအနုံ. တို့သည်ပ၀ါ
ဃယန္တိ။ ယို့ဝင်ကုန်၏။ ။ဒေ၀တေ၊နတ်သမီး၊ ဝိ၀ဏ္ဏမာနာ၊ဝိ၀ဏ္ဏမာနေနု။
ထိုမ၌ပြုပြန်လည်သော်၊ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်၊ နစ္စမာနာယ၊ကသော၊တ၀ေ၊
သင်နတ်သမီး၏၊ဝေဏီသု၊ ဆံထုံးတို့၌၊ ယာ၀ဝိဇ္ဇုနာ၊အာ(ရ)ဝင်တန်ဆာတို့
သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုတန်ဆာတို့၏၊နိဗ္ဗောသေ၊အာသံကို၊
ပဗ္ဗဝိကေ၊ပေါ်ပါ်သောအက် ၀ါရှိသော၊တူရိယေ၊ စည်မျိုးခ၌၊နိဗ္ဗောသောယ
ရထား၊အာသံကဲ့သို့၊သုယျတိ၊ကြား၏။ ။၀ါတရတာ၊ညှင်းညှင်းသော
လေသည်ခပ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ၀ါတေန၊လေသည်၊သမ္ဘဝ(ဗ)ဝိတာ၊ကောင်း
စွာတုန်လှုပ်စေအပ်ကုန်သော၊ဝဇုံ သကာ၊ရတနာဖြင့်ပြီးသောဦးဆောက်
ပန်းတို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ထိုပန်းတို့၏၊နိဗ္ဗောသေ၊အာသံကို၊
ပဗ္ဗဝိကေ၊ပေါ်ပါ်သောအက် ၀ါရှိသော၊ တူရိယေ၊ စည်မျိုးခ၌၊ နိဗ္ဗောသောယ
ရထား၊အာသံကဲ့သို့၊သုယျတိ၊ကြား၏။ ။ဒေ၀တေ၊နတ်သမီး၊တေ၊သင်နတ်
သမီး၏၊တေ သုစိ၀ဏ္ဏ၊ ထိုသို့စင်ကြယ်သောအနုံ. သည်၊ဃာယသေ၊မွှေး
ကြိုင်၏။ အေ၊မာနုသံ၊နတ်ခွ၌ဖြစ်သော၊ရွှေပ်၊ရွှေပါ(ရ)ံသည်၊ပ၊သ၊သ၊ထင်ဖြင့်၏။
ဣဒံ၀ပလံ၊-ဤအကျိုးသည်၊ ကိ၊သကမ္မသ၊-အာဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ဝပလံ၊
အကျိုးနည်း၊ ဟု(ဏ)ဆိုတာ၊-ငါသည်မေး၏။ ဘုရားသခင်နတ်
သမီး(ရ)ကား၊ အာစိက္ခ၊ဖြေကြား(လော)၊ ၏။

(၁) ဝိ(ဏ)ဆု၊-ထို(၁)ထာတို့တွင်၊ ပါ(ရ)ဆ(ဏ)ကောကောဝိဠာ(ရ)ဟေ-ပါ(ရ)ဆ(ဏ)
ကောကောဝိဠာ(ရ)ဟေ ဟူသည်ကား၊ ပါ(ရ)ဆ(ဏ)ကနာမကော-ပါ(ရ)ဆ(ဏ)ကအ
မည်ရှိကုန်သော၊ကောဝိဠာ(ရ)ဟုပ္ပေ-ပင်လယ်ကသစ်ပန်းတို့ကို၊ အာဒါယ-
ယူ၍၊ဒိဗ္ဗမာလံ၊နတ်ခွ်ဖြစ်သောပန်းကို၊ဂ(ဏ)ဆ(ဏ)မာနာ-ဆိုကုံးလျက်၊ဣတိ-
ဤသည်ကား၊ယောဇနာ-ယောဇနာခြင်းတည်း၊ဟု၊ -ဆက်၍ဆိုဦးအုံ့၊ယံ-
အကြင်ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကို၊ သောကိ(ယာ)-သ(ဒ)ါတတ်သူလုပညာရှိတို့
သည်၊ပါ(ရ)ဓောတန်-ပါ(ရ)ဓောတံ(ဟု)၏ဝ(ဒ)န်-ဆိုကုန်၏။ တံ၊ ဆိုပါ(ရ)ဓောတကို၊
မ(ဂ)ဂ(ဏ)ာသာယ-မ(ဂ)ဂ(ဏ)ာသာ(ဖြင့်)၊ ပါ(ရ)ဆ(ဏ)ကန်-ပါ(ရ)ဆ(ဏ)ကဟု(၏)

ဂုဏ္ဍတိုးဆိုအပ်၏။ကောဝိဠာရောတိစ၊ကောဝိဠာရ ဟူသည်လည်း၊ကောဝိ
ဠာရဲ့ဘေတိကော၊ပင်လယ် ကသစ်မျိုးဖြစ်ခြင်းဟိ၏။ သောစရဏ္ဍော၊ထို
သစ်ပင်သည်လည်း၊ မနုဿလောကေဝိ၊လူ့ပြည်ဖြစ်လည်းကောင်း၊ဒေဝ
လောကေဝိ၊နတ်ပြည်ဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကောဝိဠာရော၊ကောဝိဠာရမည်၏။
တဿဝိရုက္ခဿ၊ထိုသစ်ပင်၏လည်း၊ ဘေတိ၊ဘေတ်သည်၊ အတ္ထိ-ဟိ၏။
ဣတိ၊ဤသို့။ဝဒန္တိ-ဆိုကုန်၏။[1]/[2]/[3]/[4]/[5]/[6]/[7]/[8]/[9]/[10]/[11]/[12]/[13]/[14]/[15]/[16]/[17]/[18]/[19]/[20]/[21]/[22]/[23]/[24]/[25]/[26]/[27]/[28]/[29]/[30]/[31]/[32]/[33]/[34]/[35]/[36]/[37]/[38]/[39]/[40]/[41]/[42]/[43]/[44]/[45]/[46]/[47]/[48]/[49]/[50]/[51]/[52]/[53]/[54]/[55]/[56]/[57]/[58]/[59]/[60]/[61]/[62]/[63]/[64]/[65]/[66]/[67]/[68]/[69]/[70]/[71]/[72]/[73]/[74]/[75]/[76]/[77]/[78]/[79]/[80]/[81]/[82]/[83]/[84]/[85]/[86]/[87]/[88]/[89]/[90]/[91]/[92]/[93]/[94]/[95]/[96]/[97]/[98]/[99]/[100]/[101]/[102]/[103]/[104]/[105]/[106]/[107]/[108]/[109]/[110]/[111]/[112]/[113]/[114]/[115]/[116]/[117]/[118]/[119]/[120]/[121]/[122]/[123]/[124]/[125]/[126]/[127]/[128]/[129]/[130]/[131]/[132]/[133]/[134]/[135]/[136]/[137]/[138]/[139]/[140]/[141]/[142]/[143]/[144]/[145]/[146]/[147]/[148]/[149]/[150]/[151]/[152]/[153]/[154]/[155]/[156]/[157]/[158]/[159]/[160]/[161]/[162]/[163]/[164]/[165]/[166]/[167]/[168]/[169]/[170]/[171]/[172]/[173]/[174]/[175]/[176]/[177]/[178]/[179]/[180]/[181]/[182]/[183]/[184]/[185]/[186]/[187]/[188]/[189]/[190]/[191]/[192]/[193]/[194]/[195]/[196]/[197]/[198]/[199]/[200]/[201]/[202]/[203]/[204]/[205]/[206]/[207]/[208]/[209]/[210]/[211]/[212]/[213]/[214]/[215]/[216]/[217]/[218]/[219]/[220]/[221]/[222]/[223]/[224]/[225]/[226]/[227]/[228]/[229]/[230]/[231]/[232]/[233]/[234]/[235]/[236]/[237]/[238]/[239]/[240]/[241]/[242]/[243]/[244]/[245]/[246]/[247]/[248]/[249]/[250]/[251]/[252]/[253]/[254]/[255]/[256]/[257]/[258]/[259]/[260]/[261]/[262]/[263]/[264]/[265]/[266]/[267]/[268]/[269]/[270]/[271]/[272]/[273]/[274]/[275]/[276]/[277]/[278]/[279]/[280]/[281]/[282]/[283]/[284]/[285]/[286]/[287]/[288]/[289]/[290]/[291]/[292]/[293]/[294]/[295]/[296]/[297]/[298]/[299]/[300]/[301]/[302]/[303]/[304]/[305]/[306]/[307]/[308]/[309]/[310]/[311]/[312]/[313]/[314]/[315]/[316]/[317]/[318]/[319]/[320]/[321]/[322]/[323]/[324]/[325]/[326]/[327]/[328]/[329]/[330]/[331]/[332]/[333]/[334]/[335]/[336]/[337]/[338]/[339]/[340]/[341]/[342]/[343]/[344]/[345]/[346]/[347]/[348]/[349]/[350]/[351]/[352]/[353]/[354]/[355]/[356]/[357]/[358]/[359]/[360]/[361]/[362]/[363]/[364]/[365]/[366]/[367]/[368]/[369]/[370]/[371]/[372]/[373]/[374]/[375]/[376]/[377]/[378]/[379]/[380]/[381]/[382]/[383]/[384]/[385]/[386]/[387]/[388]/[389]/[390]/[391]/[392]/[393]/[394]/[395]/[396]/[397]/[398]/[399]/[400]/[401]/[402]/[403]/[404]/[405]/[406]/[407]/[408]/[409]/[410]/[411]/[412]/[413]/[414]/[415]/[416]/[417]/[418]/[419]/[420]/[421]/[422]/[423]/[424]/[425]/[426]/[427]/[428]/[429]/[430]/[431]/[432]/[433]/[434]/[435]/[436]/[437]/[438]/[439]/[440]/[441]/[442]/[443]/[444]/[445]/[446]/[447]/[448]/[449]/[450]/[451]/[452]/[453]/[454]/[455]/[456]/[457]/[458]/[459]/[460]/[461]/[462]/[463]/[464]/[465]/[466]/[467]/[468]/[469]/[470]/[471]/[472]/[473]/[474]/[475]/[476]/[477]/[478]/[479]/[480]/[481]/[482]/[483]/[484]/[485]/[486]/[487]/[488]/[489]/[490]/[491]/[492]/[493]/[494]/[495]/[496]/[497]/[498]/[499]/[500]/[501]/[502]/[503]/[504]/[505]/[506]/[507]/[508]/[509]/[510]/[511]/[512]/[513]/[514]/[515]/[516]/[517]/[518]/[519]/[520]/[521]/[522]/[523]/[524]/[525]/[526]/[527]/[528]/[529]/[530]/[531]/[532]/[533]/[534]/[535]/[536]/[537]/[538]/[539]/[540]/[541]/[542]/[543]/[544]/[545]/[546]/[547]/[548]/[549]/[550]/[551]/[552]/[553]/[554]/[555]/[556]/[557]/[558]/[559]/[560]/[561]/[562]/[563]/[564]/[565]/[566]/[567]/[568]/[569]/[570]/[571]/[572]/[573]/[574]/[575]/[576]/[577]/[578]/[579]/[580]/[581]/[582]/[583]/[584]/[585]/[586]/[587]/[588]/[589]/[590]/[591]/[592]/[593]/[594]/[595]/[596]/[597]/[598]/[599]/[600]/[601]/[602]/[603]/[604]/[605]/[606]/[607]/[608]/[609]/[610]/[611]/[612]/[613]/[614]/[615]/[616]/[617]/[618]/[619]/[620]/[621]/[622]/[623]/[624]/[625]/[626]/[627]/[628]/[629]/[630]/[631]/[632]/[633]/[634]/[635]/[636]/[637]/[638]/[639]/[640]/[641]/[642]/[643]/[644]/[645]/[646]/[647]/[648]/[649]/[650]/[651]/[652]/[653]/[654]/[655]/[656]/[657]/[658]/[659]/[660]/[661]/[662]/[663]/[664]/[665]/[666]/[667]/[668]/[669]/[670]/[671]/[672]/[673]/[674]/[675]/[676]/[677]/[678]/[679]/[680]/[681]/[682]/[683]/[684]/[685]/[686]/[687]/[688]/[689]/[690]/[691]/[692]/[693]/[694]/[695]/[696]/[697]/[698]/[699]/[700]/[701]/[702]/[703]/[704]/[705]/[706]/[707]/[708]/[709]/[710]/[711]/[712]/[713]/[714]/[715]/[716]/[717]/[718]/[719]/[720]/[721]/[722]/[723]/[724]/[725]/[726]/[727]/[728]/[729]/[730]/[731]/[732]/[733]/[734]/[735]/[736]/[737]/[738]/[739]/[740]/[741]/[742]/[743]/[744]/[745]/[746]/[747]/[748]/[749]/[750]/[751]/[752]/[753]/[754]/[755]/[756]/[757]/[758]/[759]/[760]/[761]/[762]/[763]/[764]/[765]/[766]/[767]/[768]/[769]/[770]/[771]/[772]/[773]/[774]/[775]/[776]/[777]/[778]/[779]/[780]/[781]/[782]/[783]/[784]/[785]/[786]/[787]/[788]/[789]/[790]/[791]/[792]/[793]/[794]/[795]/[796]/[797]/[798]/[799]/[800]/[801]/[802]/[803]/[804]/[805]/[806]/[807]/[808]/[809]/[810]/[811]/[812]/[813]/[814]/[815]/[816]/[817]/[818]/[819]/[820]/[821]/[822]/[823]/[824]/[825]/[826]/[827]/[828]/[829]/[830]/[831]/[832]/[833]/[834]/[835]/[836]/[837]/[838]/[839]/[840]/[841]/[842]/[843]/[844]/[845]/[846]/[847]/[848]/[849]/[850]/[851]/[852]/[853]/[854]/[855]/[856]/[857]/[858]/[859]/[860]/[861]/[862]/[863]/[864]/[865]/[866]/[867]/[868]/[869]/[870]/[871]/[872]/[873]/[874]/[875]/[876]/[877]/[878]/[879]/[880]/[881]/[882]/[883]/[884]/[885]/[886]/[887]/[888]/[889]/[890]/[891]/[892]/[893]/[894]/[895]/[896]/[897]/[898]/[899]/[900]/[901]/[902]/[903]/[904]/[905]/[906]/[907]/[908]/[909]/[910]/[911]/[912]/[913]/[914]/[915]/[916]/[917]/[918]/[919]/[920]/[921]/[922]/[923]/[924]/[925]/[926]/[927]/[928]/[929]/[930]/[931]/[932]/[933]/[934]/[935]/[936]/[937]/[938]/[939]/[940]/[941]/[942]/[943]/[944]/[945]/[946]/[947]/[948]/[949]/[950]/[951]/[952]/[953]/[954]/[955]/[956]/[957]/[958]/[959]/[960]/[961]/[962]/[963]/[964]/[965]/[966]/[967]/[968]/[969]/[970]/[971]/[972]/[973]/[974]/[975]/[976]/[977]/[978]/[979]/[980]/[981]/[982]/[983]/[984]/[985]/[986]/[987]/[988]/[989]/[990]/[991]/[992]/[993]/[994]/[995]/[996]/[997]/[998]/[999]/[1000]/[1001]/[1002]/[1003]/[1004]/[1005]/[1006]/[1007]/[1008]/[1009]/[1010]/[1011]/[1012]/[1013]/[1014]/[1015]/[1016]/[1017]/[1018]/[1019]/[1020]/[1021]/[1022]/[1023]/[1024]/[1025]/[1026]/[1027]/[1028]/[1029]/[1030]/[1031]/[1032]/[1033]/[1034]/[1035]/[1036]/[1037]/[1038]/[1039]/[1040]/[1041]/[1042]/[1043]/[1044]/[1045]/[1046]/[1047]/[1048]/[1049]/[1050]/[1051]/[1052]/[1053]/[1054]/[1055]/[1056]/[1057]/[1058]/[1059]/[1060]/[1061]/[1062]/[1063]/[1064]/[1065]/[1066]/[1067]/[1068]/[1069]/[1070]/[1071]/[1072]/[1073]/[1074]/[1075]/[1076]/[1077]/[1078]/[1079]/[1080]/[1081]/[1082]/[1083]/[1084]/[1085]/[1086]/[1087]/[1088]/[1089]/[1090]/[1091]/[1092]/[1093]/[1094]/[1095]/[1096]/[1097]/[1098]/[1099]/[1100]/[1101]/[1102]/[1103]/[1104]/[1105]/[1106]/[1107]/[1108]/[1109]/[1110]/[1111]/[1112]/[1113]/[1114]/[1115]/[1116]/[1117]/[1118]/[1119]/[1120]/[1121]/[1122]/[1123]/[1124]/[1125]/[1126]/[1127]/[1128]/[1129]/[1130]/[1131]/[1132]/[1133]/[1134]/[1135]/[1136]/[1137]/[1138]/[1139]/[1140]/[1141]/[1142]/[1143]/[1144]/[1145]/[1146]/[1147]/[1148]/[1149]/[1150]/[1151]/[1152]/[1153]/[1154]/[1155]/[1156]/[1157]/[1158]/[1159]/[1160]/[1161]/[1162]/[1163]/[1164]/[1165]/[1166]/[1167]/[1168]/[1169]/[1170]/[1171]/[1172]/[1173]/[1174]/[1175]/[1176]/[1177]/[1178]/[1179]/[1180]/[1181]/[1182]/[1183]/[1184]/[1185]/[1186]/[1187]/[1188]/[1189]/[1190]/[1191]/[1192]/[1193]/[1194]/[1195]/[1196]/[1197]/[1198]/[1199]/[1200]/[1201]/[1202]/[1203]/[1204]/[1205]/[1206]/[1207]/[1208]/[1209]/[1210]/[1211]/[1212]/[1213]/[1214]/[1215]/[1216]/[1217]/[1218]/[1219]/[1220]/[1221]/[1222]/[1223]/[1224]/[1225]/[1226]/[1227]/[1228]/[1229]/[1230]/[1231]/[1232]/[1233]/[1234]/[1235]/[1236]/[1237]/[1238]/[1239]/[1240]/[1241]/[1242]/[1243]/[1244]/[1245]/[1246]/[1247]/[1248]/[1249]/[1250]/[1251]/[1252]/[1253]/[1254]/[1255]/[1256]/[1257]/[1258]/[1259]/[1260]/[1261]/[1262]/[1263]/[1264]/[1265]/[1266]/[1267]/[1268]/[1269]/[1270]/[1271]/[1272]/[1273]/[1274]/[1275]/[1276]/[1277]/[1278]/[1279]/[1280]/[1281]/[1282]/[1283]/[1284]/[1285]/[1286]/[1287]/[1288]/[1289]/[1290]/[1291]/[1292]/[1293]/[1294]/[1295]/[1296]/[1297]/[1298]/[1299]/[1300]/[1301]/[1302]/[1303]/[1304]/[1305]/[1306]/[1307]/[1308]/[1309]/[1310]/[1311]/[1312]/[1313]/[1314]/[1315]/[1316]/[1317]/[1318]/[1319]/[1320]/[1321]/[1322]/[1323]/[1324]/[1325]/[1326]/[1327]/[1328]/[1329]/[1330]/[1331]/[1332]/[1333]/[1334]/[1335]/[1336]/[1337]/[1338]/[1339]/[1340]/[1341]/[1342]/[1343]/[1344]/[1345]/[1346]/[1347]/[1348]/[1349]/[1350]/[1351]/[1352]/[1353]/[1354]/[1355]/[1356]/[1357]/[1358]/[1359]/[1360]/[1361]/[1362]/[1363]/[1364]/[1365]/[1366]/[1367]/[1368]/[1369]/[1370]/[1371]/[1372]/[1373]/[1374]/[1375]/[1376]/[1377]/[1378]/[1379]/[1380]/[1381]/[1382]/[1383]/[1384]/[1385]/[1386]/[1387]/[1388]/[1389]/[1390]/[1391]/[1392]/[1393]/[1394]/[1395]/[1396]/[1397]/[1398]/[1399]/[1400]/[1401]/[1402]/[1403]/[1404]/[1405]/[1406]/[1407]/[1408]/[1409]/[1410]/[1411]/[1412]/[1413]/[1414]/[1415]/[1416]/[1417]/[1418]/[1419]/[1420]/[1421]/[1422]/[1423]/[1424]/[1425]/[1426]/[1427]/[1428]/[1429]/[1430]/[1431]/[1432]/[1433]/[1434]/[1435]/[1436]/[1437]/[1438]/[1439]/[1440]/[1441]/[1442]/[1443]/[1444]/[1445]/[1446]/[1447]/[1448]/[1449]/[1450]/[1451]/[1452]/[1453]/[1454]/[1455]/[1456]/[1457]/[1458]/[1459]/[1460]/[1461]/[1462]/[1463]/[1464]/[1465]/[1466]/[1467]/[1468]/[1469]/[1470]/[1471]/[1472]/[1473]/[1474]/[1475]/[1476]/[1477]/[1478]/[1479]/[1480]/[1481]/[1482]/[1483]/[1484]/[1485]/[1486]/[1487]/[1488]/[1489]/[1490]/[1491]/[1492]/[1493]/[1494]/[1495]/[1496]/[1497]/[1498]/[1499]/[1500]/[1501]/[1502]/[1503]/[1504]/[1505]/[1506]/[1507]/[1508]/[1509]/[1510]/[1511]/[1512]/[1513]/[1514]/[1515]/[1516]/[1517]/[1518]/[1519]/[1520]/[1521]/[1522]/[1523]/[1524]/[1525]/[1526]/[1527]/[1528]/[1529]/[1530]/[1531]/[1532]/[1533]/[1534]/[1535]/[1536]/[1537]/[1538]/[1539]/[1540]/[1541]/[1542]/[1543]/[1544]/[1545]/[1546]/[1547]/[1548]/[1549]/[1550]/[1551]/[1552]/[1553]/[1554]/[1555]/[1556]/[1557]/[1558]/[1559]/[1560]/[1561]/[1562]/[1563]/[1564]/[1565]/[1566]/[1567]/[1568]/[1569]/[1570]/[1571]/[1572]/[1573]/[1574]/[1575]/[1576]/[1577]/[1578]/[1579]/[1580]/[1581]/[1582]/[1583]/[1584]/[1585]/[1586]/[1587]/[1588]/[1589]/[1590]/[1591]/[1592]/[1593]/[1594]/[1595]/[1596]/[1597]/[1598]/[1599]/[1600]/[1601]/[1602]/[1603]/[1604]/[1605]/[1606]/[1607]/[1608]/[1609]/[1610]/[1611]/[1612]/[1613]/[1614]/[1615]/[1616]/[1617]/[1618]/[1619]/[1620]/[1621]/[1622]/[1623]/[1624]/[1625]/[1626]/[1627]/[1628]/[1629]/[1630]/[1631]/[1632]/[1633]/[1634]/[1635]/[1636]/[1637]/[1638]/[1639]/[1640]/[1641]/[1642]/[1643]/[1644]/[1645]/[1646]/[1647]/[1648]/[1649]/[1650]/[1651]/[1652]/[1653]/[1654]/[1655]/[1656]/[1657]/[1658]/[1659]/[1660]/[1661]/[1662]/[1663]/[1664]/[1665]/[1666]/[1667]/[1668]/[1669]/[1670]/[1671]/[1672]/[1673]/[1674]/[1675]/[1676]/[1677]/[1678]/[1679]/[1680]/[1681]/[1682]/[1683]/[1684]/[1685]/[1686]/[1687]/[1688]/[1689]/[1690]/[1691]/[1692]/[1693]/[1694]/[1695]/[1696]/[1697]/[1698]/[1699]/[1700]/[1701]/[1702]/[1703]/[1704]/[1705]/[1706]/[1707]/[1708]/[1709]/[1710]/[1711]/[1712]/[1713]/[1714]/[1715]/[1716]/[1717]/[1718]/[1719]/[1720]/[1721]/[1722]/[1723]/[1724]/[1725]/[1726]/[1727]/[1728]/[1729]/[1730]/[1731]/[1732]/[1733]/[1734]/[1735]/[1736]/[1737]/[1738]/[1739]/[1740]/[1741]/[1742]/[1743]/[1744]/[1745]/[1746]/[1747]/[1748]/[1749]/[1750]/[1751]/[1752]/[1753]/[1754]/[1755]/[1756]/[1757]/[1758]/[1759]/[1760]/[1761]/[1762]/[1763]/[1764]/[1765]/[1766]/[1767]/[1768]/[1769]/[1770]/[1771]/[1772]/[1773]/[1774]/[1775]/[1776]/[1777]/[1778]/[1779]/[1780]/[1781]/[1782]/[1783]/[1784]/[1785]/[1786]/[1787]/[1788]/[1789]/[1790]/[1791]/[1792]/[1793]/[1794]/[1795]/[1796]/[1797]/[1798]/[1799]/[1800]/[1801]/[1802]/[1803]/[1804]/[1805]/[1806]/[1807]/[1808]/[1809]/[1810]/[1811]/[1812]/[1813]/[1814]/[1815]/[1816]/[1817]/[1818]/[1819]/[1820]/[1821]/[1822]/[1823]/[1824]/[1825]/[1826]/[1827]/[1828]/[1829]/[1830]/[1831]/[1832]/[1833]/[1834]/[1835]/[1836]/[1837]/[1838]/[1839]/[1840]/[1841]/[1842]/[1843]/[1844]/[1845]/[1846]/[1847]/[1848]/[1849]/[1850]/[1851]/[1852]/[1853]/[1854]/[1855]/[1856]/[1857]/[1858]/[1859]/[1860]/[1861]/[1862]/[1863]/[1864]/[1865]/[1866]/[1867]/[1868]/[1869]/[1870]/[1871]/[1872]/[1873]/[1874]/[1875]/[1876]/[1877]/[1878]/[1879]/[1880]/[1881]/[1882]/[1883]/[1884]/[1885]/[1886]/[1887]/[1888]/[1889]/[1890]/[1891]/[1892]/[1893]/[1894]/[1895]/[1896]/[1897]/[1898]/[1899]/[1900]/[1901]/[1902]/[1903]/[1904]/[1905]/[1906]/[1907]/[1908]/[1909]/[1910]/[1911]/[1912]/[1913]/[1914]/[1915]/[1916]/[1917]/[1918]/[1919]/[1920]/[1921]/[1922]/[1923]/[1924]/[1925]/[1926]/[1927]/[1928]/[1929]/[1930]/[1931]/[1932]/[1933]/[1934]/[1935]/[1936]/[1937]/[1938]/[1939]/[1940]/[1941]/[1942]/[1943]/[1944]/[1945]/[1946]/[1947]/[1948]/[1949]/[1950]/[1951]/[1952]/[1953]/[1954]/[1955]/[1956]/[1957]/[1958]/[1959]/[1960]/[1961]/[1962]/[1963]/[1964]/[1965]/[1966]/[1967]/[1968]/[1969]/[1970]/[1971]/[1972]/[1973]/[1974]/[1975]/[1976]/[1977]/[1978]/[1979]/[1980]/[1981]/[1982]/[1983]/[1984]/[1985]/[1986]/[1987]/[1988]/[1989]/[1990]/[1991]/[1992]/[1993]/[1994]/[1995]/[1996]/[1997]/[1998]/[1999]/[2000]/[2001]/[2002]/[2003]/[2004]/[2005]/[2006]/[2007]/[2008]/[2009]/[2010]/[2011]/[2012]/[2013]/[2014]/[2015]/[2016]/[2017]/[2018]/[2019]/[2020]/[2021]/[2022]/[2023]/[2024]/[2025]/[2026]/[2027]/[2028]/[2029]/[2030]/[2031]/[2032]/[2033]/[2034]/[2035]/[2036]/[2037]/[2038]/[2039]/[2040]/[2041]/[2042]/[2043]/[2044]/[2045]/[2046]/[2047]/[2048]/[2049]/[2050]/[2051]/[2052]/[2053]/[2054]/[2055]/[2056]/[2057]/[2058]/[2059]/[2060]/[2061]/[2062]/[2063]/[2064]/[2065]/[2066]/[2067]/[2068]/[2069]/[2070]/[2071]/[2072]/[2073]/[2074]/[2075]/[2076]/[2077]/[2078]/[2079]/[2080]/[2081]/[2082]/[2083]/[2084]/[2085]/[2086]/[2087]/[2088]/[2089]/[2090]/[2091]/[2092]/[2093]/[2094]/[2095]/[2096]/[2097]/[2098]/[2099]/[2100]/[2101]/[2102]/[2103]/[2104]/[2105]/[2106]/[2107]/[2108]/[2109]/[2110]/[2111]/[2112]/[2113]/[2114]/[2115]/[2116]/[2117]/[2118]/[2119]/[2120]/[2121]/[2122]/[2123]/[2124]/[2125]/[2126]/[2127]/[2128]/[2129]/[2130]/[2131]/[2132]/[2133]/[2134]/[2135]/[2136]/[2137]/[2138]/[2139]/[2140]/[2141]/[2142]/[2143]/[2144]/[2145]/[2146]/[2147]/[2148]/[2149]/[2150]/[2151]/[2152]/[2153]/[2154]/[2155]/[2156]/[2157]/[2158]/[2159]/[2160]/[2161]/[2162]/[2163]/[2164]/[2165]/[2166]/[2167]/[2168]/[2169]/[2170]/[2171]/[2172]/[2173]/[2174]/[2175]/[2176]/[2177]/[2178]/[2179]/[2180]/[2181]/[2182]/[2183]/[2184]/[2185]/[2186]/[2187]/[2188]/[2189]/[2190]/[2191]/[2192]/[2193]/[2194]/[2195]/[2196]/[2197]/[2198]/[2199]/[2200]/[2201]/[2202]/[2203]/[2204]/[2205]/[2206]/[2207]/[2208]/[2209]/[2210]/[2211]/[2212]/[2213]/[2214]/[2215]/[2216]/[2217]/[2218]/[2219]/[2220]/[2221]/[2222]/[2223]/[2224]/[2225]/[2226]/[2227]/[2228]/[2229]/[2230]/[2231]/[2232]/[2233]/[2234]/[2235]/[2236]/[2237]/[2238]/[2239]/[2240]/[2241]/[2242]/[2243]/[2244]/[2245]/[2246]/[2247]/[2248]/[2249]/[2250]/[2251]/[2252]/[2253]/[2254]/[2255]/[2256]/[2257]/[2258]/[2259]/[2260]/[2261]/[2262]/[2263]/[2264]/[2265]/[2266]/[2267]/[2268]/[2269]/[2270]/[2271]/[2272]/[2273]/[2274]/[2275]/[2276]/[2277]/[2278]/[2279]/[2280]/[2281]/[2282]/[2283]/[2284]/[2285]/[2286]/[2287]/[2288]/[2289]/[2290]/[2291]/[2292]/[2293]/[2294]/[2295]/[2296]/[2297]/[2298]/[2299]/[2300]/[2301]/[2302]/[2303]/[2304]/[2305]/[2306]/[2307]/[2308]/[2309]/[2310]/[2311]/[2312]/[2313]/[2314]/[2315]/[2316]/[2317]/[2318]/[2319]/[2320]/[2321]/[2322]/[2323]/[2324]/[2325]/[2326]/[2327]/[2328]/[2329]/[2330]/[2331]/[2332]/[2333]/[2334]/[2335]/[2336]/[2337]/[2338]/[2339]/[2340]/[2341]/[2342]/[2343]/[2344]/[2345]/[2346]/[2347]/[2348]/[2349]/[2350]/[2351]/[2352]/[2353]/[2354]/[2355]/[2356]/[2357]/[2358]/[2359]/[2360]/[2361]/[2362]/[2363]/[2364]/[2365]/[2366]/[2367]/[2368]/[2369]/[2370]/[2371]/[2372]/[2373]/[2374]/[2375]/[2376]/[2377]/[2378]/[2379]/[2380]/[2381]/[2382]/[2383]/[2384]/[2385]/[2386]/[2387]/[2388]/[2389]/[2390]/[2391]/[2392]/[2393]/[2394]/[2395]/[2396]/[2397]/[2398]/[2399]/[2400]/[2401]/[2402]/[2403]/[2404]/[2405]/[2406]/[2407]/[2408]/[2409]/[2410]/[2411]/[2412]/[2413]/[2414]/[2415]/[2416]/[2417]/[2418]/[2419]/[2420]/[2421]/[2422]/[2423]/[2424]/[2425]/[2426]/[2427]/[2428]/[2429]/[2430]/[2431]/[2432]/[2433]/[2434]/[2435]/[2436]/[2437]/[2438]/[2439]/[2440]/[2441]/[2442]/[2443]/[2444]/[2445]/[2446]/[2447]/[2448]/[2449]/[2450]/[2451]/[2452]/[2453]/[2454]/[2455]/[2456]/[2457]/[2458]/[2459]/[2460]/[2461]/[2462]/[2463]/[2464]/[2465]/[2466]/[2467]/[2468]/[2469]/[2470]/[2471]/[2472]/[2473]/[2474]/[2475]/[2476]/[2477]/[2478]/[2479]/[2480]/[2481]/[2482]/[2483]/[2484]/[2485]/[2486]/[2487]/[2488]/[2489]/[2490]/[2491]/[2492]/[2493]/[2494]/[2495]/[2496]/[2497]/[2498]/[2499]/[2500]/[2501]/[2502]/[2503]/[2504]/[2505]/[2506]/[2507]/[2508]/[2509]/[2510]/[2511]/[2512]/[2513]/[2514]/[2515]/[2516]/[2517]/[2518]/[2519]/[2520]/[2521]/[2522]/[2523]/[2524]/[2525]/[2526]/[2527]/[2528]/[2529]/[2530]/[2531]/[2532]/[2533]/[2534]/[2535]/[2536]/[2537]/[2538]/[2539]/[2540]/[2541]/[2542]/[2543]/[2544]/[2545]/[2546]/[2547]/[2548]/[2549]/[2550]/[2551]/[2552]/[2553]/[2554]/[2555]/[2556]/[2557]/[2558]/[2559]/[2560]/[2561]/[2562]/[2563]/[2564]/[2565]/[2566]/[2567]/[2568]/[2569]/[2570]/[2571]/[2572]/[2573]/[2574]/[2575]/[2576]/[2577]/[2578]/[2579]/[2580]/[2581]/[2582]/[2583]/[2584]/[2585]/[2586]/[2587]/[2588]/[2589]/[2590]/[2591]/[2592]/[2593]/[2594]/[2595]/[2596]/[2597]/[2598]/[2599]/[2600]/[2601]/[2602]/[2603]/[2604]/[2605]/[2606]/[2607]/[2608]/[2609]/[2610]/[2611]/[2612]/[2613]/[2614]/[2615]/[2616]/[2617]/[2618]/[2619]/[2620]/[2621]/[2622]/[2623]/[2624]/[2625]/[2626]/[2627]/[2628]/[2629]/[2630]/[2631]/[2632]/[2633]/[2634]/[2635]/[2636]/[2637]/[2638]/[2639]/[2640]/[2641]/[2642]/[2643]/[2644]/[2645]/[2646]/[2647]/[2648]/[2649]/[2650]/[2651]/[2652]/[2653]/[2654]/[2655]/[2656]/[2657]/[2658]/[2659]/[2660]/[2661]/[2662]/[2663]/[2664]/[2665]/[2666]/[2667]/[2668]/[2669]/[2670]/[2671]/[2672]/[2673]/[2674]/[2675]/[2676]/[2677]/[2678]/[2679]/[2680]/[2681]/[2682]/[2683]/[2684]/[2685]/[2686]/[2687]/[2688]/[2689]/[2690]/[2691]/[2692]/[2693]/[2694]/[2695]/[2696]/[2697]/[2698]/[2699]/[2700]/[2701]/[2702]/[2703]/[2704]/[2705]/[2706]/[2707]/[2708]/[2709]/[2710]/[2711]/[2712]/[2713]/[2714]/[2715]/[2716]/[2717]/[2718]/[2719]/[2720]/[2721]/[2722]/[2723]/[2724]/[2725]/[2726]/[2727]/[2728]/[2729]/[2730]/[2731]/[2732]/[2733]/[2734]/[2735]/[2736]/[2737]/[2738]/[2739]/[2740]/[2741]/[2742]/[2743]/[2744]/[2745]/[2746]/[2747]/[2748]/[2749]/[2750]/[2751]/[2752]/[2753]/[2754]/[2755]/[2756]/[2757]/[2758]/[2759]/[2760]/[2761]/[2762]/[2763]/[2764]/[2765]/[2766]/[2767]/[2768]/[2769]/[2770]/[2771]/[2772]/[2773]/[2774]/[2775]/[2776]/[2777]/[2778]/[2779]/[2780]/[2781]/[2782]/[2783]/[2784]/[2785]/[2786]/[2787]/[2788]/[2789]/[2790]/[2791]/[2792]/[2793]/[2794]/[2795]/[2796]/[2797]/[2798]/[2799]/[2800]/[2801]/[2802]/[2803]/[2804]/[2805]/[2806]/[2807]/[2808]/[2809]/[2810]/[2811]/[2812]/[2813]/[2814]/[2815]/[2816]/[2817]/[2818]/[2819]/[2820]/[2821]/[2822]/[2823]/[2824]/[2825]/[2826]/[2827]/[2828]/[2829]/[2830]/[2831]/[2832]/[2833]/[2834]/[2835]/[2836]/[2837]/[2838]/[2839]/[2840]/[2841]/[2842]/[2843]/[2844]/[2845]/[2846]/[2847]/[2848]/[2849]/[2850]/[2851]/[2852]/[2853]/[2854]/[2855]/[2856]/[2857]/[2858]/[2859]/[2860]/[2861]/[2862]/[2863]/[2864]/[2865]/[2866]/[2867]/[2868]/[2869]/[2870]/[2871]/[2872]/[2873]/[2874]/[2875]/[2876]/[2877]/[2878]/[2879]/[2880]/[2881]/[2882]/[2883]/[2884]/[2885]/[2886]/[2887]/[2888]/[2889]/[2890]/[2891]/[2892]/[2893]/[2894]/[2895]/[2896]/[2897]/[2898]/[2899]/[2900]/[2901]/[2902]/[2903]/[2904]/[2905]/[2906]/[2907]/[2908]/[2909]/[2910]/[2911]/[2912]/[2913]/[2914]/[2915]/[2916]/[2917]/[2918]/[2919]/[2920]/[2921]/[2922]/[2923]/[2924]/[2925]/[2926]/[2927]/[2928]/[2929]/[2930]/[2931]/[2932]/[2933]/[2934]/[2935]/[2936]/[2937]/[2938]/[2939]/[2940]/[2941]/[2942]/[2943]/[2944]/[2945]/[2946]/[2947]/[2948]/[2949]/[2950]/[2951]/[2952]/[2953]/[2954]/[2955]/[2956]/[2957]/[2958]/[2959]/[2960]/[2961]/[2962]/[2963]/[2964]/[2965]/[2966]/[2967]/[2968]/[2969]/[2970]/[2971]/[2972]/[2973]/[2974]/[2975]/[2976]/[2977]/[2978]/[2979]/[2980]/[2981]/[2982]/[2983]/[2984]/[2985]/[2986]/[2987]/[2988]/[2989]/[2990]/[2991]/[2992]/[2993]/[2994]/[2995]/[2996]/[2997]/[2998]/[2999]/[3000]/[3001]/[3002]/[3003]/[3004]/[3005]/[3006]/[3007]/[3008]/[3009]/[3010]/[3011]/[3012]/[3013]/[3014]/[3015]/[3016]/[3017]/[3018]/[3019]/[3020]/[3021]/[3022]/[3023]/[3024]/[3025]/[3026]/[3027]/[3028]/[3029]/[3030]/[3031]/[3032]/[3033]/[3034]/[3035]/[3036]/[3037]/[3038]/[3039]/[3040]/[3041]/[3042]/[3043]/[3044]/[3045]/[3046]/[3047]/[3048]/[3049]/[3050]/[3051]/[3052]/[3053]/[3054]/[3055]/[3056]/[3057]/[3058]/[3059]/[3060]/[3061]/[3062]/[3063]/[3064]/[3065]/[3066]/[3067]/[3068]/[3069]/[3070]/[3071]/[3072]/[3073]/[3074]/[3075]/[3076]/[3077]/[3078]/[3079]/[3080]/[3081]/[3082]/[3083]/[3084]/[3085]/[3086]/[3087]/[3088]/[3089]/[3090]/[3091]/[3092]/[3093]/[3094]/[3095]/[3096]/[3097]/[3098]/[3099]/[3100]/[3101]/[3102]/[3103]/[3104]/[3105]/[3106]/[3107]/[3108]/[3109]/[3110]/[3111]/[3112]/[3113]/[3114]/[3115]/[3116]/[3117]/[3118]/[3119]/[3120]/[3121]/[3122]/[3123]/[3124]/[3125]/[3126]/[3127]/[3128]/[3129]/[3130]/[3131]/[3132]/[3133]/[3134]/[3135]/[3136]/[3137]/[3138]/[3139]/[3140]/[3141]/[3142]/[3143]/[3144]/[3145]/[3146]/[3147]/[3148]/[3149]/[3150]/[3151]/[3152]/[3153]/[3154]/[3155]/[3156]/[3157]/[3158]/[3159]/[3160]/[3161]/[3162]/[3163]/[3164]/[3165]/[3166]/[3167]/[3168]/[3169]/[3170]/[3171]/[3172]/[3173]/[3174]/[3175]/[3176]/[3177]/[3178]/[3179]/[3180]/[3181]/[3182]/[3183]/[3184]/[3185]/[3186]/[3187]/[3188]/[3189]/[3190]/[3191]/[3192]/[3193]/[3194]/[3195]/[3196]/[3197]/[3198]/[3199]/[3200]/[3201]/[3202]/[3203]/[3204]/[3205]/[3206]/[3207]/[3208]/[3209]/[3210]/[3211]/[3212]/[3213]/[3214]/[3215]/[3216]/[3217]/[3218]/[3219]/[3220]/[3221]/[3222]/[3223]/[3224]/[3225]/[3226]/[3227]/[3228]/[3229]/[3230]/[3231]/[3232]/[3233]/[3234]/[3235]/[3236]/[3237]/[3238]/[3239]/[3240]/[3241]/[3242]/[3243]/[3244]/[3245]/[3246]/[3247]/[3248]/[3249]/[3250]/[3251]/[3252]/[3253]/[3254]/[3255]/[3256]/[3257]/[3258]/[3259]/[3260]/[3261]/[3262]/[3263]/[3264]/[3265]/[3266]/[3267]/[3268]/[3269]/[3270]/[3271]/[3272]/[3273]/[3274]/[3275]/[3276]/[3277]/[3278]/[3279]/[3280]/[3281]/[3282]/[3283]/[3284]/[3285]/[3286]/[3287]/[3288]/[3289]/[3290]/[3291]/[3292]/[3293]/[3

ရူပယသမာနာဂုဏ်ခပ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါတေနသမ္ဘကဖွိတာတိ။ ဝါတေနသမ္ဘကဖွိတာဟူသည်ကား။ ဝါတေနေ။ လေသည်။ သမန္တတောဃဏက်ဝန်းကျင်မှ ဝိုင်းသောသားတာ။ အဝှေ့သဖြင့်။ ကဖွိတာစလိတာ။ တုန်လှုပ်စေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အယဝါ။ ထနည်းကား။ ဝဋ္ဌသကာဝါတရုတာ။ ဝါ။ တေနသမ္ဘကဖွိတာတိ။ ဝဋ္ဌသကာဝါတရုတာ ဝါ။ တေန သမ္ဘကဖွိတာ ဟူသည်ကား။ အဝါတေ ရိတာ ဝိ။ လေ ညှင်းခပ်၍ပင်မလှုပ်သော်လည်း။ ဝါတေ ရိတာ ဝိယ။ လေခပ်ခြင်း ကြောင့်လှုပ်ကုန် သကဲ့သို့။ တေ ဝဋ္ဌသ။ ထိုဦး ဆောက်ပန်းတို့သည်။ ကဖွိတာ။ တုန်လှုပ်ခြင်း သို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တေသံ။ ထိုဦးဆောက်ပန်းတို့၏။ နိ ရှောသေ။ သာယာစွာသော အာသံကို။ သုယျတိ။ ကြားအပ်၏။ ဣတိ အယံ ဤ သည်ကား။ အတ္ထယောဇနာ။ အနုက်ယောဇနာခြင်းတည်း။ ဝါတိဂန္ဓောဒိသာသဗ္ဗာ ဟိ။ ဝါ တိဂန္ဓောဒိသာသဗ္ဗာ ဟူသည်ကား။ တသာ ဘေ။ ထိုသင်နတ်သွေး၏ သြဒိုသွေ့ ဦးခေါင်း၌ ဒိဗ္ဗမာလာယာ။ နတ်ခွေ ဖြစ်သောပန်း၏။ ဂန္ဓော။ အနံ့သည်။ သဗ္ဗဒိသာ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ ဝါယတိ။ လျှင်၏။ ယထာ ကိ။ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူ ကား။ ရုဏ္ဏောမဗ္ဗ။ ကောယ သာ တိ။ ရုဏ္ဏောမ ဗ္ဗ။ သ ကောယ ထာ ဟူ သကဲ့သို့တည်း။ ယထ ါ နာ မ ။ ဗ္ဗ ပ မာ မ ည် သည်ကား။ သုဝဏ္ဏ ဗေ။ ကောင်းစွာ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော။ မ ။ ဗ္ဗ ။ သ ။ ကော ။ မ ။ ဗ္ဗ ။ သ ။ အ ။ မ ည် ရှိ သော။ ရုဏ္ဏော။ ပန်းပင်သည်။ အတ္ထ နော ။ ယိ မိ ၏။ ဂ ။ ဒ္ဓ ။ အ ။ ဖြင့် ။ ဗ ။ ဟူ ။ ရှိ ။ ကုန်သော။ ယောဇနာ ။ ။ ။ ယောဇနာ ။ ။ ။

ထိုမည်သော်ကပန်းပင်၏ သာခဂွေသုအာခက်အပျားတို့ခြုံမြှင့်ကြီးဖြစ်ကုန်၏။ ၄တနေ့ဆိုကြောင့်။ သောရုက္ခာဆိုသစ်ပင်သည်။ အံတိဝိယအလွန်လျင်းသုဂန္ဓေါကောင်းသောအနံ့ရှိသည်။ ဟောတိဖြစ်၏။ ၆ဝ်ကြီးအတွေ့ တာယ ဒေဝတာယ ဟူနတ်သမီး.၏။ ဝိဇ္ဇနနမာလာယဟန်ဆင်အပ်သော ပန်း၏ဂန္ဓေါအနံ့သည်။ သုဂန္ဓေါ-ကောင်းသောအနံ့ရှိသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ၄တနေ့ဆိုကြောင့်။ ရုက္ခော မည်သည်ကော ယထာတိ-ရုက္ခောမည်သကောယထာဟူ၍ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်ပြီ။ ၈တ သသဂ္ဂသ-ဆိုနတ်ပြည်၏။ ဆဗသသာယတနိကာဘာဝတော-စက္ခုသမ္ဖဿအစရှိကုန်သော ခြောက်ပါးကုန်သောဖဿလျှင် တည်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဇ္ဇ-ဆိုတာ ဝတိ သာနတ်ပြည်၌။ သဗ္ဗပနိဝိ-အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အာရမ္မဏာနိ-အာရုံတို့သည်။ ဝိယ ရူပါနိ ယော ဝ-သောယာ နှစ်သက်အပ်သောသဘောရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ပဘဒိဝိဟောနှင့်-အကယ်၍ကား ဖြစ်ကုန်၏။ ပနုတထာ ဝိ-ဆိုသို့ပင်ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ တာသာ ဒေဝတာ-ဆိုနတ်သမီး-အား။ ဝိ-သော သာနံ-ထူးကုန်သော။ ဂန္ဓ ရူပါနံ-ဂန္ဓာရုံ ရူပါရုံတို့ကို။ လာဘိဘာဝတော-ရခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဃာယသောတံ သုစိဂန္ဓံ ရူပံ ပဿသိ မာနုသဿ-ဃာယသောတံ သုစိဂန္ဓံ ရူပံ ပဿသိ မာနုသံ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်ပြီ။ ။

အဓိ-ဆိုအခါ၌။ ဒေဝတာ-နတ်သမီး-သည်။ ပဘဿရံ(လ)မယာတိ-ပဘာသရံ(လ)မယာဟူကုန်သော။ ဒွိဟိ-ဂါထာဟိ-နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်။ ဗျာ-ကာသိ-ဖြေကြား၏။ ။ ဗြဟ္မာ-ဗြဟ္မာ-အရှင်ဘုရား။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဝုဇ္ဇေ-ရှေးဘဝ၌။ ပဘဿရံ-ပြိုးပြိုးပြက်ထွက်သော။ အဆ္ဆိမန္ဒံ-အရောင်အလျှံရှိသော။ ဝဏ္ဏဂန္ဓေန-အဆင်းအနံ့နှင့်။ သံယုတ္တံ-ကောင်းစွာယှဉ်သော အသောကပုပ္ဖမာလံ-ပန်းသုံးပွင့်တို့ဖြင့်ပြုအပ်သောပန်းကုံးကို။ ဗုဒ္ဓသု-ဘုရားမြတ်အား၏ ဥပနာပယိ-ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏။ ။ ဗြဟ္မာ-အရှင်ဘုရား။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ကုသလံ-အကြမ်းမရှိကောင်းသောအကျိုးကို ပေးခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ ဗုဒ္ဓဝဏ္ဏိတံ-ဖြတ်စွာဘုရားသည် ပြီးမွမ်းတော်မူအပ်သော၏ တံကမ္မံ-ဆိုတံကို။ ကရိတ္ဝာန-ပြုခဲ့ခြင်းကြောင့်။ အပေတသောကာ-ဧာင်းသော စိုးရိမ်ခြင်းရှိသည်။ သုခိတာ-ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သည်။ အနာမယာ-ရောဂါမရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ-ဖြစ်၍။ သမ္ဗမောဒါမိ-ကောင်းစွာမွေ့လျော်ရ၏။ ။ ဗြဟ္မာ-ဆိုဂါထာ၌။ သုဝေတာ ပဝါ-ဌသံဃာဌသည်ဘဿ-ကောင်းစွာဆေးကျောအပ်ပြီးသောသန္တာန်ကိုအလေါင်းနှင့်တူသော။

၃၄၄ ၃-ပါရိဆိုတ္တကဝဂ်-၁၀-ပါရိဆိုတ္တကိုဝိမာနဝတ္ထု။

ကိုယ်ကျွေးကေသရ သမုဒ္ဒါယေနမ-ပွင့်ချပ်သောတော်ဆံတို့၏ အပေါင်းဖြင့်၊ ဘာဏုရုံသိစေသလဿ-နေရောင်ခြည် ကွန်ယက်၏၊ ဥပဋ္ဌိတံဝိယ-ထင်ခြင်းကဲ့သို့။ အသောကဝုဗ္ဗ-တ္တမဿ-မြတ်သော နန်းသုံးပွင့်၏၊ တဒါ-ထိုမထေရ်အား ရှေးကသားသောကာလ၌ ဥပဋ္ဌိတတံ-ထင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ-ရည်၍ ပုဗ္ဗာသရံ-အနှစ်မနှင့် ဟိ-ပဘာသရံ-အနှစ်မနှင့်ဟု၍ အာဟ-ရှေးကသားဖြောက်ထား ဖြောက်ပြီး၊ သေသံ-ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။ အထ-ထိုအခါ၌ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလာနော-အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဘာယဒေဝတာယ-ထိုနတ်သမီးသည်၊ အတ္တနော-မိမိ၏ သုစရိတကမ္မေ-ကောင်းစွာ ပြုအပ်သောအမှုကို၊ ကထိတေ-ပြောဆိုလျှောက်ထားအပ်သည်ရှိသော်၊ သဝဏ္ဏိ-ဝါရေယ-အခြားရံနှင့်ထက်သော၊ တာ သသ-ထိုနတ်သမီးအား၊ ဓမ္မိ-တရား-ကို၊ ဒေသေတွာ-ဟောတော်မူခဲ့ပြီး၍၊ တတော-ထိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ၊ မနုဿ-လောက-လူ့ပြည်သို့၊ အာဂတ္တွာ-လာ၍၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား-အား၊ တံ ပဝတ္တိं-ထိုအကြောင်းကို၊ ကထေသိ-ကြားလျှောက်၏။ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ-ထိုနတ်သမီး-ကို၊ အဒ္ဓုပဒ္ဒိं-အကြောင်းဖြစ်သည်ကို၊ ကတ္တွာ-ပြုတော်မူ၍၊ သမ္ဗဟိတ-မဟာဇနသ-ရောက်လာသော လူအပေါင်း-အား၊ ဓမ္မိ-တရား-တော်ကို၊ ဒေသေသိ-ဟောတော်မူ၏။ သာ ဒေဝသနာ-ထိုဒေသ နာတော်သည်၊ မဟာဇနသ-လူများ-အပေါင်း-အား၊ သာတ္ထိကာ-အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ၊ ဟုတိ-၍တွင်ပြီးပြီ။ (ပါရိဆိုတ္တက ဝိမာနဝတ္ထုနှာ-ပါရိဆိုတ္တက ဝိမာနဝတ္ထု၏ အာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။)

တတိယဝဂ္ဂဝတ္ထုနှာ-တတိယဝဂ်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿိ-ပဌမတွဲပြီး၏။